

דעתידין למפק מן אחוך קבלן קדמי מן ארעא׃ קל מא דא צנעת צות דם אכיך צארך
א׳׳ מן אלארץ׃ ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך
מידך׃ וכען ליט את מן ארעא דפתחת ית פומה וקבילת ית דמיה דאחוך מן ידך׃ ואלאן אנת
לעון מן אלארץ אלתי פתחת פאהא וקבלת דם אכיך מן ידך׃ כי תעבד את האדמה לא תסף
ת כחה לך נע ונד תהיה בארץ׃ ארי תפלח ית ארעא לא תוסיף למתן חילה לך מטלטל
לי תהי בארעא׃ כאן תפלח אלארץ לא תעאוד אן תעטיך קואהא נאיעא ונאידא תכון פי
כלד׃ ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא׃ ואמר קין קדם יי סגי חובי מלמשבק׃ קל קין בין
׳׳ אלה דנבי אעצם מן אן יגפר׃ הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי
ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני׃ הא תריכת יתי יומא דין מעל אפי ארעא ומן קדמך
אפשר לאטמרא ואהי מטלטל וגלי בארעא ויהי כל דישכחינני יקטלינני׃ פאן טרדתני אליום
ארץ פהל מן בין ידיך אגסתר ואן כנת נאיעא ונאידא פי אלארץ כאן כל מן וגדני יקתלני׃
לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל מצאו׃
ר ליה יי בכין כל קטוליא קין לשבעה דרין יתפרע מניה ושוי יי לקין אתא בדיל דלא למקטל
כל דישכחניה׃ קל אללה לה לדלך כל מן קתל קין יקאד בה כתירא פגעל אללה לקין איה ללא
מן וגדה׃ ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן׃ ונפק קין מן קדם יי ויתיב
גלי ומטלטל דהות עבידא עלוהי מלקדמין בגנתא דעדן׃ פכרג קין מן בין ידי אללה ואקאם
ד ... שרקי עדן׃ וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר
ם בנו חנוך׃ וידע קין ית אתתיה ועדיאת וילידת ית חנוך והוה בני קרתא וקרא שמה דקרתא
ם בריה חנוך׃ פואקע קין זוגתה פחמלת וולדת חנוך פבנא קריה וסמאהא כאסם ולדה חנוך׃
לד לחנוך את עירד ועירד ילד את מחויאל ומחייאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את
וך׃ ואתיליד לחנוך ית עירד ועירד אוליד ית מחויאל ומחייאל אוליד ית מתושאל ומתושאל אוליד
למך׃ תם ולד לחנוך עירד ועירד אולד מחויאל ומחייאל אולד מתושאל ומתושאל אולד למך׃ ויקח
למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה׃ ונסיב ליה למך תרתין נשין שום חדא
ושום תנייתא צלה׃ ואתכד לה למך זוגתין אסם אחדהמא עדה ואלאכרא צלה׃ ותלד
ר את יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה׃ וילידת עדה ית יבל הוא הוה רבהון דכל דיתבי

ומקנה ושכנין ומרי בעיר·· פולדת עדה יבל הוא כאן אול מן סכן אלאכביה ומלך אלמאשיה·· ושם
אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש כנור ועוגב·· ושום אחוהי יובל הוא הוה רבהון דכל
דממנן על פום נבלא ידעי זמר כנרא ואבובא·· ואסם אכיה יובל הו כאן אול מן חמל
טנבור וקיתאר·· וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תו
קין נעמה·· וצלה אף היא ילדת ית תובל קין הוא הוה רבהון דכל דידעי עבדת נחשא ופ
ואחתיה דתובל קין נעמה·· וצלה היא איצא ולדת תובל קין הו כאן אול מיקל גמיע צנעת
ואחדיד וכאנה אכתה נעמה·· ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה
אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי·· ואמר למך לנשוהי עדה וצלה שמעא קלי נש
למך אציתא למימרי לא גברא קטילית דבליליה אנא חובין ואף לא עולימא חבילית סביל
דבליליה ישתיצי זרעי·· פקאל למך לנסאה ואתקא יא עדה ויא צלה אסמעא צותי ויא נס
למך אנצתא למקאלתי אתרא קתלת רגלא בשגתי או צבי בגראחתי·· כי שבעתים יקם ק
ולמך שבעים ושבעה·· ארי שבעא דרין אתליאו לקין הלא ללמך בריה שבעין ושבעה·· פא
כאן כתיר יקאד בקין פבלמך אכתר ואכתר·· וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקר
את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין·· וידע אדם עוד ית אתת
וילידת בר וקרת ית שמיה שת ארי אמרת יהב לי יי בר אחרן חלף הבל דקטליה קין·· ואק
אדם איצא זוגתה פולדת אבנא ואסמתה שת קאלת קד רזקני אלה נסלא אכרא בדל ה
אלדי קתלה קין·· ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יי
ולשת אף הוא אתיליד בר וקרא ית שמיה אנוש בכין ביומוהי חלו בני אנשא מלצלא
בשמא דיי·· וולד לשת איצא אבנא ואסמאה אנוש חינאיד תבדלת אדעוה באסם אלה
זה ספר תולדות אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים
עשה אתו·· דין ספר תולדת אדם ביומא דברא אלהים אדם בדמות אלהים עבד יתיה·· הדא שר
תואליד אדם כמי אנה פי יום כלקה בשבהה מסלטא ענעה·· זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקר
את שמם אדם ביום הבראם·· דכר ונקבא ברנון ובריך יתהון וקרא ית שומהון אדם ביומא
דאתבריאו·· דכר ואנתא כלקהמא וכארך פיהמא וסמאהמא אדם פי יום. כלקהמא
ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת·· ומו שר
וחיא

וחיא אדם מאה ותלתין שנין ואוליד בדמותיה דדמי ליה וקרא ית שמיה שת׃ פלמא עאש
אדם מיה ותלאתין סנה אולד אבנא בשבההׄ כצורתהׄ וסמאה שת׃ ויהיו ימי אדם אחרי
הולידו את שת שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ והוו יומי אדם בתר דאוליד ית שת
תמני מאה שנין ואוליד בנין ובנן׃ פעאש בעד ד׳לך תמאן מאיה סנה אולד בנין ובנאת׃
ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת׃ והוו כל יומי אדם דחיא תשע
מאה ותלתין שנין ומית׃ פצאר עמרה תסע מיה ותלאתין סנה ומאת׃ ויחי
שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש׃ וחיא שת מאה וחמיש שנין ואוליד ית אנוש
פלמא עאש שת מאיה וכ׳מס סנין אולד אנוש׃ ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע
שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ וחיא שת בתר דאוליד ית אנוש תמני מאה
שבע שנין ואוליד בנין ובנן׃ ועאש בעד ד׳לך תמאן מאיה וסבע סנין אולד פיהא בנין
ובנאת׃ ויהיו כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת׃ והוו כל יומי שת תשע
מאה ותרתא עסרי שנין ומית׃ פצאר גמיע עמרה תסע מאיה ואתנעשר סנה תם מאת׃
ויחי אנוש תשעים שנה ויולד את קינן׃ וחיא אנוש תשעין שנין ואוליד ית קינן׃ ולמא
עאש אנוש תסעין סנה אולד קינן׃ ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה
מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ וחיא אנוש בתר דאוליד ית קינן תמני מאה וחמיש עסרי שנין
ואוליד בנין ובנן׃ ועאש בעד ד׳לך תמאן מאיה וכ׳מסה עשר סנה אולד פיהא בנין ובנאת׃ ויהיו
כל ימי אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה וימת׃ והוו כל יומי אנוש תשע מאה וחמיש שנין
ומית׃ פצאר גמיע עמרה תסע מאיה וכ׳מס סנין תם מאת׃ ויחי קינן שבעים
שנה ויולד את מהללאל׃ וחיא קינן שבעין שנין ואוליד ית מהללאל׃ ולמא עאש קינן סבעין
סנה אולד מהללאל׃ ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה
ויולד בנים ובנות׃ וחיא קינן בתר דאוליד ית מהללאל תמני מאה וארבעין שנין ואוליד בנין
ובנן׃ ועאש בעד ד׳לך ת׳מאיה וארבעין סנה אולד פיהא בנין ובנאת׃ ויהיו כל ימי קינן
עשר שנים ותשע מאות שנה וימת׃ והוו כל יומי קינן תשע מאה ועשר שנין ומית׃ פצאר
גמיע עמרה תסע מאיה ועשר סנין תם מאת׃ ויחי מהללאל
חמש שנים וששים שנה ויולד את ירד׃ וחיא מהללאל שתין וחמיש שנין ואוליד ית ירד׃
ולמא עאש מהללאל כ׳מסה וסתין סנה אולד ירד׃ ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים

רחל אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר׃ אלין בני רחל דאתילידו ליעק׳
כל נפשתא ארבע עסרי׃ הולאי בני רחל אלדי ולדו ליעקב יד׳ נפסא׃ ובני דן חשים׃ ובני
דן חושים׃ ובני דן חושים׃ ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם׃ ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר
ושלם׃ ובני נפתלי וג׳ אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל
נפש שבעה׃ אלין בני בלהה דיהב לבן לרחל ברתיה וילידת ית אלין ליעקב כל נפשתא שבע׃
הולאי בני בלהה אלדי אעטאהא לבן לרחל אבנתה גמיע מא ולדתה ליעקוב סבעה׃
כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים
ושש׃ כל נפשתא דעלא עם יעקב למצרים נפקי ירכיה בר מנשי בני יעקב כל נפשתא
שתין ושית׃ גמיע אלנפוס אלגאיה מן אל יעקוב אלי מצר מן כרג מן צלבה ודלך סוא נסוה בניה
גמיעהם סתה וסתין נפסא׃ ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים כל הנפש לבית
יעקב הבאה מצרימה שבעים׃ ובני יוסף דאתילידו ליה במצרים נפשתא תרתין כל
נפשתא לבית יעקב דעלא למצרים שבעין׃ ובני יוסף אלדי ולדו לה במצר נפסאן ג׳
גמלה אלנפוס אלדאכלה מן אל יעקוב אלי מצר סבעין׃
ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן׃ וית יהודה
שלח קדמוהי לות יוסף לפנאה קדמוהי לגשן ואתו לארעא דגשן׃ תם בעת ביהודה
בין ידיה לידלה עלי בלד אלסדיר פגאו אליה׃ ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת
ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד׃ וטקיס יוסף
רתכוהי וסליק לקדמות ישראל אבוהי לגשן ואתחזי ליה ונפל על צוריה ובכא עד
צוריה עוד׃ פאסרג יוסף דאבתה וצעד יתלקא אסראיל אביה אלי אלסדיר פלמא טהר לה
אנכב עלי ענקה ובכא עליה הויא׃ ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי
ראותי את פניך כי עודך חי׃ ואמר ישראל ליוסף אלו אנא מאית זמנא הדא מנחם אנא
בתר דחזיתנון לאפך ארי עד כען קיים את׃ וקאל לה אמות אלאן בעד מא ראית וגהך
אן עאדך באק׃ ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו
אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי׃ ואמר יוסף לאחוהי ולבית אבוהי אסק ואחוי
לפרעה ואימר ליה אחי ובית אבא דבארעא דכנען אתו לותי׃ תם קאל יוסף לאכותה
ולאל אביה אצעד אלי פרעון ואכברה ואקול לה אכותי ואל אבי אלדי פי בלד כנעאן

אתו ׃ והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם
וגבריא רעי ענא ארי גברי מרי גיתי הוו ועאנהון ותוריהון וכל דילהון איתיאו ׃ וקום
גנם לאנהם כאנו דוי מאשיה וגנמהם ובקרהם וגמיע מאלהם אתו בה ׃ והיה כי יקרא לכם פרעה
ואמר מה מעשיכם ׃ ויהי ארי יקרי לכון פרעה ויימר מא עובדיכון ׃ כאדי דעא בכם פר וקאל מא
צנעתכם ׃ ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבתינו בעבור
תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן ׃ ותימרון גברי מרי גיתי הוו עבדך מזעורנא ועד
כען אף אנחנא אף אבהתנא בדיל דתתבון בארעא דגשן ארי מרחקין מצראי כל רעי ענא ׃
קולו כאן עבידך דוי מאשיה מן צגרנא אלי אלאן וכדלך אבאינא לכי אן תקימו פי בלד אלסדיר
לאן אלמצריין יכרהון כל ראעי גנם ׃ ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם
וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן ׃ ואתא יוסף וחוי לפרעה ואמר אבא ואחי
ועאנהון ותוריהון וכל דילהון אתו מארעא דכנען והא אנון בארעא דגשן ׃ תם דכל יוסף אלי פר
ואכברה וקאל אבי ואכותי וגנמהם ובקרהם וגמיע מאלהם קד גאו מן בלד כנעאן והודא הם פי
בלד אלסדיר ׃ ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה ׃ ומקצת אחוהי דבר חמשא
גברין ואקימנון קדם פרעה ׃ ואכד כמסה אנאס מן אכותה ואוקפהם בין ידי פרעון ׃ ויאמר
פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו ׃
ואמר פרעה לאחוהי מא עובדיכון ואמרו לפרעה רעין ענא עבדך אף אנחנא אף אבהתנא ׃
פקאל פרעון לאכותה מא צנעתכם קאלו אן עבידך רעא גנם נחן ואבאינא ׃ ויאמרו אל פרעה
לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה
ישבו נא עבדיך בארץ גשן ׃ ואמרו לפרעה לאתותבא בארעא אתינא ארי לית רעי
לענא דלעבדך ארי תקיף כפנא בארעא דכנען וכען יתבון כען עבדך בארעא דגשן ׃
פקאלו לה גינא נסכן פי בלדך אד ליס מרעא לגנם עבידך ממא אשתד אלגוע פי בלד כנ
ואלאן פליקים עבידך פי בלד אלסדיר ׃ ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך ׃
ואמר פרעה ליוסף למימר אבוך ואחוך אתו לותך ׃ פקאל פרעון ליוסף קד אתאך אביך
ואכותך ׃ ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו
בארץ גשן ויש אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי ׃ ארעא דמצרים קדמך
בדשפיר בארעא אותיב ית אבוך וית אחך יתבון בארעא דגשן ואם ידעת ואית

ותמונן רבני גיתי עלדילי : הורא בלד מצר בין ידיך אסכנהם פי אגודה
גב כל ה קימו פי בלד זכריר ואן כנת תעלם אן פיהם דוי חיל נציירהם ריסא זוכלא זדי עלי
מאשיתי : ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה : ואיתי יוסף
ית יעקב אבוהי ואקימיה קדם פרעה ובריך יעקב ית פרעה : פאדכל יוסף יעקוב אביה ואוקפה
בין ידי פרעון פסלם עליה : ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך : ואמר פרעה ליעקב
כמה יומי שני חייך : פקל פרעון ליעקוב כם סני חיותך : ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי
שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני חיי אבותי בימי
מגוריהם : ואמר יעקב לפרעה יומי שני תותבותי מאה ותלתין שנין זעירין ובישין הוו
יומי שני חיי ולא ארביקו ית יומי שני חיי אבהתי ביומי תותבותהון : קל לה יעקוב סני
עמרי מאיה ותלאתין סנה וכאנה קלילה רדייה ולא תלחק בסני חיוה אבאי חסב
איאם סכנהם : ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה : ובריך יעקב ית פרעה
ונפק מן קדם פרעה : תם דעא לה יעקוב וכרג מן בין ידיה : ויושב יוסף את אביו ואת
אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה
ואותיב יוסף ית אבוהי וית אחוהי ויהב להון אחסנא בארעא דמצרים בדשפיר בארע
בארע רעמסס כמא דפקיד פרעה : פאגלס יוסף אביה ואכותה ואעטאהם חוזא פי
בלד מצר פי אגודה והו בלד עין שמס כמא אמר פרעון : ויכלכל יוסף את אביו
ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף : וזן יוסף ית אבוהי וית אחוהי וית כל בית
אבוהי לחמא לפום טפלא : ומאן יוסף אביה ואכותה וסאיר זאביה טעאמא עלי
קדר אטפאהם : ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ
כנען מפני הרעב : ולחמא לית בכל ארעא ארי תקיף כפנא לחדא ואשתלהי
עמא דארעא דמצרים ועמא דארעא דכנען מן קדם כפנא : וטעאם ליס פי גמיע
זבלדאן ממא אשתד זגוע גדא חתי כל אהל בלד מצר ובלד כנעאן מן קבל זגוע :
וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם
שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה : ולקיט יוסף ית כל כספא דאשתכח
בארעא דמצרים ובארעא דכנען בעבורא דאנון זבנין ואיתי יוסף ית כספא לבית

פרעה ׃ וגמע יוסף גמיע אלורק אלמוגוד פי בלד מצר ובלד כנעאן באלמיירה אלד׳י
כאנו ימתארוהא ואדכלה אלי בית מאל פרעון ׃ ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען
ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף ׃ ושליס
כספא מארעא דמצרים ומארעא דכנען ואתו כל מצראי לות יוסף למימר הב
לנא לחמא ולמא נמות לקבלך ארי שליס כספא ׃ פפני אלורק מן בלד מצר ובלד כנעאן
וגאו גמיע אלמצריין אלי יוסף קאילין אעטנא טעאם ולא נמות חד׳אך אד׳ פני אלורק ׃
ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף ׃ ואמר יוסף הבו גיתיכון
ואתין לכון בגיתיכון אם שליס כספא ׃ קאל להם יוסף האתו מאשיתכם אעטיכם בהא
אד׳ פני אלורק ׃ ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן
ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא ׃ ואיתיאו ית גיתיהון
לות יוסף ויהב להון יוסף לחמא בסוסותא ובגיתי ענא ובגיתי תורי ובחמריא וזנינון
בלחמא בכל גיתיהון בשתא ההיא ׃ פאתוה במאשיתהם פאעטאהם טעאמא באלכיל
ואלגנם ואלבקר ואלחמיר ומאנהם באלטעאם במא שיהם פי תלך אלסנה ׃ ותתם השנה ההוא
ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף ומקנה הבהמה
אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויתנו ואדמתנו ׃ ושלימת שתא ההיא ואתו
לותיה בשתא תנייתא ואמרו ליה לא נכסי מן רבוני אהין שליס כספא וגיתי בעירא לות
רבוני לא אשתאר קדם רבוני אהין גויתנא וארענא ׃ פלמא פנית תלך אלסנה גאוה
פי אלסנה אלתאניה וקאלו לא נכתם מן סידנא אן אלורק קד פני ואלמואשי מן אלבהאים ענד
סידנא ולא יבק בין ידי סידנא אלי אבדאננא וציאענא ׃ למה נמות לעיניך גם אנחנו
גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה
ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם ׃ למא נמות לעינך אף אנחנא אף
ארענא קני יתנא וית ארענא בלחמא ונהי ארענא עבדין לפרעה והב בר זרעא וניחי אנ׳
ולא נמות וארעא לא תבור ׃ כלא נמות בחצרתך נחן וציאענא באלטעאם חתי נכון נחן אשר
עבידא וציאענא אשתרנא וציאענא מלכא לפרעון ואעטנא חבא נחיא בה ולא נמות וריא
ואלארץ לא תכל ׃ ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו

כי חזק עלהם הרעב ותהי הארץ לפרעה: וקנא יוסף ית כל ארעא דמצרים לפרעה
ארי זבינו מצראי גבר חקליה ארי תקיף עליהון כפנא והות ארעא לפרעה: פאשתרי
יוסף גמיע ריאץ אלמצריין לפרעון לאנהם באעו כל רגל ציעתה ממא אשתד אלגוע
עליהם פצארת אלציאע לפרעון: ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים
ועד קצהו: וית עמא אעבר יתיה מקרי לקרי מסוף תחום מצראי ועד סופיה: ונקל
אלקום מן קראהם מן טרף תכם מצר אלי טרפה: רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק ל
לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם
לחוד ארע כמריא לא קנא ארי חולקא לכמריא מן קדם פרעה ואכלין ית חולקהון די
יהב להון פרעה על כן לא זבינו ית ארעהון: שרא ריאץ אמתהם פאנה לם ישתרהא לאן
אלרזק כאן להם מן פרעון פכאנו יאכלון רזקהם אלדי כאן יעטיהם לדאך לם יחתאגו
אן יביעו ריאצהם: ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם
לפרעה הא לכם זרע וזרעתם את האדמה: ואמר יוסף לעמא הא קניתי יתכון יומא
דין וית ארעכון לפרעה הא לכון בר זרעא ותזרעון ית ארעא: תם קאל יוסף לאלקום
הודא קד שריתכם אנתם וריאצכם לפרעון הא לכם חבא תזרעון פי אלארץ: והיה
בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידת יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם
ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם: ויהי באעולי עללתא ותתנון חד מן חמשא לפר
וארבעה חולקין יהי לכון לבר זרע חקלא ולמיכלכון ולאנש בתיכון ולמיכל לטפלכון:
פאדא דכלת אלגלה פאעטו אלכמס לפרעון וארבעה אגזא תכון לכם לבדר אלציאע
ולמאכלכם ומן פי מנאזלכם ואטפאלכם: ויאמרו החיתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו
עבדים לפרעה: ואמרו קיימתנא נשכח רחמין בעיני רבוני ונהי עבדין לפרעה: קאלו
קד אחייתנא נגד חטא ענד סידי ונכון עבידא לפרעון: וישם אתה יוסף לחק
עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה
לפרעה: ושויתה יוסף לגזירא עד יומא הדין על ארעא דמצרים דיהון יהבין חד
מן חמשא לפרעה לחוד ארע כמריא בלחודיהון לא הות לפרעה: פצירהא יוסף
רסמא אלי הדא אליום עלי בלד מצר אן יעטון אלכמס לפרעון גיר ריאץ אמתהם

פאנהא

63

נאנהא להם וחרהם אד לסתעיד לפרעון ׃ וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ו
יאחזו בה ויפרו וירבו מאד ׃ ויתיב ישרא' בארעא דמצרים בארעא דגשן ואחסינו בה ונפישו
...או לחרא ׃ ולמא אקאמבני אסר' מ בלד מצר פי בלד לסדיר חאזוה ותמרו וכתרו גדא
... בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים
מאת ...ה ׃ וחיא יעקב בארעא דמצרים שבעעסרי שנין והוו יומי יעקב שני חיוהי מאה וארבעי'
ושבע שנין ׃ כעאש יעקוב בבלד מצר יז' סנה פצאר גמיע עמרה סני חיותה מאיה וסבעה וארבעי'
...ה ׃ ויקרבו ימי ישרא' למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא
...תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים ׃ וקריבו יומי ישרא' לממת
...אמר ליה אם כען אשכחית רחמין בעינך שו כען ידך תחות ירכי ותעביד עמי טיבו וקשוט לא
...ען תקברנני במצרים ׃ ולמא קרב אגל אסר' אן ימות דעא באבנה יוסף וקל לה אן וגדרת
...צאא ענדך אוס בידך ז' יעהדי ואצטנע ... מצלא ואחסאנא אן לא תדפנני במצר ׃ ושכבתי
...ם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך ׃ ואשכוב עם
...בהתי ותטלנני ממצרים ותקברינני בקבורתהון ואנא אעביד כפתגמך ׃ פאציר ז' אבאי
...אחמלני מן מצר ואדפנני מקברתהם קא' אנא אצנע כמא קלת ׃ ויאמר השבעה לי וישבע
...ו וישתחו ישרא' על ראש המטה ׃ ואמר קיים לי וקיים ליה וסגיד ישרא' על ריש ערסא ׃ קא'
...חלף לי פחלף לה פסגד אסר' עלי טרף אסריר שכרא ׃
ויהי
...אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בנו עמו את שיש בעינוהי
...מח את מנשה ואת אפרים ׃ והוה בתר פתגמיא האלין ואמר ליוסף הא ישא דמנשה ׃
...בר ית תרין בנוהי עמיה ית מנשה וית אפרים ׃ ולמא כאן בעד הדי ואגדה פאסנדהא ליזי'
...אביך מריץ פאכד אבניה מעה מנשה ואפרים ׃ ויגד ליע קב ואבי כי זה הבכר שים
...איך ויתחזק ישרא' וישב על המטה ׃ וחוי ליעקב ואמר הא בי א שו ימינך על רישיה ׃
...שרא' ויתיב על ערסא׳ תם אכבר יעקוב וקיל לה הודא אבנך ה ׃ ויאמר ידעתי בני ידעתי
...ל וגלס עלי אסריר ׃ ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי
...תי ׃ ואמר יעקב ליוסף אל שדי אתגלי לי בלוז בארעא מנו וזרעו יהיה מלא הגוים ׃
...קוב ליוסף אעלם אן אלטאיק אלכאפי תגלא לי פי לוז מי בלד ף הוא יסגי ובדם אחוהי זעיר
...אמר אלי הנני מפרך והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי ת יאאבני אן הדי יכתר
...ריך אחזת עולם ׃ ואמר לי האנא מפיש ... זביה אאעגר יכתר מנה ויכון נכלה מל' אמם
...ור ברך יברך ישרא' לאמר ישמך אלהים כאפרים

ג מלא

ואתן ית ארעא הדא לבנך בתרך אחסנת עלם ׃ וקאל לי האנא מתמרך ׃

מנך גוק אמם ואעטי הדי אבלד לנסלך בעדך חוז דהר ׃ ועתה שני בני

בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמ

תרין בנך דאתילידו לך בארעא דמצרים עד מיתא לותך למצרים דילי א

כראובן ושמעון יהון קדמי ׃ פאן אבנאך אלדי ולדא לך במצר אלי אן אתית

המא ינסבאן אלי יכון אפרים ומנשה מתל ראובן ושמעון ׃ ומולדתך אשר הולדת

אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם ׃ ובנין דתוליד בתריהון דילך יהון על

אחיהון יתקרון באחסנתהון ׃ ותאידך אלדי יולד לך בעדהמא אליך ינסבאן ואלי אסמ

אבויהמא ינצאפון פי נחלתהם ׃ ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך

בעוד כברת ארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת היא בית לחם ׃ ואנא במ

מפדן מיתת עלי רחל בארעא דכנען באורחא בעוד כרוב ארעא למיעל לאפרת

תה תמן באורח אפרת הוא בית לחם ׃ ואמא אנא פפי ● מגיי מן פדן מאתת עלי ר

פי בלד כנעאן פי אלטריק וקד בקי מיל מן אלמסאפה אלי דכול אפרת פדפנתהא תם

טריק אפרת הי בית לחם פלמיולד לי בעד דלך ש״א ׃ וירא ישראל את בני יוסף

מי אלה ׃ וחזא ישראל ית בני יוסף ואמר מן אלין ׃ פלמא ראי אכבר בני יוסף קאל מן

…ומר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואב

…יוסף לאבוהי בני אנון דיהב לי יי׳ הכא ואמר קריבנון כען לותי ואברכ

…ארנאי אלדי רזקניהמא אללה ההנא קאל קדמהמא אלי חתי אבא

…ישראל כבדו מזוקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק

…ישראל יקרא מסיבו לא יכול למחזי וקריב יתהון לותיה ונש

…א אסראיל קד תקלתא מן אלשיכוכה לס יטיק אן י

…ועאנקהמא ׃ ויאמר ישראל אל יוסף ראה פני

…ים גם את זרעך ׃ ואמר ישראל ליוסף מחזי א

…אף ית זרעך ׃ וקאל אסר אלנעל ליוסף אלי וזגיך לם

…נסלך איצא ׃ ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו

…ייך על אפוהי על ארעא ׃ תםאבר

…יוסף את שניהם את אפר

מ…

64

יאל אל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו ׃ ודבר יוסף ית תרויהון

ושמאלא דישראל וית מנשה בסמליה מימינא דישראל וקריב לותיה ׃

בנא ... מא ותרך אפרים בימינה ען יסאר אסר ומנשה ביסארה מן ימין אסר

... אלהי ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על

מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור ׃ ואושיט ישראל ית ימיניה ושוי על רישא דאפרים

ושירא וית שמאליה על רישא דמנשה אחכימנון לידוהי ארי מנשה בכרא ׃ נמד אסר

ה וגעלהא עלי ראס אפרים והוא אצגר ויסארה עלי ראס מנשה אחכם יראה כדאך

אן מנשה אבכר ׃ ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבותי לפניו אברהם

ק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה ׃ ובריך ית יוסף ואמר יי דפלחו אבהתי קדמוהי

הם ויצחק יי דזן יתי מדאיתני עד יומא הדין ׃ ובארך פי יוסף וקאל לה אלה אלדי סלך אבאי פי

תה אבר ויצחק הו אלה אלדי רעאני מנד כנת אלי הדי אליום ׃ המלאך הגאל אתי מכל רע

את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ ׃

כא דפרק יתי מכל בישא יבריך ית עולימיא ויתקרי בהון שמי ושם אבהתי אברהם

ן וכנוני ימא יסגון בגו בני אנשא על ארעא ׃ במלך פכני מן כל שר הו יבארך פי הדין

ן ויסמי ... באסמי ואסם אבאי אבר ויצ וינמון כתרה פי אלארץ ׃ וירא יוסף כי ישית

יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים

אש מנשה ׃ וחזא יוסף ארי שוי אבוהי יד ימיניה על רישא דאפרים ובאיש בעינוהי

ה לידא דאבוהי לאעדאה יתה מעל רישא דאפרים לאנחותה על רישא דמנשה ׃

א ראי יוסף אן אביה געל ידה אלימנא עלי ראס אפרים סאך ענדה פאסנדהא ליזי

ן ראס אפרים אלי ראס מנשה ׃ ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים

על ראשו ׃ ואמר יוסף לאבוהי לא כין אבא ארי דין בכרא שוי ימינך על רישיה ׃

לים הדי כרא יא אבה הדי אבכר ציר ימינך עלי ראסה ׃ ויאמר ידעתי בני ידעתי

וימאן אב וא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים ׃

אבוהי ואמר ידענא ברי ידענא אף הוא יהי לעם ואף הוא יסגי וברם אחוהי זעיר

ניה ובנוהי יהון שלטין בעממיא ׃ פאבא וקאל קד עלמת יא אבני אן הדי יכתר

ותכון מנה אמה ולכני אעלם אן אכיה אלאצגר יכתר מנה ויכון נסלה מל אלאמם

א ׃ ויברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים

ג מלא

וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה : ובריכנון ביומא ההוא למימר בך יברך ישר
למימר ישוינך יי כאפרים וכמנשה ושוי ית אפרים קדם מנשה : פלמא בארך פיהמא
דאך אליום וקאל בך יתבארך בני אסר קאילין בעץ לבעץ יצייר͏ך אללה מתל אפרים ומנשה
פקדם אפרים עלי מנשה : ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב
אתכם אל ארץ אבתיכם : ואמר ישראל ליוסף הא אנא מאית ויהי מימרא דיי בסעדכון
ויתיב יתכון לארע אבהתכון : תם קאל ליוסף האנא מאית ויכון אללה מעכם וירדכם
בלד אבאיכם : ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקש
ואנא יהבית לך חולק חד יתיר על אחך דנסיבית מידא דאמוראה בצלותי ובבעותי : ואנ
קד אעטיתך חצא זאידא עלי אכותך אלדי אכדתה מן יד אלאמוריין בסיפי וקוסי :

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא ה'
אתכם באחרית הימים : וקרא יעקב לבנוהי ואמר אתכנשו ואחוי לכון ית דיערע ית
בסוף יומיא : תם דעא יעקוב בבניה וקאל אגתמעו חתי אכברכם במא יואפיכם פי אכר
אלאיאם : הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם : אתכנשו ושמעו בני י
וקבילו אלפן מן ישראל אבוכון : אגתמעו ואסמעו דלך יא בני יעק ואקבלו מן אסר אביכם
ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז : ראובן בכרי את חילי וריש תק
לך הוה חזי למסב תלתא חולקין בכירותא כהונתא ומלכותא : יא ראובן אנת בכרי וקותי
ואול נילי מפצל פי אלשרף ומפצל פי אלעז : פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז
חללת יצועי עלה : על דאזלתא לקביל אפך הא כמיא ברם לא אהניתא חולק יתיר לא תיסב
ארי סליקתא בית משכבי אבוך בכין אחילתא לשיווי ברי סליקתא : ואן בנהלה מא לא
תפצל אד צעדת אלי מצגע אביך חינייד הבדלת מראשי תבלץ :
שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם : שמעון ולוי אחין גברין גיברין בארע תותבותהון
עבדו גבורא : שמעון ולוי אכוין פי אלדי אצלם פרעהמא : בסדם אל תבא נפשי בקהלם
אל תחד כבדי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור : ברזהון לא הות נפשי באתכנוש
הון למהך לא נחתית מן יקרי ארי ברגזהון קטלו קטול וברעותהון תרעו שור סנאה : בתהם לא
ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל : ליט רגזהון אד כל נפס ימ
תקיף וחימתהון ארי קשיא אפליגנון ביעקב ואבדרינון בישראל : מדמום גצבהמא מ הם לא
אעזה וחמיתהמא מא אצעבהא אקסמהא פי אליעק ואבדדהמא פי אלאסראיל : מע ראתי
בגצבהם
ואלה
אהם קלעו סוריהא :

יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף אויביך ישתחוו
לך בני אביך: יהודה את אודיתא ולא בהיתתא בך יודון אחך ידך תתקף על בעלד־־י
בבך יתברון סנאך יהון מחזרי קדל קדמך יהון מקדמין למשאל בשלמך בני אבוך: ואנת
יהודה יסיידונך אכותך וירדמי קפא אעדאיך ויכצע לך בנו אביך: גור אריה יהודה
מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו: שלטון יהי בשירויא ובסופא יתרבי
מלכא מדבית יהודה ארי מדין קטלא ברי נפשך סליקתא ינוח ישרי בתקוף כאריא וכלית
ית מלכו דתזעזעינה: יתבון יא יהודה כשבל אסד לאנך כלצת אבני מן זקתל ולי אדי
מא ורבץ פהו כאסד ולבו מן דא יתירה: לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד
כי יבא שילה ולו יקהת עמים: לא יעדי עביד שלטן מדבית יהודה וספרא מבני בנוהי
עד עלמא עד דייתי משיחא דדיליה היא מלכותא וליה ישתמעון עממיא: לא יזול קציב
ומלך מן יהודה וראסם מן תחת אמרה זאן יגי זדי הו לה וזיה תגתמע אשעוב: אסרי
לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבשו ובדם ענבים סותה: יסחר ישראל לקרתיה
עמא יבנון היכליה יהון צדיקיא סחור סחור ליה ועבדי אוריתא באלפן עמיה יהי ארגון
טב לבושיה וכסותיה מילא מילא צבע זהורי וצבענין: ראבטא לזגפן גתאשיה וכ זסריק
בני אתאנה גאסלא בזכמר לבאסה ובדם זענב כסותה: חכלילי עינים מיין ולבן שנים
מחלב: יסמקון טורוהי בכרמוהי יטופון נעווהי בחמר יחוורן בקעתיה בעבור ובעדרי
ענה: מזוור זעינין אכתר מן זכמר ואביץ זאסנאן אכתר מן זלבן:
זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניות וירכתו על צידן: זבולן על ספר ימיא ישרי
והוא יכביש מחוזין וספינן וטוב ימא ותחומיה יהי מטי עד צידן: וזבילן עלי סאחל יבול
זבחר יסכן וזי סאחלה סבן וטרף תכמה זי צידא:
יששכר חמור גרם רובץ בין המשפתים: יששכר עתיר בנכסין אחסנתיה בין ת
תחומיא: וישעי כגסם מנפרד ראבץ בין זצמין: וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי
נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עובד: וחזא חולקא ארי טב וית ארעא אר־־י
מעבדא פירין ויכביש מחוזי עממיא וישיצי ית דיריהון ודישתארון בהון יהון ליה
פלחין ומסקי מסין: תם יריא זראחה מאגודהא ולארץ מאאנעמהא פימר ענקה
לזנקל ויציר כזלמה כארמא:
דן ידין עמו כאחד
שבטי ישראל: מדבית דן יתבחר ויקום גברא ביומוהי יתפריק עמיה ובשנוהי ינוחון

כחדא שבטיא דישראל׃ ודן יחכם לקומה כגמלה סבט מן בני אסל׃ יהי דן נחש עלי
דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור׃ יהי גברא דיתבחר ויקום מדבית
דן אימתיה תתרמי על עממיא ומחתיה תתקף בפלשתאי כחוי חרמן ישדי על אורחא
וכפתנא יכמון על שבילא יקטיל גיברי משרית פלשתאי פרשין עם רגלאין יעקר סוסון
ורתיכין וימגר לרכביהון לאחרא׃ ויכון דן כאלתעבאן עלי אלטריק וכאלמטרון עלי אלסכה
אלאסע עקב אלפרס פיקע ראכבה אלי ורא׃ לישועתך קויתי יהוה׃ לפורקנך סברית
יי׳׳ יקול רגות גותך יא רב׃
גד גדוד יגודנו והוא יגד
עקב׃ דבית גד משרית מזיינן כד יעברון ית ירדנא קדם אחיהון לקרבא ובנכסין
סגיאין יתובון לארעהון׃ וגד אי כרדוס תכרדס עליה והוא יגד אעקאבה׃
מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך׃ דאשר טבא ארעיה
והיא מרביא תפנוקי מלכין׃ ואשר טעאמה סמין והו יעטא מלאד אלמלוך׃
נפתלי אילה שלוחה הנתן אמרי שפר׃ נפתלי בארע טבא
יתרמי עדביה אחסנתיה תהי מעבדא פירין יהון מודן ומברכין עליהון׃ ונפתלי
כאילה מרסלה תדר אקול אלחסנא׃
בן פרת יוסף
בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור׃ ברי דיסגי יוסף ברי דיתברך כגופן דנציב
על עינא דמיא תרין שבטין יפקון מבנוהי יקבלון חולקא ואחסנתא׃ ויוסף אבן
מתמר כגצן מתמר עלי עין מא לה עדוק קד אמתדת עלי כור׃ וימררהו ורבו
וישטמהו בעלי חצים׃ ואתמרדו עמיה ונקמוהי ואעיקו ליה גברין בעלי
פלגותיה׃ ואמרוה וכתרו ותהדדוה אצחאב אלסהאם׃ ותשב באיתן קשתו ויפזו
זרעי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל׃ ותבת בהון נביות על דקיים אוריתא
בסתרא ושוי תקנא רחצניה בכין אתרמא דהב על דרעוהי אחסין מלכותא ותקיף
דא הות ליה מן קדם אל תקיפא דיעקב דבמימריה זן אבהן ובנין זרעא דישראל׃ פתבתת
קוסה פי צלבה ונאזא דראעיה מן טאעה גליל יעקוב ומן תם רעא לאתאסראיל׃
מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת
ברכת שדים ורחם׃ מימר אלהא דאבוך יהי בסעדך וית שדי ויברכינך ברכן דנחתן
מטלא דשמיא מלעילא ברכן דנגדן ממעמקי ארעא מלרע ברכתא דאבוך ודא
אסא מן טאיק אביך אן יעינך ומן אלכאפי אן יבארך פיך ברכאת אלסמא מן אלעלו

בכאת אלג׳באל אלאבדיה ופצ׳לא ברכאת אלבראיא ואלבטון׃ ברכת אביך גברו על ברכות
הורי עד תאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו׃ ברכתא דאבוך יתוספן
על ברכתא דלי בריכו אבהתי דחמידו להון רברביא דמן עלמא יהויין כל אלין לרישא
דיוסף גברא פרישא דאחוהי׃ וברכאת אביך תנצ׳אף אלי ברכאת אסלאפי ואלי מא אשתהי
אלדהר ויכון אלג׳מיע עלי ראס יוסף והאמה נאסך אכותה׃
ו בנימן זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל׃ בנימן בארעיה תשרי שכינתא ובאחסנתיה יתבני מקדשא בצפרא ובפניא יהון מקרבין כהניא קרבנא ולעידן רמשא יהון מפלגין
מותר חולקהון משאר קודשיא׃ ובנימין כדיב מנתרס באלג׳דאה יאכל נהבא ובאלעשי יקסם
אלסלבא׃ כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש
אשר כברכתו ברך אותם׃ כל אלין שבטיא דישראל תרי עסר ודא דמליל להון אבוהון ובריך
יתהון גבר כברכתיה בריך יתהון׃ כל הולאי גמיע אסבאט אסראיל אתני עשר והדי מא קאל
להם אביהם ובארך פיהם כל אמר חסב אסתחקאקה בארך עליהם׃ ויצו אותם ויאמר
אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי׃ ופקיד
יתהון ואמר להון אנא מתכניש לעמי קברו יתי לות אבהתי במערתא דבחקל עפרון חתאה׃
ת׳ם אוצאהם וקאל להם אנא מנצ׳ם אלי קומי אדפנוני מע אבאי פי אלמגארה אלתי פי צ׳יעה עפרון
אלחתי׃ במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם
את השדה מאת עפרן החתי לאחזת קבר׃ במערתא דבחקל כפילתא דעל אפי ממרא
בארעא דכנען דזבן אברהם ית חקלא מן עפרון חתאה לאחסנת קבורא׃ פי אלמגארה אלתי
פי אלצ׳יעה אלמצ׳אעפה אלתי בחצ׳רה ממרא פי בלד כנעאן אלתי אשתראהא אבר׳ מן עפרון
אלחתי מקברה׃ שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה
אשתו ושמה קברתי את לאה׃ תמן קברו ית אברהם וית שרה אתתיה תמן קברו ית יצחק
וית רבקה אתתיה ותמן קברית ית לאה׃ ת׳ם דפנוא אבר׳ ושרה זוגתה ת׳ם דפנוא יצחק ורבקה
זוגתה ות׳ם דפנת לאה׃ מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת׃ זביני חקלא ומערתא
ז דביה מן בני חתאה׃ שרא אלצ׳יעה ואלמגארה אלתי פיהא מן בני חת׃ ויכל יעקב לצות את בניו
ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו׃ ושיצי יעקב לפקדא ית בנוהי וכנש רגלוהי
לערסא ואתנגיד ואתכניש לעמיה׃ פלמא פרג׳ יעקוב מן וציתה לבניה צ׳ם רגליה
אלי אלסריר ותופא וצאר אלי קומה׃ ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו׃ ונפל יוסף על
אפי אבוהי ובכא עלוהי ונשיק ליה׃ פאנכב יוסף עלי וג׳ה אביה ובכא עליה וקבלה׃ ויצו

יוסף את עבדיו את הרפאים לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל: ופקיד יוסף ית עבדו
ית אסוותא למחנט ית אבוהי וחנטו אסוותא ית ישראל: ת'ם אמר יוסף עבידה לאטבא אן י'
אביה פחנטת לאטבא אסר': וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצ'
שבעים יום: ושלימו ליה ארבעין יומין ארי כן שלמין יומי חניטיא ובכו יתיה מצראי שבעי'
יומין: אי אן כמל לה ארבעין יומא לאן כדאך תכמל איאם אלמחנטין ובכא עליה אלמצריון ס'
יומא: ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו
נא באזני פרעה לאמר: ועברו יומי בכיתיה ומליל יוסף עם בית פרעה לאמר אם כען אשכחית
רחמין בעיניכון מלילו כען קדם פרעה למימר: ולמא גאזת איאם בכאיה כלם יוסף אל
פרעון וקאל להם אן וגדת חטא ענדכם כלמו פרעון וקולו לה: אבי השביעני לאמר הנה
אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה
את אבי ואשובה: אבא קיים עלי למימר הא אנא מאית בקברי דאתקינית לי בארעא
דכנען תמן תקברינני וכען אסק כען ואקבר ית אבא ואתוב: אן אבי כאן קד אחלפני וקא'
לי האנא מאית אדפנני פי קברי אלדי כריתה לי פי בלד כנעאן ואלאן אצעד אדפן אבי וארגע
ויאמר פרעה עלה וקבור את אביך כאשר השביעך: ואמר פרעה סק וקבר ית אבוך כמא
דקיים עלך: קאל פרעון אצעד אדפן אביך אחלפך: ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל
עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים: וסליק יוסף למקבר ית אבוהי וסליקו עמיה כל
עבדי פרעה סבי ביתיה וכל סבי ארעא דמצרים: פצעד יוסף לידפן אביה וצעד מעה גמי'
קואד פ' שיוך' לה וגמיע שיוך' בלד מצר: וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם
ובקרם עזבו בארץ גשן: וכל בית יוסף ואחוהי ובית אבוהי לחוד טפלהון ועאנהון ותוריהו'
שבקו בארעא דגשן: וגמיע אל יוסף ואכותה ואל אביה ערא אטפאלהם וגנמהם ובקרהם
תרכוהא פי בלד אלסדיר: ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד: וסליקו
עמיה אף רתיכין אף פרשין והות משריתא סגיאה לחדא: וצעד מעה איצא אלכי'
ואלפרסאן פכאן אלעסכר עטים גדא: ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו
שם מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים: ואתו עד בית אדרי דאטד
דבעברא דירדנא וספדו תמן מספד רב ותקיף לחדא ועבד לאבוהי אבלא שבעה
יומין: וגאו אלי אנדאר אלעוסג אלדי פי עבר אלארדן פנדבו תם נדבא עצימא גדא וצנע
לאביה חזנא ז' איאם: וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד

למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים על קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן:
חזא יתיב ארעא כנענאה ית אבלא בבית אדרי דאטד ואמרו אבל תקיף דין למצראי על כן
ראשמה אבל מצרים דבעברא דירדנא : פלמא ראי כאן זבלד זכנעני אלחזן פי אנדאר
בוסג פקאלו הדי חזן עטים למצריין לדלך סמי הדא למצריין אלדי פי עבר אלארדן : ויעשו בניו לו
כאשר צום : ועבדו בנוהי ליה כן כמא דפקדנון : פצנעו בה בניה כגמיע מא אוצאהם : וישאו
ובניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה
אחזת קבר מאת עפרן החתי על פני ממרא : ונטלו יתיה בנוהי לארעא דכנען וקברו
יה במערת חקל כפילתא דזבן אברהם ית חקלא לאחסנת קבורא מן עפרון חתאה על אפי
מרא : וחמלוה אלי בלד כנעאן ודפנוה פי מגארה אלציעה אלמצאעפה אלדי אשתרא אבר' מקברה
ן עפרון אלחתי בחצרה ממרא : וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו
אחרי קברו את אביו : ותב יוסף למצרים הוא ואחוהי וכל דסליקו עמיה למקבר ית אבוהי בתר
קבר ית אבוהי : תם רגע יוסף אלי מצר הו ואכותה וכאיר מן כאן צעד מעה לידפן אביה
ער מא דפנה : ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את
ל הרעה אשר גמלנו אתו : וחזו אחי יוסף ארי מית אבוהון ואמרו דלמא יטר לנא דבבו י
סף ואתבא יתיב לנא ית כל בישתא דגמלנא יתיה : פלמא ראו אכות יוסף אן אביהם קד מאת
אלו כלא יתהדדנא יוסף ויכאפינא בגמיע אלשר אלדי אוליניאה : ויצוו אל יוסף לאמר
ביך צוה לפני מותו לאמר : ופקידו לות יוסף למימר אבוך פקיד קדם מותיה למימר :
ואמרו מן קבל ליוסף אן אביך אוצא קבל מותה וקל : כה תאמרו ליוסף אנא שא נא
פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך י
סף בדברם אליו : כדין תימרון ליוסף בבעו שבוק כען לחובי אחך ולחטאיהון ארי בישתא
גמלוך וכען שבוק כען לחובי עבדי אלהא דאבוך ובכא יוסף במללותהון עמיה : כדא קולו
ליוסף אגפר דנב אכותך וכטאיאהם פקד אולוך שרא ואן נסלך אן תצפח דנב
עביד אלה אביך פבכא יוסף חין כלמוה בדלך : וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו
הננו לך לעבדים : ואזלו אף אחוהי ונפלו קדמוהי ואמרו הא אנחנא לך לעבדין :
אן אכותה איצא ווקעו בין ידיה וקאלו הודי נחן עביד לך : ויאמר אלהם יוסף אל

תיראו כי התחת אלהים אני : ואמר להון יוסף לא תדחלון ארי דחלא דיי אנא
יוסף לא תכאפו פאני אכאף אללה פיכם : ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטבה למ
עשה כיום הזה להחית עם רב : ואתון חשבתון עלי בישא מן קדם יי אתחשיבת לטבא בד
למעבד כיומא הדין לקיימא עם סגי : ואנתם קדרתם עלי שרא ואללה קדר כירא ליקבל
יצנע מאתרוה אליום ויחיי קומא כתירא : ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת
טפכם וינחם אותם וידבר על לבם : וכען לא תדחלון אנא אזון יתכון וית טפלכון ונח
יתהון ומליל תנחומין על לבהון : ואלאן לא תכאפו אנא אמונכם ואטפאלכם פעאזאה
ודאראהם : וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים : ויתיב יוס
במצרים הוא ובית אבוהי וחיא יוסף מאה ועסר שנין : תם אקאם יוסף פי מצר הו ו
אביה ועאש יוסף מאיה ועאשר סנין : וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר
בן מנשה ילדו על ברכי יוסף : וחזא יוסף לאפרים בנין תליתאין אף בני מכיר ב
מנשה אתילידו ורבי יוסף : חתי ראי יוסף לאפרים בנין תאלתא ואיצא בני מכיר ב
מנשה ולדו פי חגרה : ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והע
אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב : ואמר
יוסף לאחוהי אנא מאית ויי מדכר דכיר יתכון ויסיק יתכון מן ארעא הדא לארעא
דקיים לאברהם ליצחק וליעקב : תם קאל לאכותה אנא מאית ואללה סידכרכם ויצעד
מן הדי אלבלד אלי אלבלד אלדי אקסם לאברהים ליצ׳ ויע׳ : וישבע יוסף את בני ישראל לאמ
פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה : ואומי יוסף ית בני ישראל למימר
מדכר דכיר יי יתכון ותסקון ית גרמי מכא : פאחלף יוסף בני אסר וקאל להם אד׳ דכר
אללה פאצעדו עצאמי מן ההנא : וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אותו ויי
בארון במצרים : ומית יוסף בר מאה ועסר שנין וחנטו יתיה ושמוהי בארונא במצרים
ומאת יוסף אבן מאיה ועשר סנין וחנטוה וציר פי צנדוק במצר :

פ״ה פס״י ימלה

סכום הפסוקים של ספר בראשית אלף וחמש מאות ושלשים וארבעה סי׳ אך לך
ומנין פרשיותיו הפתוחות שלש וארבעים והסתומות שמנה וארבעים הכל צ״א סימנם)

ספר ואלה

ספר ואלה שמות

לה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו ׃ ואלין שמהת
ישראל דעלו למצרים עם יעקב גבר ואנש ביתיה עלו ׃ והדי אסמא בני אסר דאבלין
ר מע יעקוב כל רגל ואה דכלו ׃ ראובן שמעון לוי ויהודה ׃ יששכר זבלון ובנימן ׃
ואשר ׃ ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים ׃
תא נפקי ירכא דיעקב שבעין נפשן ויוסף דהוה במצרים ׃ וכאן גמלת
גה מן צלב יעקוב סבעין נפסא מע יוסף אלדי כאן במצר ׃ וימת יוסף וכל
ההוא ׃ ומית יוסף וכל אחוהי וכל דרא ההוא ׃ תם מאת יוסף וגמיע א
ר אהל דלך אגיל ׃ ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד
ו אותם ׃ ובני ישראל נפישו ואתילדו וסגיאו ותקיפו לחדא ואתמליאת לחדא
׃ ובנו אסר תמדו וסעו וכתרו ועצמו גדא גדא ואמתלא דלך אלבלד
ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את
לכא חדתא על מצרים דלא מקיים גזירת יוסף ׃ תם קאם מלך גדיד
לם ישאהד יוסף ׃ ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום
לעמיה האעמא בני ישראל סגן ותקפין מננא ׃ פקאל לקומה הודי קום
גד ואעטם מנא ׃ הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה
א על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ ׃ הבו נתחכם להון דלמא יסגון
יענא קרב ויתוספון אף אנון על סנאנא ויגיחון בנא קרב ויסקון מן
או נחתאל עליהם כלא יכתרון פיכון אדא ואפאנא חרב אנצאפו הם
דאינא נחארבונא ואהדרבונא מן אלבלד ׃ וישימו עליו שרי מסים למען
תם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס ׃ ומניאו עליהון ר
אשין בדיל לענאיהון בפלחנהון ובנו קרוי בית אוצרי לפרעה ית פיתום
׃ פציילו עליהם ולאה דמה לקבל אן יעדבונהם בנקלהם פבנו קרא
יען פיתום ומיען שמס ׃ וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו

מפני בני ישראל׃ וכמא דמענן להון כן סגן וכן תקפין ועקת למצראי מן קדם בני יש
וכמא יעדבונהם כדאך יכתרון וינמון חתי צגרו מן קבל בני אסל׃ ויעבדו מצרים את
ישראל בפרך׃ ואפלחו מצראי ית בני ישראל בקשיו׃ ואסתכדם אלמצריון בני אסל בא
וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם
אשר עבדו בהם בפרך׃ ואמררו ית חייהון בפלחנא קשיא בטינא ובלבני ובכל פל
בחקלא ית כל פלחנהון דאפלחו בהון בקשיו׃ ואמררו חיאתהם בכדמה צעבה ב
ואלבן וסאיר אעמאל אלצחרי וגמיע כדמתהם אלדי אסתכדמוהם באקמא׃ ויא
מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה׃ ואמ
מלכא דמצרים לחיתא יהודאיתא דשם חדא שפרה ושם תנייתא פועה׃ ות
מלך מצר לקואבל אלעבראניאת אלדי אסם אחדהמא שפרה ואלאכרי פועה
בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת היא
ואמר כד תהוין מילדן ית יהודיתא ותחזין על מתברא אם ברא הוא ותקטלין
ואם ברתא היא תקיימונה׃ קאל אדי קבלתן אלעבראניאת פאנצרו ענד אלמת
כאן אבנא פאקתלוה ואן כאנה אבנה פאסתבקוהא׃ ותיראן המילדת את האל
ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיין את הילדים׃ ודחילא חיתא
יי ולא עבדא כמא עמהן מלכא דמצרים וקיימא ית בניא׃ פכאפת אלקוא
אללה ולם יצנעין כמא קאל להן מלך מצר ואסתבקין אלבנין׃ ויקרא מלך מצ
למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים׃ וקרא מל
דמצרים לחיתא ואמר להון מדין עבדתין פתגמא הדין וקיימתין ית בניא
בהן מלך מצר וקאל להן מא באלכן צנעתן הדי אלאמר ואסתבקיתן אלבנין
המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצרית העברית כי חיות הנה בטרם
אליהן המילדת וילדו׃ ואמרא חיתא לפרעה ארי לא כנשיא מצריתא יה
ארי חכימן אנין עד לא עלא לותהון חיתא וילדן׃ פקאלתא לה אן ליס כא
אלמצריאת אלעבראנייאת כלהן בציראת וקבל אן תדכל אליהן אלקאבלה יל
אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד׃ והוה כד דחילא חיתא מן קדם יי
להון בתין׃ ולמא כאפת אלקואבל אללה צנע להן ביותא חגבהן׃ ויצו פרעה

ויהי כי יראו המילדת את האלהים ויעש להם בתים׃

עמן

69 עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכהו וכל הבת תחיון : ופקיד פרעה לכל
עמיה למימר כל ברא דיתיליד ליהודאי בנהרא תרמיניה וכל ברתא תקיימון . תם
תמר פר גמיע קומה קאילא כל אבן יולד להם אטרחוה פי אלניל וכל אבנה אסתבקוהא :
ב׳ וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי : ואזל
רא מרבית לוי ונסיב ית בת לוי : תם מצא רגל מן אלוי ותזווג באבנה לוי : ותהר
אשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים : ועדיאת אתתא
לידת בר וחזת יתיה ארי טב הוא ואטמרתיה תלתא ירחין : פחמלת וולדת אבנא ולמא
אתה חסנא אכפתה תלאתה אשהר : ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה א
חמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר :
לא יכילת עוד לאטמרותיה ונסיבת ליה תיבתא דגמא וחפתה בחימרא ובזפתא ושויאת
ה ית רביא ושויתה ביערא על כיף נהרא : ולם תטיק אן תכפיה פאכדת לה תאבותא מן
ברדי וקירתהא בקפר וזפת וצירתה פיהא וצירת פי אלדים עלי שאטי אלניל : ותתצב
אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו : ואתעתדת אחתיה מרחיק למדע מא יתעביד ליה :
וקפת אכתה מן בעיד לתנצר מא אצנע בה : ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה הלכת
על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה : ונחתת בת פרעה
למסחי על נהרא ועולימתהא מהלכן על כיף נהרא וחזת ית תיבתא בגו יערא ואושיטת
ית אמתה ונסיבתה : פנזלת אבנה פרעון פי אלניל וכאן גוארהא ימשין עלי שאטיה
פנצרת אלתאבות פי וסט אלדים פמדת ידהא ואכדתהא : ותפתח ותראהו את הילד והנה
נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה : ופתחת וחזת ית רביא והא עולימא
בכי וחסת עלוהי ואמרת מבני יהודאי הוא דין : פפתחתהא פראתה פאדי בצבי יבכי
פשפקת עליה וקאלת הדי מן בני אלעבראניין : ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך וקראתי
לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את הילד : ואמרת אחתיה לבת פרעה האיזיל
ואקרי ליך אתתא מינקתא מן יהודאיתא ותיניק לך ית רביא : פקאלת להא אכתה
אמצי ואדעי לך באמרה מרצעה מן אלעבראניאת תרצעה לך : ותאמר לה בת פרעה
בת פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את אם הילד : ואמרת לה בת פרעה איזילי
ואזלת עולימתא וקרת ית אמיה דרביא : קאלת להא אבנה פרעון אמצי פמצת אלגאריה
ודעת באם אלצבי : ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד הזה והינקהו לי ואני אתן
את שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו : ואמרת לה בת פרעה הליכי ית רביא הדין

ואוניקיהו לי ואנא אתן ית אגריך ונסיבת אתתא רביא ואוניקתיה: קאלת להא אבנה
פלהא לך הדי אלצבי ארצעיה לי ואנא אעטך אגרך פאכדת אלמרה אלצבי וארצ
ויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המי
משיתהו: ורבא רביא ואיתיתיה לבת פרעה והוה לה לבר וקרת שמיה משה ואמרת א
מן מיא שחלתיה: פלמא כבר אלצבי גאת בה אלי אבנה פרעון וצאר להא כאבן ואסמ
מוסי קאלת לאני נשלתה מן אלמא: ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא
בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו: והוה ביומיא האנון ורבא משה
ונפק לות אחוהי וחזא בפלחנהון וחזא גבר מצרי מחי לגבר יהודי מאחוהי: וכאן
תלך אלאיאם אן מוסי כבר ופרג אלי אכותה פנצר אלאת פי נצרהם פאדי בדגל מצרי יצ
רגלא עבראניא מן אכותה: ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמנהו בחו
ואתפני לכא ולכא וחזא ארי לית אנש ומחא ית מצראה וטמריה בחלא: פאלתפת ימנה
ויסרה פראי אין ליס אנסאן פצרב אלמצרי ומאת ורדמה פי אלרמל: ויצא ביום השני והנה
שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך: ונפק ביומא תנינא והא תרי
גברין יהודאין נצן ואמר לחייבא למא את מחי לחברך: תם כרג פי אליום אלתאני פאדא
ברגלין עבראניין יתנאציאן פקאל לצאלם מנהמא לא תצרב צאחבך: ויאמר מי שמך
לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אומר כאשר הרגת את המצרי ויירא משה
ויאמר אכן נודע הדבר: ואמר מן שויך לגבר רב ודיין עלנא הלמקטלי את אמר
כמא דקטלתא ית מצראה ודחיל משה ואמר בקשטא איתידע פתגמא: קאל
ציידך רגלא רייסא וחאכמא עלינא אתריד אן תקתלני כמא קתלת אלמצרי פפזע
מוסי וקאל איקינא קד ערף אלכבר: וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרוג את משה
ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר: ושמע פרעה ית פתגמא
הדין ובעא למקטל ית משה ועריק משה מן קדם פרעה ויתיב בארעא דמדין ויתיב על
בירא: פלמא סמע פרעון בהדי אלכבר טלב אן יקתל מוסי פהרב מוסי מן בין ידי פרע
וצאר אלי בלד מדין וגלס עלי ביר מא: ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמ
את הרהטים להשקות צאן אביהן: ולרבא דמדין שבע בנן ואתאה ודלאה ומלאה ית
לאשקאה ענא דאבוהון: וכאן לאמאם מדין ז בנאת פגאת ודלאת ומלאת אלאחואץ
לתסקי גנם אביהן: ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושען וישק את צאנם: ואתו רע
וטרדונין וקם משה ופרקינן ואשקי ית ענהון: פלמא גאו אלרעאה פטרדוהן קאם מוס

פאגאתהן וסקא גנמהן: ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום:
ואתאה לות רעואל אבוהן ואמר מדין אוחיתין למיתי יומא דין: ולמא גאת אלי רעואל אביהן
קאל מא באלכן אסרעתן באלמגי אליום: ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו
וישק את הצאן: ואמרא גברא מצראה שיזבנא מידא דרעיא ואף מדלא דלא לנא ואשקי
ית ענא: קאלן לה רגל מצרי כלצנא מן יד אלרעאה ואיצא דלא לנא וסקא אלגנם: ויאמר אל
בנתיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם: ואמר לבנתיה ואן הוא למא
דנן שבקתין ית גברא קרין ליה וייכול לחמא: קאל להן ואין הו לם תרכתן אלרגל אדעוה יאכל
טעאמא: ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה: וצבי משה למתב עם
גברא ויהב ית צפרה ברתיה למשה: פלמא אמען מוסי פי אלמקאם ענד אלרגל זווגה בצפורה
אבנתה: ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: וילידת בר וקרא ית
שמיה גרשם ארי אמר דייר הויתי בארע נכראה: מולדת אבנא ואסמאה גרשם לאנה קאל
כנת גריבא פי בלד גריבה: ויהי בימים הרבים ג
ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן
העבדה: והוה ביומא סגיאיא האנון ומית מלכא דמצרים ואתאנחו בני ישראל מן פלחנא
דהוה קשי עליהון וזעיקו וסליקת קבילתהון לקדם יי מן פלחנא: וכאן איצא פי תלך אלאיאם
אלטוילה אן מלך מצר מאת פתנהד בני אסר' מן כדמתהם וצרכו וצעד תגותהם אלי אללה מן
אלכדמה: וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק
ואת יעקב: ושמיע קדם יי ית קבילתהון ודכיר יי ית קימיה דעם אברהם דעם יצחק ודעם
יעקב: פסמע אללה שהיקהם ודכר עהדה אלדי מע אבראהים יצחק ויעקוב: וירא אלהים
את בני ישראל וידע אלהים: וגלי קדם יי שעבודא דבני ישראל ואמר במימריה למפרקהון
יי: ונטר אללה אלי בני אסראיל ורחמהם:
ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר ד
האלהים חרבה: ומשה הוה רעי ית ענא דיתרו חמוהי רבא דמדין ודבר ית ענא לאתר
שפר רעיא למדברא ואתא לטורא דאתגלי עלוהי יקרא דיי לחורב: וכאן מוסי ירעא
גנם יתרו חמוה אמאם מדין פסאקהם אלי טרף אלברייה חתי גא אלי גבל אללה אלי חריב: וירא
מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל:
ואתגלי מלאכא דיי ליה בשלהובית אישתא מגו אסנא וחזא והא אסנא בער באישתא
ואסנא ליתוהי באישתא מתאכיל: פתגלא לה מלך אללה בצרים נאר מן אלסנא פראי אלסנא

משתעל באלנאר והו ליס יחתרק ׃ ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל
הזה מדוע לא יבער הסנה ׃ ואמר משה אתפני כען ואחזי ית חזונא רבא הדין מדין ל
מתוקד אסנא ׃ קאל מוסי אמיל ואנטר הדי אלמנטר אלעגיב מא באל אלסנא ליס יחתרק ׃ וירא
יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני ׃
יי ארי אתפני למחזי וקרא ליה יי מגו אסנא ואמר משה משה ואמר האנא ׃ פלמא ראה
אנה קד מאל לינטרה פנאדאה מלך אללה מן אלסנא וקאל יא מוסי קאל לביך ׃ ויאמר א
תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא ׃
ואמר לא תקרב הלכא שרי סינך מעל רגלך ארי אתרא דאת קאים עלוהי אתר קדיש
הוא ׃ קאל לא תתקדם אלי האהנא אנזע נעלך ען רגלך פאן אלמוצע אלדי אנת ואקף עליה
מקדס ׃ ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פ
כי ירא מהביט אל האלהים ׃ ואמר אנא אלהיה דאבוך אלהיה דאברהם אלהיה דיצחק ואל
דיעקב וכביש ינון משה לאפוהי ארי דחיל מלאסתכלא בצית יקרא דיי ׃ תם קאל לה אנא
אלאה אבאיך אברהם ויצחק ויעקוב פסתר מוסי וגהה אד כאף אן ינטר אלי נור אללה ׃ ויאמר
יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי
את מכאביו ׃ ואמר יי מגלא גלי קדמי שעבוד עמי דבמצרים וית קבילתהון שמיע קדמי
מן קדם מפלחיהון ארי גלי קדמי כיבהון ׃ תם קאל לה קד נטרת לצעף עמי אלדין במצר וסמ
צראכהם מן קבל גלאוזתהם ועלמת באוגאעהם ׃ וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו
הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי
והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי ׃ ואתגליתי לשיזבותהון מידא דמצראי ולאסקותהון מן א
ההיא לארע טבא ופתיא לארע עבדא חלב ודבש לאתר כנענאי וחתאי ואמוראי ופרזא
וחואי ויבוסאי ׃ פתגלית לאכלצהם מן יד אלמצריין ואצעדהם מן דלך אלבלד אלי בלד גייד
ואסע אלי בלד יפיץ אללבן ואלעסל אלי מוצע אלכנאעניין ואלחתיין ואלאמוריין ואלפרזיין ואלחויין ואליב
ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם ׃ ו
וכען הא קבילת בני ישר׳ עלת לקדמי ואף גלי קדמי דחקא דמצראי דחקין להון ׃ וה
הודא צראך בני אסראיל קד וצל אלי וראית אלצגט אלדי אלמצריון צאגטונהם ׃ ועתה לכה
ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים ׃ וכען איתא ואשלחינך לות
פרעה ואפיק ית עמי בני ישר׳ ממצרים ׃ פאלאן תעאל אבעתך אלי פרעון ואכרג קומי בנ
אסראיל מן בלד מצר ׃ ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא

יד

את בני ישראל ממצרים׃ ואמר משה קדם יי מן אנא ארי איזיל לות פרעה וארי אפיק ית
עמי בני ישראל ממצרים׃ קאל מוסי ללה מן אנא חתי אמצי לי פר ואכרג בני אסר מן בלד
מצר׃ ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים
תעבדון את האלהים על ההר הזה׃ ואמר ארי יהי מימרי בסעדך ודין לך אתא ארי אנא
שלחתך באפקותך ית עמא ממצרים תפלחון קדם יי על טורא הדין׃ קאל אנא אכון מעך
והדה איה לך באני בעתת כך אדי אכרגת לקום מן מצר יעבדון ללה עלי הדא לגבל׃
ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם
שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהם׃ ואמר משה קדם יי הא אנא אתי לות בני
ישראל ואימר להון אלהא דאבהתכון שלחני לותכון ויימרון לי מן שמיה מא אימר להון׃ קאל
מוסי ללה הא אנא צאיר לי בני אסר ואקול להם לאה אבאיכם בעתני ליכם כאן קאלו לי מא
אסמה מא אקול להם׃ ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה כה תאמר לבני ישראל ויאמ
אהיה שלחני אליכם׃ ואמר יי למשה אהיה אשר אהיה ואמר כדנן תימר לבני ישראל
אהיה שלחני לותכון׃ קאל לה לאזלי לדי לא יזול קאל כדא קל לבני אסר לאזלי בעתני ליכם׃
ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבתיכם אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר׃ ואמר
עוד יי למשה כדנן תימר לבני ישראל יי אלהא דאבהתכון אלהיה דאברהם אלהיה דיצחק
ואלהיה דיעקב שלחני לותכון דין שמי לעלם ודין דכרני לכל דר ודר׃ קאל לה איצא כדא
קל לבני אסר ללה לאה אבאיכם לאה אבר ויצח ויעק בעתני ליכם הדי אסמי לי לדהר
והדי דכרי לי גיל ואגיל׃ לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אלהם יהוה אלהי ה׳
אבתיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשוי
לכם במצרים׃ איזיל ותכנוש ית סבי ישראל ותימר להון יי אלהא דאבהתכון אתגלי ליה
אלהיה דאברהם יצחק ויעקב למימר מדכר דכירנא יתכון וית דאתעביד לכון במצרים׃
תמץ ואגמע שיוך בני אסר וקל להם ללה לאה אבאיכם תגלא לי לאה אבר יצחק
ויעקוב קאילא קד דכרתכם ומא צנע בכם במצר׃ ואמר אעלה אתכם מעני מצרים
אל ארץ הכנעני והכרזי והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב
ודבש׃ ואמרית אסיק יתכון משעבוד מצראי לארע כנענאי וחתאי ואמוראי ופרזאי
וחואי ויבוסאי לארע עבדא חלב ודבש׃ בקלת אצעדכם מן עדאב למצריין לי מוצע לכנא

ואחתיין ואמוריין ופרזיין וחויין ויבוסיין אלי בלד יפיץ אללבן ואלעסל: ושמעו לקלך
ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים נקרה
עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו: ויקבלון מנך
ותיתי את וסבי ישראל לות מלכא דמצרים ותימרון ליה יי׳ אלהא דיהודאי אתגלי עלנא
וכען ניזיל כען מהלך תלתה יומין במדברא ונדבח קדם יי׳ אלהנא: פאדי קבלו מנך אדכל
אנת ושיוך בני אסראיל אלי מלך מצר וקולו לה אלה אלאה אלעבראניין ואפאנא אמרה פנ
אן מסיר תלאתה איאם פי אלבר ונדבח ללה רבנא: ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך
מצרים להלך ולא ביד חזקה: וקדמי גלי ארי לא ישבוק יתכון מלכא דמצרים למיזל ולא
מן קדם דחיליה תקיף: ואנא אעלם אן מלך מצר לא ידעכם אן תמצון ולא ביד ואחדה
שדידה: ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו ואחרי פין
כן ישלח אתכם: ואשלח ית מחת גבורתי ואמחי ית מצראי בכל פרישתי דאעביד
בניהון ובתר כן ישלח יתכון: חתי אבעת באפאתי פאצרב אלמצריין בגמיע אעגובאתי
אלדי אצנעהא פי מא בינהם: ובעד דלך יטלקכם: ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים
והיה כי תלכון לא תלכו ריקם: ואתן ית עמא הדין לרחמין בעיני מצראי ויהי ארי תהכון
לא תהכון ריקנין: ואעטי אלקום חטאא ענד אלמצריין פאדי מציתם לא תמצון פרגא
ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם
ועל בנתיכם ונצלתם את מצרים: ותשאל אתתא משיבבתה ומקריבת ביתה מנין
דכסף ומנין דדהב ולבושין ותשוון על בניכון ועל בנתכון ותרוקנון ית מצרים
בל תסתוהב אלמראה מן מסאכנתהא ומן גארתהא אניה פצה ואניה דהב ותיאב
ותצירונהא עלא בניכם ובנאתכם ותנתסכון אלמצריין: ויען משה ויאמר והן לא
יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה: ואתיב משה ואמר והא
לא יהימנון לי ולא יקבלון למימרי ארי יימרון לא אתגלי לך יי׳: פאגאב מוסי וקאל
לעלהם לא יומנון בי ולם יקבלון מני בל יקולון לם יתגלא לך אלה: ויאמר אליו יהוה
מזה בידך ויאמר מטה: ואמר ליה יי׳ מדין דבידך ואמר חטרא: פקאל לה אלל
מנבהא מא דא בידך קאל עצא: ויאמר השליכהו ארצה וישליכהו ארצה ויהי
לנחש וינס משה מפניו: ואמר רמיהי לארעא ורמיהי לארעא והוה לחויא וערק משה
מן קדמוהי: קאל אטרחהא עלי אלארץ פטרחהא פצארת תעבאנא פהרב מוסי מן בין

ריה: ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה
בכפו: ואמר יי למשה אושיט ידך ואחיד בדנביה ואושיט ידיה ואתקיף ביה והוה לחטר
ידיה: קל אללה לה מד ידך ואמסך דנבה פלמא מד ידה פאמסכה צאר עצא בידה:
למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב:
בדיל דיהימנון ארי אתגלי לך יי אלהא דאבהתהון אלהיה דאברהם אלהיה דיצחק ואלהיה
דיעקב: לכי יומנון אן קד תגלא לך אללה אלאה אבאיהם אלאה אבר ואלאה יצ ואלאה יע:
ויאמר יהוה לו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת כשלג:
ואמר יי ליה עוד אעיל כען ידך בעטפך ואעיל ידיה בעטפיה ואפקה והא ידיה חורא כתלגא:
וקל לה איצא ארכל ידך פי כמך פאדכלהא תם אכרגהא פאדי בהא ביצא כאלתלג: ויאמר
השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו: אתיב ידך לעטפך
אתיב ידיה לעטפיה ואפקה מעטפיה והא תבת הות כבסריה: קל ארדד ידך פי כמך פארדדה
תם אכרגהא וקד עאדת כסאיר בדנה: והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל האת
הראשון והאמינו לקל האחרן: ויהי אם לא יהימנון לך ולא יקבלון לקל אתא קדמאה
ויהימנון לקל אתא בתראה: קל פאן לם יומנון בך ולם יקבלו מן אלאיה אלאולי פליומנו בא
איה אלתאניה: והיה אם לא יאמינו גם לשני האתת האלה ולא ישמעון לקלך ולקחת ממימי
היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת: ויהי אם לא יהימנון
אף לתרין אתיא האלין ולא יקבלון מנך ותסב ממיא דבנהרא ותישוד ביבשתא ויהון מיא דתסב
מן נהרא ויהון לדמא ביבשתא: פאן לא יומנון בהאתין אלאיתין ולם יקבלו מנך כד מן מא
אלניל ואצבבה פי אליבאס פאנה ינקלב ויציר דמא פי אליבאס: ויאמר משה אל יהוה בי אדני
לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד
לשון אנכי: ואמר משה קדם יי בבעו יי לא גבר דמתמלל אנא אף מאתמלי אף מדקמוהי
אף מעידן דמלילתא עם עבדך ארי יקיר ממלל ועמיק לישן אנא: קל מוסי לרבה יא
רבי לים אנא דו נטק מן אמס מא קבלה ולא מן חין כאטבת עבדך אני תקיל אלפם ואללסאן
סמיעא: ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פקח או עור
הלא אנכי יהוה: ואמר יי ליה מן שוי פומא לאנשא או מן שוי אלמא או חרשא או
פתחא או עוירא הלא אנא יי: קל אללה לה מן גלק נטק אלאנסאן או מן יכלק אלאכרס

או לאצם או לבציר או לאעמא לים אנא ללה : ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והוריתיך
אשר תדבר : וכען איזיל ומימרי יהי עם פומך ואלפינך דתמליל : פלאן אמץ פאני אכון מע
קולך וארלך עלי מאתתכלם בה : ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח : ואמר בבעו יי
כען שלח ביד מן דכשר למשלח : קל יא רבי אבעת מן אנת באעתה : ויחר אף יהוה
במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יוצא
לקראתך וראך ושמח בלבו : ותקיף רגזא דיי במשה ואמר הלא אהרן אחוך ליואה
גלי קדמי ארי מללא ימליל הוא ואף הא הוא נפיק לקדמותך ויחזינך ויחדי בלביה :
פאשתד וגד ללה עלי מוסי וקל לים הרון אכיך ללואני אנא אעלם מתכלם והודי
הו איצא יכרג תלקאך מנצר ליך ויסר פי קלבה : ודברת אליו ושמת את הדברים
בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והוריתי אתכם את אשר תעשון : ותמליל עמיה
ותשוי ית פתגמיא בפומיה ומימרי יהי עם פומך ועם פומיה ואליף יתכון ית דתעבדון
פכלמה ותציר הדי לכלאם פי פאה פאני אכון מע קולך וקולה ואדלכמא עלי מא
תצנעאן : ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים :
וימליל הוא לך עם עמא ויהי הוא יהי לך למתרגמן ואת תהי ליה לרב : פיכלם הו
לך לקום ויכון לך תרגמאנא ואנת תכון לה אסתאדא : ואת המטה הזה תקח
בידך אשר תעשה בו את האתת : וית חטרא הדין תסב בידך דתעביד ביה ית
אתיא : וכד הדה לעצא בידך תצנע בהא למעגזאת :
וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ד׳
ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום : ואזל משה ותב לות יתר חמוהי
ואמר ליה איזיל כען ואתוב לות אחי דבמצרים ואחזי העד כען קימין ואמר יתרו
למשה איזיל לשלם : פמצא מוסי ורגע לי יתר חמוה וקל אמצי וארגע לי אכותי
אלדין במצר ואנצר הל הם באקיון קל לה אמץ בסלאם : ויאמר יהוה אל משה
במדין לך שוב מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך : ואמר יי למשה
במדין איזיל תוב למצרים ארי מיתו כל גבריא דבעו למקטלך : תם קל ללה למוסי
במדין אמץ ארגע לי מצר פאן קד מאת גמיע אקום לטאלבין קתלך : ויקח משה את
אשתו ואת בניו וירכבם על החמור וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים

בירו׃ ודבר משה ית אתתיה וית בנוהי וארכיבנון על חמרא ותב לארעא ד
דמצרים ונסיב משה ית חטרא דאתעבידו ביה נסין מן קדם יי בידיה׃ פאכד מוסא
זוגתה ובניה וארכבהם עלי אלחמאר ובעת בהם ורגע אלי מצר ואכד אלעצא אלדי
אמר אללה בהא פי ידה׃ ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל
המפתים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את
העם׃ ואמר יי למשה במהכך למתב למצרים חזי כל מופתיא דשויתי בידך ותעבדינון
קדם פרעה ואנא אתקיף ית לביה ולא ישלח ית עמא׃ תם קאל אללה לה פי מציך אן
תרגע אלי מצר אנצר גמיע אלבראהין אלדי צירתהא פי ידך אצנעהא בין ידי פרעון ז
ואנא אשדד קלבה ולא יטלק אלקום׃ ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל׃
ותימר לפרעה כדנן אמר יי ברי בוכרי ישראל׃ וקל לה כדא קאל אללה משרפא אבני בכרי
אסר׳׃ ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את בנך בכרך׃
ואמרית לך שלח ית ברי ויפלח קדמי ומסריב את לשלחותיה הא אנא קטיל ית ברך ב
בוכרך׃ פקלת לך אטלק אבני יעבדני פאן אבית אן תטלקה האנא קאתל אבנך בכרך׃
ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו׃ והוה באורחא בבית מבתא וערע ביה
מלאכא דיי ובעא למקטליה׃ ולמא כאן פי אלטריק פי אלמבית פאגא ולד מלך אללה פטלב
קתלה׃ ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה
לי׃ ונסיבת צפורה טנרא וגזרת ית ערלת ברה וקריבת לקדמוהי ואמרת בדמא דמהלתא
הדין אתיהיב חתנא לנא׃ פאכדת צפרה צואנא וקטעת קלפה אבנהא וקדמתה בין
ידיה וקאלת כאד אלערוס אן יכון מקתולא׃ וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת׃ ונח
מניה בכין אמרת אלולי דמא דמהלתא הדין אתיהיב חתנא קטול׃ פכף ענה חינד
ז׳ קאלת צאר אלערוס אלמקתול מכתונא׃ ויאמר
יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו׃
ואמר יי לאהרן איזיל לקדמות משה למדברא ואזל וערעיה בטורא דאתגלי עלוהי
יקרא דיי ונשיק ליה׃ תם קאל אללה להארון אמץ תלקא מוסי אלי אלבר פמצא וואפאה
פי גבל אללה פקבלה׃ ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתת
אשר צוהו׃ וחוי משה לאהרן ית כל פתגמיא דיי דשלחיה וית כל אתיא דפקדיה׃ פאכבר
מוסי בגמיע אלכלאם אלדי בעתה בה וגמיע אלאיאת אלדי אמרה׃ וילך משה ואהרן ויאספו את

כל זקני בני ישראל׃ ואזל משה ואהרן וכנשו ית כל סבי בני ישראל׃ פמצ׳א מוסי והרון
וגמעו שיוך בני אסר׃ וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש
האתת לעיני העם׃ ומליל אהרן ית כל פתגמיא דמליל יי עם משה ועבד אתיא לעיני עמא׃
וכלמהם הרון בג׳מיע אלכלאם אלד׳י כלם אללה מוסי וצנע אלמעג׳זאת בחצ׳רה אלקום׃ ויאמן
העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את ענים ויקדו וישתחוו׃ והימין
עמא ושמעו ארי דכיר יי ית בני ישראל וארי גלי קדמוהי שעבודהון וכרעו וסגדו׃ פאמן
אלקום אד׳ סמעו אן אללה קד ד׳כר בני אסר ונט׳ר לשקאהם וכרו וסגדו׃ ואחר באו משה
ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר׃
ובתר כן עלו משה ואהרן ואמרו לפרעה כדנן אמר יי אלהא דישראל שלח ית עמי
ויחגון קדמי במדברא׃ ובעד ד׳לך דכ׳ל מוסי והרון וקאלו לפר׳ כד׳א קאל אללה אלאה
אסר אטלק קומי יחגו לי פי אלבר׃ ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח
את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח׃ ואמר פרעה שמא דיי לא
אתגלי לי דאקביל למימריה לשלחא ית ישראל לא אתגלי לי שמא דיי ואף ית ישראל
לא אשלח׃ קאל פר׳ מן אללה חתי אקבל מנה ואטלק בני אסר לא אערף אללה ולא אטלק
בני אסר איצ׳א׃ ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים
במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב׃ ואמרו אלהא דיהודאי אתגלי
עלנא ניזיל כען מהלך תלתה יומין במדברא ונדבח קדם יי אלהנא דלמא יערעיננא במותא
או בקטול׃ קאלו לה אלאה אלעבראניין ואפאנא אמלה נמצ׳י מסיר תלאתה איאם פי
אלבר ונד׳בח ללה רבנא כלא יפאג׳ינא בובא או בסיף׃ ויאמר אלהם מלך מצרים
למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם׃ ואמר להון מלכא
דמצרים למא משה ואהרן תבטלון ית עמא מעבידתהון איזילו לפלחנכון׃ קאל להם
מלך מצר לם יא מוסי והרון תג׳רבאן אלקום ען אעמאלהם אמצ׳ו לנקלכם׃ ויאמר
פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם׃ ואמר פרעה הא מסגיאין
כען עמא דארעא ותבטלון יתהון מפלחנהון׃ תם קאל פר׳ מן כת׳רה אהל אלבלד חתי
תעטלונהם מן נקלהם׃ ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר׃
ופקיד פרעה ביומא ההוא ית שלטוני עמא וית סרכוהי למימר׃ פאמר פר׳ פי ד׳לך

(ידיה׳ ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו) ליום גלאוזה׳
אקום ועריפהם קאילא׳ לא תאספון לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמל שלשם הם
ילכו וקששו להם תבן׳ לא תוספון למתן תבנא לעמא למרמי לבנין כמאתמלי ומדמוהי
אנון יהלכון ויגבבון להון תבנא׳ לא תעאודו אן תעטו אקום תבנא אן ילבנון אלבן מתל אמס
ומא קבלה הם ימצון ויקמשון להם תבנא׳ ואת מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול
שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה
לאלהינו׃ וית סכום לבניא דאנון עבדין מאתמלי ומדקמוהי תמנון עליהון לא תמנעון מ
מניה ארי בטלנין אנון על כן אנון מצוחין למימר ניזיל נדבח קדם אלהנא׳ וצראיב אלבן אלדי
כאנו יצנעוהא אמס ומא קבלה צירודהא עליהם לא תנקצוהם מנהא לאנהם מרכהון ולדלך
הם יצרכון ויקולון נמצי נדבח לרבנא׃ תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו ב
בדברי שקר׃ יתקף פלחנא על גבריא ויתעסקון בה ולא יתעסקון בפתגמין בטילין׃ יתקל אלעמל על
אקום וישתגלון בה ולא ישתגלון באמור באטלה׃ ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל
העם לאמר כה אמר פרעה אינני נתן לכם תבן׃ ונפקו שלטוני עמא וסרכוהי ואמרו לעמא
למימר כדנן אמר פרעה לית אנא יהיב לכון תבנא׃ פכרג גלאוזה׳ אקום ועריפאהם וקאלו
להם כדא קאל פר׳ ליס אעטיכם תבנא׃ אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע
מעבדתכם דבר׃ אתון איזילו סבו לכון תבנא מאתר דתשכחון ארי לא יתמנע מפלחנכון
מדעם׃ אנתם אמצו כדו לכם תבנא מן חית תגדוה ואעלמו אנה לא ינקץ מן עמלכם
שיא׃ ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן׃ ואתבדר עמא בכל ארעא דמצ׳
לגבבא גלי לתבנא׃ ותבדד אקום פי גמיע בלד מצר ליקמשו קשא לאתבן׃ והנגשים
אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן׃ ושלטוניא דחקין למי׳
מר אשלימו עבידתכון פתגם יום ביומיה כמא דהויתון עבדין כד מתיהיב לכון תבנא׃
ואלגלאוזה מלחון קאילין כמלו עמלכם אמר יום ביום כמא כאן פי וקת אעטא אתבן׃
ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם
ללבן כתמל שלשם גם תמול גם היום׃ ולקו סרכי בני ישראל דמניאו עליהון שלטוני
פרעה למימר מדין לא אשלימתון גזירתכון למרמי לבנין כמאתמלי ומדקמוהי אף
תמלי אף יומא דין׃ פצרבו ערפא בני אסר׳ אלדין ולאהם עליהם גלאוזה׳ פרעון וקיל להם
מא באלכם לם תכמלו צראיבכם אן תלבנון מתל אמס ומא קבלה אמס ואליום׃ ויבאו שטרי

בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך ׃ ואתו סרכי בני ישר׳
וצחו קדם פרעה למימר למא מתעביד כן לעבדך ׃ וגאו ערפא בני אסר ואסתגארתו
אלי פר׳ קאילין לם תצנע כדא בעבידך ׃ תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה
עבדיך מכים וחטאת עמך ׃ תבנא לא מתיהיב לעבדך ולבניא אמרין לנא עבידו והא
עבדך לקן וחטן עליהון עמך ׃ תבן לם ידפע לנא ויקולון לנא אצרבו לבנא והודי עבידך
מצרובין ממא יכטו עליהם קומך ׃ ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה
נזבחה ליהוה ׃ ואמר בטלנין אתון בטלנין על כן אתון אמרין נזיל נדבח קדם יי ׃ קאל אנתם
מרהפון ולדלך תקולו נמצי נדבח לרבנא ׃ ועתה לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותכן לבנים
תתנו ׃ וכען איזילו פלחו ותבנא לא מתיהיב לכון וסכום לבניא תתנון ׃ ואלאן אמצו א
אעמלו ותבן לא ידפע לכם וצראיבכם תופון ׃ ויראו שטרי בני ישראל אתם ברע ל
לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו ׃ וחזו סרכי בני ישר׳ יתהון בביש למימר
לא תמנעון מלבניכון פתגם יום ביומיה ׃ פנצרו ערפא בני אסר בשר וקאלו לא תנקצו מן
לבנכם אמר יום ביום ׃ ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים לקראתם בצאתם מאת פרעה
וערעו ית משה וית אהרן קיימין לקדמותהון במפקהון מלות פרעה ׃ ופאגו מוסי והרון
ואקפין ליתלקונהם ענד כרוגהם מן ענד פרעון ׃ ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם
וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו
ואמרו להון יתגלי יי עליכון ויתפרע דאבאישתון ית ריחנא בעיני פרעה ובעיני עבדו
עבדוהי למתן חרבא בידהון למקטלנא ׃ פקאלו להמא ינצר אללה ויחכם עליכם כמא
אפסדתם חאלנא ענד פרעון וענד קואדה חתי לו אן סיפא פי אידיהם לקתלונא ׃ וישב
משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעותה לעם הזה למה זה שלחתני ׃ פרגע מוסי
אלי אללה וקאל יארב לם אבלית הדי אלקום ולמאדא בעתתני ׃ ומאז באתי אל פרעה
לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך ׃ ומעדן דעלית לות פרעה
למללא בשמך אבאיש לעמא הדין ושיזבא לא שיזבתא ית עמך ׃ ומן חין דכלת
אלי פרעון נכאטבה באסמך אסא אליהם ולם תכלצהם מן דלך ׃ ויאמר יהוה אל
משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם
מארצו ׃ ואמר יי למשה כען תחזי דאעביד לפרעה ארי בידתקיפא ישלחינון
וביד תקיפא יתרכינון מארעיה ׃ קאל אללה לה אלאן תנצר מא אצנע בפר׳ אנה סיטלקה׳

ביד שדידה ויטרדהם מן בלדה ביד שדידה׃ קכד נסו סי׳ מעד׳
וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה׃ ומליל יי עם משה ואמר ליה אנא יי׃
תם כלם אלה מוסי וקא אלה אנא אלה׃ וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי
לא נודעתי להם׃ ואתגליתי לאברהם ליצחק וליעקב באל שדי ושמי יי לא אודעית להון׃
אדי תגלית לאבר׳ ליצ׳ ויע׳ באלטאיק אלכאפי ואסמי אללה נקט לם אערפהם׃ וגם הקמתי
את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגוריהם אשר גרו בה׃ ואף אקימית ית
קימי עמהון למתן להון ית ארעא דכנען ית ארע תותבותהון דאתותבו בה׃ ואיצא קד
תבתת עהדי מעהם לאעטיהם בלד כנעאן בלד סכאנהם אלדי סכנוה׃ וגם אני שמעתי
את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אותם ואזכר את בריתי׃ ואף קדמי שמיע
ית קבילת בני ישראל דמצראי מפלחין בהון ודכירנא ית קימי׃ ואיצא קד סמעת שהיק בני
אסר׳ ממא אלמצריון יסתכדמונהם פדכרת עהדי׃ לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי
אתכם מתחת סבלת מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה
ובשפטים גדלים׃ בכין אימר לבני ישראל אנא יי ואפיק יתכון מגו דחוק פלחן מצראי ואשיזיב
יתכון מפלחנהון ואפריק יתכון בדרע מרמם ובדינין רברבין׃ ולדאך קל לבני אסר׳ אנא אלה
ואכרגכם מן תחת נקל אלמצריין ואכלצכם מן כדמתהם ואפככם בדראע ממדודה ובאחכאם
עט׳מה׃ ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם
מתחת סבלות מצרים׃ ואקריב יתכון קדמי לעם ואהוי לכון לאלה ותדעון ארי אנא יי אלהכון
דאפיק יתכון מגו דחוק פלחן מצראי׃ ואתכדכם לי אמה ואכון לכם לאהא ותעלמון אני אלה
רבכם אלמכרגכם מן תחת נקל אלמצריין׃ והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי
לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה׃ ואעיל יתכון לארעא
דקיימית במימרי למתן יתה לאברהם ליצחק וליעקב ואתין יתה לכון ירותא אנא יי׃ ואדכ׳
לכם אלי אלבלד אלדי אקסמת באמרי אן אעטיה לאבר׳ ויצ׳ ויע׳ פאעטיה לכם חוזא אנא אלה
אפי מדאך׃ וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה׃
ומליל משה כן עם בני ישראל ולא קבילו מן משה מעיקדות ומפלחנא דהוה קשי עליהון׃
וכלם מוסי כדאך בני אסר׳ ולם יקבלו מנה מן ציק ארואחהם ומן כדמתהם אלצעבה׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ומליל יי עם משה למימר׃
תם כלם אלה מוסי תכלימא׃ בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו׃

עול מליל עם פרעה מלכא דמצרים וישלח ית בני ישראל מארעיה: ארכל כלם פרעו
מלך מצר פאן יטלק בני אסר מן בלדה: וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל
לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים: ומליל משה קדם יי למימר הא
בני ישראל לא קבילו מני ואיכדין יקביל מני פרעה ואנא יקיר ממלל: כקל מוסי יארב
הודי בני אסר לא יקבלו מני כיף יקבל מני פר ואנא אתג למ:
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא
את בני ישראל מארץ מצרים: ומליל יי עם משה ועם אהרן ופקידנון לות בני ישר
ולות פרעה מלכא דמצרים לאפקא ית בני ישראל מארעא דמצרים: פכלם אלה מוסי
והרון ואוצאהמא בסבב בני אסר ובסבב פר מלך מצר ליכרגא בני אסר מן בלד
מצר:
אלה ראשי בית אבתם בני ראובן
בכר ישראל הנוך ופלוא חצרן וכרמי אלה משפחת ראובן: אלין רישי בית אבהתהון
בני ראובן בכרא דישראל חנוך ופלוא חצרן וכרמי אלין זרעית ראובן: הולאי ריסא
בית אבאיהם בני ראובן בכר אסר חנוך ופלוא חצרן וכרמי הדה עשאיר ראובן:
ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחת שמעון
ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בר כנעניתא אלין זרעית שמעון: ובני שמעון ושאול
וגו ושאול אבן אלכנאעניה הולאי עשאיר שמעון: ואלה שמות בני לוי לתולדתם גרשון
וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלשים ומאת שנה: ואלין שמהת בני לוי לתולדתהון
גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי מאה ותלתין ושבע שנין: והולאי אסמא בני לוי עלי
תואלידהם גרשון וקהת וממרי וסני חיוה לוי מאיה וסבעה ותלאתין סנה: בני גרשון לבני ושמעי
למשפחתם: בני גרשון לבני ושמעי לזרעיתהון בני גרשון לבני ושמעי לעשאירהם: ובני
קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלשים ומאת שנה: ובני קהת
קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת מאה ותלתין ותלת שנין: ובני קהת עמ ויצ
וח ועזי וסני חיוה קהת מאיה ולג סנה: ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחת הלוי
לתולדתם: ובני מררי מחלי ומושי אלין זרעית ליואי לתולדתהון: ובני מררי מחלי ומושי
הדה עשאיר אלליואניין עלי תואלידהם: ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד
לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם שבע ושלשים ומאת שנה: ונסיב עמרם ית
יוכבד אחת אבוהי ליה לאתו וילידת ליה ית אהרן וית משה ושני חיי עמרם מאה ותלתין

ושבע

ושבע שנין: פתזווג עמרם ביוכבד עמתה קבל אן תחצר מולדת לה הרון ומוסי וסני ׳
חיוה עמרם מאיה ולז׳ סנה: ובני יצהר קרח ונפג וזכרי: ובני עזיאל מישאל ואלצפן
וסתרי: ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב
ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: ונסיב אהרן ית אלישבע בת עמינדב אחתיה
דנחשון ליה לאנתו וילידת ליה ית נדב וית אביהוא ית אלעזר וית איתמר: פתזווג הרון באלישבע
אבנה עמינדב אכת נחשון מולדה לה נדב ואביהוא ולעזר ואיתמר: ובני קרח אסיר ואלקנה
ואביאסף אלה משפחת הקרחי: ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלין זרעית קרח: ובני
קרח אסיר ולקנה ואביאסף אלין זרעית קרח הדה עשאיר לקרחיין: ואלעזר בן אהרן לקח
לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוים למשפחתם:
ולעזר בר אהרן נסיב ליה מבנת פוטיאל ליה לאנתו וילידת ליה ית פינחס אלין רישי אבהת
ליואי לזרעיתהון: ולעזר אבן הרון תזווג באמראה מן בנאת פוטיאל מולדת לה פינחס
הולאי ריסא אבא ללואניין לעשאירהם: הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם
הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם: הוא אהרן ומשה דאמר יי להון א
אפיקו ית בני ישראל מארעא דמצרים על חיליהון: המא מוסי והרון אלדי קאל אללה להמא
אכרגא בני אסל מן בלד מצר עלי גיושהם: הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא
את בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן: אנון דממללין עם פרעה מלכא דמצרים לאפקא
ית בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן: המא אלמכאטבין לפרעון מלך מצר ליכרגא בני אסל
מן מצר הו מוסי והרון: ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים: והוה ביומא דמליל יי
עם משה בארעא דמצרים: ולמא כאן יום כאטב אללה מוסי פי בלד מצר:
וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים
את כל אשר אני דבר אליך: ומליל יי עם משה למימר אנא יי מליל עם פרעה מלכא
דמצרים ית כל דאנא ממליל עמך: וכלם אללה מוסי וקאל לה אנא אללה כלם פרעון מלך
מצר בגמיע מא אמרך בה: ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע
אלי פרעה: ואמר משה קדם יי הא אנא יקיר ממלל ואיכדין יקביל מני פרעה: קאל בין ידיה
הודא אנא אלתג אלפם וכיף יקבל מני פרעון:
ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך: ואמר
יי למשה חזי דמניתך רב לפרעה ואהרן אחוך יהי מתרגמנך: קאל לה אנטר קד געלתך
אסתאדא פי אמר פרעון והרון אכיך יכון תרגמאנך: אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן

אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו׃ את תמליל ית כל דאפקדנך
ואהרן אחוך ימליל עם פרעה וישלח ית בני ישראל מארעיה׃ אנת תכלםבגמיע מא אמרך
והרון אכוך יכלם פרעון ויטלקבני אסל מן בלדה׃ ואני אקשה את לב פרעה והרביתי
אתתי ואת מופתי בארץ מצרים׃ ואנא אקשי ית ליבא דפרעה ואסגי ית אתותי וית
מופתי בארעא דמצרים׃ ואנא אצעב קלב פל ואכתר איאתי ובראהיני פי בלד מצר
ולא ישמע אליכם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל
מארץ מצרים בשפטים גדלים׃ ולא יקביל מנכון פרעה ואתין ית מחת גבורתי על מצרים
ואפיק ית בני ישראל מביניהון׃ ויעלם אלמצריון אני אללה אד מדדת ידי עלי אלמצריון ואכרג
בני אסל מן בינהם׃ ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו׃ ועבד משה ואהרן
כמא דפקיד יי יתהון כן עבדו׃ וצנע מוסי והרון כמא אמרהמא אללה׃ ומשה בן שמנים שנה
ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה׃ ומשה בר תמנן שנין ואהרן בר תמנן
ותלת שנין במללותהון עם פרעה׃ וכאן מוסי אבן תמאניין סנה והרון אבן תלאתה ותמאנין
סנה חין כלמא פרעון׃
ויאמר יהוה אל
ואל אהרן לאמר׃ ואמר יי למשה ולאהרן למימר׃ תם קאל אללה למוסי והרון קאילא׃
כי ידבר אליכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך
לפני פרעה יהי לתנין׃ ארי ימליל עמכון פרעה למימר הבו לכון אתא ותימר לאהרן
סב ית חטרך ורמי קדם פרעה יהי לתנינא׃ אדא כלמכמא פל וקאל אעטוני ברהאנא
פקל להרון כד עצאך ואטרחהא בין ידי פל תציר תנינא׃ ויבא משה ואהרן אל פרעה
ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין׃ ועל
משה ואהרן לות פרעה ועבדו כן כמא דפקיד יי ורמא אהרן ית חטריה קדם פרעה וקדם
עבדוהי והוה לתנינא׃ פדכל מוסי והרון אלי פל וצנעא כדאך כמא קאל אללה וטרח הרון
עצאה בין ידי פל ועבידה פצארה תנינא׃ ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו
גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן׃ וקרא אף פרעה לחכימיא ולחרשיא ועבדו אף אנון
חרשי מצרים בלחשיהון כן׃ תם דעא פל באלחכמא ואלסחרה פצנע כדאך עלמא מצר
איצא בכפייהם׃ וישליכו איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטתם׃ ורמו
גבר חוטריה והוו לתנינין ובלע חטרא דאהרן ית חטריהון׃ פטרח כל רגל עצאה פצארה
כתנאנין תם אבתלעת עצא הרון עציהם׃ ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר
דבר יהוה׃ ואתקף לבא דפרעה ולא קביל מנהון כמא דמליל יי׃ פאשתד קלב פל ולם
יקבל מנהמא כמא קאל אללה׃
ויאמר יהוה

ואפיקית ית חילי ית עמי בני ישראל מארעא דמצרים בדינין רברבין׃ וידעון מצראי ארי אנא יי במרמי ית גבורתי על מצרים ואפיקית ית בני ישראל מביניהון׃

אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם ׃ ואמר יהוה למשה יקיר לבא דפרעה סריב ל
לשלחא עמא ׃ תס קא אללה למוסי קד תקל קלב פר ואבא אן יטלק אלקום ׃ לך אל פרעה בבקר
הנה יוצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך ׃ איזיל
לות פרעה בצפרא הא אנא נפיק למיא ותתעתד לקדמותיה על כיף נהרא וחטרא דאתהפיך
לחויא תסב בידך ׃ אמץ אלי פרעון בלגדאה הודאה כארג אלי אלמא פקף תלקאה על שאטי אלניל
ואלעצא אלדי אנקלבת חיה כדהא ואמץ ׃ ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר
שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה ׃ ותימר ליה יי אלהא דיהודאי שלחני
לותך למימר שלח ית עמי ויפלחון קדמי במדברא והא לא קבילתא עד כען ׃ וקל לה אללה אלאה
אלעבראניין בעתני אליך קאילא אטלק קומי יעבדוני פי אלבר והודאך לם תקבל אלי אלאן ׃ כה אמר זכר
יה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר ונהפכו
׳ כדנן אמר יי בדא תדע ארי אנא יי האנא מחי בחטרא דבידי על מיא דבנהר---א
ו׳ ---ן לדמא ׃ כדא קאל אללה בהדה אלבלה תעלם אני אלמעאקב האנא צארב בלעצא אלתי
בידי אלמא אלדי פי אלניל פינקלב דמא ׃ והדגה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים
שתות מים מן היאר ׃ ונוני דבנהרא ימותון ויסרי נהרא וילאון מצראי למשתי מיא מן נהרא ׃
סמך אלדי פי אלניל ימות וינתן אלניל ויעגז אלמצריון אן ישרבון מאא מן אלניל ׃

ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה ידך על
מי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם
בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים ׃ ואמר יי למשה אימר לאהרן סב חטרך וארים ידך
על מיא דמצראי על נהריהון על אדתיהון ועל אגמיהון ועל כל בית כנישת מימיהון ויהון ד
מא ויהי דמא בכל ארעא דמצרים ובמני אעא ובמני אבנא ׃ תם קאל אללה למוסי קל להרון
עצאך ומד ידך עלי מיאה אלמצריין ואנהארהם וכלגאנהם ואגמאהם וסאיר מלאם
איהם פיציר דמא פיכון אלדם פי גמיע בלד מצר ופי אואני אלכשב ואלחגארה ׃ ויעשו כן
שה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני
בדיו ויהפכו כל המים לדם ׃ ועבדו כן משה ואהרן כמא דפקיד יי וארים בחטרא ומחא ית
אדבנהרא לעיני פרעה ולעיני עבדוהי ואתהפיכו כל מיא דבנהרא לדמא ׃ וצנע כלאך
רון כמא קאל אללה ורפע אלעצא וצרב אלמא אלדי פי אלניל בחצרה פרעון וקואדה פאנקלב

גמיע אלמא אלדי פי אלניל דמא: והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות
מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים: ונוני דבנהרא מיתו וסרי נהרא ולא יכילו מצראי
למשתי מיא מן נהרא והוה דמא בכל ארעא דמצרים: ואלסמך אלדי פי אלניל מאת ונתן אלניל
כשג ואלמצריון אן ישרבון מאא מן אלניל כצאר אלדם פי גמיע בלד מצר: ויעשו כן חרטמי מצרים
בלטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: ועבדו כן חרשי מצרים בלחשיהו
ואתקף לבא דפרעה ולא קביל מנהון כמא דמליל יי: פצנע כדאך עלמא מצר בכמיהם
פאשתד קלב פר׳ ולם יקבל מנהמא כמא קאל אללה: ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם
לזאת: ואתפני פרעה ועל לביתיה ולא שוי לביה אף לדא: ת׳ם ולא פר׳ ודכל אלי מנזלה ולם יד
בלה אלי הדי איצא: ויחפרו כל מצרים סביבות היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי
היאר: וחפרו כל מצראי סחרנות נהרא מיא למשתי ארי לא יכילו למשתי ממיא דנהרא:
פחפר גמיע אלמצריון חואלי אלניל אבארא לישרבו מנהא מאא אד לם יטיקו אן ישרבו
מן מא אלניל: וימלא שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר: ושלימו שבעה יומין בתר די
מחא יי ית נהרא: פלמא כמלת סבעה איאם בעד מא צרב אללה אלניל בדאך:
ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה ש
את עמי ויעבדני: ואמר יי למשה עול לות פרעה ותימר ליה כדנן אמר יי שלח ית עמי
ויפלחון קדמי: ת׳ם קאל אללה למוסי אדכל אלי פר׳ וקל לה כדי קאל אללה אטלק קומי יעבדוני:
ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים: ואם מסריב את לשלחא
האנא מחי ית כל תחומך בעורדעניא: פאנך אן אבית אן תטלק קומי האנא צארב תכמך
באלצפאדע: ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך
ובבית עבדיך ובתנוריך ובמשארותיך: ויִרבי נהרא עורדעניא ויסקון ויעלון בביתך
ובאדרון בית משכבך ועל ערסתך ובבית עבדך ובעמך ובתנורך ובאצוותך: פתפיץ
אלניל אלצפאדע פתצעד ותדכל אלי ביתך ופי כדר מצ׳געך ועלי סרירך ופי ביות קואדך
ופי קומך ופי תנאנירך ומעאגנך: ובכה ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים: ובך
ובעמך ובכל עבדך יסקון עורדעניא: ופיך ופי קומך ופי גמיע קואדך תצעד אלצפאדע
ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטך על הנהרת על היארים
ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים: ואמר יי למשה אימר לאהרן א

ידך בחטרך על נהריא על אריתיא ועל אגמיא ואסיק ית עורדעניא על ארעא דמצרים
קאל אללה למוסי קל להרון מד ידך בעצאך עלי אלאנהאר ואלכלגאן ואלאגאם ואצעד אל
אצפארע עלי בלד מצר ׃ ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ
מצרים ׃ וארים אהרן ית ידיה על מיא דמצראי וסליקו עורדעניא וחפו ית ארעא דמצרים ׃
מד הרון ידה עלי מיאה אלמצריין פצעד אלצפאדע וגטא בלד מצר ׃ ויעשו כן החרטמים
בלטיהם ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים ׃ ועבדו כין חרשיא בלחשיהון ואסיקו ית
עורדעניא על ארעא דמצרים ׃ וצנעו כדאך אלעלמא בכפייהם ואצעדו אלצפאדע עלי בלד
מצר ׃ ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי
ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה ׃ וקרא פרעה למשה ולאהרן ואמר צלו קדם יי ויעדי
עורדעניא מני ומעמי ואשלח ית עמא וידבחון קדם יי ׃ פדעא פר במוסי והרון וקאל אשפעו
אלי אללה יזיל אלצפארע עני וען קומי חתי אטלק אלקום ידבחו ללה ׃ ויאמר משה לפרעה
התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק
ביאר תשארנה ׃ ואמר משה לפרעה שאל לך גבורא הב לך זמן לאמתי אצלי עלך ועל
עבדך ועל עמך לשיצאה עורדעניא מנך ומבתך לחוד דבנהרא ישתארון ׃ קאל לה מוסא
אקתרח עלי מתא תשא אן אשפע לך ולעבידך ולקומך פינקטע אלצפארע ענך וען מנאזלך
ויבקא פי אלניל פקט ׃ ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו ׃ ואמר
למחר ואמר כפתגמך בדיל דתדע ארי ליתכי״ אלהנא ׃ קאל גדא קאל כמא קלת לכי תעלם
אנה ליס מתל אללה רבנא ׃ וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר
תשארנה ׃ ויעדון עורדעניא מנך ומבתך ומעבדך ומעמך לחוד דבנהרא ישתארון ׃ אד
תזול אלצפארע ענך וען מנאזלך וקוארך וקומך ותבקא פי אלניל פקט ׃ ויצא משה ואהרן
מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה ׃ ונפק משה
ואהרן מלות פרעה וצלי משה קדם יי על עיסק עורדעניא דשוי לפרעה ׃ ולמא כרג מוסי והרו
מן ענד פר דעא מוסי אלי אללה בסבב אלצפארע אלדי אחלהא בפר ׃ ויעש יהוה כדבר משה
וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרת ומן השדת ׃ ועבד יי כפתגמא דמשה ומיתו
עורדעניא מן בתיא מן דרתא ומן חקלתא ׃ וצנע אללה כמא קאל מוסי ותמאותת אלצפארע
מן אלביות ואלדור ואלציאע ׃ ויצברו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ ׃ וכנשו יתהון רגורין

דגורין וסריאו על ארעא ׃ חתי גמעוהא אנאבירא אנאבירא ונתנת אלארץ מנהא ׃
וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה ׃ וחזא פר
ארי הות רווחא ויקר ית ליביה ולא קביל מנהון כמא דמליל יי ׃ ולמא ראי פר׳ אן אלפרגה קד
כאנת תקל קלבה ולם יקבל מנהמא כמא קאל אללה ׃
ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את עפר הארץ והיה לכנם בכל
מצרים ׃ ואמר יי למשה אימר לאהרן ארים ית חוטרך ומחי ית עפרא דארעא ויהי לק
בכל ארעא דמצרים ׃ תם קאל אללה למוסי קל להרון מד עצאך ואצרב תראב אלארץ יציר
פי גמיע בלד מצר ׃ ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנם בא
ובבהמה כל עפר הארץ היה כנים בכל ארץ מצרים ׃ ועבדו כן וארים אהרן ית ידיה בחו
ומחא ית עפרא דארעא והות קלמתא באנשא ובבעירא כל עפרא דארעא הות קלמתא
בכל ארעא דמצרים ׃ ופעלו כדאך ומד הרון ידה בעצאה פצרב תראב אלארץ פצאר
קמלא פי אלנאס ואלבהאים גמיע תראב אלארץ כאן קמלא פי גמיע בלד מצר ׃ ויעשו כ
החרטמים בלטיהם להוציא את הכנים ולא יכלו ותהי הכנם באדם ובבהמה ׃ ועבדו
חרשיא בלחשיהון לאפקא ית קלמתא ולא יכילו והות קלמתא באנשא ובבעירא ׃ וצ
כדאך אלעלמא בכפייהם ליכרגו אלקמל פלם יטיקו פתבתת אלקמל פי אלנאס ואלבהאים
ויאמרו החרטמם אל פרעה אצבע אלהים הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כא
דבר יהוה ׃ ואמרו חרשיא לפרעה מחא מן קדם יי היא ואתקף לבא דפרעה ולא קב
מנהון כמא דמליל יי ׃ פקאלו אלעלמא לפר׳ הדה גריחה מן ענד אללה פאשתד קלב פר׳ ולם
יקבל מנהמא כמא קאל אללה ׃ ויאמר יהוה אל
השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה כה
יהוה שלח עמי ויעבדני ׃ ואמר יי למשה אקדים בצפרא ואתעתד קדם פרעה הא
נפיק למיא ותימר ליה כדנן אמר יי שלח עמי ויפלחון קדמי ׃ תם קאל אללה למוסי אד
בגדאה וקף בין ידי פר׳ הודאה כארג אלי אלמא וקל לה כדא קאל אללה אטלק קומי יעבדו
כי אם אינך משלח את עמי הנני משליח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומ
בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה ׃ ארי אם ליתך משלח ית עמי הא
משלח בך ובעבדך ובעמך ובבתך ית ערובא ויתמלון בתי מצרים ית ערובא ואף ארעא
עלה ׃ פאנך אן אבית אן תטלק קומי האנא באעת עליך ועלא קוארדך וסאיר קומך
ומנאזלך

ומנאזלך כלט אלוחש חתי תמתלי מנה בות אלמצריין ואלארץ אלדי הם עליהא ׃ והפליתי
ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה
בקרב הארץ ׃ ואפריש ביומא ההוא ית ארעא דגשן דעמי שרי עלה בדיל דלא למהוי תמן ערובא
בדיל דתדע ארי אנא יי שליט בגו ארעא ׃ ואביין פי דלך אלוקת בלד אלסדיר אלדי קומי מקים פיה
פלא יכון תם וחש לכי תעלם אני אללה מסלט עלי גמיע אלעאלם ׃ ושמתי פדת בין עמי ובין
עמך למחר יהיה האת הזה ׃ ואשוי פרקן לעמי ועל עמך איתי מחא למחר יהי אתא הדין ׃
ואעייר פדאא לקומי ממא יחל בקומך גדא תכון הדה אלאיה ׃ ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד
ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב ׃ ועבד יי כן ואתא
ערובא תקיף לבית פרעה ולבית עבדוהי ובכל ארעא דמצרים אתחבלת ארעא מן קדם
ערובא ׃ פצנע אללה כדאך ודכל וחש כתיר אלי בית פרעון וביות קואדה וגמיע בלד מצר
אנפסד מן קבל אלוחש ׃ ויקרא פרעה אל משה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ ׃
וקרא פרעה למשה ולאהרן ואמר איזילו דבחו קדם אלהכון בארעא ׃ פדעא פר׳ במוסי
והרון וקאל אמצו אדבחו לרבכם פי אלבלד ׃ ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת
מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו ׃ ואמר משה
לא תקין למעבד כן ארי בעירא דמצראי דחלין ליה מנה אנחנא נסבין לדבחא קדם יי אלהנא
הא אנדבח ית בעירא דמצראי דחלין ליה ואנון יהון חזן הלא יימרון למרגמנא ׃ קאל מוסי
לא נטיק אן נצנע דלך לאן מא יכרהה אלמצריון נדבח ללה רבנא הודא נדבח מא יכרהה
אלמצריון בחצרתהם ולא ירגמונא ׃ דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו
כאשר יאמר אלינו ׃ מהלך תלתא יומין ניזיל במדברא ונדבח קדם יי אלהנא כמא דיימר
לנא ׃ לכן נמצי מסאפה תלת איאם פי אלבר ונדבח ללה רבנא כמא יאמרנא ׃ ויאמר
פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת
העתירו בעדי ׃ ואמר פר׳ אנא אשלח יתכון ותדבחון קדם יי אלהכון במדברא לחוד ארחקא
לא תרחקון למיזל צלו עלי ׃ קאל אנא אטלקכם ותדבחון ללה רבכם פי אלבר עדא אבעאדא
לא תבעדון פי אלמסיר אשפעא עני ׃ ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה וסר
הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל יסף פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח
ליהוה ׃ ואמר משה הא אנא נפיק מעמך ואצלי קדם יי ויעדי ערובא מפרעה מעבדוהי

ומעמיה מחר לחודלא יוסף פרעה לשקרא בדיל דלא לשלחא ית עמא לדבחא ק׳ יי׳ קאל
מוסי האנא כארג מן ענדך ואשפע אלי אללה יזיל אלחשען פר׳ וקואדה וקומה גדא ערא לכן
ליה לא יעאודהא פר׳ ללא יטלק אלקום ידבחו ללה ׃ ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה
ונפק משה מלות פרעה וצלי ק׳ יי׳ ׃ ולמא כרג מן ענדה שפע אלי אללה ׃ ויעש יהוה כדבר
משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד ׃ ועבד יי׳ כפתגמא דמשה
ואעדי ערובא מפרעה מעבדוהי ומעמיה לא אשתאר חד ׃ פצנע אללה כמא קאל מוסי וזאל
אלחשען פר׳ וקואדה וסאיר קומה לם יבק ואחד ׃ ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא
שלח את העם ׃ ויקר פרעה ית לביה אף בזמנא הדא ולא שלח ית עמא ׃ ותקל פר׳ קלבה
פי הדה אלמרה איצא ולם יטלק אלקום ׃
ויאמר יהוה אל
משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני
ואמר יי׳ למשה עול לות פרעה ותמליל עמיה כדנן אמר יי׳ אלהא דיהודאי שלח ית
עמי ויפלחון קדמי ׃ תם קאל אללה למוסי אדכל אלי פר׳ וקל לה כדא קאל אללה אלאה אלעבר
ניין אטלק קומי יעבדוני ׃ כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בם ׃ ארי אם מסריב את
לשלחא ועד כען את מתקיף בהון ׃ פאנך אן אבית אן תטלקהם ועאדך מתמסך
בהם ׃ הנה יד יהוה הויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן
דבר כבד מאד ׃ הא מחא מן ק׳ יי׳ הויא בבעירך דבחקלא בסוסוהא בחמרי בתורי בגמלי
ובענא מותא סגי להדא ׃ פאן אנה אללה קאילא כאינה פי מואשיך אלדי פי אלצחרי פי אלכיל
ואלחמיר ואלגמאל ואלבקר ואלגנם ובאא עטימא גדא ׃ והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה
מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר ׃ ויפריש יי׳ בין בעירא דישר׳ ובין בעירא דמצר׳
ולא ימות מכולא לבני ישר׳ מדעם ׃ ויבין אללה בין מואשי בני אסר׳ ובין מואשי אלמצריין
ולא ימות שי מן גמיע מאהו לבני אסר׳ ׃ וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר
הזה בארץ ׃ ושוי יי׳ זמנא למימר מחר יעביד יי׳ פתגמא הדין בארעא ׃ וציר אללה וקתא
קאילא גדא יצנע אללה הדי לאמר פי אלבלד ׃ ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת וימת כל
מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד ׃ ועבד יי׳ ית פתגמא הדין ביומא דבתרוהי
ומית כל בעירא דמצראי ומבעירא דבני ישראל לא מית חד ׃ פצנע אללה הדי לאמר מן
גד ומאת אכתר מואשי אלמצריין ומן מואשי בני אסר׳ לם ימות ואחד ׃ וישלח פרעה והנה
לא מת ממקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם ׃ ושלח פרעה והא

לאמית מבעירא דישראל עד חד ואתקף לבא דפרעה ולא שלח ית עמא ׃ פבעת פרעון
פנט׳ר פאד׳א לם ימות מן מואשי בני אסר׳ ואחד פתקל קלבה ולם יטלק אלקום ׃
ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן וזרקו
משה השמימה לעיני פרעה ׃ ואמר יי׳ למשה ולאהרן סבו לכון מלי חפניכון פיחא דאתונא ויזרק
יתיה משה לצית שמיא לעיני פרעה ׃ תם קאל אללה למוסי והרון כ׳ד׳א לכמא מל חפניכמא מן פיח אלאתון
וירד׳יה מוסי פי אלהוא בחצ׳רה פר׳ ׃ והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל
הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל ארץ מצרים ׃ ויהי לאבקא על כל ארעא דמצרים ויהי
על אנשא ועל בעירא לשחין סגי אבעבועין בכל ארעא דמצרים ׃ פיציר גבארא פי גמיע
בלד מצר ויציר פי אלנאס ואלבהאים קרחה נאבתה מתנפט פי גמיע בלד מצר ׃ ויקחו את פיח
הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרק אתו משה השמימה ויהי שחין אבעבעת פרח באדם
ובבהמה ׃ ונסיבו ית פיחא דאתונא וקמו קדם פרעה וזרק יתיה משה לצית שמיא והוה שחין
אבעבועין סגי באנשא ובבעירא ׃ פאכ׳ד׳א מן פיח אלאתון ווקפא בין ידי פרעון פהוא בה מוסי
פי אלהוא פצאר קרחה מתנפט נאבתה פי אלנאס ואלבהאים ׃ ולא יכלו החרטמים לעמד לפני משה
מפני השחין כי היה השחין בחרטמם ובכל מצרים ׃ ולא יכילו חרשיא למקם קדם משה מן
קדם שחנא ארי הוה שחנא בחרשיא ובכל מצראי ׃ ולם יטיק אלעלמא אן יקפו בין ידי מוסי
מן קבל אלקרח לאנה כאן פיהם ופי סאיר אלמצריין ׃ ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם
כאשר דבר יהוה אל משה ׃ ותקיף יי׳ ית לבא דפרעה ולא קביל מנהון כמא דמליל יי׳ עם משה ׃
ושדד אללה קלב פר׳ ולם יקבל מנהמא כמא קאל אללה למוסי ׃
ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי
העברים שלח את עמי ויעבדני ׃ ואמר יי׳ למשה אקדים בצפרא ואתעתד קדם פרעה
ותימר ליה כדנן אמר יי׳ אלהא דיהודאי שלח ית עמי ויפלחון קדמי ׃ תם קאל אללה למוסי אדלג
באלגדאה וקף בין ידי פר׳ וקל לה הכד׳א קאל אללה אלאה אלעבראניין אטלק קומי יעבדוני ׃ כי
בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני
בכל הארץ ׃ ארי בזמנא הדא אנא שלח ית כל מחתי בלבך ובעבדך ובעמך בדיל
דתדע ארי ליתדכותי בכל ארעא ׃ לאני פי הד׳ה אלמרה אנא באעת׳ בכת׳יר מן אפאתי פי
קלבך וקואדך וקומך לכי תעלם אן ליס מת׳לי פי גמיע אלעאלם ׃ כי עתה שלחתי את ידי
ואך אותך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ ׃ ארי כען קריב קדמי דשלחית כון ית מחת

גבורתי ומחיתיתך וית עמך במותא ואשתיציתא מן ארעא: לאני זאן לו אטלקת אמאר
לקתלך וקומך בזובא ואגתחדת מן אבלד ׃ ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראת
את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ ׃ וברם בדיל דא קיימתך בדיל לאחזיותך ית חילי ובדיל ד־
יהון משתען גבורת שמי בכל ארעא: ולכן בסבב כלה בקיתך לכי אוריך קותי ולכי יקץ
אסמי פי גמיע אלעאלם ׃ עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם: עד כען כבישת ביה בעמי בדיל
דלא לשלחותהון ׃ ומהמא עארך מתדבץ בקומי ללא תטלקהם ׃ הנני ממטיר כעת מחר
ברד כבד מאד אשר לא היה כמהו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה ׃ האנא מחית מטרא
בעדנא הדין מחר ברדא תקיף לחדא דלא הוה דכותיה במצרים למן יומא דאשתכללת
ועד כען ׃ האנא ממטר פי מתל הדי אלוקת מן גד בררא עטימא גדא מא לם יכון מתלה
פי מצר מן יום אססת אלי אלאן ׃ ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם
והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עליהם הברד ומתו ׃ וכען שלח כנוש
ית בעירך וית כל דלך בחקלא כל אנשא ובעירא דישתכח בחקלא ולא יתכניש לביתא
ויחות עליהון ברדא וימותון ׃ ואלאן אבעת ואצן מאשיתך וגמיע מאלך פי אלצחרי פאנה
אי אנסאן או בהימה וגד פי אלצחרי ולם ינצם אלי אלמנאזל פינזל עליהם אלברד פימותון ׃
הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים ׃ דדחיל מפתגמא ד
יי מעבדי פרעה כניש ית עבדוהי וית בעירה לבתיא ׃ מן כאף כלאם אללה מן קואד פרעון
אהרב עבידה ומאשיתה אלי אלביות ׃ ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת
מקנהו בשדה ׃ ודלא שוי לביה לפתגמא דיי שבק ית עבדוהי וית בעיריה בחקלא ׃ ומן
לם יגעל באלה אלי כלאם אללה תרך עבידה ומאשיתה פי אלצחרי ׃
ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל
הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים ׃ ואמר יי למשה ארים ית ידך על צית שמיא
ויהי ברדא בכל ארעא דמצרים על אנשא ועל בעירא ועל כל עסבא דחקלא בארעא
דמצרים ׃ תם קאל אללה למוסי מד ידך נחו אלסמא פיכון אלברד פי גמיע בלד מצר עלי אלנאס
ואלבהאים וגמיע עשב אלצחרי פי בלד מצר ׃ ויט משה את מטהו על השמים ויהוה נתן
קלת וברד ותהלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים ׃ וארים משה ית חטריה
על צית שמיא ויי יהב קלין וברדין ומהלכא אישתא על ארעא ואמטר יי ברדא על ארעא
דמצרים ׃ פמד מוסי עצאה נחו אלסמא פאעלן אללה אצואתא וברדא וסארת אלנאר עלי

אלארץ ואמטר אללה ברדא עלי בלד מצר׃ ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד
אשר לא כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי׃ והוה ברדא ואישתא משתלהבא בגו כ
ברדא תקיף לחדא דלא הוה דכותיה בכל ארעא דמצרים מעדן דהות לעם׃ פכאן אלברד
ואלנאר מתלכדה פי וסטה עטים גדא מאלם יכון מתלה פי בלד מצר מנד צארת לאמה׃
ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה
הברד ואת כל עץ השדה שבר׃ ומחא ברדא בכל ארעא דמצרים ית כל דבחקלא מאנש
ועד בעירא וית כל עסבא דחקלא מחא ברדא וית כל אילני חקלא תבר׃ פצרב אלברד פי גמיע
בלד מצר גמיע מא פי אלצחרי מן אנסאן אלי בהימה ואלעשב גמיע עשבהא וכסר גמיע שגר
הא׃ רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד׃ לחוד בארעא דגשן דתמן בני ישראל
לא הוה ברדא׃ עדא פי בלד אלסדיר אלדי תם בני אסראיל לם יכן ברד׃ וישלח פרעה ויקרא למשה
ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים׃ ושלח פרעה וקרא
למשה ולאהרן ואמר להון חבית זמנא הדא יי זכאה ואנא ועמי חייבין׃ פבעת פר׳ ודעא במוסי
והרון וקאל קד אכטית הדה אלמרה איצא אללה אלעדל ואנא וקומי אלטאלמין׃ העתירו אל יהוה
ורב מהית קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד׃ צלו קדם יי וסגי קדמוהי רוח
לא יהון עלנא קלין דלוט כאלין מן קדם יי וברדא ואשלח יתכון ולא תוספון לאתעכבא׃
אשפעוא אלי אללה וחסבנא אלי אללה אן תכון אצואת אללה וברד עלינא חתי אטלקכם ולא
תעאודו אן תקפו׃ ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלות יחדלון
הברד לא יהיה עוד למען תדע כי ליהוה הארץ׃ ואמר ליה משה כמפקי ית קרתא אפרוס מן
ית ידי בצלו קדם יי קליא יתמנעון וברדא לא יהי עוד בדיל דתדע ארי די יי ארעא׃ וקאל לה
מוסי אדא כרגת מן אלקריה אבסט ידי אלי אללה פתנתהי אלאצואת ואלברד לא יכון איצא לכי
תעלם אן אלארץ ללה׃ ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים׃ ואנת
ועבדך ידענא ארי עד כען לא אתכנעתון מן קדם יי אלהים׃ ואנת וקואדך פאעלמו אנכם קבל
אן תכאפו מן בין ידי אללה׃ והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשתה גבעל׃
וכתנא וסערי לקו ארי סעריא אביב וכתנא גבעולין׃ אן אלכתאן ואלשעיר קד עטבא
לאן אלשעיר כאן פריכא ואלכתאן משלפא׃ והחטה והכסמת לא נכו כי אפילת הנה׃
וחטיא וכונתיא לא לקאה ארי אפלתא אנין׃ ואלחנטה ואלכרסנה לם יעטבא לאנהמא
גילתאן׃ ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלות והברד

ומטר לא נתך ארצה ׃ ונפק משה מלות פרעה ית קרתא ופרס ידוהי בצלו קדם ייי ואתמנעו
קליא וברדא ומטרא דהוה נחית לא מטא ארעא ׃ ולמא כרג מוסי מן ענד פר ומן קריתה
בסט ידיה בין ידי אללה פאנתהת אלאצואת ואלברד ולם ינחל מטר עלי אלארץ ׃ וירא פרעה כי חדל
המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו ׃ וחזא פרעה ארי אתמנע מטרא
וברדא וקליא ואוסיף למחטי ויקריה ללביה הוא ועבדוהי ׃ ולמא פר אן קד אנתהא אלמטר
ואלברד ואלאצואת עאוד אלכטא פתקל קלבה הו וקואדה ׃ ויחזק לב פרעה ולא שלח את
את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה ׃ ואתקף לבא דפרעה ולא שלח ית בני ישראל כמא
דמליל ייי בידא דמשה ׃ ואשתד קלב פר ולם יטלקהם כמא קאל אללה למוסי ׃

קכ״א פס׳ יע״ל

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי
אתתי אלה בקרבו ׃ ואמר ייי למשה עול לות פרעה ארי אנא יקרית ית ליביה וית ליבא
דעבדוהי בדיל לשואה אתי אלין ביניהון ׃ תם קאל אללה למוסי אדכל אלי פר פאני קד קוית קלבה
וקלוב קואדה לכי אחל אפאתי הדה בהם ׃ ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר
התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה ׃ ובדיל דתשתעי
קדם בלך ובר ברך ית ניסין דעבדית במצרים וית אתותי דשויתי בהון ותדעון ארי אנא
ייי ׃ ולכן תקץ עלי אבנך ואבן אבנך מא בטשת באלמצריין ואפאתי אלדי אחללתהא
בהם ותעלמון אני אללה ׃ ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי
העברים עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני ׃ ועל משה ואהרן לות פרעה
ואמרו ליה כדנן אמר ייי אלהא דיהודאי עד אמתי מסריב את לאתכנעא מן קדמי שלח
עמי ויפלחון קדמי ׃ פדכל מוסי והרון אלי פר וקאלו לה כדא קאל אללה אלאה אלעבראניין אלי
אבי תאן תדען מן בין ידי אטלק קומי יעבדוני ׃ כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני
מביא מחר ארבה בגבלך ׃ ארי אם מסריב את לשלחא ית עמי האנא מיתי מחר גובא
בתחומך ׃ פאנך אן אביתאן תטלק קומי האנא אתי באלגדא אלגראד פי תכמך ׃ וכסה
את עין הארץ ולא יוכל לראת את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד
ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה ׃ ויחפי ית עין שמשא דארעא ולא יכול למחזי ית
ארעא וייכול ית שאר שיזבתא דאשתארת לכון מן ברדא וייכול ית כל אילנא דצמח
לכון מן חקלא ׃ פיגטי עין אלארץ ולא יטיק אחד אן ינטר אליהא ויאכל באקי אלפלית

82

למשה ארים ידך על צית שמיא ויהי חשוכא עלאל דמצרים בהר דיעדי קבל ליליא: תֹם
קל אלה למוסי מד ידך נחו אסמא יכון צׂלאם עלי גמיע בלד מצר בעד זואל צׂלאם אליל: וַיֵּט
מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ עַל הַשָּׁמָיִם וַיְהִי חֹשֶׁךְ אֲפֵלָה בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁלֹשֶׁת יָמִים: וארים משה ית
ידיה על צית שמיא והוה חשוך קבל בכל ארעא דמצרים תלתה יומין: פמד מוסי ידה נחו
אסמא פכאן צׂלאם אפל פי גמיע בלד מצר תלאת איאם: לֹא רָאוּ אִישׁ אֶת אָחִיו וְלֹא קָמוּ אִישׁ
מִתַּחְתָּיו שְׁלֹשֶׁת יָמִים וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אוֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם: לא חזו גבר ית אחוהי ולא קמו אנש
מתחותוהי תלאתה יומין ולכל בני ישראל הוה נהורא במותבניהון: לא ירא אנסאן צאחבה ולא
יקום אנסאן מן מכאנה תלאת איאם ולגמיע בני אסרא כאן נור פי מסאכנהם: וַיִּקְרָא פַרְעֹה אֶל
מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לְכוּ עִבְדוּ אֶת יְהוָה רַק צֹאנְכֶם וּבְקַרְכֶם יֻצָּג גַּם טַפְּכֶם יֵלֵךְ עִמָּכֶם: וקרא פרעה
למשה ואמר איזילו פלחו קדם יי׳ לחוד ענכון ותוריכון שבוקו אף טפלכון ייזיל עמכון: פדעי
פר במוסי וקאל אמצׂו אעבדו אלה ערא גנמכם ובקרכם דעוהא אמא אטפאלכם פתמצׂי מעכם
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה גַּם אַתָּה תִּתֵּן בְּיָדֵנוּ זְבָחִים וְעֹלֹת וְעָשִׂינוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ: ואמר משה אף את תתן
בידנא נכסת קדשין ועלון ונעביד קדם יי׳ אלהנא: קאל לה מוסי כלאנת תעטינא דבאיחא וצואעדא
נקרבהא ללה רבנא: וְגַם מִקְנֵנוּ יֵלֵךְ עִמָּנוּ לֹא תִשָּׁאֵר פַּרְסָה כִּי מִמֶּנּוּ נִקַּח לַעֲבֹד אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וַאֲנַחְנוּ לֹא נֵדַע מַה נַּעֲבֹד אֶת יְהוָה עַד בֹּאֵנוּ שָׁמָּה: ואף בעירנא ייזיל עמנא לא נשאר מניה
מדעם ארי מיניה אנחנא נסבין למפלח קדם יי׳ אלהנא ואנחנא לית אנחנא ידעין מא נפלח קדם יי׳
עד מיתנא לתמן: ומואשינא איצׂא תמצׂי מענא לא יבק מנהא צׂלף לאן מנהא נאכד
מא נעבד בה אלה רבנא ונחן לסנא נעלם כם מקדאר מא נעבד בה אלה אי אן נציר אלי תֹם:
וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת לֵב פַּרְעֹה וְלֹא אָבָה לְשַׁלְּחָם: ותקיף יי׳ ית לבא דפרעה ולא אבא לשלחותהון:
ושדד אלה קלב פר ולם ישא אטלאקהם: וַיֹּאמֶר לוֹ פַרְעֹה לֵךְ מֵעָלָי הִשָּׁמֶר לְךָ אַל תֹּסֶף
רְאוֹת פָּנַי כִּי בְּיוֹם רְאֹתְךָ פָנַי תָּמוּת: ואמר ליה פרעה איזיל מעלוי אסתמר לך לא תוסיף
למחזי אפי ארי ביומא דתחזי אפי תמות: תֹם קאל לה פר אמץׂ עני אחדר אן תעאוד הדא
וגהי פאנך פיום תרא וגהי תקתל: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֵּן דִּבַּרְתָּ לֹא אֹסִף עוֹד רְאוֹת פָּנֶיךָ: ואמר
משה יאות מלילתא לא אוסיף עוד למחזי אפך: קאל לה מוסי נעמא כמא קלת לא
אעאוד אן ארא וגהך: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עוֹד נֶגַע אֶחָד
אָבִיא עַל פַּרְעֹה וְעַל מִצְרַיִם אַחֲרֵי כֵן יְשַׁלַּח אֶתְכֶם מִזֶּה כְּשַׁלְּחוֹ כָּלָה גָּרֵשׁ יְגָרֵשׁ אֶתְכֶם

מזה: ואמר יי למשה עוד מכתש חד איתי על פרעה ועל מצראי בתר כין ישלח יתכון
מכא כשלחותיה גמירא תרכא יתריך יתכון מכא: פקאל אללה למוסי קד בקי בלא ואחד
אתי בה עלי פר ואלמצריין זב ובעד דאך יטלקכם מן ההנא פענד אטלאקה לכם
גמלה יטרדכם מן ההנא: דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת
רעותה כלי כסף וכלי זהב: מליל כען קדם עמא וישאלון גבר מן חבריה ואתתא מן ח
חברתה מנין דכסף ומנין דדהב: מר אלקום אן יסתוהב ארגל מן צאחבה ואמראה מן
צאחבתהא אניה פצה ואניה דהב: ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה
גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם: ויהב יי ית עמא לרחמין בעיני
מצראי אף גברא משה רב לחדא בארעא דמצרים בעיני עבדי פר ובעיני עמא: פאעטא אלה
אלקום חטא ענד אלמצריין ואמא ארגל מוסי פעטים גדא פי בלד מצר ענד קואד פרעון
וסאיר אלקום: ויאמר משה כה אמר יהוה כחצות הלילה
אני יוצא בתוך מצרים: ואמר משה כדנן אמר יי כפלגות ליליא אנא מתגלי בגו מצרים
פקאל מוסי כדא קאל אללה שביה בנצף אלליל אני מתגלי פי בלד מצר: ומת כל בכור בארץ
מצרים מבכור פרעה היושב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור
בהמה: וימות כל בוכרא בארעא דמצרים מבוכרא דפרעה דעתיד למתב על כרסי
מלכותיה עד בוכרא דאמתא דבבית לחיא וכל בוכרא דבעירא: פימות כל בכר פיה מן בכר
פר אלגאלס עלי כרסיה אלי בכר אלאמה אלתי ורא ארחא וגמיע בכור אלבהאים: והיתה צעקה
גדלה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה וכמהו לא תסף: ותהי צוחתא רבתא
בכל ארעא דמצרים דכותה לא הות ודכותה לא תוסיף: ויכון צראך עטים פי גמיע בלד מצר
מא לם יכון מתלה ולא יעאוד מתלה: ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש
ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל: ולכל בני ישראל לא
ינזיק כלבא בלישניה למנבח למאנשא ועד בעירא בדיל דתדעון דיפריש יי בין מצראי
ובין ישראל: ולגמיע בני אסר׳ לא ינבח כלב בפאה ממא פוקה מן אלנאס אלי
בהאימהם לכי תעלמון מא יביין אללה בין אלמצריין ובין בני אסר׳: וירדו כל עבדיך אלה
אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם
פרעה בחרי אף: ויחתון כל עבדך אלין לותי ויבעון מני למימר פוק את וכל עמא דעמך

וכתר

ובתר כין אמוק ונפק מלות פרעה בתקיף רגז ׃ פיציר אלי גמיע קואדך הולאי ויסגדון לי
קאילין אכרג אנת וגמיע אקום אדין מעך ובעד דאך אכרג ת׳ם מן כרג מן ענד פר בשדה
גצב מנה ׃
ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם
פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים ׃ ואמר יי למשה לא יקביל מנכון פרעה בדיל
לאסגאה מופתי בארעא דמצרים ׃ ת׳ם קאל אללה למוסי לא יקבל מנכמא פר לכי תכת׳ר
בראהיני פי בלד מצר ׃ ומשה ואהרן עשו את כל המפתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה
את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו ׃ ומשה ואהרן עבדו ית כל מופתיא האלין
קדם פרעה ותקיף יי ית לבא דפרעה ולא שלח ית בני ישראל מארעיה ׃ ומוסי והרון צנעא
גמיע הדי אלבראהין פשדד אללה קלבה ולם יטלק בני אסראיל מן בלדה ׃
ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר ׃ ואמר
יי למשה ולאהרן בארעא דמצרים למימר ׃ ת׳ם קאל אללה למוסי והרון פי בלד מצר
קאילא ׃ החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה ׃ ירחא הדין
לכון ריש ירחיא קדמי הוא לכון לירחי שתא ׃ הדה אלשהר לכם אול אלשהור יכון לכם
אולא לשהור אלסנה ׃ דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם
איש שה לבית אבת שה לבית ׃ מלילו עם כל כנשתא דישראל למימר בעסרא לירחא
הדין ויסבון להון גבר אמר לבית אבא אמרא לביתא ׃ כלמא גמאעה בני אסר וקולא
להם פי אלעאשר מן הדי אלשהר אן יתכדו להם כל פריק ראס לביות אבאיהם ראך ראס
לכל בית ׃ ואם ימעט הבית מהית משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת
נפשת איש לפי אכלו תכסו על השה ׃ ואם זעיר ביתא מלאתמנאה על אמרא
ויסב הוא ושיבביה דקריב לביתיה במנין נפשתא גבר לפום מיכליה תתמנון על אמרא ׃
ואן קל אהל אלבית מן אלחאגה אלי אלראס פליאכד הוא וגארה אלאקרב אלי מנזלה במואסה
מן אלנפוס כל אמר עלי קדר טעאמה תתואסון ׃ שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן ה
הכבשים ומן העזים תקחו ׃ אמר שלים דכר בר שתיה יהי לכון מן אמריא ומן בני ג
עזיא תסבון ׃ וליכון לכם ראסא צחיחא דכרא ק׳ סנתה מן אלצאן ואלמאעז תאכדוה ׃
והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת
ישראל בין הערבים ׃ ויהי לכון למטרא עד ארבעת עסרא יומא לירחא הדין ויכסון

יתיה כל קהלא כנשתא דישראל בין שמשיא: יכון ענדכם מחבוצא אלי יום אלאבע
עשר מן הדא אלשהר וידבחוה גוק גמאעה בני אסל בין אלגרובין: ולקחו מן הדם ונתנו
על שתי המזוזות ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם: ויסבון מן דמא ויתנון
על תרין ספיא ועל שקפא על בתיא דייכלון יתיה בהון: ויאכדו מן דמה ויגעלו עלי
צדי אלבאב ואלמטל עלי אלביות אלדי יאכלונה פיהא: ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי
אש ומצות על מררים יאכלהו: וייכלון ית בסרא בליליא הדין טוי נור ופטיר על
מררין יאכלוניה: ויאכלון לחמה פי תלך אללילה שואנור ופטיר מע מראר יאכלונה:
אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו:
לא תיכלון מיניה כד חי ואף לא כד בשלא מבשל במיא אלהין טוי נור רישיה על כרעוהי
ועל גויה: לא תאכלו מנה שייא ניא ולא טביך מנצג במא אלי משויא באלנאר ראסה
ואכראעה וגופה: ולא תותירו ממנו עד בקר והנתר ממנו עד בקר באש תשרפו:
ולא תשארון מניה עד צפרא ודישתאר מניה עד צפרא בנורא תוקדון: ולא תבקו
מנה אלי אלגדאה פאן בקי מנה אלי אלגדאה אחרקוה באלנאר: וככה תאכלו אותו מתניכם
חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה: וכדין
תיכלון יתיה חרציכון יהון אסירין מסניכון ברגליכון וחטריכון בידכון ותיכלון יתיה
בבהילו פסחא הוא קדם יי: וכדא תאכלוה תכון אחקאוכם משדודה ונעאלכם פי ארגלכם
ועציכם פי אידיכם ותאכלוה בחפז הו פסח ללה: ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה
והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה
שפטים אני יהוה: ואתגלי בארעא דמצרים בליליא הדין ואקטול כל בוכרא בארעא
דמצרים מאנשא ועד בעירא ובכל טעות מצראי אעביד דינין אנא יי: פאתגלא
פי בלד מצר פי תלך אללילה ואקתל כל בכר פיהא מן אנסאן אלי בהימה ובגמיע
מעבודאת אלמצריין אצנע אחכאמא אנא אללה אלואחד: והיה הדם לכם לאת
על הבתים אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף
למשחית בהכתי בארץ מצרים: ויהי דמא לכון לאת על בתיא דאתון תמן ואחזי
ית דמא ואחוס עליכון ולא יהי בכון מותא לחבלא כמקטלי בארעא דמצרים: ויכון זהי
אלדם לכם עלאמה עלי אלביות אלדי אנתם פיהא אנצרה וארתי לכם ולא יחל בכם

84

וכא מהלך ארץ מצרים אהל זבלר: והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחגהו: ויהי יומא הדין לכון לדוכרנא ותיחגון יתיה חגא קדם יי לדריכון קים עלם תחגוניה: ויכון הדי אליום לכם דכרא תחגו פיה חג ללה לאגיאלכם דסם אלדהר תחגונה:

שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשן עד יום השבעי: שבעה יומין פטירא תיכלון ברם ביומא קדמאה תבטלון חמירא מבתיכון ארי כל דייכול חמיע וישתיצי אנשא ההוא מישראל מיומא קדמאה עד יומא שביעאה: סבעה איאם תאכלו פטירא אמא פי אליום אלאול פעטלו אלכמיר מן מנאזלכם וכל מן אכל כמירא ינקטע דלך אלאנסאן מן בין בני אסראיל מן אליום אלאול אלי אליום אלסאבע:

וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם: וביומא קדמאה מערע קדיש וביומא שביעאה מערע קדיש יהי לכון כל עבידא לא יתעביד בהון ברם מא דמתאכיל לכל נפש הוא בלחודוהי יתעביד לכון: ופי אליום אלאול אסם מקדס ופי אליום אלסאבע אסם מקדס יכון לכם ולא יצנע פיהמא שיא מן אלצנאיע אלא מא יוכל לכל נפס הו וחדה יצנע לכם:

ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם: ותטרון ית פטירא ארי בכרן יומא הדין אפיקית ית חיליכון מארעא דמצרים ותטרון ית יומא הדין לדריכון קים עלם: ואחפצו אלפטיר לאני פי דאת הדי אליום אכרגת גיושכם מן בלד מצר ואחפצו הדי אליום לאגיאלכם עהד אלדהר:

בראשן בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב: בניסן בארבעת עסרא יומא לירחא ברמשא תיכלון פטירא עד יומא חד ועסרין לירחא ברמשא: פי אלשהר אלאול פי אליום אלראבע עשר מנה כלו פטירא אלי יום אלואחד ועשרין מנה בלעשי:

שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ: שבעה יומין חמירא לא ישתכח בבתיכון ארי כל דייכול מחמעא וישתיצי אנשא ההוא מכנשתא דישראל בגיוריא ובציביא דארעא: סבעה איאם לא יוגד כמירא פי ביותכם וכל מן אכל מכמרא ינקטע דלך אלאנסאן מן גמאעה בני אסראיל מן גריב אלי צריח אלבלד:

כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצת: כל מחמעא לא תיכלון בכל מותבניכון תיכלון פטירא: כל

הוצאתי את ה׳
צבאותיכם
מארץ מצרים

שי מן אלמגמר לא תאכלוה גמיע מסאכנכם כלו פטירא:

ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם
משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח: וקרא משה לכל סבי ישראל
ואמר להון אתנגידו וסבו לכון מן בני ענא לזרעיתכון וכוסו פסחא: פדעי מוסי בגמיע
שיוך בני אסר וקאל להם אמתדו וכדו לכם גנמא לעשאירכם ואדבחו אלפסח: ולקחתם
אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן
הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: ותסבון אסרת אזובא
ותטבלון בדמא דבמנא ותדון לשקפא ולתרין ספיא מן דמא דבמנא ואתון לא תפקון
אנש מתרע ביתיה עד צפרא: וכדו באקה מן צעתר ואגמסוהא פי אלדם אלדי פי אלטסת
ואדנו אלי אלמטל וכלי אלבאב מן דלך אלדם אלדי פי אלטסת ולא יכרג אנסאן מנכם מן
באב מנזלה אלי אלגדאה: ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל
שתי המזוזות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף: ויתגלי יי
למימחי ית מצראי ויחזי ית דמא על שקפא ועל תרין ספיא ויחוס יי על תרעא ולא
ישבוק מחבלא למיעל לבתיכון לממחי: פיתגלא אללה ליצדם אלמצריין וינצר אלדם
עלי אלמטל וכלי אלבאב פירתי למן דאכלה ולא ידע אלמהלך אן ידכל אלי ביותכם
פיהלככם: ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם: ותטרון ית פתגמא
הדין לקים לך ולבנך עד עלמא: ואחפטו הדי לאמר רסמא לכם ולבניכם אלי אלדהר:
והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה
הזאת: ויהי ארי תיעלון לארעא דיתין יי לכון כמא דמליל ותטרון ית פתגמא הדין: ואדא
דכלתם אלי אלבלד אלדי יעטיכם אללה כמא ועד פאחפטו הדה אלצנעה: והיה כי יאמרו אליכם
בניכם מה העבדה הזאת לכם: ויהי ארי יימרון לכון בניכון מא פלחנא הדין לכון: ויכון
אדא קאלו לכם בניכם מא הדה אלצנעה לכם: ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על
בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו: ותימרון
דיבח חיס הוא קדם יי דחס על בתי בני ישראל במצרים כד מחא ית מצראי וית בתנא שיזיב וכרע
עמא וסגידו: קולו הו דבח ארתא ללה כמא ארתא לביות בני אסר במצר אד צדם אל
מצריין וכלץ ביותנא וכר אלקום וסגדו: וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את

משה ואהרן כן עשו: ואזלו ועבדו בני ישראל כמא דפקיד יי ית משה ואהרן כן עבדו:
פמצו וצנעו בנו אסר' בגמיע מא אמר אללה מוסי והרון כדאך צנעו:
ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים
מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה:
והוה בפלגות ליליא ויי קטל כל בוכרא בארעא דמצרים מבוכרא דפרעה דעתיד
למתב על כרסי מלכותיה עד בוכרא דשביא דבבית אסירי וכל בוכרא דבעירא: ולמא
כאן פי נצף אלליל קתל אללה כל בכר פי בלד מצר מן בכר פר' אלגאלס עלי כרסיה אלי בכר
אלסבי אלדי פי אלחבס וגמיע בכור אלבהאים: ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים
ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת: וקם פרעה בליליא הוא וכל
עבדוהי וכל מצראי והות צוחתא רבתא במצרים ארי לית ביתא תמן דלא הוה ביה מיתא:
פקאם פר' לילא הוא וגמיע עבידה וסאיר אלמצריין וכאן צראך עטים במצר אד
ליס בית ליס פיה מית: ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם
אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם: וקרא למשה ולאהרן בליליא
ואמר קומו פוקו מגו עמי אף אתון אף בני ישראל ואיזילו פלחו קדם יי כמא דהויתון
אמרין: ודעא במוסי והר' לילא וק' קומא אכרגא מן בין קומי אנתמא ובני אסר'
ואמצו אעבדו אללה כמא קלתם: גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם
ולכו וברכתם גם אתי: אף ענכון אף תוריכון דברו כמא דמלילתון ואיזילו
וצלו אף עלי: ואיצא גנמכם ובקרכם כדוהא כמא קלתם ואמצו ואגעלוני
פי חל: ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים:
ותקיפו מצראי על עמא לאוחאה לשלחותהון מן ארעא ארי אמרין כלנא מיתין:
פאשתד אלמצריון עלי אלקום ליסרעו יטלקונהם מן אלבלד לאנהם קאלו כלנא מאיתין:
וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צררת בשמלתם על שכמם: ונטל
עמא ית לישהון עד לא חמע מותר אצותהון צריר בלבושיהון על כתפיהון פחמל
אלקום עגינהם קבלאן יכתמר ופצאלה מעאגנהם מצרורה פי תיאבהם עלי אענאקהם:
ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת: ובני

ישראל עבדו כפתגמא דמשה ושאילו ממצרים מנין דכסף ומנין דדהב ולבושין:
וצנע בני אסר׳ כמא אמרהם מוסי ואסתוהבו מן אלמצריין אניה פצה ואניה דהב
ותיאבא: ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את מצרים: ויי׳ יהב
ית עמא לרחמין בעיני מצראי ואשאילונון ורוקינו ית מצרים: ואללה אעטא אלקום
חצואה ענד אלמצריין פוהבוהא להם ואנתספו אלמצריין:
ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף: ונטלו
בני ישראל מרעמסס לסכות כשית מאה אלפין גברא לגלאה בר מטפלא: תם רחל
בני אסר׳ מן עין שמס אלי סכות שביה בסת מאיה אלף רגל ראגל מא כלא אלאטפאל:
וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד: ואף נכראין סגיאין סליקו
עמהון ועאנא ותורי בעירא סגי לחדא: ואיצא כלט כתיר צעד מעהם וגנם ובקר
מואשי עצימה גדא: ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא
חמץ כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם: ואפו ית
לישא דאפיקו ממצרים גריצן פטירן ארי לא חמע ארי אתרכו ממצרים ולא
לאתעכבא ואף זודין לא עבדו להון: פאכבזו אלעגין אלדי אכרגוה מן מצר
מלילא פטירא אד לם יכתמר למא טרדו מן מצר ולם יטיקו אן יתלבתו
חתי זאד לם יצנעו להם: ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה
וארבע מאות שנה: ומותב בני ישראל דיתיבו במצרים ארבע מאה ותלתין שנין:
וכאן בני אסר׳ אלדי אקאמו פי עמל מצר ארבע מאיה ותלאתין סנה: ויהי מקץ
שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה
מארץ מצרים: והוה מסוף ארבע מאה ותלתין שנין והוה בכרן יומא הדין נפקו כל
חיליא דיי׳ מארע׳ דמצרים: פלמא כאן בעד ארבע מאיה ותלאתין סנה פי דאת דלך
אליום כרגו גמיע גיוש אללה מן בלד מצר: ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ
מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם: ליליא נטיר הוא
קדם יי׳ לאפקותהון מארעא דמצרים הוא ליליא הדין קדם יי׳ נטיר לכל בני ישראל
לדריהון: וכמא כאן ליל חפט ליכרגהם מן בלד מצר כדלך הדה אללילה מחפוצה
לבני אסר׳ לאגיאלהם:
ויאמר יהוה אל משה

ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו: ואמר יי׳ למשה ולאהרן דא גזירת
פסחא כל בר ישראל דישתמד לא ייכול ביה: ת׳ם קאל אללה למוסי והרון הדי רסם אלפסח
כל אגנבי לא יאכל מנה: וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו: וכל
עבד גבר זבין כספא ותגזר יתיה בכין ייכול ביה: וכל עבד אנסאן משתרא בתמן
מאכתתנה חינד יאכל מנה: תושב ושכיר לא יאכל בו: תותבא ואגירא לא ייכול
ביה: ולציף ואגיר לא יאכלאן מנה: בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר
חוצה ועצם לא תשברו בו: בחבורא חדא יתאכיל לא תפקון מן ביתא מן בסרא לברא
וגרמא לא תתברון ביה: ופי בית ואחד יוכל לא תכרגו מן אלבית מן אללחם כארגא
ועצמא לא תכסרו מנה: כל עדת ישראל יעשו אתו: כל כנשתא דישראל יעבדון
יתיה: כדאך גמיע גמאעה בני אסראיל יצנעוה: וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה
המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו
ואדי יתגייר עמכון גיורא ויעביד פסחא קדם יי׳ מגזר ליה כל דכורא ובכין יקרב למעבדיה
ויהי כיציבי ארעא וכל ערלא לא ייכול ביה: ואדי דכל מעכם גריב וארא
אן יצנע פסחא ללה פליכתתן כל רגל פי נאחיתה וחינד יתקדם ליצנעה אד
יציר כצריח אלבלד וכל אקלף לא יאכל מנה: תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר
בתוככם: אוריתא חדא תהי ליציביא ולגוריא דיתגיירון ביניכון: שריעה ואחדה
תכון ללצריח ואלגריב אלדכיל פי מא בינכם: ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה
את משה ואת אהרן כן עשו: ועבדו כל בני ישראל כמא דפקיד יי׳ ית משה וית אהרן
כן עבדו: פצנע בני אסראיל כמא אמר אללה מוסי והרון כדאך צנעו:
ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על
צבאתם: והוה בכרן יומא הדין אפיק יי׳ ית בני ישראל מארעא דמצרים על חיליהון: ולמא
כאן פי דאת דאך אליום אכרג אללה בני אסראיל מן בלד מצר עלי גיושהם:
וידבר יהוה אל משה לאמר: קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני
ישראל באדם ובבהמה לי הוא: אקדיש קדמי כל בוכרא פתח כל ולדא בבני ישראל
באנשא ובבעירא דילי הוא: אקדס לי כל בכר פאתח כל בטן מן בני אסראיל מן אלנאס
ואלבהאים לי הם: ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית

עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ: ואמר משה לעמא הוו
דכירין ית יומא הדין דנפקתון ממצרים מבית עבדותא ארי בתקוף יד אפיק יי יתכון מכא
ולא יתאכיל חמיע: פקאל מוסי ללקום אדכרו הדא אליום אלדי כרגתם פיה מן מצר מן בית
אלעבודיה לאן בשדה יד אכרגכם אללה מן ההנא ולא יוכל כמיר: היום אתם יצאים
בחדש האביב: יומא דין אתון נפקין בירחא דאביבא: אליום אנתם כארגון פי שהר אלפרין
והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאב
תיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה: ויהי ארי יעילנך
יי לארע כנענאי וחתאי ואמוראי וחואי ויבוסאי דקיים לאבהתך למתן לך ארע עבדא
חלב ודבש ותפלח ית פלחנא הדא בירחא הדין: וכמא ידכלך אללה אלי בלד אלכנאעניין
ואלחתיין ואלאמוריין ואלחויין ואליבוסיין כמא קסם לאבאיך אן יעטיך בלד יפיץ אללבן ואלעסל
פאצנע הדי אלצניעה פי הדי אלשהר: שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג ליהוה:
שבעה יומין תיכול פטירא וביומא שביעאה חגא קדם יי: סבעה איאם תאכל פטירא
ואליום אלז חג ללה: מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שא
בכל גבלך: פטירא יתאכיל ית שבעה יומין ולא יתחזי לך חמיע ולא יתחזי לך חמיר בכל
תחומך: ואדא יוכל פטיר פי הדה אלסבעה אלאיאם ולא יראלך כמיר ולא מכמר פי גמיע
תכמך: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים: ותחוי
לברך ביומא ההוא למימר בדיל דא עבד יי לי במפקי ממצרים: ואכבר אבנך פי דלך אלי
קאילא הדי בסבב מא צנע אללה לי פי כרוגי מן מצר: והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין ע
למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוציאך יהוה ממצרים: ויהי לך לאת על ידך ולד
בין עינך בדיל דתהי אוריתא דיי בפומך ארי ביד תקיפא אפקך יי ממצרים: ויכון לך אי
עלי ידך ודכרא בין עיניך לכי תכון שריעה אללה פי פאך לאן ביד שדידה אכרגך אללה
מן מצר: ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה: ותטר ית קימא הדין לזמ
מזמן לזמן: ואחפט הדי אלרסם פי וקתה מן חול אלי חול: והיה
כי יבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך: ויהי ארי יעילנך יי
לארע כנענאי כמא דקיים לך ולאבהתך ויתננה לך: וכדאך אדי אדכלך אללה אלי בלד
אלכנאעניין כמא קסם לך ולאבאיך ואעטאה לך: והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר
שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה: ותעבר כל פתח ולדא קדם יי וכל פתח ולד בעירא

87

דיהון לך דכרין תקדיש קדם יי׳ ׃ פאעזל כל פאתח בטן ללה וכל אוול נתאג לבהאים אלדי יכון
לך מן אלדכור ללה ׃ וכל פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו
וכל בכור אדם בבניך תפדה ׃ וכל בכרא דחמרא תפרוק באמרא ואם לא תפרוק ותקפיה וכל
בכרא דאנשא בבנך תפרוק ׃ ובכר אלחמיר אפדיה בשאה ואן לם תפדה באקפה וכל בכר דכר
מן בניך פאפדה ׃ והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו
יהוה ממצרים מבית עבדים ׃ ויהי ארי ישאלנך ברך מחר למימר מא דא ותימר ליה בתקוף
יד אפקנא יי׳ ממצרים מבית עבדותא ׃ ואדי סאלך אבנך גדא קאילא מא הדי פקל לה בשדה
יד אכרגנא אלה מן מצר מן בית אלעבודייה ׃ ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל
בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים
וכל בכור בני אפדה ׃ והוה כד אקשי פרעה לשלחותנא וקטל יי׳ כל בכרא בארעא דמצרים
מבכרא דאנשא ועד בכרא דבעירא על כין אנא דבח קדם יי׳ כל פתח ולד דכריא וכל בכרא
דבני אפרוק ׃ פלמא תצעב פרעון אן יטלקנא קתל אלה כל בכר פי בלד מצר מן בכור
אלנאם אלי בכור אלבהאים לדלך אנא דאבח ללה כל פאתח בטן מן בכור אלבהאים וכל בכור
בניי אפדיהם ׃ והיה לאות על ידכה ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים ׃
ויהי לאת על ידך ולתפלין בין עינך ארי בתקוף יד אפקנא יי׳ ממצרים ׃ פתכון איה על
ידך ומנשורא בין עיניך לאן ביד שדידה אכרגנא אלה מן מצר ׃

קן פיס סי יהללג

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם
אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה
ושבו מצרימה ׃ והוה כד שלח פרעה ית עמא ולא דברינון יי׳ באורח ארע פלשתאי ארי
קריבא היא ארי אמר יי׳ דלמא יתועון עמא במחזיהון קרבא ויתובון למצרים ׃ פבאן למא
אטלק פרעון אלקום אן אלה לם יסירהם טריק בלד פלסטין לאנה קריב לאן אלה קד כאן ינדב
אלקום אדי ראו אלחרב פירגעון אלי מצר ׃ ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים
עלו בני ישראל מארץ מצרים ׃ ואסחר יי׳ ית עמא אורח מדברא לימא דסוף ומזרזין
סליקו בני ישראל מארעא דמצרים ׃ פאדארהם אלה טריק אלבר אלי בחר אלקלזם ומתעבין
צעדו בנו אסראיל מן בלד מצר ׃ ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני
ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם ׃ ואסיק משה

עמיה
ית גרמי יוסף מנא ארי אומאה אומי ית בני ישרל למימר מדכר דכיר יי׳ יתכון ותסקון ית
גרמי מכא עמכון׃ פאכד מוסי עטאם יוסף מעה לאנה כאן אחלף בני אסר קאילא אדא
דכרכם אלה פאצעדו בעטאמי מן ההנא מעכם׃ ויסעו מסכות ויחנו באיתם בקצה
המדבר׃ ונטלו מסכות ושרו באיתם דבסטר מדברא׃ פלמא רחלו מן סכות נזלו פי איתם
פי טרף אלברייה׃ ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש
להאיר להם ללכת יומם ולילה׃ ויי׳ מדבר קדמיהון בימָמא בעמודא דעננא לדברות׳
הון באורחא ובליליא בעמודא דאישתא לאנהרא להון למיזל בימָמא ובליליא׃
ואלה סאיר בין אידיהם נהארא בעמוד מן גמאם לידלהם עלי אלטריק ופי אלליל בעמוד
מן גמאם לידלהם עלי אלטריק ופי אלליל בעמוד מן נאר ליצי להם פיסירו נהארא
ולילא׃ לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם׃ לא עדי עמודא
דעננא בימָמא ואף לא עמודא דאישתא בליליא מן קֳדם עמא׃ לא יזול עמוד אלגמא׳
נהארא ועמוד אלנאר לילא מן בין ידי אלקום׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין
מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים׃ מליל עם בני ישרל ויתובון וישרון ק׳
פום חירתא בין מגדול ובין ימא קדם בעיל צפון לקבליה תשרון על ימא׃ מר בני אסר
אן ירגעו וינזלון בין ידי פם אלחירות בין מגדול ובין אלבחר בין ידי בעל צפון חיאלה תנזלון עלי
אלבחר׃ ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר׃ ויימר פ׳ על
בני ישרל מערבלין אנון בארעא אחד עליהון מדברא׃ חתי יקול פ׳ ען בני אסר אנהם
מתחיירין פי אלבלד ואן אלבר קד אנגלק עליהם׃ וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם
ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן׃ ואתקיף ית לבא
דפרעה וירדוף בתריהון ואתיקר בפרעה ובכל משריתיה וידעון מצראי ארי אנא יי׳
ועבדו כן׃ ואשדד קלב פ׳ ויכלבהם ואתעטם בפ׳ וגמיע גנדה ויעלם אלמצריון אני
אלה פצנעו כדאך׃ ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל
העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו׃ ואתחוה למלכא דמצ׳
ארי אזל עמא ואתהפיך לבא דפ׳ ועבדוהי בעמא ואמרו מא דא עבדנא ארי שלחנא
ית ישרל מפלחננא׃ פאכבר מלך מצר אן אלקום קד הרבו פאנקלב קלבה וקלוב אלהם

וקלו מארא צגעגא אלי אטלקנא בני אסל מן כדמתנא: ויאסר את רכבו ואת עמו
לקח עמו: וטקים ית רתיכיה וית עמיה דבר עמיה: פאסרג מרכבה ואכד קומה מעה:
ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו: ודבר שית מאה רתיכין
בחירן וכל רתיכי מצראי וגיברין ממנן על כלהון: ואכד סת מאיה מרכבא מכתארא
וסאיר מראכב למצריין וקואד עלי גמיעהם: ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים
וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה: ותקיף יי' ית לבא דפר מלכא
דמצרים ורדף בתר בני ישרל ובני ישרל נפקו בריש גלי: ושדד אלה קלב פר מלך מצר
וכלב בני אסל ובני אסר כארגין ביד רפיעה: וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אתם
חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפן: ורדפו
מצראי בתריהון ואדביקו יתהון כד שרן על ימא כל סוסות רתכי פר ופרשוהי
ומשריתיה על פום חירתא קדם בעיל צפון: וכלבוהם למצריון ולחקוהם נאזלין עלי
לבחר גמיע כיל מראכב פר ופרסאנה וגנדה עלי פם לחירות בין ידי בעל צפון: ופרעה
הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו
בני ישראל אל יהוה: ופרעה קריב וזקפו בני ישרל ית עיניהון והא מצראי בתריהון ודחילו
לחדא וזעקו בני ישרל ק יי': פלמא קרב פר שלו בני אסל עיונהם פאדי בלמצריון ראחלין
וראהם פכאפו גדא וצרכו בני אסל אלי אלה: ויאמרו אל משה המבלי אין קברים
במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים: ואמרו
למשה המדלית קברין במצרים דברתנא לממת במדברא מא דא עבדת לנא
לאפקותנא ממצרים: קלו למוסי אמן עדם לקבור במצר אכדתנא לנמות פי לבר
מא דא צנעת בנא אד אכרגתנא מן מצר: הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים
לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר:
הלא דין פתגמא דמלילנא עמך במצרים למימר שבוק ממנא ונפלח ית מצראי
ארי טב לנא דנפלח ית מצראי מדתמות במדברא: אים הדי לקול לדי קלנא לך במצר
קאילא דענא נכדם למצריון פאן כדמתנא להם אצלח לנא מן מותנא פי לבר: ויאמר
משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי
אשר ראיתם את מצרים היום לא תספו לראתם עוד עד עולם: ואמר משה לעמא

לא תדחלון אתעתדו וחזו ית פורקנא דיי׳ דיעביד לכון יומא דין ארי דחזיתון ית מצראי
יומא דין לא תיספון למחזיהון עוד עד עלמא׃ קל מוסי ללקום לא תכאפו קפו ואנטרו
מעונה אללה אלתי יצנעהא לכם אליום פאנכם כמא ראיתם אלמצריין אליום לא תעאודון אן
תרוהם אבדא אלי אלדהר׃ יהוה ילחם לכם ואתם תחרשון׃ יי׳ יגיח לכון קרב ואתון תשתקון׃
אללה יחארב ענכם ואנתם פאמסכו׃ ויאמר יהוה
אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו׃ ואמר יי׳ למשה קבילית צלותך ז
מליל עם בני ישראל ויטלון׃ פקל אללה למוסי מא תצרך אלי מר בני אסראיל אן ירחלון׃ ואתה
הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה׃ ואת
טול ית חטרך וארים ית ידך על ימא ובזעהי וייעלון בני ישראל בגו ימא ביבשתא׃ ואנת
ארפע עצאך ומד ידך עלי אלבחר ושקה וידכלו בני אסראיל פי וסטה פי אליבאס׃ ואני הנני
מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו׃
ואנא האנא מתקיף ית ליבא דמצראי וייעלון בתריהון ואתיקר בפרעה ובכל משריתי׳
ברתיכוהי ובפרשוהי׃ והאנא משדד קלב אלמצריין וידכלון ודאהם ואתעצם בפרע׳
ובגמיע גנדה ומראכבה ופרסאנה׃ וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו
ובפרשיו׃ וידעון מצראי ארי אנא יי׳ באתיקרותי בפר׳ ברתכוהי ובפרשוהי׃ ויעלם אלמצריון
אני אללה אדי תעצמת בפר׳ ומראכבה ופרסאנה׃ ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה
ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם׃ ונטל מלאכא
דיי׳ דמדבר קדם משריתא דישראל ואתא מבתריהון ונטל עמודא דעננא מן קדמיהון
ושרא מבתריהון׃ פרחל מלך אללה אלסאיר בין ידי עסכר בני אסר׳ וצאר ודאהם ורחל
עמוד אלגמאם מן בין ידיהם ווקף ודאהם׃ ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל
ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה׃ ועל בין משריתא
דמצראי ובין משריתא דישראל והוה עננא וקבלא למצראי ולישראל נהר כל ליליא
ולא אתקרבו דין לות דין כל ליליא׃ פדכל בין עסכר אלמצריין ובין עסכר אלאסראיליין
וכאן אלגמאם ואלצלאם פגשיא אלליל ולם יתקדם אחדהמא אלי אלאכר טול אלליל׃ ויט משה
את ידו על הים ויולך יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו
המים׃ וארים משה ית ידיה על ימא ודבר יי׳ ית ימא ברוח קדומא תקיף כל ליליא ושוי
ית ימא ליבשתא ואתבזעו מיא׃ פמד מוסי ידה עלי אלבחר וסייר אללה אלבחר בריח אלקבל

צעבה טול אליל חתי צייה גפאפא בעד מאאנשק אמא : ויבאו בני ישראל בתוך
הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם : ועלו בני ישראל בגו ימא ביבשתא
ומיא להון שורין מימינהון ומסמאלהון : ודכלו בני אסר פיוסט אבחר פי איבאס ואמאלהם
אסוארא ען ימינהם וען יסארהם : וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו
אל תוך הים : ורדפו מצראי ועלו בתריהון כל סוסות פרעה רתכוהי ופרשוהי לגו ימא : פכלב
פכלבוהם אמצריון ודכלו וראהם גמיע כיל פר ומראכבה ופרסאנה אי וסט אבחר : ויהי
באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים :
והוה במטרת צפרא ואסתכי יי למשריתא דמצראי בעמודא דאישתא ועננא ושגיש
ית משריתא דמצראי : פלמא כאן פי נובה אגדאה אטלע אלה עלי עסכר אמצריין
בעמוד מן נאר וגמאם פאהאמה : ויסר את אפן מרכבתיו וינהגהו בכבדת ויאמר
מצרים אנוסה מפני ישרא כי יהוה נלחם להם במצרים : ואעדי ית גלגלי רתיכוהון ו
ומדברין להון בתקוף ואמרו מצראי נערוק מן קדם ישרא ארידא היא גבורתא דיי
דעביד להון קרבין במצרים : ואזאל ואלב מראכבהם וסאקהם בענף חין. קא א
מצריון נהרב מן בין ידי בני אסר לאן אלה יחארב ענהם אמצריין :
ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישבו המים על
מצרים על רכבו ועל פרשיו : ואמר יי למשה ארים ית ידך על ימא ויתובון מיא על
מצראי על רתכיהון ועל פרשיהון : פקא אלה למוסי מד ידך עלי אבחר ירגע אמא
עלי אמצריין ומראכבהם ופרסאנהם : ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות
בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים : וארים משה
ית ידיה על ימא ותב ימא לעדן צפרא לתקפיה ומצראי ערקין לקדמותיה ושניק
יי ית מצראי בגו ימא : פמד מוסי ידה עלי אבחר פרגע ענד אתגאה אגדאה לצעובת
והם הארבין תלקאה פגרקהם אלה פי וסטה : וישבו המים ויכסו את הרכב ואת
הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד : ותבו מיא
וחפו ית רתכיא וית פרשיא לכל משרית פרעה דעלא בתריהון בימא לא אשתאר
בהון עד חד : באן רגע אמא וגטא אמראכב ואפרסאן וסאיר גיש פר אדאכלין וראהם

פי אלבחר לם יבק מנהם ולא ואחד: ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם
חומה מימינם ומשמאלם: ובני ישראל הליכו ביבשתא בגו ימא ומיא להון שורין מימינהון
ומשמאלהון: ובני אסראיל סארו פי אליבאס פי וסט אלבחר ואלמא להם אסוארא ען ימינהם וען
יסארהם: ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים
מת על שפת הים: ופרק יי ביומא ההוא ית ישראל מידא דמצראי וחזא ישראל ית מצראי
מיתין על כיף ימא: ואגאת אללה פי דלך אליום בני אסראיל מן יד אלמצריין וראו בני אסראיל
אלמצריין אמואתא עלי שאטי אלבחר: וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה
במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו: וחזא ישראל ית גבורת
ידא רבתא דעבד יי במצראי ודחילו עמא מן קדם יי והימינו במימרא דיי ובנביאות
משה עבדיה: פראו בני אסראיל אלאפה אלעטימה אלתי אחלהא אללה באלמצריין פכאפו
אלקום אללה ואמנו באללה ובמוסי רסולה:

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה
ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: עזי וזמרתיה
ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו: יהוה
איש מלחמה יהוה שמו: מרכבת פרעה וחילו ירה בים
ומבחר שלישיו טבעו בים סוף: תהמת יכסימו ירדו
במצולת כמו אבן: ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב:
וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש: וברוח
אפיך נערמו מים נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמת בלב ים:
אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק
חרבי תורישמו ידי: נשפת ברוחך כסמו ים צללו
כעופרת במים אדירים: מי כמכה באלים יהוה מי
כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא: נטית ימינך
תבלעמו ארץ: נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך:
שמעו עמים ירגזון חיל אחז ישבי פלשת: אז
נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל ישבי

כנען: תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו
כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית: תבאמו
ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש
אדני כוננו ידיך יהוה ימלך לעלם ועד: כי בא סוס פרעה
ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל
הלכו ביבשה בתוך הים:

תרגום

בכין שבח משה ובני ישראל ית תשבחתא הדא קדם יי ואמרו למימר נשבח ונודי קדם יי ארי אתגאי על גיותניא וגאותא דיליה היא סוסיא ורכביה רמא בימא: חינאד סבח מוסי ובני אסראיל בהדה אלתסבחה ללה וקאלו אגמעין נסבח ללה אד אקתדר אקתדארא אלכיל ורכאבהא רמא בהם פי אלבחר: עזי ותושבחתי דחילא יי אמר במימריה והוה לי לפריק דין אלהי ואבני ליה מקדש אלהא דאבהתי ואפלח קדמוהי: עזי ומגדי אלאזלי אלדי כאן לי גותא הדי טאיקי אלדי ליה אלאהא אבי ארפעה: יהוה יי מרי נצחן קרביא יי שמיה: אלה דו אלמלאחם אלה אסמה: מרכבת דפרעה ומשריתיה שדי בימא ומבחר גברוהי אטבעו בימא דסוף: מראכב פרעון וגשה זדא בהם פי אלבחר וכיאר קואדה גרקו פי בחר אלקלזם: תהומיא חפו עליהון נחתו לעמקיא כאבנא: אלגמר גטאהם פנזלו פי אלקער כאלחגארה: ימינך ימינך יי אדירא בחילא ימינך יי תברת סנאה: ימינך יא רב גלילה אלקווה ימינך יא רב תרהב אלאעדא: ובסגי תקפך תברתנון לדקמו על עמך שלחת רוגזך שיצינון כנורא לקשא: ובכתרה אקתדארך תהדם מקאומיך תבעת בסכטך פיאכלהם כאלקש: וברוח ובמימר פומך חכימו מיא קמו כשור אזליא קפו תהומי בלבא דימא: ובריח גצבך תערם אלמא ווקפת כאלטואד אלהואטל וגמדת אלגמר פי קלב אלבחר: אמר דהוה אמר סנאה ארדוף ארביק אפליג בזתא תסבע מנהון נפשי אשלוף חרבי תשיצינון ידי: ואד קאל אלעדו אלכלבהם פאלחקהם ואקסם סלבהם תשתפי מנהם נפסי אגרד סיפי ותקרצהם ידי: נשבת אמרת במימרך חפא עליהון ימא אשתקעו כאברא במיין תקיפין: אהבבת בריחך פגטאהם אלבחר רסבו באלרצאץ פי אלמא אלגזיר: מי לית בר מינך אתהוא אלהא יי לית אלה אלא את אדיר בקדשא דחיל תשבחן עביד תשב פרישן מן מתלך פי אלמעב: דאת יארב מן מתלך אלגליל אלמקדס

מכיף למראיה צאנע לאעגובאת׃ נטית ארימת ימינך בלעתנון ארעא׃ מדת ימינך
פאבתלעהם לארץ׃ נחית דבדהי בטבותך לעמא דנן דפרקתא סוברהי בתקפך לדירא
דקדשך׃ וסיירת בפצלך לשעב לדי פככתהם וסקתהם בעזך לי מאוא קדסך׃ שמעו
שמעו עממיא וזעו דחלא אחדתנון לדהוו יתבין בפלשת׃ סמעת לאממ ורגזת ואכד
לטלק סכאן פלסטין׃ אז בכין אתבהילו רברבי אדום תקיפי מואב אחדינון רתיתא
בפלשת אתברו כל דהוו יתבין בפלשת׃ חיניד דהשו צנאדיד אדום ואגלא מואב אכדתהם
יחלתא נא לרעדה ומאג גמיע סכאן כנעאן׃ תפל תפול עליהון אימתא ופחדא בסגי תקפך
ישתקון כאבנא עד דיעבר עמך יי׳ ית ארנונא עד דיעבר עמא דנן דפרקתא ית
ירדנא׃ תקע עליהם להיבה ולפזע בעצם קדרתך יסכתון כלחגארה לאן יגוז יא
שעבך יארב לאן יגוז לשעב לדין מלכתהם׃ תבאמו תעילנון ותשרינון בטורא
ראחסנתך אתר מתקן לבית שכינתך אתקנתא יי׳ מקדשא אתקנוהי ידך׃ גואזא
תאתיבהם ותגרסהם פי גבל נחלתך מהייא לסכינתך צנעתהא יארב מקדסא יא
קאים רב אצלחתה ידך׃ יהוה יי׳ מלכותיה לעלם ולעלמי עלמיא׃ ללה מלך לדהר ולאבד
כי ארי עלו סוסות פרעה ברתיכוהי ובפרשוהי בימא ואתיב יי׳ עליהון ית מי ימא ובני
ישראל הליכו ביבשתא בגו ימא׃ אד׳ דכל כיל פר׳ ומראכבה ופרסאנה פי לבחר פרד
ללה עליהם מא פי לבחר ובני אסר׳ סארו פי ליבאס פי וסט לבחר׃

ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים
אחריה בתפים ובמחלת׃ ונסיבת מרים נביאתא אחתיה דאהרן ית תופא בידה ונפקא כל
נשיא בתרהא בתופין ובחנגין׃ תם אכדת מרים לנביה אכת הרון דפא פי ידהא וכרג
גמיע לנסא וראהא בדפוף וטבול׃ ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו
רמה בים׃ ומעניא להון מרים שבחו ואודו קדם יי׳ ארי אתגאי על גותניא וגיאותא דיליה
היא סוסיא ורכביה רמא בימא׃ וגאובתהן מרים סבחו ללה אד׳ אקתדר אקתדארא
לכיל ורכבא ורכאבהא רמא בהם פי לבחר׃

ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא
מצאו מים׃ ואטיל משה ית ישר׳ מימא דסוף ונפקו למדברא דחגרא ואזלו מהלך

תלתה יומין במדברא ולא אשכחו מיא׃ ודהל מוסי בני אסל מן בחר אקלזם וכרגו אלי
בריה שור וסארו תלאתה איאם פי אלבר ולם יגדו מאא׃ ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות
מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה׃ ואתו למרה ולא יכילו למשתי מיא
ממרה ארי מרירין אנון על כין קרא שמה מרה׃ פגאו אלי אלמרירה ולם יטיקו אן ישרבו
מנהא מאא לאנה מר ולדאך סמית אלמרירה׃ וילנו העם על משה לאמר מה נשתה׃
ואתרעמו עמא על משה למימר מא נשתי׃ פתדמר אלקום עלי מוסי קאילין מא נשרב׃
ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ו
ושם נסהו׃ וצלי קדם יי ואלפיה יי אעא ורמא למיא ובסימו מיא תמן גזר ליה קים ודין ותמן נ
נסייה׃ פדעא אלי אללה ודלה עלי שגרה טרח מנהא פי אלמא פחלא תם צייר לה רסומא
ואחכאמא ותם אמתחנה׃ ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו
תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים
עליך כי אני יהוה רפאיך׃ ואמר אם קבלא תקביל למימרא דיי אלהך ודכשר קדמוהי
תעביד ותצית לפקודוהי ותטר כל קימוהי כל מרעין דשויתי במצרים לא אשוינון עלך
ארי אנא יי אסיך׃ וקאל אן קבלת אמר אללה רבך וצנעת אלמסתקים ענדה ואנצת אלי וצאיאה
שיא מנהא לאני אללה מעאפיך׃ ויבאו ח

אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים׃ ואתו לאילים ותמן ז
תרי עסר מבועין דמיין ושבעין דקלין ושרו תמן על מיא׃ תם גאו אלי אילם ותם אתני עשר
עין מא וסבעין נכלה פנזלו תם עלי אלמא׃ ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל אל
מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים
ונטלו מאילם ואתו כל כנשתא דבני ישראל למדברא דסין דבין אילם ובין סיני בחמשת עסרא
יומא לירחא תנינא למפקהון מארעא דמצרים׃ ורחלו מן אילם וגאת גמאעה בני אסראיל
אלי בריה סין אלתי בין אילם ובין סיני פי אליום אלטו מן אלשהר אלתאני לכרוגהם מן בלד מצר׃
וילונו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר׃ ואתרעמו כל כנשתא דבני
ישראל על משה ועל אהרן במדברא׃ פתדמר גמאעה בני אסראיל עלי מוסי והרון פי תלך
אלבריה׃ ויאמרו אליהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו

על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל
הקהל הזה ברעב׃ ואמרו להון בני ישראל לוי דמיתנא במימרא דיי׳ בארעא דמצרים
כד הוינא יתבין על דודי בסרא כד הוינא אכלין לחמא ושבעין ארי אפיקתון יתנא למדב
׳רא הדין לקטלא ית כל קהלא הדין בכפנא׃ וקאלו להם בני אסר׳ יא ליתנא מתנא באמר
אללה פי בלד מצר פי גלוסנא עלי קדור אללחם ואכלנא מן אלטעאם שבענא אד אכרג
׳תמונא אלי הדה אלברייה לתקתלו גמיע הדי אלגוק באלגוע׃
ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר
יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא׃ ואמר יי׳ למשה האנא מחית לכון לחמ׳
מן שמיא ויפקון עמא וילקטון פתגם יום ביומיה בדיל דאנסינון היהכון באוריתי אם
לא׃ פקאל אללה למוסי האנא מנזל לכם טעאמא יכרג אלקום פילקטונה אמר יום ביום
לקבל אן אמתחנהם איסירון פי שראיעי אם לא׃ והיה ביום הששי והכינו את
אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום׃ ויהי ביומא שתיתאה ויתקנון ית
דייתון ויהי על חד תרין על דילקטון יום יום׃ פאדי כאן פי אליום אלסאדס יצלחון מא
יאתון בה פאנה צעפא מא ילקטונה פי כל יום׃ ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישר׳
ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים׃ ואמר משה ואהרן לכל
בני ישראל ברמשא ותדעון ארי יי׳ אפיק יתכון מאר׳ דמצרים׃ פקאל מוסי והרון לגמיע בני
אסר׳ באלעשי תעלמון אן אללה אכרגכם מן בלד מצר׃ ובקר וראיתם את כבוד יהוה
בשמעו את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי תלינו עלינו׃ ובצפרא ותחזון ית יקרא דיי׳
בדשמיען ית תרעמתכון על יי׳ ונחנא מא ארי מתרעמתון עלנא׃ ובאלגדאה ותנטרו
כרם אללה אד סמע תדמרכם עליה ונחן מן אד תתדמרון עלינא׃ ויאמר משה בתת
יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם אשר
אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה׃ ואמר משה בדיתן יי׳
לכון ברמשא בסרא למיכל ולחמא בצפרא למסבע בדשמיען ק׳ יי׳ ית תרעמתכון ז
דאתון מתרעמין עלוהי ונחנא מא לא עלנא תרעמתכון אלהין על מימרא דיי׳׃ תם קאל
מוסי דאך באן יעטיכם אללה באלעשי לחמא תאכלונה וטעאמא באלגדאה תשבעונה

אד סמע תדמרכם עליה ונחן מן אד תתדמרון) לדי תתדמרו עליה ונחן מן לים עלינא
תדמרכם כל עלי אללה׃ ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה
כי שמע את תלנתיכם׃ ואמר משה לאהרן אימר לכל כנשתא דבני ישראל קרובו קדם יי
ארי שמיען קדמוהי תרעמתכון׃ פקאל מוסי להרון קל לגמאעה בני אסראיל תקדמו בין ידי
אללה פאנה קד סמע תדמרכם׃ ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר
והנה כבוד יהוה נראה בענן׃ והוה כד מליל אהרן עם כל כנשתא דבני ישראל ואתפניאו
למדברא והא יקרא דיי אתגלי בעננא׃ פכמא כלם הרון בדלך גמאעה בני אסראיל אלתפתו
אלי אלבר פאדי בנור אללה קד טהר פי אלגמאם׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים
תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם׃ שמיע קדמי ית תרעמת
בני ישראל מליל עמהון למימר בין שמשיא תיכלון בשרא ובצפרא תסבעון לחמא ותדעון
ארי אנא יי אלהכון׃ קד סמעת תדמר בני אסראיל קל להם בין אלגרובין תאכלון טעאמא
ובאלגדאה תשבעון לחמא ותעלמון אני אללה רבכם׃ ויהי בערב ותעל השלו ותכס את
המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה׃ והוה ברמשא וסליקת סלוי וחפת ית
משריתא ובצפרא הוה נחתת טלא סחור סחור למשריתא׃ פלמא כאן באלעשי צעד
אלסלוי פגטא אלעסכר ובאלגדאה כאן סכב אלטל חואלי אלעסכר׃ ותעל שכבת הטל
והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על הארץ׃ וסליקת נחתת טלא והא על אפי
מדברא דעדק מקלף דעדק כגיר כגלידא על ארעא׃ ולמא צעד סכב אלטל פאדי
עלי וגה אלברייה בשי דקיק מדחרג דקיק כאלדמק עלי אלארץ׃ ויראו בני ישראל
ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם
אשר נתן יהוה לכם לאכלה׃ וחזו בני ישראל ואמרו גבר לאחוהי מנא הוא ארי לא
ידעין מה הוא ואמר משה להון הוא לחמא דיהב יי לכון למיכל׃ פנצרוה בני אסראיל
וקאל בעצהם לבעץ הו מן לאנהם לם יעלמו מא הו קאל מוסי להם הו אלטעאם אלדי
אעטאה אללה לכם מאכלא׃ זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר
לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו׃ דין פתגמא דפקיד יי לקוטו מניה

גבר לפום טענ מיכליה עמרא לגלגלתא מנין נפשתכון גבר לדבמשכניה תסב
הדי אמר אלדי אמר אללה בה אן ילקטונה כל רגל עלי קדר שיאה מרזבאן לכל גמגמ
עלי אחצא אנפסכם כל רגל יאכד למן פי ביתה: ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה
והממעיט: ועבדו כן בני ישראל ולקטו דאסגי ודאזער: פצנעו כדאך בני אסל ולקי
מן כתר ומן קלל: וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר איש לפי א
לקטו: וכלו בעמרא ולא אותר דאסגי ודאזער (פצנעו כדאך בני אסל) לא חסר גב
לפום מיכליה לקטו: פכאלוה באלמרזבאן ולם יפצל מן כתר ומן קלל לם ינקצה כלו
עלי קדר עיאלה לקטו: ויאמר משה אלהם איש אל יותר ממנו עד בקר: ואמר מש
להון אנש לא ישאר מניה עד צפרא: פקאל להם מוסי לא יבקי אנסאן מנה שיא א
אלגדאה: ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש
ויקצף עליהם משה: ולא קבילו מן משה ואשארו גבריא מניה עד צפרא ורחיש
לחשא וסרי ורגז עליהון משה: פלם יקבלו מן מוסי ובקו מנה אנאס אלי אלגדאר
פנתן ונגל דודא וסכט עליהם מוסי: וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו
השמש ונמס: ולקטו יתיה בצפר בצפר גבר כפום מיכליה ומאד משתאר מיניה
אפי חקלא כד חמא עלוהי שמשא: וכאנו ילקטונה פי כל גדאה כל רגל עלי קדר רצף
עיאלה פאדי חמת אלשמס תמאעא: ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמ
לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה: והוה ביומא שתיתאה לקטו לחמ
על תרין תרין עמרא לחד ואתו כל רבבי כנשתא וחויאו למשה: פלמא כאן פי הר
אלסאדס לקטו מן אלטעאם מרזבאנין לכל גמגמה פגאו גמיע אשראף אלגמאע
ואכברו מוסי: ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחל
את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמ
עד הבקר: ואמר להון הוא דמליל יי שבא שבתא קדשא קדם יי מחר ית דאתון עת
למיפא איפו וית דאתון עתידין לבשלא בשילו וית כל מותרא אצנעו לכון למט
עד צפרא: פקאל להם הו מא קאל אללה עטלה היא סבת מקדסה ללה גדא מא תר

93

כבזו פאכבזו ומא תלידו אן תטבכו פאטבכו ומא פצׄל דעוה לכם מחפוׄטא אׄי
דאה : ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו : ואצנעו
וה עד צפרא כמא דפקיד משה ולא סרי ורחשא לא הות ביה : פודעוה אׄי אׄגדאה כמא
ארהם מוסי ולם ינתן ודוׄדה לם תכון פיה : ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה
ום לא תמצאהו בשדה : ואמר משה אכלוהי יומא דין ארי שבתא יומא דין קׄ יי׳ יומא
ן לא תשכחוניה בחקלא : פקׄאל מוסי כלוה אׄליום לאן אׄליום סבת ללה ואׄליום לא תגדוה פי
אחרי : ששת ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו : שתא יומין תלקטוניה
יומא שביעאה שבתא לא יהי ביה : סתה איאם תלקטונה ואׄליום אׄלסאבע סבת לא
ן פיה : ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו : והוה ביומא שביעאה נפקו
ן עמא למלקט ולא אשכחו : פלמא כאן פי אׄליום אׄלז כרג אנאס מן אׄלקום לילתקטון
ם יגדו שיא :
ויאמר יהוה אל משה
ד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי : ואמר יי׳ למשה עד אמתי אתון מסרבין למטר
קודי ואוריתי : פקׄ אׄללה למוסי אׄלי כם קד אביתם אן תחפצׄו וצאיאי ושראיעי : ראו כי
יה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל
א איש ממקומו ביום השביעי : חזו ארי יי׳ יהב לכון שבתא על כין הוא יהיב לכון
יומא שתיתאה לחים תרין יומין תיבו אנש תחותוהי לא יפוק אנש מאתריה ביומא
ביעאה : אנצׄרו אן אׄללה קד אעטאכם שריעה אׄלסבת לדׄאך הו מעטיכם פי אׄליום
סאדס טעאם יומין פליגלס כל אמר מכאנה ולא יכרג אחד מן מוצׄעה פי אׄליום אׄלז :
ישבתו העם ביום השביעי : ונחו עמא ביומא שביעאה : פאסבת אׄלקום פי אׄליום אׄלז :
יקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפיחת בדבש : וקרו
בית ישראל ית שמיה מנא והוא כבר זרע גידא חיור וטעמיה כאסקריטון בדבש :
סמא אׄלאסר אסמה אׄלמן והו כבזר אׄלכבזרה אביצׄ וטעמה כקטאיף בעסל : ויאמר
משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו
את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים : ואמר משה
רין בתגמא דפקיד יי׳ מלו עמרא מניה למטרא לדריכון בדיל דיחזון ית לחמא

דאוכיליה יתכון במדברא באפקותי יתכון מארעא דמצרים׃ פקאל מוסי הד'י אל
ד'י אמר אללה בה מל אלמרזבאן מנה יכון מחפוצ'א לאג'יאלכם לכי ינצ'רון אלטעא
אלד'י אטעמתכם פי אלבר חין אכ'רג'תכם מן בלד מצר׃ ויאמר משה אל אהרן קח
צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם׃
ואמר משה לאהרן סב צלוחית חדא והב תמן מלי עמרא מנא ואצנע יתיה קדם יי
למטרא לדריכון׃ פקאל מוסי להרון כ'ד' ברניה ואחדה ואג'על פיהא מל אלמרזבא
מנא וצ'עה בין ידי אללה מחפוצ'א לאג'יאלכם׃ כאשר צוה יהוה אל משה ויניחה
אהרן לפני העדת למשמרת׃ כמא דפקיד יי למשה ואצנעיה אהרן קדם סהדותא
למטרא׃ כמא אמר אללה מוסי וצ'עה הרון בין ידי אלשהאדה מחפוצ'א׃ ובני ישר
אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם
אל קצה ארץ כנען׃ ובני ישר' אכלו ית מנא ארבעין שנין עד דעלו לארע
יתבתא ית מנא אכלו עד דאתו לסיפי ארעא דכנען׃ ובני אסר' אכלו אלמן מ ס
אלי רצ'ולהם אלי בלד עאמר אכלוה אלי דכ'ולהם אלי טרף בלד כנעאן׃ והעמר עשרי
האפה הוא׃ ועמרא חד מן עסרא בתלת סאין׃ וכאן אלמרזבאן עשר אלויבה׃
ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי
יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשתת העם׃ ונטלו כל כנשתא דבני ישר' ממדברא
דסין למטלניהון על מימרא דיי ושרו ברפידים ולית מיא למשתי עמא׃ תם רחל
גמאעה בני אסר' מן בריה סין פי מראחלהם עלי קול אללה ונזלו פי רפידים וליס מ
ישרבונה אלקום׃ וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם מ
מה תריבון עמדי מה תנסון את יהוה׃ ונצא עמא עם משה ואמרו הבו לנא מיא
ונשתי ואמר להון משה מא נצן אתון עמי מא מנסן אתון קדם יי׃ פכאצם אלק
וקאלו אעטנא מאא ונשרב קאל להם מוסי מא תכ'אצמוני ומא תג'רבון אללה׃ ויצמא
שם העם למים וילן העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמיתאתי ואת
בני ואת מקני בצמא׃ וצהי תמן עמא למיא ואתרעם עמא על משה ואמר ל

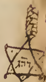
דנן אסיקתנא ממצרים לקטלא יתי ויתבעירי בצהותא : ולמא עטש תם אקום ללמא ויה בני
דמרו עלי מוסי וקאלו לה לם אצעדתנא מן מצר לתקתלנא ובנינא ומואשינא באל
עטש : ויצעק משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני : וצלי
משה קדם יי למימר מא אעביד לעמא הדין עוד זעיר מן ודגמוני : פצרך מוסי אלי אללה
קאילא מא אצנע בהולאי אקום ען קליל ירגמוני : ויאמר יהוה אל משה עבר לפני
העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת : ואמר
יי למשה עבר קדם עמא וסיב עמך מסבי ישראל וחטרך דמחיתא ביה ית נהרא סב
בידך ותיזיל : פקאל אללה לה מר בין ידי אקום וכד מעך מן משאיכהם ועצאך אלדי צרבת
בהא אלניל כדהא בידך ואמץ : הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו
ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל : האנא קאים קדמך תמן על
טינרא בחורב ותמחי בטינרא ויפקון מינה מיא וישתי עמא ועבד כן משה לעיני סבי
ישראל : האנא מוקף דלילא בין ידיך עלי אלצואן פי חריב פאצרב אלצואן יכרג מנה מאא
ישרבה אקום פצנע כדאך מוסי בחצרה שיוך אלאסראיל : ויקרא שם המקום מסה ומריבה על
ריב בני ישראל ועל נסתם את יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם אין : וקרא שמיה דאתרא
נסיתא ומצותא על דנצו בני ישראל ועל דנסיאו קדם יי למימר האית שכינתא דיי בינגא אם
לא : וסמא אלמוצע דו אמתחנה ואלכצומה עלי מא כאצם בני אסראיל ואמתחנו אללה קאילין
הל מוגוד נור אללה פי מא בינגא אם לא :

ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם : ואתא עמלק ואגיח קרבא עם ישראל ברפידים :
תם גא עמלק וחארב בני אסראיל פי רפידים : ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא
הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי : ואמר משה ליהושע
בחר לנא גוברין ופוק אגיח קרבא בעמלק מחר אנא קאים על ריש רמתא וחטרא
דאתעבידו ביה נסין מן קדם יי בידי : פקאל מוסי ליהושע אכתאר לנא רגאלא ואכרג חארב
מעך גדא אנא ואקף עלי ראס אלפאע ואלעצא אלתי אמר אללה בהא פי ידי : ויעש יהושע
כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה : ועבד
יהושע כמא דאמר ליה משה לאגחא קרבא בעמלק ומשה אהרן וחור סליקו לריש ר
מתא : פצנע יהושע כמא קאל לה מוסי אן יחארב עמלק ומוסי הרון ו

ז׳פאע׃ והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק׃ והוי כד
מרים משה ידוהי מתגברין דבית ישראל וכד מנח ידוהי מתגברין דבית עמלק׃ וכאן מוסי
כמא ירפע ידה יגלב אסראיל וכמא יחטהא יגלב עמלק׃ וידי משה כבדים ויקחו אבן
וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה
עד בא השמש׃ וידי משה יקרא ונסיבו אבנא ושויאו תחותוהי ויתיב עלה ואהרן
וחור סעידין בידוהי מכא חד ומכא חד והואה ידוהי פריסן בצלו עד דעל שמשא׃
ולמא תקלתא ידי מוסי אכדו חגר פציירוהא תחתה וגלס עליהא והרון וחור יסנדא
ידיה אחדהמא ימנה ואלאכר יסרה פכאנתא ידיה מחצונתאן אלי מגיב אלשמס׃
ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב׃ ותבר יהושע ית עמלק וית עמיה
לפתגם דחרב׃ פכסר יהושע עמלק וקומה בחד אלסיף׃
ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את
זכר עמלק מתחת השמים׃ ואמר יי׳ למשה כתוב דא דכרנא בספרא ושוי ק׳ יהושע
ארי ממחא אמחי ית דכרניה דעמלק מתחות שמיא׃ פקאל אללה למוסי אכתב הדא
דכרא פי כתאב ואתלה עלי יהושע פאני סאמחו דכר עמלק מן תחת אלסמא׃ ויבן
משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי׃ ובנא משה מדבחא ופלח עלוהי ק׳ יי׳ דעבד ליה
נסין׃ פבנא מוסי מדבחא וסמאה אללה עלמי׃ ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה
בעמלק מדר דר׃ ואמר בשבועה אמירא דא מן קדם דחילא דשכינתיה על כרסי
יקרא דעתיד דיתגח קרבא ק׳ יי׳ כרבית עמלק לשיציותהון מדרי עלמא׃ וקאל אן אלאלי
אקסם בלכרסי אן יכון ללה חרב פי אל עמלק גיל בעד גיל׃

קי״ו פסוקים סי׳ סנאה

וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו
כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים׃ ושמע יתרו רבא דמדין חמוהי דמשה ית כל דעבד
יי׳ למשה ולישראל עמיה ארי אפיק יי׳ ית ישראל ממצרים׃ ת׳ם סמע יתרו אמאם מדין
חמו מוסי גמיע מא צנע אללה למוסי ולאסראיל קומה אד אכרג אללה בני אסראיל מן מצר׃
ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחיה׃ ודבר יתרו חמוהי דמשה
ית צפרה או... ...יה בתר דשלחה׃ פאכד יתרו חמו מוסי צפרה זוגתה בעד מא

קד ארסלהא אליה: ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ
ה: וית תרין בנהא דשם חד גרשם ארי אמר דייר הויתי בארע נכראה: ואבניהא
אסם אחדהמא גרשום לאנה קד צרת גריבא פי בלד גרבה: ושם האחד אליעזר
ולהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה: ושום חד אליעזר ארי אלהיה דאבא הוה בסעדי
זבני מחרבא דפרעה: ואסם אלאכר איעזר לאנה קאן אלאה אבי כאן פי עוני ובלצני
סיף פר: ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם
האלהים: ואתא יתרו חמוהי דמשה ובנוהי ואתתיה לות משה למדברא דהוא שרי
ן לטורא דאתגלי עלוהי יקרא דיי: פגא יתרו חמו מוסי ובניה וזוגתה אליה אלי אלבר
הוא נאזלתם אלי גבל אללה: ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני
ה עמה: ואמר למשה אנא חמוך יתרו אתי לותך ואתתך ותרין בנהא עמה: ובעתבמן
למוסי ענה אנא חמוך יתרו גאי אליך וזוגתך ואבניהא מעהא: ויצא משה לקראת
נו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה: ונפק משה לקדמות
והי וסגיד ונשיק ליה ושאילו גבר לחבריה לשלם ועלו למשכנא: פכרג מוסי יתלקא
ה פסגד תם קבלה וסאל כל אמר ען סלאמה צאחבה ודכלא אלי אלכבא: ויספר משה
תנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר
אתם בדרך ויצלם יהוה: ואשתעי משה לחמוהי ית כל דעבד יי לפרעה ולמצראי
ל עיסק ישראל ית כל עקתא דאשכחתנון באורחא ושיזבנון יי: פקץ מוסי עלי חמוה
מיע מא צנע אללה בפר ואלמצריין בסבב בני אסר וגמיע אלמציבה אלדי נאלתהם פי אלטריק
בלצהם אללה: ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים
חדי יתרו על כל טבתא דעבד יי לישראל דשיזבנון מידא דמצראי: פסר יתרו בגמיע אלכיר
יי צנעה אללה לבני אסר ונלצהם מן יד אלמצריין: ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל
תכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים: ואמר יתרו
דפרעה
ריך יי דשיזיב יתכון מידא דמצראי ומידא דמצראי דשיזיב ית עמא מתחות מרות
מצראי: וקאל יתרו תבארך אללה אלדי כלצכם מן יד אלמצריין ומן יד פר אלדי כלץ אלקום
יי תחת נקל אלמצריין: עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם

כען ידענא ארי רב יי׳ ולית אלה בר מניה ארי בפתגמא דחשיבו מצראי למדן ית ישר׳
דנינון: אלאן עלמת אן אללה אכבר מן גמיע אלמעבודאת אד׳ עאקבהם באלאמר אלדי א
בה עליהם: ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכ
לחם עם חתן משה לפני האלהים: וקריב יתרו חמוהי דמשה עלון ונכסת קודשין ק׳ יי׳ ואתא א
וכל סבי ישר׳ למיכל לחמא עם חמוהי דמשה ק׳ יי׳: וקדם יתרו חמו מוסי צואעד
ודבאיחא ללה פגא הל וגמיע שיוך בני אסר׳ ליאכלו טעאמא מעא חמו מוסי בין
אלה: ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר כ׳
הערב: והוה ביומא דבתרוהי ויתיב משה למדן ית עמא וקם עלוהי דמשה מן עמא
צפרא עד רמשא: פלמא כאן מן גד וקף מוסי ליחכם ללקום פוקף אלקום אמאמ
מן אלגדאה אלי אלעשי: וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדב
הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד
ערב: וחזא חמוהי דמשה ית כל דהוא עביד לעמא מדין את יתיב בלחודך וכל עמ ואמר מא פתגמא הדין דאת עביד לעמא מדין
קיימין עלווך מן צפרא עד רמשא: פראי חמוה גמיע מא הו צאנעה באלקום ק׳
מא הדי אלאמר אלדי אנת צאנעה באלקום מא באלך אנת גאלס וחדך וגמיע אלקום וק׳
אמאמך מן אלגדאה אלי אלעשי: ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים: ו
משה לחמוהי ארי אתן לותי עמא למתבע אולפן מן ק׳ יי׳: קאל לה אדי גאו אלקום יט
אמר אללה: כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את
חקי אלהים ואת תורתיו: כד הוי להון דינא אתן לותי ודאינא בין גברא ובין חבריה
ומהודענא להון ית קימיא דיי׳ וית אוריתיה: אן כאנה להם כצומה גאו אלי אחכמ
בין אלרגל וצאחבה ועדפתהם רסום אללה ושראיעה: ויאמר חתן משה אליו לא טו
הדבר אשר אתה עשה: ואמר חמוהי דמשה ליה לא תקין פתגמא דאת עביד
קאל לה חמוה ליס אצלח הדי אלאמר אלדי אנת צאנעה: נבל תבל גם אתה גם העם
הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך: מלאה תלאי אף את
אף עמא הדין דעמך ארי יקיר מנך פתגמא לא תיכול למעבדיה בלחודך: כלא
תכל אנת ואלקום אלדין מעך איצא לאן אלאמר תקיל עליך ולא תטיק אן תצנעה

וחדך

והדרך· עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים
והבאת אתה את הדברים אל האלהים · כען קביל מני אמלכינך ויהי מימרא דיי בסעדך
הוי את לעמא תבע אולפן מן ק׳ יי ותהי מיתי אתית פתגמיא לקדם יי׃ אלאן אקבל מני
מא אשיר בה עליך ויכון אללה מעך כן אנת ללקום מן גהת אללה תרפע אמורהם
אליה· והזהרתה אתהם את החקים ואת התורת והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת
המעשה אשר יעשון · ותזהר יתהון ית קימיא וית אוריתא ותהודע להון ית אורחא
דיהכון בה וית עובדא דיעבדון · ותנדרהם עלי ארסום ואלשראיע ותערפהם אלטריק
אלדי יסלכון פיה ואלעמל אלדי יעמלונה · ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים
אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת
ואת תחזי מכל עמא גברין דחילא דחלא דיי גברין דקשוט דסנן לקבלא ממון
ותמני עליהון רבני אלפי רבני מאואתא ורבני חמשין ורבני עסוריתא · ואנת פאנטר מן
גמיע אלקום אנאס דוי חיל אתקיא ללה דוי אלחק שאני אלטמע וול עליהם ריסא אלף
ומאין וכמסין ועשראת · ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדול יביאו
אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך · וידינון ית עמא בכל עדן
ויהי כל פתגם רב ייתון לותך וכל פתגם זעיר ידינון אנון ויקלון מנך ויסוברון עמך ·
פיחכמון בין אלקום פי כל וקת ויכון כל אמר עטים ירפעונה אליך וכל אמר פיה הם וכפף צגיר יחכמו
ען נפסך ויחתמלון מעך · אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם
הזה על מקמו יבא בשלום · אם ית פתגמא הדין תעביד ויפקדינך יי ותיכול למקם
ואף כל עמא הדין על אתריה יהך בשלם · אן צנעת הדי אלאמר ואמרך אללה בה
ואטקת אלקיאם ואיצא גמיע אלקום הדא אלי מוצעה יציר בסלאם · וישמע משה
לקול חתנו ויעש כל אשר אמר · וקביל משה למימר חמוהי ועבד כל דאמר · פקבל
מוסי מן חמוה וצנע גמיע מא אמרה · ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אותם
ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת · ובחר משה
גברין דחילא מכל ישראל ומני יתהון רישין על עמא רבני אלפי רבני מאואתא רבני חמשין
ורבני עסוריתא · פאכתאר מוסי אנאס דוי חיל מן גמיע אסראיל וולאהם ריסא

עליהם ריסא אלף ומאין וכמסין ועשראת׃ ושפטו את העם בכל עת את הדבר
הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפוטו הם׃ ודינין ית עמא בכל עדן ית פתג׳
קשי מיתן לות משה וכל פתגם זעיר דינין אנון׃ פצארו יחכמון כין אלקום פי כל וקת כ׳
אמר צעב ירפעונה אלי מוסי וכל אמר צגיר יחכמון פיה הם׃ וישלח משה את חתנו
וילך לו אל ארצו׃ ושלח משה ית חמוהי ואזל ליה לארעיה׃ פאטלק מוסי חמוה ג״
ומצא אלי בלדה׃ בחדש השלישי לצאת בני
ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני׃ בירחא תליתאה למפק בני
ישרא׳ מאר׳ דמצרים ביומא הדין אתו למדברא דסיני׃ פי אלשהר אלתאלת לכרוג בני
אסר׳ מן בלד מצר פי דלך אליום גאו אלי ברייה סיני׃ ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני
ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר׃ ונטלו מרפידים ואתו למדברא דסיני ושרו
במדברא ושרא תמן ישרא׳ לקביל טורא׃ אד רחלו מן רפידים וגאו אלי ברייה סיני
ונזלו פי אלבר ונזל תם אסר׳ חדא אלגבל׃ ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה
מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגד לבני ישרא׳׃ ומשה סליק לק׳ יי וקרא
ליה יי מן טורא למימר כדין תימר לבית יעקב ותחוי לבני ישרא׳׃ ומוסי צעד אלי אללה
פנאדאה אללה מן אלגבל קאילא כדא קל לאל יעקוב ואכבר אל אסר׳׃ אתם ראיתם
אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי׃ אתון
חזיתון דעבדית למצראי ואטילית יתכון כד על גדפי נשרין וקריבית יתכון לפולחן׳
אנתם שאהדתם מא צנעת באלמצריין וחמלתכם שביה עלי אגנחת אלנסור ואתית
בכם אלי גבלי הדא׃ ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי
סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ׃ וכען אם קבלא תקבלון למימרי ותטרון ית
קימי ותהון קדמי חביבין מכל עממיא ארי דילי כל ארעא׃ ואלאן אן קבלתם אמרי
וחפצתם עהדי כנתם לי כנזה מן גמיע אלשעוב עלי אן לי גמיע אלעאלם׃ ואתם תהיו
לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל׃ ואתון
תהון קדמי מלכין כהנין ועם קדיש אלין פתגמיא דתמליל עם בני ישרא׳׃ ואנתם תכונו
לי מלוך אימה ושעבא מקדסא הדי אלכלאם אלדי תקולה לבני אסר׳׃ ויבא משה ד״

מעמר יום אשון של עצרת

קרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה׃ ואתא משה
רא לסבי עמא וסדר קדמיהון ית כל פתגמיא האלין דפקדיה ײ׃ פגא מוסי ודעא בשיוך
ום ותלא עליהם גמיע הדי אלכלאם אלדי אמרה אללה׃ ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר
שה וישב משה את דברי העם אל יהוה׃ ואתיבו כל עמא כחדא ואמרו כל דמליל
נעביד ואתיב משה ית פתגמי עמא לקדם ײ׃ פאגאבוה אגמעין וקאלו גמיע מא קאלה
ה נצנעה פרד מוסי כלאמהם אלי אללה׃ ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן
בור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל
ה׃ ואמר ײ למשה הא אנא מתגלי לך בעיבא דעננא בדיל דישמע עמא במללותי
יך ואף בך יהימנון לעלם וחוי משה ית פתגמי (עמא) לקדם ײ׃ חין קאל אללה למוסי האנא
גלי לך פי גמאם מן סחאב לכי יסמע אלקום מכאטבתי לך וליומנו בך אלי אלדהר פאכבר
י בכלאם אלקום אללה׃ ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו ה׳
לתם׃ ואמר ײ למשה איזיל לות עמא ותזמינינון יומא דין ומחר ויחוורון לבושיהון
אללה לה אמץ אלי אלקום וטהרהם אליום וגדא ויגסלון תיאבהם׃ והיו נכנים ליום השלישי
ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני׃ ויהון זמינין ליומא תליתאה ארי
מא תליתאה יתגלי ײ לעיני כל עמא על טורא דסיני׃ ויכונו מסתעדין לליום אלתאלת
פיה יתגלא אללה בחצרתהם עלי גבל סיני׃ והגבלת את העם סביב לאמר השמרו
ם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת׃ ותתחים ית עמא סחור סחור
מר אסתמרו לכון מלמסק בטורא ולמקרב בסופיה כל דיקרב בטורא אתקטלא
ל׃ ותחד אלקום חואליה וקל להם אחדרו מן אלצעוד אלי אלגבל ואלדנו מן טרפה כל מן
בה פליקתל קתלא׃ לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא
ה במשך היבל המה יעלו בהר׃ לא תקרב ביה יד ארי אתרגמא יתרגים או אשתדא
די אם בעירא אם אנשא לא יתקיים במיגד שופרא אנון מרשן למסק בטורא׃ מן
לא תמסה יד אלי ירגם רגמא או ינשב פיה נשאבא בהימה כאן אם אנסאנא לא
א ואדי ירב אלבוק גאיז להם אן יצעדו אלי אלגבל׃ וירד משה מן ההר אל העם
רש את העם ויכבסו שמלתם׃ ונחת משה מן טורא לות עמא וקדיש ית עמא
רו לבושיהון׃ פנזל מוסי מן אלגבל אלי אלקום פטהרהם וגסלו תיאבהם׃ ויאמר אל

העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה: ואמר לעמא הוו זמינין לתלתא יומין
לא תקרבון לצד אתתא: וקאל לקום כונו מסתעדין לתלאת איאם לא תקארבו אמראה:
ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד
ויחרד כל העם אשר במחנה: והוה ביומא תליתאה במהוי צפרא והוה קלין וברקין ו
ועננא תקיף על טורא וקל שופרא תקיף לחדא וזע כל עמא דבמשריתא: פלמא כאן
פי אליום אלתאלת גדאה כאנה אצואת וברוק וגמאם עטים עלי אלגבל וצות בוק שדיד גדא
פזעג גמיע אלקום אלדי פי אלעסכר: ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה
ויתיצבו בתחתית ההר: ואפיק משה ית עמא לקדמות מימרא דיי׳ מן משריתא
ואתעתדו בשפולי טורא: פאכרג מוסי אלקום ליתלקון אמר אללה מן אלעסכר פוקפו אספל
אלגבל: והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ו
ויחרד כל ההר מאד: וטורא דסיני תנן כוליה מן קדם דאתגלי עלוהי יי׳ באישתא וסליק
תנניה כתננא דאתונא וזע כל טורא לחדא: וגבל סיני מתדכן כלה מן קבל מא תגלא
עליה אללה באלנאר וצעד דכאנה כדכאן אלאתון ותזעזע אלגבל גדא: ויהי קול השופר
הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: והוה קל שופרא אזיל ותקיף לחדא
משה ממליל ומן קדם יי׳ מתעני ליה בקל: וכאן צות אלבוק כל מא מר אשתד גדא וכאן
מוסי יתכלם ואללה יגיבה בצות: וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה
אל ראש ההר ויעל משה: ואתגלי יי׳ על טורא דסיני לריש טורא וקרא יי׳ למשה לריש
טורא וסליק משה: אד תגלא אללה עלא גבל סיני אלי ראסה פנאדא במוסי מן ראסה
פצעד: ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב:
ואמר יי׳ למשה חות אסהיד בעמא דלמא יפגרון ק׳ יי׳ למחזי ויפול מנהון סגי: וקאל
אללה לה אנזל נאשד אלקום כלא יהגמו אלי נור אללה פינצרוה פיקע מנהם כתיר: וגם
הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה: ואף כהניא דקריבין לשמשא
ק׳ יי׳ יתקדשון דלמא יקטול בהון יי׳: ואיצא אלאימה אלמקרבון אלי אללה יתקדסון לא
יתלם אללה מנהם: ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אתה
העדתה בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו: ואמר משה ק׳ יי׳ לא יכול עמא למסק
לטורא דסיני ארי את אסהידת בנא למימר תחים ית טורא וקדישהי: וקאל מוסי
לנה

-עה לא יטיק אלקום אלצעוד אלי גבל סיני לאנך נאשדתנא וקלת חדד אלגבל וקדסה:
ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלת אל
יהוה פן יפרץ בם: ואמר ליה יי איזיל חות ותסק את ואהרן עמך וכהניא ועמא לא יפגרון ל
למסק לקדם יי דלמא יקטול בהון: קאל לה אמץ אנזל תם אצעד אנת והרון מעך ואמא אלאימה וסאיר
אלקום לא יהגמו אלי גור אללה לילא יתלם מנהם: וירד משה אל העם ויאמר אלהם: ונחת
משה לות עמא: פנזל מוסי אלי אלקום וקאל להם: וידבר אלהים
את כל הדברים האלה לאמר: ומליל יי ית כל פתגמיא האלין למימר: תם כלמהם אללה
בגמיע הדי אלכלאם קאילא: אנכי יהוה אלהיך אשר
הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: אנא יי אלהך דאפיקתך מארעא דמצרים
מבית עבדותא: אנא אללה רבך אלדי אכרגתך מן בלד מצר מן בית אלעבודייה: לא
יהיה לך אלהים אחרים על פני לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל
ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי
אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי
ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: לא יהוי לך אלה אחרן בר מני: לא תעביד
לך צלם וכל דמו דבשמיא מלעילא ודבארעא מלרע ודבמיא מלרע לארעא: לא
תסגוד להון ולא תפלחינון ארי אנא יי אלהך אל קנא מסער חובי אבהן על בנין מרדין
על דר תליתאי ועל דר רביעאי לסנאי כד משלמין בניא למחטי בתר אבהתהון ו
ועביד טיבו לאלפי דרין לרחמי ולנטרי פקודי: לא יכון לך מעבוד אכר מן דוני לא
תצנע לך כסלא ולא שבהא ממא פי אלסמא מן פוק ומא פי אלארץ מן אספל וממא
אלמא תחת אלארץ לא תסגד להא ולא תעבדהא לאני אללה רבך אלטאיק אלמעאקב
טאלב בדנוב אלאבא מע אלבנין ואלתואלת ואלרואבע לשאניי ואצנע אלאחסאן לאלוף מן
מחבי וחאפצי וצאיאי: לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי
לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: לא תומי בשמא דיי אלהך למגנא ארי לא
יזכי יי ית דיומי בשמיה לשקרא: לא תחלף באסם אללה רבך באטלא לאן אללה לא יברי מן
חלף באסמה באטלא: זכור את יום השבת לקדשו ששת ימים

תעבד ועשית כל מלאכתיך ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מ
אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך כי ששת ימים עשה
את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך יהוה את יום
ויקדשהו: הוי דכיר ית יומא דשבתא לקדשותיה שתא יומין תפלח ותעביד כל עבידתך
ויומא שביעאה שבתא קדם יי אלהך לא תעביד כל עבידא את ובנך וברתך עבדך וא
ובעירך וגיורך דבקרווך ארי שתא יומין עבד יי ית שמיא וית ארעא ית ימא וית כל
ונח ביומא שביעאה על כן בריך יי ית יומא דשבתא וקדשיה: אדכר יום אלסבת ול
סתה איאם תעמל ותצנע גמיע צנאיעך ואליום אלסאבע סבת ללה רבך לא תצנע
מן אלצנאיע אנת ואבנך ואבנתך ועבדך ואמתך ובהאימך וצ'יפך אלדי פי מחאלך
פי סתה איאם כלק אללה אלסמאואת ואלארץ' ואלבחאר וגמיע מא פיהא ואראח ו
אלסאבע לדלך בארך אללה פי יום אלסבת וקדסה: כבד
אביך ואת אמך למען יאריכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: י
ית אבוך וית אמך בדיל דיירכון יומך על ארעא דיי אלהך יהיב לך: אכרם אב
ואמך לכי תטול מדתך פי אלבלד אלדי אללה רבך מעטיך: לא תרצח: לא
נפש: לא תקתל נפס: לא תנאף: לא תגוף: לא תזן: לא תגנב: כ
תגנוב: לא תסרק: לא תענה ברעך עד שקר: לא תסהדון בחברך סהדותא דש
לא תשהד עלי צאחבך שהאדה באטלה: לא תחמד בית רעך
לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך: לא תחמ
בית חברך לא תחמיד אתת חברך ועבדיה ואמתיה ותוריה וחמריה וכל דלחבר
תתמן מנזל צאחבך לא תתמן זוגתה ועבדה ואמתה ותורה וחמארה וגמיע מ
וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידם ואת קול הש
ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק: וכל עמא חזן ית קליא וית בעורי
וית קל שופרא וית טורא דתנן וחזא עמא וזעו וקמו מרחיק: וגמיע אלקום ינצ'רו
אלאצואת ואלפלאיל וצות אלבוק ואלגבל מתדכן פלמא ראו דלך זעגו ווקפו מן בעיד
ויאמרו אל משה דבר אתה ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות: ויא

למשה

למשה מליל את עמנא ונקביליה ולא יתמלל עמנא מן קדם יי׳ דלמא נמות ׃ וקאלו למוסי
כלמנא אנת ונסמע מנך ולא יכלמנא אללה כלא נהלך ׃ ויאמר משה אל העם אל
תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי
תחטאו ׃ ואמר משה לעמא לא תדחלון ארי בדיל לנסאה יתכון אתגלי לכון יקרא
דיי׳ ובדיל דתהי דחלתיה על אפיכון בדיל דלא תחובון ׃ פקאל מוסי ללקום לא תכאפו פאנה
לכי ימתחנכם תגלא לכם נור אללה ולכי תקואתה פי קלובכם ללא תכטון ׃ ויעמד העם (תכון)
מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים ׃ וקם עמא מרחיק ומשה קריב לצד נאתקותה
אמטתא דתמן יקרא דיי׳ ׃ פוקף אלקום מן בעיד ומוסי תקדם אלי אלצבאב אלדי תם נור אללה ׃

ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל
אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם ׃ ואמר יי׳ למשה כדנן תימר לבני ישראל אתון
חזיתון ארי מן שמיא מלילית עמכון ׃ פקאל אללה למוסי כדא קל לבני אסראיל אנתם
שאהדתם אני מן אלסמא כאטבתכם ׃ לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו
לכם ׃ לא תעבדון קדמי דחלן דכסף ודחלן דדהב לא תעבדון לכון ׃ לא תצנעון מ
משי מעבוראתמן פצה ומעבוראת מן דהב לא תצנעוהא לכם ׃ מזבח אדמה תעשה
לי וזבחת עליו את עלותיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר
אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך ׃ מדבח אדמתא תעביד קדמי ותהי דבח עלוהי
ית עלותך וית נכסת קדשך מן ענך ומן תורך בכל אתר דאשרי שכינתי לתמן אשלח
ברכתי לך ואברכינך ׃ מדבח עלי לארץ תצנעה לי ואדבח עליה צואעדך ודבאיח
סלאמתך מן גנמך ובקרך פי כל מוצע אדכר אסמי אתגלא לך ואבארך פיך ׃ ואם
מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה ׃ ואם מדבח
אבנין תעביד קדמי לא תבני יתהון פסילן דלמא תרים חרבך עלה ותחלינה ׃ ואן צנעת
לי מדבחא מן חגארה פלא תבנהא מנהדמה לאנך אן חרכת חדידך עליהא בדלתהא ׃
ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו ׃ ולא תיסק בדרגין על
מדבחי דלא תתגלי עריתך עלוהי ׃ ולא תצעד במראקי על מדבחי ללא תכשף
סוותך עליהא ׃ עב פסוקים סי׳ זיז

ואלה המשפטים

אשר תשים לפניהם : ואלין דיניא דתסדר קדמיהון : והדה אלאחכאם אלדי תתלוהא עליהם :
כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם : ארי תזבון עבדא
בר ישראל שית שנין יפלח ובשביעתא יפוק לבר חורין מגן : קל להם אדא אבתעת עבדא
עבראניא פליכדמך סת סנין ופי אלסאבעה יכרג חרא מגאנא : אם בגפו יבא בגפו יצא
אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו : אם בלחודוהי ייעול בלחודוהי יפוק אם בעיל
אתתא הוא ותיפוק אתתיה עמיה : אן דכל עזבא כרג עזבא ואן כאן דו זוגה כרגת
זוגתה מעה : אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה
והוא יצא בגפו : אם רבוניה יתין ליה אתתא ותליד ליה בנין או בנן אתתא ובנהא יהי
לרבונה והוא יפוק בלחודוהי : ואן זוגה מולאה באמראה פולדת לה בנין או בנאת
פאלאמראה ואולאדהא יכונו למולאהא והו יכרג עזבא : ואם אמר יאמר העבד
אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי : ואם מימר יימר עבדא
רחימנא ית רבוני ית אתתי וית בני לא אפוק בר חורין : ואן קאל אלעבד קד אחבבת
מולאי וזוגתי ובניי לא אכרג חרא : והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת
או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעולם : ויקרביניה רבוניה
לקדם דייניא ויקרביניה לות דשא או דלות מזוזתא וירצע רבוניה ית אודניה
במרצעא ויהי ליה עבד פלח לעלם : פליקדמה מולאה אלי אלחכאם ויקדמה אלי
אלמצראע או אלי כדי אלבאב ויססארנה במיסאס ויכדמה אלי אלדהר :
וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים :
וארי יזבין גבר ית ברתיה לאמהו לא תפוק כמפקנת עבדיא : ואן באע רגל אבנתה
לאמה פלא תכרג ככרוג אלעביד : אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה
לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה : אם בישת בעיני רבונה דיקיימה ליה
ויפרקינה לגבר אחרן ולית ליה רשו לזבונה במשלטיה ביה : אן קבחת ענד
מולאהא אן יתזווג בהא פליפדהא ולבעץ אקום אלגריב לא יתסלט אן יביעהא
אד גדר בהא : ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה : ואם לבריה

יק׳׳מנה וכהלכת בנות ישרא׳ יעביד לה ׃ ואן זווגהא לאבנה פכמידה לבנאת יצנע בהא ׃
אם אחרת יקח לו שארה כסותה וענתה לא יגרע ׃ אם אחרנתא יסב לה זיונה כסותה ועונתה
לא ימנע ׃ ואן תזווג באכרי פטעאמהא וכסותהא ואוקאתהא לא ינקצהא ׃ ואם שלש אלה
לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף ׃ ואם תלת לית לא יעביד לה ותפוק מגן דלא כסף ׃ ואן לם
יצנע להא ואחדה מן הולאי אלתלאת פלתכרג מגאנא בלא תמן ׃
מכה איש ומת מות יומת ׃ דימחי לאנש ויקטלינה אתקטלא יתקטיל ׃ מן צרב אנסאנא
מאת פליקתל קתלא ׃ ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס
שמה ׃ ודלא כמן ליה ומן קדם יי׳ אתמסר לידיה ואשוי לך אתר דיערוק לתמן ׃ ומן לם
עתמד אן אלה אוצל פי אמרה אני איי׳ר לך מוצעא יהרב ליה ׃ וכי יזד
כי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות ׃ ואדי ירשיע גבר על
חבריה למקטליה בנכילו מן מדבחי תדברינה למקטל ׃ ואן אתקח אנסאן עלי צאחבה
פקתלה בכבת חתי מן ענד מדבחי כדה ואקתלה ׃
ומכה
אביו ואמו מות יומת ׃ ודימחי לאבוהי ולאמיה אתקטלא יתקטיל ׃ ומן צרב אביה ואמה
פליקתל קתלא ׃
וגנב איש ומכרו ונמצא בידו
מות יומת ׃ ודיגנוב נפשא מבני ישרא׳ ויזבנניה וישתכח בידיה אתקטלא יתקטיל ׃ ומן
סרק אנסאנא מן בני אסר׳ ובאעה או וגד פי ידה פליקתל קתלא ׃
וכי יריבן אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב ׃ ואדי
ינצון גברין וימחי גבר ית חבריה באבנא או בכרמיזא ולא ימות ויפול לבטלן ׃ ואדי
תכאצם אנאס וצרב אחדהמא צאחבה בחגר או בשאדך ולם ימות בל וקע על
אלפראש ׃ אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא ׃
אם יקום ויהליך בברא על בריה ויהי זכא מחיא לחוד בטלניה יתן ואגר אסיא ישלים ׃
פאן הו קאם ומשא פי אלסוק עלי ובאיה נפסה פקד ברא אלצארב ערא עטלתה יעטיה
ועלאגא יעאלגה ׃
וכי יכה איש את עבדו או את
אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם ׃ ואדי ימחי גבר ית עבדיה או ית אמתיה בשלטן
וימות תחות ידיה אתדנא יתדן ׃ ואן צרב אנסאן עבדה או אמתה בקציב ומאת
תחת ידה פליקאד בה ׃ אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא ׃ ברם אם

ומן ...
ואמו מות יומת
ודילוט לאבוהי
ולאמיה אתקטלא
יתקטיל

יומא או תרין יומין יתקיים לא יתדן ארי כספיה הוא: אמא אן אקאם יומא או יומין
פלא יקאד בה לאנה מאלה: וכי ינצו אנשים ונגפו
אשה הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה
ונתן בפללים: וארי ינצון גוברין וימחון אתתא מעדיא ויפקון ולדהא ולא יהי מותא
אתגבאה יתגבי כמא דישוי עלוהי בעלה דאתתא ויתין ממימר דיינא: ואן תנאזע
אנאס פצרמן אמראה האמל וכרג אולאדהא ולא תכון מנייה פליגרם לצארם כמא
ילזמה בעלהא ויעטיה באנצאף: ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש: ואם מותא
יהי ותתין נפשא חלף נפשא: ואן תכון מנייה פאגעל נפסא בדל נפסא: עין תחת עין
שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל: עינא חלף עינא שינא חלף שינא ידא חלף ידא
רגלא חלף רגלא: ודיה עין בדל עין וסן בדל סן ויד בדל יד ורגל בדל רגל: כויה תחת
כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה: כואה חלף כואה פדעא חלף פדעא משקופא
חלף משקופי: וכי בדל כי ושגה בדל שגה וגראחה בדל גראחה:
וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו:
וארי ימחי גבר ית עינא דעבדיה או ית עינא דאמתיה ויחבלינה לבר חורין יפטרינה
חלף עיניה: ואן ערב אנסאן עין עבדה או עין אמתה פאדהבהא פליטלקה חרא
בדל עינה: ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו: ואם שנא
דעבדיה או שנא דאמתיה יפיל לבר חורין יפטרינה חלף שניה: ואן טרח כן עבדה
או סן אמתה פליטלקה חרא בדל סנה: וכי יגח שור כ׳
את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור
נקי: וארי יגח תורא ית גברא או ית אתתא וימות אתרגמא יתרגים תורא ולא
יתאכיל ית בסריה ומריה דתורא יהי זכא: ואן נטח תור רגל או אמראה פקתלה
פליגרם אלתור ולא יוכל מן לחמה ורב אלתור ברי: ואם שור נגח הוא מתמול
שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו
יומת: ואם תור נגח הוא מאתמלי ומדקמוהי ואתסהד במריה ולא נטריה
ויקטול גבר או אתתא תורא יתרגים ואף מריה יתקטיל: ואן כאן תור נטאח מן

תמם ומא קבלה ונושר צאחבה ולם יחפצה וקתל רגל או אמראה פלירגם אלתור ויקתל
צאחבה איצא: אם כפר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו: אם ממון
ישוון עלוהי ויתין פרקן נפשיה ככל דישוון עלוהי: ואן אלזם דייה פליעט פדא נפסה
גמיע מא ילזמה: או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו: או לבר ישראל יגח תורא או
לבת ישראל יגח כדינא הדין יתעביד ליה: ואן נטח אבן או אבנה פליצנע בה מתל הדי אלחכם:
אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל: אם לעבדא
יגח תורא או לאמתא כספא תלתין סלעין יתין לרבוניה ותורא יתרגים: פאן נטח עבד או
אמה פליעט מולאה תלאתין מתקל פצה וירגם אלתור:
וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בר ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור: ואכי יפתח
גבר גוב או ארי יכרי גבר גוב ולא יכסיניה ויפול תמן תורא או חמרא: ואן כשף אנסאן
בירא או כפא בירא ולם יגטיהא פוקע תם תור או חמאר: בעל הבור ישלם כסף ישיב
לבעליו והמת יהיה לו: מריה דגובא ישלים כספא יתיב למרוהי ומיתא יהי דיליה: פליגרם
צאחב אלביר תמנה וירדה אלי רבה ואלמית יכון לה: וכי יגף
שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון:
ואכי יגוף תור דגבר ית תורא דחבריה וימות ויזבנון ית תורא חיא ויפלגון ית כספיה ואף
ית דמי מותא יפלגון: ואן צרב תור אנסאן תור צאחבה ומאת פליביעו אלתור אלחי
ויקתסמו תמנה ואיצא אלמית יקתסמונה: או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשם
ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו: או אתידע ארי תור נגח הוא
מאתמלי ומדקמוהי ולא נטריה מריה שלמא ישלים תורא חלף תורא ומיתא יהי דיליה:
כאן ערף אנה תור נטאח מן אמס ומא קבלה ולם יחפצה צאחבה פליסלם תורא מכאן
אלתור ואלמית יכון לה: כי יגנב איש שור או שה
וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה: ארי יגנוב גבר
תורא או אמר ויכסיניה או יזבניניה חמשה תורין ישלים חלף תורא וארבע ענא חלף
אמרא: ואן סרק אנסאן תורא או שאה פדבחה או באעה פליסלם בדל אלתור כמסה
ובדל אלשאה ארבעה: אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים: אם במחתרתא

ישתכח גנבא ויתמחי וימות ליתליה דם: ואן וגד אלסארק פי אלנקב וצרב וקתל פרא
תבל לה: אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו: אם
עינא דסהדיא נפלת עלוהי דמא ליה שלמא ישלם אם ליתליה ויזדבן בגנביתיה: ואן
אשרקת עליה אלשמס פתבל לה וליסלם מא סרק ואן לם יכון לה פליבאע בסריקתה:
אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם: אם אשתכחא
תשתכח בידיה גנבתא מתור עד חמר עד אימר אנון חיין על חד תרין ישלים: ואן
וגדת אלסריקה פי ידה מן תור אלי חמאר אלי שאה והם אחיא פליסלם בדל אלואחד אתנין:

כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה
אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם: ארי יוכיל גבר חקל או כרם וישלח ית בעיריה
וייכול בחקל אחרן שפר חקליה ושפר כרמיה ישלם: ואן ארעא אנסאן ציעה או כרמא
לה פאטלק בהימתה ורעת פי ציעה אכרא פליסלם מן אגוד ציעתה או כרמה:

כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם
ישלם המבעיר את הבערה: ארי תפוק נור ותשכח כובין וייכול גדישין או קמא או חקל
שלמא ישלם דאדליק ית דליקתא: ואן כרגת נאר פוגדת שוכא ואחרקת כדיסא או
סנבלא קאימא או סאיר מא אלציאע פליסלם מא יגב פיה אלמשעל אלאשעאל:

כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית
האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים: ארי יתין גבר לחבריה כסף או מנין למטר
ויתגנבון מבית גברא אם ישתכח גנבא ישלים על חד תרין: ואן דפע אנסאן לצאחבה
ורק או אניה ליחפצה לה פסרק דלך מן מנזלה אן וגד אלסארק סלם אתנין: אם לא
ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו: אם
לא ישתכח גנבא ויתקרב מריה דביתא לקדם דיניא אם לא אושיט ידיה במא
דמסר ליה חבריה: ואן לם יוגד אלסארק תקדם צאחב אלמנזל אלי אלחכאם וחלפאנה
לם ימד ידה אלי מלך צאחבה: על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה
על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיען

אלהים ישלם שנים לרעהו: על כל פתגם דחוב על תור על חמר על אמר על כסו על כל אבידתא דימר אלי הוא דין לקדם דיינא ייעול דין תרויהון דיחייבון דיינא ישלים על חד תרין לחבריה: עלי כל אמר יגחדה מן תור וחמאר ושאה ותוב וכל צ׳אלה אן יקול הדי הו פאלחאכם ירפע אמרהמא פמן צ׳למה אלחאכם סלם אתנין לצאחבה:

כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה: ארי יתן גבר לחבריה חמר או תור או אמר וכל בעירא למטר מית או אתבר או אשתבי לית דחזי: ואן דפע אנסאן לצאחבה חמאר או תור או שאה או שי מן סאיר אלבהאים ליחפט׳ה פמאת או אנכסר או ספי בגיר ביינה: שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם: מומתא דיי תהי בין תרויהון אם לא אושיט ידיה במאר מסר ליה חבריה ויקביל מריה מניה מומתא ולא ישלם: פימין אללה תפצל פי מא בינהמא אנה לם ימד ידה אלי מלך צאחבה פיקבלהא צאחבה ולם יסלם שיא: ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו: ואם אתגנבא יתגניב מעמיה ישלם למרוהי: ואן סרק מן ענדה סלם לה: אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם: אם אתברא יתברי יתבר ייתי סהדין דתביר לא ישלים: ואן אפתרס פליאת בשאהד ולא יסלם אלפריסה:

וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם: וארי ישאל גבר מן חבריה ויתבר או ימות מריה לית עמיה שלמא ישלם: ואן אסתעאר אנסאן מן צאחבה פאנכסר או מאת ולים רבה מעה פליגרמה: אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו: אם מריה עמיה לא ישלים אם אגירא הוא על באגריה: ואן כאן רבה פליגרמה ואן כאן אגירא פקד מצ׳א באגרתה:

וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה: וארי ישדל גבר בתולתא דלא מארסא וישכוב עמה קיימא יקיימינה ליה לאתו: ואן כדע רגל גאריה בכר מא לם תמלך פצ׳אגעהא פלימהרהא ותכון לה זוגה: אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת: אם מצבא לא יצבי אבוהא למתנה ליה כספא יתקול כמהר בתולתא: ואן אבא אביהא אן יזוגהא מנה פליזן לה מן אלורק כמהר אלאבכאר: מכשפה לא תחיה: חרשא לא תחי:

ולסאחר פלא תסתבקיה: כל שכב עם בהמה מות יומת: כל ד׳ ישכוב עם בעירא אתקטלא
יתקטיל: ומן צׄאגע שׄיא מן זבהאים פליקתל קתלא:
זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו: דידבח לטעות עממיא יתקטיל זהין לשמאדיי ג
בלחורוהי: ומן דבח לזמעבוד את פליתלף אׄי ללה וחדה: וגר לא תונה ולא תלחצנו כי
גרים הייתם בארץ מצרים: ולגיורא לא תונון ולא תעיקון ארי דיירין הויתון בארעא
דמצרים: ולגריב פלא תגבנה ולא תצגטה פטזמא כנתם גרבא פי בלד מצר: כל
אלמנה ויתום לא תענון: כל ארמלא ויתם לא תענון: ובכל ארמלה ויתים לא תצׄלמון:
אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו: אם ענאה תעני יתיה
אריאם מקבל יקבל קדמי קבלא אקביל קבילתיה: פאנך אן צׄלמתה וצרך אליי אגבתה ען
צׄראכה: וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים: ויתקף
רגזי ואקטיל יתכון בחרבא ויהוין נשיכון ארמלן ובניכון יתמין: באן ישתד גצבי ואקתל
לכם בזסיף ותציר נסאכם ארמלא ובניכם יתמא:
אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך: אם
כספא תוזיף בעמי לעניא דעמך לא תהי ליה כרשיא לא תשוון עלוהי חיבוליא: אן
אקרצׄת בעצׄ קומי ורקא לצׄעיף מעך פלא תכון לה כזגרים ולא תציירו עליה עיינה:
אםחבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו: אם משכונא תיסב כסותא
דחברך עד מיעל שמשא תתיבניה ליה: ואן אסתרהנת תוב צאחבך פענד מגיב זשמס
רדה עליה: כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי
כי חנון אני: ארי היא כסותה בלחודה היא תותביה למשכיה במא ישכוב ויהי ארי יקבל
קדמי ואקביל קבילתיה ארי חננא אנא: אן כאנה הי כסותה וחדהא או הי תוב בדנה
במא רא ינצׄגע פאנה אן צרך אליי סמעת לה אני ראוף:
אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: דיינא לא תקיל ורבא בעמך לא תלוט: ולא
תשתמן חאכמא ושריף פי קומך לא תלענה: מלאתך ודמעך לא תאחר בכור
בניך תתן לי: בכורך ודמעך לא תאחר בכראדבגך תפריש קדמי: וסלאפתך ורשחך
לא תוכרהמא ובכור בניך תעטינהם: כן תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים יהיה

מז כיום השמיני תתנו לי : כין תעביד לתורך לענך שבעה יומין יהי עם
ביומא תמינאה תפרשינה קדמי : כדאך תצנע בבקרך וגנמך יקים ז איאם מע
ליום זתאמן תעטיניה : ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו
תשלכון אתו : ואנשין קדישין תהון קדמי ובסר תליש מן חיוא חיא לא תיכלון לכלבא
יתיה : ואנאס מקדסין תכונו לי וחיואן מכתרס פי לצחרי לא תאכלון בל ללכלב
זוה : לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע
עד חמס : לא תקביל שימע דשקר לא תשוי ידך עם חייבא למהוי ליה סהיד שקר :
קבל כברא זורא ולא תכלטן עזלמא פתכון לה שאהד עלם : לא תהיה אחרי רבים
ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים להטת : לא תהי בתר סגיאי לאבאשא ולא
נע מלפא מא רבעינך על דינא בתר סגיאי שלים דינא : לא תכון פי תבע כתיר לזשר
תגיב פי כצומה לתמילהא בזורא זאכתר פמל : ודל לא תהדר בריבו : ועל מסכינא
רחים בדיניה : ולא תחאבי זפקיר פי כצומתה : כי תפגע שור
אוחמרו תעה השב תשיבנו לו : ארי תערעתולא דסנאך או חמריה דטעי אתבא
נה ליה : ואדי פאגית תור עדווך או חמאלה עזא פרדה עליה :
כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו :
חזי חמרא דסנאך רביע תחות טעניה ותתמנע מלמשקל ליה מישבק תשבוק מא
בך עלוהי ותפריק עמיה : ואדי ראית חמאר שאניך לאבעא תחת חמלה כתנתהי
לה כדאך בל חטא תחט מעה : לא תטה משפט אבינך ז
בו : לא תצלי דין מסכינך בדיניה : לא תמייל חכם מסכינך פי כצומתה : מדבר
תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע : מפתגמא דשקרא הוי רחיק
דנפק דכי מן דינא לא תקטול ארי לא אזכי חייבא : מן כלאם זבאטל פאבעד
ו זכי כלא תקתלהמא פאני לא אזכי עזלמא : ושחד לא תקח כי השחד יעור
ים ויסלף דברי צדיקם : ושחדא לא תקביל ארי שחדא מעור עיני חכימין ומקלקיל
מין תריצין : ולא תאכד' זרשא לאן זרשא יעמי עיון זבצרא ען זחק ויזייף ז
ז זעאדלה : וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ

מצרים ולגיורא לא תעיקון ואתון ידעתון ית נפשא דגיורא ארי דיירין הויתון
דמצרים׃ ולא תצ׳גט אג׳ריב פאנתם תערפון בצ׳עף נפס אג׳ריב וטאל מא כנתם ג׳
פי בלד מצר׃ ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה׃ ושית שנין תז
ארעך ותכנוש ית עללתה׃ וסת סנין תזרע ארצ׳ך פיהא ותג׳מע גלתהא׃ והש
תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לו
לזיתך׃ ושביעתא תשמטנה ותרטשנה וייכלון מסכיני עמך ושארהון תיכול
ברא כין תעביד לכרמך לזיתך׃ ואלסאבעה תסיבהא ותדרהא ויאכל מנהא מ
קומך ומא פצ׳לה יאכלה חיואן אלצחרי כדי תצנע בכרמך וזיתונך׃ ששת ימים
מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר׃
יומין תעביר עובדך וביומא שביעאה תנוח בדיל דינוח תורך וחמרך וישקו
אמתך וגיורא׃ סתה איאם תצנע אצ׳נאיע ואליום אלז׳ תסבת לכי יסתריח תורך וח
ויקר אבן אמתך ואלג׳ריב ענדך׃ ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים
לא תזכירו לא ישמע על פיך׃ ובכל דאמרית לכון תסתמרון ושום טעות עממי
תדכרון לא ישתמע על פומכון׃ וג׳מיע מא קלת לכם אחפצ׳ו ואסם מעבודאת א
תדכרון ולא יסמע מן פאך׃ שלש רגלים תחג לי בשנה׃ תלת זמנין תיחוג קדמי
ג׳ מראר תחג לי פי אלסנה׃ את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאש
צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם׃ ית חג
פטיר שבעא יומין תיכול פטירא כמא דפקידתך לזמן ירחא דאביבא ארי ביה
ממצ׳ ולא יתחזון קדמי ריקנין׃ וחג אלפטיר אחפצ׳ה ז׳ איאם תאכל פטירא כמ
אמרתך פי וקת שהר אלפריך לאנך פיה כ׳רג׳ת מן מצר ולא יחצ׳רו בין ידיי פרג׳
הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באספך
מעשיך מן השדה׃ וחגא דחצדא בכורי עובדך דתזרע בחקלא וחגא דכנשו
דשתא במכנשך ית עובדך מן חקלא׃ וחג אלחצאד בכר עמלך אלדי תזרעה
וחג אלג׳מע ענד כ׳רוג׳ אלסנה וג׳מעך אעמאלך מן אלצחרי׃ שלש פעמים בשנה יר
זכורך אל פני האדן יהוה׃ תלת זמנין בשתא יתחזון כל דכורך קדם רבון עלמאי

נזראר

ד פי אלסנה יחצר גמיע רגאלך בין ידי אלסייד אללה: לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין
ג עד בקר: לא תכוס על חמיע דם פסחי ולא יביתון בר ממדבחא תרבי נכסת חגא
ברא: לא תדבח מע כמיר ולא תבית שחום חג אלגדאה: ראשית בכורי
ך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: ריש בכורי ארעך תיתי לבית
ארי אלהך לא תיכלון בסר בחלב: ואויל בכור ארצך תאתי בהא אלי בית אללה רבך
ובך לחמא בלבן:
הנה אנכי שלח מלאך לפניך ל
בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי: האנא שלח מלאכא קדמך למטרך ב
ולאעלותך לאתרא דאתקינית: האנא באעת במלך בין ידיך יחפטך פי אלטריק ויאתי
ווצע אלדי אצלחתה: השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם
בקרבו: אסתמר מן קדמוהי וקביל למימריה לא תסריב לקבליה ארי לא ישבוק
ארי בשמי מימריה: פאחדלה ואקבל אמרה ולא תכלפה פאנה לא יצפח גרמכם
תסמי מעה: כי אם שמע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך
ות צרריך: ארי אם קבלא תקביל למימריה ותעביד כל דאמליל ואסני ית סנאך
דמעיקין לך: פאנך אן קבלת אמרה וצנעת גמיע מא אקולה עאדית מעאדיך
ומצאדדיך: כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי
והכחדתיו: ארי יהך מלאכי קדמך ויעילנך לות אמוראי וחתאי ופרזאי וכנענאי
וסאי ואשיצינון: ואדי סאר מלכי בין ידיך ואדכלך אלי אלאמוריין ואלחתיין ואל
כנאעניין ואלחויין ואליבוסיין ואגחדתהם: לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם
צה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם: לא תסגוד לטעותהון
חינין ולא תעביד כעובדיהון ארי גמרא תגמרינון ותברא תתבר קמתהון: לא
עבודאתהם ולא תעבדהא ולא תעמל כאעמאלהם כלהדמהא הדמא וכסר
הם תכסירא: ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי
קירבך: ותפלחון קדם יי אלהכון ויברך ית מיכלך וית משתיך ואעדי מרעין בישין מ
אעבדו אללה רבכם ויבארך פי טעאמך ושראבך ואזיל אלאמראץ ענך:
לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא: לא
א ועקרא בארעך ית מנין יומך אשלים: לא תכון מתכל ועאקר פי בלדך ל

ואחצא איאמך אכמלהא: את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תב
בהם ונתתי את כל איביך אליך ערף: ית אימתי אשלח קדמך ואשגיש ית כל עמא
אתי לאגחא בהון קרב ואמסר ית כל בעלי דבבך קדמך מחזרי קדל: ואבעת בהיב
בין ידיך ואהיס גמיע אקום אדין מעך תציר איהם ואגעל אעדאיך בין ידיך מדברין
ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך: ואי
ית ערעיתא קדמך ותתריך ית חואי ית כנענאי וית חתאי מן קדמך: ואבעת בזע
בין פתטרד אחויין ואכנאעניין ואחתיין מן בין ידיך: לא אגרשנו מפניך בשנה
פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה: לא אתריכנון מן קדמך בשתא ח
דלמא תהי ארעא צדיא ותסגי עלך חית ברא: לא אטרדהם מן בין ידיך פי סנה וא
כלא תציר אבלד וחשה ויכתר עליך חיואן אצחרי: מעט מעט אגרשנו מפניך ע
תפרה ונחלת את הארץ: זעיר זעיר אתריכינון מן קדמך עד דתסגי ותחסין ית א
לכן קלילא אטרדהם מן בין ידיך אלי אן תנמו ותחוז אלארץ: ושתי את גבלך מים
ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את ישבי הארץ וגרשתמו מפניך
ית תחומך מימא דסוף ועד ימא דפלשתאי וממדברא עד פרת ארי אמסר בידכ
יתבי ארעא ותתריכנון מן קדמך: ואגעל תכמך מן בחר אלקלזם אלי בחר פלסטי
אבר אלי אלפראת באן אסלם פי אידיכם סכאן אלבלד ותטרדהם מן בין ידיך: לא תכ
ולאלהיהם ברית: לא תגזר להון ולטעותהון קים: לא תעהד מעהם ומע מעבוד
עהדא: לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך
לא יתבון בארעך דלמא יחיבון יתך קדמי ארי תפלח ית טעותהון ארי יהון לך
ולא יקימון פי בלדך ללא יכטונך לי באן תעבד מעבודאתהם פיכונו לך והקא
ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ו
ושבעים מזקני ישרא והשתחויתם מרחק: ולמשה אמר סק לקדם יי את ואהר
ואביהוא ושבעין מסבי ישרא ותסגדון מרחיק: תם קאל אלה למוסי אצעד אלי אל
והרון נדב ואביהוא וסבעין מן שיוך בני אסל ואסגדו מן בעיד: ונגש משה לבד
יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו: ויתקרב משה בלחודוהי לק יי ואנון לא

קרבון ועמא לא יסקון עמיה ׃ ויתקדם מוסי וחדה אלי אללה והם לא יתקדמון ואלקום לא
ברו מעה ׃ ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם
אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה ׃ ואתא משה ואשתעי לעמא ית
פתגמיא די׳׳ וית כל דיניא ואתיבו כל עמא קלא חד ואמרו כל פתגמיא דמליל יי׳ נעביד ׃
א מוסי וקץ עלי אלקום גמיע כלאם אללה וגמיע אלאחכאם פאגאבוה גמיע אלקום בצות ואחד
ו גמיע אלכלאם אלדי אמר אללה בה נצנעה ׃ ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר
מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל ׃ וכתב משה ית כל
גמיא דיי׳ ואקדים בצפרא ובנא מדבחא בשפולי טורא ותרתא עסרי קמא לתרי עסר
טיא דישראל ׃ פכתב מוסי גמיע אללה ואדלג באלגדאה ובנא מדבחא תחת אלגבל ונצב יב
ה באיזא יב אסבאט אסל ׃ וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים
וה פרים ׃ ושלח ית בכורי בני ישראל ואסיקו עלון ונכיסו נכסת קדשין ק׳ יי׳ תורין ׃ ובעת
ר בני אסל פקרבו צואעדא ודבחו דבאיח סלאמה ללה מן אלבקר ׃ ויקח משה חצי הדם
ם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח ׃ ונסיב משה פלגות דמא ושוי במזרקיא
גות דמא זרק על מדבחא ׃ פאכד מוסי בעץ אלדם וגעלה פי אגאגין ובאקיה לשה
אלמדבח ׃ ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה
מע ׃ ונסיב ספרא דקימא וקרא קדם עמא ואמרו כל דמליל יי׳ נעביד ונקביל ׃
כד כתאב אלעהד וקראה עלי אלקום וקאלו גמיע מא קאלה אללה נצנעה ונקבלה ׃ ויקח
ה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על
דברים האלה ׃ ונסיב משה ית דמא וזרק על מדבחא לכפרא על עמא ואמר הא
ם קימא דגזר יי׳ עמכון על כל פתגמיא האלין ׃ ואכד מוסי מן אלדם ורשה עלי אלקום
די דם אלעהד אלדי עהדה מעכם עלי גמיע הדי אלאחכאם ׃ ויעל משה ואהרן נדב
הוא ושבעים מזקני ישראל ׃ וסליק משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעין מסבי ישראל ׃
עד מוסי והרון נדב ואביהוא וסבעין מן שיוך בני אסל ׃ ויראו את אלהי ישראל
תרגלין כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר ׃ וחזו ית יקר אלהא דישראל
ת כרסי יקריה כעובד אבן טבא וכמחזי שמיא לבלידו ׃ פנצרו נור אללה אלה אסל

וכאן דונה כצנעה ביאץ׳ זמהא וכדאת זסמא פי זנקא׃ ואלא אצילי בני ישראל ל
שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו׃ ולרברבי בני ישרל לא הוה נזקא וחזוית יק
דיי והוו חדן בקרבנהון דאתקבלו כאלו אכלין ושתן׃ ולי נקבא בני אסל לם יבעת באט
פנצ׳רו נור אללה ועאשו ואכלו ושרבו׃ ויאמר יהוה א
משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר
כתבתי להורתם׃ ואמר יי למשה סק לקדמי לטורא והוי תמן ואתין לך ית לוחי אבן
ואוריתא ותפקידתא דכתבית לאלפותהון׃ פקאל אללה למוסי אצעד אלי אלי אלגבל וקם תב
ואעטיך לוחי אלגוהר ואלשראיע ואלוצאיא אלדי כתבתהם לאדלהם בהא׃ ויקם מ
ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים׃ וקם משה ויהושע משומשניה וס
משה לטורא דאתגלי עלוהי יקרא דיי׃ פקאם מוסי ויהושע כאדמה וצעד מוסי
אללה׃ ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור ע
מי בעל דברים יגש אליהם׃ ולסביא אמר אוריכו לנא הכא עד דנתוב לותכון ו
אהרן וחור עמכון מן דאית ליה דינא יתקרב לקדמיהון׃ וקאל לשיוך אגלסו ההנ
אן נרגע אליכם והודי הרון וחור מעכם מן כאן לה אמר יתקדם אליהמא׃ ויעל מש
ההר ויכס הענן את ההר׃ וסליק משה לטורא וחפא ענגא ית טורא׃ פצעד מוס
אלגבל פגטא אלגמאם אלגבל׃ וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת
ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן׃ ושרא יקרא דיי על טורא דסיני ו
ענגא שתא יומין וקרא למשה ביומא שביעאה מגו ענגא׃ וסכן נור אללה עלי ג
סיני וגטאה אלגמאם ו איאם ודעא במוסי פי אליום אלז מן וסט אלגמאם׃ ומראה
יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל׃ וחיזו יקרא דיי כאישא אכל
טורא לעיני בני ישרל׃ וכאן כזיא נור אללה כנאר אכלה פי ראס אלגבל בחצרה
סל׃ ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארב
לה׃ ועל משה בגו ענגא וסליק לטורא והוה משה בטורא ארבעין יממין וארב
לין׃ אד דכל מוסי פי וסט אלגמאם למא צעד אלי אלגבל ואקאם מוסי פי אלגבל א
מא ומ לילה׃ קיה כים סי עמיא וידבר יהוה אל משה ל
בר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקח

105

ד איתמר בר אהרן כהנא

וה יהוה את משה: ובצלאל בר אורי בר חור לשבטא דיהודא עבד ית כל דפקיד יי
ר: ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת
בשש: ועמיה אהליאב בר אחיסמך לשבטא דדן נגר ואומן וצייר בתכלא ובארגונא
זהורי ובבוצא: כל הזהב העשוי למלאכה
לאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות ושלשים שקל
הקדש: כל דהבא דאתעביד לעבידתא בכל עבידת קודשא והוה דהב ארמותא
ותשע ככרין ושבע מאה ותלתין סלעין בסלעי קודשא: וכסף פקודי העדה מאת
כר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש: וכסף מניני כנשתא מאה
ן ואלף ושבע מאה ושבעין וחמיש סלעין בסלעי קודשא: בקע לגלגלת מחצית
בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה לשש מאות
ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: תקלא לגולגלתא פלגות סלעא בסלעי
לכל דעבר על מניניא מבר עסרין שנין ולעילא לשית מאה ותלתא אלפין וחמיש
משין: ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים
ככר ככר לאדן: והוה מאה ככרי כספא לאתכא ית סמכי קודשא וית סמכי פרוכתא
כין למאה ככרין ככרא לסמכא: ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה
ווים וצפה ראשיהם וחשק אתם: וית אלף ושבע מאה ושבעין וחמיש עבד ווין
א וחפי רישיהון וכביש יתהון: ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע
שקל: ונחש ארמותא שבעין ככרין ותרין אלפין וארבע מאה סלעין: ויעש בה את
ח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח
בה ית סמכי תרע משכן זמנא וית מדבחא דנחשא וית סרדא דנחשא דיליה וית כל
דבחא: ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדת המשכן ואת
דת החצר סביב: וית סמכי דרתא סחור סחור וית סמכי תרע דרתא וית כל סכי משכנא
כי דרתא סחור סחור: ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת
ש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה: ומן תכלא
ונא וצבע זהורי עבדו לבושי שמושא לשמשא בקודשא ועבדו ית לבושי
שא דלאהרן. כמא דפקיד יי ית משה:

את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: ועבד ית אפודא
א תכלא וארגונא וצבע זהורי ובוץ שזיר: וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילם
ות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה
ב: ורדידו ית טסי דדהבא וקציצו חוטין למעבד בגו תכלא ובגו ארגונא
צבע זהורי ובגו בוצא עובד אומן: כתפת עשו לו חברת על שני קצותיו
כתפין עבדו ליה מלפפן על תרין סטרוהי מלפף: וחשב אפדתו אשר

וממנו הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כאשר צוה יהו
משה: והמיין תקוניה דעלוהי מניה הוא כעובדוהי דהבא תכלא וארגונא וצבע זהורי וב
כמא דפקיד יי׳ ית משה: ויעשו את אבני
מסבת משבצות זהב מפתחת פתוחי חותם על שמות בני ישראל: ועבדו ית אב
בורלא משקען מרמצן בדהב גליפן כתב מפרש על שמהת בני ישראל: וישם אתם
כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה: ושוי יתהון על כ
איפודא אבני דכרנא לבני ישראל כמא דפקיד יי׳ ית משה:

ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר: ועבד ית חשנא עובד אומן כעובד איפודא דהב
תכלא וארגונא וצבע זהורי ובוץ שזיר: רבוע היה כפול עשו את החשן זרת ארכו
וזרת רחבו כפול: מרובע הוה עיף עבדו ית חשנא זרתא אורכיה וזרתא פותיה
וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד: ואשלימו
ארבעה סדרין דאבן טבא סדרא קדמאה סמקן ירקן וברקן סדרא חד: והטור הש
נפך ספיר ויהלם: וסדרא תנינא אזמרגדין שבזיז וסבהלום: והטור השלישי
לשם שבו ואחלמה: וסדרא תליתאה קנכירי טרקיא ועין עגלא: והטור הרביעי תר
שהם וישפה מוסבת משבצת זהב במלאתם: וסדרא רביעאה כרום ימא ובורלא
ופנתירי משקען מרמצן בדהב באשלמותהון: והאבנים על שמות בני ישראל הנה
שתים עשרה על שמתם פתוחי חתם איש על שמו לשנים עשר שבט: ואבנ
על שמהת בני ישראל אנון תרתא עסרי על שמהתהון כתב מפרש כגלף דעזק
גבר על שמיה לתרי עסר שבטין: ויעשו על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת
זהב טהור: ועבדו על חשנא תכן מתחמן עובד גדילו דדהב דכי: ויעשו ש
משבצות זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את שתי הטבעת על שני קצות החשן:
תרתין מרמצן דדהב ותרתין עזקן דדהב ויהבו ית תרתין עזקתא על תרתין סט
חשנא: ויתנו שתי העבתת הזהב על שתי הטבעת על קצות החשן: ויהבו תרתין
גדילן דדהב על תרתין עזקתא על סטרי חשנא: ואת שתי קצות שתי העבתת
נתנו על שתי המשבצות ויתנם על כתפת האפד אל מול פניו: וית תרתין גדילן
דעל תרין סטרוהי יהבו על תרתין מרמצתא ויהבונין על כתפי איפודא לקביל אפו
ויעשו שתי טבעת זהב וישימו על שני קצות החשן על שפתו אשר על עבר האפ
ביתה: ועבדו תרתין עזקן דדהב ושויאו על תרין סטרי חשנא על ספתיה דלעבר
דאיפודא לגיו: ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם על שתי כתפת האפד מלמטה ממ
פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפד: ועבדו תרתין עזקן דדהב ויהבונין ע
תרין כתפי איפודא מלרע מלקביל אפוהי לקביל בית לופי מעלוי המיין איפודא

גהאתה חלקתין מן גאנבה אלואחד וחלקתין מן גאנבה אלתאני׃ ועשית בדי עצי שט
וצפית אתם זהב׃ ותעביד אריחי ראעי שטין ותחפי יתהון דהבא׃ ואצנע דהוקא מן
כשב אלסנט וגשהא בדהב׃ והבאת את הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת א
הארן בהם׃ ותעיל ית אריחיא בעזקתא על סטרי ארונא למטל ית ארונא בהון׃ וא
אלדהוק פי אלחלק עלי גאנבי אלצנדוק ליחמל בהא׃ בטבעת הארן יהיו הבדים לא יסו
ממנו׃ בעזקת ארונא יהון אריחיא לא יעדון מניה׃ ותקים אלדהוק פי חלק אלצנדו
לא תזול מנה׃ ונתת אל הארן את העדת אשר אתן אליך׃ ותתין בארונא ית סהד
דאתין לך׃ ואגעל פי אלצנדוק אלשהאדה אלדי אעטיכהא׃ ועשית כפרת זהב טה
אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה׃ ותעביד כפרתא דדהב דכי תרתין אמין ופל
ארכה ואמתא ופלגא פתיה׃ ואצנע גשאא מן דהב כאלץ דראעין ונצף טולה ודר
ונצף ערצה׃ ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת׃
ותעביד תרין כרובין דדהב נגיד תעביד יתהון מתרין סטרי כפרתא׃ ואצנע כרובין
דהב מצמתין תצנעהמא מן טרפי אלגשא׃ ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב א
מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו׃ ועביד כרובא חד מסטי
מכא וכרובא חד מסטרא מכא מן כפרתא תעבדון ית כרוביא על תרין סטרוהי׃
ואצנע כרובא מן הדי אלטרף וכרובא מן הדי אלטרף מן נפס אלגשא תצנע אלכרובין
טרפיה׃ והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם א
אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרובים׃ ויהון כרוביא פריסין גדפיהון לעילא מטל
בגדפיהון על כפרתא ואפיהון חד לקביל חד לקביל כפרתא יהון אפי כרוביא׃ ויכו
אלכרובין באסטין אגנחתהמא אלי פוק ומטללין בהמא אלי אלגשא ווגוהמא אלואחד
אלאכר ואלי אלגשא תכון וגוההמא׃ ונתת את הכפרת על הארן מלמעלה ואל הא
תתן את העדת אשר אתן אליך׃ ותתין ית כפרתא על ארונא מלעילא ובארונא
תתין ית סהדותא דאתין לך׃ ואגעל אלגשא עלי אלצנדוק מן פוק ובעד מא תגעל
אלצנדוק אלשהאדה אלתי אעטיכהא׃ ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפר
מבין שני הכרובים אשר על ארון העדת את כל אשר אצוה אותך אל בני ישר

ואזמין

תרומתי: מליל עם בני ישראל ויפרשון קדמי אפרשותא מן כל גבר דיתרעי לביה תסבון
ית אפרשותי: מר בני אסראיל באן יאכדו לי רפיעה מן ענד כל אנסאן תסכו נפסה תאכדו
רפיעתי: וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: ודא אפרשותא דתסבון
מנהון דהבא וכספא ונחשא: והדי ארפיעה אלדי תאכדוהא מנהם דהב וורק ונחאס
ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: ותכלא וארגונא וצבע זהורי ובוץ ומעזי: וא
מאנגון וארגואן וצבג קרמז ועשר ומרעזא: וערת אלים מאדמים וערת תחשים ועצי
שטים: ומשכי דדכרי מסמקי ומשכי ססגונא ואעי שטין: וגלוד כבאש אדים וגלוד
דארש וכשב אלסנט: שמן למאר בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: משחא
לאנהרותא בסמיא למשח רבותא ולקטרת בסמיא: ודהן ללאצאה ואטיאב לדהן
אלמסח ובכור אלצמוג: אבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן: אבני בורלא ואבני א
אשלמותא לשקעא באפודא ובחושנא: חגארה בלור והגארה נצאם ללצדרה
וללאבדנה: ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: ויעבדון קדמי מקדשא ואשרי שכינתי
ביניהון: ויצנעו לי מן גמיע דלך מקדסא אסכן נורי פי מא בינהם: ככל אשר אני מ
מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו: ככל דאנא מחזי
ית דמות משכנא וית דמות כל מנוהי וכן תעבדון: כגמיע מא אנא מוריך מן שכל
אלמסכן ושכל גמיע אניתה כדאך תצנעו: ועשו ארון
עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: ויעבדון ארונא
דאעי שטין תרתין אמין ופלגא ארכיה ואמתא ופלגא פתייה ואמתא ופלגא רומיה: ויצ
צנדוקא מן כשב אלסנט דראעין ונצף טולה ודראע ונצף ערצה ודראע ונצף סמ
וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב: ותחפי יתיה דהב
ביגו ומברא תחפיניה ותעביד עלוהי זיר דדהב סחור סחור: ותגשה בדהב כאלץ מן
דאכל ומן כארג ואצנע לה זיגא מן דהב מסתדירא: ויצקת לו ארבע טבעת זהב
ונתתה על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו
השנית: ותתיך ליה ארבע עזקן דדהב ותתין על ארבע זויתיה ותרתין עזקן על
סטריה חד ותרתין עזקן על סטריה תנינא: ותצג לה ד חלק מן דהב ואגעלהא פי ד

ואזמין מימרי לך תמן ואמליל עמך מעלוי כפרתא מבין תרין כרוביא דעל ארון
דסהדותא ית כל דאפקיד יתך לות בני ישראל: פאחצרך הנאך ואכאטבך מן פוק אלגטא
בין אלכרובין אלדי עלי צנדוק אלשהאדה בגמיע מא אמרך בה אלי בני אסראיל:

ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: ותעביד פתורא דאעי
שטין תרתין אמין ארכיה ואמתא פתיה ואמתא ופלגא רומיה: ואצנע מאידה מן כשב אלסנט
דראען טולהא ודראע ערצהא ודראע ונצף סמכהא: וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר
זהב סביב: ותחפי יתיה דהב דכי ותעביד ליה זיר דדהב סחור סחור: וגשהא בדהב כאלץ ואצנע
להא זיגא מן דהב מסתדירא: ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב:
ותעביד ליה גדנפא רומיה פשכא סחור סחור ותעביד זיר דדהב לגדנפיה סחור סחור: ואצנע להא
חאפה מקדאר קבצה מסתדירא ואצנע להא זיגא מן דהב לחאפתהא מסתדירא: ועשית
לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: ותעביד
ליה ארבע עזקן דדהב ותתן ית עזקתא על ארבע זויתא דלארבע רגלוהי: ואצנע להא ד׳ חלק
מן דהב כ׳ ואגעל אלחלק פי אלד׳ זואיא אלתי באזא ארגלהא: לעמת המסגרת תהיין
הטבעת לבתים לבדים לשאת את השלחן: לקביל גדנפא יהוין עזקתא לאתרא לאריחיא
למטל ית פתורא: אמאם אלחאפה תכון אלחלק מכאנא לאלדהוק לתחמל בהא: ועשית את
הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בם את השלחן: ותעביד ית אריחיא דאעי שטין
ותחפי יתהון דהבא ויהון נטלין בהון ית פתורא: ואצנע אלדהוק מן כשב אלסנט וגשהא
בדהב לתחמל בהא אלמאידה: ועשית קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהן זהב
טהור תעשה אתם: ותעביד מגסוהי ובזכוהי וקסותיה ומכילתיה דיתנסך בהון דהב דכי
תעביד יתהון: ואצנע קצאעהא ודרוגהא ומדאהנהא ומלאעקהא אלתי תגטא בהא מן
דהב כאלץ תצנעהא: ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד: ותתן על פתורא לחים אפיא
קדמי תדירא: ואגעל עלי אלמאידה כבזא מוגהא בין ידי דאימא:

ועשית מנרת זהב טהור מקשה תיעשה המנורה ירכה וקנה גביעיה
כפתוריה ופרחיה ממנה יהיו: ותעביד מנרתא דדהב דכי נגיד תתעביד מנרתא שידה
וקנהא כלידהא חזורהא ושושנהא מנה יהון: ואצנע מנארה מן דהב כאלץ מצמתה
תצנעהא ארגלהא וקצבהא וגאמתהא ותפאחהא וסואסנהא מנהא יכונו: וששה

קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני: וש
נין נפקין מסטרהא תלתא קני מנרתא מסטרה חד ותלתא קני מנרתא מסטרה תנינא: וסת
צבאת כארגאת מן גאנביהא ג קצבאת מן גאנבהא אלואחד וג קצבאת מן גאנבהא אל
תאני: שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים
ן המנרה: תלתא כלידין מציירין בקניא חד חזור ושושן ותלתא כלידין מציירין בקניא
ד חזור ושושן כן לשתא קנין דנפקין מן מנרתא: ג גאמאת מלוזאת פי כל קצבה תפא
סוסנה כדאך לסת אלקצבאת אלכארגאת מנהא: ובמנרה ארבעה גבעים משקדים
כפתריה ופרחיה: ובמנרתא ארבעה כלידין מציירין חזורהא ושושנהא: ופי אלמנארה
גאמאת מלוזאת ותפאחהא וסואסנהא: וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת
ני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היצאים מן המנרה: וחזור
חות תרין קנין דמנה וחזור תחות תרין קנין דמנה וחזור תחות תרין קנין דמנה לשיתא קנין
נפקין מן מנרתא: ותפאחה תחת כל קצבתין מנהא כדאך לסת אלקצבאת אלכארגאת
נהא: כפתריהם וקנתם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור: חזוריהון וקניהון מנה
הון כלה נגדא חדא דדהב דכי: ותפאחהא וקצבהא מנהא יכונו כלהא מעמתד
אחדה מן דהב כאלץ: ועשית את נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה:
תעביד ית בוציניהא שבעה ותדליק ית בוציניהא ויהון מנהרין לקביל אפהא: ואצנע להא
ז סרג פאדי אסרגת סרגהא תצי אזאהא וגההא: ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: וציבתהא
ומחתיתהא דדהב דכי: וכלבאתהא ומגאמרהא מן דהב כאלץ: ככר זהב טהור יעשה
אתה את כל הכלים האלה: ככרא דדהבא דכיא יעביד יתה ית כל מאניא האלין: מן כדר
דהב כאלץ תצנעהא וגמיע הדה אלאניה: וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר
וחזי ועביד בדמותהון דאת מתחזי בטורא: ואנטר ואצנע כשכלהא אלדי אנת מורא
פי אלגבל:
ואת המשכן תעשה עשר יריעת שש
משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם: וית משכנא תעב
עסר יריען דבוץ שזיר ותכלא וארגונא וצבע זהורי ציורת כרובין עובד אומן תעביד
יתהון: ואצנע אלמסכן עשר שקאק מן עשר משזור ואסמאנגון וארגואן וצבג קר
זורא צנעה חאדק תצנעהא: ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע

באמה

באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת: ארכא דיריעתא חדא עסרין ותמני אמין
ופתיא ארבע אמין דיריעתא חדא משחתא חדא לכל יריעתא: טול כל שקה כח דראע וערצהא
ארבעה אדרע מסאחה ואחדה לגמיע אלשקאק: חמש היריעת תהיין חברת אשה אל אחתה
וחמש יריעת חברת אשה אל אחתה: חמיש יריען יהויין מלפפן חדא עם חדא וחמיש יריען מ
מלפפן חדא עם חדא: כמס שקאק מכייטה ואחדה מע אלאכרא וה שקאק מכייטה ואחדה
מע אלאכרא: ועשית ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת
היריעה הקיצונה במחברת השנית: ותעביד ענובין דתכלא על ספתא דיריעתא חדא מסטר
בית לופי וכן תעביד בספתא דיריעתא בסטר בית לופי תנינא: ואצנע ערא מן אסמאנגון
פי חאשיה אלשקה אלואחדה אלטרפא אלמתאלפה וכדאך תצנע פי חאשיה אלשקה אלטרפא אל
אלמתאלפה אלתאניה: חמשים ללאת תעשה ביריעה האחת וחמשים ללאת תעשה בקצה
היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אשה אל אחתה: חמשין ענובין תעביד
ביריעתא חדא וחמשין ענובין תעביד בסטרא דיריעתא דבית לופי תנינא מכונן ענוביא חדא
לקביל חדא: כמסין ערוה תצנע פי אלשקה אלואחדה וכמסין ערוה תצנע פי טרף אלשקה אלמתאלפה
אלתאניה ותכון אלערי מתקאבלה ואחדה מע אלאכרי: ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את
היריעת אשה אל אחתה בקרסים והיה המשכן אחד: ותעביד חמשין פורפין דדהב ותלפף
ית יריעתא חדא עם חדא בפורפיא ויהי משכנא חד: ואצנע נ׳ שטץ מן דהב וולף אלשקאק
ואחדה מע אלאכרי באלשטץ ויציר אלמסכן ואחדא: ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן
עשתי עשרה יריעת תעשה אתם: ותעביד יריען דמעזי לפרסא על משכנא חדא עסרי
יריען תעביד יתהון: ואצנע שקאק מן מרעזא כבאא עלי אלמסכן אחדי עשר שקה
תצנעהא: ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת
מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: ארכא דיריעתא חדא תלתין אמין ופתיא ארבע אמין
דיריעתא חדא משחתא חדא לחדא עסרי יריען: טול כל שקה ל׳ דראע וערצהא ארבעה
אדרע מסאחה ואחדה לאחדי עשר שקה: וחברת את חמש היריעת לבד ואת שש ה
היריעת לבד וכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל: ותלפיף ית חמיש יריען לחוד
וית שית יריען לחוד ותיעוף ית יריעתא שתיתיתא לקביל אפי משכנא: וכייט אלכמס אל
שקאק עלי חדה ואלסת אלשקאק עלי חדה ואתני אלשקה אלסאדסה אלי מא ולי וגה אלכבא: ו

ועשית חמשים קרסי ללאת על שפת היריעה האחת הקיצנה בחברת וחמשים ללאת על
שפת היריעה החברת השנית: ותעביד חמשין ענובין על ספתא דיריעתא חדא מסטרא
בית לופי וחמשין ענובין על ספתא דיריעתא דבית לופי תנינא: ואצנע נ' ערוה פי חאשיה
אלשקה אלטרפא אלמתאלפה ונ' ערוה פי חאשיה אלשקה אלמתאלפה אלתאניה: ועשית קרסי נחשת
חמשים והבאת את הקרסים בללאת וחברת את האהל והיה אחד: ותעביד פורפין דנחש
חמשין ותעיל ית פורפיא בענוביא ותלפיף ית משכנא ויהי חד: ואצנע נ' שצץ מן נחאס
ואדכל אלשצץ פי אלערא ואלף אלכבא ויציר ואחדא: וסרח העדף ביריעת האהל חצי
היריעה העדפת תסרח על אחרי המשכן: וסרחא דיתיר ביריעת משכנא פלגות יריעתא
דיתרא תסרח על אחורי משכנא: ואסבל אלפאצל מן שקאק אלכבא והו נצף אלשקה אל
פאצלה תסבלהא אלי מוכר אלמסכן: והאמה מזה והאמה מזה בעדף בארך יריעת
האהל יהיה סרוח על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו: ואמתא מכא ואמתא מכא בדיתיר
בארך יריעת משכנא יהי סריח על סטרי משכנא מכא ומכא לכסיותיה: ודראע מן
ההנא ודראע מן ההנא אלפאצל מן טול שקאק אלכבא יכון מסבלא עלי גאנבי אלמסכן
ימנה ויסרה ליגטיה: ועשית מכסה לאהל ערת אלים מאדמים ומכסה ערת תחשים
מלמעלה: ותעביד חופאה למשכנא דמשכי דכרי מסמקי וחופאה דמשכי ססגונא
מלעילא: ואצנע גטאא ללמסכן מן גלוד כבאש אדים וגטאא מן גלוד דארש מן פוק
ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: ותעב
יד דפיא למשכנא דאעי שטין קימין: ואצנע אלתכאתג ללמסכן מן כשב אלסנט קאימה:
עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: עסר אמין ארכא דדפא
ואמתא ופלגות אמתא פותיא דדפא חד: טול כל תכתגה י' אדרע ודראע ונצף ערצהא
שתי ידות לקרש האחד משלבת אשה אל אחתה כן תעשה לכל קרשי המשכן: תרין
צירין לדפא חד משלבן חד לקביל חד כן תעביד לכל דפי משכנא: ולהא צידאן
מלסנאן אחדהמא באזא אלאכר כדאך תצנע בגמיע תכאתג אלמסכן: ועשית את
הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה: ותעביד ית דפיא למשכנא עסר
דפין לרוח עיבר דרומא: ואצנע אלתכאתג ללמסכן כ' תכתגה מן גהה מהב אלגנוב:

ואירבעים

וארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי
ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו: וארבעא סמכין דכסף תעביד תחות עסרין
דפין תרין סמכין תחות דפא חד לתרין צירוהי ותרין סמכין תחות דפא חד לתרין צירוהי: ומ
קאעדה מן פצה תצנעהא תחת אלכ אלתכתג קאעדתין תחת כל תכתג לציראהא: ולצלע
המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש: ולסטר משכנא תנינא לרוח צפונא עסרין דפין:
ולגאנב אלמסכן אלתאני מן גהת מהב אלשמאל כ תכתג: וארבעים אדניהם כסף שני אדנים
תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: וארבעין סמכיהון דכסף תרין סמכין
תחות דפא חד ותרין סמכין תחות דפא חד: ולהא מ קאעדה מן פצה קאעדתין תחת כל
תכתג: ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים: ולסיפי משכנא מערבא תעביד
שתא דפין: ופי מוכר אלמסכן גרבא תצנע ו תכאתג: ושני קרשים תעשה למקצעת
המשכן בירכתים: ותרין דפין תעביד לזוית משכנא בסופיהון: ותכתגאן תצנע פי לכני
אלמסכן פי אלזואויתין: ויהיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת
האחת כן יהיה לשניהם לשני המקצעת יהיו: ויהון מכונין מלרע וכחדא יהון מכונין
על רישיהון בעזקתא חדא כן יהי לתרויהון לתרתין זוין יהון: ותכון מעתדלה מן אספל
וגמיעא תכון מעתדלה מן פוק בחלקה ואחדה כדאך יכון לאלרכנין כליהמא: והיו שמנה
קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים
תחת הקרש האחד: ויהון תמניא דפין וסמכיהון דכסף שתת עסר סמכין תרין סמכין תחות
דפא חד ותרין סמכין תחות דפא חד: פתציר ח תכאתג וקואעדהא מן פצה יו קאעד
תין תחת כל תכתג: ועשית בריחים עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחד: ותעביד
עברי דאעי שטין חמשה לדפי סטר משכנא חד: ואצנע אמהאג מן כשב אלסנט ה לתכאתג
גאנב אלמסכן אלואחד: וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם
לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה: וחמשה עברין לדפי סטר משכנא תנינא וחמשה
עברין לדפי סטר משכנא לסופיהון מערבא: וה אמהאג לתכאתג גאנב אלמסכן אלתאני
וה אמהאג לתכאתג גאנב אלמסכן לאלזואיא פי אלגרב: והבריח התיכן בתוך הקרשים
מבריח מן הקצה אל הקצה: ועברא מציעאה בגו דפיא מעבר מן סיפי לסיפי: ואלמהג
אלאוסט פי גוף אלתכאתג נאפד מן אלטרף אלי אלטרף: ואת הקרשים תצפה זהב ואת

טב עותהם תעשה זהב בתים לבריחם וצפית את הבריחם זהב: וית דפיא תחפי דהבא וית
עזקתהון תעביד דהבא אתרא לעבריא ותחפי ית עבריא דהבא: וגש אלתבאתג בדהב
ואצנע חלקהא מן דהב מכאנא לאלמהאג וגש אלמהאג איצא בדהב: והקמת את
המשכן כמשפטו אשר הראית בהר: ותקים ית משכנא כהלכתיה דאתחזיתא בטורא
ואנצב אלמסכן כהיאתה אלתי אוריתהא פי אלגבל:
ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב יעשה אתה כרב
ותעביד פרכתא דתכלא וארגונא וצבע זהוריא ובוץ שזיר עובד אומן יעביד יתה צור
כרובין: ואצנע סגפא מן אסמאנגון וארגואן וצבג קרמז ועשר משזור צנעה חאדק
יצנעה צורא: ונתתה אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבע
אדני כסף: ותתן יתה על ארבעה עמודי שטין מחפן דהבא וויהון דהבא על ארבעה סמ
דכסף: ועלקה עלי ד עמד מן סנט מגשא דהבא וזראפינהא דהבא עלי ד קואעד מן
פצה: ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדות
והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים: ותתן ית פרכתא תחות פורפיא
ותעיל תמן מגיו לפרכתא ית ארונא דסהדותא ותפריש פרכתא לכון בין קדשא ובין
קדש קדשיא: ועלק אלסגף תחת אלשזט וארכל הנאך צנדוק אלשהאדה ויפצל אלסגף לכם
בין אלקדס ובין קדס אלאקדאס: ונתת את הכפרת על ארון העדות בקדש הקדשים
ותתן ית כפרתא על ארונא דסהדותא בקדש קדשיא: ואגעל אלגשא עלי צנדוק אל
שהאדה פי קדס אלאקדאס: ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנרה נכח השלחן
על צלע המשכן תימנה והשלחן תתן על צלע צפון: ותשוי ית פתורא מברא לפרכתא
וית מנרתא לקביל פתורא על סטר משכנא דרומא ופתורא תתן על סטר צפונא:
ואגעל אלמאידה כארג אלסגף ואלמנארה בחיאלהא פי גאנב אלמסכן אלגנובי ואלמאידה
אגעלהא פי גאנב אלשמאל: ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
משזר מעשה רקם: ותעביד פרסא לתרע משכנא תכלא וארגונא וצבע זהורי ובוץ
שזיר עובד צייר: ואצנע סתרא לבאב אלכבא מן אסמאנגון וארגואן וצבע קרמז ועשר
משזור צנעה ראקם: ועשית למסך חמשה עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב ויצקת להם

חמשה

חמשה אדני נחשת: ותעביד לפרסא חמשה עמודי שטין ותחפי יתהון דהבא ווי הון דהבא
ווהון דהבא ותתיך להון חמשא סמכין דנחשא: ואצנע ללסתר ה עמד מן סנט וגשהא
בדהב וזראפינהא מן דהב ויצגלהא ה קואעד מן נחאס:
ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך וחמש אמות רחב רבוע יהיה המזבח
ושלש אמות קמתו: ותעביד ית מדבחא דאעי שטין חמיש אמין ארכא וחמיש אמין
פותיא מרבע יהי מדבחא ותלת אמין רומיה: ואצנע מדבח ﭏקראבין מן כשב ﭏסנט ה
אדרע טולה וה אדרע ערצה מרבעא יכון ﭏמדבח ותלת אדרע סמכה: ועשית קרנתיו
על ארבע פנתיו ממנו תהיין קרנתיו וצפית אתו נחשת: ותעביד קרנוהי על ארבע זויתיה
מניה יהוין קרנוהי ותחפי יתיה נחשא: ואצנע אלכאנה עלי ד גהאתה מנה תכון אלכאנה
וגשה בנחאס: ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו תעשה
נחשת: ותעביד פסכתרותיה למספי קטמיה ומגרופיתיה ומזרקוהי וצנוריתיה ומחתיתיה
לכל מנוהי תעביד נחשא: ואצנע צנאנה לרמאדה ומגארפה וכראנבה ומנאשלה
ומגאמרה וגמיע אניתה אצנעהא מן נחאס: ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת
ועשית על הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו: ותעביד ליה סרדא עובד מצדתא
דנחשא ותעביד על מצדתא ארבע עזקן דנחשא על ארבע סטרוהי: ואצנע לה סרדא עלי
צנעה ﭏשבכה מן נחאס ואצנע עלי ﭏשבכה ד חלק מן נחאס פי ד אטראפהא: ונתתה
אתה תחת כרכב המזבח מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח: ותתן יתה תחות
סוביבא דמדבחא מלרע ותהי מצדתא עד פלגות מדבחא: ואגעלהא תחת שרגב ﭏמדבח
מן אספל כתבלג ﭏי נצפה: ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וצפית אתם נחשת: ותעביד
אריחיא למדבחא אריחי דאעי שטין ותחפי יתהון נחשא: ואצנע דהוקא לﭏמדבח מן
כשב ﭏסנט וגשהא בנחאס: והובא את בדיו בטבעת והיו הבדים על שתי צלעת המזבח
בשאת אתו: ותעיל ית אריחיא בעזקתא ויהון אריחיא על תרין סטרי מדבחא במיטל
יתיה: ואדכל ﭏדהוק פי ﭏחלק ותכון עלי גאנבי ﭏמדבח אדי חמל: נבוב לחת תעשה אתו
כאשר הראה אתך בהר כן יעשו: חליל לוחין תעביד יתיה כמא דאחזי יתך בטורא כין
תעבדון: ואצנעה ﭏואחא מגוופא כמא אוריתך פי ﭏגבל כדאך יצנעו:
ועשית את חצר המשכן לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה באמה ארך

לפאה האחת: ותעביד ית דרת משכנא לרוח עיבר דרומא סרדי לדרתא דבוץ שזיר
מאה אמין ארכא לרוחא חדא: ואצנע צראדק זמסכן מן גהת מהב גנוב קל[illegible]
לזצראדק מן עשר משזור מאיה דראע טולהא פי גהה זואחדה: ועמדיו עשרים
ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף: ועמודוהי עסרין וסמכוהון
עסרין דנחשא ווי עמודיא וכבושיהון כסף: ועמדהא עשרין וקואעדהא כ׳ מן נחא
וזראפין זעמד וטלאהא פצה: וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ארך ועמדו
עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף: וכן לרוח צפונא
בארכא סרדין מאה ארכא ועמודוהי עסרין וסמכיהון עסרין דנחשא ווי עמודיא
וכבושיהון כסף: וכדאך פי גהאת זשמאל פי זטול קלוע טולהא מאיה דראע ועמדו
כ׳ וקואעדהא כ׳ מן נחאס וזראפין זעמד וטלאהא פצה: ורחב החצר לפאת ים קלעים
חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה: ופתיא דדרתא לרוח מערבא סרדין
חמשין אמין עמודיהון עסרא וסמכיהון עסרא: וערץ זצראדק מן גהה זגרב כממן
דראע ועמדהא י׳ וקואעדהא י׳: ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה:
ופתיא דדרתא לרוח קדומא מדנחא חמשין אמין: וערץ זצראדק מן גהה זשרק נ׳
דראע: וחמש עשרה אמה קלעים לכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: וחמיש
עסרי אמין סרדין לעיברא עמודיהון תלתא וסמכיהון תלתא: ולזכם זתאני קלוע ט״ו
דראע עמדהא ג׳ וקואעדהא ג׳: ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה [אד]ניהם [ש]לשה:
ולעיברא תנינא חמיש עסרי סרדין עמודיהון תלתא וסמכיהון תלתה. ולזכם זתאני [illegible]
ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה
רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה: ולתרע דדרתא פרסא עסרין אמין דתכלא
וארגונא וצבע זהוריא ובוץ שזיר עובד צייר עמודיהון ארבעה וסמכיהון ארבעה:
ולבאב זצראדק סתר טולה כ׳ דראע מן אסמאנגון וארגואן וצבג קרמז ועשר
משזור ולה עמד ד׳ וקואעדהא ד׳: כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם
כסף ואדניהם נחשת: כל עמודי דרתא סחור סחור מכבשין כסף וויהון כסף וסמכי
הון דנחשא: גמיע עמד זצראדק מסתדירא תכון מטלייה פצה וזראפינהא מן

מצה וקואעדהא מן נחאס: ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקמה
חמש אמות שש משזר ואדניהם נחשת: ארכא דדרתא מאה אמין ופתיא חמשין ב
בחמשין ורומא חמיש אמין דבוץ שזיר וסמכיהון דנחשא: טול אלצאדק מאיה אדרע
וערצה כמסין בכמסין וסמכה ה אדרע מן עשר משזור וקואעדהא מן נחאס: לכל
כלי המשכן בכל עבדתו וכל יתדתיו וכל יתדת החצר נחשת: לכל מני משכנא בכל
פלחניה וכל סכוה וכל סכי דדרתא (סה סה) דנחשא: אלסאיר אניה אלמסכן אתי פי גמיע
כדמתה וגמיע אותאדה ואותאד אלצאדק מן נחאס: עז פיס סי סלו

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד:
ואת תפקיד ית בני ישראל ויסבון לך משח זיתא דכיא כתישא לאנהרא לאדלקא
בוציניא תדירא: ואנת תאמר בני אסראיל אן יאתוך בדהן זית צאף מדקוק ללצאה
לתסרג בה אלסרג דאימא: באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך
אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני יש-
ישראל: במשכן זמנא מברא לפרכתא דעל סהדותא יסדר יתיה אהרן
ובנוהי מרמשא עד צפרא קדם יי קים עלם לדריהון מן בני ישראל: פי כבא
אלמחצר כארג אלסגף אלדי עלי אלשהאדה ינצדה הרון ובניה מן אלעשי אלי ג
צבח בין ידי אללה רסם אלדהר לאגיאלהם מן בני אסר':

ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי
אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן: ואת קריב לותך ית אהרן
אחוך וית בנוהי עמיה מגו בני ישראל לשמשא קדמי אהרן נדב ואביהוא אלעזר
ואיתמר בני אהרן: ואנת איצא פקרב אליך הרון אכיך ובניה מעה מן בין בני
אסר' ליאמו לי הרון נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בניה: ועשית בגדי קדש ל
לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת: ותעביד לבושי קדשא לאהרן אחוך ליקר
ולתשבחא: ואצנע תיאב קדס להרון אכיך לכראמה ופכר: ואתה תדבר
אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו
לי: ואת תמליל עם כל חכימי לבא דאשלימית עמהון רוח חכמה ויעבדון ית
לבושי אהרן לקדשותיה לשמשא קדמי: ואנת פכלם כל חכים אכמלת פיה

עלם רוח אלחכמה אן יצנעו תיאב הל לתקדיסה ליאםלי : ואלה הבגדים אשר יעשו ח
חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו
לכהנו לי : ודין לבושיא דיעבדון חשנא ואפודא ומעילא וכתונין מרמצן מצנפן והמינין
ויעבדון לבושי קדשא לאהרן אחוך ולבנוהי לשמשא קדמי : והדי אלתיאב אלדי יצנעו
ג̇ושנה ואפודה וממטר ותוניה מושאה ועמאמה ומנאר ויצנעו תיאב קדס להרון אכיך
ובניה ליאמו לי : והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת
השש : ואנון יסבון ית דהבא וית תכלא וית ארגונא וית צבע זהורי וית בוצא : והם יאכדו
אלדהב ואלאסמאנגון ואלארגואן ואלצבג אלקרמז ואלעשר :
ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב : ויעבדון
דהבא יתאפודא ית תכלא וארגונא צבע זהורי ובוץ שזיר עובד אומן : ויצנעו אלצדרה מן דהב
ואסמאנגון וארגואן וצבג קרמז ועשר משזור צנעת חאדק : שתי כתפת חברת
יהיה לו אל שני קצותיו וחבר : תרין כתפין מלפפין יהון ליה על תרין סטרוהי ויתלפף :
וג̇נבאן מכיטאן תכון להא תכייט עלי טרפיהא : וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו
ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר : והמין תקוניה דעלוהי כעובדיה
מניה יהי דהבא תכלא וארגונא וצבע זהורי ובוץ שזיר : ושפשג אלצדרה אלדי עליהא
בצנעתהא יכון מתלהא מן דהב ואסמא ואל וצבג קרמז ועשר משזור : ולקחת
את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל : ותיסב ית תרתין אבני ברלא
ותגלוף עליהון שמהת בני ישראל : וכד חג̇רי בלור ואנקש עליהמא כנקש אלכאתם
אסמא בני אסר : ששה משמתם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים
על האבן השנית כתולדתם : שתא משמהתהון על אבנא חדא וית שמהת שתא
דאשתארו על אבנא תנייתא כתולדתהון : סתה מנהא עלי אלחג̇ר אלואחדה ואלסתה
אלאסמא אלבאקיה עלי אלחג̇ר אלתאניה כתואלדהם : מעשה חרש אבן פתוחי חתם
תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל מסבת משבצות זהב תעשה אתם :
עובד אומן אבן טבא כתב מפרש כגלף דעזקא תגלוף ית תרתין אבניא על שמהת
בני ישראל משקען מרמצן בדהב תעביד יתהון : צנעה כרט אלג̇והר כנקש אלכאתם
תנקש עלי אלחג̇רין אסמא בני אסר ואצנעהא תחיט בהא עיון מן דהב : ושמת

את

את שתי האבנים על כתפת האפד אבני זכרן לבני ישראל ונשא אהרן את
שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרון: ותשוי ית תרתין אבניא על כתפי אפודא
אבני דכרנא לבני ישראל ויטול אהרן ית שמהתהון קדם יי על תרין כתפוהי לדכרנא:
ויציר אחגרין פי גיבי אצדרה חגארה דכר לבני אסר ויחמל הרון אסמאיהם בין ידי אללה
עלי כתפיה דכרא: ועשית משבצת זהב: ותעביד מרמצן ב
דדהב: ואצנע עיון מן דהב: ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה
עבת ונתתה את שרשרת העבתת על המשבצת: ותרתין תכין דדהב דכי מתחמן תעביד
יתהון עובד גדילו ותתין ית תכיא גדילתא על מרמצתא: וסלסלתין מן דהב כאלץ תצנעהמא
צנעה צפר ועלק אלסלסלתין אלמצפורתין עלי אלעיון: וע ועשית חשן
משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר
תעשה אתו: ותעביד חשן דינא עובד אומן כעובד אפודא תעבדיניה דדהבא תכלא
וארגונא וצבע זהורי ובוץ שזיר תעביד יתיה: ואצנע ברנה מהיאה צנעה חאדק כ
כצנעה אלצדרה מן דהב ואסמאנגון וארגואן וצבג קרמז ועשר משזור תצנעהא:
רבוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת רחבו: מרבע יהי עיף זרתא ארכיה וזרתא פתיה:
ותכון מרבעה מצאעפה טולהא שבר וערצהא שבר: ומלאת בו מלאת אבן
ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד: ותשלים ביה אשלמות
אבנא ארבעה סדרין דאבן טבא סדרא קדמאה סמקן ירקן וברקן סדרא חד:
ואנצם פיהא נצאם גוהר ד סטור מן גוהר אלסטר אלאול יאקות אחמר וזמרד
ואצפר: והטור השני נפך ספיר ויהלם: וסדרא תנינא אזמרגדין שבזיז וסבהלום:
ואלסטר אלתאני כחלי ומהא ובהרמאן: והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: וסדרא
תליתאה קנכירי טרקיא ועין עגלא: ואלסטר אלתאלת גזע וסבג ופירוזג: והטור הרביעי
תרשיש ושהם וישפה משבצים זהב יהיו במלאתם: וסדרא רביעאה כרום ימא ובורלא
ופנתירי מרמצן בדהביהון באשלמותהון: ואלסטר אלד אזרק ובלור ויסף ותכון מעי
מעינה בדהב פי נצאמהא: והאבנים תהיין על שמת בני ישראל שתים עשרה על
שמתם פתוחי חותם איש על שמו תהיין לשני עשר שבט: ואבניא יהוין על שמהת
בני ישראל תרתא עסרי על שמהתהון כתב מפרש כגלף דעזקא גבר על שמיה:

יהוין לתרי עסר שבטין ׃ ותכון עלי אלחגארה אסמא בני אסר אר הי יב נציר. אסמא
יה בנקש אלכאתם אסם כל ואחד עלי חגרה תכון ליב סבט ׃ ועשית על החשן שרשת
גבלת מעשה עבת זהב טהור ׃ ותעביד על חשנא תכין מתחמן עובד גדילו דדהב דכי
ואצנע ללבדנה סלאסלא מעתדלה צנעה עמר מן דהב כאלץ ׃ ועשית על החשן שתי
טבעת זהב ונתת את שתי הטבעת על שני קצות החשן ׃ ותעביד על חשנא תרתין
עזקן דדהב ותתין ית תרתין עזקתא על תרין סטרי חשנא ׃ ואצנע להא חלקתין מן
דהב ואגעלהמא פי טרפיהא ׃ ונתתה את שתי עבתת הזהב על שתי הטבעת אל
קצות החשן ׃ ותתין ית תרתין גדילן דדהב על תרתין עזקתא בסטרי חשנא ׃ ועלק
אלצפירתי אלדהב עלי אלחלקתין אלתי פי טרפי אלבדנה ׃ ואת שתי קצות שתי העבתת
תתן על שתי המשבצת ונתתה על כתפת האפד אל מול פניו ׃ וית תרתין גדילן דעל
תרין סטרוהי תתין על תרין מרמצתא ותתין על כתפי אפודא לקביל אפוהי ׃ וטרפי אל
צפירתין אלאכרתין תעלקהמא עלי אלעינין פתציר עלי גאבי אלצדרה מן מקדמהא ׃
ועשית שתי טבעת זהב ושמת אותם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר
האפד ביתה ׃ ותעביד תרתין עזקן דדהב ותשוי יתהון על תרין סטרי חשנא על
ספתיה דלעברא דאיפודא לגיו ׃ ואצנע חלקתין מן דהב ואגעלהמא פי טרפי אל
בדנה פי חאשיתהא אלתי אלגאנב אלצדרה מן דאכל ׃ ועשית שתי טבעת זהב
ונתתה אותם על שתי כתפות האפד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל
לחשב האפד ׃ ותעביד תרתין עזקן דדהב ותתין יתהון על תרין כתפי אפודא מן
מלרע מלקביל אפוהי לקביל בית לופי מעלוי להמין אפודא ׃ ואצנע איצא
חלקתין מן דהב ואגעלהמא באזא גאבי אלצדרה מן אספל מן מקדמהא אמאם
תאליפהא פוק שנשגהא ׃ וירכסו את החשן מטבעתו אל טבעת האפד בפתיל
תכלת להיות על חשב האפוד ולא יזח החשן מעל האפוד ׃ וייחדון ית חשנא מעזק
תיה לעזקת איפודא בחוטא דתכילתא למהוי על המין אפודא ולא יתפרק חשנא
מעלוי אפודא ׃ ויחבכו אלבדנה מן חלקהא אלי חלק אלצדרה בסלך מן אסמאנגון חתי
תכון פוק שנשגהא לא תזול ענהא ׃ ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט

גל לבו בבאו אל הקדש לזכרן לפני יהוה תמיד׃ ויטול אהרן ית שמהת בני ישראל
בחשן דינא על לביה במיעליה לקודשא לדכרנא קדם ייי תדירא׃ ויחמל הר׳ אסמא בני י
אסר פי גבדנה למהיאה עלי צדרה פי דכולה אלקדס דכרא בין ידי אללה דאימא׃
ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה
ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד׃ ותתין בחשן דינא ית אוריא
וית תומיא ויהון על לבא דאהרן במיעליה לקדם ייי ויטול אהרן ית דין בני ישראל על לביה
קדם ייי תדירא׃ ואגעל פי גבדנה למהיאה אלנואר ואלתמאם פתכון עלי צדרה פי דכולה
בין ידי אללה ויחמל הר׳ היאת בני אסר על צדרה בין ידי אללה דאימא׃
ג ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת׃ ותעביד ית מעיל אפודא גמיר תכלא׃ ואצנע
ממטר אלצדרה צנעה חאיך גמלתה מן אסמאנגון׃ והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה
לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע׃ ויהי פומיה כפיל לגויה תורא
יהי מקף לפומיה סחור סחור עובד מחי כפום שריין יהי ליה דלא יתבזע׃ ויכון פאה אדי הו
ראסה פי וסטה ואחאשיה תחיט בפאה מסתדירא צנעה חאיך כפם אלדרע תציר לה
ללא יתחרק׃ ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב
ופעמני זהב בתוכם סביב׃ ותעביד על שפולוהי רמוני תכלא וארגונא וצבע זהורי
על שפולוהי סחור סחור וזגין דדהב ביניהון סחור סחור׃ ואצנע פי דילה רמאמין מן
אסמאנגון וארגואן וצבג קרמז פי דילה מסתדירא וגלאגלא מן דהב פי מא בינהא
מסתדירא׃ פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב׃ זגא דדהבא
ורמונא זגא דדהבא ורמונא על שפולי מעילא סחור סחור׃ גלגל מן דהב ורמאנה
גלגל מן דהב ורמאנה פי דיל אלממטר מסתדירא׃ והיה על אהרן לשרת ונשמע
קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות׃ ויהי על אהרן לשמשא וישתמע
קליה במיעליה לקודשא לקדם ייי ובמפקיה ולא ימות׃ ויכון עלי הר׳ אד הו יכדם ויסמע
ד צותה פי דכולה אלקדס בין ידי אללה ופי כרוגה ולא יהלך׃ ועשית
ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש ליהוה׃ ותעביד דדהב דכיא ותגלוף ע
עלוהי כתב מפרש קדש לייי׃ ואצנע עצאבה מן דהב כאלץ ואנקש עליהא כנקש
אלכאתם קדסא ללה׃ ושמת אותו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני ה

המצנפת יהיה ׃ ותשוי יתיה על חוטא דתכילתא ויהי על מצנפתא ולקביל אפי מצנפת
יהי ׃ ושדהא בסלך מן אסמאנגון תבון דון אלעמאמה מן מקדמהא ׃ והיה על מצח
אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם
והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה ׃ ויהי על בית עינוהי דאהרן ויטול אהרן ית
עוית קדשיא די יקדשון בני ישר׳ לכל מתנת קדשיהון ויהי על בית עינוהי תדירא לרעוא
להון ק״י ׃ ותכון עלי גבהה הר׳ אד׳ יסתגפר ען דנוב אלאקדאס אלדי יקדסוהא בני אסר׳
לגמיע עטאיאהם ואקדאסהם פתכון עלי גבהתה דאימא לרצא ענהם בין ידי אללה ׃
ושבצת הכתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה רקם ׃ ותרמיץ כתונא דבוצא
ותעביד מצנפתא דבוצא והמין תעביד עובד צייר ׃ וושי אלתוניה מן עשר ואצנע אלעמא
מה מן עשר ואלזנאר תצנעה צנעה ראקם ׃ ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים
ומגבעת תעשה להם לכבוד ולתפארת ׃ ולבני אהרן תעביד כיתונין ותעביד להון המינין
וקובעין תעביד להון ליקר ולתשבחא ׃ ולבני הרון תצנע תואניא ואצנע להם זנאנירא
וקלאנסא תצנעהא להם לכראמה ופכר ׃ והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו
אתו ומשחת אותם ומלאת את ידם וקדשת אותם וכהנו לי ׃ ותלביש יתהון ית אהרן אחוך
וית בנוהי עמיה ותרבי יתהון וישמשון קדמי ׃ ותלבסהא הר׳ אכיך ובניה מעה ואמסחהם
ואכמל ואגבהם וקדסהם ויאמו לי ׃ ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה
ממתנים ועד ירכים יהיו ׃ ועביד להון מכנסין דבוץ לכסאה בסר עריתא מחרצין ועד ירכן
יהון ׃ ואצנע להם סראוילא לתגטי מן אבדאנהם אלסווה מן אלחקוין אלי אלרכבתין תכון ׃
והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ו
ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו ׃ ויהון על אהרן ועל בנוהי במיעלהון
למשכן זמנא או במקרבהון למדבחא לשמשא בקדשא ולא יקבלון חובא ולא
ימותון קים עלם ליה ולבנוהי בתרוהי ׃ פתכון עלי הר׳ ובניה פי דכולהם אלי קבא אלמחצ׳ר
ופי תקדמהם אלי אלמדבח ליכדמו פי אלקדס ולא יחמלו ענה וזרא פיהלכו רסם אלדהר לה
ולנסלה מן בעדה ׃
וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם
לכהן לי לקח פר אחד בן בקר ואילם שנים תמימם ׃ ודין פתגמא דתעביד להון לקדשא
יתהון לשמשא קדמי סב תור חד בר תורי ודכרין תרין שלמין ׃ והדי אלאמר אלדי תצנעה

להם

להם כד רתא מן זבקר וכבשין צחיחין ׃ ולחם מצת וחלת מצת בלולת בשמן ורקיקי מ׳
מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם ׃ ולחים פטיר וגריצן פטירן דפילן במשח ואספו
גין פטירין דמשיחין במשח סולת דחטין תעביד יתהון ׃ וכלו פטיר וגראדק פטיר מלתורת
נרון ורקאק פטיר ממסוח ברהן מן סמד זחנטה תצנעהא ׃ ונתת אותם על סל אחד והקרבת
אתם בסל ואת הפר ואת שני האילם ׃ ותתין יתהון על סלא חד ותקריב יתהון בסלא וית
תוראוית תרין דכרין ׃ ואגעלהא פי סלה ואחדה וציירהא פיהא מעזרת וזכבשין ׃ ואת
אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים ׃ וית אהרן וית בנוהי תקריב
לתרע משכן זמנא ותסחי יתהון במיא ׃ תם קדם הר ובניה זי באב כבא זמחצר ואגסלהם
בזמא ׃ ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את הכתנת ואת מעיל האפד ואת האפד
ואת החשן ואפדת לו בחשב האפד ׃ ותיסב ית לבושיא ותלביש ית אהרן ית כיתונא
ית מעיל איפודא וית איפודא וית חשנא ותתקין ליה בהמין אפודא ׃ וכד זתאבו זכבס
הר זתוניה וממטר ועדרה וזברנה ואשדדה בשמשגהא ׃ ושמת המצנפת על ראשו
ונתת את נזר הקדש על המצנפת ׃ ותשוי מצנפתא על רישיה ותתין ית כלילא דקדשא
על מצנפתא ׃ וצייר זעמאמה עלי ראסה ואגעל תאג זקדס דון זעמאמה ׃ ולקחת
את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו ׃ ותיסב ית משחא דרבותא ותריק על
רישיה ותרבי יתיה ׃ וכד מן דהן זמסח וצב עלי ראסה ואמסחה בה ׃ ואת בניו תקריב
והלבשתם כתנת ׃ וית בנוהי תקריב ותלבישנון כתונין ׃ תם קדם בניה וזבסהם תואניא ׃
וחגרת אותם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מגבעת והיתה להם אבנטים כהנה לחקת
עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו ׃ ותזריז יתהון המינין אהרן ובנוהי ותתקין להון קובעין
ותהי להון כהנתא לקים עלם ותקריב קרבנא דאהרן וקרבנא דבנוהי ׃ ואשדדהם
נזגאניר הר ובניה וזבסהם קלאנסא טתציר להם אמאמה רסם זדהר ואכמל ואגב הר
ואגב בניה ׃ והקרבת את הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש
הפר ׃ ותקריב ית תורא לקדם משכן זמנא ויסמוך אהרן ובנוהי ית ידיהון על ריש ת
תורא ׃ תם קדם זרת בין ידי כבא זמחצר ויסנד הר ובניה אידיהם עלי ראסה ׃ ושחטת
את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד ׃ ותיכוס ית תורא ק׳׳ ובתרע משכן זמנא ׃ וארבחה

מדם
בין ידי אללה ענד באב כבא אלמחצ'ר: ולקחת את הפר ונתתה על קרנת המזבח באצבע
ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח: ותיסב מדמא דתורא ותתין על קרנת מדבחא ב
באצבעך וית כל דמא תשפוך ליסודא דמדבחא: וכ'ד' מן דמה ואגעלה עלי ארכאן
אלמדבח באצבעך ובאקי אלדם צבה ענד אסאסה: ולקחת את כל החלב המכסה את
הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה
ותיסב ית כל תרבא דחפי ית גווא וית חצרא דעל כבדא וית תרתין כוליין וית תרבא
דעליהון ותסיק למדבחא: וכ'ד' אלתרב וגמיע אלשחם אלמגטי אלגוף ואידה אלכבד ואל
כלותין ואלשחם אלדי עליהמא וקתר דלך עלי אלמדבח: ואת בשר הפר ואת ערו ואת
פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא: וית בסר תורא וית משכיה וית
אכליה תוקיד בנורא מברא למשריתא חטאתא הוא: ולחם אלתור וגלדה ופרתה
אחרקה באלנאר כארג אלעסכר לאנה דכוה: ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן
ובניו את ידיהם על ראש האיל: וית דכרא חד תסב ויסמכון אהרן ובנוהי ית ידיהון
על ריש דכרא: תם קדם אחד אלכבשין ויסנד הר' ובניה אידיהם עלי ראסה: ושחטת
את האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב: ותיכוס ית דכרא ותיסב ית דמיה
ותזרוק על מדבחא סחור סחור: ואדבחה וכ'ד' מן דמה ורשה עלי אלמדבח מסתדירא:
ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו: וית דכרא
תפליג לאברוהי ותחליל גויה וכרעוהי ותתין על אברוהי ועל רישיה: ועצה לאעצא
ואגסל גופה ואכראעה ואצ'אפהא עלי אעצ'איה וראסה: והקטרת את כל האיל
המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחח אשה ליהוה הוא: ותסיק ית כל דכרא למדבחא
עלתא הוא ק' יי לאתקבלא ברעוא קרבנא ק' יי הוא: וקתרה עלי אלמדבח לאנה
צעידה ללה מרצי מקבול קרבאן ללה: ולקחת את האיל השני וסמך אהרן
ובניו את ידיהם על ראש האיל: ותיסב ית דכרא תנינא ויסמוך אהרן ובנוהי
ית ידיהון על ריש דכרא: תם קדם אלכבש אלתאני ויסנד הרון ובניה אידיהם עלי
ראסה: ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתתה על תנוך אזן אהרן ועל תנוך אזן
בניו הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית וזרקת את הדם על המזבח

וביב׃ ותכוס ית דכרא ותיסב מדמיה ותתין על רום ארנא דאהרן ועל רום ארנא דבנוהי
דימינא ותזרוק ית דמא על מדבחא סח סח׃ ואדבחה וכד מן דמה ואגעלה עלי שחמה אדן
הל ועלי שחמה אדאן בניה אליאמן ואבאהים אידיהם אליאמן ואבאהים ארגלהם
אליאמן ודש באקי אלדם עלי אלמדבח מסתדירא׃ ולקחת מן הדם אשר על המזבח
ומשמן המשחה והזית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו וקדש הוא ובגדיו
ובניו ובגדי בניו אתו׃ ותסב מן דמא דעל מדבחא וממשחא דרבותא ותדי על אהרן
ועל לבושוהי ועל בנוהי ועל לבושי בנוהי עמיה ויתקדש הוא ולבושוהי ובנוהי ולבושי
בנוהי עמיה׃ פכד מן אלדם אלדי עלי אלמדבח ומן דהן אלמסוחייה ואנצח עלי הל ותיאבה
ובניה ותיאב בניה מעה פיתקדס הו ותיאבה ובניה ותיאב בניה מעה׃ ולקחת מן האיל
החלב והאליה ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת
החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא׃ ותיסב מן דכרא תרבא ואליתא
וית תרבא דחפי ית גואה וית חצר כבדא וית תרתין כלין וית תרבא דעליהון וית שקא
דימינא ארי דכר קרבניא הוא׃ וכד מן אלכבש אלתרב ואליה וגמיע אלשחם אלמגטי אלגוף
וזאידה אלכבד ואלכלותין ואלשחם אלדי עליהמא ואלסאק אלאימן לאנה כבש אלכמאל׃ וככר
לחם אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד מסל המצות אשר לפני יהוה׃ ופתא דלחים
חדא וגריצתא דלחים משח חדא ואספוג חד מסלא דפטיריא דקדם יי׃ ורגיף ואחד
ואחד מן כל נוע מן אלכבז וגרדקה ואחדה ממסוחה ברהן ורקאקה ואחדה מן סל
אלפטיר אלדי בין ידי אללה׃ ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אותם תנופה
לפני יהוה׃ ותשוי כולא על ידי אהרן ועל ידי בנוהי ותרים יתהון ארמא קדם יי׃ ועייר א
גמיע עלי כפי הרון ועלי כפי בניה והדך דאך תחריכא בין ידי אללה׃ ולקחת אתם מידם
והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחח לפני יהוה אשה הוא ליהוה׃ ותיסב יתהון
מידהון ותסיק למדבחא על עלתא לאתקבלא ברעוא קדם יי קרבנא הוא קדם יי׃ ת׳ם
כדה מן אידיהם וקתרה עלי אלמדבח פוק אלצעידה מקבול מרצי בין ידי אללה קרבאן
הו ללה׃ ולקחת את החזה מאיל המלאים אשר לאהרן והנפת אותו תנופה לפני

יהוה והיה לך למנה ׃ ותיסב ית חדיא מדכר קרבניא דלאהרן ותרים יתה אר
ק יי ויהי לך לחלק ׃ ת׳ם כ׳ד אלצדר מן כבש אלכמאל אלדי להרון וחרכה תר
אלה ויכון לך נציבא ׃ וקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר
הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו ׃ ותקדיש ית חדיא דארמותא וית מאשר
שקא דאפרשותא דאתרם ודאתפרש ממדכר קרבניא מדלאהרן ומדלבנוהי ׃ וקד
קד׳ס אלצדר אלמרפוע ואלסאק אלמרפוע אלדי רפע מן כבש אלכמאל אלדי להרון ובניה ׃ והיה לאהרן
ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל
מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה ׃ ויהי לאהרן ולבנוהי לקים עלם מן בני ישראל
ארי אפרשותא הוא ואפרשותא יהי מן בני ישראל מנכסת קודשיהון אפר
ק יי ׃ פיציר להרון ובניה רסם דהר מן בני אסר כמא אנהמא רפיעה כדאך
רפיעה מן ענד בני אסר מן דבאיח סלאמתהם המא רפיעתהם ללה ׃ ובגדי הקדש
אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא בם את ידם ׃ ולבושי
קודשא דלאהרן יהון לבנוהי בתרוהי לרבאה בהון ולקרבא בהון ית קרבנהון ׃ ותיאב
אלקדס אלדי להרון תכון לבניה מן בעדה ימסחון פיהא ויכמל בהא ואגבהם ׃ שבעת
ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש ׃ שבעא
יומין ילבשינון כהנא דיקום תחותוהי מבנוהי דייעול למשכן זמנא לשמשא בקודשא
ז איאם ילבסהא אלאמאם בעדה מן בניה פיצלח אן ידכל אלי קבא אלמחצ׳ר ליכ׳ד
פי אלקדס ׃ ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו במקום קדש ׃ וית דכר קרבניא
תסב ותבשיל ית בסריה באתר קדיש ׃ וכבש אלכמאל כ׳דה ואנצ׳ג לחמה פי מוצ׳ע
מקדס ׃ ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד
וייכול אהרן ובנוהי ית בסר דכרא וית לחמא דבסלא בתרע משכן זמנא ׃ ויאכ׳
הר׳ ובניה לחם אלכבש מע אלכ׳בז אלדי פי אלסל ענד באב מצ׳רב אלועד ׃ ואכלו אתם
אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל כי קדש הם ׃ וייכלון
יתהון דאתכפר בהון לקרבא ית קרבנהון לקדשא יתהון וחילוני לא ייכול ארי

קדשא

קדשא אנון ׃ ויאכלהם אלדי אסתגפר בהם ליכמל ואגבהם וליקדסהם ולא יאכל מנהם
[illegible] אד [illegible] קדס ׃ ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר
[illegible] [illegible]ל כי קדש הוא ׃ ואם ישתאר מבסר קרבניא ומן לחמא עד צפרא ותוקיד
ית דתשתאר בנורא לא יתאכיל ארי קדשא הוא ׃ ואן פצל מן לחם אלכמאל ומן אלכבז אלי
אלגדאה פאחרק אלבאקי באלנאר ולא יוכל אד הו קדס ׃ ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל
אשר צויתי אתכה שבעת ימים תמלא ידם ׃ ותעביד לאהרן ולבנוהי כדין ככל דפקידית
יתך שבעא יומין תקריב קרבנהון ׃ ואצנע להרון ובניה כדא כגמיע מא אמרתך ז
איאה תכמל ואגבהם ׃ ופר חטאת תעשה ליום על הכפרים וחטאת על המזבח בכפרך
עליו ומשחת אתו לקדשו ׃ ותורא דחטתא תעביד ליומא על כפוריא ותדכי על
[illegible] בכפרותך עלוהי ותרבי יתיה לקדשותיה ׃ ורת אלדכוה תצנעה פי כל יום פתדכי
אלמו[illegible]ח ותסתגפר ענדה ותקדסה ׃ שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה
המזבח קדש קדשים כל הנגע במזבח יקדש ׃ שבעה יומין תכפר על מדבחא ותקדיש
יתיה ויהי מדבחא קדש קדשין כל דיקרב במדבחא יתקדש ׃ ז איאם תסתגפר ענדה
ותקדסה פיציר מן כואץ אלאקדאס כל מן דנא בה תקדס ׃ וזה
אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד ׃ ודין דתעביד על מדבחא
אמרין בני שנא תרין ליומא תדירא ׃ והדי מא תקרבה עלי אלמדבח חמלין אבני סנה
פי כל יום ראימא ׃ את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים
ית אמרא חד תעביד בצפרא וית אמרא תנינא תעביד בין שמשיא ׃ אחדהמא באלגדאה
ואלאכר בין אלגרובין ׃ ועשרן סלת בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך רביעית ההין יין לכבש
האחד ׃ ועסרונא סלתא דפיל במשח כתישא רבע הינא ונסכא רבעות הינא חמרא ת
לאמרא חד ׃ ועשר מן סמד מלתות ברבע קסט מן דהן זיתון מדקוק ומזאג רבע קסט
[illegible]מר מע כל חמל ׃ ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה
[illegible] [illegible]יח אשה ליהוה ׃ וית אמרא תנינא תעביד בין שמשיא כמנחת צפרא וכנסכה
תעביד [illegible] לאתקבלא ברעוא קרבנא קדם י״י ׃ ואלדי קרבת אלתאני בין אלגרובין פכהדייה
גדאה ומזאגהא תצנע בה פיציר מקבול מרצי קרבאנא ללה ׃ עלת תמיד לדרתיכם

פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם ׃ עלת תדירא לדרכון
בתרע משכן זמנא קדם יי דאזמין מימרי לכון תמן למללא עמך ׃ עלי באב קבה אלמחצ׳ר
ענד באב קבה אלמחצ׳ר בין ידי אללה אלדי אחצ׳רך ואכ׳אטבך הנאך ׃ ונעדתי שמה לבני
ישראל ונקדש בכבדי ׃ ואזמין מימרי תמן לבני ישראל ואתקדיש ביקרי ׃ פאחצ׳ר הנאך
תם לבני אסראיל תקדס אלבית בנורי ׃ וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת
בניו אקדש לכהן לי ׃ ואקדיש ית משכן זמנא וית מדבחא וית אהרן וית בנוהי אקדיש
לשמשא קדמי ׃ ואקדסתבה כבא אלמחצ׳ר ואלמדבח ואקדסת הרון ובניה ליאמו לי ׃ ושכנתי
בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים ׃ ואשרי שכינתי בגו בני ישראל ואהוי לכון לאלה ׃
ואסכן נורי פי מאבני אסראיל ואכון להם אלאהא ׃ וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי
אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם ׃ וידעון ארי אנא יי אלההון ד
דאפיקית יתהון מארעא דמצרים לאשראה שכינתי ביניהון אנא יי אלההון ׃ ויעלמון אני אלה
רבהם אלדי אכ׳רגתהם מן בלד מצר לאסכן נורי פי מא בינהם אנא אללה רבהם אני בדלך ׃

ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אותו ׃ ותעביד
מדבחא לאקטרא עלוהי קטורת בוסמין דאעי שטין תעביד יתיה ׃ ואצנע מדבחא לתבכ׳יר
אלבכ׳ור מן כ׳שב אלסנט תצנעה ׃ אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתים קמתו ממנו
קרנתיו ׃ אמתא ארכיה ואמתא פתייה מרבע יהי ותרתין אמין רומיה מניה קרנוהי ׃
טולה דראע וערצ׳ה דראע מרבעא וסמכה דראעין וארכאנה מנה ׃ וצפית אתו
זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב ׃ ותחפי
יתיה דהב דכיא ית איגריה וית כתלוהי סחור סחור וית קרנוהי ותעביד ליה זיר דדהב סחור
סחור ׃ וגשה בדהב כ׳אלץ סטחה וחיטאנה מסתדירא ואלכאנה ואצנע לה זיגא מן דהב
מסתדירא ׃ ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו תעשה על שני
צדיו והיה לבתים לבדים לשאת אתו בהמה ׃ ותרתין עזקן דדהב תעביד ליה מלרע
לזיריה על תרתין זויתיה תעביד על תרין סטרוהי ויהי לאתרא לאריחיא למטל יתיה
בהון ׃ וחלקתין מן דהב תצנעהמא לה מן דון זיגה פי גהאתיה כדאך עלי גאנביה תכון
מכאנא לאלדהוק ליחמל בהא ׃ ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ׃ ותעביד
ית אריחיא דאעי שטין ותחפי יתהון דהבא ׃ ואצנע אלדהוק מן כ׳שב אלסנט וגשהא בדהב ׃

דין

ונתתה אותו לפני הפרכת אשר על ארן העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר אועד
לך שמה ׃ ותתין יתה קדם פרכתא דעל ארונא דסהדותא קדם כפרתא דעל סהדותא דאזמין מימרי
לך תמן ׃ ואגעלה בין ידי אלסג׳ף אלדי עלי תאבות אלשהאדה בין ידי אלגטא אלדי עלי אלשהאדה אלדי
אחצ׳רך הנאך ׃ והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה ׃
ויקטר עלוהי אהרן קטרת בסמין בצפר בצפר באתקנותיה ית בוציניא יקטרינה ׃ ויבכר
עליה הרון מן בכור אלמזוג מן כל גדאה אדי אצלח אלסרג בכר בה ׃ ובהעלת אהרן את הנרת
בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם ׃ ובאדלקות אהרן ית בוציניא ובין
שמשיא יקטרינה קטרת בסמין תדירא קדם יי לדריכון ׃ וכדלך אדא אסרג אלסרג בין אלגרובין
בכר בה בכורא דאימא בין ידי אללה לאגיאלכם ׃ לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך
לא תסכו עליו ׃ לא תסקון עלוהי קטרת בסמין נכראין ועלתא ומנחתא ונסכין לא תנסכון
עלוהי ׃ לא תבכרו עליה בכורא גריבא ולא צעידה והדיה ומזאג לא תרשו עליה ׃ וכפר אהרן
על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים
הוא ליהוה ׃ ויכפר אהרן על קרנוהי חדא בשתא מדם חטאת כפוריא חדא בשתא יכפר
עלוהי לדריכון קדש קדשין הוא קדם יי ׃ ויסתגפר הרון ענד ארכאנה מרה פי אלסנה מן דם דבח
אלגפראן מרה פי אלסנה יסתגפר ענדה לאגיאלכם מן כואץ אלאקדאס ללה ׃
קא פסוקים סי מיבל
וידבר יהוה אל משה לאמר ׃ כי תשא
את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם
נגף בפקד אתם ׃ ארי תקביל ית חשבן בני ישראל למניניהון ויתנון גבר פרקן נפשיה קדם יי
כד תמני יתהון ולא יהי בהון מותא כד תמני יתהון ׃ אד חצלת גמלה גמאעה בני אסראיל עלי עדדהם
פליעט כל רגל פדא נפסה ללה אדא אחציתהם ולא יחל בהם ובא ענד דלך ׃ זה יתנו כל העבר
על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה ׃
דין יתנון כל דעבר על מניניא פלגות סלעא בסלעי קדשא עסרין מעין סלעא פלגות סלעא
אפרשותא קדם יי ׃ הדי מא יעטי כל מן גאז עליה אלעדד נצף מתקאל במתקאל אלקדס עשרין דאנק
אלמתקאל נצפה רפיעה ללה ׃ כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה ׃
כל דעבר על מניניא מבר עסרין שנין ולעילא יתן אפרשותא קדם יי ׃ כל מן גאז עליה אלעדד
מן אבן כ סנה פצאעדא יעטי רפיעה ללה ׃ העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית

השקל לתת את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם: דעתיר לא יסגי ודמסכין לא יזער
מפלגות סלעא למתן ית אפרשותא דיי לכפרא על נפשתכון: ומוסר לא יכתר ומקיר לא
יקלל מן נצף מתקל פאעטו רפיעה ללה וכפרו ען אנפסכם: ולקחת את כסף הכפרים מאת
בני ישראל ונתת אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרן לפני יהוה לכפר על
נפשתיכם: ותסב ית כסף כפוריא מן בני ישראל ותתן יתיה על פלחן משכן זמנא ויהי לבני
ישראל לדכרנא קדם יי לכפרא על נפשתכון: ותאכד פצה אלגפראן מן בני אסראיל ואצרפה פי
כדמה קבה אלמחצר ויכון לבני אסראיל דכראנא בין ידי אללה וכפארה ען אנפסכם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ועשית כיור נחשת וכנו נחשת
לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: ותעביד כיורא דנחשא
ובסיסיה דנחשא לקדושא ותתן יתיה בין משכן זמנא ובין מדבחא ותתין תמן מיא: ואצ
חוצא מן נחאס ומקעדה מן נחאס ללגסל ואגעלה בין קבה אלמחצר ואלמדבח ואג פיה
מאא: ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם: ויקדשון אהרן ובנוהי מניה ית
ידיהון וית רגליהון: ויגסל הרון ובניה מנה אידיהם וארגלהם: בבאם אל אהל מועד ירחצו
מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה: במיעלהון למשכן
יקדשון מיא ולא ימותון או במקרבהון למדבחא לשמשא לאסקא קרבנא קדם יי: פי דכולהם
אלי קבה אלמחצר יגתסלון במא ולא יהלכון ופי תקדמהם אלי אלמדבח ליכדמו ויקרבו קרבא
נא ללה: ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם:
ויקדשון אהרן ובנוהי מניה ידיהון ורגליהון ולא ימותון ותהי להון קים עלם ליה ולבנוהי
לדריהון: ויגסלון איצא אידיהם וארגלהם ולא יהלכו ויכון דלך להם רסם דהר לה
ולבניה לאגיאלהם: וידבר יהוה אל משה לאמר: ואתה קח לך
בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשם מחציתו חמשים ומאתים וקנה בשם
חמשים ומאתים: ואת סב לך בוסמין רישא מירא דכיא מתקל חמש מאה וקנמן בוסם
פלגותיה מתקל מאתן וחמשין וקני בוסמא מתקל מאתן וחמשין: ואנת פכד לך מן רוס
אלטיב מן אלמסך אלכאלץ ה מאיה מתקאל ומן עוד אלטיב מתל נצפה מאיתין וכמסין מ
מתקאל ומן קצב אלדרירה מאיתין ונ מתקאל: וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן

זית הין ׃ וקיעתא ומתקל חמיש מאה בסלעי קדשא ומשח זיתא מלי הינא ׃ ומן זקסט
ה מאיה מתקלא במתקל לקדס ומן דהן לזיתון מל קסט ׃ ועשית אתו שמן משחת קדש
רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת קדש יהיה ׃ ותעביד יתיה משח רבות קדשא
בוסם מבסם עובד בסמנט משח רבות קדשא יהי ׃ ואצנע דלך דהן מסח לקדס עטרא
מעטרא צנעה עטאר כדאך יכון דהן מסח לקדס ׃ ומשחת בו את אהל מועד ואת ארן
העדת ׃ ותרבי ביה ית משכן זמנא וית ארונא דסהדותא ׃ ואמסחבה כבא למחער
צנדוק לשהאדה ׃ ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת ׃
ית פתורא וית כל מנוהי וית מנרתא וית מנהא וית מדבחא דקטרת בסמיא ׃ ולמאירה
גמיע אניתהא ולמנארה ואניתהא ומדבח לבכור ׃ ואת מזבח העלה ואת כל כליו
את הכיר ואת כנו ׃ וית מדבחא דעלתא וית כל מנוהי וית כיורא וית בסיסיה ׃ ומדבח
ע... וגמיע אניתה ולחוץ ומקעדה ׃ וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע
בהם יקדש ׃ ותקדיש יתהון ויהון קדש קדשין כל דיקרב בהון יתקדש ׃ וקדסהם ויכונו
מן כואץ לאקדאס כל מן דנא בה תקדס ׃ ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם
לכהן לי ׃ וית אהרן וית בנוהי תרבי ותקדיש יתהון לשמשא קדמי ׃ והרון ובניה
ומסחהם ותקדסהם ליאמו לי ׃ ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה
זה לי לדרתיכם ׃ ועם בני ישראל תמליל למימר משח רבות קדשא יהי דין קדמי ל
דריכון ׃ ומר בני אסר קאילא יכון הדי דהן מסח לקדס לי לאגיאלכם ׃ על בשר אדם
לא ייסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם ׃ על בסרא דאנשא
לא יתסך וברמותיה לא תעבדון כותיה קדשא הוא קדשא יהי לכון ׃ על כדן אנסאן
לא ידהן מנה וכהיאתה לא תצנעו מתלה וכמא הו קדס כדאך קדסא יכון לכם ׃
איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר ונכרת מעמיו ׃ גבר דיבסים דכותיה
ודיתן מניה על חילוני וישתיצי מעמיה ׃ אי אנסאן עטר מתלה או געל מנה עלי
אגבי ינקטע מן קומה ׃   ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים
נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה ׃ ואמר יי למשה סב לך בסמין

נטופא וטופרא והלבונתא בסמין ולבונתא דכיתא מתקל במתקל יהי: תם כד אלר
למוסי כד לך עמוגא מנהא אצטראטק ואצפאר ומאיעה ועמוג מע לבאן דכי אגז
מתסאויה: ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש: ותעביד יתה
קטורת בסמין בוסם עובד בסמנו ממערב דכי לקדשא: ואצנעהא בכורא מעטרא
צנעה עטאר מטלא מטהרא מקדסא: ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני
העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: ותשחוק מנה
ותדיקות ותתין מנה קדם סהדותא במשכן זמנא דאזמין מימרי לך תמן קדש
קדשין תהי לכון: ואסחק מנהא דקיקא ואגעל מנה אבין ידי אלשהאדה פי כבא
אלמחצר אלדי אחצר הנאך מן כואץ אלאקדאס יכון לכם: והקטרת אשר תעשה
במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה: וקטרת בסמין דתעביד בדמותה
לא תעבדון לכון קדשא תהי לך קדם יי: ואלבכור אלדי תצנעה כהאיתה לא תצנעו מנה
קדסא יכון לכם כמא הו ללה: איש אשר יעשה כמוה להריח בה ונכרת מעמיו
גבר די יעביד דכותה לארחא בה וישתיצי מעמיה: אי אנסאן צנע מתלה ליתנ
בה ינקטע מן קומה:
וידבר יהוה אל משה לאמר: ר
קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: חזי דרביתי בשם בצלאל בר
אורי בר חור לשבטא דיהודה: אנטר קד שרפת אסם בצלאל בן אורי בן חור מן סבט
יהודה: ואמלא אותו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה: ואשל
עמיה רוח מן קדם יי בחכמה ובסכלתנו ובמדע ובכל עבידא: ואכמלת פיה עלמ
מן ענד אללה בחכמה ופהם ומערפה בגמיע אלצנאיע: לחשב מחשבת לעשות
בזהב ובכסף ובנחשת: לאלפא אומנון למעבד בדהבא ובכספא ובנחשא: וחאד
באמהן בצנעה אלדהב ואלפצה ואלנחאס: ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעש
בכל מלאכה: ובאומנות אבן טבא לאשלמא ובנגרות אעא למעבד בכל עב
ובכרט אלגוהר ללנצאם ונגר אלכשב ועמל סאיר אלצנאיע: ואני הנה נתתי אר

את אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את
כל אשר צויתך ׃ ואנא הא יהבית עמיה ית אהליאב בן אחיסמך לשבטא ד
דן ובלבא כל חכימי לבא יהבית חכמתא ויעבדון ית כל דפקידתך ׃ ואנא פקד
צממת אליה אהליאב ב׳ אחיסמך מן סבט דן ופי קלוב סאיר אלחכמא קד געלת
חכמה ויצנעו גמיע מא אמרתך בה ׃ את אהל מועד ואת הארן לעדת ואת
ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל ׃ ית משכן זמנא וית ארונא לסהדותא
וית כפרתא דעלוהי וית כל מני משכנא ׃ קבא אלמחצ׳ר ואלצנדוק ללשהאדה
ואלגשא אלדי עליה וסאיר אניה אלמסכן ׃ ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה
הטהרה ואת כל כליה ואת מזבח הקטרת ׃ וית פתורא וית מנוהי וית מנרתא
דכיתא וית כל מנהא וית מדבחא דקטרת בסמיא ׃ ואלמאידה וגמיע אניתהא
ואלמנארה אלזכיה ואניתהא ומדבח אלבכור ׃ ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת
הכיור ואת כנו ׃ וית מדבחא דעלתא וית כל מנוהי וית כיורא וית בסיסיה ׃ ומדבח
אלצעידה וגמיע אניתה ואלחוץ ומקעדה ׃ ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן
הכהן ואת בגדי בניו לכהן ׃ וית לבושי שמושא וית לבושי קדשא לאהרן כהנא וית
לבושי בנוהי לשמשא ׃ ותיאב אלכשי ותיאב אלקדס להארון אלאמאם ותיאב בניה לל
אמאמה ׃ ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתך יעשו ׃ וית
משחא דרבותא וית קטרת בסמיא לקדשא ככל דפקידתך יעבדון ׃ ודהן אלמסח
ובכור אלצמוג ללקדס כגמיע מא אמרתך יצנעון ׃ ויאמר יהוה אל משה
לאמר ׃ ואמר יי׳ למשה למימר ׃ קאל אללה למוסי קאילא ׃ ואתה דבר אל בני ישראל
לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות היא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה
מקדשכם ׃ ואת תמליל עם בני ישראל למימר ברם ית יומי שביא דילי תטרון ארי
את היא בין מימרי וביניכון לדריכון למדע ארי אנא יי׳ מקדשכון ׃ ואנת פקל לבני אס-
ראילא אמא סבותי פאחפצ׳והא לאנהא עלאמה ביני ובינכם לאגיאלכם לתעלמו אני
אללה מקדסכם ׃ ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל
העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה ׃ ותטרון ית שבתא ארי קדשא
הוא לכון דיחלינה אתקטלא יתקטיל ארי כל דיעביד בה עבידתא וישתיצי אנשא ההוא
מגו עמיה ׃ ואחפצ׳ו אלסבת פאנהא מקדסה ובאדלהא יקתל קתלא וכל מן עמל פיהא עמלא
קטע דלך אלאנסאן מן בין קומה ׃ ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון

קדש ליהוה כל העושה מלאכה ביום השבת מות יומת: שתא יומין יתעביד עבידא
וביומא שביעאה שבא שבתא קדשא קדם יי כל דיעביד עבידתא ביומא דשבתא
אתקטלא יתקטיל: ודאך באן תצנע פי סתה איאם גמיע צנאיעך ואליום אלסאבע עט
היא סבת ללה כל מן עמל עמלא פי יום אלסבת פליקתל קתלא: ושמרו בני ישראל
את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: ויטרון בני ישראל ית שבתא למעבד
ית שבתא לדריהון קים עלם: וכדאך יחפט בנו אסראיל אלסבת ויקימוה בהא לאגיאלהם עהד
דהר: ביני ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים
ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש: בין מימרי ובין בני ישראל את היא לעלם ארי
שתא יומין עבד יי ית שמיא וית ארעא וביומא שביעאה שבת ונח: פי מא ביני ובין
אסל היא עלאמה לדהר לאן פי סתה איאם כלק אלה אלסמאואת ואלארץ ופי אליום אלס
עטלהא ואראחהא: באצבע ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני
שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים: ויהב למשה כד שיצי למללא עמיה
בטורא דסיני תרין לוחי סהדותא לוחי אבנא כתיבין באצבעא דיי: תם דפע אלי מוסי ר
פרגא מן מכאטבתה עלי גבל סינא לוחי אלשהאדה לוחין מכתובאן בקדרה אלה: וירא העם
כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים
אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו
וחזא עמא ארי אוחר משה למיחת מן טורא ואתכניש עמא על אהרן ואמרו ליה קום עבד
לנא דחלן דיהכון קדמנא ארי דין משה גברא דאסקנא מארעא דמצרים לא ידענא מא הוה
ליה: ולמא ראי אלקום אן מוסי קד אבטא אן ינזל מן אלגבל תגמעו אלקום עלי הרון וקאלו לה
קם אצנע לנא מעבודא יסיר בין אידינא פאן דאך אלרגל מוסי אלדי אצעדנא מן בלד מ
לם נעלם מא כאן מן אמרה: ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם
בניכם ובנתיכם והביאו אלי: ואמר להון אהרן פריקו קדשי דדהבא דבאדני נשיכון בניכון
ובנתכון ואיתו לי: פקאל להם הרון פכו אשנאף אלדהב אלדי פי אדאן נסאכם בניכם ובנאתכם
ואתוני בהא: ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן: ואתפרקו
כל עמא ית קדשי דדהבא דבאדניהון ואיתיאו לאהרן: פפך גמיע אלקום אשנאף
אלדהב אלדי פי אדאנהם ואתו בהא אלי הרון: ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל
מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: ונסיב מידהון וצר
יתיה בזיפא ועבדיה עגל מתכא ואמרו אלין דחלתך ישר׳ דאסקוך מאר׳ דמצ׳: פאכדה
מנהם ואמר מן צורה בקאלב פצנעה עגלא מסבוכא וקאלו הדי רבך יא אסר׳ אלדי אצעדך

בלד מצר: וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר: והזא אהרן ובנא
מדבחא קדמוהי וקרא אהרן ואמר חגא קדם יי מחר: ולמא ראי דלך הרון בנא מדבחא בין ידיה
ונאדא וקאל חג ללה גדא: וישכימו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל
ושתו ויקמו לצחק: ואקדימו ביומא דבתרוהי ואסיקו עלון וקריבו נכסן ואסחר עמא למיכל
ולמשתי וקמו לחייכא: תם אדלגו מן גד פקרבו צואעדא ודבחו סלאמה וגלס אלקום ליאכלו
וישרבו וקאמו לילעבו:
וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת
עמך אשר העלית מארץ מצרים: ומליל יי עם משה איזיל חות ארי חביל עמך דאסי
קתא מארעא דמצרים: תם קאל אללה למוסי אמץ אנזל פאן קד אנ[illegible]סד קומך אלדי
אצעדתהם מן בלד מצ: סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו
לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: סטו בפריע מן
אורחא דפקידתנון עבדו להון עיגל מתכא וסגידו ליה ודבחו ליה ואמרו אלין דחלתך ישראל
דאסקוך מארעא דמצ: זאלו סריעא ען אלטריק אלדי אמרתהם בהא וצנעו להם עגלא מסבוכא
וסגדו לה ודבחו לה וקאלו הדי רבך יא אסראיל אלדי אצעדוך מן בלד מצר: ויאמר יהוה אל
משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא: ואמר יי למשה גלי קדמי עמא הדין
והא עם קשי קדל הוא: תם קאל אללה לה קד עלמת אן הולאי אלקום קום צעב אלרקאב: ועתה
הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול: וכען אנח בעותך מן קדמי ויתקף
רגזי בהון ואשיצינון ואעביד יתך לעם סגי: ואלאן אן תרכתני אשתד גצבי ואפניתהם וצירת
מנך אמה עצימה: ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר
הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה: וצלי משה קדם יי אלהיה ואמר למא יי יתקף
רגזך בעמך דאפיקתא מארעא דמצרים בחיל רב וביד תקיפא: פאבתהל מוסי אלי אללה רבה
וקאל יא רב לא ישתד גצבך עלי קומך אלדין אכרגתהם מן בלד מצר בקווה עצימה ויד שדידה:
למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב
מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: למא יימרון מצראי למימר בבישא אפיקנון לקטלא
יתהון ביני טוריא ולשיציא יתהון מעל אפי ארעא תוב מתקוף רוגזך ואתיב מן בישתא דמלילתא
למעבד לעמך: ולא יקול אלמצריון אנה אכרגתהם בשר ליקתלוהם פי מא בין אלגבאל ויפניהם
ען וגה אלארץ ארגע ען שדה גצבך ואצפח ען אלבליה לקומך: זכר לאברהם ליצחק ולישראל
עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ
הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם: אדכר לאברהם ליצ ולישרא עבדך דקיימתא

ויקיימתא להון במימרך ומלילתא עמהון אסגי ית בניכון ככוכבי שמיא וכל ארע
הדא דאמלתא אתין לבניכון ויחסנון לעלם: אדכר לאבל ליצחק ויעקוב עבידך
אלדי אקסמת להם באסמך וקלת להם אכתר נסלכם ככואכב אלסמא וגמיע אלבלד אלדי
קלת אעטיה לנסלכם ויחוזה אלי אלדהר: וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו
ותב ייי מן בשתא דמליל למעבד לעמיה: פצפח אללה ען אלבליה אלתי קאל אן יחלהא
בקומה: ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם
מזה ומזה הם כתובים: ואתפני ונחת משה מן טורא ותרין לוחי סהדותא בידיה לוחין
כתיבין מתרין עבריהון מכא ומכא אנון כתיבין: תם ולא מוסי ונזל מן אלגבל ולוחי
אלשהאדה פי ידה לוחין מכתובאן מן גאנביהמא מן דאכל ומן כארג: והלחת מעשה
אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת: ולוחיא עובדא דייי אנון
וכתבא כתבא דייי הוא מפרש על לוחיא: ואללוחין המא צנעה אללה ואלכתאב הו כתאב
אללה מחפור עליהמא: וישמע יהושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול
מלחמה במחנה: ושמע יהושע ית קל עמא כד מיבבין ואמר למשה קל קרבא
במשריתא: פסמע יהושע צות אלקום פי תגליבהם פקאל למוסי צות חרב פי אלעסכר: ויאמר
אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע: ואמר לא קל גוברין
דנצחין בקרבא ואף לא קל חלשין דמתברין קל דמחיכין אנא שמע: תם קאל לא הו
צות אלגלב עלי צפר ולא צות אלדל עלי הזימה בל צות צוצא אנא סאמע: ויהי כאשר
קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר
אתם תחת ההר: והוה כד קריב למשריתא וחזא ית עגלא וחנגין ותקיף רוגזא דמשה
ורמא מידוהי ית לוחיא ותברינון בשפולי טורא: ולמא קרב מן אלעסכר ראי אלעגל
וטבול פאשתד גצב מוסי פטרח אללוחין מן ידיה וכסרהמא אספל אלגבל: ויקח את
העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני
ישראל: ונסיב ית עגלא דעבדו ואוקיד בנורא ושף עד דהוה דקיק ודרא על אפי
מיא ואשקי ית בני ישראל: תם אכד אלעגל אלדי צנעוה תם אחרקה באלנאר ובלדה
אלי אן דק ודראה עלי וגה אלמא וסקא בני אסראיל אבאנה: ויאמר משה אל אהרן מה
עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה: ואמר משה לאהרן מא עבד לך
עמא הדין ארי אייתיתא עלוהי חובא רבא: תם קאל להרון מא צנע בך הולאי אלקום
אד גלבת עליהם כטייה עטימה: ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם
כי ברע הוא: ואמר אהרן לא יתקף רוגזא דרבוני את ידעת ית עמא ארי בביש הוא

נתחיל בספר ויקרא
בעזרת אל גדול גבור
ונורא
השם בה׳ יעזרנו ויסייענו
על
מעשה רצונו ו א׳כי״ר

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: וקרא למשה ומל
עמיה ממשכן זמנא למימר: ודעא אללה במוסי וכאטבה מן כבא אלמחצ
דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מ
ומן הצאן תקריבו את קרבנכם: מליל עם בני ישראל ותימר להון אנש ארי יקריב מ
קרבנא קדם יי מן בעירא מן תורי ומן ענא תקרבון ית קרבנכון: כאטב בני אסר
אי אנסאן כאטב מנכם קרבאנא ללה מן אלבהאים מן אלבקר ואלגנם תקרבונה: אם על
קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני
אם עלתא קרבניה מן תורי דכר שליס יקרבניה לתרע משכן זמנא יקריב יתיה לר
ליה קדם יי: אם כאן קרבאנה צעידא מן אלבקר פדכר צחיחא יקרבה וליקרבה אלי באב
אלמחצר ליר מא ירתצא ענה בין ידי אללה: וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכ
ויסמוך ידיה על ריש עלתא ויתרעי ליה לכפרא עלוהי: ויסנד ידה עלא ראס אלצע
פירתצא ענה ויגפר לה: ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים א
וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד: ויכוס ית בר תורי קדם יי וי
בני אהרן כהנא ית דמא ויזרקון ית דמא על מדבחא סחור סחור דבתרע משכן זמנ
וידבח אלתור בין ידי אללה ויקדם בניהארון אלאימה אלדם וירשוה עלא אלמדבח
אלדי ענד באב קבה אלמחצר: והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה: וישלח ית
ויפשיט יתה לאברהא: ויסלך אלצעידה ויעצהא אעצא: ונתנו בני אהרן הכהן א
על המזבח וערכו עצים על האש: ויתנון בני אהרן כהנא אישתא על מדבחא וי
אעיא על אישתא: וישעל בני הרון אלאימה נארא עלא אלמדבח ויכצרו אליהא
וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על
אשר על המזבח: ויסדרון בני אהרן כהניא ית אבריא ית רישא וית תרבא על
דעל אישתא דעל מדבחא: וישעל בניהרון אלאימה נארא אלאעצא וגזאטו וקט
עלי אלחטב אלדי עלי אלמדבח: וקרבו וכרעיו ירחץ במים והקטיר
את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחח ליהוה: וגויה וכרעוהי יחליל במי
כהנא ית כולא למדבחא עלתא קרבן דמתקבל קדם יי: ונופה ואכראעה ינ
ויקתר אלאמאם אלכל עלא אלמדבח צעידה קתאן מקבול מרצי ללה:
הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו: ואם מ
מן אמריא או מן בני עזיא לעלתא דכר שלים יקרביניה: ואן כאן קרבאנה מן
מן אלצאן או מן אלמאעז צעידה פליקרבה דכרא צחיחא: ושחט אתו על י
צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: ויכוס יתיה
דמדבחא צפונא קדם יי ויזרקון בני אהרן כהניא ית דמיה על מדבחא סחור סחור: וי
אלא גאנב אלמדבח שמאליא בין ידי אללה וירש בניהרון אלאימה דמה עלא אלמדבח מן
ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על הא

אף ויקרא
שמועה לא
רה הלכה:
טא זיר
כשולא
נראה לו
א׳ ש״ת
במקדש
ואמר לו
הבה נכתוב
נס הצף
וכתבה
קטנה:

על המזבח: ויפליג יתיה לאברוהי וית רישיה וית תרביה ויסדר יתהון כהנא על אעיא דעל ב
אישתא דע מדבחא: ויעציה אעצאא לאסה וקטעתה ויכצ'דהא אלאמאם עלי אלחטב אלד'י עלי
אלנאר אלתי עלי אלמדבח: והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה
עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה: וגווא וכרעיא יחליל במיא ויקריב כהנא ית כולא ויסיק למד
בחא עלתא הוא קורבן דמתקבל ברעוא קדם יי: ואלבטן ואלאכארע יגסלהא במא ויקרב אלאמאם
אלכל ויקתרה עלי אלמדבח צעידה קרבאן מקבול מרצי ללה:
ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מן בני היונה את קרבנו: ואם מן ע
עופא עלתא קרבניה קדם יי ויקריב מן שפניניא או מן בני יונה ית קורבניה: ואן כאן קרבאנה
מן טאיר צעידה ללה פליקרבה מן אלשפאנין או מן פראך אלחמאם: והקריבו הכהן אל המזבח
ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: ויקרביניה כהנא למדבחא
וימלוק ית רישיה ויסיק למדבחא ויתמצי דמיה על כותל מדבחא: ויקדמה אלאמאם אלי אלמדבח
ויפצל ראסה תם יקתרה עלי אלמדבח וימצי דמה עלי חאיט אלמדבח: והסיר את מראתו בנצתה
והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן: ויעדי ית זפקיה באוכליה וירמי יתיה ב
בעטר מדבחא קדומא לאתר דמוקדין קטמא: וינזע חוצלתה מע קאנצתהא ויטרחהא לזק
מדבח שרקייא מוצע אלרמאד: ושסע אתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על
העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה: ויפליג יתיה בגדפוהי לא יפריש ויסיק
יתיה כהנא למדבחא על אעיא דעל אישתא עלתא הוא קרבן דמתקבל ברעוא קדם יי: ויפצלה
מן אגנחתה ולא יפרזה אלא יקתרה אלאמאם עלי אלמדבח עלי אלחטב אלד'י עלי אלנאר הו צעידה קרבאן מ
מקבול מרצי ללה: ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה ב
קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה: ואנש ארי יקריב קרבן מנחתא קדם יי סלתא יהי קרבניה
ויריק עלה משחא ויתין עלה לבונתא: ואי אנסאן קרב קרבאן הדיה ללה וכאן קרבאנה סמידא
פלי צב עליהא דהנא ויגעל עליהא לבאנא: והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו
מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה:
ויתיניה לות בני אהרן כהניא ויקמוץ מתמן מלי קומציה מסולתה וממשחה על כל לבונתה
ויסיק כהנא ית אדכרתה למדבחא קרבן דמתקבל ברעוא קדם יי: ויאתיבהא אלי בעץ בני הרון ג'
אלאימה ויקבץ מן הנאך מל קבצתה מן סמידהא ומן דהנהא מע גמיע לבאנהא ויקתר פיהא
ד'כר עלי אלמדבח קרבאן מקבול מרצי ללה: והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים
מאשי יהוה: ודאשתאר מן מנחתא לאהרן ולבנוהי קודש קודשין מקורבניא דיי: ופצ'ל
נהא מן הרון ובניה מן כואץ אלקראבין ללה: וכי תקרב קרבן
מנחה מאפה תנור סלת חלות מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן: וארי תקריב
קרבן מנחתא מאפי תנורא סולתא גריצן פטירן דפילן במשח ואספוגין פטירין דמשיחין ב
במשח: ואן קרבת קרבאן הדיה מן כבז אלתנור פלתכן גראדק סמיד פטיר מלתותה בדהן ורקאק
פטיר ממסוח בדהן: ואם מנחה על המחבת קרבנך סלת בלולה בשמן

מעה

מצה תהיה׃ ואם מנחתא על מסריתא קרבנך סלתא דפילא במשח פטירא תהי׃ ואן
כאן קרבאנך הד״יה עלא טאבק פאתמן סמר פטיר מלתות בדהן׃ פתות אתה פתים
ויצקת עליה שמן מנחה היא׃ בצע יתה בצוען ותריק עלה משחא מנחתא היא׃ ופ
כדהא הדרא וצב עליהא דהנא כדאך מאתציר הד״יה׃ ואם מנחת
מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה׃ ואם מנחתא דרדתא קרבנך סלת במשח תתע
ביד׃ ואן כאן קרבאנך הדיה עלא טאבק פאתעמל סמר בדהן׃ והבאת את המנחה
אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל הכהן והגישה אל המזבח׃ ותיתי ית מנחתא
דתתעביד מאלין קדם יי׃ ויקרבנה לכהנא ויקרבנה למדבחא׃ פאית בהד״יה אלדי יקד צנעת
מן האחדה הדה ללה ויקרבהא אלי אלאמאם ויקדמהא אלי אלמדבח׃ והרים הכהן מן ה
המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה׃ ויפריש מנה׃ ויריס
כהנא מן מנחתא ית אדכרתהא ויסיק למדבחא קרבן דמתקבל ברעוא קדם יי׃ וירפע מנהא
פיהא ויקתרה עלא אלמדבח קרבאן מקבול מרצ׳י ללה׃ והנותרת מן המנחה לאהרן
ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה׃ ודישתאר מן מנחתא לאהרן ולבנוהי קודש קודשין
מקורבניא דיי׃ ופאצ׳ל מנהא אלהרון ולבניה מן כואץ אלאקדאס מן קראבין אלה׃
כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו
ממנו אשה ליהוה׃ כל מנחתא דתקרבון קדם יי לא תתעביד חמיע ארי כל חמיר וכל
דבש לא תסקון מניה קרבנא קדם יי׃ גמיע אלהדאיא אלדי תקרבונהא ללה לא תעמל
כמירא לאן כל כמיר וכל עסל לא תקתרו מנה קרבאנא ללה׃ קרבן ראשית תקריבו
אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח׃ קרבן קדמאי תקרבון יתהון קדם יי ולמדבחא
לא יתסקון לאתקבלא ברעוא׃ לכן קרבאן אלאול תקרבוה ללה ואלי אלמדבח לא תצעד
לקבול מרצ׳י׃ וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל
מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח׃ וכל קרבן מנחתך במלחא תמלח ולא תבטיל מלח
קים אלהך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלחא׃ וגמיע קרבאן הדאיאך אמלחהא
במלח ולא תעטל אלמלח לאנה עהד רבך מן הדאיאך ומע סאיר קרבאנך פקרב מלחא׃
ואם תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלוי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך׃
ואם תקרב מנחת בכורין קדם יי אביב קלי בנור פירוכן רכיכן תקריב ית מנחת בכורך׃ ואן קדמת
הד״יה בכור ללה פפריך מקלי בנאר גריש מן שהרף קרבהא׃ ונתת עליה שמן ושמת ע
עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא׃ ותתין עלה משחא ותשוי עלה לבונתא מנחתא
היא׃ ואגעל עליהא דהנא וציר עליהא לבאנא כדאך מא תכון הד״יה׃ והקטיר הכהן
את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה ליהוה׃ ויסיק כהנא ית אדכרתה
מפירוכה וממשחה על כל לבונתה קורבנא קדם יי׃ ויקתר אלאמאם פיהא מן גרישהא ודה
נהא מע גמיע לבאנהא קרבאנא ללה׃
ואם זבח שלמים קרבנו
אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה׃ ואם נכסת קודשיא
קרבניה אם מן תורי הוא מקריב אם דכר אם נוקבא שלים יקריביניה קדם יי׃ ואן כאן קרבאנה

דבח סלאמה מן אלבקר דכר או אנתי פליקרבה צחיחא בין ידי אללה׃ וסמך ידו על
ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב׃
ויסמוך ידיה על ריש קרבניה ויכסניה בתרע משכן זמנא ויזרקון בני אהרן כהניא
ית דמא על מדבחא סחור סחור׃ ויסנד ידה עלא ראס קרבאנה וידבחה ענד באב קבא
אלמחצ'ר וירשו בני הרון דמה עלא אלמדבח מסתדירא׃ והקריב מזבח השלמים אשה
ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב׃ ויקריב מנכסת קודשיא
קורבנא קדם יי ית תרבא דחפי ית גווא וית כל תרבא דעל גווא׃ ויקרב מן דבח אלסלאמה קרבא
נא ללה אלתרב אלמגטי אלגוף וגמיע אלשחם אלדי עלא אלגוף׃ ואת שתי הכליות ואת החלב
אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׃ וית תרתין כולין
וית תרבא דעליהון דעל גססיא וית חצרא דעל כבדא על כוליתא יעדינה׃ ואלכלותין ואלשחם
אלדי עליהמא אלדי עלא אלאחשא וזאידה אלכבד מע אלכלא ינזעהא׃ והקטירו אתו בני אהרן
המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח ליהוה׃ ויסקון יתיה
בני אהרן למדבחא על עלתא דעל אעיא דעל אישתא קרבן דמתקבל ברעוא קדם יי׃ ויקתרה בנו הרון
עלא אלמדבח מע אלצעידה עלא אלחטב אלדי עלא אלנאר קרבאן מקבול מרצ'י ללה׃
ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבנו׃ ואם מן ענא
קורבניה לנכסת קודשיא קדם יי דכר או נוקבא שלים יקרביניה׃ ואן כאן קרבאנה מן אלצאן דבח
סלאמה ללה דכר או אנתי פליקרבה בין ידי אללה׃ אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב
אתו לפני יהוה׃ אם אמר הוא מקריב ית קורבניה ויקריב יתיה קדם יי׃ ואן כאן קרבנה חמלא
פליקרבה בין ידי אללה׃ וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני
אהרן את דמו על המזבח סביב׃ ויסמוך ית ידיה על ריש קורבניה ויכוס יתיה קדם משכן
זמנא ויזרקון בני אהרן ית דמא על מדבחא סחור סחור׃ ויסנד ידה על ראסה וידבחה ענד
באב קבה אלמחצ'ר וירשו בני הרון דמה עלא אלמדבח מסתדירא׃ והקריב מזבח השלמים אשה
ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת העצה יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב
אשר על הקרב׃ ויקריב מנכסת קודשיא קורבנא קדם יי תרביה אליתא שלמתא לקביל שזרתא יעדינה
וית תרבא דחפי ית גווא וית כל תרבא דעל גווא׃ ויקרב מן דבח אלסלאמה קרבאנא ללה אלתרב
ואליה צחיחה אמאם אלעצעץ ינזעהא ואלשחם אלמגטי אלגוף וסאיר אלשחם אלדי עלא אלגוף׃
ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות
יסירנה׃ וית תרתין כולין וית תרבא דעליהון דעל גססיא וית חצרא דעל כבדא על כוליתא
יעדינה׃ ואלכלותין ואלשחם אלדי עליהמא אלדי עלא אלאחשא וזאידה אלכבד מע אלכלא
ינזעהא׃ והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה׃ ויסקיניה כהנא למדבחא לחים
קורבנא קדם יי׃ ויקתרה אלאמאם עלא אלמדבח קרבאן מחרק ללה׃
ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה׃ ואם מן בני עזיא קורבניה ויקרביניה קדם יי׃ ואן כאן

קרבאנה

קרבאנה מן ﭏמאעז פﭏיקרבה בין ידי ﭏלה׃ וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני
אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב׃ ויסמוך ית ידיה על רישיה ויכוס
יתיה ק׳ משכן זמנא ויזרקון בני אהרן ית דמיה על מדבחא סחור סחור׃ ויסנד ידה
עלא ראסה וידבחה ענד באב קבא ﭏמחצר וירשון בנו הרון דמה עלא ﭏמדבח מסתדירא׃
והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על
הקרב׃ ויקריב מניה קרבניה קרבנא ק׳ ית תרבא דחפי ית גווא וית כל תרבא דעל גווא׃
ויקרב מנה קרבאנה קרבאנא ללה ﭏתרב ﭏמגטי ﭏגוף וגמיע ﭏשחם ﭏדי עלא ﭏגוף׃ ואת
שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות
יסירנה׃ וית תרתין כולין וית תרבא דעליהון דעל גססיא וית חצרא דעל כבדא על
כוליתא יעדינה׃ וﭏכלותין וﭏשחם ﭏדי עליהמא ﭏדי עלא ﭏאחשא וﭏזאידה ﭏכבד
מע ﭏאחשא וﭏזאידה ﭏכבד מע ﭏכלא ינזעהא׃ והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה
לריח ניחח כל חלב ליהוה׃ ויסיקנון כהנא למדבחא לחים קרבנא לאתקבלא ברעוא כל
תרבא ק׳׃ ויקתרהא ﭏאמאם עלא ﭏמדבח קרבאן מחרק מרצי מקבול כדאך כל שחם
ללה׃ חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו׃ קים עלם לדריכון
בכל מותבניכון כל תרבא וכל דמא לא תיכלון׃ רסם ﭏדהר עלא מר אגיאלכם פי
גמיע מסאכנכם כל שחם וכל דם לא תאכלוה׃ וידבר יהוה
אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות ד
יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה׃ ומליל עם בני ישראל למימר אנש ארי
יחוב בשלו מכל פקודיא דיי דלא כשרין לאתעבדא ויעביד מחד מנהון׃ מר בני
אסראיל קאילא אי אנסאן אכטא סהוא מן גמיע פראיץ ﭏלה ﭏדי לא תעמל פעמל
ואחדה מנהא׃ אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא
פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת׃ אם כהנא רבא יחוב לחובת עמא ויקריב על חובתיה
דחב תור בר תורי שלים ק׳ לחטתא׃ אן כאן ﭏאמאם ﭏממסוח אכטא יעאקב
כטא ﭏנאס פﭏיקרב עלא כטאה ﭏדי אכטא לתאמן ﭏבקר צחיחא ללה דכוה׃ והביא
את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני
יהוה׃ וייתי ית תורא לתרע משכן זמנא ק׳׃ ויסמוך ית ידיה על ריש תורא ויכוס ית
תורא ק׳׃ ויאתי בﭏתור ﭏי באב קבא ﭏמחצר בין ידי ﭏלה ויסנד ידה עלא ראסה וידבחה
בין ידי ﭏלה׃ ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד׃ ויסב כהנא
רבא מדמא דתורא ויעיל יתיה למשכן זמנא׃ ויאכד ﭏאמאם ﭏממסוח מן דמה וידכלה
קבא ﭏמחצר׃ וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את
פני פרכת הקדש׃ ויטבול כהנא ית אצבעיה בדמא וידי מן דמא שבע זמנין ק׳ קדם
פרכתא דקודשא׃ ויגמס אצבעה פיה וינצח מנה סבע מראר בין ידי ﭏלה קבאלת כנף ﭏקדס
ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת

ד
כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: וית כהנא מן דמא
על קרנת מדבח קטורת בסמיא דקדם יי דבמשכן זמנא וית כל דמא דתורא ישפוך ליסוד
ומדבחא דעלתא דבתרע משכן זמנא: ומן דם יצע עלא ארכאן מדבח בכור אלעטור
בין ידי אללה אלדי פי קבא אלמחצ'ר וגמיע דם יצבה ענד באב אסאס מדבח אלצעידה אלדי ענד
באב קבא אלמחצ'ר: ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל
החלב אשר על הקרב: וית כל תרב תורא דחטאתא יפריש מניה ית תרבא דחפי על גואה וית כל
תרבא דעל גואה: וגמיע שחמה ירפעה מנה אלתרב אלמגטי אלגוף וגמיע אלשחם אלדי עלא אלגוף:
ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על
הכליות יסירנה: וית תרתין כולין וית תרבא דעליהן דעל גססיא וית חצרא דעל כבדא
על כוליתא יעדינה: ואלכלותין ואלשחם אלדי עליהמא אלדי עלא אלחשא וזאידה אלכבד
מע אלכלא ינזעהא: כאשר יורם משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה:
כמא דמתפרש מתור נכסת קודשיא ויסיקנון כהנא על מדבחא דעלתא: כמא ירפע מן תור
דבח אלסלאמה ויקתרהא אלאמאם עלא מדבח אלצעידה: ואת עור הפר ואת כל בשרו
על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו: וית משך תורא וית כל בסריה על רישיה ועל כרעוהי
וגויה ואכליה: וגלד אלת וגמיע לחמה מע ראסה ואכארעה ובטנה ופרתה: והוציא את
כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש
על שפך הדשן ישרף: ויפיק ית כל תורא למברא למשריתא לאתר בית מישד קטמא
ויוקיד יתיה על אעיא בא'ישתא על אתר בית מישד קטמא יתוקד: ויכרג גמיע אלת' אלי
כארג אלעסכר אלי מוצ'ע טאהר אלי מטרח אלרמאד ויחרקה עלא חטב באלנאר עלא מטרח
אלרמאד יחרק:
ד ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם
דבר מעיני הקהל ועשו אחת מ[כל] מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו: ואם כל כנשתא
דישראל ישתלון ויהי מכסא פתגמא מעיני קהלא ויעבדון חד מכל פקודיא דיי דלא כשרין
לאתעבדא ויחובון: ואן כאן גמאעה בני אסראיל סהו ען שי פגאב אמר ען עיון אלגוק פעמלו
ואחד מן פראיץ' אללה אלדי לא תעמל פאתמו: ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו ה
הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד: ותתידע חובתא דחבו עלה ויקרבון
קהלא תור בר תורי לחטאתא וייתון יתיה לקדם משכן זמנא: פערפת אלכטיה אלדי אכטוה
פליקרב אלגוק דתאמן אלבקר לאלכטוה ויאתון בה אלי באב קבא אלמחצ'ר: וסמכו זקני העדה
את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה: ויסמכון סבי כנשתא ית
ידיהון על ריש תורא קדם יי ויכוס ית תורא קדם יי: ויכבר ישיוך אלגמאעה אידיהם עלא ראס
אלת בין ידי אללה ויד'בחה בין ידי אללה: והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד:
ויעיל כהנא רבא מדמא דתורא למשכן זמנא: וידכ'ל אלאמאם אלממסוח מן דמה אלי קבא אל
מחצ'ר: וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת: ויטבול

כהנא אצבעיה מן דמא וידי שבע זמנין קדם יי ית קדם פרכתא׃ ויגמס אצבעה פיה
וינצח מנה סבע מראר בין ידי אללה קבאלה אלסגף׃ ומן הדם יתן על קרנות המזבח אשר
לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח
אהל מועד׃ ומן דמא יתין על קרנת מדבחא דקדם יי דבמשכן זמנא וית כל דמא
ישפוך ליסודא דמדבחא דעלתא דבתרע משכן זמנא׃ ומנה יגעל עלא ארכאן אלמדבח
אלדי בין ידי אללה פי קבה אלמחצר ובאקיה יצבה ענד אסאסה אלדי ענד באב קבה אלמחצר׃
ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה׃ וית כל תרביה יפריש מניה ויסיק למדבחא׃ וגמיע
שחמה ירפעה מנה ויקתרה עלא אלמדבח׃ ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה
לו וכפר עלהם הכהן ונסלח להם׃ ויעביד לתורא כמא דעבד לתורא דחטתא כין יעביד
ליה ויכפר עליהון כהנא וישתביק להון׃ ויעמל בה כמא עמל ברס אלכטא כדאך יעמלה
ויסתגפר ענהם אלאמאם ויגפר להם׃ והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אתו כ
כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא׃ ויפיק ית תורא למברא למשריתא ו
ויוקיד יתיה כמא דאוקיד ית תורא קדמאה חטאת קהלא הוא׃ ויכרגה אלי כארג אלעסכר ויחרקה
כמא אחרק אלתור אלאול הו דכוה אלגוק׃
אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה
ואשם׃ אם רבא יחוב ויעביד חד מכל פקודיא דיי אלהיה דלא כשרין לאתעבדא בשלו
ויחוב׃ ואן אכטא שריף באן עמל ואחדה מן פראיץ אללה אלדי לא תעמל סהוא פאתם׃
או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים׃ או א
אתידע ליה חובתיה דחב בה וייתי ית קרבניה צפיר בר עזין דכר שלים׃ תם ערף בכטייתה
אלתי אכטא בהא יאת בקרבאנה עתוד מן אלמאעז דכר צחיח׃ וסמך ידו על ראש השעיר
ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת הוא׃ ויסמוך ידיה על
רישא צפירא ויכוס יתיה באתרא דיכוס ית עלתא קדם יי חטתא הוא׃ ויסנד ידה עלא ראסה
וידבחה ענד באב קבה אלמחצר פי מוצע ידבח אלצוה בין ידי אללה לאנה דכוה׃ ולקח הכהן מדם
החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה׃ ויסב
כהנא מדמא דחטתא באצבעיה ויתין על קרנת מדבחא דעלתא וית דמיה ישפוך ליסודא דמדבחא
דעלתא׃ ויאכד אלאמאם מן דמהא באצבעה ויגעל עלא ארכאן מדבח אלצעידה ובאקיה יצבה ענד
אסאסה׃ ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו׃
וית כל תרביה יסיק למדבחא כתרב נכסת קודשיא ויכפר עלוהי כהנא מחובתיה וישתביק ליה׃
וגמיע שחמה יקתרה עלא אלמדבח כשחם דבח אלסלאמה ויסתגפר ענה אלאמאם מן כטייתה ו
ויגפר לה׃ ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם
הארץ בעשתה אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם׃ ואם אנשא חד יחוב בשלו מעמא ד
דארעא במעבדיה חד מפקודיא דיי דלא כשרין לאתעבדא ויחוב׃ ואן אכטא אנסאן פהוא מן ע

עואם אבלאד באן עמל ואחדה מן פראיץ אללה אלדי לא תעמל פאתם׃ או הודע אליו
חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא׃ או
אתידע ליה חובתיה דחב וייתי קורבניה צפירת עזי שלמא נוקבא על חובתיה דחב׃ תם עורף
בכטייתה אלדי אכטא פליאת בקרבאנה שאה מן אלמאעז צחיחה אנתי עלא כטאה אלדי אכטא׃
וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה׃ ויסמוך ית ידיה על
ריש חטאתא ויכוס ית חטאתא באתרא דעלתא׃ ויסנד ידה עלא ראסהא וידבחהא לאלכטיה פי
מוצע אלצעידה׃ ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה
ישפך אל יסוד המזבח׃ ויסב כהנא מדמא באצבעיה ויתין על קרנת מדבחא דעלתא וית
כל דמה ישפוך ליסודא דמדבחא׃ ויאכד אלאמאם מן דמהא באצבעה ויגעל עלא ארכאן מדבח
אלצעידה ובאקיה יצבה ענד אסאסה׃ ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח
השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו׃ וית כל תרבה
יעדי כמא דמתעדא תרב מעל נכסת קדשיא ויסיק כהנא למדבחא לאתקבלא ברעוא קדם יי
ויכפר עלוהי כהנא וישתביק ליה׃ וגמיע שחמהא ירפעה כמא ירפע שחם אלאמאן מן דבח אלסלא'
מה ויקתרה אלאמאם עלא אלמדבח מקבול מרצי ללה ויסתגפר ענה אלאמאם ויגפר לה׃

ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה׃ ואם אמר ייתי
קורבניה לחטאתא נוקבא שלמתא ייתינה׃ ואן כאן קרבאנה חמלא לאלכטיה פליאת בהא אנתא
צחיחה׃ וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את
העלה׃ ויסמוך ית ידיה על ריש חטאתא ויכוס יתה לחטאתא באתרא דיכוס ית עלתא׃ ויסנד
ידה עלא ראסהא וידבחהא לאלכטיה פי מוצע ידבח אלצעידה׃ ולקח הכהן מדם החטאת
באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח׃ ויסב כהנא מדמא
דחטאתא באצבעיה ויתין על קרנת מדבחא דעלתא וית כל דמה ישפוך ליסודא דמדבחא׃
ויאכד אלאמאם מן דמהא באצבעה ויגעלה עלא ארכאן מדבח אלצעידה ובאקיה יצבה ענד
אסאסה׃ ואת כל חלבה יסיר כאשר יוסר חלב הכשב מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם
המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו׃ וית כל תרביה
יעדי כמא דמתעדא תרב אמר מנכסת קדשיא ויסיק כהנא יתהון למדבחא על קרבניא דיי
ויכפר עלוהי כהנא על חובתיה דחב וישתביק ליה׃ וגמיע שחמהא ירפעה כמא ירפע שחם
אלכבש מן דבח אלסלאמה ויקתרהא אלאמאם עלא אלמדבח מע קראבין אללה ויסתגפר ענה אלאמאם
עלא כטייתה אלדי אכטא ויגפר להו׃

ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא ה
עונו׃ ואנש ארי יחוב וישמע קל מומי והוא סהיד או חזא או ידע אם לא יחוי ויקביל חוביה׃
ואי אנסאן אכטא באן סמע צות חרג והו שאהד או ראי או עלם בה ולם יכבר פקד
חמל וזרה׃ או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה
טמאה׃

טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם: או אנש די יקרב בכל
מדעם מסאב או בנבלת חיתא מסאבתא או בנבלת בעירא מסאבא או בנבלת רחיש
מסאבא ויהי מכסא מניה והוא מסאבא וחב: או דנא בשי מן אלנגאסאת או בנבילה וחש
נגס או בנבילת בהימה נגסה או בנבילת שי מן אלדביב אלנגס וגבא ד'לך ענה והו נגס ואתם:
או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם: או
ארי יקרב בסואבת אנשא לכל סאובתיה די יסתאב בה ויהי מכסא מניה והוא ידע וחב:
או דנא בנגאסה אנסאן לגמיע נגאסתה אלתי ינגס בה וגבא ד'לך ענה והו עלם ואתם:
או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה
ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה: או אנש ארי יקיים לפרשא בספון לאבאשא
או לאיטבא לכל די יפריש אנשא בקיום ויהי מכסא מניה והוא ידע וחב לחדא מאלין: או
אנסאן חלף בלפט' שפתיה לאסאה או לאחסאן לגמיע מא ילפט' אלאנסאן בימין וגבא ד'לך
ענה והו עלם בואחדה מנהא ואתם: והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא
עליה: ויהי ארי יחוב לחדא מאלין ויודי דחב עלה: פאדא אתם בואחדה מנהא תם אקר
במא אכטא: והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או
שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו: וייתי ית אשמיה לקדם יי על חובתיה
דחב נקבא מן ענא אמרתא או צפירת עזי לחטתא ויכפר עלוהי כהנא מחובתיה: ויאת
בקרבאנה ללה עלא כטאה אלדי אכטא אנתא מן גנס נעגה או שאה לדכוה ויסתגפר
ענה אלאמאם מן כטיתה: ואם לא תגיע ידו די שה והביא את אשמו אשר חטא שתי
תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה: ואם לא תמטי ידיה כמסת
אמרא וייתי ית אשמיה דחב תרין שפנינן או תרין בני יונה קדם יי חד לחטתא וחד לעלתא:
ואן לם תנל ידה מקדאר שאה פליאת בקרבאנה עלא מא אכטא שפנינן או פרכי
חמאם ללה אחדהמא לד'כוה ואלאכר לצעידה: והביא אתם אל הכהן והקריב את
אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל: וייתי יתהון לות כהנא ויקריב
ית דלחטתא קדמיתא וימלוק ית רישיה מקביל קדליה ולא יפריש: ויאת בהמא אלי
אלאמאם ויקרב אלדי לד'כוה אולא ויפצל ראסה ממא ילי קפאה ולא יפרזה: והזה מדם החטאת
על קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא: וידי מדמא דחטתא על
כותל מדבחא ודישתאר בדמא יתמצי ליסודא דמדבחא חטתא הוא: וינצח מן דמהא
עלא חאיט אלמדבח ובאקיה ימציה ענד אסאסה לאנהא דכוה: ואת השני יעשה עלה
כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו: וית תנינא יעביד עלתא כדחזי
ויכפר עלוהי כהנא מחובתיה דחב וישתביק ליה: ותאני יעמלה צעידה כאלסירה ויסתגפר
ענה אלאמאם ען כטאה אלדי אכטא ויגפר לה:
ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירת

האיפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא׃ ואם לא
תדביק ידיה לתרין שפנינין או לתרין בני יונה וייתי ית קרבניה דחב חד מן עסרא בתלת סאין
סלתא לחטתא לא ישוי עלה משחא ולא יתן עלה לבונתא ארי חטאתא היא׃ ואן לם תנש-
ירה תמן שפנינין או פרכי חמאם פליאת בקרבאנה עלי׳ מא אכטא עשר אויבה סמד לא דכוה
לא יצב עליהא דהנא ולא יגעל עליהא לבאנא לאנהא דכוה׃ והביאה אל הכהן וקמץ הכהן
ממנה מלוא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת היא׃ וייתינה לות
כהנא ויקמוץ כהנא מנה מלי קומציה ית אדכרתה ויסיק למדבחא על קרבניא דיי חטאתא
היא׃ פיאתיבהא לא לאמאם פיקבץ מנהא לאמאם מל קבצתה מן פיהא פיקתרה עלי׳ אלמד-
בח מע קראבין אלה כדאך מא תכון דכוה׃ וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת
מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה׃ ויכפר עלוהי כהנא על חובתיה דחב מחדא מאלין
וישתביק ליה ותהי לכהנא כמנחתא׃ ויסתגפר ענה לאמאם ען כטיתה אלדי אכטא
בואחדה מן הדה פיגפר לה ותציר ללאמאם כסאיר אלהדאיא׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ומליל יי׳ עם משה למימר׃ נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה
מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש
לאשם׃ אנש ארי ישקר שקר ויחוב בשלו מקדשיא דיי וייתי ית אשמיה לקדם יי׳ דכר
שלים מן ענא בפרסניה כסף סלעין בסלעי קדשא לאשמא׃ אי אנסאן כאנת נכתא ואכטא סהוא
בשי מן אקדאס פלית בקרבאנה ללה כבש צחיח מן אגנם בקימתה מתאקיל פצה במתקאל
אלקדס לקרבאן׃ ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישיתו יוסף עליו ונתן אתו
לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו׃ וית דחב מן קדשא ישלים וית חומשיה
יוסף עלוהי ויתין יתיה לכהנא וכהנא יכפר עלוהי בדכרא דאשמא וישתביק ליה׃ ואלדי
אכטא פיה מן אלקדס יסלמה ויזיד עליה כמסה ויעטיה לאמאם ויסתגפר ענה בכבש אלקרבאן
פיגפר לה׃ פ ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת
מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו׃ ואם אנש ארי יחוב ויעביד
חד מכל פקודיא דיי׳ דלא כשרין לאתעבדא ולא ידע וחב ויקביל חוביה׃ ואן אנסאן אכטא
פעמל ואחדא מן פראיץ אללה אלתי לא תעמל ולם יעלם באנה קד אתם וחמל וזרה׃ והביא איל
תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע
ונסלח לו׃ וייתי דכר שלים מן ענא בפרסניה לאשמא לות כהנא ויכפר עלוהי כהנא על
שלותיה דאשתלי והוא לא ידע וישתביק ליה׃ פליאת בכבש צחיח מן אגנם בקימתה לקרבאן
אלאתאם ויסתגפר ענה לאמאם ען סהותה אלדי סהא והו לם יעלם ויגפר לה׃ אשם הוא
אשם אשם ליהוה׃ אשמא הוא על חובתיה דהוא חב אשמא יקריב לי׳׳׳׳ ואן קרבאן אתאם
ען אתמה אלדי אתסלה׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ נפש
כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את

עמיתו׃

עמיתו: אנש ארי יחוב וישקר שקר קדם יי ויכדיב בחבריה בפקדונא או בשותפות ידא
או בגזילא או יעשק ית חבריה: אי אנסאן אכטא ונכת נכתא בגלה פגאחד צאחבה
ודיעאה או מעאמלה או גצב או גשם צאחבה: או מצא אבדה וכחש בה ונשבע
על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה: או אשכח אבידתא וכדיב
בה ואשתבע על שקרא על חדא מכל דיעביד אנשא למחטב בהן: או וגד צ׳אלה פאנכר
הא וחלף עליה באטל עלי כלה מן גמיע מא יעמל אנסאן פיכטא בהא: והיה כי יחטא
ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר
הפקד אתו או את האבדה אשר מצא: ויהי ארי יחטי ויחוב ויתיב ית גזילא דגזל או ית
עשקא דעשק או ית פקדונא דאתפקד לותיה או ית אבידתא דאשכח: פאדיהו אכטא
ואתם פלירד אלגצב אלדי גצבה או אלגשם אלדי גשמה או אלודיעה אלדי אודעת ענדה או אלצ׳אלה
אלדי וגדהא: או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו ל
לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו: או מכולא דישתבע עלוהי לשקרא וישלים יתיה ברישיה
וחומשיה יוסיף עלוהי לדהוא דיליה יתניניה ביומא דחובתיה: או ממא סוא דלך ממא חלף
עליה באטלא פלירדה בראסה ויזיד עליה אכמאסה ויעטי לאלדי הו לה פיום אעתראפה
בדנבה: ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן: וית אשמיה
ייתי לקדם יי דכר שליב מן ענא בפרסניה לאשמא לות כהנא: פליאת בקרבאנה ללה
כבש צחיח מן אלצאן בקימתה לקרבאן אלאתמאם: וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח
לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה: ויכפר עלוהי כהנא קדם יי וישתביק ליה
על חדא מכל דיעביד למחטב בה: ויסתגפר ענה אלאמאם בין ידי אללה ויגפר לה עלי אית
כלה מן גמיע מא יעמל פאתם בהא:

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את אהרן ואת בניו
לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח
תוקד בו: פקיד ית אהרן וית בנוהי למימר דא אוריתא דעלתא היא עלתא דמתוקדא על
מדבחא כל ליליא עד צפרא ואשתא דמדבחא תהי יקדא ביה: מר הרון ובניה קאילא
הדה שריעה אלצעידה הי אלצעידה תוצע עלי חטב טול אלליל אלי אלגדאה ונאר אלמדבח תת
קד עליה: ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל
האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח: וילבש כהנא לבושין דבוץ ומכנסין דבוץ
ילבש על בסריה ויפריש ית קטמא דתיכול אשתא ית עלתא על מדבחא וישויניה בסטר
מדבחא: וילבס אלאמאם קמיץ כתאן עשר וסראויל מן עשר ילבס עלי בדנה וירפע אלרמאד אלתי
תאכל נאר אלצעידה עלי אלמדבח פיגעלה לזק אלמדבח: ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים
והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור: וישלח ית לבושוהי וילבש לבושין
אחרנין ויפיק ית קטמא למברא למשריתא לאתר דכי: תם יכלע תיאבה וילבס תיאב אכר
ויכרג אלרמאד אלי כארג אלעסכר אלי מוצע טאהר: והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער

עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: ואישתא
על מדבחא תהי יקדא ביה לא תטפי ויבער עלה כהנא אעין בצפר בצפר ויסדר עלה עלתא ו
ויסיק עלה תרבי נכסת קודשיא: ואלנאר אלתי עלי אלמדבח תתקד פיה לא תטפא וישעל עליהא אל
אמאם חטבא פי כל גדאה וינצד עליהא אלצעידה ויקתר עליהא שחום אלסלאמה: אש תמיד
תוקד על המזבח לא תכבה: אישתא תדירא תהי יקדא על מדבחא לא תטפי: כדאך אלנאר
דאימא תתקד עלי אלמדבח לא תטפא: וזאת תורת המנחה הקרב
אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח: ודא אוריתא דמנחתא דיקרבון יתה בני אהרן קדם יי
לקדם מדבחא: והדה שריעה אלהדיה אן יקדמהא בני הרון בין ידי אלמדבח: והרים ממנו ב
בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח
אזכרתה ליהוה: ויפריש מניה בקומציה מסלתא דמנחתא וממשחה וית כל לבונתא דעל
מנחתא ויסיק למדבחא לאתקבלא ברעוא אדכרתה קדם יי: ויפרע מנהא בקבצתה מן סמידהא
ודהנהא וגמיע אללבאן אלדי עליהא ויקתר פיהא עלי אלמדבח קבול מרצי ללה: והנותרת
ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדוש בחצר אהל מועד יאכלוה: ודישתאר
מנה ייכלון אהרן ובנוהי פטיר תתאכיל באתר קדיש בדרת משכן זמנא ייכלונה: ואלפאצל
מנהא יאכלוה הרון ובניה ואלפאצל מנהא יאכלוה הרון ובניה פטירא תוכל פי מוצע מקדס
פי צחן קבא אלמחצר יאכלוהא: לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא
כחטאת וכאשם: לא תתאפי חמיע חולקהון יהבית יתה מקורבני קודש קודשין היא כחטאתא
וכאשמא: לא תכבז כמירא נעלתהא קסמהם מן קראביני מן כואץ אלאקדאס הי כאלדכוה
וקרבאן אלאתם: כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע
בהם יקדש: כל דכורא בבני אהרן ייכלינה קים עלם לדריכון מקרבניא דיי כל דיקרב בהון י
יתקדש: כל דכר מן בני הרון יאכלוהא רסם דהר לאגיאלכם מן קראבין אללה כל מן לאמס
הא תקדס: פ וידבר יהוה אל משה לאמר: זה ב
קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשירית האיפה סלת מנחה
תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב: דין קרבן אהרן ובנוהי דיקרבון קדם יי ביומא דירבון
יתיה חד מן עסרא בתלת סאין סלתא מנחתא תדירא פלגותה בצפרא ופלגותה ברמשא:
הדי קרבאן הרון ובניה אלדי יקרבוה ללה פי יום מסח עשר אלויבה סמיד הדיה דאימא
נצפהא באלגדאה ונצפהא באלעשי: על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני מ
מכמם כזרבכת תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח ניחח ליהוה: על מסריתא במשח
תתעביד רביכא תיתיניה תופיני מנחת בציעין תקריב לאתקבלא ברעוא קדם יי: עלי טאבק בדהן
תעמל סהותיה תאתי בהא רפכה תרדאתך תקרבהא קבולא מרציא ללה: והכהן המשיח
תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר: וכהנא דיתרבא תחותוהי מבנוהי יעביד
יתה קים עלם קדם יי גמיר תתסק: וכדאך אלאמאם אלמסתכלף בעדה מן בניה יצנעהא רסם דהר
ללה גמלה תקתר: וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל: וכל מנחתא דכהנא גמיר תהי לא

תתאכיל

תתאכילי וסאיר הדיא שאמאם תקתר גמלה ולא תוכל׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום
אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא׃ ומליל עם אהרן ועם
בנוהי למימר דא אוריתא דחטתא באתרא דתתנכיס עלתא תתנכיס חטתא קדם יי קודש
קודשין היא׃ קל להרון ובניה הדה שריעה׳ דכוה ופי מוצע מקדם תוכל פי עחן כבא שמחער׃
הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד׃ כהנא דמכפר בדמה
ייכלינה באתר קדיש תתאכיל בדרת משכן זמנא׃ שאמאם שמרכי בהא יאכלהא פי מוצע
מקדם תוכל פי צחן כבא שמחצר׃ כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד
אשר יזה עליה תכבס במקום קדוש׃ כל דיקרב בבסרה יתקדש ודי ידי מדמה על לבושא
דידי עלה תחוור באתר קדיש׃ כלמא דנא אכלחמהא תקדס ואן אנתצח מן דמהא שי ינצח
ענהא עלי תוב פשיגסל פי מוצע מקדס׃ וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי
נחשת בשלה ומרק ושטף במים׃ ומן דחסף דתתבשל ביה יתבר ואם במנא דנחשא
תתבשל ויתמריק וישתטיף במיא׃ ואנא שכזף שלדי תטבך פיה יכסר ואן טבכה פי אנא ג
נחאס פליהלך ויגסל במא׃ כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא׃ כל דכורא
בכהניא ייכול יתה קודש קודשין היא׃ כל דכר בכהניא ייכול יתה קודש קודשין מן ש׳׳
איימה יאכלהא אדהי מן שאקדאס׃ וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר
בקדש לא תאכל באש תשרף׃ וכל חטתא דיתעל מדמה למשכן זמנא לכפרא ב
בקדשא לא תתאכיל בנורא תתוקד׃ וכל דכיה ידכל מן דמהא שי לכבא שמחצר ליסתגפר
פי שקדם פלא תוכל בל תחרק בנאר׃
וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא׃ ודא אוריתא דאשמא קודש קודשין הוא׃
והדה שריעת קרבאן שאתם והו איצא מן כואץ שאקדאס׃ במקום אשר ישחטו את
העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב׃ באתרא דיכסון ית עלתא יכסון
ית אשמא וית דמיה יזרוק על מדבחא סחור סחור׃ פי מוצע תדבח שעידה ידבח קרבאן ש׳
אתם ודמה ירש עלי שמדבח מסתדירא׃ ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב
המכסה את הקרב׃ וית כל תרביה יקריב מניה ית אליתא וית תרבא דחפי ית גוא׃ וגמיע
שחמה ירפעה מנה שליה ושחם שמגטי שגוף׃ ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן
אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה׃ וית תרתין כולין וית תרבא
דעליהון דעל גססיא וית חצרא דעל כבדא על כוליתא יעדינה׃ ושכלותין ושחם שדי
עליהמא שדי עלי שמתניא שאחשא וזאידת שכבד מע שכלא ינזעהא׃ והקטיר הכהן אתם
המזבחה אשה ליהוה אשם הוא׃ ויסיק יתהון כהנא למדבחא קרבנא קדם יי אשמא הוא׃
ויקתרהא שאמאם עלי שמדבח קרבאנא ללה כדאך הוא יעני קרבאן שאתם׃ כל זכר
בכהנים יאכלנו במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא׃ כל דכורא בכהניא ייכלניה באתר
קדיש יתאכיל קודש קודשין הוא׃ כל דכר מן שאימה יאכלה ופי מוצע מקדס יוכלואנה

מן כואץ

מן כזאץ לאקדאם: כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה: כחטאת
כן אשמא אוריתא חדא להון כהנא דיכפר ביה דיליה יהי: וקרבאן לאתם כלכטיה
שריעה ואחדה להמא לאמאם לדי יכפר בה לה יכון: והכהן המקריב את עלת איש
עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה: וכהנא דמקריב ית עלת גבר משך עלתא דיקריב לכהנא
דיליה יהי: ולאמאם למקרב עירה ען אמר בעד תקריבהא גלד לעירה לדי יקרבה יכון
לה: וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה
לו תהיה: וכל מנחתא דתתאפי בתנורא וכל דתתעביד בדרתא ועל מסריתא לכהנא דמקריב
יתה דיליה תהי: וכל הדייה ממא יכבז פי לתנור או יעמל פי טנגיר או עלי טאבק לאמאם
למקרבהא תכון לה: וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו: וכל
מנחתא דפילא במשח ודלא פילא לכל בני אהרן תהי גבר כאחוהי: וכל הדייה מלתותה ב
בדהן או גאפה לגמיע בני הרון תכון לואחד כלאכר:
וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה: ודא אוריתא דנכסת קודשיא דיקרבון קדם יי:
והדה שריעת דבח לסלאמה לדי יקרבהא ללה: אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח
התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת
בשמן: אם על תודתא יקרביניה ויקריב על נכסת תודתא גריצן דפטירן פילן במשח ואספוגין
פטירין דמשיחין במשח וסולת רביכא גריצן דפילן במשח: או קרבה עלא שכר פיקרב מעה
גראדקא פטילא מלתותא בדהן ורקאק פטיר ממסוחא בדהן וסמידפך גראדק מלתותה בדהן:
על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו: על גריצן דלחים חמיע יקריב קרבניה
על נכסת תודת קודשוהי: מע גראדק כבז כמיר יקרב קרבאנה מע דבח שכר סלאמתה:
והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את דם השלמים לו יהיה: ויקריב
מניה חד מכל קורבנא אפרשותא קדם יי לכהנא דיזרוק ית דם נכסת קודשיא דיליה יהי: ויקרב
מן דלך רגיף ואחד מן כל קורבאן רפיעה ללה לאמאם לדי ינצח דם דבח לסלאמה פי יום קר
באנה לה יכון: ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר: ובסר נכסת
תודת קודשוהי ביום קרבניה יתאכיל לא יצנע מניה עד צפרא: ולחם דבח שכר סלאמה פי
יום קרבאניה יוכל לא יבקי מנה שי לגדאה: ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את
זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל: ואם נדרא או נדבתא נכסת קורבניה ביום ומקריב
ית נכסתיה יתאכיל וביומא דבתרוהי ודישתאר מניה יתאכיל: ואן כאן דבח קרבאנה
נדרא או תברעא פליוכל פי יום תקריבה לה ומא פצל מנה יוכל: והנותר מבשר הזבח ביום
השלישי באש ישרף: ודישתאר מבסר נכסת קודשיא ביומא תליתאה בנורא יתוקד: ומא פצל
מן לחם לדבח פי יום לתאלת פליחרק בלנאר: ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי
לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא: ואם את
אכלא יתאכיל מבסר נכסת קודשוהי ביומא תליתאה לא יהי לרעוא דמקריב יתיה לא יתחשיב
ליה מרחק יהי ואנש דייכול מניה חוביה יקביל: ואן אכל אכלא מן דבח לסלאמה פי יום לתאלת פלא

ירתצא

יתעצא ולמקירב לה לא יחסב לה בליכון כלאכב ואי אנסאן אכל מנה פקר חמל וזרדה׃
והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר׃ ובסר
קודשא דיקרב בכל מסאב לא יתאכיל בנורא יתוקד ובסר קודשא כל דידכי ליקודשא
ייכול בסר קודשא׃ ולחם לאקדאס או תאבשימן לנגאסאת פלא ייכל בל יחרק בלנאר
ולטאהר מנה פלא יאכלה לא טאהר׃ והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר
ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ ואנש דייכול בסרא מנכסת קדשיא
דקדם יי וסאובתיה עלוהי וישתיצי אנשא ההוא מעמיה׃ ואי אנסאן אכל לחמא
מן דבח סלאמה אזי ללה ונגאסתה עליה פיכקטע ראך לאנסאן מן בין קומה׃ ונפש
כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא ואכל מבשר
זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ ואנש אריקרב בכל מסאב
בסואבת אנשא או בבעירא מסאבא או בכל שקץ מסאב וייכול מבסר נכסת קדשיא
דקדם יי וישתיצי אנשא ההוא מעמיה׃ ואי אנסאן לאמס שי אמן לנגאסאת בנגאסאת
אנסאן או בבהימה נגסה או בשי מן לדביב לנגס ואכל מן דבח לסלאמה בנגאסת אנסאן
או בבהימה) לזי ללה פיכקטע ראך לאנסאן מן קומה׃ וידבר יהוה ד
אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו׃ מליל
עם בני ישראל למימר כל תרב תור ואמר ועז לא תיכלון׃ מר בני אכל קאילא כל שחםבקר
וצאן ומאעז לא תאכלוה׃ וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא
תאכלהו׃ ותרב נבילא ותרב תבירא יתעביד לכל עבידתא ומיכל לא תיכלוניה׃ ושחם
לנבילה ולפקימה אסתעמלוה פיכל צנעה ואכל לא תאכלוכה׃ כי כל אכל חלב מן
הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה׃ ארי כל
תרבא מן בעירא דיקרבון מנה קורבנא קדם יי וישתיצי אנשא דייכול מעמיה׃ פאן כל
מן יאכל שחמא מן לבהאים לתי יקרב מנהא קרבאן ללה יכקטע ראך לאנסאן מן בין
קומה׃ וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה׃ וכל דמא לא תיכלון בכל מ
מותבניכון דעופא ודבעירא׃ וכל דם לא תאכלו פיגמיע מסאכנכם מן לטאיר ולבהאים׃
כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ כל אנש דייכול כל דם וישתיצי
אנשא ההוא מעמיה׃ אי אנסאן אכל שיא מן לדם ינקטע ראך לאנסאן מן קומה׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו
ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו׃ מליל עם בני ישראל למימר דיקריב ית נכסת
קדשוהי קדם יי ייתי ית קורבניה לקדם יי מנכסת קדשוהי׃ כאטב בני אסר וקל להם למקרב
דבח לסלאמה ללה הו לזי יאתי בקרבאנה ללה מן דבח סלאמתה׃ ידיו תביאינה את אשי
יהוה את החלב על החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה׃ ידוהי ייתין ית
קרבניא דיי ית תרבא על חדיא ייתיניה ית חדיא לארמא יתיה ארמא קדם יי׃ ידאה תחמל

קראבין

קראבין אלה אלשחם מע אלצדר יאתי בה מע פירכה תחריכא בין ידי אלה׃ והקטיר
הכהן את החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו׃ ויסיק כהנא ית תרבא למדבחא ויהי
חדיא לאהרן ולבנוהי׃ ויקתר אלאמאם אלשחם עלי אלמדבח ויציר אלצדר להרון ובניה׃ ואת
שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם׃ וית שוקא דימינא תתנון אפרשותא לכהנא
מנכסת קדשיכון׃ ואלסאק אלאימן אעטוה רפיעה לאלאמאם מן דבאיח סלאמתכם׃ המקריב
את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה׃ דמקריב ית דם נכסת
קודשיא וית תרבא מבני אהרן ליה תהי שקא דימינא לחלק׃ אלמקרב דם אלסלאמה
ואלשחם מן בני הרון להו יכון אלסאק אלאימן נציבא׃ כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה
לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת
בני ישראל׃ ארי ית חדיא דארמותא וית שקא דאפרשותא נסיבית מן בני ישראל
מנכסת קודשיהון ויהבית יתהון לאהרן כהנא ולבנוהי לקים עלם מן בני ישראל׃ לאן צדר
אלתחריך וסאק אלרפיעה אכדתהא מן בני אסר מן דבאיח סלאמתהם ואעטיתהא להרון
אלאמאם ובניה רסם אלדהר מן בני אסר׃ זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה
ביום הקריב אתם לכהן ליהוה׃ דא רבות אהרן ורבות בנוהי מקורבניא דיי ביומא דיקריב
לשמשא קדם יי׃ הדה חצת הרון וחצת בניה מן קראבין אלה פי יום קדמו ליאמו ללה׃ אשר
צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם׃ דפקיד יי
למיתן להון ביומא דרבי יתהון מן בני ישראל קים עלם לדריהון׃ אלדי אמר אלה אן יעטי
פי יום מסחהם מן בני אסר רסם אלדהר לאגיאלהם׃ זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם
ולמלואים ולזבח השלמים׃ דא אוריתא לעלתא למנחתא ולחטאתא ולאשמא ולקורבניא
ולנכסת קודשיא׃ הדה אלשריעה ללצעידה וללהדייה וללדכוה וקרבאן אלאתם וללכמאל
וללדבח אלסלאמה׃ אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב
את קרבניהם ליהוה במדבר סיני׃ דפקיד יי ית משה בטורא דסיני ביומא דפקיד ית בני ישראל
לקרבא ית קורבנהון קדם יי במדברא דסיני׃ אלתי אמר אלה בהא מוסי פי גבל סיני פי וקת אמר
בני אסר אן יקרבו קראבינהם ללה פי ברית סיני׃ וידבר ה
יהוה אל משה לאמר׃ קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת
פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות׃ קריב ית אהרן וית בנוהי עמיה וית לבושיא וית משחא
דרבותא וית תורא דחטאתא וית תרין דכרין וית סלא דפטיריא׃ קדם הרון ובניה מעה ואל
תיאב ודהן אלמסחה ותור אלדכוה ואלכבשין וסל אלפטיר׃ ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל
מועד׃ וית כל כנשתא כנוש לתרע משכן זמנא׃ וגמע אלגמע אלי באב קבא אלמחצר׃ ויעש משה
כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד׃ ועבד משה כמא דפקיד יי יתיה ואתכנ
שת כנשתא לתרע משכן זמנא׃ פעמל מוסי כמא אמר אלה פתגמע אלגמע אלי באב קבא אל
מחצר׃ ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות׃ ואמר משה לכנשתא

ו דין פתגמא דפקיד יי למעבדא׃ פקאל מוסי להם הדי אלאמר אלדי אמר אללה אן תעמלוה׃
ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים׃ וקריב משה ית אהרן וית בנוהי ואסחי
יתהון במיא׃ פקדם מוסי הרון ובניה וגסלהם במא׃ ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו באבנט
וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו׃ ויהב עלוהי
ית כתונא וזריז יתיה בהמינא ואלביש יתיה ית מעילא ויהב עלוהי ית אפודא וזריז יתיה
בהמין אפודא ואתקין ליה ביה׃ וגעל עליה אלתוניה וקלדה באלזנאר ואלבסה אלממטר וגעל עליה
אלערדה ושדה בהמיאנהא וצרה בהא׃ וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים
ואת התמים׃ ושוי עלוהי ית חושנא ויהב בחושנא ית אוריא וית תומיא׃ וציר עליה אלבד
נה וגעל פיהא אלאנואר ואלצחאיח׃ וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל מול
פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה׃ ושוי ית מצנפתא על רישיה
ושוי על מצנפתא לקביל אפוהי ית ציצא דדהבא כלילא דקדשא כמא דפקיד יי ית משה׃
וציר אלעמאמה עלי ראסה וגעל דונהא ממא ילי וגהה עצאבה אלדהב תאג אלקדס כמא אמר
אללה מוסי׃ ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם׃
ונסיב משה ית משחא דרבותא ורבי ית משכנא וית כל דביה וקדיש יתהון׃ ואכד מוסי דהן
אלמסוחיה ומסח מנה אלמסכן וגמיע מא פיה וקדסהם׃ ויז ממנו על המזבח שבע פעמים
וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו לקדשם׃ וארי מניה על מדבחא שבע
זמנין ורבי ית מדבחא וית כל מנוהי וית כיורא וית בסיסיה לקדשותהון׃ ונצח מנה עלי אלמד
בח סבע מראר ומסח אלמדבח וגמיע אמתעתה ואלחוץ ומקעדה וקדסהם׃ ויצק משמן המשחה
על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו׃ ואריק ממשחא דרבותא על רישא דאהרן ורבי יתיה
לקדשותיה׃ וצב מן דהן אלמסוחיה עלי ראס הרון ומסחה וקדסה׃ ויקרב משה את בני
אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את משה׃
וקרב מוסי בני הרון ואלבסהם תואניא וקלדהם בזנאניר ועממהם בקלאנס כמא אמר אללה מוסי׃
ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת׃ וקריב ית תורא דחטאתא ז׳
וסמך אהרן ובנוהי ית ידיהון על ריש תורא דחטאתא׃ תם קדם רת אלדכוה ואסנד הרון ובניה
אידיהם עלי ראסה׃ וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא
את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו׃ ונכס ונסיב משה ית דמא
ויהב על קרנת מדבחא סחור סחור באצבעיה ודכי ית מדבחא וית דמא אריק ליסודא דמדבחא וקד
שיה לכפרא עלוהי׃ פדבחה ואכד מוסי מן דמה וגעל עלי ארכאן אלמדבח מסתדירא באצבעה
ודכאה ובאקי אלדם צבה ענד אסאסה וקדסה ואסתגפר ענה׃ ויקח את כל החלב אשר על הקרב
ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן ויקטר משה המזבחה׃ ונסיב משה ית כל
תרבא דעל גוא וית חצר כבדא וית תרתין כוליין וית תרבהון ואסיק משה למדבחא׃ ואכד
גמיע אלתרב אלדי עלי אלגוף וזאידת אלכבד ואלכלותין ושחמהא וקתרה עלי אלמדבח׃ ואת הפר ואת
ערו ואת בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את משה׃ וית תורא וית משכיה

וית כסריה וית אכליה אוקיד בנורא מברא למשריתא כמא דפקיד יי׳ ית משה׃ וארת מע גלדה
ולחמה מע פרתה אחרקה באלנאר כארג אלעסכר כמא אמר אללה למוסי׃ ויקרב
את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל׃ וקריב ית דכרא דעלתא וסמכו
אהרן ובנוהי ית ידיהון על ריש דכרא׃ תם קדם כבש אלצעידה פאסנד הרון ובניה אידיהם עלי
ראסה׃ וישחט ויזרק משה את הדם על המזבח סביב׃ ונכס וזרק משה ית דמא על מדבחא
סחור סחור׃ פדבחה מוסי ונצח אלדם עלי אלמדבח מסתדירא׃ ואת האיל נתח לנתחיו ויקטר
משה את הראש ואת הנתחים ואת הפדר׃ וית דכרא פליג לאברוהי ואסיק משה ית רישא
וית אבריא וית תרבא׃ ועצא מוסי אלכבש אעצאא וקתר אלראס ואלאעצא ואלשחם׃ ואת הקרב
ואת הכרעים רחץ במים ויקטר משה את כל האיל המזבחה עלה הוא לריח ניחח אשה הוא
ליהוה כאשר צוה יהוה את משה׃ וית גווא וית כרעיא חליל במיא ואסיק משה ית כל דכרא
למדבחא עלתא הוא לאתקבלא ברעוא קורבנא הוא קדם יי׳ כמא דפקיד יי׳ ית משה׃ ואלבטן
ואלכראע גסלהא במא וקתר מוסי גמיע אלכבש עלי אלמדבח הו צעידה מקבול מרצי ללה
כמא אמר אללה מוסי׃ ויקרב את האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם
על ראש האיל׃ וקריב ית דכרא תנינא דכר קורבניא וסמכו אהרן ובנוהי ית ידיהון על ריש
דכרא׃ תם קדם אלכבש אלתאני כבש אלתמאם ואסנד הרון ובניה אידיהם עלי ראסה׃ וישחט ויקח
משה מדמו ויתן על תנוך אזן אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית׃ ונכס
ונסיב משה מדמיה ויהב על רום אדנא דאהרן דימינא ועל אליון ידיה דימינא ועל אליון
רגליה דימינא׃ פדבחה מוסי ואכד מן דמה וגעל עלי שחמת אדן הרון אלימנא ועלי אבהאם
ידה אלימנא ועלי אבהאם רגלה אלימנא׃ ויקרב את בני אהרן ויתן משה מן הדם על תנוך
אזנם הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית ויזרק משה את הדם על
המזבח סביב׃ וקריב ית בני אהרן ויהב משה מן דמא על רום אדנהון דימינא ועל אליון
רגלהון דימינא וזרק משה ית דמא על מדבחא סחור סחור׃ תם קדם בני הרון וגעל מן אלד
דם עלי שחמאת אדאנהם אלאימאן ועלי אבהאם אידיהם אלאימן ועלי אבהאם ארגלהם
אלאימן ורש מוסי באקי אלדם עלי אלמדבח מסתדירא׃ ויקח את החלב ואת האליה ואת כל
החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן ואת שוק הימין׃ ונסיב
ית תרבא וית אליתא וית כל תרבא דעל גווא וית חצר כבדא וית תרתין כולין וית תרבהון וית שקא
דימינא׃ ואכד אלתרב ואליה וגמיע אלשחם אלדי עלי אלגוף וזאירת אלכבד ואלכלותין ושחמהם ואלסאק
אלאימן׃ ומסל המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד
וישם על החלבים ועל שוק הימין׃ ומסלא דפטיריא דקדם יי׳ נסיב גריצתא פטירתא חדא וגריצתא
דלחים משח חדא ואספוג חד ושוי על תרביא ועל שקא דימינא׃ ומן סל אלפטיר אלדי בין ידי אל
אללה אכד גרדקה פטיר ואחדה וגרדקה כבז מדהון ואחדה ורקאקה ואחדה וציר דלך עלי
אלשחום ואלסאק אלאימן׃ ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו וינף אתם תנופה לפני יהוה׃
ויהב ית כולא על ידי דאהרן ועל ידי בנוהי וארים אתהון ארמא קדם יי׳׃ ובעל אלכל עלי ידי

הרין

הרון ועלי ידי בניה וחרכהא תחריכא בין ידי אללה: ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר
המזבחה על העלה מלאים הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה: ונסיב משה יתהון מעל
ידהון ואסיק למדבחא על עלתא קרבניא אנון לאתקבלא ברעוא קרבנא הוא קדם יי:
תם אכדהא מוסי מן אידיהם וקתרהא עלי אלמדבח מע אלצעידה לאנהא קרבאן כמאל ללה
מקבול מרצי: ויקח משה את החזה וינפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה
למנה כאשר צוה יהוה את משה: ונסיב משה ית חדיא וארימיה ארמא קדם יי מדכר
קרבניא למשה הוה לחלק כמא דפקיד יי ית משה: תם אכד מוסי אלקץ וחרכה תחריכא
מן בין ידי אללה וכאן למוסי נציבא מן כבש אלכמאל כמא אמרה אללה: ויקח משה משמן
המשחה ומן הדם אשר על המזבח ויז על אהרן על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו
ונסיב משה ממשחא דרבותא ומן דמא דעל מדבחא ואדי על אהרן על לבושוהי ועל
בנוהי עמיה וקדיש ית אהרן וית לבושוהי וית בנוהי וית לבושי בנוהי עמיה: ואכד מוסי
מן דהן אלמסוחייה ומן אלדם אלדי עלי אלמדבח ונצח עלי הרון ותיאבה ובניה ותיאב בניה מעה
וקדסהם אגמעין: ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם
תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו:
ואמר משה לאהרן ולבנוהי בשילו ית בסרא בתרע משכן זמנא ותמן תיכלון יתיה
וית לחמא דבסל קרבניא כמא דפקידית למימר אהרן ובנוהי ייכלוניה: קאל מוסי להרון
ובניה אטבכו הדי אללחם ענד באב קבא אלמחצר ותם איצא פכלוה מע אלכבז אלדי פי סל
אלכמאל כמי אמרת וקלת הרון ובניה יאכלונה: והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו:
ודישתאר בבסרא ובלחמא בנורא תיקדון: ומא פצל מן אללחם ואלכבז פאחרקוה
באלנאר: ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי
שבעת ימים ימלא את ידכם: ומתרע משכן זמנא לא תפקון שבעת יומין עד יום
משלם יומי קרבנכון ארי שבעא יומין יתקרב קרבנכון: ומן באב קבא אלמחצר לא תכרגו
סבעת איאם אלי יום פראג איאם כמאלכם פאן סבעת איאם תכמל ואגבכם: כאשר
עשה ביום הזה צוה יהוה לעשת לכפר עליכם: כמא דעבד ביומא הדין פקיד
יי למעבד לכפרא עליכון: כמא עמל בכם אליום כדאך אמר אללה אן יעמל ויפתגפר ענכם:
ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו
כי כן צויתי: ובתרע משכן זמנא תתבון יומם ולילי שבעא יומין ותטרון ית מטרת מימרא
דיי ולא תמותון ארי כין אתפקדית: וענד באב קבא אלמחצר תגלסו לילא ונהארא סבעת
איאם ותחפטו מחפט אללה ולא תהלכו לאן כדא אמרת: ויעש אהרן ובניו את כל הדברים
אשר צוה יהוה ביד משה: ועבד אהרן ובנוהי ית כל פתגמיא דפקיד יי בידא דמשה: ועמל
הרון ובניה גמיע אלאמור אלתי אמר אללה ביד מוסי:

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן
ולבניו ולזקני ישראל: והוה ביומא תמינאה קרא משה לאהרן ולבנוהי ולסבי ישראל:
פלמא כאן פי אליום אלתאמן דעא מוסי בהרון ובניה ואשיאך בני אסראיל: ויאמר אל אהרן

ויקדש את אהרן ואת בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו

קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני יהוה׃ ואמר לאהרן סב לך עגל בר
תורי לחטתא ודכר לעלתא שלמין וקריב קדם יי׃ וקאל להרון כד עגל מן אלבקר לדכוה וכבשא
אלצעירה צחיחין וקרבהמא בין ידי אללה׃ ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים
לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם לעלה׃ ועם בני ישראל תמליל למימר סבו צפיר בר
עזין לחטתא ועגל ואמר בני שנא שלמין לעלתא׃ ומר בני אסראיל קאילא כדו עתודא מן אל
מאעז ללדכוה ועגלא וכרופא בניסנה צחאח אלצעירה׃ ושור ואיל לשלמים לזבח לפני
יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם׃ ותור ודכר לנכסת קודשיא לדבחא קדם יי
ומנחתא דפילא במשח ארי יומא דין יקרא דיי לכון מתגלי׃ ותורא וכבשא לשלאמה ידי
בחאן בין ידי אללה והדייה מלתותה ברהן לאן היום אללה מתגלי לכם׃ ויקחו את אשר
צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה׃ וקריבו ית דפקיד משה
לקדם משכן זמנא וקריבו כל כנשתא וקמו קדם יי׃ פקדמו מא אמר בה מוסי אלי באב קבא אלמח
צר ותקדם גמיע אלגמע ווקפו בין ידי אללה׃ ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא
אליכם כבוד יהוה׃ ואמר משה דין פתגמא דפקיד יי תעבדון ויתגלי לכון יקרא דיי׃ וקאל מוסי
הדא אלאמר אלדי אמר אללה אעמלוה יתגלא לכם נור אללה׃ ויאמר משה אל אהרן קרב אל
המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר ב
בעדם כאשר צוה יהוה׃ ואמר משה לאהרן קרב למדבחא ועביד ית חטאתך וית עלתך
וכפר עלך ועל עמא ועביד ית קרבן עמא וכפר עליהון כמא דפקיד יי׃ וקאל מוסי להרון תקדם
אלי אלמדבח ואעמל דכותך וצעידתך ואכתגפר ענך ועין קומך ואעמל קרבאן אלקום ואכתגפר
ענהם כמא קאל אללה׃ ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו׃ וקריב אהרן
למדבחא ונכס ית עגלא דחטתא דיליה׃ פתקדם הרון אלי אלמדבח ודבח עגל אלדכוה אלדי לה
ויקריבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם
יצק אל יסוד המזבח׃ וקריבו בני אהרן ית דמא ליה וטבל אצבעיה בדמא ויהב על קרנת
מדבחא וית דמא אריק ליסודא דמדבחא׃ פקדם בניה הרון אליה אלדם וגמס אצבעה פיה וגעל
עלי ארכאן אלמדבח וצאקיה צבה ענד אסאסה׃ ואת החלב ואת הכלית ואת היתרת מן
הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את משה׃ וית תרבא וית כוליתא
וית חצרא מן כבדא מן חטתא אסיק למדבחא כמא דפקיד יי ית משה׃ ואלשחם ואלכלא
ואלזאידה אלכבד מן אלדכוה וקתר דלך עלי אלמדבח כמא אמר אללה מוסי׃ ואת הבשר ואת העור
שרף באש מחוץ למחנה׃ וית בסרא וית משכא אוקיד בנורא מברא למשריתא׃ ואללחם
ואלגלד אחרקהמא באלנאר כארג אלעסכר׃ וישחט את העלה וימציאו בני אהרן אליו את
הדם ויזרקהו על המזבח סביב׃ ונכס ית עלתא ואמטיאו בני אהרן ית דמא ליה וזרקיה על
מדבחא סחור סחור׃ תם דבח אלצעידה ובלגו בני הרון אליה אלדם ורשה עלי אלמדבח מסתדירא׃
ואת העלה המציאו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח׃ וית עלתא אמטיאו ליה

לאבריהא

לאברהא וית רישא ואסיק על מדבחא: תם בלגוה איה אעצא עצוה מע אלראס וקתרהא
עלי אלמדבח: וירחץ את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבחה: וחליל ית גווא וית
כרעיא ואסיק על עלתא למדבחא: וגסל אלגוף ואלאכארע וקתרהא עלי אלמדבח: ויקרב
את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויחטאהו כראשון: וקריב ית
קרבן עמא ונסיב ית צפירא דלחטאתא דלעמא ונכסיה וכפר בדמיה כקדמאה: תם קדם קר
באן אלקום ואכד עתוד אלדכוה אלדי להם פדבחה ודכא בה כאלאול: ויקרב את העלה ויעשה
כמשפט: וקריב ית עלתא ועבדה כדחזי: תם קדם אלצעידה וצנעהא כאלסירה: ויקרב את המנחה
וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר: וקריב ית מנחתא ומלא ידיה מנה
ואסיק על מדבחא בר מעלת צפרא: וקדם אלהדיה ומלא כפה מנהא וקתר עלי אלמדבח מא
כלא צעידת אלגדאה: וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם וימצאו
בני אהרן את הדם אליו ויזרקהו על המזבח סביב: ונכס ית תורא וית דכרא נכסת קודשיא
דלעמא ואמטיאו בני אהרן ליה ית דמא וזרקיה על מדבחא סחור סחור: ודבח אלתור ואלכבש
דבח אלסלאמה אלדי ללקום ובלג בנו הרון אלדם אליה ורשה עלי אלמדבח מסתדירא: ואת
החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והכלית ויתרת הכבד: וית תרביא מן תורא
ומן דכרא אליתא וחפי גווא וכוליתא וחצר כבדא: ואלשחום מן אלתור ואלכבש אליה ואלמגשי
ואלכלא וזאיד אלכבד: וישימו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה: ושויאו ית
תרביא על חדותא ואסיק תרביא למדבחא: וצירו אלשחום מע אלקצץ וקתר אלשחם עלי אל
מדבח: ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה: כאשר צוה משה: וית
חדותא וית שקא דימינא ארים אהרן ארמא קדם יי כמא דפקיד משה: ואלקצץ ואלסאק אלי
כ' אימן חרכהא הרון תחריכא בין ידי אללה כמא אמר מוסי: וישא אהרן את ידו אל העם ידי
ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים: וארים אהרן ית ידוהי לעמא ובריכנון
ונחת מלמעבד חטאתא ועלתא ונכסת קודשיא: ושאל הרון ידיה אלי אלקום ובארך עליהם בעד
אן נזל מן עמל אלדכוה ואלצעידה ודבח אלסלאמה: ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו
ויברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם: ועל משה ואהרן למשכן זמנא ונפקו
ובריכו ית עמא ואתגלי יקרא דיי לכל עמא: תם דכל מוסי והרון אלי קבא אלמחצר וכרגא
ובארכא עלי אלקום פתגלא ללקום כרם אללה: ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את
העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם: ונפקת אישתא מן קדם יי ואכלת
על מדבחא ית עלתא וית תרביא וחזא כל עמא ושבחו ונפלו על אפיהון: באן כרגת נאר
מן ענד אללה פאכלת עלי אלמדבח אלצעידה ואלשחום ונטר דלך אלקום ורנו ווקעו עלי וגוההם
ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו
לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם: ונסיבו בני אהרן נדב ואביהוא גבר מחתיתיה
ויהבו בהון אישתא ושויאו עלה קטורת בוסמין וקריבו קדם יי אישתא נוכריתא דלא

פקיד יתהון: תם אכד אבני הרון נדב ואביהוא כל רגל מגמרתה וגעלו פיהא נארא וציירא
עליהא בכורא וקרבא בין ידי אללה נארא גריבא מא לם יאמרהם בהא: ותצא אש מלפני
יהוה ותאכל אתם וימתו לפני יהוה: ונפקת אישתא מן קדם יי ואכלת יתהון ומיתו קדם יי:
פכרגת נארא מן ענד אללה פאהלכתהמא ומאתא בין ידי אללה: ויאמר משה אל אהרן הוא
אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן: ואמר משה לאהרן
הוא דמליל יי למימר בקריבי אתקדש ועל אפי כל עמא אתיקר ושתיק אהרן: פקאל מוסי
להרון הו מא קאל אללה אני אתעצם בקרביני ובחצרה גמיע אלקום אתכרם פסכת הרון:
ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את
אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה: וקרא משה למישאל ולאלצפן בני עזיאל אחבוהי ד
דאהרן ואמר להון קרובו טולו ית אחיכון מן קדם קדשא למברא למשריתא: תם דעי מוסי
במישאל ואלצפן בני עזיאל עם הרון וקאל להמא תקדמא אחמלא אכותכמא מן בין ידי אלקדס
אלי כארג אלעסכר: ויקרבו וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה: וקריבו
ונטלונון בכתוניהון למברא למשריתא כמא דמליל משה: פתקדמא ותמלאהמא בתואניהמא
אלי כארג אלעסכר כמא אמר מוסי: ויאמר משה אל אהרן ולאלעזר ולאיתמר בניו ראשיכם
אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמתו ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו
את השרפה אשר שרף יהוה: ואמר משה לאהרן ולאלעזר ולאיתמר בנוהי רישיכון לא
לא תרבון פרוע ולבושיכון לא תבזעון ולא תמותון ועל כל כנשתא יהי רגזא ואחיכון כל
בית ישראל יבכון ית יקידתא דאוקיד יי: פקאל מוסי להרון ולאלעזר ולאיתמר אבניה רוסכם לא ת
תשעתו ותיאבכם לא תמזקו ולא תהלכו ועלי גמיע אלגמיע יכון סכט ואכותכם גמיע בני אסראיל
יבכון עלי אלחריק אלדי אחרקה אללה: ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמתו כי שמן משחת
יהוה עליכם ויעשו כדבר משה: ומתרע משכן זמנא לא תפקון דלמא תמותון ארי משח
רבותא דיי עליכון ועבדו כפתגמא דמשה: ומן באב קבא אלמחצר לא תכרגו ללא תהלכו לאן
דהן מסוחית אללה עליכם פעמלו כמא קאל מוסי:
וידבר יהוה אל אהרן לאמר: ומליל יי עם אהרן למימר: תם כלם אללה הרון קאילא: יין ג
ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לדרתיכם:
חמר ומרוי לא תשתי את ובנך עמך במיעלכון למשכן זמנא ולא תמותון קים עלם לדריכון:
כמר ומסכר לא תשרב אנת ובניך מעך פי דכולכם אלי קבה אלמחצר ולא תהלכו רסם דהר עלי מר
אבאיכם: ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור: ולאפרשא בין קודשא ובין חולא ובין
מסאבא ובין דכיא: ולתפצלו בין אלקדס ואלבדל ואלנגס ואלטאהר: ולהורת את בני ישראל את כל
החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד משה: ולאלפא ית בני ישראל ית כל קימיא דמליל יי להון בידא דמשה:
ולתפתון בני אסראל בגמיע אלרסום אלתי אמר אללה בהא עלי יד מוסי:

וידבר

ד וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים קחו את המנחה הנותרת
מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא: ומליל משה עם אהרן ועם
אלעזר ועם איתמר בנוהי דאשתארו סבו ית מנחתא דאשתארא מקורבניא דיי ואכלוהא
פטיר בסטר מדבחא ארי קודש קודשין היא: תם כלם מוסי הרון ואלעזר ואיתמר בניה אלבאקיין
כדו אלהדייה אלפאצלה מן קראבין אללה וכלוהא פטירא לדי אלמדבח מן כואץ אלאקדאס: ואכלתם
אתה במקום קדוש כי חקך וחק בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי: ותיכלון יתה באתר
קדיש ארי חולקך וחולק בנך היא מקורבניא דיי ארי כין אתפקדית: וגאיזאן תאכלוהא
איצא פי מוצע מקדס אד הי רזקך ורזק בניך מן קראבין אללה לאני כדא אמרת: ואת
חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך
וחק בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל: וית חדיא דארמותא וית שוקא דאפרשותא
תיכלון באתר דכי את ובנך ובנתך עמך ארי חולקך וחולק בנך אתיהיבו מנכסת קודשיא
דבני ישראל: וצדר אלתחריך וסאק אלרפיעה פכלוהא פי מוצע טאהר אנת ובניך ובנאתך
מעך פאנהא רזקך ורזק אולאדך קד אעטיתמוהא מן דבאיח סלאמת בני אסראיל: שוק
התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה לך ולבניך
אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה: שקא דאפרשותא וחדיא דארמותא על קורבני תרבא
ייתון לארמא ארמא קדם יי ויהי לך ולבנך עמך לקים עלם כמא דפקיד יי: כדאך סאק
אלרפיעה וצדר אלתחריך מע אלשחום אלמחרקה יותא בהא לתחריך תחריכא בין ידי אללה פ
כתכון לך ולבניך מעך רסם אלדהר כמא אמר אללה: ואת שעיר החטאת דרש דרש משה
והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרים לאמר: וית צפירא דחטתא
מתבע תבעיה משה והא אתוקד ורגיז על אלעזר ועל איתמר בני אהרן דאשתארו
למימר: ואלתמס מוסי עתוד אלכפארה פאדא הו קד אחרק פסכט עלי אלעזר ואיתמר אבני
הרון אלבאקיין קאילא: מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים
הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה: מדין לא אכלתון ית ח
חטתא באתר קדיש ארי קודש קודשין היא ויתה יהב לכון לסלחא על חובי כנשתא לכפר
עליהון קדם יי: מא באלכם לם תאכלו אלכפארה פי מוצע מקדס לאנהא מן כואץ אלאקדאס ואללה
אעטאכמוהא לתחמלו וזר אלגמאעה ותסתגפרו ענהם בין ידי אללה: הן לא הובא את דמה אל
הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי: הא לא אתעל מדמה לבית קודשא
גואה מיכל תיכלון יתה בקודשא כמא דפקידית: הודא לם ידכל מן דמהא שי אלי אלקדס אלגואני
פקד כאן יגב אן תאכלוהא פי אלקדס כמא אמרתכם: וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו
את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני
יהוה: ומליל אהרן עם משה האיומא דין קריבו ית חטאתהון וית עלוותהון קדם יי וערעא יתי

עקן כאלין ושו פין אכלית חטתא יומא דין התקין קדם יי׃ פבׄ לה הרון הודא אׄיום אׄדי קרבו
דכותהם ועׄידתהם בין ידי אללה וואפני מתל הדה אׄמעאיב פלו אכלת אׄלכוה אׄיום הל כאן
ישׄך חסנא ענד אללה׃ וישמע משה וייטב בעיניו׃ ושמע משה ושפר בעינוהי׃ פסמע מוסי
דׄלך וחסן ענדה׃ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר יא
אלהם׃ ומליל יי עם משה ועם אהרן למימר להון׃ וכלם אללה מוסי והרון וקאל להמא׃ דברו
אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ׃ מלילו
עם בני ישראל למימר דא חיתא דתיכלון מכל בעירא דעל ארעא׃ כלמא בני אסר וקולא
להמא הדא אׄלחיואן אׄלדי יגׄוז אן תאכלוה מן גמיע אׄלבהאים אׄלתי עלי אׄלארץ׃ כל מפרסת פרסה
ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו׃ כל דסדיק פרסתא ומטלפן טלפיין
פרסתא מסקת פשרא בבעירא יתה תיכלון׃ כל מׄצלפה בׄלף ומפרק עלפהא תפריקא ומׄצ
ערת אׄגתראר מן אׄלבהאים פכלוהא׃ אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה
את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם׃ ברם ית דין לא תיכלון
ממסקי פשרא וממסדיקי פרסתא ית גמלא ארי מסיק פשרא הוא ופרסתיה לא סדיקא מסאב
הוא לכון׃ ואמא הדׄי פלא תאכלוהא מן אׄמׄצערי אׄגתראר ואׄמׄצלפה בׄלף אׄגמל אנה מׄצער
אׄגתראר גׄיר מׄצלף בׄלף והו נגס לכם׃ ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא
הוא לכם׃ וית טפזא ארי מסיק פשרא הוא ופרסתיה לא סדיקא מסאב הוא לכון׃ ואׄלובר לאנה
מׄצער אׄגתראר גׄיר מׄצלף בׄלף והו נגס לכם׃ ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא
הפריסה טמאה הוא לכם׃ וית ארנבא ארי מסקא פשרא היא ופרסתה לא סדיקא מסאבא
היא לכון׃ ואׄלארנב פאנהא מׄצערה אׄגתראר גׄיר מׄצלפה בׄלף והי נגסה לכם׃ ואת החזיר
כי מעלה גרה הוא כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם׃ וית
חזירא ארי סדיק פרסתא הוא ומטלפן טלפין פרסתה והוא פשרא לא פשר מסאב הוא לכון׃
ואׄלכׄנזיר פאנה מׄצלף בׄלף ואׄלפה מפרק תפריקא והוא אׄגתראר לא יגׄתר והוא נגס לכם׃
מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם׃ מבסרהון לא תיכלון ובנבלתהון
לא תקרבון מסאבין אנון לכון׃ מן לחומהם לא תאכלו ומן נבאילהא לא תדנו טׄאך הי
נגסה לכם׃ את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים
אתם תאכלו׃ ית דין תיכלון מכל דבמיא כל דליה ציצין וקלפין במיא בימיא ובנחליא יתהון
תיכלון׃ והדׄי מא תאכלוה מן גמיע מא פי אׄמא כל מא לה אגנחה ופלוס פי אׄבחר ואׄאודיה
פכלוה׃ וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה
אשר במים שקץ הם לכם׃ וכל דלית ליה ציצין וקלפין בימיא ובנחליא מכל רחשא דמיא
ומכל נפשא חיתא דבמיא שקצא אנון לכון׃ וכל מא ליס לה אגנחה ופלוס פי אׄבחאר ואׄאו
דיה מן גמיע דביב אׄמא ומגמיע אׄחיואן אׄדי פי אׄמא פהו רגס לכם׃ ושקץ יהיו לכם מבשרם
לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו׃ ושקצא יהון לכון מבסרהון לא תיכלון וית נבילתהון תשקצון׃

ושבב כזנהא ארגאב לכם מן לחומהא לא תאכלו ונבאילהא תרגסו׃ כל אשר אין לו סנפיר
וקשקשת במים שקץ הוא לכם׃ כל דלית ליה ציצין וקלפין במיא שקצא הוא לכון׃ כל
מא ליס לה אגנחה ופלוס פי אלמא פהו רגס לכם׃ ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם
את הנשר ואת הפרס ואת העזניה׃ וית אלין תשקצון מן עופא לא יתאכלון שקצא אנון
נשרא ועד ועזיא׃ והדה מא תרגסו מן אלטאיר לא יוכלון אלנסר ואלעקאב ואלענקא׃ ואת
הדאה ואת האיה למינה׃ ודיתא וטרפיתא לזנה׃ ואלחדא ואלצרא באצנאפהא׃ את כל ערב
למינו׃ ית כל עורבא לזניה׃ וגמיע אלגראביב ואצנאפהא׃ ואת בת היענה ואת התחמס
ואת השחף ואת הנץ למינהו׃ וית בת נעמיתא וציצא וצפר שחפא ונצא
לזנוהי׃ ואלנעאמה ואלכטאף ואלסאף ואלבאזי לאצנאפהא׃ ואת הכוס ואת השלך ואת
הינשוף׃ וקדיא ושלינוגא וקיפופא׃ ואלבום ואלבאשק ואלשאהין׃ ואת התנשמת ואת הקאת
ואת הרחם׃ ובותא וקתא ויתקריקא׃ ואלזמג ואלחוק ואלרכם׃ ואת החסידה האנפה למינה ואת
הדוכיפת ואת העטלף׃ וחוריתא ואבו לזנה ונגר טורא ועטלפא׃ ואלעקר ואלבבגא באצנאפהא
ואלהדהד ואלכפאש׃ כל שרץ העוף ההלך על ארבע שקץ הוא לכם׃ כל רחשא דעופא
דמהליך על ארבע דליה קרסולין מעלוי רגלוהי שקצא הוא לכון׃ גמיע דביב אלטאיר
עלי ארבע רגסהו לכם׃ אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע אשר לא
כרעים ממעל לרגליו לנתר בהן על הארץ׃ ברם ית דין תיכלון מכל רחשא דעופא דמהליך
על ארבע דליה קרסולין מעלוי רגלוהי לקפצא בהון על ארעא׃ והדי מא יגוז לכם תאכלו
מן גמיע דביב אלטאיר אלמאשי עלי ארבע מא לה כראעין פוק רגליה ליתב בהמא עלי ארץ
את אלה מהם תאכלו את הארבה למינו ואת הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב
למינהו׃ ית אלין מנהון תיכלון ית גובא לזניה וית רשונא לזנוהי וית חרגלא לזנוהי וית חגבא
לזנוהי׃ הדי מא תאכלוה מנהם אלגראד וצנופהא ואלדבא וצנופהא ואלחרגל וצנופהא ואלגנדב
וצנופהא׃ וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם׃ וכל רחשא דעופא דליה
ארבע רגלין שקצא הוא לכון׃ וסאיר דביב אלטאיר אלדי לה ארבע ארבל פהו רגס לכם׃
ולאלה תטמאו כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב׃ ולאלין תסתאבון כל דיקרב בנבלתהון
יהי מסאב עד רמשא׃ ומן הדה תאנגסו כל מן דנא בנבאילהם ינגס אלי אלמגיב׃ וכל הנשא
מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב׃ וכל דיקרב ריטול מנבילתהון יצבע לבושוהי ויהי
מסאב עד רמשא׃ וכל מן חמל מן נבאילהם יגסל תיאבה וינגס אלי אלמגיב׃ לכל הבהמה אשר
הוא מפרסת פרסה ושסע איננה שסעת וגרה איננה מעלה טמאים הם לכם כל הנגע
בהם יטמא׃ לכל בעירא דהיא סדיקא פרסתא וטלפין ליתהא מסקא מסאבין אנון לכון כל
דיקרב בהון יהי מסאב׃ מן גמיע אלבהאים אלתי הי מטלפה בטלף ותפליק ליס הי מפרקה ואג
תאר ליסת מגעדה פהי נגסה לכם כל מן דנא בהא ינגס׃ וכל הולך על כפיו בכל החיה
ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב׃ וכל דמהליך על

יהוי בכל חיתא דמהלכא על ארבע מסאבין אנון לכון כל דיקרב בנבילתהון יהי מסאב עד
רמשא: וכל סאיר עלי כפיה מן גמיע אלבהאים אלמאשיה עלי ארבע פהו נגס לכם כל מן דנא
מן נבאילהם ינגס אלי אלמגיב: והנשא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב טמאים המה לכם:
ודיקרב ודיטול ית נבילתהון יצבע לבושוהי ויהי מסאב עד רמשא מסאבין אנון לכון: ומן חמל מן
ז נבאילהם יגסל תיאבה וינגס אלי אלמגיב כדאך הי אנגאס לכם: וזה לכם
הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו: ודין לכון דמסאב ברחשא דרחיש
על ארעא חולדא ועכברא וצבא לזנוהי: והדא לכם אלנגס מן דביב אלדאב עלי אלארץ אלכלד
ואלפאר ואלצב לאצנאפהא: והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת: ויאלא וכוחא וחלטאתא
וחומטא ואשותא: ואלורל ואלחרדון ואלעט איה ואלחרבא ואלסאם אבריץ: אלה הטמאים לכם בכל
השרץ כל הנגע בהם במתם יטמא עד הערב: אלין דמסאבין לכון בכל רחשא כל דיקרב בהון ב
במותהון יהי מסאב עד רמשא: והדה אלנגסה לכם מן גמיע אלדביב כל מן דנא מנהא פי חאל מותהא
ינגס אלי אלמגיב: וכל אשר יפל עליו מהם במתם יטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק
כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם במים יובא וטמא עד הערב וטהר: וכל דיפול עלוהי מנהון
במותהון יהי מסאב מכל מן דאע או לבוש או משך או סק כל מן דיתעביד עבידתא בהון
במיא יתעל ויהי מסאב עד רמשא וידכי: וכל מא וקע עליה מנהא בעד מותהא ינגס מן
גמיע אנית אלכשב או אלתוב או גלד או מסח וכל אניה יעמל בהא עמל פי מא ידכל פי גמיע אלמא
וינגס אלי אלמגיב ויטהר: וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו
תשברו: וכל מן דחסף דיפול מנהון לגויה כל דבגויה יסתאב ויתיה תתברון: וכל אנא כזף יקע
מנהא שי אלא ואכלה כל מא פיה אכלה ינגס ואיאה פאכסרו: מכל האכל אשר יאכל אשר
יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא: מכל מיכלא דמתאכיל דייעול
עלוהי מיא יהי מסאב וכל משקיא דישתתי בכל מן יהי מסאב: מן גמיע אלטעאם אלדי יוכל
ממא ידכלה אלמא ינגס וגמיע אלשראב אלדי ישרב פי כל אנא ינגס: וכל אשר יפל מנבלתם
עליו יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם: וכל דיפול מנבילתהון עלוהי יהי
מסאב תנור וכירים יתרעון מסאבין אנון ומסאבין יהון לכון: וכל מא וקע מן נבאילהם ינגס מן תנור
ומסתוקד פאנה יהדא לאנהא נגסה וכדאך חכם כל מא הו אנגאס לכם: אך מעין ובור מקוה מים
יהיה טהור ונגע בנבלתם יטמא: ברם מעין וגובית כנישת מיא יהי דכי ודיקרב בנבילתהון
יהי מסאב: אמא אלמעין ואלביר ומלאס אלמא פיכון טאהרא וכל מן דנא מן נבאילהם ינגס: וכי
יפל מנבלתם על כל זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא: וארי יפול מנבילתהון על כל בר זרע זרוע
דיזדרע דכי הוא: ואן וקע מן נבאילהם עלי שי מן אלבדאת ואלחב אלדי יזרע פהו טאהר: וכי יתן מים
על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם: וארי יתיהבון מיא על בר זרעא ויפול מנבילתהון ע
עלוהי מסאב הוא לכון: פאן געל אלמא עליה ומא וקע מן נבאילהם עליה פהו נגס לכם:
וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד הערב: וארי ימות מן ב ד

מן בעירא דהיא לכון למיכל דיקרב בנבלתה יהי מסאב עד רמשא: ואדי מאת מן אלחיואן
די הו לכם מאכלא מן רנא נכבילתה פינגס אלי אלמגיב: והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא
עד הערב והנשא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב: ודייכול מנבילתה יצבע לבושוהי
ויהי מסאב עד רמשא ודיטול ית נבילתה יצבע לבושוהי ויהי מסאב עד רמשא: ומן אכל
מנהא יגסל תיאבה ויגנב אלי אלמגיב ומן חמל מנהא פינגסל תיאבה וינגס אלי אלמגיב: וכל
השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל: וכל רחשא דרחיש על ארעא שקצא הוא
לא יתאכיל: וגמיע אלדביב אלדאב עלי אלארץ פהו רגס לא יוכל: כל הולך על גחון וכל
הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ השרץ על הארץ לא תאכלום כי שקץ הם:
כל דמהליך על מעוהי לכל חיתא דמהלכא על ארבע עד כל סגיות רגלין בכל רחשא דרחיש
על ארעא לא תיכלונון ארי שקצא אנון: וכל סאלך עלי צדרה וכאלך עלי ארבע למא כתרת אר
גלה מן גמיע אלדביב אלדאב עלי אלארץ לא תאכלוהא פאנהא ארגאס: אל תשקצו את
נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בם: לא תשקצון ית נפשתכון
בכל רחשא דרחיש ולא תסאבון בהון ותסתאבון בהון: לא תרגסו אנפסכם בשי מן אל
דביב אלדאב עלי אלארץ ולא תתרגסו בהם פתעצוני בדלך: כי אני יהוה אלהיכם
והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ הרמש
על הארץ: ארי אנא יי אלהכון ותתקדשון ותהון קדישין ארי קדיש אנא ולא תסאבון
ית נפשתכון בכל רחשא דרחיש על ארעא: לאני אלה רבכם פתקדסו וכונו מקדסין פ
לאני קדוס ולא תנגסו אנפסכם בשי מן אלדביב אלדאב עלי אלארץ: כי אני יהוה המעלה
אתכם מארץ מצרים להית לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני: ארי אנא יי דאסיק
יתכון מארעא דמצרים למהוי לכון לאלה ותהון קדישין ארי קדיש אנא: לאני אלה
אטלעכם מן בלד מצר לאכון לכם אלהא פכונו מקדסין לאני קדוס: זאת תורת הבהמה והעוף
וכל נפש החיה הרמשת במים ולכל נפש השרצת על הארץ: דא אוריתא דבעירא ודעופא
וכל נפשא חיתא דרחשא במיא ולכל נפשא דרחשא על ארעא: הדה שריעת אלבהאים ואלטאיר
וגמיע נפוס אלחייה אלראבה פי אלמא וסאיר אלנפוס אלדאבה עלי אלארץ: להבדיל בין הטמא ובין
הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל: לאפרשא בין מסאבא ובין דכיא ובין
חיתא דמתאכלא ובין חיתא דלא מתאכלא: תפרז בין אלנגס ואלטאהר ואלחיואן אלדי יוכל ואלדי
לא יוכל:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר
וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא: מליל עם בני ישראל למימר אתתא ארי תעדי
ותליד דכר ותהי מסאבא שבעא יומין כיומי ריחוק סאובתה תהי מסאבא: מר בני אסראיל
ואית אמראה עלקת פולדת דכרא פלתנגס סבעת איאם כאיאם בעד חיצתהא יכון חכם נגאסתהא
וביום השמיני ימול בשר ערלתו: וביומא תמינאה יתגזר בסרא דערלתיה: ופי אליום אלתאמן
תכתן קלפת אחלילה: ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל

טו
המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה: ותלתין ותלתא יומין תתיב בדם דכו בכל קדשא לא
תקרב ולמקדשא לא תיעול עד משלם יומי דכותה: ותלאתה ותלאתין יומא תקים פידם טהר
לא תלאמס שי מן אקדאס ולא תדכל שי אקדס שי כמא איאם טהרהא: ואם נקבה תלד
וטמאה שבעים כנדתה וששים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה: ואם נקבתא תליד ותהי
מסאבא ארבעת עסר כריחוקה ושתין ושתא יומין תתיב על דם דכוי ואן ולדת אנתי פלהא גם
אסבועין כחכם תיצתהא וסתה וכתין יומא תקים עלי דם טהר: ובמלאת ימי טהרה לבן
או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן:
ובמשלם יומי דכותה לברא או לברתא תיתי אימר בר שתיה לעלתא ובר יונה או שפנינא
לחטתא לתרע משכן זמנא לות כהנא: ועד תמאם איאם טהרהא לאבן כאן או אבנה
תאתי בכרוף אבן סנה לשצעירה ופרך חמאם או שפנין לשרכוה שי באב כבא שמחצר שי
אמאס: והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקר דמיה זאת תורת הילדת לזכר או
לנקבה: ויקרבניה לקדם יי ויכפר עלה ותדכי מסואבת דמהא דא אוריתא דילידתא לדכר או
לנקבא: פשיקרבה בין ידי שלה ויסתגפר ענהא ותטהר מן נביע דמהא הדה שריעת שוארה
דכר או אנתי: ואם לא תמצא ידה די שה ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד
לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה: ואם לא תשכח ידה כמיסת שיתא ותיסב תרין שפנינין
או תרין בני יונה חד לעלתא וחד לחטתא ויכפר עלה כהנא ותדכי: פאן לם תנל ידהא מקדאר
שאה פלתאכד שפנינין או פרכי חמאם אחדהמא לשעידה ואאכר לשרכוה ויסתגפר ענהא
אמאס ותטהר: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ג
לאמר: ומליל יי עם משה ועם אהרן למימר: תם כלם שלה מוסי והרון תכלימא: אדם כי
יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן
הכהן או אל אחד מבניו הכהנים: אנש ארי יהי במשך בסריה עמקא או עדיא או בהלא ויהי
במשך בסריה למכתש סגירו ויתיתי לות אהרן כהנא או לות חד מבנוהי כהניא: אי נאס אנסאן
כאן פי גלד בדנה שאמה או עארצה או בקעה או צארט בדנה כלאברץ פליותה בה שי הרון
אמאס או שי ואחד מן בניה אאימה: וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך
לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו: ויחזי כהנא ית
מכתשא במשך בסריא וסערא במכתשא אתהפיך למחור ומחזי מכתשא עמיק ממשך בסריה
מכתש סגירותא הוא ויחזיניה כהנא ויסאיב יתה: פינצר אמאס שבבא פי גלד כאן פיה שער קד
אנקלב אביצא ומנצר שבלא עמיק מן שגלד ברנה פהו בלוא ברץ פאדא ראה כדאך פלינגסה:
ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן
את הנגע שבעת ימים: ואם בהלא חוורא היא במשך בסריה ועמיק לית מחזהא מן משכא
וסערה לא אתהפיך למחור ויסגר כהנא ית מכתשא שבעא יומין: ואן כאנת בקעה בינא
פי גלד ברנה וליס מנצרהא עמיק מן שגלד ושערהא לם ינקלב אביצא פליוקפה כבעת איאם:
וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת

ימים שנית: ויחזיניה כהנא ביומא שביעאה והא מכתשא קם כד הוה לא אוסיף מכתשא
במשכא ויסגריניה כהנא שבעא יומין תנינות: תם ינצרה פי ז׳ יום סאבע פאן וקף צבלא בעי׳
נה: לם יתפש פי גלד פליוקפה סבעת איאם תאניה: וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית
והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר: ויחזי יתיה
כהנא יתיה ביומא שביעאה תנינות והא עמא מכתשא ולא אוסיף מכתשא במשכא וידכיניה
כהנא עדיתא היא ויצבע לבושוהי וידכי: תם ינצרה פי ז׳ יום סאבע תאניה פאן כאן כמא בלא
ולא יתפש פי גלד פליטהרה פאנהא עארצה ויגסל תיאבה ויטהר: ואם פשה תפשה המספחת
בעור אחרי הראתו אל הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן: ואם אוספא תוסף עדיתא
במשכא בתר דיתחזי לכהנא לדכותיה ויתחזי תנינות לכהנא: ואן תפשת אלעארצה פי גלדה בעד
מא אורי לאמאם פטהרה פליורא לה תאניה: וראה הכהן והנה פשתה המספחת בעור
וטמאו הכהן צרעת הוא: ויחזי כהנא והא אוסיפת עדיתא במשכא ויסאביניה כהנא פ
סגירותא היא: פאדי׳ ראהא אלאמאם קד תפשת פלינגסה פאנה ברץ: נגע
צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן: מכתש סגירו ארי תהי באנשא ויתיתי לות כ
כהנא: ואדי׳ כאן באנסאן בלוא ברץ פאתי בה אלי אלאמאם: ויחזי כהנא והא עמיק
חורא במשכא והיא הפכת שערא למחור ורושם בסר חי בעמיקתא: וראה הכהן והנה
שאת לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומחית בשר חי בשאת: פנטר פאדי׳ שאמה
ביצא פי גלדה וקד קלבת שער אביצא או גאז מן לחם נקי פי שאמה: צרעת
נושנת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא: סגירות עתיקא היא במ
שך בסריה ויסאביניה כהנא לא יסגריניה ארי מסאב הוא: ברץ עתיק פי גלד בדנה
פליטגסה לאמאם ולא יוקפה אד הו נגס: ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את
כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן: ואם מסגא תסגי סגירותא
במשכא ותחפי סגירותא ית כל משך מכתשא מרישיה ועד רגלוהי לכל חיזו עיני
כהנא: ואן אנתשר אלברץ פי אלבדן חתי גטא גמיע גלד אלמבתלא מן ראסה אלי רגליה ג
גמיע מנטר עיני אלאמאם: וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע
כלו הפך לבן טהור הוא: ויחזי כהנא והא חפת סגירותא ית כל בסריה וידכי ית מכתשא כליה אתה
הפיך למחור דכי הוא: פנטר אלאמאם פאדי׳ קד גטא אלברץ גמיע בדנה פליטהרה אד קד אנקלב
כלה אביצא טאהר הו: וביום הראות בו בשר חי יטמא: וביומא דאתחזי ביה בסרא חיא יהי
מסאב: ואי יום טהר פיה לחם נקי פלינגסה: וראה הכהן את הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא
הוא צרעת הוא: ויחזי כהנא ית בסרא חיא ויסאביניה בסרא חיא מסאב הוא סגירותא הוא:
פאן ראי אלאמאם אללחם אלנקי פלינגסה לאן אלג מן אללחם אלנקי מע אלברץ נגס הו: או כי ישוב
הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן: או ארי יתוב בסרא חיא ויתהפיך למחור ויתיתי לות
כהנא: ואן רגע אללחם אלנקי פאנקלב אביצא פליגי אלי אלאמאם: וראהו הכהן והנה נהפך הנגע
ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא: ויחזיניה כהנא והא אתהפיך מכתשא למחור וידכי

כהנא ית מכתשא דכי הוא׃ פאדי׳ נטר ג׳אמאס אן אבלא קד אנקלב אבייצא פליטהרה
אנה טאהר׃
ב וּבָשָׂר כִּי יִהְיֶה בוֹ בְעֹרוֹ שְׁחִין וְנִרְפָּא׃
ואנש ארי יהי ביה במשכיה שחנא ואתסי׃ ואי אנסאן כאן פי גלדה כדכה קרח פברא׃ והיה
במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת ונראה אל הכהן׃ ויהי באתר שחנא עמקא
חורא או בהרא חורא סמקא ויתחזי לכהנא׃ פאר פי מוצעה שאמה בייצא או בקעה בייצא
מחמרה פליורא לג׳אמאס׃ וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן וטמאו
הכהן נגע צרעת הוא בשחין פרחה׃ ויחזי כהנא והא מחזהא מכיך מן משכא ושערה אתהפך
למחור ויסאביניה כהנא מכתש סגירותא היא בשחנא סגיאת׃ פארא ראי ג׳אמאס מנ־
טרהא מסתספל מן ג׳לד ושערהא קד אנקלב אבייצא פלינגסה פאנה כלוא ברץ אנתשר
פי ג׳קרה׃ ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה איננה מן העור והוא כהה והסגירו
הכהן שבעת ימים׃ ואם יחזינה כהנא והא לית בבהרתא שער חיור ומכיכא ליתהא מן משכא
והיא עמיא ויסגריניה כהנא שבעא יומין׃ ואן הו נטרהא ולם יכן פיהא שער אבייץ וליסת מס־
תספלה מן ג׳לד בל כאביה פליוקפה סבעת איאם׃ ואם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו
נגע הוא׃ ואם אוספא תוסיף במשכא ויסאיב כהנא יתיה מכתשא היא׃ ואן היתפשת פי ג׳
גלד פלינגסה פאנה בלא׃ ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו
הכהן׃ ואם באתרה קמת בהרתא לא אוסיפת רושם שחנא היא וידכיניה כהנא׃ ואן וקפת
מכאנהא לם תתפש פהי מן אתר ג׳קרה פליטהרהא ג׳אמאס׃
ד או בשר כי יהיה בערו מכות אש והיתה מחית המכוה בהרת לבנה אדמדמת או לבנה׃
או אנש ארי יהי במשכיה כואה דנור ויהי רושם כואה בהרא חורא סמקא או חורא׃ ואי אנ־
סאן כאן פי גלדה כי נאר תם צאר נג׳ל כקעה בייצא מחמרה או בייצא פקט׃ וראה אתה
הכהן והנה נהפך שער לבן בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת הוא במכוה פרחה וטמא
אתו הכהן נגע צרעת הוא׃ ויחזי יתה כהנא והא אתהפיך סערא למחור בבהרתא ומחזהא
עמיק מן משכא סגירותא היא בכואה סגיאת ויסאיב יתה כהנא מכתש סגירותא היא׃
פאן נטרהא ג׳אמאס פאן אנקלב ג׳שער אבייצא וכאן מנטרהא עמיק מן ג׳לד פהו ברץ
אנתשר פי ג׳כי פלינגסה ג׳אמאס׃ ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת שער לבן ושפלה
ב איננה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים׃ ואם יחזינה כהנא והא לית
בבהרתא סער חיור ומכיכא ליתהא מן משכא והיא עמיא ויסגריניה כהנא שבעא יומין׃
פאן ראה ג׳אמאס ולים פיהא שער אבייץ וליסת מסתספלה מן ג׳לד בל כאביה פליוקפה
סבעת איאם׃ וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת
הוא׃ ויחזיניה כהנא ביומא שביעאה אם אוספא תוסיף במשכא ויסאיב כהנא יתיה מכתש
סגירותא היא׃ תם ינטרה ג׳אמאס פי יום ג׳סאבע פאן תפשת פי ג׳לד פלינגסה כאנה בלוא
ברץ׃ ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה בעור והוא כהה שאת המכוה הוא וטהרו הכהן

כי צרבת המכוה היא: ואם באתרה קמת נהרתא לא אוסיפת במשכא והיא עמיא עומק
כואה היא וידכיה כהנא ארי רושם כואה היא: ואן וקפת מכאנהא לם תתפשׁ פי גלד
והי כאביה פיה מן אתר כי פליטהרה לאמאם פאנה תש"ט כי:
ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן: וגבר או אתא ארי יהי ביה מכתש בריש
או בדקן: ואי רגל או אמרה כאן בה בלוא פי ראסה או פי לחיתה: וראה הכהן את הנגע
והנה מראהו עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת הראש או
הזקן הוא: ויחזי כהנא ית מכתשא והא מחזוהי עמיק מן משכא וביה סער סומק דעדק
ויסאיב יתיה כהנא נתקא הוא סגירות רישא או דקנא הוא: פלינצרה לאמאם פאן כאן
מנצרה עמיק מן גלד ופיה שער דקיק אצהב פלינגסה לאמאם פאנה כלף והו ברץ
ראס או לחיה: וכי יראה הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו עמק מן העור ושער
שחר אין בו והסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים: וארי יחזי כהנא ית מכתש נ
נתקא והא לית מחזוהי עמיק מן משכא וסער אוכם לית ביה ויסגר כהנא ית מכתש נתקא
שבעא יומין: ואן ראה וליס מנצרה עמיק מן גלד וליס פיה שער אסוד פליוקפה ז' איאם:
וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה בו שער צהב ומראה
הנתק אין עמק מן העור: ויחזי כהנא ית מכתשא ביומא שביעאה והא לא אוסיף נתקא
ולא הוה ביה סער סומק ומחזי נתקא לית עמיק מן משכא: תם ינצרה פי יום סאבע פאן
לם יתפשׁ פי גלד ולם יכון פיה שער אצהב ומנצרה מעלאך ליס עמיק מן גלד: והתגלח
ואת הנתק לא יגלח והסגיר הכהן את הנתק שבעת ימים שנית: ויגלח סחרני נתקא ודעם
נתקא לא יגלח ויסגר כהנא ית נתקא שבעא יומין תנינות: פיחלק גמיע שערה מא כלא
מושע כלף ויוקפה ז' איאם תאניה: וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה
הנתק בעור ומראהו איננו עמק מן העור וטהר אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר: ויחזי כהנא
ית נתקא ביומא שביעאה והא לא אוסיף נתקא במשכא ומחזוהי לית והי עמיק מן משכא
וידכי יתיה כהנא ויצבע לבושוהי וידכי: תם ינצרה פי יום ז' תאניה פאן הו לם יתפשׁ
פי גלד ומנצרה ליס עמיק מן גלד פליטהרה ויגסל תיאבה ויטהר: ואם פשה יפשה הנתק בעור
אחרי טהרתו: ואם אוספא יוסיף נתקא במשכא בתר דכותיה: ואן תפשא כלף פי בשרה בעד
טהרה: וראהו הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא: ויחזי
ניה כהנא והא אוסיף נתקא במשכא לא יבקר כהנא לסער אוכם מסאב הוא: פנטרה לאמאם
וקד תפשא פי גלד פלא יפחץ ען שער אצהאב בברהאן אנה נגס: ואם בעיניו עמד
הנתק ושער שחר צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן: ואם כד הוה קם נתקא וסער
אוכם צמח ביה אתסי נתקא דכי הוא וידכיניה כהנא: ואן הו בעינה וקף ובתפיה שער
אסוד פקד ברי והו טאהר פליטהרה לאמאם: ואיש או אשה
כי יהיה בעור בשרם בהרת בהרת לבנת: וגבר או אתא ארי יהי במשך בסרהון בהרן בהרן
חורן: ואי רגל או אמראה כאן פי גלד בדנה בקע בקע ביץ: וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת

כהות לבנות בהק הוא פרח בעור טהור הוא: ויחזי כהנא והא כמשך בסרהון בהרן עמיין
חורן בהקא הוא סגי במשכא דכי הוא: פליכצדה אמאם פארי כאן פי גלוד אבראטהם בקע
כאביה פי באצה פהו בהק אנתשר פי גלד והו טאהר: ואיש כי ימרט
ראשו קרח הוא טהור הוא: וגבר ארי יתר מער רישיה קריח הוא דכי הוא: ואי אנסאן אנ׳
תתף שער ראסה פהו אצלע והו טאהר: ואם מפאת פניו ימרט ראשו גבח הוא טהור
הוא: ואם מקביל אפוהי יתר סער רישיה גלישהוא דכי הוא: ואן אנתתף מן גהת וגהה
פהו אגלח והו טאהר: וכי יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת פרחת הוא
בקרחתו או בגבחתו: וארי יהי בקרחותא או בגלישותא מכתש חיור סמוק סגירות סגיא
היא בקרחותיה או בגלישותיה: ואן כאן פי צלעה או פי גלחה בלא אביץ מחמר פימכן
אן יכון ברצא קד אנתשר פי צלעתה או פי גלחתה: וראה אתו הכהן והנה שאת הנגע לבנה
אדמדמת בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת עור בשר: ויחזי יתיה כהנא והא עמא
מכתשא חיור סמיק בקרחותיה או בגלישותיה כמחזי סגירות משך בסרא: פלינטרהא
אמאם אן כאנת שאמה בלא ביצא מחמרה פי צלעתה או פי גלחתה עלי סביל מנטר
ברץ סאיר גלד בדן ואחכאמהא: איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו
נגעו: גבר סגיר הוא מסאב הוא סאבא יסאביניה כהנא ברישיה מכתשיה: פהו לכר
אברץ והו נגס פלינגסה אמאם תנגיסא אן בלאה פי ראסה: והצרוע אשר בו הנגע
בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא: וסגירא
דביה מכתשא לבושוהי יהון מבזעין ורישיה יהי פריע ועל שפם כאבילא יתעטף ולא
תסתאבו ולא תסתאבו יקרי: ואלאברץ אלדי פיה דלך יגב אן תכון תיאבה ממזקה וראסה
שעתא ויתלתם עלי שארבה ויכאדי נגס נגס: כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא
בדד ישב מחוץ למחנה מושבו: כל יומין דמכתשא ביה יהי מסאב מסאב הוא בלחודוהי
יתיב מברא למשריתא מותביה: טול מא אקאם פיה דלך יכנס פאנה נגס וליגלס פרדא
כארג עסכר יכון מקאמה: והבגד כי יהיה בו נגע צרעת
בבגד צמר או בבגד פשתים: ולבושא ארי יהי ביה מכתש סגירו בלבוש עמר או בלבוש
כיתן: ואי תוב כאן פיה בלוא אברץ מן תוב צוף או כתאן: או בשתי או בערב לפשתים ולצמר
או בעור בכל מלאכת עור: או בשתיא או בערבא לכתנא ולעמרא או במשכא או בכל עבידת
משך: או סדא או לחמה או כתאן או צוף פי גלד או פי מא צנע מנה: והיה הנגע ירקרק או
אדמדם בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור צרעת הוא והראה את הכהן:
ויהי מכתשא יריק או סמוק בלבושא או במשכא או בשתיא או בערבא או בכל מן דמשך
מכתש סגירותא הוא ויתחזי לכהנא: וכאן אלבלא אכצרא או אחמרא פי תוב או פי גלד או פ׳
סדא או לחמה או פי שי מן אנא גלוד פי דלך הו בלוא אברץ פליורא לאמאם: וראה הכהן את הנגע
והסגיר את הנגע שבעת ימים: ויחזי כהנא ית מכתשא ויסגר ית מכתשא שבעא יומין: וינצרה
אמאם ויוקפה ז׳ איאם: וראה את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב

או בעור

או בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא הוא׃ ויחזי ית מכתש
ביומא שביעאה אריא וסיף מכתשא בלבושא או בשתיא או בערבא או במשכא לכל די ית
עביד משכא לעבידתא סגירות מחסרא מכתשא מסאבא הוא׃ תם יכצרה פי יום סאבע
פאן תפשא פי תוב או פי סדא או פי לחמה או פי גלד וגמיע מא יעמל גלד מנו שא
פדאך גבלוא ברץ מאחק והו נגס׃ ושרף את הבגד או את השתי או את הערב בצמר או
בפשתים או את כל כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא באש תשרף׃
ויוקיד ית לבושא או ית שתיא או ית ערבא בעמרא או בכתנא או ית כל מן דמשך די יהי
ביה מכתשא ארי סגירות מחסרא היא בנורא תתוקד׃ פליחרק תוב או סדא או לחמה
כאן מן צוף או מן כתאן או גמיע אנא גלוד די יכון פיה גבלא פאנה ברץ מאחק לנשך
יחרק בנאר׃ ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי
עור׃ ואם יחזי כהנא והא לא אוסיף מכתשא בלבושא או בשתיא או בערבא או בכל מן
דמשך׃ ואן ראה אלאמאם לם יתפש פי תוב או פי סדא או לחמה או גמיע אנית גלוד׃
וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים שנית׃ ויפקיד כהנא ויחוורון
ית דביה מכתשא ויסגריניה שבעא יומין תניאנות׃ פליאמר אלאמאם בגסלה ויוקפה סבעה
איאם תאניה׃ וראה הכהן אחרי הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו והנגע לא
פשה טמא הוא באש תשרפנו פחתת היא בקרחתו או בגבחתו׃ ויחזי כהנא בתר דחוורו
ית מכתשא והא לא שנא מכתשא מן כד הוה ומכתשא לא אוסיף מסאבה הוא בנורא
תוקדניה חברא הוא בשחיקותיה או בחדתותיה׃ תם יכצרה בעד מא גסל פאן כאן לם
יתקלב לונה ולם יתפש פהו נגס פליחרק באלנאר מהלכה כאנת פי סחקתה או פי גדתה׃
ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו וקרע אתו מן הבגד או מן העור או
מן השתי או מן הערב׃ ואם חזא כהנא והא עמא מכתשא בתר דחוורו יתיה ויבזע
יתיה מן לבושא או מן משכא או מן שתיא או מן ערבא׃ ואן ראה קד כבא בעד מא גסל
פליכרקה מן תוב או מן גלד ויקטעה מן סדא או מן לחמה׃ ואם תראה עוד בבגד או
בשתי או בערב או בכל כלי עור פרחת הוא באש תשרפנו את אשר בו הנגע׃ ואם
תתחזי עוד בלבושא או בשתיא או בערבא או בכל מן דמשך סגיא היא בנורא תוקדניה
ית דביה מכתשא׃ ואן טהרת איצא פי תוב או סדא או לחמה או גמיע אנא גלוד פהי
מנתשרה פלתחרק באלנאר תוב די פיה גבלא׃ והבגד או השתי או הערב או כל כלי העור
אשר תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית וטהר׃ ולבושא או שתיא או ערבא או כל מן דמשך
דיתחוור ויעדי מנהון מכתשא ויצטבע תניינות וידכי׃ ותוב או סדא או לחמה או גמיע אנא
גלוד פאן גסלת וזאל ענה אלגבלא פלתגסל תאניה ותטהר׃ זאת תורת נגע צרעת בגד הצמר או
הפשתים או השתי או הערב או כל כלי עור לטהרו או לטמאו׃ דא אוריתא דמכתש סגירו לבוש
עמר או כתנא או שתיא או ערבא או כל מן דמשך לדכאותיה או לסאבותיה׃ הדה שריעת
גבלוא אלברץ אלכאין פי תוב צוף או כתאן או סדא או לחמה או שי מן אנא גלוד ליטהרוא ינגסו

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ זאת תהיה תורת
המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן׃ דא תהי אוריתא דסגירא ביומא דדכותיה ויתיתי
לות כהנא׃ הדה שריעת אלאברץ׳ פי יום טהרה אן יותא בה אלי אלאמאם׃ ויצא הכהן
אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע׃ ויפוק כהנא למברא
למשריתא ויחזי כהנא והא אתסי מכתש סגירותא מן סגירא׃ ויכ׳רג׳ אלאמאם אלי כ׳ארג׳
אלעסכר פאד׳א כ׳צ׳ר אן אלאברץ׳ אמר פיה במא יג׳ב׃ וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים
חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזב׃ ויפקיד כהנא ויסב לדמדכי תרתין צפרין חיין
דכיין ואעא דארזא וצבע זהורי ואזובא׃ פיאמר אלאמאם ויאכ׳ד׳ ללמתטהר עצפורין ט׳
טאהרין ועוד ארז וחריר קרמז וזעתר׃ וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל
כלי חרש על מים חיים׃ ויפקיד כהנא ויכוס ית צפרא חדא למן דחסף על מי מבוע׃ תם
יאמר בד׳בח אחדהמא פי אנא כ׳זף עלי מא מן נבע׃ את הצפר החיה יקח אתה ואת
עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אתם ואת הצפר החיה בדם הצפר השחטה
על המים החיים׃ ית צפרא חיתא יסב יתה וית אעא דארזא וית צבע זהורי וית אזובא
ויטבול יתהון וית צפרא חיתא בדמא דצפרא דנכיסתא על מי מבוע׃ וליאכ׳ד׳ אלעצפור אל
חי ואלעוד אלארז וחריר אלקרמז ואלזעתר ויגמס דלך מע אלעצפור אלחי פי דם אלעצפור אלמד׳בוח
עלי אלמא אלד׳י מן נבע׃ והזה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפר
החיה על פני השדה׃ ויזי על דמדכי מן סגירותא שבע זמנין וידכיניה וישלח ית צפרא
חיתא על אפי חקלא׃ וינצ׳ח עלי אלמתטהר מן אלברץ׳ סבע מראר ויטהרהא ויטלק אלעצפור
אלחי אלי וג׳ה אלצחרא׃ וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל
המחנה וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים׃ והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת
זקנו ואת גבת עיניו ואת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו במים וטהר׃ ויצבע
דמדכי ית לבושוהי ויגלח ית כל שעריה ויסחי במיא וידכי ובתר כן ייעול למשריתא ויתיב
מברא למשכניה שבעא יומין׃ תם יגסל אלמתטהר ת׳יאבה ויחלק ג׳מיע שערה וירחץ׳ באלמא
ויטהר ובעד דלך ידכ׳ל אלי אלעסכר ויקים כ׳ארג׳ אלעסכר מנזלה סבעה איאם׃ ויהי ביומא שביעאה
יגלח ית כל שעריה ית רישיה וית דיקניה וית גביני עינוהי וית כל שעריה יגלח ויצבע ית לבושוהי
ויסחי ית בסריה במיא וידכי׃ פאד׳א כאן אליום אלסאבע יחלק איצ׳א ג׳מיע שער ראסה
ולחיתה וחואג׳ב עיניה מע סאיר שערה ויגסל ת׳יאבה וירחץ׳ בדנה באלמא ויטהר׃ וביום השמיני
יקח שני כבשים תמימם וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה
בשמן ולג אחד שמן׃ וביומא תמינאה יסב תרין אמרין שלמין ואמרתא חדא בת שתה שלמתא
ותלתא עשרונין סלתא מנחתא דפילא במשח ולוגא חד דמשחא׃ ופי אליום אלת׳אמן יקדם כ׳רופין
צחיחין ורכ׳לה אבנת סנתהא צחיחה וג׳ עשור סמיד הדיה מלתותה בדהן ולג דהן׃ והעמיד הכהן
המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד׃ ויקים כהנא דמדכי ית גברא
דמדכי ויתהון קדם יי בתרע משכן זמנא׃ ויוקף אלאמאם אלמטהר אלרג׳ל אלמתטהר והמא בין

בין ידי אללה ענד באב קבא אלמחצ'ר: ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם
ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה: ויסב כהנא ית אמרא חד ויקריב יתה לאשמ
לאשמא וית לוגא דמשחא וירים יתהון ארמא קדם יי: ויאכ'ד אלאמאם אחד אלכ'רופין
ויקרבה ען אלאתם ואלרטל אלדהן ויחרכה תחריכא ללה: ושחט את הכבש במקום
אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן ק
קדש קדשים הוא: ויכוס ית אמרא באתרא דיכוס ית חטאתא וית עלתא באתר קדיש
ארי כחטאתא אשמא הוא לכהנא קודש קודשין הוא: תם ידבחה פי אלמוצ'ע אלדי ידבח
דכוה ואלצעידה פי מוצ'ע אלקדס לאן קרבאן אלאתם הו כאלדכוה ללאמאם מן כ'ואץ אלאקדאס
ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל
בהן רגלו הימנית: ויסב כהנא מדמא דאשמא ויתין כהנא על רום אודנא דמדכי דימינא
ועל אליון ידיה דימינא ועל אליון רגליה דימינא: תם יאכ'ד מן דמה ויגעל עלי שחמת אד'ן
אלמתטהר אלימני ועלי אבהאם ידה אלימני ועלי אבהאם רגלה אלימני: ולקח הכהן מלג
השמן ויצק על כף הכהן השמאלית: ויסב כהנא מלוגא דמשחא ויריק על ידא דכהנא
דסמאלא: ויאכ'ד אלאמאם מן רטל אלדהן ויצב פי כפה אליסרי: וטבל הכהן את אצבעו הימני
מן השמן אשר על כפו השמאלית והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה: ויטבול
כהנא ית אצבעיה דימינא מן משחא דעל ידיה דסמאלא וידי מן משחא באצבעיה שבע זמנין
קדם יי: תם יגמס אלימנא מן אלדהן אלדי עלי ידה אליסרי וינצ'ח מנה ז' מראר בין ידי אללה: ומיתר
השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו
הימנית על דם האשם: ומשאר משחא דעל ידיה יתין כהנא על רום אודנא דמדכי דימינא
ועל אליון ידיה דימינא ועל אליון רגליה דימינא על דמא דאשמא: תם יצ'עמן באקיה עלי שחמה
אד'ן אלמתטהר אלימנא ועלי אבהאם ידה אלימנא ועלי אבהאם רגלה אלימני עלי דם קרבאן אלאתם
והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה: ודישתאר מ
משחא דעל ידא דכהנא יתין על רישא דמדכי ויכפר עלוהי כהנא קדם יי: ופצ'לתה יצ'עה עלי ר
אלמתטהר ויסתגפר ענה בין ידי אללה: ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר
ישחט את העלה: ויעביד כהנא ית חטאתא ויכפר על דמדכי מסאבתיה ובתר יכוס ית עלתא
תם יעמל אלאמאם אלדכוה ויסתגפר ען אלמתטהר מן נגאסתה ובעד ד'לך ידבח אלצעידה: והעלה הכהן
את העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר: ויסיק כהנא ית עלתא וית מנחתא למדבחא
ויכפר עלוהי כהנא וידכי: תם יצעד אלצעידה ואלהדיה עלי אלמדבח ויסתגפר ענה אלאמאם:
ואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד בלול
בשמן למנחה ולג שמן: ואם מסכין הוא ולית ידיה מדבקא ויסב אמר חד אשמא לארמא לכפרא
עלוהי ועסרונא סלתא חד דפיל במשח למנחתא ולוגא דמשחא: ואן כאן פקירא לם תנאל ידה ד'ל
פליקרב כ'רופא ואחדא קרבאן אלאתם לתחריך ליסתגפר ענה ועשר מן כמד מלתות בדהן הדיה ול
דהן: ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה: ותרין שפנינן או

תרין בני יונה דתדביק ידיה ויהי חד חטתא וחד עלתא: ושפנינן או פרכי חמאם עלי מא
תנאל ידה פיכון אחדהמא דכוה ואלאכר צעידה: והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן
אל פתח אהל מועד לפני יהוה: וייתי יתהון ביומא תמינאה לדכותיה לות כהנא לתרע משכן
זמנא: ויאתי בהמא פי יום אלתאמן אוול טהרה אלי אלאמאם אלי באב קבא אלמחצר בין ידי אללה:
ולקח הכהן את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה: ויסב כהנא ית א
אמרא דאשמא וית לוגא דמשחא וירים יתהון ארמא קדם יי: ויאכד אלאמאם כלוף קרבאן אלאתם
ורטל דהן ויחרכה אתחריכא בין ידי אללה: ושחט את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם
ונתן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: ויכוס ית אמרא
דאשמא ויסב כהנא מדמא דאשמא ויתן על רום אודנא דמדכי דימינא ועל אליון ידיה דימינא
ועל אליון רגליה דימינא: תם ידבחה ויאכד מן דמה ויצע עלי שחמת אדן אלמתטהר אלימני ועלי
אבהאם ידה אלימני ועלי אבהאם רגלה אלימני: ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית:
ומן משחא יריק כהנא על ידא דכהנא דסמאלא: ויצב מן אלדהן עלי כפה אליסרי: והזה הכהן ב
באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה: וידי כהנא באצבעיה
דימינא מן משחא דעל ידיה דסמאלא שבע זמנין קדם יי: וינצח באצבעה אלימני מנה סבע מראר בין
ידי אללה: ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל
בהן רגלו הימנית על מקום דם האשם: ויתן כהנא מן משחא דעל ידיה על רום אודנא דמדכי
דימינא ועל אליון ידיה דימינא ועל אליון רגליה דימינא על אתר דמא דאשמא: ויצע באקי אלדהן
אלדי עלי כפה עלי שחמת אדן אלמתטהר אלימני ועלי אבהאם ידה אלימני ועלי אבהאם רגלה אלימני
עלי מוצע קרבאן אלאתם: והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני
יהוה: ודישתאר מן משחא דעל ידא דכהנא יתן על רישא דמדכי לכפרא עלוהי קדם יי: ובאקיה
יצעה עלי ראס אלמתטהר ויסתגפר ענה בין ידי אללה: ועשה את האחד מן התרים או מן בני היונה
מאשר תשיג ידו: ויעביד ית חד מן שפניניא או מן בני יונה מדתדביק ידיה: תם יעמל ואחד מן אל
שפאנין או פרכי אלחמאם עלי מא תנאל ידה: את אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד עלה
על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה: ית דתדביק ידיה ית חד חטתא וית חד עלתא על מנחתא
ויכפר כהנא על דמדכי קדם יי: מע מא תנאל ידה אחדהמא דכוה ואלאכר צעידה מע הדייה ויסתגפר ענה
בין ידי אללה: זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו: דא אוריתא דביה מכתש
סגירו דלא תדביק ידיה בדכותיה: הדה שריעת מן כאן בה בלוי ברץ ולם תנאל ידה פי טהרתה:
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: ומליל יי עם משה ועם אהרן למימר: תם כלם אללה מוסי ג
והרון תכלימא: כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ א
אחזתכם: ארי תיעלון לארעא דכנען דאנא יהיב לכון לאחסנא ואתין מכתש סגירו בבית ארע אחסנ
אחסנתכון: אדא דכלתם אלי בלד כנען אלדי אנא מעטיכמוה אחוזה פאחללת בלוי ברץ פי בעץ בית ארץ
חוזכם: ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית: וייתי דדיליה ביתא ויחוי לכהנא
למימר כמכתשא אתחזי לי בביתא: פליאת אלדי לה אלבית ויכבר אלאמאם קאילא קד צהר לי פי אלבית
שבה בלוי: וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית

ואחר כן

ואחרי כן יבא הכהן לראות את הבית׃ ויפקיד כהנא ויפנון ית ביתא עד לא ייעול כהנא למחזי ית
מכתשא ולא יסתאב כל דבביתא ובתר כין ייעול כהנא למחזי ית מכתשא׃ ויאמר אמאם
ויפלגו אלבית קבל אן ידכל ליכ׳צר אלבלא ולא יכגם גמיע מא פיה ובעד דלך ידכל פיכ׳צר אלדאר׃
וראה את הנגע והנה הנגע בקירות הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראיהן שפל
מן הקיר׃ ויחזי ית מכתשא והא מכתשא בכתלי ביתא פחתין ירקן או סמקן וחזויהן מכיך
מן כתלא׃ פאן ראי אלבלא פאראך פי חיטאן אלבית כטוט מכ׳צרה או מחמרה ומנט׳רהן מכ׳
תספל מן אחאיט׃ ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים׃ ויפוק
כהנא מן ביתא לתרע ביתא ויסגר ית ביתא שבעא יומין׃ פליכ׳רג מן אלבית אלי באבה ויוקפה ז׳
איאם׃ ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית׃ ויתוב כהנא ביומא
שביעאה ויחזי והא אוסיף מכתשא בכתלי ביתא׃ תם ירגע פי אליום אלסאבע פאן ראי אלבלא
קד תפשי פי חיטאן אלבית׃ וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל
מחוץ לעיר אל מקום טמא׃ ויפקיד כהנא וישלפון ית אבניא דבהון מכתשא וירמון יתהון למ׳
ברא לקרתא לאתר מסאב׃ פליאמר פתקלע אלחגארה אלדי פיהן אלבלא וירמון בהא כ׳ארג אלמדינה
אלקריה אלי מוצע נגס׃ ואת הבית יקציע מבית סביב ושפכו את העפר אשר הקצו אל מחוץ
לעיר אל מקום טמא׃ וית ביתא יקלפון מגיו סחור סחור וירמון ית עפרא דקליפו למברא לקרתא
לאתר מסאב׃ ויקריש אלבית מן דאכל מסתדירא וירמי אלתראב אלדי קשרה אלי כ׳ארג אלקריה אלי מו׳
צע נגס׃ ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח את הבית׃ ויסבון
אבנין אחרנין ויעלון לאתר אבניא ועפר אחרן יסב וישוע ית ביתא׃ ויאכ׳דו חגארה אכ׳ר פיד
כלוהא מוצע תלך אלחגארה ותראב אכ׳ר יוכ׳ד ויטיין אלבית׃ ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר
חלץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטוח׃ ואם יתוב מכתשא ויסגי בביתא בתר
דשליפו ית אבניא ובתר דקליפו ית ביתא ובתר דאתשע׃ פאן עאד אלבלא ואנתשר פי אלבית בעד
מא קלעת אלחגארה ובעד מא קשר אלבית וטיין׃ ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת
ממארת היא בבית טמא הוא׃ וייעול כהנא ויחזי והא אוסיף מכתשא בביתא סגירות מחסרא
היא בביתא מסאבה הוא׃ פדכ׳ל אלאמאם ונט׳ר פאדי קד תפשי אלבלא פי חיטאן אלבית פהו ברץ מאכ׳
פי אלבית והו נגס׃ ונתץ את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר
אל מקום טמא׃ ויתרע ית ביתא ית אבנוהי וית אעוהי וית כל עפר ביתא ויפיק למברא לקרתא לאתר
מסאב׃ פליקלעה מן אסאסה וכשבה וגמיע תראבה וירמי דלך אלקריה אלי מוצע נגס׃ והבא אל
הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב׃ ודייעול לביתא כל יומין דיסגר יתיה יהי מסאב עד
רמשא׃ ומן דכ׳ל אלי אלבית טול אלאיאם אלדי אוקף פיהא פליכגם אלא אלמגיב׃ והשכב בבית יכבס
את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו׃ ודישכוב בביתא יצבע ית לבושוהי ודייכול בביתא יצבע
ית לבושוהי׃ ומן אנצגע פיה פליגסל תיאבה ומן יאכל פיה פליגסל תיאבה׃ ואם בא יבא הכהן
וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע׃ ואם
מיעל ייעול כהנא ויחזי והא לא אוסיף מכתשא בביתא בתר דאתשע ית ביתא וידכי כהנא ית
ביתא ארי אתסי מכתשא׃ פאן דכ׳ל אלאמאם פנט׳ר פאדי לם יתפש אלבלא פי אלבית בעד תטיינה

פי׳עהדה

40 ד
פט׳טהרה פאן שבלא קד ברא׃ ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת
ואזב׃ ויסב לדכאה ית ביתא תרתין צפרין ואעא דארזא וצבע זהוריתא ואזובא׃ ויאכד לתט׳
כיתה עצפרין ועוד ארז וחריר קרמז וצעתר׃ ושחט את הצפר האחת אל כלי חרש על
מים חיים׃ ויכוס ית צפרא חדא למן דחסף על מי מבוע׃ וידבח אחדהמא פי אנא כזף על׳
מא נביע׃ ולקח את עץ הארז ואת האזב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם
בדם הצפר השחוטה ובמים החיים והזה על הבית שבע פעמים׃ ויסב ית אעא דארזא וית
אזובא וית צבע זהוריתא וית צפרא חיתא ויטבול יתהון בדמא דצפרא דנכיסתא ובמי מבוע ויזי על ביתא
שבע זמנין׃ ויאכד שעוד שארז ושצעתר וצבג שקרמז ושעצפור שחי ויגמסהא פי דם
שעצפור שמדבוח ושמא שדי מן נביע וינצח עליה שבית ז מראר׃ וחטא את הבית בדם
הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב ובשני התלעת׃ וידכי ית ביתא
בדמא דצפרא ובמי מבוע ובצפרא חיתא ובאעא דארזא ובאזובא ובצבע זהורי׃ וידכיה
בדם שעצפור ושמא שנאבע ושעצפור שחי ושעוד שארז ושצעתר והריר שקרמז׃ ושלח
את הצפר החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על הבית וטהר׃ וישלח ית צפרא חיתא
למברא לקרתא על אפי חקלא ויכפר על ביתא וידכי׃ ויטלק שעצפור שחי שי כארג שקריה
שי וגה שעחרי׳ ויסתגפר ען שבית ויטהר׃ זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק׃ דא אוריתא לכל
מכתש סגירותא ולנתקא׃ הדה שריעת גמיע בלא שברץ ושכלף׃ ולצרעת הבגד ולבית׃ ולס
גירות לבושא ולביתא׃ ולכלוי שתיאב ושמנאזל׃ ולשאת ולספחת ולבהרת׃ ולעמקא ולעירא
ולבהרא׃ ולשאמה ושעארצה ושבקעה׃ להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת ה
הצרעת׃ לאלפא ביום מסאבא וביום דכיא דא אוריתא דסגירותא׃ לשפתוא פי יום נגס ופי
טאהר הדה שריעת שברץ׃
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ ומליל יי עם משה ועם אהרן למימר׃ תם כלם שלה ג
מוסי והרון תכלימא׃ דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו
טמא הוא׃ מלילו עם בני ישראל ותימרון להון גבר גבר ארי יהי דאיב מבסריה דוביה מסאב הוא׃
כלמא בני אסר וקולא להם אי רגל כאן דאיבא מן אחלילה פדובה דאף הו נגס׃ וזאת תהיה
טמאתו בזובו רר בשרו את זובו או החתים בשרו מזובו טמאתו הוא׃ ודא תהי סאובתיה בדוביה
דיר בסריה ית דוביה או חתים בסריה מדוביה סאובתיה היא׃ והדה צפת דונה שרי תכון בה נגא׳
מתה אמי׳ אן יגעל אחלילה שדוב פשיל או יכתם מנה פתלך נגאסתה׃ כל המשכב אשר
ישכב עליו הזב יטמא וכל הכלי אשר ישב עליו יטמא׃ כל משכבא דישכוב עלוהי דובנא יהי
מסאב וכל מנא דיתיב עלוהי יהי מסאב׃ וחכמה אן יכון כל מצגע יצגע עליה שואיב יגגם
וכל אנא יגלס עליה יגגס׃ ואיש אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב׃ וגבר דיקרב במשכביה יצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי מסאב עד רמשא׃ ואי אנסאן דני
מן מצאגעה פשיגסל תיאבה וירחץ בשכא וינגס שי שמגיב׃ והישב על הכלי אשר ישב עליו הזב

יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ודיתיב על מנא דיתיב עלוהי דובנא יצבע
לבושוהי ויסחי במיא ויהי מסאב עד רמשא: ואי אנסאן ומן גלס עלי אלאנא אלדי יגלס
עליה אלדאיב פליגסל תיאבה וירחץ באלמא וינגס אלי אלמגיב: והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב: ודיקרב בבסר דובנא יצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי מ
מסאב עד רמשא: ומן דנא בבסר אלדאיב פליגסל תיאבה וירחץ באלמא וינגס אלי אלמגיב
וכי ירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: וארי ירוק דובנא בדכיא
ויצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי מסאב עד רמשא: ואן בזק אלדאיב עלי אלטאהר יגסל
תיאבה וירחץ באלמא וינגס אלי אלמגיב: וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא: וכל מרכבא
דירכוב עלוהי דובנא יהי מסאב: וכל מרכבא ירכב עליה אלדאיב ינגס: וכל הנגע בכל
אשר יהיה תחתיו יטמא עד הערב והנשא אתם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: וכל
דיקרב בכל דיהי תחותוהי יהי מסאב עד רמשא ודיטול יתהון יצבע לבושוהי ויסחי במיא
ויהי מסאב עד רמשא: ומן דנא בשי מן מא יכון תחתה כדלך ינגס אלי אלמגיב ומן חמל
שי מנהא יגסל תיאבה וירחץ באלמא וינגס אלי אלמגיב: וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא
שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: וכל דיקרב ביה דובנא וידוהי לא
שטיף במיא ויצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי מסאב עד רמשא: וגמיע מא דנא בה אל
דאיב ולם יגסל ידאה באלמא פליגסל תיאבה וירחץ באלמא וינגס אלי אלמגיב: וכלי חרש
אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ ישטף במים: ומאן דחסף דיקרב ביה דובנא יתבר
וכל מן דאע ישתטיף במיא: ואי אנא כזף דנא בה אלדאיב פליכסר ואי אנא כשב פלי
יגסל באלמא: וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו
במים חיים וטהר: וארי ידכי דובנא מדוביה וימני ליה שבעא יומין לדכותיה ויצבע לבושוהי
ויסחי בסריה במי מבוע וידכי: פאדי הו טהר מן דובה פליחץ ז איאם לטהרה ויגסל תיאבה
וירחץ בדנה במא נאבע ויטהר: וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני
יהוה אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן: וביומא תמינאה יסב ליה תרין שפנינין או תרין בני
יונה וייתי לקדם יי לתרע משכן זמנא ויתנינון לכהנא: ופי אליום אלתאמן יאכד שפנינין או פרכי
חמאם בין ידי אללה אלי באב כבא אלמחצר: ועשה אתם הכהן אחד חטאת והאחד
עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו: ויעביד יתהון כהנא חד חטאתא וחד עלתא ויכפר עלוהי
כהנא קדם יי מדוביה: ויעמל אחדהמא דכוה ואלאכר צעידה ויסתגפר ענה בין ידי אללה מן דובה:
ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב: וגבר ארי יפוק מניה
שכבת זרעא ויסחי במיא ית כל בסריה ויהי מסאב עד רמשא: ואי רגל כרגת מנה נטפה פליגסל
גמיע בדנה באלמא וינגס אלי אלמגיב: וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס במים
וטמא עד הערב: וכל לבוש וכל משך דיהי עלוהי שכבת זרעא ויצטבע במיא ויהי מסאב עד
רמשא: ואי תוב או גלד צאר עליה מנהא שי פליגסל באלמא וינגס אלי אלמגיב: ואשה אשר
ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב: ואתתא ארי ישכוב גבר יתה ש

שכבת זרעא ויסחון במא ויהון מסאבין עד רמשא: ואיית אמראה צאנגעהא רגל בנטפה
פלא ירחצא בשמא ויגבא אלי שמגיב:
ואשה כי תהיה זבה דם יט
יהיה זבה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה יטמא עד הערב: ואתתא ארי תהי
דיאבארס יהי דובה בבסרה שבעא יומין תהי בריחוקה וכל דיקרב בה יהי מסאב עד רמשא:
איית אמראה כאנת ראיבה והו אן יכון דם יכחל מן פרגהא פלתקים ז איאם פי חיצתהא וכל
מן דני בהא יגבם אלי שמגיב: וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר תשב עליו יטמא:
וכל דתשכוב עלוהי בריחוקה יהי מסאב וכל דתתיב עלוהי יהי מסאב: וגמיע מא תצגע עליה
פי חיצתהא ינגס וגמיע מא אשרי תגלס עליה ינגס: וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב: וכל דיקרב במשכבה יצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי מסאב עד
רמשא: וכל מן דנא במצגעהא יגסל תיאבה וירחץ בשמא ויגבם אלי שמגיב: וכל הנגע בכל
כלי אשר תשב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: וכל דיקרב בכל מנא דתתיב
עלוהי יצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי מסאב עד רמשא: וכל מן דנא בשי מן אניה אלדי
תגלס עליה יגסל תיאבה וירחץ בשמא ויגבם אלי שמגיב: ואם על המשכב הוא או על הכלי
אשר הוא ישבת עליו בנגעו בו יטמא עד הערב: ואם על משכבא הוא או על מנא דהיא יתבא
עלוהי במקרביה ביה יהי מסאב עד רמשא: ואן כאן עלי מצגעהא או עלי אנא אלדי הי
גאלסה עליה ממסהא לה פינגם אלי שמגיב: ואם שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא
שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא: ואם משכב ישכוב גבר יתה ותהי ריחוקה
עלוהי ויהי מסאב שבעא יומין וכל משכבא דישכוב עלוהי יהי מסאב: ואן צאגעהא רגל
פקד צאר חכם חיצתהא עליה ויגגם ז איאם וכל מצגע ינצגע עליה יגגם:
כה ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה
כימי נדתה תהיה טמאה הוא: ואתתא ארי ידוב דוב דמה יומין סגיאין בלא עידן ריחוקה או
ארי תדוב על ריחוקה כל יומי דוב סאובתה כיומי ריחוקה תהי מסאבא היא: ואיית אמראה
פאץ דמהא איאמא כתירה פי גיר וקת חיצתהא או בעקבה פגמיע איאם פיץ נגאסתהא
פתכון פיהא כאיאם חיצתהא נגסה: כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב
נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטומאת נדתה: כל משכבא דתשכוב
עלוהי כל יומי דובה כמשכב ריחוקה יהי לה וכל מנא דתתיב עלוהי מסאב יהי כסואבת
ריחוקה: וגמיע מצגע אלדי תנצגע עליה טול איאם פיצהא פליכון להא כמצגע חיצתהא
וגמיע אנא אלתי תגלס עליה פליכון נגסא כנגאסתהא פי חיצתהא: וכל הנוגע בם יטמא
וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: וכל דיקרב בהון יהי מסאב ויצבע לבושוהי ויסחי
במיא ויהי מסאב עד רמשא: וכל מן דני בשי מנהא פליגבם באן יגסל תיאבה וירחץ בשמא
ויגבם אלי שמגיב: ואם טהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר: ואם דכיאת

מדובה ותמכי לה שבעא יומין ובתר כין תדכי: ואנהי טהרת מן פיצהא פלתחץ סבעה איאם
ובעד דלך תטהר: וביום השמיני תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אתם אל הכהן אל
פתח אהל מועד: וביומא תמינאה תסב לה תרין שפנינין או תרין בני יונה ותיתי יתהון לות
כהנא לתרע משכן זמנא: ופי יום תאמן תאכד שפניין או פרכי חמאם ותאתי בהמא אלי
אלאמאם אלי באב קבה אלמחצר: ועשה הכהן את האחד חטאת ואת האחד עלה וכפר עליה הכהן
לפני יהוה מזוב טמאתה: ויעביד כהנא ית חד חטאתא וית חד עלתא ויכפר עלה כהנא קדם יי מדוב
סאובתה: ויעמל אלאמאם אחדהמא דכוה ואלאכר צעידה ויכתגפר ענהא אלאמאם בין ידי אללה
מן פיץ נגאסתהא: והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את
משכני אשר בתוכם: ותפרשון ית בני ישראל מסואבתהון ולא ימותון בסואבתהון בסאבותהון ית
משכני דביניהון: פיגב אן תגאנבא בני אסר' מן נגאסתהם ולא יהלכו בנגאסתהם אד הם נגסו
מסכני אלדי בינהם: זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה בה: דא אוריתא
דדובנא ודתפוק מניה שכבת זרעא לאסתאבא בה: הדה שריעת אלדאיב ומן תכרג מנה
נטפה לישתנגס בהא: והדוה בנדתה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם
טמאה: ולדכאובתא בריחוקה ולדדאיב ית דוביה לדכר ולנוקבא ולגבר דישכוב עם מסאבא
מסאבתא: ולחאיץ פי טמתהא ולפאיץ מן דובה מן דכר ואנתי ורבל יצאגע נגסה:

צו עידו סימן

וידבר יהוה אל משה אחרי מות
שני בני אהרן בקרבתם לפני יהוה וימתו: ומליל יי עם משה (בתר דמיתו) תרין בני אהרן בקרוביהון אישתא
נוכריתא קדם יי ומיתו: אן אללה כלם מוסי בעד מות אבני הרון אד תקדמא בין ידי אללה ערי
מאבייין פמאתא: ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש
מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת: ואמר יי
למשה מליל עם אהרן אחוך ולא יהי עליל בכל עידן לקודשא מגיו לפרכתא לקדם כפרתא
דעל ארונא ולא ימות ארי בעננא אנא מתגלי על בית כפורי: וקאל לה מר הרון אכיך באן
לא ידכל פי כתיר מן אלאוקאת אלי אלקדס מן דאכל אלסגף אלי חצרת אלגשא אלדי עלי אלצנדוק
ללא ימות לאני מתגלי באלגמאם פוק אלגשא: בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת
ואיל לעלה: בדא יהי עליל אהרן לקודשא בתור בר תורי לחטתא ודכר לעלתא: בהדה אלאמור
ידכל הרון אלי אלקדס בתור מן אלבקר לדכוה וכבשא לאחיתה צעידה: כתנת בד קדש
ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ ב
במים את בשרו ולבשם: כתונא דבוצא דקודשא ילבש ומכנסין דבוץ יהון על בסריה ובהמיינא
דבוצא ייסר ומצנפתא דבוצא יחית ברישיה לבושי קודשא אנון ויסחי במיא ית בסריה ויל'
בשינון: באן ילבס תוניה מן עשר מקדסה בעד אן יכון עלי בדנה סראויל מן עשר ויתקלד
בזנאר מן עשר מתץ ויתעמם בעמאמה מתל דלך פהדה היתיאב אלקדס ינסל בדנה באלמא
וילבסהא: ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה: ומן כנשתא
דבני ישראל יסב תרין צפירי עזין לחטתא ודכר חד לעלתא: וליאכד מן ענד גמאעת בני אסר' עתודין

מן

מן שמא עז לל דכוה וכבשא צחיחא צעירה: והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר
בעדו ובעד ביתו: ויקריב אהרן ית תורא דחטתא דיליה ויכפר עלוהי ועל אנש ביתיה: פינתרי
אזולא ויקרס לת שדכוה שרילה ויסתגפר ענה וען שה: ולקח את שני השעירים והעמיד
אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ויסב ית תרין צפירין ויקים יתהון קדם יי בתרע משכן זמנא:
ויאכד שעתודין ויוקפהמא בין ידי שלה ענד באב כבא שמחצר: ונתן אהרן על שני השעירים
גרלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל: ויתן אהרן על תרין צפירין עדבין עדבא חד
לשמא דיי ועדבא חד לעזאזל: וילקי עליהמא סהמין אחדהמא לבית שלה ושאכר לגבל עזאז:
והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת: ויקריב אהרן ית
צפירא דסליק עלוהי עדבא לשמא דיי ויעבדניה חטתא: ויקדם שעתוד שרי וקע עליה סהם
לבית שלה ויצנעה דכוה: והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר
עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה: וצפירא דסליק עלוהי עדבא לעזאזל יתקם כד חי לקדם יי
לכפרא עלוהי לשלחא יתיה לעזאזל למדברא: ושעתוד שרי וקע עליה סהם לגבל עזאז יוקף
חייא בין ידי שלה ליסתגפר ענה תם יטלקה פי גבל עזאזפי שבר: והקריב אהרן את פר החטאת
אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו: ויקריב אהרן ית תורא דחטתא
דיליה ויכפר עלוהי ועל אנש ביתיה ויכוס ית תורא דחטתא דיליה: ויקדם הרון תאטיה לת דכוה ב
שרי לה ויסתגפר עטה וען אלה תם ירבחה: ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה
ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת: ויסב מלי מחתיתא גומרין דאישא
מעילוי מדבחא מן קדם יי ומלי חפנוהי קטורת בוסמין דקיקין ויעיל מגיו לפרכתא: תם יאכד מל
שמגמרה גמר נאר מן פוק שמדבח מן בין ידי שלה ומל חפניה מן בכור שצמוג וידכל שנמיע
שא דאכל שסגף: ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר
על העדת ולא ימות: ויתן ית קטורת בוסמיא על אישתא לקדם יי ויחפי ענן קטרתא ית כ
כפרתא דעל סהדותא ולא ימות: פילקי דלך שבכור עלי שגמר בין ידי שלה חתא יגטי צנאב ש
בכור שגשא שדי עלי שצנדוק פאנה לא ימות: ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת
קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו: ויסב מדמא דתורא וידי באצבעה
על אפי כפרתא קדומא ולקדם כפרתא ידי שבע זמנין מן דמא באצבעיה: תם יאכד מן דם ש
רת וינצח מנה באצבעה קבלת שגשא שרקייא מרה ואחדה תם ינצחמנה בין ידיה ז מראר:
ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר
עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת: ויכוס ית צפירא דחטתא דלעמא ויעיל
ית דמיה למגיו לפרכתא ויעביד לדמיה כמא דעבד לדמא דתורא וידי יתיה על כפרתא ולקדם
כפרתא: תם יאכד עתוד שדכוה שדי לשקום וידכל מן דמהשא דאכל שסגף פינצע בה כמא צנע
בדם שרת אן ינצח מפה קבלת שגשא ובין ידיה: וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם
לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם: ויכפר על מקדשא קודשא

מסואבת

מסואבת בני ישראל וממרדיהון לכל חטאיהון וכין יעביד למשכן זמנא דשרי עמהון בגו
סואבתהון: ויכתגפר פי אלקדס ען מעאצי בני אסראיל וגרומהם וגמיע כטאיאהם וען ממ׳
הם וכדלך פי אלדמיון פי כבא אלמחצר אלדי הו סאכן מעהם פי מא בין מעאציהם: וכל אדם
לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל
ישראל: וכל אנש לא יהי במשכן זמנא במיעליה לכפרא בקדשא עד מפקיה ויכפר
עלוהי ועל אנש ביתיה ועל כל קהלא דישראל: ולא יכון אחד מן אלנאס פי כבא אלמחצר
חין ידכל ליסתגפר פי אלקדס אלי אן יכרג ויכון קד אסתגפר ענה וען אלה וען גמיע גוק אל אסראי׳
ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על
קרנות המזבח סביב: ויפוק למדבחא דקדם יי׳ ויכפר עלוהי ויסב מדמא דתורא ומדמא
דצפירא ויתין על קרנת מדבחא סחור סחור: תם יכרג אלי אלמדבח אלדי בין ידי אללה ויס׳
תגפר ענה כאן יאכד מן דם אלתור ודם אלעתוד מגמועין פיצע עלי ארכאנה מסתדירא:
והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל: וידי
עלוהי מן דמא באצבעיה שבע זמנין וידכיניה ויקדשניה מסואבת בני ישראל: תם ינצח
עליה מנה באצבעה סבע מראר פיטהרה ויקדסה מן מעאצי בני אסראיל: וכלה
מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי: וישיצי מלכפרא
על קודשא ועל משכן זמנא ועל מדבחא ויקריב ית צפירא חיא: פאדא פרג מן אלאסתג
פאר פי אלקדס ופי כבא אלמחצר ועלי אלמדבח קדם אלעתוד אלחי: וסמך אהרן את שתי ידו
על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם
ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה: ויסמוך אהרן ית תרתין ידוהי
על ריש צפירא חיא ויודי עלוהי ית כל עוית בני ישראל וית כל מרדיהון לכל חטאיהון
וכין יעביד למשכן זמנא דשרי עמהון בגו סואבתהון ויתין יתהון על ריש צפירא וישלח
ביד גבר דזמין למהך למדברא: ויכנד ידה עלא ראסה ויקר בדנוב בני אסראיל וכלומהם וגמיע
כטאיאהם פאדא תלאהא ענד ראס אלעתוד בעת בה מע רגל מעדלה אלי אלבר: ונשא השעיר
עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר: ויטול צפירא עלוהי ית כל עוי׳
תהון לארע דלא יתבא וישלח ית צפירא למדברא: פהו יחמל אלעתוד עלי ענקה ען גמיע
דנובהם אלי ארץ מנקטעה תם יטלקה פי אלבר: ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד
אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם: ויעול אהרן למשכן זמנא וישלח ית לבושי בוצא
דלבש במיעליה לקדשא ויצנענון תמן: תם ידכל הרון אלי כבא אלמחצר תם ינזע תיאב אל
בז אלדי לבסהא פי דכולה אלי אלקדס וידעהא הנאך: ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש
את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם: ויסחי ית בסריה
במיא באתר קדיש וילבש ית לבושוהי ויפוק ויעביד ית עלתיה וית עלת עמא ויכפר עלוהי
ועל עמא: ויחמי בדנה במא פי מוצע מקדס וילבס תיאבה אלמעלומה תם יכרג ויקרב

צוחעדי

ועואער זקום ויסתגפר ענה ועכהם: ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה: וית תרבי חטאתא כב
יסיק למדבחא יסיק למדבחא: ושחום ארבואת יקהרהא עלי אלמדבח: והמשלח את השעיר
לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה: ודמוביל ית צפירא
לעזאזל יצבע לבושוהי ויסחי ית בסריה במיא ובתר כין ייעול למשריתא: ואלמטלק אלתיס פי
גבל עזאזל יגסל תיאבה וירחץ בדנה במא ובעד דלך ידכל אלי אלעסכר: ואת פר החטאת
ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו באש
את ערתם ואת בשרם ואת פרשם: וית תורא דחטאתא וית צפירא דחטאתא דאתעל מדמהון
לכפרא בקודשא יפיק למברא למשריתא ויוקדון בנורא ית משכהון וית בסרהון וית
אכלהון: ואמא רת אלרכוה אלדי אדכל מן דמאהמא ליסתגפר פי אלקדס פליכרגא אלי
כארג אלעסכר ויחרקו באלנאר גלודהמא ולחומהמא ופרתהמא: והשרף אתם יכבס בגדיו
ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה: ודמוקיד יתהון יצבע לבושוהי במיא
ויסחי ית בסריה במיא ובתר כין ייעול למשריתא: ואלמחרקהמא יגסל תיאבה וירחץ במא
בדנה ובעד דלך ידכל אלי אלעסכר: והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש
תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוככם: ותהי לכון לקים עלם
בירחא שביעאה בעסרא לירחא תענון ית נפשתכון וכל עבידא לא תעבדון יציבא וגיוריא
דיתגיירון ביניכון: ויכון רסם לכם דהר פי אליום אלעאשר אלסאבע תגיעו אנפסכם ושיא מן
אלעמל לא תעמלו אלצריח ואלגריב אלדכיל פי מא בינכם: כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם
מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: ארי ביומא הדין יכפר עליכון לדכאה יתכון מכל חוביכון
קדם ייי תדכון: ופי הדא אליום יסתגפר ענכם ליטהרכם מן גמיע כטאיאכם בין ידי אללה
תטהרו: שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם: שבא שבתא היא לכון ותענון
ית נפשתכון קים עלם: וסבת הי עטלה לכם אד תגיעון אנפסכם רסם דהר: וכפר הכהן
אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש: ויכפר
כהנא דירבי יתיה ודיקריב ית קרבניה לשמשא תחות אבוהי וילביש ית לבושי בוצא לבושי קודשא:
ויסתגפר אלאמאם אלדי ימסח ויכמל ואגבה ליאם מכאן אביה פילבס תיאב אלעשר אלקדס:
וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר:
ויכפר על מקדש קודשא ועל משכן זמנא ועל מדבחא יכפר ועל כהניא ועל כל עמא דקהלא
יכפר: ויסתגפר פי כואץ אלקדס ופי כבא אלמחצר ועגד אלמדבח יסתגפר פיהא ען אלאימה וען
סאיר אלגוק: והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר
צוה יהוה את משה: ותהי דא לכון לקים עלם לכפרא על בני ישראל מכל חוביהון חדא בשתא ועבד
כמא דפקיד ייי ית משה: פתכון הדה לכם רסם דהר אן יסתגפר כדאך ען בני אסראיל מן גמיע כטאיאהם
מרה ואחדה פי אלסנה פצנע הרון כמא אמר אללה מוסי:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר

אשר צוה יהוה לאמר: מליל עם אהרן ועם בנוהי ועם כל בני ישראל ותימר להון דין פתגמא דפקיד
יי למימר: מר הרון ובניה וסאיר בני אסר׳ וקל להם הדא אלאמר אלדי אמר אללה בה קאילא: איש איש
מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה: גבר גבר
מבית ישראל דיכוס תור או אימר או עז במשריתא או דיכוס מברא למשריתא: אי רגל מן בני
אסר׳ ידבח תורא או כבשא או ענזא פי אלעסכר או כ׳ארגה: ואל פתח אהל מועד לא הביאו ל
להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב
עמו: ולתרע משכן זמנא לא איתיה לקרבא קרבנא קדם יי דמא יתחשיב לגברא ההוא דמא
אשד וישתיצי אנשא ההוא מגו עמיה: ולא יאתי בה אלי באב קבא אלמחצר פיקרבה אד הו
קרבאן אללה בין ידי מסכנה פהו יחסב עליה כמן קד ספך דם אנסאן פינקטע דלך אלאנסאן מן בין
קומה: למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם
ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם: בדיל דייתון בני ישראל
ית דבחיהון דאנון דבחין על אפי חקלא וייתונון קדם יי לתרע משכן זמנא לות כהנא ויכסון נכסת קודשין
קדם יי יתהון: לכי יאתו בני אסר׳ בדבאיחהם אלתי להם אן ידבחוהא עלי וגה אלצחרא פיגיבוהא בין
ידי אללה אלי באב קבא אלמחצר אלי אלאמאם פידבחוהא דבאיח סלאמה ללה: וזרק הכהן את
הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה: וידרוק כהנא
ית דמא על מדבחא דיי בתרע משכן זמנא ויסיק תרבא לאתקבלא ברעוא קדם יי: וירש אלאמאם
דמהא עלי מדבח אללה אלדי ענד קבא אלמחצר ויקתר שחמהא מקבולא מרציא ללה: ולא יזבחו
עוד את זבחיהם לשעירם אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם: ולא
עוד ית דבחיהון לשידין דאנון טען בתריהון קים עלם תהי דא להון לדריהון: ולא יזבחו איצא
ה אלדבאיחהם לאלשיאטין אלדין הם יטגון פי תבעהם פיכון להם רסם דהר לאגיאלהם: ואלהם
תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח: ולהון ת
תימר גבר גבר מבית ישראל ומן גיוריא דיתגיירון ביניהון דיסיק עלתא או נכסת קודשיא: וקל
להם אי רגל מן בני אסר׳ ומן אלגריב אלדכיל פימא בינהם יחרק צעידה או דבחא: ואל פתח אהל
מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו: ולתרע משכן זמנא לא
ייתיניה למעבד יתיה קדם יי וישתיצי אנשא ההוא מעמיה: ולי באב קבא אלמח לא יאתי בה
ליצנע כדאך ללה פינקטע דלך אלאנסאן מן קומה: ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר
בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמה: וגבר גבר
מבית ישראל ומן גיוריא דיתגיירון ביניהון דייכול כל דמא ואתין לבזי באנשא דייכול ית דמא ואשיצי
יתיה מגו עמיה: ואי רגל מן אל אסר׳ ומן אלגריב אלדכיל פימא בינהם יאכל שיא מן אלדם אחלל ת
גצבי פיה וקטעתה מן בין קומה: כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר על
נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר: ארי נפש בסרא בדמא הוא ואנא יהבתיה לכון על מדבחא
לכפרא על נפשתכון ארי דמא הוא על נפשא מכפר: לאן נפס גמיע אלבשר אלדם מסכנהם ולדלך
געלתה לכם עלי אלמדבח ליסתגפר בה ען אלנפוס: על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם

והגר

והגר הגר בתוככם לא יאכל דם: עלכין אמרית לבני ישראל כל אנש מנכון לא ייכול דם וגיורא
דיתגיירון בינכון לא ייכול דם: ולדלך קלת לבני יאסר כל אנסאן מנכם לא יאכל דמא חתא אלגריב
מנכם אלדכיל פימא בינכם לא יאכל דמא: ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוככם אשר יצוד
ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו וכסהו בעפר: וגבר גבר מבני ישראל ומן גיוריא דית
גיירון בינכון די יצוד צידא חיתא או עופא דמתאכיל וישוד ית דמיה ויכסיניה בעפרא: ואי אנסאן
מן בני אסראיל ומן אלגריב אלדכיל פימא בינהם אצטאד צידא מן אלוחוש ואלטאיר אלדי אכלה
חלאל פליצב דמה וליואריה באלתראב: כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל
דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת: ארי נפש כל בשרא דמיה
בנפשיה הוא ואמרית לבני ישראל דם כל בסר לא תיכלון ארי נפש כל בסרא דמיה היא כל
דייכלניה ישתיצי: לאן נפוס גמיע אלבשריין כל ואחדה פי דמה ולדלך קלת לבני אסראיל דם כל בשרי
לא תאכלו אד נפס כל בשרי אלדם מסככהא וכל מן אכלה ינקטע: וכל נפש אשר תאכל נבלה
וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר: וכל אנש דייכול נבילה
ותבירא ביציביא ובגיוריא ויצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי מסאב עד רמשא וידכי: ואי אנסאן
אכל נבילה אופריסה מן אלצמח ואלגריב פליגסל תיאבה וירחץ במא ויכון נגסא אלי אללי ויטהר: ואם
לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו: ואם לא יצבע ובסריה לא יסחי ויקביל חוביה: פאן הו
לם יגסלהא או לם ירחץ בדנה פקד זאד פי חמל וזרה:
וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל: תס: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אני יהוה אלהיכם: ד
מליל עם בני ישראל ותימר להון אנא יי אלהכון: כלם בני אסראיל וקל להם אנא אללה רבכם: כמעשה
ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו
ובחקתיהם לא תלכו: כעובדי עמא דארעא דמצרים דיתיבתון בה לא תעבדון וכעובדי עמא דארעא
דכנען דאנא מעיל יתכון לתמן לא תעבדון ובנמוסיהון לא תהכון: כצנאיע אהל בלד מצר אלדי
אקמתם פיה לא תצנעו וכצנאיע אהל בלד כנעאן אלדי אנא מדכלכם הנאך לא תצנעו וברסומהם
לא תסירו: את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם: ית דיני תעבדון
וית קימי תטרון להלכא בהון אנא יי אלהכון: אחכאמי פאצנעו ורסומי פאחפטו וסירו בהא אנא
אללה רבכם אגאזיכם כירא: ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם
אני יהוה: ותטרון ית קימי וית דיני דיעביד יתהון אנשא וייחי בהון בחיי עלמא אנא יי: ואחפטו
רסומי ואחכאמי פאן גזא אי אנסאן יעמל בהא אן יחיא אלחיוה אלדאימה אנא אללה דאים אלבקא:
איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה: גבר גבר
לכל קריב בסריה לא תקרבון לגלאה ערייא אנא יי: וכל רגל מנכם לא יקרב אלי נסיב לחמה לאיקרב
לכשף סוותהא אנא אללה כהיתכם ען דלך: ערות אביך וערות אמך לא תגלה
אמך הוא לא תגלה ערותה: ערית אביך וערית אמך לא תגלי אמך היא לא תגלי עריתה: וקלת סוואת
אביך וסוואת אמך לא תכשף אמא בוואה אמך פהי אמך לא תכשפן סוותהא:
ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך הוא: ערית אתת אביך לא תגלי עריתא דאבוך
היא: ואמא סוות זוגת אביך פהי סוות אביך פלא תכשפן סוותהא:

ערות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותן: עריית
אחתך אן בת אביך או בת אמך דיליד אמן אבוך מן אתתא אוחרי או מן אמך מן גבר אחרן לא תגלי
עריתהון: וסוות אכתך אבנת אביך או אבנת אמך מולודה דאכלה או כארגא פלא תכשפן סוותהא:
ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה ערותן כי ערותך הנה: עריית בת ברך
או בת ברתך לא תגלי עריתהון ארי עריתך אנון: וסוות אבנה אבנך או אבנת אבנתך פלא תכשפהא
לאנהא סוותך: ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך היא לא תגלה
ערותה: עריית בת אתת אבוך דילידא מן אבוך אחתך היא לא תגלי עריתה: וסוות אבנת זוגת
אביך אלמולודה מן אביך והי אלתי בינת אנהא אכתך פלא תכשפן סוותהא: ערות
אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא: עריית אחת אבוך לא תגלי קריבת אבוך היא: וסוות אכת אביך
לא תכשף לאנהא נסיבת אביך: ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך
הוא: עריית אחת אמך לא תגלי ארי קריבת אמך היא: וסוות אכת אמך לא תכשף לאנהא נסיבת
אמך: ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך היא:
עריית אחבוך לא תגלי לאתתיה לא תקרב אתת אחבוך היא: וסוות עמך לא תכשף ודלך לא
תתקדם אלא זוגתה אד הי כעמתך: ערות כלתך לא תגלה אשת בנך היא
לא תגלה ערותה: עריית כלתך לא תגלי אתת ברך היא לא תגלי עריתה: וסוות כנתך פלא תכשף
והי זוגת אבנך פלא תכשפן סוותהא: ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך
הוא: עריית אתת אחוך לא תגלי עריתא דאחוך היא: וסוות זוגת אכיך פלא תכשף לאנהא כסוות אכיך:
ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה
שארה הנה זמה הוא: עריית אתתא וברתה לא תגלי ית בת ברה וית בת ברתה לא תסב לגלאה
עריתה קריבן אנון עיצת חטאין היא: וסוות אמראה ואבנתהא פלא תכשף וכדלך אבנת אב
נהא ואבנת אבנתהא לא תתבדר להכשף סוותהא אד הן נסאיב פהי פאחשה: ואשה אל אחתה
לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה: ואתתא עם אחתה לא תסב לאעקא לה לגלאה עריתה
עלה בחייהא: ואמראה מע אכתהא לא תתכד לתכון צארתין לתכשף סוותהא מעהא פי חיותהא:
ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה: ולאתתא בריחוק סאובתה לא תקרב לגלאה
עריתה: ולא אמראה פי חיצת נגאסתהא פלא תתקדם לתכשף סוותהא: ואל אשת עמיתך לא
תתן שכבתך לזרע לטמאה בה: ולאתת חברך לא תתן שכובתך לזרעא לאסתאבא בה: ומע זוגת
צאחבך לא תנעל מצאגעתך לאנסאל לתתנגס בהא: ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל
את שם אלהיך אני יהוה: ומבנך לא תתין לאעברא למולך ולא תחיל ית שמא דאלהך אנא יי: ולא
תעטמן נסלך לתקריב לצנם ולא תבדל אסם יבך אנא אללה מעאקב: ואת זכר לא תשכב
משכבי אשה תועבה הוא: וית דכורא לא תשכוב משכבי אתתא תועיבא היא: ולדכר פלא תצאגע
עלי צרוב מצאגעת אלנסא פתכון כריהה: ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא
תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא: ובכל בעירא לא תתן שכובתך לאסתאבא בה ואתתא
לא תקום קדם בעירא למשלט בה תבלא הוא: ומע שי מן אלבהאים לא תנעל מצאגעתך לת
תנגס בהא וכדלך אלמראה לא תקף בין ידי בהימה לתנזוהא פאנהא ראהיה: אל תטמאו

בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם: לא תסתאבון בכל אלין
ארי בכל אלין אסתאבו עממיא דאנא מגלי מן קדמיכון: ולא תעעזו בשי מן הדה שמתלה
פאן כמתלהא עצאת אלאמם אלדי אנא טארדהם מן בין אידיכם: ותטמא הארץ
ואפקד עונה עליה ותקיא הארץ את ישביה: ואסתאבת ארעא ואסערית חובה עלה
ורוקינת ארעא ית יתבהא: ולמא נגס אהל אלבלד טלבתהם בדנובהם ופשתת אלבלד אהלה:
ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה האזרח והגר הגר
בתוככם: ותטרון אתון ית קימי וית דיני ולא תעבדון מכל תועיבתא האלין יציבא וגיורא
דיתגיירון ביניכון: פאחפצו אנתם רסומי ואחכאמי ולא תצנעו מן הדה שמכארה אלצריח ולא
גריב אלדכיל פימא בינכם: כי את כל התועבת האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ז
ותטמא הארץ: ארי ית כל תועיבתא האלין עבדו אנשי ארעא דקדמיכון ואסתאבת
ארעא: לאן גמיע הדה אלמכארה צנעהא אהל אלבלד אלדין מן קבלכם פתנגסת: ולא תקיא
הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם: ולא תרוקין ארעא
יתכון בסאוביכון יתה כמא דרוקינת ית עממיא דקדמיכון: ולא ישתתכם אלבלד אדא
נגסתמוה כמא שתת אלאמם אלדין מן קבלכם: כי כל אשר יעשה מכל התועבת האלה
ונכרתו הנפשת העשת מקרב עמם: ארי כל דיעביד מכל תועיבתא האלין וישתיצן
נפשתא דיעבדן מנו עמהון: ואעלמו אן כל מן צנע שיא מן הדה אלמכארה תנקטע תלך
אלנפוס אלצאנעאת מן בין קומהא: ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבת
אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם: ותטרון ית מטרת מימרי בדיל
דלא למעבד מנמוסי תועיבתא דאתעבידא קדמיכון ולא תסתאבון בהון אנא יי אלהכון:
פאחפצו מא אסתחפטתכם ללא תצנעו מן רסום אלמכארה אלדי צנעת מן קבלכם ולא
תתנגסו בהא אנא אללה רבכם אנאזיכם כירא:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל יי עם
דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם:
מליל עם כל כנשתא דבני ישראל ותימר להון קדישין תהון ארי קדיש אנא יי אלהכון:
מר גמאעת בני אסר וקל להם כונו מקדסין לאני אללה רבכם קדוס: איש אמו ואביו ת
תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם: גבר מן אמיה ומן אבוהי תהון דחלין וית
יומי שביא דילי תטרון אנא יי אלהכון: וליכאף כל אנסאן אמה ואביה ואחפצו סבותאתא
אלה רבכם אנאזיכם כירא: אל תפנו אל האלילם ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה א
אלהיכם: לא תתפנון בתר טעון ודחלן דמתכא לא תעבדון לכון אנא יי אלהכון: לא תולו אלאותאן
ומעבודא מסבוכא לא תצנעו לכם אנא אללה רבכם אלואחד: וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה ל
לרצנכם תזבחהו: וארי תכסון נכסת קודשין קדם יי לרעוא לכון תכסון: ואדא דבחתם דבח סלאמה
ללה פלי מא ירתצא מנכם אדבחוה: ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי
באש ישרף: ביומא דיתנכסון יתאכיל וביומא דבתרוהי ודישתאר עד יומא תליתאה

בנורא יתוקד: והדאן יוכל פי יום לבהכם לה ומן גד ומא בקי מנה אלא יום אלתאלת פליחרק בנאר
ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה: ואם אתאכלא יתאכיל ביומא תליתאה
מרחק הוא לא יהי לרעוא: ואן אכל מנה שי פי יום אלתאלת פהו בשא ואלא יקבל: ודייכליני
ניה חוביה יקביל ארי ית קודשא דיי' אחיל וישתיצי אנשא ההוא מעמיה: ואכלה פקד
חמל וזרה למא בדל קדס אללה פינקטע דלך אלאנסאן מן קומה: ובקצרכם את קציר ארצכם
לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם א': ובמחצדכון ית
חצדא דארעכון לא תשיצי פאתא דחקלך למחצד ולקטא דחצדך לא תלקיט: ואדא חצדתם
זרע בלאדכם פלא תסתקצי טרף זרעתך פתחצדהא ולקאט זרעך פלא תלקטה: וכרמך
לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: וכרמך לא תעולל
ונתרא דכרמך לא תלקיט לעניי ולגיורי תשבוק יתהון אנא יי' אלהכון: וכרמך פלא תמושזה
ומפרוט כרמך פלא תלקטה בל אתרכהא ללצעיף ואלגריב אנא אללה רבכם אנאדיכסכירא: לא
תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו: לא תגנבון ולא תכדבון ולא תשקרון גבר
בחבריה: לא תסרקו ולא יגחד ולא יכדב אמר בצאחבה: ולא תשבעו בשמי לשקר
וחללת את שם אלהיך אני יהוה: ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה
ולא תשתבעון בשמי לשקרא ותחיל ית שמא דאלהך אנא יי': ולא תחלפו באסמי באטלא
באטלא פאנך אדא בדלת אסם רבך אנא אללה מעאקב: לא תעשק את רעך ולא תגזל
לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר: לא תעשוק ית חברך ולא תינוס לא תבית אגרא דאגי
רא לותך עד צפרא: לא תגשם צאחבך ולא תגצבה ולא תבית אגרת אגיר ענדך אלא
אגראה: לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה: לא תלוט
דלא שמע וקדם דלא חזי לא תשים תקלא ותדחל מאלהך אנא יי': לא תשתם אצמא
ובין ידי אעמי [illegible] לא תציר מעתרא וכף רבך אנא אללה מעאקב: לא תעשו עול במשפט לא
תשא פני דל ו[illegible] תהדר פני גדול ויראת מאלהיך אני יהוה: לא תעבדון שקר בדין לא
תסב אפי מסכ[illegible] ולא תהדר אפי רבא בקשטא תדינה לחברך: לא תעכסו גוראפי אלחכם
לא תחאבו פקירא ולא תבתהגון גלילא בל אחכם פימא בין קומך באלעדל: לא תלך רכיל
בעמיך לא ת[illegible]ד על דם רעך אני יהוה: לא תיכול קרצין בעמך לא תקום על דמא דחברך
אנא יי': לא [illegible]ין מאהלא בקומך ולא תקום עלי דם צאחבה אנא אללה מעאקב: לא תשנא
את אחיך ב[illegible] הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא: לא תסני ית אחוך בלבך אוכחא
תוכח ית חברך ולא תקביל על דיליה חובא: לא תשנא אכיך פי קלבך בל עטה ועטא ולא תחמל
ענה וזרא: לא [illegible] לא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה: לא תקום ולא תטר
דבבו לבני עמך ותרחמיה לחברך כותך אנא יי': ולא תנקם ולא תחקד עלי קומך ואחבב לצאחב
בך מתל נפסך אנא אללה אגאזיך כירא: את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא
תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך: ית קימי תטרון בעירך לא תרכיב עירובין
חקלך לא תזרע עירובין ולבוש עירובין שעטנזא לא יסק עלך: רסומי פאחפצוהא בהאימך
ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ודייכליניה

לאתנזוהא מן נועין וצ'יאעך לא תזרעהא מן נועין ותוב מן נועין מלחמין לא יעלו עליך:
ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או
חפשה לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא חפשה: וגבר ארי ישכוב ית אתא שכבת
זרעא והיא אמא אחידא לגבר ואתפרקא לא אתפרקת בכספא או חירותא לא אתיהי'
בת לה בשטר ביקורתא תהי בהלא יכוותון ארי לא אתחררת: ואי רג'ל צ'אגע אמראה מבא'
געת אנס' והיאמה מכטובה לאי רג'ל כאן ופדאא לם תפדא או עתקהא לם ירפע שיהא פתכון
מחדודה ולא יקתלא ארלם תעתק: והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם:
וייתי ית אשמיה קדם יי' לתרע משכן זמנא דכרא לאשמא: פתיאת בקרבאנה ללה שא באב
כבא שמהער כבשא לקרבאן שאתם: וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה פתח אהל
מועד על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא: ויכפר עלוהי כהנא בדכרא דאש
מא קדם יי' על חובתיה דחב וישתביק ליה מחובתיה דחב: ויכתכפר ענה ש' אמאם נכבם שמ'א
בין ידי ללה ען כטייתה שדי אכטא פילפר לה דשך:
וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה ד
לכם ערלים לא יאכל: וארי תיעלון לארעא ותצבון כל אילן דמיכל ותרחקון רחקא ית
אביה תלת שנין יהי לכון מרחק לאבדא לא יתאכיל: ומנד תדכלון שא בלד פתגרסו כל שגר
מטעם פתחרמו תמרהא תחרימא תלאת סנין יכון עליכם מחרמא לא יוכל: ובשנה הרביעת
יהיה כל פריו קדש הלולים ליהוה: ובשתא רביעתא יהי כל אביה קודש תושבחן קדם יי': ופי ש'
סנה שראבעה יכון גמיע תמרה מקרבא מוהלא ללה: ובשנה החמישת תאכלו את פריו
להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם: ובשתא חמישיתא תיכלון ית אביה לאוספא לכון
עללתיה אנא יי' אלהכון: ופי שסנה שכאמסה תאכלון תמרהא פאני ללה רבכם אזיד לכם פי
גלתה: לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו: לא תיכלון על דמא לא תנחשון ולא תעננון:
לא תאכלו מע שדם לא תתטאירו ולא תתפאולו: לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת
זקנך: לא תקפון פתא דרישכון ולא תחבל ית פאתא דדקנך: ולא תחדקו בזואיא רוסכם ולא
תעתאזל זואיא לחיתך: ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה: ו
וחיבול על מית לא תתנון בבשרכון ורושמין חריתין לא תתנון אנא יי': וכדשא עלי מיית לא תגעלו
פיכם עלי אבדאנכם וכתאבת ושם לא תגעלו פיכם ללה שמעאקב: אל תחלל את בתך להזנותה ולא
תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה: לא תחיל ית ברתך לאטעיותה ולא תטעי ארעא ותתמלי ארעא
עיצת חטין: ולא תבדל אבנתך לתפגיר כלא יפגר אהל שארץ פתמתלי פואחשא: את שבתתי
תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: ית יומי שביא דילי תטרון ולבית מקדשי תהון דחלין אנא יי':
סבותי פאחפצוהא ומקדסי פארהבוה אנא ללה שרפת המאי: אל תפנו אל האבת ואל הידענים
אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם: לא תתפנון בתר בדין וזכורו לא תתבעון לאסתאבא
בהון אנא יי' אלהכון: לא תולו שי' שמשעודין ושעראפין ולא תטלבו אן תעצונו בהא אנא ללה רבכם מ?ס
שביב: מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה: מן קדם דסבר באוריתא תקום

ותהדר

ותהדר אפי סבא ותדחל מאלהך אנא יי׃ מן בין ידי דו אלשיבה פקום ואכתשם וגה אלשיך
ה וכף רבך אנא אללה׃ וכי יגור אתך גר בארצכם לא
לא תונו אתו׃ וארי יתגייר עמכון גיורא בארעכון לא תונון יתיה׃ פאדא סכן מעכם גריב
פי בלאדכם פלא תצ׳הדוה׃ כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים
הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם׃ כיציבא מנכון יהי לכון גיורא דיתגייר עמכון
ותרחם ליה כותך ארי דיירין הויתון בארעא דמצרים אנא יי אלהכון׃ וליכן לכם כאלצריח מנכם
אלגריב אלדכ׳יל פימא בינכם חבבה כנפסך לאנכם כנתם גרבא פי בלד מצר אנא אללה
רבכם אגמעין׃ לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה׃ לא תעבדון שקר בדין
במשחתא במתקלא ובמכילתא׃ לא תעבתו גשא פי אלחכם ולא פי אלמסאחה ואלוזן ואלמכיל
מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים׃ מוזנון דקשוט מתקלין דקשוט מכילן דקשוט והינין דקשוט
יהון לכון אנא יי אלהכון דאפיקית יתכון מארעא דמצרים׃ ולמואזין עאדלה וצנגאת
עאדלה ואכיל עאדלה ואקסאט עאדלה תכון לכם אנא אללה רבכם אלדי אכ׳רגתכם
מן בלד מצר׃ ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה׃ ותטרון
ית כל קימי וית כל דיני ותעבדון יתהון אנא יי׃ ואחפט׳ו גמיע רסומי ואחכאמי ואעמלו בהא
אנא אללה רבכם אגאזיכם כירא׃
ו וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ומליל יי תס׳ ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל
ומן הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו באבן׃ ועם
בני ישראל תמליל למימר גבר גבר מבני ישראל ומן גיוריא דיתגיירון בישראל דיתין מזרעיה
למולך אתקטלא יתקטיל עמא בית ישראל ירגמוניה באבנא׃ ומר בני אסראיל איצא וקל להם א
אנסאן מן בני אסר׳ ומן אלגריב אלדכ׳יל פימא בינהם יעטי מן נסלה לצנם פליקתל קתלא וה
אן ירגמוה גמיע אהל בלדה באלחגארה׃ ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב
עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי׃ ואנא אתין ית
רוגזי בגברא ההוא ואשיצי יתיה מגו עמיה ארי מזרעיה יהב למולך בדיל לסאבא ית
מקדשי ולאחלא ית שמא דקדשי׃ ואנא אחל גצ׳בי בד׳לך אלאנסאן ואקטעה מן בין קומ
אד אעטא מן נסלה לצנם לכי ינגס מקדסי ויבדל אסמי אלמקדס׃ ואם העלם יעלימו עם
הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתתו מזרעו למלך לבלתי המית אתו׃ ואם מכבש יכבשון
עמא בית ישראל מן גוסא ההוא בדיהב מזרעיה למולך בדיל דלא למקטל יתיה׃ ואן תגאפל אהל
אלבלד תגאפלא ען דלך אלאנסאן מעאטיה מן נסלה לצנם ללא יקתלוה׃ ושמתי אני את
פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב
עמם׃ ואשוי אנא ית רוגזי בגברא ההוא ובסעדוהי ואשיצי יתיה וית כל דטען בתרוהי למטעי
בתר מולך מגו עמהון׃ אחללת אנא גצ׳בי בדלך אלאנסאן ובמגאנסיה וקטעתה וגמיע אלטאג
תבעה ורא אלצנם מן בין קומהם׃ והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לזנות אחריהם ונתתי
את פני בנפש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו׃ ואנש דיתפני בתר בדין ודכורו ואטיצי למט

בתריהון ואתין ית לגזי באשא אהו או אשיצי יתיה מגו עמיה: ואי אנסאן ולא שי ש׳
מטעוון ושעראפין ליטנו שנאסתבעהם אחללה נעבי ברשך שאנסאן וקטעתה מן בין קומה:
והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם: ותתקדשון ותהון קדישין ארי אנא יי פ
מקדשכון פתקדסו וכונו מקדסין לאני שלה דבכם שקדוס: ושמרתם את חקתי ועשיתם ז
אתם אני יהוה מקדשכם: ותטרון ית קימי ותעבדון יתהון אנא יי מקדשכון: ואחפצו רסומי
ואעמלו בהא לאני שלה מקדסכם: כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו
ואמו קלל דמיו בו: ארי גבר גבר דילוט ית אבוהי וית אמיה אתקטלא יתקטיל אבוהי ואמיה
לט קטלא חייב: ואי אנסאן לען אביה ואמה פליקתל קתלא למא לען אביה ואמה פקד חל
דמה: ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת:
וגבר דיגוף ית אתת גבר דיגוף ית אתת חבריה אתקטלא יתקטיל גייפא וגייפתא: ואי רגל
זנא בזוגת רגל או זנא בזוגת צאחבה פליקתל זאן וזאניה קתלא: ואיש אשר ישכב את
אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם בם: וגבר דישכוב ית אתת אבוהי עריתא
דאבוהי גלי אתקטלא יתקטלון תרויהון קטלא חייבין: ואי רגל צאגע זוגת אביה פקד
כשף סוה אביה פליקתלא גמיעא פקד חלת דמאהמא: ואיש אשר ישכב את כלתו מות
יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם: וגבר דישכוב ית כלתיה אתקטלא יתקטלון תרויהון תבלא
עבדו קטלא חייבין: ואי רגל צאגע כנתה פליקתל גמיעא למא ענעא ראהיה פקד חלת דמאהמא:
ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם: וגבר דישכוב
ית דכורא משכבי אתתא תועבא עבדו תרויהון אתקטלא יתקטלון קטלא חייבין: ואי רגל צאגע
דכרא עלי פן מצאגעת שנסא פקד צנעא כלאהמא פליקתלא פקד חל דמאהמא: ואיש אשר יקח
את אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה בתוככם: וגבר דיסב ית
אתתא וית אמה עיצת חטין היא בנורא יוקדון יתיה ויתהן ולא תהי עיצת חטין בניכון: ואי רגל
אתכד אמראה ואמהא פתלך פאחשה פליחרק בנאר הו והן עלי שבהל ולא תכון פאחשה פי מא
בינכם: ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת הבהמה תהרגו: וגבר דיתין שכבתיה
בבעירא אתקטלא יתקטיל וית בעירא תקטלון: ואי רגל געל מצאגעתה מע בהימה פליקתל קתלא
ושבהימה איצא פאקתלוהא: ואשה אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה והרגת את האשה
ואת הבהמה מות יומתו דמיהם בם: ואתתא דתקרב לות כל בעירא למשלט בה ותקטול ית
אתתא וית בעירא אתקטלא יתקטלון קטלא חייבין: ואיית אמראה פקדמת אלי בהימה לתנזוהא
פאקתל שאמראה ושבהימה למא ענעת ראהיה פקד חלת דמאהמא: ואיש אשר יקח את אחתו
בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם
ערות אחתו גלה עונו ישא: וגבר דיסב ית אחתיה בת אבוהי או בת אמיה ויחזי ית עריתה והיא
תחזי ית עריתיה קלנא הוא וישתיצון לעיני בני עמהון עריית אחתיה גלי חוביה יקביל: ואי רגל
אכד אכתה אבנת אביה או אבנת אמה פנצר אלי עורתהא ונצרת הי אלי עורתה פלך עאר פינקט׳
מן הזר תקומהם למא כשף סוות אכתה פקד חמל וזרה: ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה

את מקורה הערה והוא גלתה את מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם: וגבר דישכוב ית אתתא
סואבתא ויגלי ית עריתה ית קלנה גלי והיא תגלי ית סואבת דמהא וישתיצון תרויהון מגו עמהון
ואי רגל צאגע אמראה חאיץ פכשף סואתהא וערא נביעהא והי כשפת נביע דמהא פינקט
עאן גמיעא מן בין קומהם: וערות אחות אמך ואחות אביך לא תגלה כי את שארו הערה
עונם ישאו: ועריית אחת אמך ואחת אבוך לא תגלי ארי ית קריביה גלי חובהון יקבלון: וכווה
כאלתך ועמתך לא תכשף לאן מן ערא נסיבתה פקד חמל וזרא: ואיש אשר ישכב את דדתו
ערות דדו הטאם ישאו ערירים ימתו: וגבר דישכוב ית אתת אחבוהי עריתא דאחבוהי גלי
חובהון יקבלון דלא ולד ימותון: ואי רגל צאגע זוגת עמה פקד כשף סואת עמה ומכמא חמלו
וזרהמא ימותאן עקימאן: ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה
ערירים יהיו: וגבר דיסב ית עריתא דאחוהי מרחקא היא עריתא דאחוהי גלי דלא ולד יהון
ואי אתכד זוגת אכיה אלתי הי מבעדה מנה פלמא כשף סואת אכיה יכונאן עקימאן: ושמרתם
את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם
שמה לשבת בה: ותטרון ית כל קימי וית כל דיני ותעבדון יתהון ולא תרוקין יתכון ארעא
דאנא מעיל יתכון לתמן למתב בה: ואחפטו גמיע רסומי ואחכאמי ואעמלו בהא ולא ישר
תתכם אלבלד אלדי אנא מדכלכם הנאך לתחלוה: ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח
מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם: ולא תהכון בנימוסי עממיא דאנא מגלי מן קדמיכון
ארי ית כל אלין עבדו ורחיק מימרי יתהון: ולא תסירו פי רסום אלאמם אלתי אנא טארדהם מן בין
אידיכם פאנהם למא צנעו גמיע הדה אקליתהם: ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני
אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן
העמים: ואמרית לכון אתון תירתון ית ארעהון ואנא אתנינה לכון למירת יתה ארע עבדא
חלב ודבש אנא יי אלהכון דאפרישית יתכון מן עממיא: וקלת לכם אנכמא אנתם תחוזון אל
בלדהם ואנא אעטיה לכם תחוזוה בלד יפיץ אללבן ואלעסל אנא אללה רבכם אלדי אפרזתכם מן
גמיע אלאמם: והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהור ולא תשקצו
את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא: ותפרשון
בין בעירא דכיא למסאבא ובין עופא מסאבא לדכיא ולא תשקצון ית נפשתכון בבעירא
ובעופא ובכל דתרחיש ארעא דאפרישית לכון לסאבא: פמיזו בין אלבהימה אלטאהרה מן אלנג
סה ואלטאיר אלנגס מן אלטאהר ולא תרגסו אנפסכם באלבהאים ואלטאיר וסאיר מא ידב עלי אלארץ
אלדי אפרזתה לכם אלתנגיס: והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים
להיות לי: ותהון קדמי קדישין ארי קדיש אנא יי ואפרישית יתכון מן עממיא למהוי פלחין קדמי
וכונו לי מקדסין לאני אללה קדוס ואפרזתכם מן אלאמם לתכונו לי כאצה: ואיש או אשה כי יהיה
בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם בם: וגבר או אתא ארי יהי בהון בדין
דכורו אתקטלא יתקטלון באבנא ירגמון יתהון קטלא חייבין: ואי רגל או אמראה כאן מנהמא
משעודא או ערפא פליקתל קתלא ובאלחגארה ירגמוהמא פקד חלת דמאהמא:

ויאמר

ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן
ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו: ואמר יי למשה אימר לכהניא בני אהרן ותימר להון על
מית לא יסתאב בעמיה: תם קאל לה לכומי' מר לאיימה בני הרון וקל להם לא ינגס כל ואחד
מנהם במיית מן קומה: כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו: אלהין לקריביה
דקריב ליה לאמיה ולאבוהי ולבריה ולברתיה ולאחוהי: אלא לנסיבה אלאקרב אליה אמה ואביה ואבנה ואבנתה
ואכיה: ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא: ולאחתיה בתולתא דקריבא
ליה דלא הות לגבר לה יסתאב: ואכתה אלבכר אלאקרב אליה אלתי לם תציר לרגל פבהא
ינגס: לא יטמא בעל בעמיו להחלו: לא יסתאב רבא בעמיה לאחלותיה: ולא ינגס בכטיר מן
קומה פאנה תבדלה: לא יקרחה קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת:
לא ימרטון מרט בראשיהון ופאתא דדקנהון לא יגלחון ובבסרהון לא יחבלון חבול: לא ינתפו
תפא מן שער רוסהם וזאיא לחאהם לא יחלקוהא ופי אבדאנהם לא יכרשון כרשא: קדשים
יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם
הם מקריבים והיו קדש: קדישין יהון קדם אלההון ולא יחלון שמא דאלההון ארי ית קרבניא די יי
קרבן אלההון אנון מקרבין ויהון וליכונו קדוסין לרבהם ולא יבדלו אסם רבהם פאנהם למא הם
מקרבין קראבין אלה רבהם שראימה יכונו מקדסין: אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה
מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו: אתתא מטעיא ומחלא לא יסבון ואתתא דמתרכא מבעלה
לא יסבון ארי קדיש הוא קדם אלהיה: באמראה פאגרה ומבדולה לא יתזוגו ובאמראה
מטלקה מן בעלהא לא יתזוגו פאן כל ואחד מנהם מקדס לרבה: וקדשתו כי את לחם אלהיך
הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם: ותקדשניה ארי ית קרבן אלהך הוא
מקריב קדיש יהי לך ארי קדיש אנא יי מקדשכון: וקדסה בשאלזאם לאנה יקרב קרבאן
רבך שראים וליכון לך מקדסא כמא אנא אללה אלקדוס מקדסכם: ובת איש כהן כי תחל לזנות את
אביה היא מחללת באש תשרף: ובת גבר כהין ארי תתחל למטעי מקר דושת אבוהא היא מ׳
מתחלא בנורא תתוקד: ואיית אבנת רגל אמאם תבדלת ופנית פקד פצחת אביהא פלתחרק בנאר:
והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו
ללבש את הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם: וכהנא דיתרבא מאחוהי דיתרק
על רישיה משחא דרבותא ודיקריב ית קרבניה למלבש ית לבושיא ית רישיה לא ירבי פירוע
ולבושוהי לא יבזע: ואלאמאם אלכביר מן אכותה אלדי יצב עלי ראסה דהן אלמסוח ויכמל
ואנבה כלבס אלתיאב פלא ישעת ראסה ותיאבה פלא ימזקהא: ועל כל נפשת מת לא יבא
לאביו ולאמו לא יטמא: ועל כל נפשת מיתא לא ייעול לאבוהי ולאמיה לא יסתאב: ועלי אי
אנסאן מיית לא ידכל חתא באביה ואמה לא ינגס: ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מ׳
מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה: ומן מקדשא לא יפוק ולא יחיל ית מקדשא
דאלהיה ארי כליל משח רבות אלהיה עלוהי אנא יי: ומן אלמקדס לא יכרג ולא יבדל מקדס רבה

לאן

לאן תאג דהן מסח רבה עליה אנמא שלה שרפתה: והוא אשה בבתוליה יקח: והוא אתתא ב
בתולהא יסב: והו פלא יתזווג אבאמראה בכר: אלמנה וגרושה וחללה זנה את אלה לא
יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשה: ארמלא ומתרכא וחלילא מטעיאת אלין לא יסב אהין
בתולתא מעמיה יסב אתתא: אמא ארמלה ומטלקה ומבדלה ופאגרה פלא יתזווג באחדי
הולאי אא באמראה בכר מן קומה יתזווג: ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו: ולא יחל
זרעיה בעמיה ארי אנא יי מקדשיה: ולא יבדל נסלה בסואהא מן קומה פאני אלה מקדסה
וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל: תס: דבר אל אהרן
לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו: מליל עם אהרן
למימר גבר מבנך לדריהון דיהי ביה מומא לא יקרב לקרבא קרבנא קדם אלהיה: מר הרון וקל לה
אי רגל מן נסלך עלי מר אגיאלהם יכון פיה עיב לא יתקדם ליקרב קרבאן רבה: כי כל איש אשר בו
מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם או שרוע: ארי כל גבר דביה מומא לא יקרב גבר עויר א
חגיר או חרים או שריע: אד כל רגל פיה עיב לא יתקדם פמן דלך אאעמא ואזמן ואאכרם
ואאמע: או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד: או גבר דיהי ביה תבר רגלא או תבר
ידא: או רגל כאן בה כסר רגל או כסר יד: או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או
מרוח אשך: או גבין או דוקא או חליז בעינוהי או גרבן או חזזן או מריס פחדין: או אחדב
או אכפש או כתיב פי עינה או בה גרב או חזאז או אדר: כל איש אשר בו מום מזרע אהרן
הכהן לא יגש להקריב את אשי יהוה מום בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב: כל גבר דביה מומא
מזרעא דאהרן כהנא לא יקרב לקרבא ית קרבניא דיי מומא ביה ית קרבן דאלהיה לא יקרב לקרבא
כדאך כל רגל פיה עיב מן נסל הרון אאמאם לא יתקדם ליקרב קראבין אלה ומהמא דלך אעיב
פיה פקרבאן רבה מן כואץ לא יתקדם ליקרבה: לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל:
קרבן אהיה מן קדשי קדשיא ומן קדשיא לא ייכול: לכן רזק רבה מן כואץ אאקדאס ועואמהא
יאכל: אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה
מקדשם: ברם לפרכתא לא ייעול ולמדבחא לא יקרב ארי מומא ביה ולא יחיל ית מקדשי ארי אנא
יי מקדשהון: אמא אא סגף לא ידכל ואא מדבח לא יתקדם אד פיה עיב ולא יבדל מקדסי לאני אלה
מקדסהא: וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל: ומליל משה עם אהרן ועם בנוהי
ועם כל בני ישראל: תם כלם מוסי כדאך הרון ובניה וסאיר בני אסראיל:
וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל: תס: דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל ולא
יחללו את שם קדשי אשר הם מקדישים לי אני יהוה: מליל עם אהרן ועם בנוהי ויפרשון מקודשיא
דבני ישראל ולא יחלון ית שמא דקדשי דאנון מקדשין קדמי אנא יי: מר הרון ובניה באן יתנזהו
אקדאס בני אסראיל ולא ימא סמי יתה קדסא ממא הם מקדסו לי אנא אלה שרפתה: אמר אלהם
לדרתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני ישראל ליהוה

וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה: אימר להון לדריכון כל גבר דיקרב מכל
זרעיכון לקודשיא דיקדשון בני ישראל קדם יי וסאובתיה עלוהי וישתיצי אנשא ההוא מן קדמי
אנא יי: קל להם עלי מר אגיאלכם אי רגל מן נסלכם תקדם אלי אלאקדאס אלדי יקדסונהא בנו אס
ללה והו פי חד נגאסתה פתכתרס תלך אלנפס מן עשיי לאני אללה אלמעאקב: איש איש מזרע
אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש
אשר תצא ממנו שכבת זרע: גבר גבר מזרעא דאהרן והוא סגיר או דאיב בקודשיא לא
ייכול עד דידכי ודיקרב בכל טמא נפשא או גבר דתפוק מניה שכבת זרעא: אי רגל מן נסל
הרון פימא הו אברץ או דאיב פלא יאכל מן אלאקדאס אלא אן יטהר ומן לאמס נגס במית או
רגל כרגת מנה מצאגעת אנסאן: או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם א
אשר יטמא לו לכל טמאתו: או גבר דיקרב בכל רחשא דיסתאב ליה או באנשא דיסתאב
ליה לכל סאובתיה: ואי רגל דנא בכל דביב סבילה אן ינגס מנה או נאבאן סבילה אן ינגס
מנה עלי צרוב נגאסתה: נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם
רחץ בשרו במים: אנש דיקרב ביה ויהי מסאב עד רמשא ולא ייכול מן קודשיא אלהן אסחי
בסריה במיא: אי אנסאן דנא בשי מן דלך פלינגס אלי אלליל ולא יאכל מן אלאקדאס אלי אן יגסל
בדנה במא: ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא: ויעול שמשא
וידכי ובתר כין ייכול מן קודשיא ארי לחמיה הוא: פאדא גאבת אלשמס פקד טהר ובעד
דלך יאכל מן אלאקדאס לאנה טעאמה: נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה: נבילא
ותבירא לא ייכול לאסתאבא בה אנא יי: מייתה ופריסה לא יאכלהא פיתנגס בהא אנא
אללה אלמעאקב: ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללהו אני יהוה
מקדשם: ויטרון ית מטרת מימרי ולא יקבלון עלוהי חובא וימותון ביה ארי יחלוניה אנא יי מקדש
הון: ולי יחפטו מא אסתחפטתהם ולא יחמלו ענה וזרא פיה לכון במסבבה אדא הם תבדלוה
לאני אללה מקדס דלך: וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש: וכל
חילוני לא ייכול קודשא תותבא דכהנא ואגירא לא ייכול קודשא: וכל אגנבי לא יאכל
קדסא חתא צ׳יף אלאמאם ואגירה לא יאכל קדסא: וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל
בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו: וכהין ארי יקני נפש קנין כספיה הוא ייכול ביה ויילידי
ביתיה אנון ייכלון בלחמיה: ואי אמאם אשתרא אנסאנא שראא במאלה פהו יאכל מנה
וכדלך תליד ביתה הם יאכלון מן טעאמה: ובת כהן כי תהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים
לא תאכל: ובת כהין ארי תהי לגבר חילוני היא באפרשות קודשיא לא תיכול: ואיית אבנת
אמאם אזוגת רגלא אגנביא פהי לא תאכל מן רפאיע אלאקדאס: ובת כהן כי תהיה א
אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל זר
לא יאכל בו: וברת כהין ארי תהי ארמלא ומתרכא ובר לית לה ותתוב לבית אבוהא כרביותה
מלחמא דאבוהא תיכול וכל חילוני לא ייכול קדשא: ואיית אבנת אמאם צארת ארמלה או

מטלקה

מטלקה לא נסל להא פתונור אלי בית אביהא כחכם צבאיהא מן טעאם אביהא תאכ(ל)
וכל גריב לא יאכל מנה: ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויסף חמישיתו עליו
ונתן לכהן את הקדש: וגבר ארי ייכול קודשא בשלו ויוסף חומשיה עלוהי ויתין
לכהנא ית קודשא: ואי אנסאן אכל שיא מן אלאקדאס כטא פליזיד עליה כמסה ויד
פעה אלי אלאמאם אלי קדם: ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו ליהוה:
יחלון ית קודשיא דבני ישראל ית דיפרשון קדם יי: ולא יבדלו אקדאס בני אסר ומא יפרז(ו)
ללה: והשיאו אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם: ויקבלון ע(ל)
עליהון עוין וחובין במיכלהון במסאבא ית קודשיהון ארי אנא יי מקדשהון: פיחמלו עלה
דנובא ואתאמא אדי אכלו מנה כלאף אקדאסהם לאני אללה מקדסהם:
ג וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר: דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת
אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל
נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה: מליל עם אהרן ועם בנוהי ועם כל בני ישראל ותימר להון
גבר גבר מבית ישראל ומן גיוריא בישראל דיקריב קרבניה לכל נדריהון ולכל נדבתהון
דיקרבון קדם יי לעלתא: מר הרון ובניה וסאיר אסראיל וקל להם אי רגל מן אל אסראיל או מן אל
גרבא אלדי אלכאינין פיהם שא אן יקרב קרבאנא עלי גמיע נדורהם או תנפלאתהם אלדי יקרב(ו)
נהא ללה צעידה: לרצנכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים: לרעוא לכון שליב
דכר בתוריא באמריא ובעזיא: פלמרתצא מנכם אן יכון צחיחא דכרא מן אלבקר ואלצאן
ואלמאעז: כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם: כל דביה מומא לא תקרבון
ארי לא לרעוא יהי לכון: וכל מא פיה עיב פלא תקרבו זה פאנה לא ירתצא מנכם: ואיש
כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל
מום לא יהיה בו: וגבר ארי יקריב נכסת קודשיא קדם יי לפרשא נדרא או לנדבתא בתור
או בענא שלים יהי לרעוא כל מומא לא יהי ביה: וכדלך אי אנסאן נא אן יקרב דבחה לאס(ל)
ללה תסויג נדרא או תברעא מן אלבקר או מן אלגנם פלצחיח הו אלמרתצא לא יכון פיה שיא(ן)
מעיב: עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא
תתנו מהם על המזבח ליהוה: עויר או תביר או פסיק או דבלן או גרבן או חזזן לא תקרבון
אלין קדם יי וקורבנא לא תתנון מנהון על מדבחא קדם יי: מן עורא או מכסורה או מבתורה או לאת
תאלול או גרב או חזאז פלא תקדמונהא ללה ולא תעמלו מנהא קרבאנא עלי אלמדבח ללה:
ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה: ותור ואמר יתיר וחסיר נדבתא
תעביד יתיה ולנדרא לא יתרעי: ואי תור או שאה כאנת נאמיה או מרמכה פאצנעהא ע(לי)
גהת אלתברע ואמא עלי גהת אלנדר פלא ירתצא: ומעוך וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה
ובארצכם לא תעשו: ודמריס ודרסיס ודשליף ודגזיר לא תקרבון קדם יי ובארעכון לא תעבדון:
ואלממרוס ואלמדקוק ואלמנצול ואלמקטוע פלא תקרבוהא ללה ופי בלדאנכם לא תצנעוהא. ומיד

בן

בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה כי משחתם בהם מום בם לא ירצו לכם:
ומיד בר עממין לא תקרבון ית קרבן אלהכון מכל אלין ארי חבולהון בהון מומא בהון לא לרעוא
יהי לכון: ומן יד אלאמם לא תקרבון קרבאנא רבכם שיא ופיה שי מן הדה אלעיוב לאן פסאדהא
מעהא והו עיב אלדי פיהא פלא ירתצא מנכם: וידבר יהוה אל משה
לאמר: ומליל יי עם משה למימר: שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני
והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה: תור או אימר או עז ארי יתיליד ויהי שבעא יומין בתר
אמיה ומיומא תמינאה ולהלאה יתרעי לקרבא קרבנא קדם יי: אי עגל או חמל או גדי ולד
פליקים סבעת איאם מע אמה ופי יום אלתאמן פצאעדא ירתצא אן יקרב קרבאנא ללה:
ושור או שה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד: ותורתא או שיתא לה ולברה לא תכסון
ביומא חד: ואלבקרה ואלשאה הי וולדהא לא תדבחוהמא פי יום ואחד: וכי תזבחו זבח תודה
ליהוה לרצנכם תזבחו: וארי תכסון נכסת תודתא קדם יי לרעוא לכון תכסון: ואדא דבחתם
דבח שכר ללה פעלי מא ירתצא מנכם אדבחוה: ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד
בקר אני יהוה: ביומא ההוא יתאכל לא תשארון מניה עד צפרא אנא יי: אן יכון יוכל פי
דלך אליום פקט לא תבקון מנה שי אלי אלגדאה אנא אללה אמרתכם בדלך: ושמרתם מצותי
ועשיתם אתם אני יהוה: ותטרון פקודי ותעבדון יתהון אנא יי: ואחפטו וצאיאי ואעמלו
בהא אנא אללה אגאזיכם כירא: ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני
יהוה מקדשכם: ולא תחלון ית שמא דקודשי ואתקדש בגו בני ישראל אנא יי מקדשכון:
ולא תבדלו אסם קדסי בל אתקדס פימא בין בני אסראיל אנא אללה מקדסכם: המוציא אתכם
מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה: דאפיק יתכון מארעא דמצרים למהוי לכון
לאלה אנא יי: אלמכרגכם מן בלד מצר לאכון לכם אלהא אנא אללה אלמעאקב:
וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה
אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: מליל עם בני ישראל ותימר להון מועדיא
דיי דתערעון יתהון מערעי קדיש אלין אנון מועדי: מר בני אסראיל וקל להם אעיאד אללה אלתי
יגב אן תסמוהא גאמעא מחצא הדה הי אעיאדי: ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי
שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם: שתא
יומין תתעביד עבידתא וביומא שביעאה שבא שבתא מערע קדיש כל עבידתא לא תעבדון
שבתא היא קדם יי בכל מותבניכון: סתת איאם תצנע צנאיע ופי יום אלסאבע עטלה הי סבת
ואכם מקדם כל צנעה לא תעמלו כדאך הי סבת ללה פי גמיע מסאכנכם:
אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם: אלין מועדיא דיי מערעי
קדיש דתערעון יתהון בזמניהון: והדה אעיאד אללה אלתי אסמאהא גאמעה אלתי יגב אן תסמוהא
פי אוקאתהא: בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה: בירחא קדמאה
בארבעת עסרא לירחא בין שמשיא פסחא קדם יי: פי אלשהר אלאול פי אליום אלראבע עשר מנה בין

אלגרובין פסחא ללה: ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים
מצות תאכלו: ובחמשת עסרא יומא לירחא הדין חגא דפטיריא קדם יי שבעא יומין פ
פטירא תיכלון: ופי אליום אלכאמס עשר מנה חג אלפטיר ללה סבעת איאם תאכלו פטירא:
ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו: ביומא קדמאה
מערע קדיש יהי לכון כל עבידת פלחן לא תעבדון: פי אליום אלאוול מנהא אסם מקדס
כל צנאעת מכסב לא תעמלו: והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא
קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו: ותקרבון קרבנא קדם יי שבעא יומין ביומא שביעא
מערע קדיש כל עבידת פלחן לא תעבדון: וקרבו קרבאנא ללה פי הדה אלסבעת אלאיאם
ופי אליום אלסאבע אסם מקדס כל צנאעת מכסב לא תעמלו:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל: תם: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל
הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם
אל הכהן: מליל עם בני ישראל ותימר להון ארי תיעלון לארעא דאנא יהיב לכון ותחצדון
ית חצדה ותיתון ית עומר ריש חצדכון לות כהנא: מר בני אסראיל וקל להם אדא דכלתם
אלא אלבלאד אלדי אנא מעטיכם פאחצדו מן זרעהא ואתו באמר אוול חצאדכם אלי אל
אמאם: והניף את העמר לפני יהוה לרצנכם ממחרת השבת יניפנו הכהן: וירים ית
עומרא קדם יי לרעוא לכון מבתר יומא טבא ירימניה כהנא: פיחרכה בין ידי אללה
עלי מא ירתצא מנכם ויכון תחריכה לה מן גד אלעטלה: ועשיתם ביום הניפכם את
העמר כבש תמים בן שנתו לעלה ליהוה: ותעבדון ביום ארמותכון ית עומרא אמר
שלים בר שתיה לעלתא קדם יי: וקרבו פי יום תחריככם לה חמלא צחיחא אבן סנתה
צעידא ללה: ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח
ונסכה יין רביעית ההין: ומנחתיה תרין עסרונין סלתא דפילא במשח קרבנא קדם יי
לאתקבלא ברעוא ונסכיה חמרא רביעות הינא: ומעה מן אלבר כמר עשרין מלתו
תה בדהן קרבאנא מקבולא מרציא ללה: ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם
היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם:
ולחים וקלי ופירוכן לא תיכלון עד כרן יומא הדין עד איתואיכון ית קורבנא דאלהכון
קים עלם לדריכון בכל מותבניכון: וכבזא וסויקא ופריכא לא תאכלו אלא את דלך אליום אלא
אן תאתו בקרבאן אללה רבכם רסם אלדהר עלי מר אגיאלכם פי גמיע מסאכנכם: וספרתם
לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה: ותמנון לכון
מבתר יומא טבא מיום איתואיכון ית עומרא דארמותא שבע שבוען שלמן יהוין: ואחצו לכם
מן גד אלעטלה מן יום גיתם בעמר אלתחריך סבעת אסאביע תאמה תכון: עד ממחרת השבת ה
השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה: עד מבתר שבועתא שביעיתא
תמנון חמשין יומין ותקרבון מנחתא חדתא קדם יי: ואלי גד אלסבוע אלסאבע פיציר גמלת מא תחצונה
מסין יומא וקרבו קרבאנא גדידא ללה: ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתים שני עשרנים

סלת

לא

סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה: ממותבכון תיתון לחים ארמותא תרתין גריצן
תרין עשרונין סלתא יהוין חמיע יתאפיין בכורין קדם יי: אז תאתוכן מסאכנכם בכבז לתחריך
רגיפין עשרין סמדא יכונאן וכמירא יכבזאן המא בכור ללה: והקרבתם על הלחם שבעת
כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם
אשה ריח ניחח ליהוה: ותקרבון על לחמא שבעא אמרין שלמין בני שנא ותור בר תורי חד
ודכרין תרין יהון עלתא קדם יי ומנחתהון ונסכיהון קרבן דמתקבל ברעוא קדם יי: ויקרבו מע אלרגפין
סבעה חמלאן צחאחא בני סנה ותורא מן אלבקר וכבשין יכונאן צעידה ללה וכהדמא ומזאגהמא
קרבאנא מקבולא מרציא ללה: ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח
שלמים: ותעבדון צפיר בר עזין חד לחטאתא ותרין אמרין בני שנא לנכסת קודשיא: ויקרבו איצא
עתודא מן אלמאעז לדכוה וחמלאן בני סנה לדבח אלסלאמה: והניף הכהן אתם על לחם הבכורים
תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן: וירים כהנא יתהון על לחמא דבכוריא
ארמא קדם יי על תרין אמרין קודשא יהון קדם יי לכהנא: פיחרך מא יגב מנהא אלאמאם מע אלרגפאן
בכור תחריכא בין ידי אלה ען אלחמלין ותכון קדסא ללה הרפעה אלאמאם: וקראתם בעצם
היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל מושבתיכם
לדרתיכם: ותערעון בכרן יומא הדין מערע קדיש יהי לכון כל עבידת פלחן לא תעבדון קים עלם
בכל מותבניכון לדריכון: ואסמו דאת אליום אסם מקדס יכון לכם כל צנעת מכסב לא תצנעו
רסם אלדהר פי גמיע מסאכנכם עלי מר אגיאלכם: ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך
בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: ובמחצדכון ית חצדא
דארעכון לא תשיצי פאתא דחקלך במחצדך ולקטא דחצדך לא תלקיט לעניי ולגיורי תשבוק יתהון
אנא יי אלהכון: ואדא חצדתם זרע דיאעכם פלא תסתקצי טרף זיעתך פי חצאדך ונתיר זרעך
פלא תלקטה כל לאלצעיף ואלגריב אתרכהמא אנא אלה רבכם אגאזיכם כירא:
וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר: דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד
לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש: מליל עם בני ישראל למימר בירחא שבי
עאה בחד לירחא יהי לכון ניחא דכרן יבבא מערע קדיש: מרבני אסר קאילא פי אליום אלאול מן אל
שהר אלסאבע יכון לכם עטלה ותבויק גלבה ואסם מקדס: כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם
אשה ליהוה: כל עבידת פלחן לא תעבדון ותקרבון קרבנא קדם יי: כל צנאעה מכסב לא תצנעו
וידבר יהוה אל משה לאמ
וקרבו קרבאנא זאידא ללה:
אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתי
והקרבתם אשה ליהוה: ברם בעסרא לירחא שביעאה הדין יום דכיפוריא הוא מערע קדיש יה
לכון ותענון ית נפשתכון ותקרבון קרבנא קדם יי: אמא פי אלעאשר מן הדא אלשהר אלסאבע פהו יום א
כפאר אסם מקדס יכון לכם ואגיעו אנפסכם וקרבו קרבאנא ללה זאידא: וכל מלאכה לא תעשו
בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם: וכל עבידא לא תעבדון בכר
יומא הדין ארי יומא דכיפוריא הוא לכפרא עליכון קדם יי אלהכון: וכל עמל לא תעמלו פי דאת הדא אליו
לאנה יום אלגפראן לכם יתגפר פיה ענכם בין ידי אלה רבכם: כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היו

הַזֶּה וְנִכְרְתָה מֵעַמֶּיהָ׃ ארי כל אנש ~~די עביר כל עבידא~~ דלא יתעני בכרן יומא הדין וישתיצי מעמיה׃
וכל אנסאן כאן לם יצום פי דאת הדא אליום ינקטע מן קומה׃ וְכָל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה
בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְהַאֲבַדְתִּי אֶת הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמָּהּ׃ וכל אנש די עביד כל עבידא בכרן יומא
הדין ואוביד ית אנשא ההוא מגו עמיה׃ וכל אנסאן יעמל שיא מן אלעמל פי דאת הדא אליום אביד
אנא מן בין קומה׃ כָּל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ כל
עבידא לא תעבדון קים עלם לדריכון בכל מותבניכון׃ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הוּא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם
בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב מֵעֶרֶב עַד עֶרֶב תִּשְׁבְּתוּ שַׁבַּתְּכֶם׃ שבא שבתא הוא לכון ותענון ית
נפשתכון בתשעה לירחא ברמשא מרמשא עד רמשא תנוחון ניחכון׃ עטלה הי סבת לכם תג״ע
אנפסכם מן עשיית אלתאסע פי אלשהר אלסאבע אלי אלעשא אלתאני תעטלו עטלכם׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ומליל׳ תס׳ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיהוָה׃ מליל עם בני ישראל למימר בחמישת עשרא יומא
לירחא שביעאה הדין חגא דמטליא שבעא יומין קדם יי׳׃ כלם בני אסראיל קאילא פי אליום אלכאמס
עשר מן הדא אלשהר אלסאבע חג אלמטאל סבעת איאם ללה׃ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֶאכֶת
עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ ביומא קדמאה מערע קדיש כל עבידת פלחן לא תעבדון׃ פי אליום אלאול אסם
מקדס כל צנאעת מכסב לא תעמלו׃ שִׁבְעַת יָמִים תַּקְרִיבוּ אִשֶּׁה לַיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה עֲצֶרֶת הִוא כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ שבעא יומין
תקרבון קרבנא קדם יי׳ ביומא תמינאה מערע קדיש יהי לכון ותקרבון קרבנא קדם יי׳ כנישין תהון כל
עבידת פלחן לא תעבדון׃ וקרבו קרבאנא ללה פי הדה אלסבעת איאם ופי אליום אלתאמן אכם מק׳
דס יכון לכם וקרבו קרבאנא אידא ללה ואמכתו פיה וכל צנאעת מכסב לא תצנעו׃
אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהַקְרִיב אִשֶּׁה לַיהוָה עֹלָה וּמִנְחָה זֶבַח
וּנְסָכִים דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ׃ אלין מועדיא דיי׳ דתערעון יתהון מערעי קדיש לקרבא קרבנא קדם יי׳
עלתא ומנחתא נכסת קודשין ונסכין פתגם יום ביומיה׃ הדה אעיאד אללה אלתי יגב אן תסמוהא
באסמא מחאצר ותקרבו פיהא קרבאנא ללה מן צעידה ובר ודבח ומזאג ואגב כל יום ביומה׃
מִלְּבַד שַׁבְּתֹת יְהוָה וּמִלְּבַד מַתְּנוֹתֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל נִדְרֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל נִדְבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה׃
בר משביא דיי׳ ובר ממתנתכון ובר מכל נדריכון ובר מכל נדבתכון דתתנון קדם יי׳׃ מא כלא סבות אללה
ומא כלא עטאיכם ונדורכם ותברעכם אלתי תבעתוהא ללה׃ אַךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
בְּאָסְפְּכֶם אֶת תְּבוּאַת הָאָרֶץ תָּחֹגּוּ אֶת חַג יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שַׁבָּתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי
שַׁבָּתוֹן׃ ברם בחמשת עסר יומא לירחא שביעאה במכנשכון ית עללתא דארעא תחגון ית חגא קדם יי׳
שבעא יומין ביומא קדמאה נייחא וביומא תמינאה נייחא׃ ואמא פי אליום אלכאמס עשר מן אלשהר אלסאבע פי
זמאן גמעכם גלת אלארץ תחגו חג אללה סבעה איאם פי אליום אלאול מנהא עטלה ופי אליום אלתאמן עטלה׃
וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וַעֲנַף עֵץ עָבֹת וְעַרְבֵי נָחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים׃ ותסבון לכון ביומא קדמאה פירי אילנא אתרוגין ולולבין והדסין וערבין דנחל
ותחדון קדם יי׳ אלהכון שבעא יומין׃ וכדו לכם מן אליום אלאול מן תמר שגר אלאתרג ומן לב אלנכל ומן אגצאן
גור עלי׳ צנעה׳ אלצפר ומן גרב אלואד ואפרחו בה בין ידי אללה רבכם סבעת איאם׃ וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג לַיהוָה

שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אתו: ותחגון יתיה חגא קדם יי
שבעא יומין בשתא קים עלם לדריכון בירחא שביעאה תיחגון יתיה: וחגו דשך חג לשלה סבעת
איאם פי שנה רסם דהר עלי מדאניכם פי שהר שבאב עתחגונה: בסכת תשבו שבעת ימים
כל האזרח בישראל ישבו בסכת: במטליא תתבון שבעא יומין כל יציביא בישראל יתבון במטלא:
ואגלסו פי שמיצש סבעת איאם לאמרי וכל צריחמנש אסל יגלסו פי שמיצש: למען ידעו דרתיכם
כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: בדיל דידעון
דריכון ארי במטלת ענני אותיבית ית בני ישראל באפקותי יתהון מארעא דמצרים אנא יי אלהכון:
וידבר משה את מועדי יהוה אל בני ישראל: ומליל משה ית סדר מועדיא דיי ואליפינון לבני
ישראל: פכאטב מוסי באעיאד שלה בני אסראיל:

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת
נר תמיד: פקיד ית בני ישראל ויסבון לך משח זיתא דכיא כתישא לאנהרא לאדלקא בוציניא
תדירא: מר בני אסר אן יאתוך בדהן זית צאף מדקוק לצאוה לתסרג נה שסרג דאימא מחוץ
לפרכת העדת באהל מועד יערך אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדרתיכם:
מברא לפרכתא דסהדותא במשכן זמנא יסדר יתיה אהרן מרמשא עד צפרא קדם יי תדירא קים
עלם לדריכון: מן כארג סגף שהאדה פי כבא שמחצר יכצרה הרון מן עשי לא צבח בין ידי
שלה דאימא רסם דהר לאגיאלכם: על המנרה הטהרה יערך את הנרת לפני יהוה תמיד: על
מנרתא דכיתא יסדר ית בוציניא קדם יי תדירא: עלי מנארה טאהרה יכצרה בין ידי שלה דאימא:
ולקחת סלת ואפית אתה שתים עשרה חלות שני עשרנים יהיה
החלה האחת: ותסב סלתא ותיפי יתה תרתא עסרי גריצן תרין עסרונין הוי גריצתא חדא:
פכד סמדא פאכבזהא יב גרדקה ולתכון כל גרדקה מן עשרין: ושמת אותם שתים מערכות
שש המערכת על השלחן הטהר לפני יהוה: ותשוי יתהון תרתין סדרין שית סדרא על
פתורא דכיא קדם יי: וציירהא צפין סתה פיכל צף עלי מנארה טאהרה בין ידי שלה: ונתת
על המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה: ותתן על סדרא לבונתא דכיתא
ותהי ללחמא לאדכרא קורבנא קדם יי: ואגעל עלי כל צף לבאנא דכייא ותכון מע כבז פיהא מקדמה
לשלה: ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם: ביומא
דשבתא ביומא דשבתא יסדרינה קדם יי תדירא מן בני ישראל קים עלם: ופי כל יום סבת יצפה בין
ידי שלה דאימא מן ענד בני אסראיל עהד דהר: והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש
קדשים הוא לו מאשי יהוה חק עולם: ותהי לאהרן ולבנוהי וייכלוניה באתר קדיש ארי קודש
קודשין היא ליה מקורבניא דיי קים עלם: תם ידפע הרון ובניה יאכלונה פי מוצע מקדס לאנה להם מן
מוצע מקדאס מן קראבין שלה רסם דהר:

ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית ואיש
הישראלי: ונפק בר אתתא בת ישראל והוא בר גבר מצראה בגו בני ישראל ואתנציאו במשריתא
בר איתתא בת ישראל וגברא בר ישראל: ולמא אקאם אבן אמראה אלאסראיליה והו אבן רגל מצרי

פי מא כאן בני אסל פתכאצמא פי שעסכר הדא אבן שאסראיליה ושרגל שאסראילי: ויקב בן האשה
הישראלית את השם ויקלל ויביאו אתו אל משה ושם אמו שלמית בת דברי למטה דן:
ופריש בר איתתא בת ישראל ית שמא וארגיז ואיתיאו יתיה לות משה ושום אימיה שלומית
בת דברי לשבטא דדן: פסב אבן שאסראיליה שאסם ושתמה פאתו בה אלי מוסי וכאן אסם
אמה שלומית אבנת דברי מן סבט דן: ויניחהו במשמר לפרש להם על פי יהוה: ואסרוהי
בבית מטרא עד דאתפריש להון על גזירת מימרא דיי: פוצעוה פי שחבס ליבאן להם אמרה עלא
קול אללה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל יי' עם משה למימר: הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו כל
השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אתו כל העדה: אפיק ית דארגיז למברא למשריתא
ויסמכון כל דשמעו ית ידיהון על רישיה ויירגמון יתיה כל כנשתא: אכרג שאשאתם אלי כארג
שעסכר ויסנד כל מן סמעה אידיהם עלי ראסה ולירגמוה גמיע אהל שמחצר: ואל בני ישראל
תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: ועם בני ישראל תמליל למימר גבר
גבר ארי ירגיז קדם אלהיה ויקביל חוביה: ומר בני אסל וקל להם אי אנסאן שתם רבה פקד
חמל וזרה: ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו בו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם
יומת: ודיפריש שמא דיי' אתקטלא יתקטיל מרגם ירגמון ביה כל כנשתא כגיורא כיציבא
בפרשותיה שמא יתקטיל: ומן סבה כדאך פליקתל קתלא ולירגמוה גמיע אהל שמחצר
רגמא אלגריב ואלצריח איה מא סב שאסם פליקתל: ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת:
וגבר ארי יקטול כל נפשא דאנשא אתקטלא יתקטיל: ואי אנסאן קתל אחדא מן שנפוס
שנאס פליקתל קתלא: ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: ודיקטול נפש בעירא
ישלמינה נפשא חלף נפשא: ואן קתל בהימה פליסלם מתלהא ראסא בדל ראס: ואיש כי
יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: וגבר ארי יתין מומא בחבריה כמא דעבד
כין יתעביד ליה: ואי אנסאן געל עיבא פי אחד מן אמתה פליצנע בה כמא צנע: שבר
תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו: תברא חלף תברא
עינא חלף עינא שינא חלף שינא כמא דיהב מומא באנשא כין יתיהיב ביה: כסר בדל כסר
ועין בדל עין וסן בדל סן כמא יגעל עיבא פי אנסאן כדאך יגעל פיה: ומכה בהמה ישלמנה ומכה
אדם יומת: ודיקטול בעירא ישלמינה ודיקטול אנשא יתקטיל: ומן צרב בהימה פליגרם ומן
צרב אנסאן ומאת פליקתל: משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: דינא
חד יהי לכון כגיורא כיציבא יהי ארי אנא יי' אלהכון: ליכון להם חאכם ואחד יסאוי פיה שדכיל ושצריח
לאני אללה רבכם שואחד: וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו
אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: ומליל משה עם בני ישראל ואפיקו ית
דארגיז למברא למשריתא ורגמו יתיה אבנא ובני ישראל עבדו כמא דפקיד יי' ית משה: וכלם מוסי
בדלך בני אסל ואכרגו שאשאתם אלי כארג שעסכר ורגמוה חתא מאת וצנעו בני אסל סאיר מא כזר
עליהם כמא אמר אללה מוסי:

קכד פיסוקים קי' ענו"יש: פ פפ

וידבר יהוה

אלמטה

אל משה בהר סיני לאמר׃ ומליל יי עם משה בטורא דסיני למימר׃ תם כלם אללה מוסי
פי טור סיני תכלימא׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן
לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה׃ מליל עם בני ישראל ותימר להון ארי תיעלון לארעא
דאנא יהיב לכון ותשמיט ארעא שמטתא קדם יי׃ מר בני אסר׳ וקל להם אד׳ תדכלון אלי אלבלד אלד׳י
אנא מעטיכם פעטלו אלארץ עטלה ללה׃ שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר
כרמך ואספת את תבואתה׃ שית שנין תזרע חקלך ושית שנין תכסח כרמך ותכנוש ית
עללתה׃ אן תכון סת סנין תזרע צ׳יעתך וסת סנין תרפק כרמך ותגמע גלתהא׃ ובשנה השביעת
שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר׃ ובשתא שביעתא
נייח שמטתא יהי לארעא דתשמיט קדם יי חקלך לא תזרע וכרמך לא תכסח׃ ופי אלסנה אלסא
בעה עטלה היכבת לארץ׳ והיכבת ללה לא תזרע צ׳יעתך ולא תרפק כרמך׃ את ספיח
קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ׃ ית כתא הינדך לא
תחצוד וית ענבי שבקך לא תקטוף שנת שמטתא יהי לארעא׃ וכל זרעך לא תחצדה ושגאר
מן גנבך פלא תקטפה לאנהא סנת עטלה לארץ׃ והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך
ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך׃ ותהי שמיטת ארעא לכון למיכל לך
ולעבדך ולאמתך ולאגירך ולתותבך דדיירין עמך׃ ולכון מא ינבת פי אלארץ׳ מעטלה לכם
מאכלא לך ולעבידך ואמתך ואגירך וצ׳יפך אלמקימין מעך׃ ולבהמתך ולחיה אשר בארצך
תהיה כל תבואתה לאכל׃ ולבעירך ולחיתא דבארעך תהי כל עללתה למיכל׃ ולבהאימך ולוחש
אלד׳י פי ארצך תכון גמיע גלתהא מאכלא׃ וספרת לך שבע שבתת שנים שבע
שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע וארבעים שנה׃ ותמני לך שבע
שמיטין דשנין שבע שנין שבע זמנין ויהון לך יומי שבע שמיטין דשנין ארבעין ותשע
שנין׃ תם אחץ לך סבע סנין עטלה ואלך סבע סנין סבע מראר פיציר גמלת דלך תסעה וארבעין
סנה׃ והעברת שופר תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל
ארצכם׃ ותעבר שופר יבבא בירחא שביעאה בעשרא לירחא ביומא דכפוריא תעברון שופרא
בכל ארעכון׃ ואעבר באלבוק מגלב פי אליום אלעאשר מן אלשהר אלסאבע והו יום אלגפראן אעלנו
פיה באלבוק פי גמיע בלדכם׃ וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל
ישביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשבו׃ ותקדשון ית
שנת חמשין שנין ותקרון חירותא בארעא לכל יתבהא יובלא היא תהי לכון ותתובון גבר לאח
סנתיה וגבר לזרעיתיה תתובון׃ וקדסו הדה סנת אלכמסין ונאדו בעתק פי אלבלד לגמיע אהלה פתכון
לכם אטלאקא ירגע פיהא כל אמר אלי עשירתה אלי חוזתה׃ יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה
לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזריה׃ יובלא היא שנת חמשין שנין תהי
לכון לא תזרעון ולא תחצדון ית כתהא ולא תקטפון ית שבקהא׃ ומן שרוט הדה סנת אלאטלאק כנת אלכ

תכון לכם לא תזרעוהא ולא תחצדון כלפהא ולא תקטפו פראדהא: כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן
השדה תאכלו את תבואתה: ארי יובלא היא קודשא תהי לכון מן חקלא תיכלון ית עללתה: לאנהא מן
אלאטלאק תכון לכם מקדסה ומן אלצחרי תאכלו גלתהא מבאחה: בשנת היובל הזאת תשבו איש אל
אחזתו: בשתא דיובילא הדא תתובון גבר לאחסנתיה: ופי הדה סנת אלאטלאק ירגע כל אמר אלי חוזה:
וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו: וארי תזבנון זבינין לחברך או תזבנון
מיד חברך לא תונון גבר ית אחוהי: ואדא בעתם ביעא לצאחבכם או אבתעתם מנה פלא יגבן כל ואחד אכאה
במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ימכר לך: במנין שניא בתר יובלא
תזבון מן חברך במנין שני עללתא יזבין לך: באחצא סנין מן בעד סנת אלאטלאק תשתרי מן צאחבך
ובאחצא גלתהא יביעהו: לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר
תבואת הוא מכר לך: לפום סגיות שניא תסגי זבינוהי ולפום זעירות שניא תזער זבינוהי ארי מנין
עללתא הוא מזבין לך: ועלי קדר כתרת אלסנין יגב אן תכתר לה אלתמן ועלי קדר קלתהא יגב אן תקלל
לה אלתמן לאנה אנמא יביעך גלת מחצאה: ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה
אלהיכם: ולא תונון גבר ית חבריה ותדחל מאלהך ארי אנא יי אלהכון: ולא יגבן כל ואחד צאחבה
ואתק רבך אנא אללה אלמעאקב: ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על
הארץ לבטח: ותעבדון ית קימי וית דיני תיטרון ותעבדון יתהון ותתבון על ארעא לרחצן: ואעמלו
ברסומי ואחכאמי ואחפטוהא ואעמלו בהא ואסכנו אלבלד ואתקין בי: ונתנה הארץ פריה ואכלתם
לשבע וישבתם לבטח עליה: ותתן ארעא איבה ותיכלון למסבע ותיתבון לרחצן עלה: תעטיכם
אלארץ תמרהא פתאכלו ותשבעו ותקימון בהא ואתקין: וכי תאמרו מה נאכל בשנה
השביעת הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו: וארי תימרון מא ניכול בשתא שביעיתא
הא לא נזרע ולא נכנוש ית עללתנא: פאן קלתם מא נאכל פי אלסנה אלסאבעה הודא לא נזרע ולא
נגמע גלתהא: וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש השנים: ואפקיד
ית ברכתי לכון בשתא שתיתיתא ותעביד ית עללתא לתלת שנין: פאמר בברכתי לכם פי אלסנה אל
סאדסה פתכפיכם גלתהא ג' סנין: וזרעתם את השנה השמינת ואכלתם מן התבואה ישן עד
השנה התשיעת עד בוא תבואתה תאכלו ישן: ותזרעון ית שתא תמינתא ותיכלון מן ע
עללתא עתיקא עד שתא תשיעיתא עד מיעל עללתה תיכלון עתיקא: ותזרעון פי אלסנה אלתאמנה ואנתם תא
כלון מן גלתהא עתיקא אלא סנה אלתאסעה אלי מגי גלתהא תאכלון עתיקא: והארץ לא תמכר
לצמיתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי: וארעא לא תזדבן לחלוטין ארי דילי ארעא
ארי דיירין ותותבין אתון קדמי: ואלארץ פלא תבאע בתאתא לאנהא לי ואנמא אנתם סכאן ואגריא
לי: ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ: ובכל ארע אחסנתכון פורקנא תתנון לארעא: ופי גמיע כלד חוזכם אגעלו
ולאיה לארץ:

כי ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל
את ממכר אחיו: ארי יתמסכן אחוך ויזבין מאחסנתיה וייתי פריקיה דקריב ליה ויפרוק ית זבינוהי אחוהי: ואדא
תמאהן אכוך ואבאע שיא מן חוזה פליאת ולייה אלאקרב אליה ויתולא ביע אכיה: ואיש כי לא יהיה לו גאל
והשיגה ידו ומצא כדי גאלתו: וגבר ארי לא יהי ליה פריק ותדביק ידיה וישכח כמסת פורקניה: ואן
לם יכון לה ולי פנאלת ידה ואצאב מקדאר פכאכה: וחשב את שני ממכרו והשיב את העדף

לאיש

לָאִישׁ אֲשֶׁר מָכַר לוֹ וְשָׁב לַאֲחֻזָּתוֹ׃ ויחשיב ית שני זביניה ויתיב ית מותרא לגברא דזבין
ליה ויתוב לאחסנתיה׃ פיחסב סני ביעה ויַרד אלפאצ'ל ללרגל אלדי באעה לה וירגע אלי חוזה׃
וְאִם לֹא מָצְאָה יָדוֹ דֵּי הָשִׁיב לוֹ וְהָיָה מִמְכָּרוֹ בְּיַד הַקֹּנֶה אֹתוֹ עַד שְׁנַת הַיּוֹבֵל וְיָצָא בַּיֹּבֵל וְשָׁב
לַאֲחֻזָּתוֹ׃ ואם לא אשכחת ידיה כמיסת דיתיב ליה ויהי זביניה ביד דזבן יתיה עד שתא
דיובילא ויפוק ביובילא ויתוב לאחסנתיה׃ ואן לם תנל ידה מקדאר מא ירד עליה פיבקי
ביעה פי יד משתרי לה אלי סנת אלאטלאק ויכרג פיהא וירגע אלי חוזה׃ וְאִישׁ
כִּי יִמְכֹּר בֵּית מוֹשַׁב עִיר חוֹמָה וְהָיְתָה גְּאֻלָּתוֹ עַד תֹּם שְׁנַת מִמְכָּרוֹ יָמִים תִּהְיֶה גְאֻלָּתוֹ׃ וגבר
ארי יזבין בית מותב קרתא מקפא שור ויהי פורקניה עד משלם שתא דזביניה עידן בעידן
יהי פורקניה׃ ואי רגל באע ביתא מסכנא פי קריה להא סור פליכן כלאצה אלי אנקצא סנה מן
יום ביעה ויכון פכאכה חולא׃ וְאִם לֹא יִגָּאֵל עַד מְלֹאת לוֹ שָׁנָה תְמִימָה וְקָם הַבַּיִת אֲשֶׁר
בָּעִיר אֲשֶׁר לֹא חֹמָה לַצְּמִיתֻת לַקֹּנֶה אֹתוֹ לְדֹרֹתָיו לֹא יֵצֵא בַּיֹּבֵל׃ ואם לא יתפריק עד משלם
ליה שתא שלמתא ויקום ביתא דבקרתא דליה שורא לחלוטין לדזבן יתיה לדרוהי לא
יפוק ביובילא׃ ואן לם יפתכה אלי אן כמלת לה סנה תאמה פקד תבית אלביע אלדי פי אלקריה
אלתי להא סור בתאתא למשתרי ולאגיאלה ולא יכרג פי סנת אלאטלאק׃ וּבָתֵּי הַחֲצֵרִים
אֲשֶׁר אֵין לָהֶם חֹמָה סָבִיב עַל שְׂדֵה הָאָרֶץ יֵחָשֵׁב גְּאֻלָּה תִּהְיֶה לּוֹ וּבַיֹּבֵל יֵצֵא׃ ובתי פצחיא
דלית להון שור מקף סחור סחור על חקל ארעא יתחשבון פורקנא יהי להון וביובלא יפקון׃
וביות אלארבאץ' אלתי ליס להא סור מחיט בהא פמתל צ'יאע אלארץ' תחסב אין יכון להא ונאיה
ותכרג פי אלאטלאק׃ וְעָרֵי הַלְוִיִּם בָּתֵּי עָרֵי אֲחֻזָּתָם גְּאֻלַּת עוֹלָם תִּהְיֶה לַלְוִיִּם׃ וקרוי ליואי
בתי קרוי אחסנתהון פורקן עלם תהי לליואי׃ ואמא קרא אללואיין וביות קרא חוזהם
פלהם אן יפתכוהא אבדא׃ וַאֲשֶׁר יִגְאַל מִן הַלְוִיִּם וְיָצָא מִמְכַּר בַּיִת וְעִיר אֲחֻזָּתוֹ בַּיֹּבֵל
כִּי בָתֵּי עָרֵי הַלְוִיִּם הִוא אֲחֻזָּתָם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ודיפרוק מן ליואי ויפוק זביני ביתא וקרוי
אחסנתיה ביובילא ארי בתי קרוי ליואי אנין אחסנתהון בגו בני ישראל׃ ומן ישתרי דשי
מן אללואיין פליכרג כל בית מביע וקרא חוזה פי אלאטלאק לאן ביותהם וקראהם היא חוזהם
פימא בין בני אסר׳׃ וּשְׂדֵה מִגְרַשׁ עָרֵיהֶם לֹא יִמָּכֵר כִּי אֲחֻזַּת עוֹלָם הוּא לָהֶם׃ וחקל רוח קרויהון
לא יזדבן ארי אחסנת עלם הוא להון׃ וצ'יאע פנא קראהם לא תבאע כלהא לאנהא חוזה להם׃
וְכִי יָמוּךְ אָחִיךָ וּמָטָה יָדוֹ עִמָּךְ וְהֶחֱזַקְתָּ בּוֹ גֵּר וְתוֹשָׁב וָחַי עִמָּךְ׃
וארי יתמסכן אחוך ותמוט ידיה עמך ותתקיף ביה דייר ותותב וייחי עמך׃ ואדא תמאכן אכיך
ומאלת ידה מעך פאשדדה כאן יכון לך סאכנא וצ'יפא פיעיש מעך׃ אַל תִּקַּח מֵאִתּוֹ נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית וְיָרֵאתָ
מֵאֱלֹהֶיךָ וְחֵי אָחִיךָ עִמָּךְ׃ לא תסב מניה חיבוליא ורביתא ותדחל מאלהך וייחי אחוך עמך׃ לא תאכד
מנה עינה ורבא וכף רבך חתא יעיש אכוך מעך׃ אֶת כַּסְפְּךָ לֹא תִתֵּן לוֹ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית לֹא תִתֵּן אָכְלֶךָ׃
ית כספך לא תתין ליה בחיבוליא וברביתא לא תתין מיכלך׃ ולא תדפע אליה ורקך וטעאמך בעינה
ולא ברבא׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לָתֵת לָכֶם אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן לִהְיוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים׃ אנא יי אלהכון דאפיקית יתכון מארעא דמצרים למתן לכון ית ארעא דכנען למהוי לכון

לאלה: אנא אללה רבכם אלדי אכרגתכם מן בלד מצר לאעטיכם בלד כנעאן ואכון לכם אלאהא:
וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד: וארי יתמסכן
אחוך עמך ויזדבן לך לא תפלח ביה פלחן עבדין: ואדא תמאהן אכוך מעך ובאע נפסה לך פלא
תסתכדמה כלדמת אלעביד: כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך: כאגירא
כתותבא יהי עמך עד שתא דיובילא יפלח עמך: בל כאגיר או צֹיף יכון מעך ואלי סנת אלאטלאק
יכדמך: ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב: ויפוק מעמך
הוא ובנוהי עמיה ויתוב לזרעיתיה ולאחסנת אבהתוהי יתוב: תם יכרג מן ענדך הו ובניה
מעה וירגע אלי עשירתה וחוז אביה: כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא
ימכרו ממכרת עבד: ארי עבדי אנון דאפיקית יתהון מארעא דמצרים לא יזדבנון זבון
עבדין: לאנהם עבידי אלדי אכרגתהם מן בלד מצר פלא יבאעו ביע אלעביד: לא תרדה בו
בפרך ויראת מאלהיך: לא תפלח ביה בקשיו ותדחל מאלהך: לא תסתולי עליה באקמא
וכף רבך: ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה:
ועבדך ואמתך דיהון לך מן עממיא דבסחרניכון מנהון תקנון עבדין ואמהן: ועבדך ואמתך
אלדי יכונאן לך פמן אלאמם אלדי חולכם מנהם תקתנו עביד ואמא: וגם מבני התושבים
הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם ל
לאחזה: ואף מבני תותביא ערליא דדירין עמכון מנהון תקנון ומזרעיתהון דעמכון דאת
ילדו בארעכון ויהון לכון לאחסנא: ואיצא מן בני אלסכאן אלמקימין מעכם מנהם תשתרו
ומן עשירתהם אלמולודין פי בלאדכם יכונון לכם חוזא: והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם
לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך:
ותחסנון יתהון לבניכון בתריכון לירותת אחסנא לעלם בהון תפלחון ובאחיכון בני ישראל
גבר באחוהי לא תפלח ביה בקשיו: ותורתונהם לבניכם מן בעדכם כמיראת אלחוז ותסתכ
דמונהם אבדא ואמא אכותכם בנ אסל פכל ואחד לא יסתולי עליה באקמא:
וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת
גר: וארי תדביק יד ערל ותותב עמך ויתמסכן אחוך עמיה ויזדבן לערל תותב דעמך או
לארמי מזרעית גיורא: ואן נאלת יד גריב או סאכן מעך ואמאהן אכוך ענדה פבאע נפסה לגריב
או סאכן מעך או לאצל עשירה אלגריב: אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו: בתר
דיזדבן פרקנא תהי ליה חד מאחוהי יפרקניה: בעד מא אנבאע יכון לה פכאך ואחד מן אכו
תה יפכה: או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו
ונגאל: או אחבוהי או בר אחבוהי יפרקניה או מקריב בסריה מזרעיתיה יפרקניה או דתדביק
ידיה ויתפריק: או עמה או אבן עמה יפכה או נסיבה או מן נסיב דאתה מן עשירתה יפכה
או נאלת ידה ופך נפסה: וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו
במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו: ויחשיב עם זבניה משתא דאיזדבן ליה עד שתא דיובלא
ויהי כסף זבינוהי במנין שניא כיומי אגירא יהי עמיה: פליחאסב משתריה כם מן סנת אנבאע לה

אלא סנת אלאטלאק פיכקט תמן ביעה עלי אחצא אלסנין ויכון מעה פיהא כאיאם אלאגיר: אם
עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנתו: אם עוד סגיאות בשניא לפומהון יתיב
פרקניה מכסף זבינוהי: פאן בקי מן אלסנין כתיר פעלי קדרהא ירד פכאכה מנסובא מן תמן
שראה: ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל וחשב לו כפי שניו ישיב את גאלתו: ואם
זעיר אשתאר בשניא עד שתא דיובילא ויחשיב ליה כפום שנוהי יתיב ית פרקניה: ואן
בקי מנהא קליל אלא סנת אלאטלאק פליחאסבה ועלא קדרהא ירד פכאכה: כשכיר שנה
בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך: כאגיר שנא בשנא יהי עמיה לא יפלח ביה בקשיו
לעינך: וכאנמא הו כאגיר סנה בסנה יכון מעה ולא יסתולי עליה באקמא בחצרתך: ואם לא
יגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו: ואם לא יתפריק באלין ויפוק בשתא דיובילא
הוא ובנוהי עמיה: ואן לם יפתך בהדה אלאמור פליכרג פי סנת אלאטלאק הו ובניה מעה: כי לי
בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: ארי
דילי בני ישראל עבדין עבדי אנון דאפיקית יתהון מארעא דמצרים אנא יי אלהכון: לאן בני אסראי
עביד לי אלהם עבידי אלדי אכרגתהם מן בלד מצר אנא אללה רבכם אעבדוני: לא תעשו לכם אלילם
ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה
אלהיכם: לא תעבדון לכון טעון וצלם וקמא לא תקימון לכון ואבן סגדא לא תתנון בארעכון
למסגד עלה ארי אנא יי אלהכון: לא תצנעו לכם אותאנא ומנחותא ונצבא לא תקימו לכם וחגרא
מזכרפא לא תגעלו פי בלדכם לתסגדו להא לאני אללה רבכם: את שבתתי תשמרו
ומקדשי תיראו אני יהוה: ית יומי שביא דילי תטרון ולבית מקדשי תהון דחלין אנא יי: סבותי
פאחפצוהא ומקדסי פהאבוה אנא אללה אנאדיכם כילא:

אם בחקתי תלכו ואת מצותי ת
תשמרו ועשיתם אתם: אם בקימי תהכון וית פקודי תטרון ותעבדון יתהון: ואן סרתם פי
רסומי וחפצתם וצאיאי ועמלתם בהא: ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה
יתן פריו: ואתין מטריכון בעדנהון ותתין ארעא עללתה ואילן חקלא יתין אביה: כללת אנזל אמטארכם
פי אוקאתהא פאכרגת ארץ אראהא ושגר אצחרא יכרג תמרה: והשיג לכם דיש את בציר
ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: ויערע לכון דישא
לקטפא וקטפא יערע לאפקי בר זרעא ותיכלון לחמכון למשבע ותתבון לרחצן בארעכון: חתא
ידרך לכם אלקטף ואלקטאף ידרך אלבזאר ותאכלון טעאמכם הניא ותקימון ואתקין פי בלדכם:
ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם:
ואתין שלמא בארעא ותשרון ולית דמניד ואבטיל חית בשתא מן ארעא ודקטלין בחרבא
לא יעדון בארעכון: ואגעל לכם אלסלאמה פי אלארץ ותנצגעון וליס מזעג ואעטל אלשר אלחיואן
מן אלארץ וסיף לא ימר פי בלדכם: ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב: ותרדפון ית
בעלי דבביכון ויפלון קדמיכון בחרבא: פאדא כלבתם אעדאיכם וקעו בין אידיכם תחת אלסיף:
ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב: וירדפון חמשא
מאה ומאה מנכון לרבותא יערקון ויפלון בעלי דבביכון קדמיכון לחרבא: חתא יכלב מנכם אלכמסה

מאיה וגמיאיה תכלב רבוה ויקעאעדאיכם בין איריכם תחת סיופכם: ופניתי אליכם והפרתי
אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם: ואתפני במימרי לאיטבא לכון ואפיש
יתכון ואסגי יתכון ואקים ית קימי עמכון: ואקבל עליכם ואתמככם ואכתרכם ואפי בעהדי
לכם: ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו: ותיכלון עתיקא דעתיק ועתיקא מן קדם
חדתא תפנון: ותאכלון עתיק עתיק ותכרגון עתיק מן חצרת אלחדית: ונתתי משכני ב
בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם: ואתין משכני ביניכון ולא ירחיק מימרי יתכון: ואגעל
מסכני פימא בינכם ולא אקלאכם: והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי
לעם: ואשרי שכינתי ביניכון ואהוי לכון לאלה ואתון תהון קדמי לעם: ואסייר נורי פימא
בינכם ואכון לכם אלאהא ואנתם תכונולי שעבא כאצה: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים מהיות להם עבדים ואשבר מטת עלכם ואולך אתכם קוממיות: אנא יי אלהכון
דאפיקית יתכון מארעא דמצרים מלמהוי להון עבדין ותברית ניר עממיא מנכון ודברית
יתכון בחירותא: אנא אלה רבכם אלדי אכרגתכם מן בלד מצר אן תכונו להם עבידא וכסרת
קראבים אעבכם וסירתכם אחרארא:
ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה: ואם לא תקבלון למימרי ולא תעבדון ית
כל קימיא האילין: ואן לם תסמעו לי ותטיעון ולם תעמלו בגמיע הדה אלוצאיא: ואם בחקתי
תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי: ואם
בקימי תקוצון ואם ית דיני תרחיק נפשכון בדיל דלא למעבד ית כל פקודי לאשניותכון ית קימי:
ואן זהדתם פי רסומי ואקלאת אנפסכם אחכאמי ללא תעמלו וצאיאי ותפסכו עהדי: אף אני
אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש
וזרעתם לריק זרעכם ואכלהו איביכם: אף אנא אעביד דא לכון ואסער עליכון בהולתא ית
שחפתא וית קדחתא מחשכן עינין ומפחן נפש ותזרעון לריקנו זרעכון וייכלוניה בעלי דבביכון:
אנא איצא אצנע בכם הדה אלעקובאת ואוכל בכם עלא מרעהמן חמא אלסל ואלחארה מא תשכן
עיונכם ותדב אנפסכם ותזרעון זרעכם ללאפראג והו אן יאכלה אעדאיכם: ונתתי פני בכם ונגפתם
לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם: ואתין רוגזי בכון ותתברון קדם בעלי דבבי
ויירדון בכון סנאיכון ותערקון ולית דרדיף יתכון: ואחל גצבי בכם ותנכסרון בין ידי אעדאיכם
ויסתולי עליכם שאניכם ותפרון ולא טאלב לכם: ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם
שבע על חטאתיכם: ואם עד אלין לא תקבלון למימרי ואוסיף למרדי יתכון שבע על חוביכון: ואן
לם תקבלו מני מע הדה זדתכם פי אלתאדיב סבע עלי כטאיאכם: ושברתי את גאון עזכם ונתתי
את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשה: ואתבר ית יקר תקפכון ואתין ית שמיא דעליכון
תקיפין כברזלא מלאחתא מטרא וארעא דתחותיכון חסינא כנחשא מלמעבד פירין: ואכסר
אפתכאר עזכם ואגעל סמאכם כאלחדיד וארצכם כאלנחאס: ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את
יבולה ועץ הארץ לא יתן פריו: ויסוף לריקנו חילכון ולא תתין ארעכון ית עללתה ואילן ארעא לא
יתין אביה: ויפני קואכם כלא ולא תכרג ארצכם גלאתהא ושגר אלארץ לא יכרג תמרהא: ואם
תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם: ואם תהכון קדמי בקשיו ו

תובון לקבלא למימרי ואוסיף לאיתאה עליכון מחא שבע על חוביכון: ואן
פלכתם מעי לגאגא ולם תשו אן תסמעו אמרי זדתכם עקבה היכבע על כטאיאכם:
והשלחתי בכם את חית השדה ושכלה אתכם והכריתה את בהמתכם והמעיטה
אתכם ונשמו דרכיכם: ואגרי בכון ית חית ברא ותתכיל יתכון ותשיצי ית בעירכון
ותזער יתכון ויצדון אורחתכון: ואטלק פיכם חיואן אלצחרא פיתכל מנכם ויקטע מן
בהאימכם ויקלל ערדכם ותוחש טראקתכם: ואם באלה לא תוסרו לי והלכתם
עמי קרי: ואם בשין לא תתרדון למימרי ותהכון קדמי בקשיו: ואן לם תתאדבו לי
בהדה שעקובאת וסלכתם מעי לגאגא: והלכתי אף אני עמכם בקרי והכיתי א
אתכם אף אני שבע על חטאתיכם: ואהך אף אנא עמכון בתקוף רגז בקשיו ואש
קי יתכון אף אנא שבע על חוביכון: וסלכת אנא מעכם עלי אלגלב וערבתכם
סבע עלא כטאיאכם: והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם
ושלחתי דבר בתוככם ונתתם ביד אויב: ואיתי עליכון דקטלין בחרבא ויתפרעון
מנכון על דעברתון על פתגמי אוריתא ותתכנשון לקרויכון ואגרי מותנא ביניכון
ותתמסרון ביד סנאה: ואגאזיכם סיפא מנתקמא נקמה שעהד פתגמעון שי קראכם ואב
עת כשובא פימא בינכם ותסלמון פי יד אלעדו: בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים
לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו: כד אתבר לכון
סעיד מיכלא ויפין עסר נשין לחמכון בתנורא חד ויתיבון לחמכון במתקלא ותיכלון ולא
תסבעון: ואכסר לכם מעין אלטעאם ויכבז עשר מן אלנסא לחמכם וטעאמכם פי תנור
ואחד ויירדונה פי מיזאן ותאכלון ולא תשבעון: ואם בזאת לא ת
תשמעו לי והלכתם עמי בקרי: ואם בדא לא תקבלון למימרי ותהכון קדמי בקשיו: ואם ברא
ואן לם תסמעו לי ותטיעו בהדא אלעקובאת עלי כטאיאכם וסלכתם מעי לגאגא: והלכתי עמכם בחמת
קרי ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם: ואהך עמכון בתקוף רגז ואלקי יתכון אף אנא שבע
על חוביכון: וסלכת אנא איצא בעקובה אלגלב וארבתכם בסבע עלי כטאיאכם: ואכלתם בשר
בניכם ובשר בנתיכם תאכלו: ותיכלון בסר בניכון ובסר בנתכון תיכלון: פתאכלון לחום בניכם
ובנאתכם: והשמדתי את במתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם וגעלה
נפשי אתכם: ואשיצי ית במתכון ואקציץ ית חנסניכון ואתין ית פגריכון על פגרי טעותכון
וירחיק מימרי יתכון: ואכפר ביתכם ואקטע אגדארכם ואלקי אגסאדכם עלי אגסאד טואגיתכם
ואקלאכם: ונתתי את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחכם: ואתין ית קרויכון
חרבה ואצדי ית מקדשיכון ולא אקביל ברעוא קרבן כנישתכון: ואגעל קראכם כראבא ואוחש
מקאדסכם ולא אקבל ולא ארצא קראבינכם: והשמתי אני את הארץ ושממו עליה איביכם
הישבים בה: ואצדי אנא ית ארעא ויצדון עלה בעלי דבביכון דיתבון בה: ואוחש אלבלד מנכם
ויסתוחש מנהא אעדאיכם אלמקימין פיה: ואתכם אזרה בגוים והריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם
שממה ועריכם יהיו חרבה: ויתכון אבדר ביני עממיא ואגלי בתריכון דקטלין בחרבא ותהי ארעכון
צדיא וקרויכון יהוין חרבא: ואדריכם פימא בין אלאמם ואגרד וראכם אלסיף פתציר ארצכם וחשה
וקראכם כראבא: אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת

הארץ והרצת את שבתתיה: בכין תרעי ארעא ית שמטהא כל יומין דצדיאת ואתון בארע
בעלי דבביכון בכין תשמיט ארעא ותרעי ית שמטהא: חיניד תכתפי שארץ עטלתהא טול
איאם וחשתהא ואנתם פי בלדאן אעדאיכם חיניד תתכיב שארץ ותסתופי עטלתהא: כל
ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה: כל יומין דצדיאת
תשמיט ית דלא שמטת בשמיטיכון כד הויתון יתבין עלה: כמא לם וכבב טול איאם וחשתה
אן תת שטלתהא כמא לם תעטלוהא פי עטלכם פי חין מקאמכם בהא: והנשארים בכם והבאתי
מרך בלבבם בארצת איביהם ורדף אתם קול עלה נדף ונסו מנסת חרב ונפלו ואין רדף: ודישתארון
בכון ואעיל תברא בלבהון בארעתא דסנאיהון ויררוף יתהון קל טרפא דשקיף ויערקון
מערק כד מן קדם דקטלין בחרבא ויפלון ולית דרדיף: ושבאקין מנכם אדכל שכבן פי קלובהם
פי בלדאן אעדאיהם חתא אנה לו לחקהם צות ורקה מנדפעה להרבו כהארב מן סיף ויקעו
מן גיר כשב: וכשלו איש באחיו כמפני חרב ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם
ויתקלון גבר באחוהי כד מן קדם דקטלין בחרבא ורדיף לית ולא תהי לכון תקומא קדם בעלי
דבביכון: ויעתר בעצהם בבעץ כמא יכון מן קבל סיף וליס כאלב ולא יכון לכם קואם בין ידי
אעדאיכם: ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם: ותיבדון בני עממיא ותגמר יתכון
ארע בעלי דבביכון: ויביד מנכם פניא בין אלאמם ותפניכם בלד אעדאיכם: והנשארים
בכם ימקו בעונם בארצת איביכם ואף בעונת אבתם אתם ימקו: ודישתארון בכון יתמסון
בחוביהון בארעתא דסנאיכון ואף בחובי אבהתהון בישיא דאחידין בידיהון יתמסון: וב
בקיון מנכם יכסעון בדנובהם פי בלד אעדאיכם ואיצא בדנוב אבאיהם שדי מעהם יכסעון
והתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו בי ואף אשר הלכו עמי בקרי: ויודון
ית חוביהון וית חובי אבהתהון בשקריהון דשקרו במימרי ואף דהליכו קדמי בקשיו: פאו
אקרו בדנובהם ודנוב אבאיהם בנכתהם שדי נכתו בי ואיצא כמא סלכו מעי לגאגא ולם יתובו
אף אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם או אז יכנע לבבם הערל ואז ירצו
את עונם: אף אנא אהך עמהון בקשיו ואעיל יתהון בארע בעלי דבביהון או בכין יתבר
לבהון טפשא ובכון ירעון ית חוביהון: אנא איצא אסיר מעהם עלי לגאג ואדכלהם בלדא
אעדאיהם אכרין או שא אן ינהזם קלבהם אגש או שא אן יסתופו דנובהם: וזכרתי את בריתי
יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר: ודכרנא ית קימי
דעם יעקב ואף ית קימי דעם יצחק ואף ית קימי דעם אברהם אנא דכיר וארעא אנא דכיר
ואדכר עהדי שדי מע יעקוב ואיצא עהדי שדי מע יצחק ואיצא עהדי שדי מע אברהם
אדכרה להם ולארצהם: והארץ תעזב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם
ירצו את עונם יען וביען במשפטי מאסו ואת חקתי געלה נפשם: וארעא תתרטיש מנ
מנהון ותרעי ית שמטהא בדצדיאת מנהון ואנון ירעון ית חוביהון לוטין חלף ברכן איתי
עליהון דבדיני קצו וית קימי רחיקת נפשהון: ושארץ שדי תתרכת מנהם ואסתופת עטלהא
באסתיחאשהא מנהם והם יסתופו דנובהם גזאהם ומן גזאהם אד והדן פי אחכאמי וכרמי יאר
להא אנפסהם: ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר

בריתא תם כי אני יהוה אלהיהם: ואף כלם צרא במה ויהון בארע בעלי דבביהון לא ארטישנון
ולא ארחיקנון לשיציותהון לאשנאה קימי עמהון ארי אנא יי׳ אלההון: ואיצא מע הדה שאמור
פי כונהם פי בלד אעדאיהם לם אזהדפיהם ולא אקלהם פי בלד אעדאיהם ולא אפסך עהדי מעהם
לאני אלה רבהם: וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים
להיות להם לאלהים אני יהוה: ודכרנא להון קים קדמאי דאפיקית יתהון מארעא דמצרים
לעיני עממיא למהוי להון לאלה אנא יי׳: ואדכר להם עהד אלאולין אלדי אכרגתהם מן בלד מצר
בחצרת אלאמם לאכון לכם אלאהא אנא אלה רבהם צאדק אלועד: אלה החקים והמשפטים
והתורת אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה: אלין קימיא ודיניא ואוריתא
דיהב יי׳ בין מימריה ובין בני ישר׳ בטורא דסיני בידא דמשה: הדה אלרסום ואלאחכאם ואלדלאיל
אלתי נזלהא אלה בינה ובין בני אסר על טור סיני על יד מוסי:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל יי׳ עם משה למימר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר ז
בערכך נפשת ליהוה: מליל עם בני ישראל ותימר להון גבר ארי יפריש נדר בפרסן נפשתא קדם יי׳: מר בני
אסר וקל להם אי אנסאן סווג נדרא מן אלנפוס ללה פליקדאס: והיה ערכך הזכר מבן עשרים שנה ועד
בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש: ויהי פרסניה דדכורא מבר עסרין שנין
ועד בר שתין שנין ויהי פרסניה חמשין סלעין דכסף בסלעי קודשא: פאן כאן קימת אלדכר מן אבן עשרין סנה
ואלא סתין סנה כמסין מתקאלא פצה במתקאל אלקדס: ואם נקבה הוא והיה ערכך שלשים שקל: ואם
נקבתא היא ויהי פרסניה תלתין סלעין: ואן כאנת אנתא פקימתהא ל׳: ואם מבן חמש שנים
ועד בן עשרים שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים: ואם מבר
חמיש שנין ועד בר עסרין שנין ויהי פרסניה דדכורא עסרין סלעין ולנקבתא עסר סלעין: ואן
כאן מן אבן כמס סנין ואלא עשרין סנה פקימת אלדכר עשרין מתקאל ואלאנתא תלאתה עשרה:
ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים והיה ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת
שקלים כסף: ואם מבר ירחא ועד בר חמיש שנין ויהי פרסניה דדכורא חמיש סלעין דכסף
ולנקבתא פרסנה תלת סלעין דכסף: ואן כאן מן אבן שהר ואלא אבן כמס סנין פקימת אלדכר כמסה
ואלאנתא תלאתא: ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה
עשרה שקלים: ואם מבר שתין ולעילא אם דכורא ויהי פרסניה חמיש עסר סלעין ולנקבתא עסר
סלעין: ואן כאן מן אבן סתין סנה פצאעדא פקימת אלדכר כמסת עשר מתקאל ואלאנתא עשרה: ואם
מך הוא מערכך והעמידו לפני הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן:
ואם מסכין הוא מפרסניה ויקימיניה קדם כהנא על מימר דתדביק יד נדרא יקיימניה כהנא: ואן כאן
מקצרא מן אלקימה פליוקף בין ידי אלאמאם ויקימה אלאמאם חסב מא תנאל יד אלנאדר כדאך יקימה אלאמאם
ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה
קדש: ואם בעירא דיקרבון מנה קרבנא קדם יי׳ כל דיתין מניה קדם יי׳ יהי קודשא: ואן כאנת בהימה יצלח
אן יקרב מנהא קרבאנא ללה פכל מא יבעל מן דלך ללה יכון קדסא בעינה: לא יחליפנו ולא ימיר
אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש: לא
לא יחלפניה ולא יעבד
יתיה טב בביש או ביש בטב ואם חלפא יחליף בעירא בבעירא ויהי הוא וחלופיה יהי

קדישא: לא יבדלה ולא יג׳ירה ג׳ייד ברדי או רדי בג׳ייד כאן ג׳ייר בהימה בבהימה פקד צאר הו—
ובדילה קדסא: ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את הבהמה לפני
הכהן: ואם כל בעירא מסאבא דלא יקרבון מנה קרבנא קדם יי ויקים ית בעירא קדם כהנא: ואן כאן
בהימה נג׳סה אומא לם יקרב מנהא קרבאנא ללה פלתוקף בין ידי אלאמאם: והעריך הכהן אתה
בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה: ויפריק כהנא יתה בין טב ובין ביש כפרסן כהנא כן יהי:
פליקימהא אלאמאם עלי ג׳ודתהא או עלי רדאתהא וליכן אלואג׳ב כמא יקים אלאמאם: ואם גאל
יגאלנה ויסף חמישתו על ערכך: ואם מפרק יפרקינה ויוסיף חומשיה על פרסניה: פאן שא פכאכה
פליזיד עלי קימתה כ׳מסהא: ואיש כי יקדיש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין
רע כאשר יעריך אתו הכהן כן יקום: וגבר ארי יקדיש ית ביתיה קודשא קדם יי ויפרסיניה כהנא
בין טב ובין ביש כמא דיפרוס יתיה כהנא כן יקום: ואי רג׳ל אקדס ביתה קדסא ללה פליקימה אל
אמאם עלי ג׳ודתה או עלי רדאתה וכמא יקימה כדאך יג׳ב: ואם המקדיש יגאל את ביתו ויסף
חמישית כסף ערכך עליו והיה לו: ואם דאקדיש יפרוק ית ביתיה ויוסיף חומש כסף פרסניה
עלוהי ויהי ליה: ואן שא אלמקדס פכאכה פליזיד עלי קימתה כ׳מסהא ויכון לה: ואם משדה
אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר שערים בחמשים שקל כסף: ואם
מחקל אחסנתיה יקדיש גבר קדם יי ויהי פרסניה לפום זרעיה בר זרע כור ס׳ עלין בחמשין סלעין ד
דכסף: ואן אקדס אנסאן שיא ללה מן צ׳יעת חוזה פלתכון קימתה עלי קדר בדרה כל מבדר
כר מן שעיר בכ׳מסין מתקאל פצ׳ה: אם משנת היבל יקדיש שדהו כערכך יקום: אם משתא
דיובילא יקדיש חקליה כפרסניה יקום: ואן אקדס צ׳יעתה מן סנת אלאטלאק פבקימה תתבתה כ
להא: ואם אחר היבל יקדיש שדהו וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרת עד שנת היבל
ונגרע מערכך: ואם בתר יובילא יקדיש חקליה ויחשיב ליה כהנא ית כספא על מיסת שניא דאשתארא
עד שתא דיובילא ויתמנע מפרסניה: ואן אקדסהא בעד סנת אלאטלאק פליחסב לה אלאמאם אלדרא
הם עלי קדר אלסנין אלבאקיאת אלי סנת אלאטלאק וינקץ מן אלקימה: ואם גאל יגאל את השדה
המקדיש אתו ויסף חמשית כסף ערכך עליו וקם לו: ואם מפרק יפרוק ית חקלא דאקדיש יתיה
ויוסיף חומש כסף פרסניה עלוהי ויקום ליה: ואן שא מקדס אלצ׳יעה אן יפתכהא פליזיד עלי אל
קימה כ׳מסהא פתג׳ב לה: ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל
עוד: ואם לא יפרוק ית חקלא ואם זבין ית חקלא לגבר אחרן לא יתפריק עוד: ואן לם יפתכהא
ובאעהא לאמין לכ׳ל אכ׳ר פלא תפתך אבדא: והיה השדה בצאתו ביבל קדש ליהוה כשדה החרם
לכהן תהיה אחזתו: ויהי חקלא במפקיה ביובילא קודשא קדם יי כחקל חרמא לכהנא תהי אחסנתיה:
ותכון ענד כ׳רוג׳הא מן יד אלמשתרי פי סנת אלאטלאק קדסא ללה כצ׳יאע אלצפי ותציר לאמאם: ואם
את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו יקדיש ליהוה: ואם ית חקל זבינוהי דלא מחקל אחסנתיה
יקדיש קדם יי: ואן אקדס ללה מן צ׳יעה אשתראהא וליסת לה כהו: וחשב לו הכהן את מכסת הערכך
עד שנת היבל ונתן את הערכך ביום ההוא קדש ליהוה: ויחשיב ליה כהנא ית נסיב פרסניה עד שתא
דיובילא ויתן ית פרסניה ביומא ההוא קודשא קדם יי: פליחסב לה אלאמאם תמקית אלקימה מן סנתה אלי סנת
אלאטלאק פידפעהא פי דלך אליום קדסא ללה: בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו

אֲחֻזַּת הָאָרֶץ: בשתא דיובלא יתוב חקלא לדזבניה מניה לדדיליה אחסנת ארעא: ותרגם רס"ג
פי כנת שאטלאק לשבאיעל שרי אשתראה א מנה שרי לה רקבת שארץ: וְכָל עֶרְכְּךָ יִהְיֶה בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה יִהְיֶה הַשָּׁקֶל: וכל פרסניה יהי בסלעי קודשא עסרין מעין יהי סלעא: וגמיע
קימתך יכון במתקש שקדס כל מתקש עשרין דאנק: אַךְ בְּכוֹר אֲשֶׁר יְבֻכַּר לַיהוָה בִּבְהֵמָה לֹא יַקְדִּישׁ
אִישׁ אֹתוֹ אִם שׁוֹר אִם שֶׂה לַיהוָה הוּא: ברם בכלא דיתבכר גבר קדם יי בבעירא לא יקדיש גבר
יתיה אם תורא אם אימר דיי הוא: אמא בכר יבכר ללה מן שבהאים פלא יחתאג אן יקדסה
אנסאנא אוכאן מן שבקר או מן שגנם פהו ללה: וְאִם בַּבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה וּפָדָה בְעֶרְכֶּךָ וְיָסַף
חֲמִשִׁתוֹ עָלָיו וְאִם לֹא יִגָּאֵל וְנִמְכַּר בְּעֶרְכֶּךָ: ואם בבעירא מסאבא ויפלוק בפרסניה ויוסיף
חומשיה עלוהי ואם לא יתפריק ויזדבן בפרסניה: ואן אקדם שיא מן שבהאים שנגסה
פשיפדיה בקימתה וידיד עליה כמסה ואן לם יפתכהא פשיבאע בקימתה: אַךְ כָּל חֵרֶם אֲשֶׁר
יַחֲרִם אִישׁ לַיהוָה מִכָּל אֲשֶׁר לוֹ מֵאָדָם וּבְהֵמָה וּמִשְּׂדֵה אֲחֻזָּתוֹ לֹא יִמָּכֵר וְלֹא יִגָּאֵל כָּל חֵרֶם
קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא לַיהוָה: ברם כל חרמא דיחרים גבר קדם יי מכל דליה מאנשא ובעירא ו
ומחקל אחסנתיה לא יזדבן ולא יתפריק כל חרמא קודש קודשין הוא קדם יי: ואמא אכל עוהף
יעלה שאנסאן ללה מן גמיע מא לה מן ש עביד ושבהאים וציעת חוזה פלא יבאע ולא יפתך
בל יכון מן כואץ שאקדאס: כָּל חֵרֶם אֲשֶׁר יָחֳרַם מִן הָאָדָם לֹא יִפָּדֶה מוֹת יוּמָת: כל חרמא
דיתחרם מן אנשא לא יתפריק אתקטלא יתקטיל: וכל מתלוף יסתחק שתלף מן שנאס פלא
יפדא בל יקתל קתלא: וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא קדש ליהוה:
וכל מעסר ארעא מזרעא דארעא מפירי אילנא דיי הוא קדש אקדם יי: וגמיע עשר שארץ
מן חבהא ומן תמר שאשגר פהו ללה קדסא: וְאִם גָּאֹל יִגְאַל אִישׁ מִמַּעַשְׂרוֹ חֲמִשִׁיתוֹ
יֹסֵף עָלָיו: ואם מפרק יפרוק גבר ממעסריה חמשיה יוסיף עלוהי: ואן אפתך אנסאן ש
שיא מן עשורה פשיזיד עליה כמסה: וְכָל מַעְשַׂר בָּקָר וָצֹאן כֹּל אֲשֶׁר יַעֲבֹר תַּחַת
הַשָּׁבֶט הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה קֹּדֶשׁ לַיהוָה: וכל מעסר תורין ועאן כל דיעבר תחות חוטרא עסיראה
יהי קודשא קדם יי: וגמיע עשור שבקר ושגנם מא יגוז תחת שעצא פשעאשר יכון קדסא ללה:
לֹא יְבַקֵּר בֵּין טוֹב לָרַע וְלֹא יְמִירֶנּוּ וְאִם הָמֵר יְמִירֶנּוּ וְהָיָה הוּא וּתְמוּרָתוֹ יִהְיֶה קֹדֶשׁ לֹא יִגָּאֵל:
לא יבקר בין טב לביש ולא יחלפניה ואם חלפא יחלפניה ויהי הוא וחלופיה יהי קודשא
לא יתפריק: לא יפחץ ענה בין גייד לרדי ולא יגיירה פאן גיירה פקד צאר הו ובדילה קדסא
לא יפתך: אֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינָי: אִלֵּין פִּקּוֹדַיָּא
דפקיד יי ית משה לות בני ישראל בטורא דסיני: הדה שוצאיא שדי אמר שלה בהא שא נבי
אסראיל פי ברייה סיני:
נשלם ספר ויקרא בחסד אל גדול גבור ונורא:
נתחיל בספר במדבר בעזרת מי שאמר:
השם ברוך הוא יסייענו על מעשה רצונו אכי"ר

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם
מארץ מצרים לאמר: ומליל יי עם משה במדברא דסיני במשכן זמנא בחד לירחא
תנינא בשתא תנייתא למפקהון מארעא דמצרים למימר: תם כלם אללה מוסי פי ברייה
סיני פי כבא אלמחצר פי אליום אלאול מן אלשהר אלתאני פי אלסנה אלתאניה לכרוגהם מן בלד מצר קאילא:
שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם:
קבילו ית חושבן כל כנשתא דבני ישראל לזרעיתהון לבית אבהתהון במנין שמהן כל דכורא
לגלגלתהון: ארפעו גמלת גמאעת בני אסר לעשאירהם וביות אבאיהם באחצא אסמא כל
דכר לגמאגמהם: מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם
אתה ואהרן: מבר עשרין שנין ולעילא כל נפיק חילא בישראל תמנון יתהון לחיליהון את ואהרן:
מן אבן כ סנה פצאעדא כל מן יכרג לגיש מן בני אסר תחציהם לגיושהם אנת והרון: ואתכם
יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא: ועמכון יהון גברא גברא לשבטא גבר
ריש לבית אבהתוהי הוא: וליכון מעכם רגל מן כל סבט ודלך רגל רייס בית אביה: ואלה
שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן שדיאור: ואלין שמהת גובריא דיקומון
עמכון לראובן אליצור בר שדיאור: והדה אסמא אלרגאל אלדי יקומון מעכם פמן ראובן
אליצור אבן שדיאור: לשמעון שלמיאל בן צורישדי: לשמעון שלמיאל בר צורישדי: ומן
שמעון שלומיאל אבן צורי שדי: ליהודה נחשון בן עמינדב: ליהודה נחשון בר עמינדב: ומן
יהודה נחשון אבן עמינדב: ליששכר נתנאל בן צוער: ומן יששכר נתנאל אבן צוער: לזבולן
אליאב בן חלן: ומן זבולון אליאב אבן חלון: לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה
גמליאל בן פדהצור: לבני יוסף לאפרים אלישמע בר עמיהוד למנשה גמליאל בר פדהצור:
ומן בני יוסף פמן אפרים אלישמע אבן עמיהוד למנשה גמליאל אבן פדה צור: לבנימן אבידן
בן גדעני: ומן בנימין אבידן אבן גדעוני: לדן אחיעזר בן עמישדי: ומן דן אחיעזר אבן עמי
שדי: לאשר פגעיאל בן עכרן: ומן אשר פגעיאל אבן עכרן: לגד אליסף בן דעואל: ומן גד
אליסף אבן רעואל: לנפתלי אחירע בן עינן: ומן נפתלי אחירע אבן עינן: אלה קרואי העדה
נשיאי מטות אבותם ראשי אלפי ישראל הם: אלין מערעי כנשתא רברבי שבטי אבהתהון
רישי אלפיא דישראל אנון: האולי דעאת אלגמאעה אשראף אסבאט אבאיהם רוסא אלוף בני
אסר: ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות: ודבר משה ואהרן ית גובריא האלין
דאתפרשו בשמהן: פאכד מוסי והרון האולי אלרגאל אלדי שרחת אסמאיהם: ואת כל העדה הקהילו
באחד לחדש השני ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה
לגלגלתם: וית כל כנשתא כנשו בחד לירחא תנינא ואתיחסו על זרעיתהון לבית אבהתהון במנין
שמהן מבר עשרין שנין ולעילא לגלגלתהון: וגמעו סאיר אלגמאעה פי אליום אלאול מן אלשהר אלתאני
ותנאסבו לעשאירהם וביות אבאיהם באחצא אסמא מן אבן עשרין סנה פצאעדא לגמאגמהם: כאשר
צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני: כמא דפקיד יי ית משה ומנינון במדברא דסיני: כמא אמר אללה
מוסי כדאך עדהם פי ברית סיני:
ויהיו בני ראובן בכר ישראל תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: והוו

157 טל

בני ראובן בכרא דישראל תולדתהון לזרעיתהון לבית אבהתהון במנין שמהן לגלגלתהון כל דכורא מבר עסרין שנין ולעילא כל נפיק חילא: פכאן בני ראובן בכר אסראיל תשידהם לעשאירהם ובית אבאיהם באחצא אסמא לגמאגמהם כל דכר מן אבן עשרין סנה פצאעדא כל מן יכרב לשביש:

לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא. לבני שמעון תולדתהון לזרעיתהון לבית אבהתהון מנינוהי במנין שמהן לגלגלתהון כל דכורא מבר עסרין שנין ולעילא כל נפיק חילא: בני שמעון תשידהם לעשאירהם וביות אבאיהם עדדהם באחצא אסמא לגמאגמהם כל דכר מן אבן עשרין סנה פצאעדא כל מן יכרב לשביש: פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש מאות: מניניהון לשבטא דשמעון חמשין ותשעא אלפין ותלת מאה: ואלמעדודין מן סבט שמעון תסעה וכמסין אלפא ותלאת מאיה:

לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: לבני גד תולדתהון לזרעיתהון לבית אבהתהון במנין שמהן מבר עסרין שנין ולעילא כל נפיק חילא: לבני גד תשידהם לעשאירהם לביות אבאיהם באחצא אסמא מן אבן כ סנה פצאעדא כל מן יכרב לשביש: פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: מניניהון לשבטא דגד ארבעין וחמשא אלפין ושית מאה וחמשין: ואלמעדודין כדלך מן סבט גד כמסה ומ׳ אלפא וסת מאיה וכמסין:

לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: לבני יהודה תולדתהון וגו׳: לבני יהודה תשידהם וגו׳: פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: מניניהון לשבטא דיהודה שבעין וארבעה אלפין ושית מאה: ואלמעדודין כדלך מן סבט יהודה ארבעה וסבעין אלפא וסת מאיה:

לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: לבני יששכר וגו׳: לבני יששכר וגו׳: פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: מניניהון לשבטא דיששכר חמשין וארבעה אלפין וארבע מאה: ואלמעדודין כדלך מן סבט יששכר ארבעה וכמסין אלפא וארבעמאיה:

לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: לבני זבולון: לבני זבולון: פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: מ
מניניהון לשבטא דזבולון חמשין ושבעא אלפין וארבעמאה: ואלמעדודין כדלך מן סבט זבולון סבעה וכמסין אלפא וארבעמאיה:

לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: לבני יוסף לבני אפרים. לבני יוסף פמן בני אפרים: פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות: מניניהון לשבטא דאפרים ארבעין אלפין וחמש מאה: כדלך מן בני אפרים מ׳ אלפא וכמס מאיה:

לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: לבני מנשה: לבני מנשה: פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים: מניניהון לשבטא דמנשה

תלתין

תלתין ותרין אלפין ומאתן: ואלמעדודין מן סבט מנשה אתנין ותלאתין אלפא ומאיתין:
לבני בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
לבני בנימן: פקדיהם למטה בנימן חמשה ושלשים אלף וארבע מאות: מניניהון לשבטא דבנימן:
תלתין וחמשא אלפין וארבע מאה: ואלמעדודין כדלך מן סבט בנימין כמסה ותל' אלפאות:
לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
לבני דן: פקדיהם למטה דן שנים וששים אלף ושבע מאות: מניניהון לשבטא דדן שתין ותרין
אלפין ושבע מאה: ואלמעדודין מן סבט דן אתנין וסתין אלפא וסבע מאיה:
לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
לבני אשר: פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות: מניניהון לשבטא דאשר ארבעין
וחד אלפין וחמיש מאה: ואלמעדודין כדלך מן סבט אשר ואחד ומ' אלפא וכמס מאיה:
בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
בני נפתלי: פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: מניניהון לשבטא דנפתלי
חמשין ותלתא אלפין וארבע מאה: ואלמעדודין כדלך מן סבט נפתלי תלאתה ונ' אלפא וארבעמאיה:
אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית אבתיו
היו: אלין מניניא דמנא משה ואהרן ורברבי ישראל תרי עסר גברין גברא חד לבית אבהתוהי הוו: האולי
אלמעדודין אלדי עדהם מוסי והרון ואשראף בני אסר אתני עשר רגלא לכל ואחד מנהם [illegible]
בית אביה: ויהיו כל פקדי בני ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל:
והוו כל מניני בני ישראל לבית אבהתהון מבר עסרין שנין ולעילא כל נפיק חילא בישראל: וכאן מן עדה
מנהם מנצובא אלי בית אביה מן אבן עשרין סנה פצאעדא כל מן יכרג פי גיושהם: ויהיו כל הפקדים שש
מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: והוו כל מניניא שית מאה ותלתא אלפין וחמיש
מאה וחמשין: פכאן גמלתהם סת מאית אלף ותלאתה אלאף וכמס מאיהון: והלוים למטה אבתם לא
התפקדו בתוכם: וליואי לשבטא דאבהתהון לא אתמניאו ביניהון: ואללואניון פלם יעדו מעהם לסבט א
אבאיהם:
ב וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל: תם: אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני
ישראל: ברם ית שבטא דלוי לא תמני וית חושבנהון לא תקביל בגו בני ישראל: אמא סבט לוי פלא
תעדה ולא תרפע גמלתהם פי מא בין בני אסר: ואתה הפקד את הלוים על משכן העדת ועל כל כליו
והם ישרתהו וסביב למשכן יחנו: ואת מני ית ליואי על משכנא דסהדותא ועל כל מנוהי ועל כל
דליה אנון יטלון ית משכנא וית כל מנוהי ואנון ישמשוניה וסחור סחור למשכנא ישרון: ואנת
פוכל אללואניין עלי מסכן אלשהאדה ואניתה וגמיע מא לה פהם יחמלון אלמסכן וגמיע אניתה והם יכדמונה
וחולה ינזלון: ובנסע המשכן יורידו אתו הלוים ובחנת המשכן יקימו אתו הלוים והזר הקרב יומת: ובמטל
משכנא יפרקון יתיה ליואי ובמשרי משכנא יקימון יתיה ליואי וחילוני דיקרב יתקטיל: ופי רחילהם יפצלונה
ופי נזולהם הם ינצבונה ואי אגנבי תקדם אליה יקתל: וחנו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו
לצבאתם: וישרון בני ישראל גבר על משרוהי וגבר על טקסיה לחיליהון: וינזל בנו אסר כל סבט פי עסכרה ופי
מרכזה לגיושהם: והלוים יחנו סביב למשכן העדת ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלוים את משמרת
משכן העדת: וליואי ישרון סחור סחור למשכנא דסהדותא ולא יהי רוגזא על כנשתא דבני ישראל ויטרון ליואי ית

מטרת משכנא דסהדותא׃ ושלי ואניין יכזלון חושי מכבן שהאדה ללא יכון סכט עלי גמא עת נני
אספר ויהפצון שליואניין מא אסתהפציה מן דשרי׃ ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן
עשו׃ ועבדו בני ישראל ככל דפקיד יי׳ ית משה כין עבדו׃ וצכעו בני אספר בגמיע מא שלה מוסי כואן קנעו׃
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ ומליל יי׳ עם משה ועם אהרן למימר׃
תסכלם שלה מוסי׳ והרון תכלימא׃ איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב
לאהל מועד יחנו׃ גבר על טקסיה באתוון לבית אבהתהון ישרון בני ישראל מלקביל סחור סחור ג
למשכן זמנא ישרון׃ כל לכל מאמרכזה בעלמאת לביות אבאיהם יכזל בני אספר חדאכבא מהצר
וחושיה יכזלון׃ והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן ע
עמינדב׃ ודשרן קדומא מדנחא טיקס משרית יהודה לחיליהון ורבא לבני יהודה נחשון בר עמינדב׃
ושנאזלין פי שמשרק מרכז עסכר יהודה לגישהם ושריפהם נחשון אבן עמינדב׃ וצבאו ופקדיהם
ארבעה ושבעים אלף ושש מאות׃ וחיליה ומניניהון שבעין וארבעה אלפין ושית מאה׃ ועדד
גישה ארבעין ויע שפא ושש צמאיה׃ והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן
צוער׃ ודשרן סמיכין עלוהי שבטא דיששכר ורבא לבני יששכר נתנאל בר צוער׃ ושנאזלין אינגא
נבה סבט יששכר ושריפהם נתנאל אבן צוער׃ וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃
וחיליה ומנינוהי חמשין וארבעה אלפין וארבע מאה׃ ועדד גישה ארבעה ון שפא וארבע מאיה׃ מטה
זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב בן חלן׃ שבטא דזבולן ורבא לבני זבולן אליאב בר חילן׃ וש׳
גאנבה סבט זבולן ושריפהם אליאב אבן חילון׃ וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃
וחיליה ומנינוהי חמשין ושבעה אלפין וארבע מאה׃ ועדד גישה סבעה ון שפא ות׳׃ כל הפקדים
למחנה יהודה מאת אלף ושמנים אלף וששת אלפים וארבע מאות לצבאתם ראשנה יסעו׃ כל
מניניא למשרית יהודה מאה ותמנן ושתא אלפין וארבע מאה לחיליהון בקדמיתא נטלין׃ פרשך
גמיע עסכר יהודה מאיה ותמאנין שפא וסתת שף וארבעמאיה לגישהם והם ירהלון אוולא׃
דגל מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור
בן שדיאור׃ טיקס משרית ראובן דרומא לחיליהון ורבא לבני ראובן אליצור בר שדיאור׃ מרכז
עסכר ראובן פי שגנוב לגיושהם ושריפהם אליציר אבן שדיאורי׃ וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף
וחמש מאות׃ וחיליה ומנינוהי ארבעין ושתא אלפין וחמיש מאה׃ ועדד גישה פתה ומ׳ שפא ותק׃ והחנים
עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורי שדי׃ ודשרן סמיכין עלוהי שבטא דשמעון
ורבא לבני שמעון שלומיאל בר צורי שדי׃ ושנאזלין אי׳ גאנבה סבט שמעון ושריפהם שלומיאל אבן צורי
שדי׃ וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים אלף ושלש מאות׃ וחיליה ומניניהון חמשין ותשעה אלפין ותלת
מאה׃ ועדד גישה תסעה ון שפא וש׳׃ ומטה גד ונשיא לבני גד אליסף בן רעואל׃ ושבטא דגד ורבא
לבני גד אליסף בר דעואל׃ ואי׳ גאנבה סבט גד ושריפהם איסף אבן דעואל׃ וצבאו ופקדיהם חמשה
וארבעים אלף ושש מאות וחמשים׃ וחיליה ומנינוהי ארבעין וחמשא אלפין ושית מאה וחמשין׃
ועדד גישה כמכה ומ׳ שפא וכת מאיה וכמכין׃ כל הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים
אלף וארבע מאות וחמשים לצבאתם ושנים יסעו׃ כל מניניא למשרית ראובן מאה וחמשין ׳אלפין
וארבעמאה וחמשין לחיליהון בתנייתא נטלין׃ פרשן גמיע עסכר ראובן מאית שף וואחד וכמכין שף

וארבעמאיה וכמסין לגיושהם והם יחלון תאניהם׃ ונסע
אהל מועד מחנה הלוים בתוך המחנת כאשר יחנו כן יסעו איש על ידו לדגליהם׃ ויטול משכן
זמנא משרית ליואי בגו משריתא כמא דשרן כין נטלין גבר על אתריה לטקסיהון׃ ויחמל
קבא אלמחצ׳ר עסכר אללואניין פי וסט אלעסכר וכמא הם כאזלין כדאך ירחלון כל פריק מן מכאנה
ומרכזה׃ דגל מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא
לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד׃ טיקס משרית אפרים לחיליהון מערבא ורבא לבני
אפרים אלישמע בר עמיהוד׃ מרכז עסכר אפרים לגיושהם פי אלמגרב ושריפהם אלישמע אבן
עמיהוד׃ וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות׃ וחיליה ומניניהון ארבעין אלפין וחמש
מאה׃ ועדד גישה ארבעין אלפא וכמס מאיה׃ ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל
בן פדהצור׃ ודסמיכין עלוהי שבטא דמנשה ורבא לבני מנשה גמליאל בר פדהצור׃ ויליה גאנבה
סבט מנשה ושריפהם גמליאל אבן פדהצור׃ וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים׃
וחיליה ומניניהון תלתין ותרין אלפין ומאתן׃ ועדד גישה אתנין ותלאתין אלפא ומאיתין׃ ומטה
בנימן ונשיא לבני בנימן אבידן בן גדעני׃ ושבטא דבנימין ורבא לבני בנימין אבידן בר גדעוני׃
ויליה גאנבה סבט בנימין ושריפהם אבידן אבן גדעוני׃ וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים
אלף וארבע מאות׃ וחיליה ומניניהון תלתין וחמשה אלפין וארבעמאה׃ ועדד גישה כמסה
ותלאתין אלף וארבע מאיה׃ כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף ושמנת אלפים ומאה
לצבאתם ושלישים יסעו׃ כל מניניא למשרית אפרים מאה ותמניא אלפין ומאה
לחיליהון בתליתיתא נטלין׃ פגמיע עסכר אפרים מאת אלף ותמאניה אלף ומאיה לגיושהם
וירחלון תאלתהם׃
דגל מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי׃ טיקס
משרית דן ציפונא לחיליהון ורבא לבני דן אחיעזר בר עמישדי׃ מרכז עסכר דן פי אלשמאל
לגיושהם ושריפהם אחיעזר אבן עמישדי׃ וצבאו ופקדיהם שנים וששים אלף ושבע
מאות׃ וחיליה ומניניהון שתין ותרין אלפין ושבע מאה׃ ועדד גישה אתנין וסתין אלפא וסבעמאיה׃
והחנים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן׃ ודשרן סמיכין עלוהי שבטא
דאשר ורבא לבני אשר פגעיאל בר עכרן׃ ואלנאזלין ילי גאנבה סבט אשר ושריפהם פגעיאל
אבן עכרן׃ וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש מאות׃ וחיליה ומניניהון ארבעין וחד
אלפין וחמיש מאה׃ ועדד גישה ואחד וארבעין אלפא וכמס מאיה׃ ומטה נפתלי ונשיא לבני
נפתלי אחירע בן עינן׃ ושבטא דנפתלי ורבא לבני נפתלי אחירע בר עינן׃ ויליה גאנבה
סבט נפתלי ושריפהם אחירע אבן עינן׃ וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע
מאות׃ וחיליה ומניניהון חמשין ותלתא אלפין וארבעמאה׃ ועדד גישה תלאתה וכמסין אלפא וארבע
מאיה׃ כל הפקדים למחנה דן מאת אלף ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה יסעו לדגליהם׃
כל מניניא למשרית דן מאה וחמשין ושבעה אלפין ושית מאה בבתריתא נטלין לטקסיהון׃ פגמיע
עדד עסכר דן מאית אלף וסבעה וכ׳ אלפא וסת מאיה וירחלון אכירא׃
אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי המחנות לצבאתם שש מאות אלף ושלשת אלפים

וחמש

וחמש מאות וחמשים: אין מניני בני ישראל לבית אבהתהון כל מניני משריתא לחיליהון שית
מאה ותלתא אלפין וחמיש מאה וחמשין: האולי מעדודי בני אסראיל לביות אבאיהם גמלת עדד
עסאכר לגיושהם סת מאיה אלף ותלאתה אלף וכמס מאיה וכמסין: והלוים לא התפקדו בתוך
בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה: וליואי לא אתמניאו בגו בני ישראל כמא דפקיד יי ית
משה: ואלליואניין לם יעדו פי גמלת בני אסראיל כמא אמר אללה מוסי: ויעשו בני ישראל ככל
אשר צוה יהוה את משה כן חנו לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתיו על בית אבתיו: ועבדו בני
ישראל ככל דפקיד יי ית משה כין שרן לטקסיהון וכין נטלין גבר לזרעיתיה על בית אבהתוהי:
תם צנע בני אסראיל גמיע מא אמר אללה מוסי כדאך נזלו פי מראחלהם וכדאך כל סבט לעשאירה
לביות אבאיה:
ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני: ואלין תולדת אהרן ומשה ביומא ג
דמליל יי עם משה בטורא דסיני: והדה נסבת קום הרון ומוסי פי וקת כאטב אללה מוסי פי בריית
סיני: ואלה שמות בני אהרן הבכר נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: ואלין שמהת בני אהרן
בוכרא נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: והדה אסמא בני הרון אלבכר נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר:
אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא ידם לכהן: אלין שמהת בני אהרן כהניא
דאתרביאו דאתקרב קרבנהון לשמשא: האולי אסמא בני הרון אלאימה אלממסוחין אלדי אכמל ואגב
הם אלאמאמה: וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקריבם אש זרה לפני יהוה במדבר סיני
ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם: ומית נדב ואביהוא בקרוביהון
אישתא נוכריתא קדם יי במדברא דסיני ובנין לא הוו להון ושמיש אלעזר ואיתמר על אפי אהרן
אבוהון: ומאת נדב ואביהוא בין ידי אללה כמא קרבא נארא גריבא בין ידי אללה פי בריית סיני
ולם יכון להמא בנון ואם אלעזר ואיתמר בחצרת הרון אביהמא:
וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל: תם הקרב את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן
ושרתו אתו: קריב ית שבטא דלוי ותקים יתיה קדם אהרן כהנא וישמשון יתיה: קדם סבט
לוי ואוקפה בין ידי הרון אלאמאם פיכדמוה: ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני
אהל מועד לעבד את עבדת המשכן: ויטרון ית מטרתיה וית מטרת כל כנשתא קדם משכן זמנא
למפלח ית פלחן משכנא: ויחפטו מחפטה ומחפט אלגמאעה בין ידי קבא אלמחצר ויכדמון כדמת
אלמסכן: ונתתה את הלוים לאהרן ולבניו נתונם נתונם המה לו מאת בני ישראל: ותתן ית ליואי
לאהרן ולבנוהי מסירין יהיבין אנון ליה מן בני ישראל: ואדפע אלליואניין אלי הרון ובניה מסלמין
מוהובין הם לה מן בני אסראיל: ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומת:
וית אהרן וית בנוהי תמני ויטרון ית כהונתהון וחילוני דיקרב יתקטיל: והרון ובניה תוכל ויחפטו
אמאמתהם ואי אגנבי תקדם אלארשך פאליקתל:
וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל: תם: ואני הנה לקחתי את הלוים מתוך בני ישראל תחת כל
בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלוים: ואנא הא קריבית ית ליואי מגו בני ישראל חלף כל

בוכרא פתח וולדא מבני ישראל ויהון משמשין קדמי ליואי ואנא שרפת אלליואניין מן בני אס
ראל כל בכר אוזל בטן מן בני אסר פיצירון לי אלליואניין: כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור
בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה: ארי דילי
כל בוכרא ביומא דקטלית כל בוכרא בארעא דמצרים אקדישית קדמי כל בוכרא בישראל
מאנשא עד בעירא דילי יהון אנא יי: כמא כאן לי כל בכר פיום אהלכת כל בכר פי בלד מצר
אקדסת לי כל בכר פימא בין בני אסר מן אנסאן אלי בהימא כדאך יצירון לי הולאי אנא אללה
שרפתהם:

ה וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר: ומליל יי עם משה במדברא דסיני למימר: תם כלם
אללה מוסי פי ברית סיני תכלימא: פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש
ומעלה תפקדם: מני ית בני לוי לבית אבהתהון לזרעיתהון כל דכורא מבר ירחא ולעילא תמני
נון: עד בני לוי לביות אבאיהם לעשאירהם כל דכר מן אבן שהר פצאעדא תעדהם: ויפקד
אתם משה על פי יהוה כאשר צוה: ומנא יתהון משה על מימרא דיי כמא דאתפקד: פעדהם
מוסי עלי קול אללה כמא אמר: ויהיו אלה בני לוי בשמתם גרשון וקהת ומררי: והוו בני לוי
בשמהתהון גרשון וקהת ומררי: פכאנו האולי בנו לוי באסמאיהם גרשון וקהת ומררי: ואלה
שמות בני גרשון למשפחתם לבני ושמעי: ואלין שמהת בני גרשון לזרעיתהון לבני ושמעי:
והדה אסמא בני גרשון לעשאירהם לבני ושמעי: ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון
ועזיאל: ובני קהת לזרעיתהון עמרם ויצהר חברון ועזיאל: ובני קהת לעשאירהם עמרם ויצהר
חברון ועזיאל: ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם: ובני
מררי לזרעיתהון מחלי ומושי אלין אנון זרעית הלוי לבית אבהתהון: ובני מררי לעשאירהם
מחלי ומושי הדה עשאיר אלליואניין לביות אבאיהם: לגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעי
אלה הם משפחת הגרשני: לגרשון זרעית לבני וזרעית שמעי אלין אנון זרעית גרשון: לגרשון
עשירת לבני ועשירת שמעי הדה עשירהם: פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות: במספר
כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם: מניניהון במנין כל דכורא מבר ירחא ולעילא מניניהון שבעא
אלפין וחמש מאה: עדדהם באחצא כל דכר מן אבן שהר פצאעדא סבעת אלאף וכמס מאיה:
משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה: זרעית גרשון אחורי משכנא ישרון מערבא:
ועשאירהם יכדלון ורא אלמסכן מן אלמגרב: ונשיא בית אב לגרשני אליסף בן לאל: ורב בית אבא
לבית גרשון אליסף בר לאל: ושריפהם אליסף אבן לאל: ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן
והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד: ומטרת בני גרשון במשכן זמנא משכנא ופרסא
חופאיה ופרסא דתרע משכן זמנא: וחפיצהם פי קבה אלמחצר אלמסכן ואלקבה וגטאה וסתר באבהא
וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו:
וסרדי דרתא וית פרסא דתרע דרתא דעל משכנא ועל מדבחא סחור סחור וית אטונוהי לכל פלחניה:
וקלוע אלדאר וסתר באבהא אלדי עלי אלמסכן ואלמדבח מסתדירא ואטנאבהא וסאיר כדמתהא:
ולקהת משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי
אלה הם משפחת הקהתי: ולקהת זרעית עמרם וזרעית יצהר וזרעית חברון וזרעית עזיאל אלין אנון

זרעית קהת: ולקהת עשירת עמרם ועשירת יצהר ועשירת חברון ועשיר עזיאל
הוה עשאירה: במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי
משמרת הקדש: במנין כל דכורא מבר ירחא ולעילא תמניא אלפין ושית מאה נטרי
מטרתא דקודשא: באחיצא כל זכר מן אבן שהר פצא עדא תמאנית אלף ושש מאיה
האפיצי מחפץ אקדס: משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה: זרעית בני קהת
ישרון על שידא דמשכנא דרומא: ועשאירהם ינזלון שי גאנב אמסכן פי גנוב: ו
ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל: ורבא בית אבא לזרעית קהת אליצפן בר
עזיאל: ושריפהם אליצפן אבן עזיאל: ומשמרתם הארן והשלחן והמנרה והמזבחת
וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו: ומטרתהון ארונא ופתורא ומנרתא
ומדבחיא ומני קודשא דישמשון בהון ופרסא וכל פלחניה: וחפצהם אצנדוק ושמאידה
ושמנארה ושמדאבח ואלאת אקדס שדי יכדמון בהא ושתר ואיר כדמתה: ונשיא נשיאי
הלוי אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש: ואמרכלא דממנא על רברבי ליואי
אלעזר בר אהרן כהנא מתחות ידוהי ממנן נטרי מטרתא דקודשא: ושריף אשראף אלואניין
אלעזר אבן הרון אלאמאם מוכל מחאפצי מחפץ אקדס: למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי
אלה הם משפחת מררי: למררי זרעית מחלי וזרעית מושי אלין אנון זרעית מררי: למררי עשירת
מחלי ועשירת מושי הוה עשאירה: ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים
ומאתים: ומניניהון במנין כל דכורא מבר ירחא ולעילא שתא אלפין ומאתן: ועדדהם באחצא כל זכר
מן אבן שהר פצאעדא פסת אלף ומאיתין: ונשיא בית אב למשפחת מררי צוריאל בן אביחיל
על ירך המשכן יחנו צפנה: ורב בית אבא לזרעית מררי צוריאל בר אביחיל על שידא דמשכנא ישרון
צפונא: ושריפהם צוריאל אבן אביחיל וינזלון שי גאנב אמסכן פי שמאל: ופקדת משמרת בני
מררי קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו ואדניו וכל כליו וכל עבדתו: ודמסיר למטר בני מררי דפי מטכנא
ועברוהי ועמודוהי וסמכוהי וכל מנוהי וכל פלחניה: ווכאלת חפץ בני מררי תכאתג אמסכן ואמהאגה
ועמדה וקואעדה וכל אלאתה וכדמתה: ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם: ועמודי
דרתא סחור סחור וסמכיהון וסכיהון ואטוניהון: ועמד אצחדק מסתדירא וקואעדהא ואותאדהא
ואטנאבהא: והחנים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים
משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והזר הקרב יומת: ודשרן קדם משכנא קדומא קדם
משכן זמנא מדנחא משה ואהרן ובנוהי נטרין מטרת מקדשא למטרת בני ישראל וחילוני דיקרב
יתקטיל: ואלנאזלין בין ידי אמסכן אוולא בין ידי כבא אמחצר פי אמשרק מוסי והרון ובנוה חאפצי
מהפץ אקדס ומחפץ בני אסראיל ואי אגנבי תקדם אלי דלך פיקתל: כל פקודי הלוים אשר פקד משה
ואהרן על פי יהוה למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים: כל מניני ליואי דמנא משה
ואהרן על מימרא דיי לזרעיתהון כל דכורא מבר ירחא ולעילא עסרין ותרין אלפין: פגמיע עד
אלוי ואלדין עדהם מוסי והרון עלי קול אללה לעשאירהם כל דכרמן אבן שהר פצאעדא אתנין ועשרין
אלפא:
ו ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכר זכר
לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושא את מספר שמתם: ואמר יי למשה מני כל בוכריא דכריא לבני
ישראל מבר ירחא ולעילא וקביל ית מנין שמהתהון: קאל אללה למוסי עדד כל בכר דכר לבני אסראיל

מן אבן שהר פעאערא וארפע אחצא אסאמיהם: ולקחת את הלוים לי אני יהוה תחת כל
בכור בבני ישראל ואת בהמת הלוים תחת כל בכור בבהמת בני ישראל: ותקרב ית ליואי
קדמי אנא יי׳ חלף כל בוכרא בבני ישראל וית בעירא דליואי חלף כל בוכרא בבעירא
דבני ישראל: ובגיר ש׳לי ואגיין לי אנא ש׳לה שרפתהם בדל כל בכר מן בני אסר׳ ובהאים ש׳
לי ואגיין בדל כל בכר מן בהאים בני אסר׳: ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את כל בכור
בבני ישראל: ומנא משה כמא דפקיד יי׳ יתיה ית כל בוכרא בבני ישראל: פעד מוסי כמא
אמרה ש׳לה כל בכר מן בני אסר׳: ויהי כל בכור זכר במספר שמות מבן חדש ומעלה לפקדיהם
שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים ומאתים: והוה כל בוכריא דכוריא במנין שמהן מבר
ירחא ולעילא למניניהון עשרין ותרין אלפין מאתן ושבעין ותלתא: פבאן כל בכר נר כאחצא
אסמא מן אבן שהר פצאעדא פרשך אתנין ועשרין ש׳פא וגעור:
וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל: תס: קח את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל ואת
בהמת הלוים תחת בהמתם והיו לי הלוים אני יהוה: קריב ית ליואי חלף כל בוכרא בבני ישר׳
וית בעירא דליואי חלף בעיריהון ויהון משמשין קדמי ליואי אנא יי׳: קרס ש׳לי ואגיין בדל כל
בכר מן בני אסר׳ ובהאים ש׳לי ואגיין בדל בהאימהם פי ירולי האולי אנא ש׳לה שרפתהם:
ואת פדויי השלשה והשבעים והמאתים העדפים על הלוים מבכור בני ישראל: וית פרקן
מאתן ושבעין ותלתא דיתירין על ליואי מן בוכריא דבני ישר׳: ואנמא פדא ש׳מאיתין
וש׳לאתה וספבעין ש׳זאידין עלי ש׳לי ואגיין מן בכור בני אסר׳: ולקחת חמשת חמשת שקלים
לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל: ותסב חמש חמש סלעין לגולגלתא בסלעי
קודשא תסב עסרין מעין סלעא: ובגיר נמסה מתאקיל לבל גמגמה פצה במתקל ש׳קדס כ׳
ראלך ש׳מתקל: ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדויי העדפים בהם: ותתין כספא לאהרן ולבנוהי
פדויי העדפים בהם: ותתין כספא: פרקן דיתירין בהון: ודפע ש׳פצה להרון ובנוה פדא ש׳פאצלין
עליהם: ויקח משה את כסף הפדיום מאת העדפים על פדויי הלוים: ונסיב משה ית כסף פרקנהון
מן דיתירין על פריקי ליואי: פאכד מוסי פצת ש׳פרא מן ש׳זאידין עלי פדא ש׳לי ואגיין: מאת
בכור בני ישראל לקח את הכסף חמשה וששים ושלש מאות ואלף בשקל הקדש: מן בוכריא
דבני ישר׳ נסיב ית כספא אלף ותלת מאה ושתין וחמיש סלעין בסלעי קודשא: ומן בכור בני אסרא׳
אכד תלך ש׳פצה אלף ותלאת מאיה ובמסה ושצת מתקל במתקל ש׳קדס: ויתן משה את כסף הפדים פדוים
לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה: ויהב משה ית כסף פריקיא לאהרן ולבנוהי
על מימרא דיי׳ כמא דפקיד יי׳ ית משה: ודפעהא ש׳ הרון ובניה עלי קול ש׳לה כמא אמרה:
ד וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: ומליל יי׳ עם משה ועם אהרן למימר: תס כלם ש׳לה מוסי והרון
תכלימא: נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם: קבילו ית חושבן בני
קהת מגו בני לוי לזרעיתהון לבית אבהתהון: ארפעא גמלת בני קהת מן בין בני לוי לעשאירהם ובית
אבאיהם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל
מועד: מבר תלתין שנין ולעילא ועד בר חמשין שנין כל דאתי לחילא למעבד עבידתא במשכן
זמנא: מן אבן ל סנה פעאערא ותא אבן כמסין סנה כלמן ידכל לשביש ליעמל עמל פיכבא ש׳
מחצר: זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים: דין פלחן בני קהת במשכן זמנא קודש קודשיא:

הדה כדמת בני קהת פי כבא שמחער כאיצת שאקדאסי׃ ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את
פרכת המסך וכסו בה את ארן העדת׃ ויעול אהרן ובנוהי במיטל משריתא ויפרקון ית פרכתא
דפרסא ויכסון בה ית ארונא דסהדותא׃ ויבאיד הרון ובניה ענד רחיל שכר פיהן שסבת שמסתור
ויפטובה צנדוק שהאדה׃ ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו׃
ויתנון עלוהי חופאה דמשך ססגונא ויפרסון לבושא דתכלא מלעילא וישוון אריחוהי׃ ויבעלו
עליה גשא גלוד דארש ויבסטו עליה תוב גמלתה מן אסמאנגון וארגואן פוקה ויצלחו אקואבה׃
ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקית ואת קשות
הנסך ולחם התמיד עליו יהיה׃ ועל פתורא דלחים אפיא יפרסון לבוש תכלא ויתנון עלוהי ית
מגסיא וית בזיכיא וית מכילתא וית קסות נסוכא ולחמא תדירא עלוהי יהי׃ ועלי מאידת שמויגה
יבסטו תוב אסמאנגון ויבעלו עליה שקצאע ושדרוג ושמלאעק ומראהן שמזאג ושכבז שואיס יכוז
עליה׃ ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו׃ ויפרסון עליהון לבוש
צבע זהורי ויכסון יתיה בחופאה דמשך ססגונא וישוון ית אריחוהי׃ ויבסטו עליהם תוב צבג קרמז
ויגטוהם בגטא גלוד דארש ויצלחו אקואבה׃ ולקחו בגד תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרתיה
ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם׃ ויסבון לבוש תכלא ויכסון
ית מנרתא דאנהורי וית בוציניהא וית ציבתהא וית מחתיתהא וית כל מני משחה דישמשון לה
בהון׃ ויאכדו תוב אסמאנגון פיגטו בה מנארת שאצאה ומחהא וכלאבאתהא ומגאמרהא ו
גמיע אנית דהנהא שדי יכדמונהא בהא׃ ונתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונתנו על
המוט׃ ויתנון יתה וית כל מנהא לחופאה דמשך ססגונא ויתנון על אריחיא׃ ויבעלוהא וגמיע א
אניתהא פי גטא גלוד דארש ויצעו רשך עלי שרהק׃ ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אתו
במכסה עור תחש ושמו את בדיו׃ ועל מדבחא דדהבא יפרסון לבוש תכלא ויכסון יתיה בחופאה
דמשך ססגונא וישוון ית אריחוהי׃ ועלי מדבח שלהב יבסטו תוב אסמאנגון ויגטוה בגטא גלוד
דארש ויצלחו אקואבה׃ ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בם בקדש ונתנו אל בגד תכלת
וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על המוט׃ ויסבון ית כל מני שמושא דישמשון בהון בקודשא
ויתנון ללבוש תכלא ויכסון יתהון בחופאה דמשך ססגונא ויתנון על אריחיא׃ ויאכדו גמיע אנית
שכדמה שדי יכדמון בהא פי שקדס ויגעלונהא פי תוב אסמאנגון ויגטוהא בגטא גלוד דארש
ויצעו רשך עלי שרהק׃ ודשנו את המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן׃ ויספון ית קטמא דמדבחא
ויפרסון עלוהי לבוש ארגון׃ ויזמרו שמדבח ויבסטו עליה תוב ארגואן׃ ונתנו עליו את כל כליו אשר
ישרתו עליו בהם את המחתת את המזלגת ואת היעים ואת המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו
כסוי עור תחש ושמו בדיו׃ ויתנון עלוהי ית כל מנוהי דישמשון עלוהי בהון ית מחתיתא ית צנוריתא
וית מגרופיתא וית מזרקיא כל מני מדבחא ויפרסון עלוהי חופאה דמשך ססגונא וישוון אריחוהי׃
ויבעלו עליה גמיע אניתה שדי יכדמון עליה בהא שמגאמר ושמנאשל ושמגארף ושכראנב ומאיר
אנית שמדבח ויבסטו עליה גטא גלוד דארש ויצלחו אקואבה׃ וכלה אהרן ובניו לכסת את הקדש
ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו אלה
משא בני קהת באהל מועד׃ וישיצי אהרן ובנוהי לכסאה ית קודשא וית כל מני קודשא במיטל משרית

ובתר כן

ובתר כן ייעלון בני קהת למטל ולא יקרבון לקודשא ולא ימותון אלין מטול בני קהת במשכן זמנא:
פאדא פרג הרון ובניה מן תגטית אלקדס וגמיע אניתה ענד רחיל אלעסכר פבעד דלך ידכל בני קהת ליחמלו
הא ולא ידנו מן אלקדס ליהלכו הדה צפת חמל בני קהת פי כבא אלמחצר: ופקדת אלעזר בן אהרן
הכהן שמן המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת כל המשכן וכל אשר בו
בקדש ובכליו: ודמסיר לאלעזר בר אהרן כהנא משחא דאנהרותא וקטרת בוסמיא ומנחתא תדירא
ומשחא דרבותא מסרת כל משכנא וכל דביה בקודשא ובמנוהי: וכפאלה אלעזר אבן הרון אלאמאם
אלציאה ובכור אלעטור ואלבר אלדאים ודהן אלמסחה פי דלך וכפאלה אלמסכן וגמיע מא פיה מן קדס ואניתה:
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: ומליל יי׳ עם משה ועם
אהרן למימר: תם כלם אללה מוסי והרון תכלימא: אל תכריתו את שבט משפחת הקהתי מתוך הלוים:
לא תשיצון ית שיבט זרעית קהת מגו ליואי: לא תקטעו עשאיר סבט קהת מן בין אללואניין: וזאת עשו
להם וחיו ולא ימתו בגשתם את קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על עבדתו
ואל משאו: ודא עבידו להון ויחיון ולא ימותון במקרבהון לקודש קודשיא אהרן ובנוהי ייעלון ומנון
יתהון גבר גבר על פולחניה ולמטוליה. בל אצנעו להם הדה אלחלה חתא יחיון ולא יהלכון בדנוהם אלא
כואץ אלאקדאס ידכל הרון ובניה ויוכלונהם כל פריק עלי׳ כדמתה וחמלה: ולא יבאו לראות כבלע את
הקדש ומתו: ולא ייעלון למחזי כד מכסן ית מני קודשא ולא ימותון: ולא ידכלון ליכשפון ענד תגטית
אלקדס ליהלכון:

קנט פסוקים חלקיהו סימן

וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל יי׳ עם משה למימר: נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם:
קביל ית חושבן בני גרשון אף אנון לבית אבהתהון לזרעיתהון: ארפע גמלת בני גרשון הם איצא
לביות אבאיהם לעשאירהם: מבן שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד אתם כל
הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד: מבר תלתין שנין ולעילא עד בר חמשין שנין תמני
יתהון כל דאתי לחילא לחילא למפלח פולחנא במשכן זמנא: מן אבן תלתין סנה אלי אבן כמסין
סנה פעדהם כל מן ידכל לתעביה לכדמת כבא אלמחצר: זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא:
דין פולחן זרעית גרשון למפלח ולמיטל: והדה כדמתהם עמלא וחמלא: ונשאו את יריעת המשכן
ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד: ויטלון ית יריעת
משכנא וית משכן זמנא חופאיה וחופאה דססגונא דעלוהי מלעילא וית פרסא דתרע משכן זמנא:
ויחמלון שקאק אלמסכן וכבא אלמחצר וגשאה וגשא אלאדרש אלדי עליה מן פוק וסתר באב כבא אלמחצר:
ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת
כל כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו: וית סרדי דרתא וית פרסא דמעלנא דתרע דרתא
דעל משכנא ועל מדבחא סחור סחור וית אטוניהון וית כל מני פולחנהון וית כל דיתמסר להון ויפלחון: ויחמלו
אסתאר וסתר באב אלדאר אלדי עלי׳ אלמסכן ואלמדבח מסתדירא ואטנאבהא וסאיר אנית כדמתהא וכלמא
יעלו להא הם יכדמון: על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם
עלהם במשמרת את כל משאם: על מימר אהרן ובנוהי תהי כל פולחן בני גרשון לכל מטולהון
ולכל פולחנהון ותמנון עליהון במטרא ית כל מטולהון: עלי׳ קול הרון ובניה תכון גמיע כדמה
בני גרשון מן חמלהם וסאיר עמלהם ועדו עליהם בחפץ גמיע חמלהם: זאת עבדת משפחת
בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן: דין פולחן זרעית בני גרשון

במשכן זמנא ומטרתהון בידא דאיתמר בר אהרן כהנא: הדה כדמת עשאיר בני גרשון פי כבא אל
מחצר וחפטהם עלי יד איתמר אבן הרון אלאמאם: בני מררי למשפחתם
לבית אבתם תפקד אתם: בני מררי לזרעיתהון לבית אבהתהון תמני יתהון: בני מררי לעשאירהם
לביות אבאיהם תעדהם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדם כל הבא לצבא לעבד
את עבדת אהל מועד: מבר תלתין שנין ולעילא ועד בר חמשין שנין תמנינון כל דאתי לחילא למפלח
ית פולחן משכן זמנא: מן אבן לסנה פצאעדא ואלי אבן כמסין סנה כל מן ידכל לגיש לכדמת כבא
אלמחצר: וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו:
ודא מטרת מטולהון לכל פולחנהון במשכן זמנא דפי משכנא ועברוהי ועמודוהי וסמכוהי: והדי חפט
חמלהם וסאיר עמלהם פי כבא אלמחצר תכאתג אלמסכן ואמהאנה ועמדה וקואעדה: ועמודי החצר סביב
ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמת תפקדו את כלי משמרת משאם:
ועמודי דרתא סחור סחור וסמכיהון וסכיהון ואטוניהון לכל מניהון ולכל פולחנהון ובשמהן תמנון ית כל
מטולהון: ועמד אלצראדק מסתדירא וקואעדהא ואותאדהא ואטנאבהא וגמיע אניתהא וסאיר
אעמאלהא ועדו באסמא גמיע אנית חפט חמלהא: זאת עבדת משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל
מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן: דין פולחן זרעית בני מררי לכל פולחנהון במשכן זמנא בידא דאיתמר
בר אהרן כהנא: הדה כדמת עשאיר בני מררי פי כבא אלמחצר עלי יד איתמר אבן הרון אלאמאם:
ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם: ומנא משה ואהרן
ורברבי כנשתא ית בני קהת לזרעיתהון ולבית אבהתהון: פעד מוסי והרון ואשראף אלגמאעה בני
קהת לעשאירהם וביות אבאיהם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא
לעבדה באהל מועד: מבר תלתין שנין ולעילא ועד בר חמשין שנין כל דאתי לחילא לפלחנא במשכן
זמנא: מן אבן לסנה פצאעדא אלא כמסין סנה כלמן ידכל לגיש לכדמת כבא אלמחצר: ויהיו פקדיהם
למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים: והוו מניניהון לזרעיתהון תרין אלפין שבע מאה וחמשין:
אן יבאר גמיע עדדהם לעשאירהם אלפין וסבעמאיה ונ: אלה פקודי משפחת הקהתי כל העבד באהל
מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה: אלין מניני זרעית קהת כל דפלח במשכן זמנא דמנא
משה ואהרן על מימרא דיי בידא דמשה: הדה אעדאד עשאיר אלקהתיין כלמן כדם פי כבא אלמחצר אלדי
עד מוסי והרון באמר אללה עלי ידי מוסי: ופקודי בני גרשון למשפחתם
ולבית אבתם: ומניני בני גרשון לזרעיתהון ולבית אבהתהון: ועדד בני גרשון לעשאירהם וביות אבאי
הם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד: מבר
תלתין שנין ולעילא ועד בר חמשין שנין כל דאתי לחילא לפלחנא במשכן זמנא: מן אבן לסנה פצא
עדא אלא אבן כמסין סנה כלמן ידכל לגיש לכדמת כבא אלמחצר: ויהיו פקדיהם למשפחתם לבית
אבתם: אלפים ושש מאות ושלשים: והוו מניניהון לבית אבהתהון תרין אלפין ושית מאה ותלתין: פכאן
עדדהם לעשאירהם וביות אבאיהם אלפין וסת מאיה ול: אלה פקודי משפחת בני גרשון כל העבד באהל
מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה: אלין מניני זרעית בני גרשון כל דפלח במשכן זמנא
דמנא משה ואהרן על מימרא דיי: הולאי מעדודי עשאיר בני גרשון כל מן כדם פי כבא אלמחצר אלדי

עד מוסי והרון עלי קול אללה ופקודי משפחת בני מררי למשפחתם לבית אבתם: ומניני זרעית בני
מררי לזרעית לבית אבהתהון: ועדד בני מררי לעשאירהם וביות אבאיהם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד
בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד: מבר תלתין שנין ולעילא ועד בר חמשין שנין
כל דאתי לחילא לפלחנא במשכן זמנא: מן אבן לסנה פצאעדא אלי אבן כמסין סנה כל מן ירד
לשגיש לכדמה נבא אלמחצר: ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים ומאתים: והוו מניניהון
לזרעיתהון תלתא אלפין ומאתן: פכאן עדדהם לעשאירהם תלתה אלאף ור: אלה פקודי משפחת בני
מררי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה: אלין זרעית מניני בני מררי לזרעי דמנא משה
ואהרן על מימרא דיי בידא דמשה: הולאי מעדודי עשאיר בני מררי אלדי עד מוסי והרון עלי קול אללה
כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את הלוים למשפחתם ולבית אבתם: כל מניניא
דמנא משה ואהרן ורברבי ישראל ית ליואי לזרעיתהון ולבית אבהתהון: גמיע אלמעדודין אלדי עד
מוסי והרון ואשראף בני אסראיל מן אללואניין לעשאירהם וביות אבאיהם: מבן שלשים שנה
ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבד עבדת עבדה ועבדת משא באהל מועד: מבר תלתין
שנין ולעילא ועד בר חמשין שנין כל דאתי למפלח פלחן פלחנא ופלחן מטול במשכן זמנא:
מן אבן לסנה פצאעדא אלי אבן כמסין סנה כל מן ידכל ליכדם כדמת עמל וכדמת חמל פי כבא
אלמחצר: ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושמנים: והוו מניניהון תמניא אלפין וחמש
מאה ותמנן: פכאן עדדהם כלהם תמאניה אלאף וכמס מאיה ותמאנין: על פי יהוה פקד אותם
ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה: על מימרא
דיי מנא יתהון בידא דמשה גבר גבר על פלחניה ועל מטוליה ומנינוהי דפקיד יי ית משה:
עלי קול אללה עדהם מוסי כל פריק פי עמלה וחמלה ועדדה כמא אמר אללה מוסי:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר: תם: צו את בני ישראל וישלחו מן
המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש: פקיד ית בני ישראל וישלחון מן משריתא כל דסגיר
וכל דדאיב וכל דמסאב לטמי נפשא: מר בני אסראיל באן ינפו מן אלעסכר כל אברץ וכל דאיב וכל
נגס במיית: מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחום ולא יטמאו את מחניהם אשר אני
שכן בתוכם: מדכר עד נוקבא תשלחון למברא למשריתא תשלחונון ולא יסאבון ית משריתהון
דשכינתי שריא ביניהון: מן דכר אלי אנתי תנפוהם אלי כארג אלעסכר ולא ינגסו עסכרהם אלדי אנא
סאכן פימא בינהם: ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה
אל משה: ועבדו כן בני ישראל ושלחו יתהון למברא למשריתא כמא דמליל יי עם משה כין עבדו בני
כן עשו בני ישראל: ישראל: פצנע כדאך בנו אסראיל ונפוהם אלי כארג אלעסכר כמא אמר אללה מוסי כדאך
צנעו בנו אסראיל:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל: תם: דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם
למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא: מליל עם בני ישראל גבר או אתא ארי יעבדון מכל חובי אנשא
לשקרא שקר קדם יי ויחוב אנשא ההוא: קל לבני אסראיל אי רגל או אמראה יצנע שיא מן כטאיא אלנאס
פי נכת נבתה באללה ויאתם: והתודו את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וחמישתו יסף
עליו ונתן לאשר אשם לו: ויודון ית חוביהון דעבדו ויתיב ית אשמיה ברישיה וחומשיה יוסיף עלוהי
ויתין לדחב ליה: תם יקר בכטייתה אלתי צנעהא פירד אצלאמה בראסהא ויזיד עליהא כמסהא וידפעהא אלי

מן צלמה:

מן עלמה׃ ואם אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל
הכפרים אשר יכפר בו עליו׃ ואם ליתלגברא פריק לאתבא חובתא ליה חובתא ומתיב קדם יי
לכהנא בר מדכר כפוריא די יכפר ביה עלוהי׃ ואן לם יכן לשכיצלוס ולי לתרד אלטלאמה
אליה פאלטלאמה אלמרדודה ללה והי ללאמאם סוי כבש אלגפראן אלדי יסתגפר ענה בה׃ וכל תרומה
לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה׃ וכל אפרשותא לכל קודשיא דבני ישראל ואיש את קדשיו לו יהיו איש ... הכהן
די יקרבון לכהנא דיליה יהי׃ וכל רפיעה מן גמיע אקדאס בני אסראיל אלתי יקדמונהא לאמאם פלאי אמאם דפעהא כאנת
וגברית מעשר קודשוהי דיליה יהון גבר דיתן לכהנא דיליה יהי
לה׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ומליל יי עם משה למימר׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה ב
אשתו ומעלה בו מעל׃ מליל עם בני ישראל ותימר להון גבר גבר ארי תסטי אתתיה ותשקר ביה
שקר׃ מר בני אסר וקל להם אי רגל כאנת זוגתה פכאנתה כיאנה׃ ושכב איש אתה שכבת
זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והיא לא נתפשה׃ וישכוב גבר
יתה שכבת זרעא ויהי מכסא מעיני בעלה ומטמרא והיא מסאבא וסהיד לית בה והיא לא א
אתאחדת׃ כאן צאגעהא רגל מצאגעה אנסאן ונבא דלך ענד זוגהא ואנכתמת והיא נגסה וסא
הד לים עליהא והי לם תקהר׃ ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו
רוח קנאה וקנא את אשתו והיא לא נטמאה׃ ויעבר עלוהי רוח קנאה ויקני ית אתתיה והיא מ
מסאבא או עבר עלוהי רוח קנאה ויקני ית אתתיה והיא לא מסאבא׃ וכטר בבאלה ראי גירה פגאר
עלא זוגתה והי נגסה או גיר נגסה׃ והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה
עשירת האיפה קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת
זכרון מזכרת עון׃ וייתי גברא ית אתתיה לות כהנא וייתי ית קרבנה עלה עסרא בתלת סאין
קמח סערין לא יריק עלה משחא ולא יתין עלוהי לבונתא ארי מנחת קנאתא היא מנחת דכרנא
מדכרת חובין׃ פליאת דלך אלרגל בזוגתה אלי אלאמאם ויאתי בקרבאנהא מעהא עשר אלויבה מן
דקיק אלשעיר לא יצב עליהא דהנא ולא יגעל פוקה לבאנא לאנה קרבאן אלגירה קרבאן אלדכר
ודכר באלדנוב׃ והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה׃ ויקריב יתה כהנא ויקימנה קדם יי׃ ויקדמהא
אלאמאם ויוקפהא בין ידי אללה׃ ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה בקרקע
המשכן יקח הכהן ונתן אל המים׃ ויסב כהנא מי כיור במן דחסף ומן עפרא דיהי בשיפולי מ
משכנא יסב כהנא ויתין למיא׃ ויאכד אלאמאם מן מא אלמקדס פי אנא כזף ומן אלתראב אלדי יכון
פי ערצת אלמסכן יאכד אלאמאם ויאלקיה פי אלמא׃ והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את
ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים המאררים׃
ויקים כהנא ית אתתא קדם יי ויפרע ית רישא דאיתתא ויתין על ידהא ית מנחת דכרנא מנחת קנאתא
היא וביד דכהנא יהון מיא מריריא מלטטיא׃ ויוקפהא בין ידי אלאמאם ויכשף ראסהא ויגעל
עלי ידהא קרבאן אלדכר קרבאן אלגירה ולימסך פי ידה אלמא אלמר אללאען׃ והשביע אתה הכהן ואמר
אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת אישך הנקי ממי המרים המאררים
האלה׃ ויומי יתה כהנא ויימר לאתתא אם לא שכיב גבר יתיך ואם לא סטית לאסתאבא נר מבעליך

ניצב אתה ... ויהוה

הוי זכאה ממיא מריריא מלטטיא האלין׃ ויחלפהא ויקול להא אן כאן לם יצאגעך רגל ולם תחידי
ען נגאסה גיר זוגך פאברי מן הדא אלמא אלמר אללאען׃ ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת
ויתן איש בך את שכבתו מבלעדי אישך׃ ואת ארי סטית בר מבעליך וארי אסתאבת ויהב גבר בך
ית שכובתיה בר מבעליך׃ ואן כנת קד חדת אלי גיר זוגך ותנגסת וגעל גירה מצאגעתה פיך׃
והשביע הכהן את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה
בתוך עמך בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנך צבה׃ ויומי כהנא ית איתתא במומתא דלוטא
ויימר כהנא לאיתתא יתן יי יתיך ללוט ולמומי בגו עמיך כד יתן יי ית ירכיך מסיאוית מעכי
נפיחין׃ ויחלפהא עלא דלך שימין שחרג ויקול להא יגעלך אללה מסבה וימינא פימא בין קומך ואן
יגשל ורכך סאקטא ובטנך וארמא׃ ובאו המים המאררים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירך
ואמרה האשה אמן אמן׃ ויעלון מיא מלטטיא האלין במעכי לאפחא מעין ולאמסאה ירך
ותימר איתתא אמן אמן׃ ודלך אדי יצאר הדא אלמא אללאען אלא אמעאך פירם בטנך ויסקט ורכך
ותקול אלמראה אמין אמין׃ וכתב את האלת האלה הכהן בספר ומחה אל מי המרים׃ ויכתוב ית
לוטיא האלין כהנא בספרא ויכחוק למי מריריא׃ ויכתב אלאמאם הדה אללענא פי כתאב וימחיה
באלמא אלמר׃ והשקה את האשה את מי המרים המאררים ובאו בה המים המאררים למרים׃
וישקי ית איתתא ית מיא מריריא מלטטיא ויעלון בה מיא מלטטיא ללוט׃ ויסקיהא אלמא אלמר
אללאען ויסתחיל פיהא מרא׃ ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני יהוה
והקריב אתה אל המזבח׃ ויסב כהנא מידא דאיתתא ית מנחתא דקנאתא וירים ית מנחתא קדם יי
ויקריב יתה למדבחא׃ ויאכד מן ידהא קרבאן אלגירה ויחרכהא בין ידי אללה ויקדמהא אלא אלמדבח׃
וקמץ הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה את המים׃
ויקמוץ כהנא מן מנחתא ית אדכרתה ויסיק למדבחא ובתר כין ישקי ית איתתא ית מיא׃
ויקבץ מנהא אלאמאם פיחהא ויקתרה עלא אלמדבח ובעד דלך יסקיהא אלמא׃ והשקה את המים
והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאררים למרים וצבתה בטנה
ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה׃ וישקינה ית מיא ותהי אם אסתאבת ושקרת
שקר בבעלה ויעלון בה מיא מלטטיא ללוט ויפחון מעהא ותתמסי ירכהא ותהי איתתא ללוט
בגו עמה׃ פאדי סקאהא פאן כאנת קד תנגסת וכאנת זוגהא כיאנה אמתחלפיהא מרא פירם
בטנהא ויסקט ורכהא ותצאר מסבה פימא בין קומהא׃ ואם לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה
ונזרעה זרע׃ ואם לא אסתאבת איתתא ודכיא היא ותפוק זכאה ותעדי עדוי׃ ואן כאנת לם תתנגס
בל הי טאהרה ברת וחמלת חמלא׃ זאת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה׃
דא אוריתא דקנאתא דתסטי איתתא בר מבעלה ותסתאב׃ הדה שריעת אלגירה פי אן תחיד אמראה
ען זוגהא פתתנגס׃ או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את האשה
לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת׃ או גבר דתעבר עלוהי רוח קנאה ויקני ית איתתיה ויקים
ית איתתא קדם יי ויעביד לה כהנא ית כל אוריתא הדא׃ או לכל יכתר בבאלה ראי גירה פיגאר עלא זוגתה
פיוקפהא בין ידי אללה ויצנע בהא אלאמאם גמיע מא פי הדה אלשריעה׃ ונקה האיש מעון והאשה ההוא
תשא את עונה׃ ויהי זכאה גברא מחובין ואיתתא ההיא תקביל ית חובה׃ חתא יברא אלרגל מן אלוזר ותלך
אלמראה תחמל וזרהא׃

מה יהוה אלהיך שא
מעד ג

וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל: תס: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם
איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה: מליל עם בני ישר' ותימר להון גבר או
אתא ארי יפריש למדר נדר נזירו למיזר קד"י: מר בני אסר' וקל להם אי רגל או זוג נדרא נסך ליתנסך
לרבה: מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים
ויבשים לא יאכל: מחמר חדת ועתיק יזר חל דחמר חדת וחל דחמר עתיק לא ישתי וכל מתרות ענבין
לא ישתי וענבין רטיבין ויבישין לא ייכול: פמן שכמר ומסכר מנה יתנסך חתי כל כמר וכל מסכר
לא ישרב וכל נקיע שעב לא ישרב ועגבא רטבא ויבסא לא יאכל: כל ימי נזרו מכל אשר יעשה
מגפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל: כל יומי נזריה מכל דמתעביד מגפנא דחמרא מפורצנין
ועד עצורין לא ייכול: וטול איאם נסכה מן כל מא יעמל מן גפן שכמר ומן פרצן שזג לא יאכל:
כל ימי נדר נזרו תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימים אשר יזיר ליהוה קדש יהיה גדל
פרע שער ראשו: כל יומי נדר נזריה מספר לא יעבר על רישיה עד משלם יומיא דיזר קד"י
קדיש יהי מרבי פירוע שער רישיה: וטול איאם נדר נסכה לא ימר חלק עלי ראסה שא תמאם שא
יאם שתי תנסכהא לרבה וליכון מקדסא ולירבי פרע שער ראסה: כל ימי הזירו ליהוה על נפש מת לא
יבא: כל יומין דיזר קד"י על נפשת מיתא לא ייעול: כדאך טול איאם נסכה לרבה שא הצעת מית לא
ידכל: לאביו ולאמו לאחיו ולאחתו לא יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו: לאבוהי ולאמיה
לאחוהי ולאחתיה לא יסתאב להון במותהון ארי כלילא דאלהיה על רישיה: חתי לאביה ואמה ואכיה
ואכתה לא יתנגס בהם פי חאל מותהם לאן נכף רבה עליה: כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה: כל יומי נזריה
קדיש הוא קד"י: כדאך טול איאם נסכה מקדס הו ללה: וכי ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש
נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו: וארי ימות מיתא עלוהי בתכיף שלו ויסאיב
ריש נזריה ויגלח רישיה ביומא דדכותיה ביומא שביעאה יגלחניה: פאן מאת מית מעה בגתה
או גפלה פקד קטע אזול נסכה פליחלק ראסה פי יום טהרה ולדלך פי יום סאבע: וביום השמיני יבא שתי
תרים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד: וביומא תמינאה ייתי תרין שפנינין או תרין בני
יונה לות כהנא לתרע משכן זמנא: ופי יום תאמן יאתי בשפנינן או פרכי חמאם אלי אמאם שא
באב כבא שמחצר: ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש
את ראשו ביום ההוא: ויעביד כהנא חד לחטאתא וחד לעלתא ויכפר עלוהי מדחב על מיתא ויקדש
ית רישיה ביומא ההוא: ויעמל אחדהמא דכוה ואאכר צעידה ויסתגפר ענה ממא אכטא פי
אמר מיית ויקדס ראסה פי דלך יום: והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים
הראשנים יפלו כי טמא נזרו: ויזר קד"י ית יומי נזריה וייתי אמר בר שתיה לאשמא ויומיא קדמאי
יבטלון ארי אסתאב נזריה: ויתנסך ללה איאם נסכה ויאתי בחמל אבן סנתה לקרבאן שאתם ושאיאם ש
מתקדמה תסקט למא אנקטע נסכה: וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אתו אל פתח אהל
מועד: ודא אוריתא דנזירא ביום משלם יומי נזריה ייתי יתיה לתרע משכן זמנא: והדה שריעת
שנאסך פי יום כמאל איאם נסכה יאתי בה שא באב כבא שמחצר: והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן
שנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים: ויקריב
ית קורבניה קד"י אמר בר שתיה שלים חד לעלתא ואמרתא חדא בת שתה שלמתא לחטאתא ודכר חד שלים

לנכסת קדשיא

לנכסת קודשיא: פיקרב קרבאנה ללה חמלא אבן סנתה צחיחא לצעידה ורכלה
אבנת סנתהא צחיחה לזכוה וכבשא צחיחא לדבח סלאמה: וסל מצות סלת חלת
בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם: וסל פטיר סולת גריצן פ
פטירן דפילן במשח ואספוגין פטירין דמשיחין במשח ומנחתהון ונסכיהון: וסל פטיר מן
גראדק מלתותה בדהן ורקאק פטיר ממסוח בדהן וסבר וממזאג אלדי מעהם: והקריב הכהן
לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת עלתו: ויקריב כהנא קדם יי ויעביד ית חטאתיה וית עלתיה:
פיקדמהא אלאמאם בין ידי אללה ויצנע דכותה וצעידתה: ואת האיל יעשה זבח שלמים
ליהוה על סל המצות ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו: וית דכרא יעביד נכסת קודשיא
קדם יי על סלא דפטירא ויעביד כהנא ית מנחתיה וית נסכיה: ואלכבש יצנעה דבח סלאמה
ללה מע סלת אלפטיר תם יצנע אלבר ואלממזאג אלדי מעהא: וגלח הנזיר פתח אהל מועד
את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים: ו
ויגלח נזירא בתרע משכן זמנא ית ריש נזריה ויסב ית שער ריש נזריה ויתין על אישתא
דתחות דודא דנכסת קודשיא: ויחלק אלנאסך ענד באב קבה אלמחצר שער ראסה
ויאכדה ויבקיה עלי אלנאר אלדי תחת דבח אלסלאמה: ולקח הכהן את הזרע בשלה
מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחת ונתן על כפי הנזיר אחר התגלחו
את נזרו: ויסב כהנא ית דרעא בשילא מן דכרא וגריצתא פטירתא חדא מן סלא
ואספוג פטיר חד ויתין על ידי נזירא בתר דיגלח ית נזריה: ויאכד אלאמאם אלדראע
מטבוכה מן דלך אלכבש וגרדקה ואחדה מן סלת אלפטיר ורקאקה ואחדה ויצעה
עלי כפי אלנאסך בעד חלקה שערה: והניף אותם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן
על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין: וירים יתהון כהנא ארמא
קדם יי קודשא הוא לכהנא על חדיא דארמותא ועל שקא דאפרשותא ובתרכין ישתי
נזירא חמרא: ויחרך אלגמיע תחריכא בין ידי אללה וליכון קדסא ללאמאם מע קץ אלתחריך
וסאק אלרפיעה ובעד דלך ישרב אלנאסך כמרא: זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה
על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר כן יעשה על תורת נזרו: דא אוריתא
דנזירא דידר קורבניה קדם יי על נזריה בר מדתדביק ידיה כפום נדריה דידר כן יעביד על
אוריתא דנזריה: הדה שריעת מן נדר אן יכון נאסכא קרבאנה ללה ען נסכה סוא מא תנאל
ידה וליכון דלך כמקדאר נדרה כדלך יצמה אלא שריעת אלנסך:
וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל: תס: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני
ישראל אמור להם: מליל עם אהרן ועם בנוהי למימר כדין תברכון ית בני ישראל כד תימרון
להון: מר הרון ובניה יקל להם כדא תברכו בני אסראיל מקוולא להם:
יברכך יהוה וישמרך: יברכינך יי ויטרינך: יבארכך אללה ויחפטך:
יאר יהוה פניו אליך ויחנך: ינהר יי שכינתיה לותך וירחים יתך: וינור בוגהה אליך וירופך:
ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: יסב יי שכינתיה לותך וישוי לך שלם: ויקבל בקצדה אליך ויגעל לך
סלאמא:
ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם: וישוון ית בירכת שמי
על בני ישראל ואנא אבריכנון: פיחלו אסמי עלי בני אסר ואנא אבארך עליהם:

ויהי

ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו
ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם׃ והוה ביומא דשיצי משה לאקמא ית משכנא
ורבי יתיה וקדיש יתיה וית כל מנוהי וית מדבחא וית כל מנוהי ורבינון וקדיש יתהון׃ ולמא כאן
יום פראג׳ מוסי מן נצב אלמסכן מסחה וקדסה וגמיע אניתה מסחהא וקדסהא׃ ויקריבו נשיאי
ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטת הם העמדים על הפקדים׃ וקריבו רברבי ישראל
רישי בית אבהתהון אנון רברבי שבטיא אנון דקימין על מנינייא׃ קרב אשראף בני אסראיל
רוסא בין אבאיהם אלדי הם רוסא אלאסבאט אלקאימין עלי עדדהם׃ ויביאו את קרבנם לפני יהוה
שש עגלת צב ושני עשר בקר עגלה על שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן׃
ואיתיאו ית קרבנהון קדם יי׳ שית עגלן כד מחפין ותרי עסר תורין עגלתא על תרין רברביא ותורא
לחד וקריבו יתהון לקדם משכנא׃ פאתו בקרבאנהם ללה סת עגל מעגבה ואתני עשר תורא
עגלה לכל שריפין ותור לכל ואחד פקדמוהם בין ידי אלמסכן׃ ויאמר יהוה אל משה לאמר׃ ואמר
יי׳ למשה למימר׃ פקאל אללה למוסי קאילא׃ קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתן
ויהון למפלח ית פלחן משכן זמנא ותתין יתהון לליואי גבר כמיסת פלחניה׃ ונתתה אותם
אל הלוים איש כפי עבדתו׃ כדהא מנהם תכון לכרמת קבא אלמחצר ואדפעהא אלא כל
פריק מן אלליואניין חסב כדמתהם׃ ויקח משה את העגלת ואת הבקר ויתן אותם אל
הלוים׃ ונסיב משה ית עגלתא וית תורי ויהב יתהון לליואי׃ פאכד מוסי אלעגל ואלבקר
ודפעהא אלי אלליואניין׃ את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם׃
ית תרתין עגלן וית ארבעא תורי יהב לבני גרשון כמיסת פלחנהון׃ עגלתין וארבע נקראת
דפעהא לבני גרשון חסב כדמתהם׃ ואת ארבע העגלת ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי
כפי עבדתם׃ וית ארבע עגלן וית תמניא תורין יהב לבני מררי כמיסת פלחנהון בידא איתמר בר
בידא איתמר בן אהרן הכהן׃ אהרן כהנא׃ וארבע עגל ותמאן בקראת דפעה לבני מררי חסב
כדמתהם ואלמגמיע עלי יד איתמר אבן הרון אלאמאם׃ ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש
עלהם בכתף ישאו׃ ולבני קהת לא יהב ארי פלחן קודשא עליהון בכתפא נטלין׃ ולבני קהת לם
ידפע שייא לאן כדמת אלקדס עליהם ואנמא יחמלונה עלי אכתאפהם׃ ויקריבו הנשאים
את חנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאם את קרבנם לפני המזבח׃ וקריבו רברביא ית
חנכת מדבחא ביומא דרביאו יתיה וקריבו רברביא ית קורבנהון קדם מדבחא׃ ולמא קרבו אלאשראף
ישן אלמדבח פי יום מסח וקדמו קראבינהם בין ידי אלמדבח׃ ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד
ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח׃ ואמר יי׳ למשה רבא חד ליומא רבא חד
ליומא יקרבון ית קרבנהון לחנכת מדבחא׃ קאל אללה למוסי שריף ואחד פי כל יום יקרב קרבאנה ד
ישנא לאלמדבח׃
ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו
נחשון בן עמינדב למטה יהודה׃ והוה דמקריב ביומא קדמאה ית קרבניה נחשון בר עמינדב
לשבטא דיהודה׃ פכאן אלמקרב פי אליום אלאול קרבאנה נחשון אבן עמינדב מן סבט יהודה׃ וקרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ וקרבניה מגיסתא דכסף חדא מאה ותלתין סלעין הוי מתקלה מזרקא

ל מזרקא חד דכספא מתקליה שבעין סלעין בסלעי קודשא תרויהון מלן סלתא דפילא במשח
למנחתא׃ וכאן קרבאנה קעעה מן פצה וזנהא מאיה ותלאתין מתקל ורכוב פצה וזנה
סבעין מתקל במתקל קדס כליהמא מלוויין סמדא מלתותא בהן לשהדייה׃ כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת׃ בזכא חדא מתקלה עסר סלעין היא ודהב מליא קטורת
בסמיא׃ ודרגא מן דהב וזנה עשרה מתאקיל ממלו בבזורא׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה׃ תור חד בר תורי דכר חד אימר חד בר שתיה לעלתא׃ ותורא מן בקר וכבשא
וחמלא אבן סנתה לצעירה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ צפיר בר עזין חד לחטאתא׃ ועתודא
מן מאעז לשרכוה׃ ולכבסת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן נחשון בן עמינדב׃ ולנכסת קדשיא תורין תרין דכרין חמשא גדיי
חמשא אמרין בני שנא חמשא דין קרבנא דנחשון בר עמינדב׃ ולדבח שלאמה בקרתין וכמסה
כבאש וכמסה עתדאן וכמסה חמלאן בני סנה הדא קרבאן נחשון אבן עמינדב׃

ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר׃ ביומא תנינא קריב נתנאל בר צוער רב
שבטא דיששכר׃ ופי יום אתאני קרב נתנאל אבן צוער שריף בני יששכר׃ הקרב את קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ וקריב ית קרבניה מגסתא דכסף חדא מאה ותלתין סלעין
הוי מתקלה מזרקא חד דכספא מתקלה שבעין סלעין בסלעי קדשא תרויהון מלן סלתא דפילא במשח
למנחתא׃ קרב קרבאנה קצעה מן פצה וזנהא מאיה ול מתקל במתקל קדס כלאהמא —
ממלוין סמדא מלתותא בדהן לשהדייה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ בזכא חדא מתקלה
עסר סלעין היא דדהב מליא קטורת בסמיא׃ ודרגא מן דהב וזנה עשרה מתאקיל ממלווא בבזורא׃
פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ תור חד בר תורי דכר חד אמר חד בר שתה
לעלתא׃ ותורא מן בקר וכבשא וחמלא אבן סנתה לצעירה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ צפיר
בר עזין חד לחטאתא׃ ועתודא מן מאעז לשרכוה׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער׃ ולנכסת קדשיא תורין
תרין דכרין חמשא גדיי חמשא אמרין בני שנא חמשא דין קרבנא דנתנאל בר צוער׃ ולדבח
שלאמה בקרתין וכמסה כבאש וכמסה עתדאן וכמסה חמלאן בני סנה הדא קרבאן נתנאל
אבן צוער׃

ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חילן׃ ביומא תליתאה רבא לבני זבולן אליאב בר
חילון׃ ופי יום אלתאלת שריף בני זבולון אליאב אבן חילון׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ קרבנה
קרבאנה קצעה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ בזכא חדא׃ ודרגא מן דהב׃ פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ תור חד׃ ותורא מן בקר׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ צפיר׃
ועתודא׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אליאב בן חלן׃ ולנכסת קדשיא תורי תרין דכרי חמשא גדי חמשא אמרין בני שנא חמשא
דין קרבנא דאליאב בר חילון׃ ולדבח שלאמה בקרתין וכמסה כבאש וכמסה עתדאן וכמסה

חמלאן

חמלאן כניסכה הראקרבאן ש׳אף אבן חילון׃

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור׃ ביומא רביעאה רבא לבני ראובן ש׳ערבר שדיאור׃ ופי ש׳יום צ׳ראבע קרב ש׳יצור אבן שדיאור שריף בני ראובן מתל דש׳ר׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ קרבניה׃ קרבאנה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ בזיכא׃ ודרנא׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ תור חד׃ ותוראמן׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ צפיר׃ ועתידא׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור׃ ולנכסת קדשיא תורין תרין׃ ולזבח צ׳סלאמה בקרתין וכמסה כבאש וכמסה שתראן וכמסה חמלאן בני סנה הדה אליצור אבן שדיאור׃

ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורי שדי׃ ביומא חמישאה רבא לבני שמעון שלמיאל בר צורי שדי׃ ופי ש׳יום צ׳אמס קרב שלומיאל אבן צורי שדי שריף בני שמעון מתל דש׳ר׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ קרבניה׃ קרבאנה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ בזיכא׃ ודרנא׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ תור חד׃ ותורא׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ צפיר׃ ועתודא׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן שלמיאל בן צורי שדי׃ ולנכסת קדשיא׃ ולזבח צ׳סלאמה בקרתין וכמסה כבאש וכמסה עתדאן וכמסה חמלאן בני סנה הדה קרבאן שלומיאל אבן צורי שדי׃

ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל׃ ביומא שתיתאה רבא לבני גד אליסף בר דעואל׃ ופי ש׳יום צ׳סאדם קרב ש׳יסף בן דעוש׳ שריף בני גד מתל דש׳ר׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ קרבניה׃ קרבאנה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ בזיכא׃ ודרנא׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ תור חד׃ ותורא׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ צפיר׃ ועתודא׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליסף בן דעואל׃ ולנכסת׃ ולזבח צ׳סלאמה בקרתין וכמסה כבאש וכמסה עתדאן וכמסה חמלאן בני סנה הדא קרבאן ש׳יסף אבן דעוש׳׃

ד ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד׃ ביומא שביעאה׃ ופי ש׳יום צ׳אבע קרב ש׳ישמע אבן עמיהוד שריף בני אפרים ש׳ישמע עמיהוד מתל דש׳ר׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ קרבניה׃ קרבאנה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ בזיכא׃ ודרנא׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ תור׃ ותורא׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ צפיר׃ ועתודא׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד׃ ולנכסת קדשיא תורין תרין דכרי חמשא גדיי ה

וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל: תס: דבר אל אהרן
ואמרת אליו בהעלתך את הנרת אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות: מליל עם אהרן
ותימר ליה באדלקותך ית בוציניא לקביל אפי מנרתא יהון מנהרין שבעא בוציניא: מר הרון
וקל לה אדי אסרגת אלסרג פלא מא ילי וגה אלמנארה תצ'י סבעתהא: ויעש כן אהרן אל
מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה: ועבד כן אהרן לקביל אפי מנרתא
אדליק בוציניהא כמא דפקיד יי ית משה: פצנע כדאך הרון ואסרג סרג אלמנארה אלמאיל
וגההא כמא אמר אללה מוסי: וזה מעשה המנרה מקשה זהב עד ירכה עד פרחה מקשה
הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה כן עשה את המנרה: ודין עובד מנרתא נגידא
דדהב עד שדה עד שושנהא נגידא היא כחזוא דאחזי יי ית משה כין עבד ית מנרתא: והדה
צנעת אלמנארה מצמותה מן דהב חתי ארגלהא ורהאריהא מצמתה כאלמנט'ר אלדי אראה
אללה מוסי כדאך צנעהא:

ב וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל: תס: קח את הלוים מתוך בני ישראל וטהרת אתם
קריב ית ליואי מגו בני ישראל ותדכי יתהון: קדם אללואניין מן בין בני אסר' ותטהרהם
וכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וכבסו
בגדיהם והטהרו: וכדין תעביד להון לדכואיהון אדי עליהון מיא דחטאתא ויעברון
מספר על כל בסרהון ויחורון לבושיהון וידכון: וכדא אצנע בהם פי תטהירהם אנצ'ח
עליהם מן מא אלזכוה וימרו אלמוס עלי גמיע בדנהם ויגסלו תיאבהם ויטהרון: ולקחו
פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת: ויסבון תור בר
תורי ומנחתיה סלתא דפילא במשח ותור תנין בר תורי תסב לחטאתא: ויקרבו תורא מן
אלבקר ומעה ברסמר מלתות ברהן ותור אכר מן אלבקר כדוה אלזכוה: והקרבת את
הלוים לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל: ותקריב ית ליואי קדם
משכן זמנא ותכנוש ית כל כנשתא דבני ישר': וקדמהם בין ידי כבא אלמחצ'ר וגמע
גמאעת בני אסר': והקרבת את הלוים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים
ותקרבון ית ליואי קדם יי ויסמכון בני ישר' ית ידיהון על ליואי: וקדמהם בין ידי אללה
ויסנד בני אסר' אידיהם עליהם: והניף אהרן את הלוים תנופה לפני יהוה מאת בני
ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה: וירים אהרן ית ליואי ארמא קדם יי מן בני ישר' ויהון
למפלח ית פלחנא דיי: ויזפהם הרון זפא בין ידי אללה מן בני אסר' פיכונו יכדמון כדמת אללה
והלוים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד חטאת ואת האחד עלה
ליהוה לכפר על הלוים: וליואי יסמכון ית ידיהון על ריש תוריא ועביד ית חד חטאתא
וית חד עלתא קדם יי לכפרא על ליואי: ואללואניין יסנדו אידיהם עלי' ראס אלתוראן ואצנע
אחדהמא זכוה ואלאכר צעידה אללה ואסתגפר ענהם: והעמדת את הלוים לפני אהרן
ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה: ותקים ית ליואי קדם אהרן וקדם בנוהי ותרים יתהון
ארמא קדם יי: ואוקפהם בין ידי הרון ובניה וזפהם זפא ללה: והבדלת את הלוים מתוך בני

ישראל והיו לי הלוים: ותפריש ית ליואה מגו בני ישראל ויהון משמשין קדמי ליואי:
ואעזלהם מן בני אסר ויכונו לי: ואחרי כן יבאו הלוים לעבד את אהל מועד וטהרת אתם
והנפת אתם תנופה: ובתר כן ייעלון ליואי למפלח ית משכן זמנא ותדכי יתהון ותרים יתהון
ארמא: ובעד דלך ידכלו קבא למחצר וקד טהרתהם וזפיתהם זפא: כי נתנים נתנים המה
לי מתוך בני ישראל תחת פטרת כל רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם לי: ארי אפרשא
מפרשין אנון קדמי מגו בני ישראל חלף פתח כל ולדא בכרא כולא מבני ישראל קריבית יתהון
קדמי: לאנהם מנעולין לי מן בני אסר בדל כל בכר פאתח כל בטן מן בני אסר אכדתהם לי: כי
לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם
לי: ארי דילי כל בכרא בבני ישראל באנשא ובבעירא ביומא דקטלית כל בכרא בארעא
דמצרים אקדישית יתהון קדמי: כמא כאן לי כל בכר מן בני אסר מן אנסאן ו' בהימה
ודלך פי יום אהלכת כל בכר פי בלד מצר אקדסתהם לי: ואקח את הלוים תחת כל בכור
בבני ישראל: וקריבית ית ליואי חלף כל בכרא בבני ישראל: בדלך אתכדת אלליואניין ב
בדלהם: ואתנה את הלוים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני
ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל
אל הקדש: ויהבית ית ליואי יהיבין לאהרן ולבנוהי מגו בני ישראל למפלח ית פלחן בני ישראל
במשכן זמנא ולכפרא על בני ישראל ולא יהי בבני ישראל מותא במקרב בני ישראל לקודשא:
ונעלתהם להרון ולבניה מן בין בני אסר ליכדמו כדמתהם פי קבא למחצר ויסתגפר: ע
ענהם ולא יחל בהם ובא אד הם תקדמו אלי אלקדס: ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל
ללוים ככל אשר צוה יהוה את משה ללוים כן עשו להם בני ישראל: ועבד משה
ואהרן וכל כנשתא דבני ישראל לליואי ככל דפקיד יי ית משה לליואי כין עבדו להון בני
ישראל: וצנע מוסי והרון וגמאעת בני אסראיל ללליואניין כגמיע מא אמר אללה מוסי פי
סבבהם כדאך צנעו להם: ויתחטאו הלוים ויכבסו בגדיהם וינף אהרן אתם תנופה לפני
יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם: ואדכיאו ליואי וחוורו לבושיהון וארים אהרן יתהון
ארמא קדם יי וכפר עליהון אהרן לדכואיהון: פתדכו וגסלו תיאבהם וזפהם הרון זפא
בין ידי אללה ואסתגפר ענהם וטהרהם: ואחרי כן באו הלוים לעבד את עבדתם באהל מועד
לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלוים כן עשו להם: ובתר כן עאלו
ליואי למפלח ית פלחנהון במשכן זמנא קדם אהרן וקדם בנוהי כמא דפקיד יי ית משה על
ליואי כין עבדו להון: ובעד דלך ליכדמו כדמתהם פי קבא למחצר בין הרון ובניה כגמיע
אמר אללה מוסי בסבבהם כדאך צנעו להם:
וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל תם: זאת אשר ללוים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה
יבוא לצבא צבא בעבדת אהל מועד: דא דלליואי מבר עסרין וחמש שנין ולעילא ייתי לחילא
חילא בפלחן משכן זמנא: הדי רסם ללאויין מן אבן כמסה ועשרין סנה פצאעדא ידכל לגיש

לכדמת כבא אמה צר: ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד: ומבר
חמשין שנין יתוב מחיל פלחנא ולא יפלח עוד: ומן אבן כמסין סנה ירגע ענה ולא יכו
מה אברא: ושרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעש
ללוים במשמרתם: וישמש עם אחוהי במשכן זמנא למטר מטרא ופלחנא לא יפלח
כדין תעביד לליואי במטרתהון: לכן יכדם מע אלותה פי חפט כבא אמה צר ואמא ג
כדמתה אלא פלא כדלך אצנע בהם פי מחפצהם:

ט וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש ה
הראשון לאמר: ומליל יי עם משה במדברא דסיני בשתא תניתא למפקהון מארעא
דמצרים בירחא קדמאה למימר: וקבל דלך כלם אללה מוסי פי ברית סיני פי שנה אלתא
ניה לכרוגהם פי בלד מצר פי אלשהר אלאול קאילא: ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו:
ויעבדון בני ישראל ית פסחא בזמניה: ויצנעו בני אסר אלפסח פי וקתה: בארבעה עשר
יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במעדו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו:
בארבעת עשרא יומא בירחא הדין בין שמשיא תעבדון יתיה בזמניה ככל גזירתיה
וככל דחזי ליה תעבדון יתיה: פי אליום אלאול לראבע עשר מן הדי אלשהר בין אלגרובין
יצנעוה: וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח: ומליל משה עם בני ישראל למעבד
פסחא: פכלם מוסי בני ישראל פי עמל אלפסח: ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר
יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל:
ועבדו ית פסחא בניסן בארבעת עשרא יומא לירחא בין שמשיא במדברא דסיני ככל
דפקיד יי ית משה כין עבדו בני ישראל: פעמלוה פי אלשהר אלאול פי אליום אלראבע עשר מ
מנה בין אלגרובין פי ברית סיני כגמיע מא אמר אללה מוסי כדאך צנעו: ויהי אנשים אשר
היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן
ביום ההוא: והוו גבריא דהוו מסאבין לטמי נפשא דאנשא ולא יכילו למעבד פסחא ביו
מא ההוא: פכאן פיהם אנאס תנגסו במיית מן אלנאס פלם יגז להם אן יצנעו אלפסח פי דלך אליום
פתקדמו פיה בין ידי מוסי והרון: ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם
למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן יהוה במעדו בתוך בני ישראל: ואמרו גבריא האנון ליה
אנחנא מסאבין לטמי נפשא דאנשא למא נתמנע בדיל דלא לקרבא ית קרבנא דיי בזמנו
בגו בני ישראל: פקאלו נחן אנגאס במיית מן אלנאס פלם נמנע מן אן נקרב קרבאן אללה פי וקתה פי
מא בין בני אסר: ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם: ואמר להון משה
אוריכו עד דאשמע מא דאתפקד מן קדם יי על דילכון: קאל להם מוסי קפו חתי אסמע מא יאמר אללה
פיכם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל יי עם: דבר אל בני ישראל
לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה
מליל עם בני ישראל למימר גבר גבר ארי יהי מסאב לטמי נפשא דאנשא או באורח רחיקא לכון
או לדריכון ויעביד פסחא קדם יי: מר בני אסר וקל להם אי אנסאן כאן נגס במיית או פי סגר נאיב

171

נ״

או מן אגיאתכם פיצנע פסחא ללה: בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו
אתו על מצות ומררים יאכלהו: בירחא תנינא בארבעת עסרא יומא בין שמשיא יעבדון
יתיה על פטיר ומררין ייכלוניה: פי שהר תאני פי יום ארבעעשר מנה בין אגרובין יצ׳
נעוה מע פטיר ומראר יאכלוהו: לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת
הפסח יעשו אתו: לא ישארון מניה עד צפרא וגרמא לא יתברון ביה ככל גזירת פסחא יעבדון
יתיה: לא יבקו מנה שי׳ אלי גדאה ולא יכסרו פיה עצמא וכסאיר רסום אלפסח יצנעוה: והאיש
אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן
יהוה לא הקריב במעדו חטאו ישא האיש ההוא: וגברא דהוא דכי ובאורח לא הוה ויתמנע
מלמעבד פסחא וישתיצי אנשא ההוא מעמיה ארי קרבנא דיי לא קריב בזמניה חוביה יקביל
גברא ההוא: ואי רגל כאן טאהר ולם יכון עלי׳ כפר ואמתנע אן יעמל אלפסח פינקטע דלך אלאנ׳
סאן מן בין קומה אד לם יקרב קרבאן אללה פי וקתה פיקד תמלל דלך אלרגל וזרה: וכי יגור אתכם
גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח
הארץ: וארי יתגייר עמכון גיורא ויעביד פסחא קדם יי כגזירת פסחא וכדחזי ליה כין יעביד חקימא
חד יהי לכון ולגיורא ולציביא דארעא: ואן דכל פיכם דכיל פאצנע פסחא ללה כרסם אלפסח
וחכמה כדאך יצנע אד שריעה ואחדה תכון לכם ולאלדכיל ולצריח אלאמה:

4 וביום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על
המשכן כמראה אש עד בקר: וביומא דאתקם משכנא חפא ענגא ית משכנא למשכנא
דסהדותא וברמשא הוי על משכנא כחיזו אישתא עד צפרא: ומן יום נצב אלמסכן גטאה
אלגמאם עלי׳ כבא אלשהאדה ובאלליל יכון עליה כלניא נור אלי גדאה: כן יהיה תמיד הענן יכסנו
ומראה אש לילה: כין הוי תדירא ענגא חפי ליה וחיזו אישתא בליליא: כדאך יכון דאימא
אלגמאם יגטיה נהארא ורויא אלנאר לילא: ולפי העלות הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו
בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן שם יחנו בני ישראל: ולפום אסתלקות ענגא מעל
משכנא ובתר כין נטלין בני ישראל ובאתר דשרי תמן ענגא תמן שרן בני ישראל: ועלי׳ קדר
ארתפאע אלגמאם ען אלכבא פבעד דלך ירחל בנו אסר׳ ועלי קולה ופי מוצע יסכן פיה אלגמאם
יעני אלכבא פבעד דלך ירחל בני אסר׳ ופי מוצעה תם ינזל בני אסר׳: על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי
יהוה יחנו כל ימי אשר ישכן הענן על המשכן יחנו: על מימרא דיי נטלין ועל מימרא דיי שרן
כל יומין דשרי ענגא על משכנא שרן: ועלי קול אללה ירחל בני אסר ועלי קול ינזלון פהם טול מדת
מא כאן אלגמאם עלי׳ אלמסכן מקימין: ובהאריך הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את
משמרת יהוה ולא יסעו: ובאורכות ענגא על משכנא יומין סגיאין ונטרין בני ישראל ית מטרת מימרא
דיי ולא נטלין: ואן טאל אלגמאם עלי׳ אלמסכן מקימין איאמא כתירה פיחפט בני אסר׳ חפט אללה ולא
ירחלון: ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו: ואית
דהוי ענגא יומין דמנין על משכנא על מימרא דיי שרן ועל מימרא דיי נטלין: ורבמא כאן אלגמאם
איאמא מחצאה עלי קול אללה ינזלון ועלי קולה ירחלון: ויש אשר יהיה הענן מערב עד בקר ונעלה
הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו: ואית דהוי ענגא מרמשא עד צפרא ומסתלק

עננא בעפלא ונטלין או יימם ולילי ומסתלק עננא ונטלין: ולא מא כאן אלגמאם מן
מסא אלי אלצבאח תם ירתפע באלגדאה וירחלון או נהארא ולילא תם ירתפע פירחלון
או ימים או חדש או ימים. בהאריך הענן על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא
יסעו ובהעלתו יסעו: או תרין יומין או ירחא או עדן בעדן באורכות ענ
על משכנא למשרי עלוהי שרן בני ישראל ולא נטלין ובאסתלקותיה נטלין: או יומין או
שהרא או חולא אדי טאלת מדת אלגמאם עלי אלמסכן פיסכן עליה בני אסר מקימין גיר ט
חלין ופי ארתפאעה ירחלון: על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על
פי יהוה ביד משה: על מימרא דיי שרן ועל מימרא דיי נטלין ית מטרת מימרא דיי נטרין
על מימרא דיי בידא דמשה: כדאך עלי קול אללה ינזלון ועלי קולה ירחלון ויחפטון מא
אסתחפטוה מן קולה ביד מוסי:

ה וידבר יהוה אל משה לאמר: עשה לך שתי חצוצרת כסף מקשה תעשה אתם והיו לך
למקרא העדה ולמסע את המחנות: עביד לך תרתין חצוצרן דכסף נגיד תעביד יתהון ו
ויהון לך לערעא כנשתא ולאטלא ית משריתא: אצנע בוקאן מן פצה מעמתאן יכונ
לך לדעות גמאעה ותרחיל אלעסאכיר: ותקעו בהן ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל
מועד: ויתקעון בהון ויזדמנון לותך כל כנשתא לתרע משכן זמנא: פאן צרב בהמא אגת
מע אליך כל גמאעה אלאבואב כבא אלמחצר: ואם באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים
ראשי אלפי ישראל: ואם בחדא יתקעון ויזדמנון לותך רבביא רישי אלפיא דישראל: ואן צרב
באחדהמא אגתמע אליך אלאשראף ריסא אלוף בני אסר: ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות
החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם: ותתקעון יבבתא תנינות ויטלון משריתא דשרן ד
דרומא יבבתא יתקעון למטלניהון: ואנפכו נפכה מגלבא תאניה ירחל בהא אלעסאכר אל
פי אלגנוב כדאך ינפכו נפכא לרחילהם: ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים קדמה
ותתקעון יבבתא ויטלון משריתא דשרן קדומא: ואנפכו נפכה מגלבא ירחל בהא אלעסא
אלנאזלה פי אלמשרק: ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו: ובמכנש ית קהלא תתקעון ול
תיבבון: ופי תגמיע אלגמע אנפכו נפכא ולא תגלבו: ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצצרות והיו לכם
לחקת עולם לדרתיכם: ובני אהרן כהניא יתקעון בחצוצרתא ויהון לכון לקים עלם לדריכון
הכהן אלאימה יצרבו באלאבואק ויכון דלך לכם רסם אלדהר לאגיאלכם: וכי תבאו מלחמה בארצכם
על הצר הצרר אתכם והרעתם בחצצרת ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם
וארי תיעלון לאגחא קרבא בארעכון על מעיקי דמעיקין לכון ותיבבון בחצוצרתא ויעול
דכרנכון לטבא קדם יי ותתפרקון מסנאיכון: ואדי צרתם אלי חרב פי בלדכם מע אלעדו
אלמצאדיכם פגלבוא באלאבואק פאדי בודכרתם בין ידי אללה רבכם תגאתון מן אעדאיכם: וביום
שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם
והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם: וביום חדותכון ובמועדיכון ובירישי ירחיכון
ותתקעון בחצוצרתא על עלותכון ועל נכסת קודשיכון ויהון לכון לדכרנא קדם אלהכון אנא יי

אלהכון

אלהכון: ופי יום פרחכם ואעיאדכם ורוס שהורכם פאצ׳רבו באלבוק עלי צואעתכם
ודבאיח סלאמתכם פתכון לכם ד׳כרא בין ידי רבכם אנא אלה רבכם אמרת בו׳אך:
ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת: ז׳
בשתא תניתא בירחא תנינא בעסרין בירחא אסתלק ענגא מעלוי משכנא דסהדותא:
ולמא כאן פי אלשהר אלתאני מן אלסנה אלתאניה פי עשרין מנה ארתפע אלגמאם ען מסכן אל
שהאדה: ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן: ונטלו בני
ישראל למטלניהון ממדברא דסיני ושרא ענגא במדברא דפארן: פרחל בנו אסראיל עלי מראחל
הם מן ברית סיני וסכן אלגמאם פי ברית פארן: ויסעו בראשנה על פי יהוה ביד משה: ונטלו בקד
מיתא על מימרא דיי בידא דמשה: פכאן אול רחילהם עלי קול אללה ביד מוסי: ויסע דגל מחנה
בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינדב: ונטיל טיקס משרית בני יהודה
בקדמיתא לחיליהון ועל חיליה נחשון בר עמינדב: כאן רחל מעסכר בני יהודה עלי אלמקדמה
בגיושהם ועלי גישה נחשון אבן עמינדב: ועל צבא מטה בני זבולן אליאב בן חלן: ועל חילא
דשבטא דבני זבולן אליאב בר חילון: ועלי גיש סבט זבולון אליאב אבן חילון: ועל צבא מטה בני
יששכר נתנאל בן צוער: ועל חילא דשבטא דבני יששכר נתנאל בר צוער: ועלי גיש סבט
יששכר נתנאל אבן צוער: והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן: ומתפרק
משכנא ונטלין בני גרשון ובני מררי נטלי משכנא: תם פצל אלמסכן פרחל בני גרשון ובני
מררי חאמלוה: ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אליצור בן שדיאור: ונטיל ט
טיקס משרית ראובן לחיליהון ועל חיליה אליצור בר שדיאור: תם רחל מרכז עסכר ראובן
לגיושהם ועלי גישה אליצור אבן שדיאור: ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל: ועל צבא
מטה בני שמעון שלמיאל בן צורי שדי: ועל חילא דשבטא דבני שמעון שלמיאל בר צורי שדי:
ועלי גיש סבט שמעון שלומיאל אבן צורי שדי: ועל חילא דשבטא דבני גד אליסף בר דעואל:
ועלי גיש סבט גד אליסף אבן דעוש: ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו את המשכן עד
באם: ונטלי בני קהת נטלי מקדשא ומקימין ית משכנא עד מיתיהון: תם רחל אלקהתיין חאמלי
אלמקדס וקד נצב אלמסכן אלי מגייהם: ונסע דגל מחנה בני אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע
בן עמיהוד: ונטיל טיקס משרית בני אפרים לחיליהון ועל חיליה אלישמע בר עמיהוד: תם רחל
מרכז עסכר בני אפרים לגיושהם ועלי גישה אלישמע אבן עמיהוד: ועל צבא מטה בני מנשה
גמליאל בן פדהצור: ועל חילא דשבטא דבני מנשה גמליאל בר פדהצור: ועלי גיש סבט בני
מנשה גמליאל אבן פדה צור: ועל צבא מטה בני בנימן אבידן בן גדעוני: ועל חילא דשבטא
דבני בנימין אבידן בר גדעוני: ועלי גיש סבט בני בנימין אבידן אבן גדעוני: ונסע דגל מחנה בני
דן מאסף לכל המחנת לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי: ונטיל טיקס משרית בני דן נג
מכניש לכל משריתא לחיליהון ועל חיליה אחיעזר בר עמישדי: תם רחל מרכז עסכר דן עלי
סקאה׳ סאיר לגיושה ועלי גישה אחיעזר אבן עמישדי: ועל צבא מטה בני אשר
פגעיאל בן עכרן: ועל חילא דשבטא דבני אשר פגעיאל בר עכרן: ועלי גיש מרכז סבט אשר

פגעיאל אבן עכרן׃ ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע בן עינן׃ ועל חילא דשבטא דבני
נפתלי אחירע בר עינן׃ ועלי גיש סבט בני נפתלי אחירע אבן עינן׃ אלה מסעי בני ישראל
לצבאתם ויסעו׃ אלין מטלני בני ישראל לחיליהון ונטלו׃ הדה מראחל בני אסראיל
לגיושהם ורחלו׃ ויאמר משה לחבב בן
רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לכה
אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל׃ ואמר משה לחובב בר רעואל מדינאה
חמוהי דמשה נטלין אנחנא לאתרא דאמר יי יתיה אתין לכון איתא עמנא ונוטיב
ארי יי מליל לאיתאה טבא על ישראל׃ וקאל מוסי לחובב אבן רעואיל אלמדיאני חמו
ראחלין אלי אלמוצע אלדי קאל אללה איאה אעטיכם מענא נחסן אליך פאן אללה
ועד אלכיר לאסראיל׃ ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך׃ ואמר
לה לא איזיל אלהין לארעי ולילדותי איזיל׃ קאל לא אמצי אלא אלי ארצי ומולדי׃ ויאמר
אל נא תעזב אתנו כי על כן ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעינים׃ ואמר לא כען תשבוק
יתנא ארי על כין ידעתא כד הוינא שרן במדברא וגבורן דאתעבידא לנא חזיתא בעינך
קאל יא הדא לא תתרכנא פאנך תעלם אן פי טור מקאמנא פי אלבר כנת לנא כאבצארנא׃ והיה
כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך׃ ויהי ארי תיזיל עמנא
ויהי טבא ההוא דיוטיב יי עמנא ונוטיב לך׃ ואן סרת מענא פאי כיר יחסן אללה בה אלינא
נחסן אליך מנה׃ ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך
שלשת ימים לתור להם מנוחה׃ ונטלו מטורא דאתגלי עלוהי יקרא דיי מהלך תלתא יומין
וארון קימא דיי נטיל קדמיהון מהלך תלתא יומין לאתקנא להון אתר בית משרי׃ פרחלו מן גבל
אללה מסאפת תלאתה איאם וצנדוק אלשהאדה עהדה יסירבין ידיהם מסאפת תלאתה איאם
ליכתאר להם מסתקרא׃ וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה׃ ועננא דיקרא דיי מטל
עליהון ביממא במיטלהון מן משריתא׃ וגמאם אללה עליהם נהארא אד רחלו
מן אלעסכר׃

ויהי בנסע הארן ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך׃ והוה במיטל
ארונא ואמר משה אתגלי יי ויתבדרון סנאך ויעורקון בעלי דבבך מן קדמך׃ וכאן אד
ענד רחיל אלצנדוק אן יקול מוסי קם יא רב בנצרתך יתבדד אעדאיך ויהרב שאניך מן בין ידיך׃
ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל׃ ובמשרוהי אמר תוב יי שרי ביקרך בגו
רבות אלפיא דישראל׃ וענד נזולה אן יקול כלי יא רב נורך אלא רבואת אלוף אסראיל׃

ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער בם אש יהוה ותאכל
בקצה המחנה׃ והוה עמא כד מסתקפין ביש קדם יי ושמיע קדם יי ותקיף רגזיה ודליקת בהון אישתא
מן קדם יי ושיצאת בסיפי משריתא׃ וכאן אלקום כמתעלבי אלשר בין ידי אללה פסמע אללה לדלך
ואשתד גצבה ואשתעלת פיהם נארא ואחרקת פי טרף אלעסכר׃ ויצעק העם אל משה
ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש׃ וצוח עמא על משה וצלי משה קדם יי ואשתקעת

אישתא׃

אישתא: פערך אקום אלי מוסי ודעא רבה ונארת אלנאר: ויקרא שם המקום ההוא
תבערה כי בערה בם אש יהוה: וקרא שמיה דאתרא ההוא דליקתא ארי דליקת בהון
אישתא מן קדם יי: וכמא דלך אלמוצע אלמשתעל למא אשתעלת פיהם נאר אללה:
והאספסף אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו
בשר: וערברבין דביניהון שאילו שאילתא ותבו ובכו אף בני ישראל ואמרו מן יוכלננא
בסרא: ואלפיף אלדי פימא בינהם תשהו שהואת פרגע בנו אסראיל איצא מעהם פבכו
וקאלו מן יטעמנא לחמא: זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת
האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים: דכירין אנחנא ית נוניא דהוינא אכלין
במצרים מגן ית בוציניא וית אבטיחיא וית כרתי וית בצלי וית תומי: פדכרנא אלסמך אלדי כנא נאכלה
במצר מגאנא אלקתא ואלבטיך ואלכראת ואלבצל ואלתום: ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל
המן עינינו: וכען נפשנא תאיבא לית כל מדעם אלהין למנא עיננא: ואלאן פנפוסנא יאבסה
ממא ליס שינא סוי אלמן מנדוחה: והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח: ומנא כבר
זרע גידא הוא וחזויה כחיזו בדלחא: וכאן אלמן כבזר אלכזברה ולונה כלון אללולו: שטו העם
ולקטו וטחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם
לשד השמן: שיטין עמא ולקטין דצבי טחין ברחיא או דצבי דאיך במדוכתא ומבשלין
ליה בקדרא ועבדין יתיה גריצן והוי טעמיה כטעים דליש במשחא: יטוף אלקום פילקטונה
ויטחנון מנה פי ארחא או ידקון בא מהרך ויטבכון מנה פי אלבראם ויצנעון מנה מלילא ויכון
טעמה כחלאוה בדסם: וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו: וכד נחית טלא על משריתא
ליליא נחית מנא עלוהי: ועכד נזול אלטל עלי אלעסכר לילא ינזל אלמן עליה: וישמע משה
את העם בכה למשפחתיו איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה מאד ובעיני משה רע: ושמע
משה ית עמא בכן לזרעיתהון גבר לתרע משכניה ותקיף רגזא דיי לחדא ובעיני משה ביש:
פלמא סמע מוסי אלקום יבכון לעשאירהם כל אמרעלא באב כבאיה פאשתד גצב אללה
גדא וכאן דלך ענד מוסי: ויאמר משה אל יהוה למה הרעת לעבדך ולמה לא מצתי חן
בעיניך לשום את משא כל העם הזה עלי: ואמר משה קדם יי למא אבאישתא לעבדך ולמא
לא אשכחית רחמין קדמך לשואה ית מטול כל עמא הדין עלי: פקאל מוסי ללה למא אבלית
עבדך ולם לם אגד הצא ענדך אן קלת ציידת גמיע כלפת הולאי אלקום עלי: האנכי הריתי
את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא
האמן את היגק על האדמה אשר נשבעת לאבתיו: האב אנא לכל עמא הדין אם בני
אנון דאמרת לי סוברהי בתקפך כמא דמסובר תרביינא ית ינקא על ארעא דקיימתא
לאבהתוהי: הל אנא חמלתהם אם ולדתהם אד קלת לי סוכהם כאנך תחמלהם פיתגלך כמא
יחמל אלחאמל אלרציע אלי אלבלד אלדי אקסמת לאבאיהם: לא אוכל אנכי לבדי: מאין לי בשר
לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה: מנן לי בסרא למתן לכל עמא
הדין ארי בכן עלי למימר הב לנא בסרא וניכול: מן אין לי לחם אעטי גמיעהם אד יבכון עלי

ויקולון אעטנא לחמא נאכלה: לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני
לית אנא יכיל בלחודי לסוברא ית כל עמא הדין ארי יקיר מני: לא אטיק אנא וחדי אן אחמ
כל הו תקיל עלי: ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה
ברעתי: ואם כדין את עביד לי קטולני כען מקטל אם אשכחית רחמין קדמך ולא אחזי נ
בבשתי: ואן כנת זמכתניה עקובה פאגעל בא אסאתתי אן וגדת חטא ענדך ולא ארא
בלייתי:
ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם
ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך: ואמר יי למשה כנוש קדמי ש
שבעין גברא מסבי ישראל דידעת ארי אנון סבי עמא וסרכוהי ותדבר יתהון למשכן זמנא
ויתעתדון תמן עמך: קאל אללה למוסי אגמע לי עבלא מן שיוך בני אסר' אלדין תעלם אנהם שיו
כהם ועל פאהם לבאב מחצר יקפון תם מעך: וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח
אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך: ואתגלי ואמליל עמך
תמן ואדבי מן רוחא דעלך ואשוי עליהון ויסוברון עמך במטול עמא ולא תסובר את בלחודך: קא
אתגלי ואכאטבך תם ואפידהם אלדי עליך וגהך ואגעלהא עליהם פיעאונך פי אבתצ
קום ולא תספהם אנת וחדך: ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה
לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם: ולעמא תימר אזדמנו
למחר ותיכלון בשרא ארי בכיתון קדם יי למימר מן יוכלננא בשרא ארי טב לנא במצרים ויתין יי
לכון בשרא ותיכלון: וקל לל קום אסתעדו אלי גד חתי תאכלון לחמא בכיתם בין ידי אללה
וקלתם מן יטעמנא לחמא וכאן אצלח לנא מצרא פיעטיכם אללה לחמא תאכלונה: לא יום אחד
תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום: לא יומא חד תיכלון ולא
תרין יומין ולא חמשה יומין ולא עסרא יומין ולא עסרין יום: לא יום ואחד תאכלונה ולא
יומין ולא כמסה ולא עשרה ולא עשרין: עד חדש ימים עד אשר יצא מאפכם והיה לכם
לזרא יען כי מאסתם את יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים
עד ירח יומין עד דתקוצון ביה ויהי לכון לתקלא חלף דקצתון במימרא דיי דשכינתיה שריא
ביניכון ובכיתון קדמוהי למימר למא דנן נפקנא ממצרים: בל אלי איאם שהר אלי אן יכרג מן א
אנאפכם מתלא ויציר לכם הזוא לאגל מא זהדתם פי נור אללה אלדי פימא בינכם ובכיתם בין ידיה
וקלתם לם אכרגנא מן מצר: ויאמר משה שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבו ואתה
אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים: ואמר משה שית מאה אלפין גברין ריגלאה
עמא דאנא ביניהון ואת אמרת בסרא יהוב ליא אתין להון וייכלון ירח יומין: קאל מוסי
סתמאית אלף רגל אלקום אלדי אנא פימא ביניהם ואנת קלת אני אעטיהם לחמא יאכלונה
שהרא: הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם: הען
ותורין יתנכסון להון היספקון להון אם ית כל נוני ימא יתכנשון להון היספקון להון: פמן א
אגנאמהם אגנם ובקר תדבח להם פיכפיהם או גמיע סמך אלבחר יחאש להם פיקנעהם:
ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתה תראה היקרך דברי אם לא: ואמר יי ל

למשה

למשה המימרא דיי' תתעכב כען תחזי היערענך פתגמי אם לא: פק' אללה למוסי
הל קדרת אללה תקצר אלאן תנט'ר איגאפיכם כלאמי אם לא: ויצא משה וידבר אל
העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אתם סביבת האהל:
ונפק משה ומליל עם עמא ית פתגמא דיי' וכנש שבעין גברא מסבי עמא
ואקים יתהון סחור סחור למשכנא: פכרג מוסי ואכבר אלקום בכלאם אללה וגמע סבעין
רגלא מן שיוכהם ואוקפהם חואלי אלכבא: וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר
עליו ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו: ואתגלי יי'
בענגא ומליל עמיה ורבי מן רוחא דעלוהי ויהב על שבעין גבריא סביא והוה כד שרת עליהון
רוח נבואה ומתנבן ולא פסקין: פתגלי אללה פי אלגמאם וכאטבה ואפאד מן אלנור אלדי עליה ו
וגעל עלי אלסבעין ארגל אלשיוך פלמא אסתקר עליהם דלך אלנור תכבו ולאם יתואנו עודה:
וישארו שני אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה
בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה: ואשתארו תרין גוברין במשריתא שום חד אלדד
ושום תניינא מידד ושרת עליהון רוח נבואה ואינון בכתיביא ולא נפקו למשכנא
ואתנביאו במשריתא: ובקי רגלאן פי אלעסכר אסם אחדהמא אלדד ואלתאני מידד פאסתקרת
עליהם אלנבוה והם מן מכתובין ולם יכרגו אלי אלכבא בל תנבו פי אלעסכר: וירץ הנער ויגד
למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה: ורהט עולימא וחוי למשה ואמר אלדד
ומידד מתנבן במשריתא: פגא צבי גלאם ואכבר מוסי וקאל אן אלדד ומידד מתנביין פי אלעסכר:
ויען יהושע בן נון משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה כלאם: ואתיב יהושע בר נון משמשנה
דמשה מעולימוהי ואמר רבוני משה אסר ינון: פאגאבה יהושע אבן נון כאדם מוסי מן תלא
מידה וקאל יא סיידי מוסי אחבסהם: ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים
כי יתן יהוה את רוחו עליהם: ואמר ליה משה הקנאתי אתמקנא לי רעינא פון דיהון כל עמא
דיי' נביין ארי יתין יי' ית רוח נבואתיה עליהון: קאל לה מוסי הל תגאר לי לית צאר גמיע אמה
אללה אנביא באן יגעל מן נורה ונבוותה עליהם: ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישראל: ואת
כניש משה למשריתא הוא וסבי ישראל: פלמא אנצם מוסי אלי אלעסכר הו ושיוך בני אסרא:
ורוח נסע מאת יהוה ויגז שלוים מן הים ויטש על המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה
סביבות המחנה וכאמתים על פני הארץ: ורוחא נטלא מן קדם יי' ואפרח סלוין מן ימא ורמא על משרי
תא כמהלך יומא לכא וכמהלך יומא לכא סחור סחור למשריתא וכרום תרתין אמין על אפי ארעא:
הבת ריח מן ענד אללה פקטעת סלוי מן אלבחר ואלקתה עלי אלעסכר שביה במסיר יום ימנה ויסרה
וחואליה ואלתפאעה כין אלארץ דראעין: ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת
ויאספו את השלו הממעיט אסף עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה: וקם עמא
כל יומא ההוא וכל ליליא וכל יומא דבתרוהי וכנשו ית שליו דאזער כנש עסרא דגורין ושטחו
להון משטחין סחור סחור למשריתא: פקאם אלקום כאפה יומהם ולילתהם וטול נהארהם גדהם פגמעו
אסלוי אקלהם גמע עשרה' אכאבירא פסטחו להם מטוחא חואלי אלעסכר: הבשר עודנו בין שניהם

טרם יכרת ואף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאד׃ בסרא עד כען בין שניהון
עד לא פסק ורוגזא דיי תקיף בעמא וקטל יי בעמא קטול סגי לחדא׃ שלחם עאלה בין אסנא
נהם קבל אן ימצגוה אד אשתד גצב אללה עליהם פצרבהם צרבה עצימה גדא׃ ויקרא
שם המקום ההוא קברות התאוה כי שם קברו את העם המתאוים׃ וקרא ית שמיה דאתרא
ההוא קברי דמשאלי ארי תמן קברו ית עמא דשאילו׃ וסמי דלך אלמוצע קבור אלשהואת
לאנהם דפנוא הנאך אלקום אלמשתהיין׃ מקברות התאוה נסעו העם חצרות ויהיו בחצרות׃
מקברי דמשאלי נטלו עמא לחצרות והוו בחצרות׃ ורחלו מנה אלי חצרות פלבתוא אקאמו בהא׃

ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח׃
ומלילת מרים ואהרן במשה על עיסק אתתא שפירתא דנסיב ארי אתתא שפירתא
דנסיב רחיק׃ תכלמת מרים והרון במוסי בסבב אלמראה אלחסני אלתי תזוגהא לאנה
קד כאן אעתזלהא׃ ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר וישמע
יהוה׃ ואמרו הלחוד ברם במשה מליל יי הלא אף עמנא מליל ושמיע קדם יי׃ פקאלא אן
כאן מן אגל אנה ... ה פתראה וחדה פקט כאטבה אללה אליס קד כאטבנא איצא פסמע
אללה דלך׃ והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה׃ וגברא משה
עניותן לחדא מכל אנשא דעל אפי ארעא׃ וכאן מוסי רגלא כאשעא גדא אכתר מן
גמיע אלנאס אלדי עלי וגה אלארץ׃

ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל
אהל מועד ויצאו שלשתם׃ ואמר יי בתכיף למשה ולאהרן ולמרים פוקו תלתיכון
למשכן זמנא ונפקו תלתיהון׃ פקאל אללה גפלה למוסי והרון ומרים אכרגו תלאתתכם
אלי כבא אלמחצר פכרגו תלאתתהם׃ וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא
אהרן ומרים ויצאו שניהם׃ ואתגלי יי בעמודא דעננא וקם בתרע משכנא וקרא
אהרן ומרים ונפקו תרויהון׃ פתגלי אללה בעמוד גמאם קאם עלא באב אלכבא ונאדא
יא הרון ויא מרים פכרגא כלאהמא׃ ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה
במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו׃ ואמר שמעו כען פתגמי אם יהון לכון נביין
אנא יי בחזוון אנא מתגלי להון בחלמין אנא ממליל עמהון׃ קאל אסמעו כלאמי אן יכון
נביכמא אנא אללה תערפתה פי רויא או כאטבתה פי חלם׃ לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא׃
לא כן עבדי משה בכל ביתי מהימן הוא׃ ליס כדאך עבדי מוסי בל פי גמיע אמתי מחקק הוא׃
פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה׃
ממלל עם ממלל מלילנא עמיה בחיזו ולא בחדון ובדמות יקרא דיי מסתכל ומדין לא דחלתון
למללא בעבדי במשה׃ אן שפאהא אכאטבה ולזיא ולא באחאדית וצוור אללה אמלוכה עי
יראהא פמא באלכמא לם תכאפא אן תתכלמא פי עבדי מוסי׃ ויחר אף יהוה בם וילך׃ ותקף
רוגזא דיי בהון ואסתלק׃ פאשתד גצב אללה עליהם וארתפע נורה׃ והענן סר מעל האהל
והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת׃ ועננא אסתלק מעלוי נש
משכנא והא מרים חורא כתלגא ואתפני אהרן לות מרים והא סגירא׃ פלמא זאל אלגמאם

ען שׁבבא פאדר במריס יכיצא כשתלב פלמא שתפת הרון שי׳ מריס פארא בהא ברצא:
ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו:
ואמר אהרן למשה בבעו רבוני לא כען תשוי עלנא חובא דאטפשנא ודסרחנא: פקאל הרון
למוסי יא סידי לא תגעל עלינא כטייה פימא גהלנא אולטנאנא: אל נא תהי כמת אשר בצאתו
מרחם אמו ויאכל חצי בשרו: לא כען תתרחק דא מבינגא ארי אחתנא היא עלי כען על בסרא
מיתא הרין דבה ואתסי: לא תכון הדה כסקט כרג מן בטן אמה וקד תהרא נצף גסמה: ויצעק משה
משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה: וצלי משה קדי׳ למימר בבעו שהא אסי כען יתה: פדעא
מוסא רבה קאילא שלהם פאשפה א:
ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ
למחנה ואחר תאסף: ואמר יי׳ למשה ואלו אבוהא מנזף נזף בה הלא תתכלים שבעא יומין תסתגר
שבעא יומין מברא למשריתא ובתרכין תתכניש: פקאל אלה למוסי לואן אביהא בעק פי וגההא
אס יגב אן תסתחי מנה סבעת איאם פלתקף כדאך כארג ש עסכר ובעד דאך תגעם שיה: ותסגר
מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרים: ואסתגרת מרים מברא
למשריתא שבעא יומין ועמא לא נטל עד דאתכנישת מרים: פוקפת מרים כארג שעסכר סבעת
איאם ולם ירחל קום שי׳ אנצמאמהא: ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן: ובתר כין
נטלו עמא מחצרות ושרו במדברא דפארן: ובעד דאך רחלו מן חצרות ונזלו פי ברייה פרן:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל: ת״ס: שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני
ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם: שלח לך גוברין ויאללון ית
ארעא דכנען דאנא יהיב לבני ישר״ל גברא חד גברא חד לשבטא דאבהתוהי תשלחון כל רבא דבהון:
אבעת ברגא ירומו בלד כנעאן אלדי אנא מעטיה לבני אסר רגל ואחד מן סבט אבאיה תבעתו כל
כלשריף מנהם: וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל
המה: ושלח יתהון משה ממדברא דפארן על מימרא דיי׳ כלהון גוברין רישי בני ישראל אנון:
פבעת בהם מוסי מן ברייה פרן עלי קול אלה וכלהם רגא ריסא בני אסר: ואלה שמותם למטה
ראובן שמוע בן זכור: ואלין שמהתהון לשבטא דראובן שמוע בר זכור: והדה אסמאיהם מן סבט
ראובן שמוע אבן זכור: למטה שמעון שפט בן חורי: לשבטא דשמעון שפט בר חורי: ומן סבט
שמעון שפט בר חורי: למטה יהודה כלב בן יפנה: לשבטא דיהודה כלב בר יפנה: ומן סבט יהודה
כלב אבן יפנה: למטה יששכר יגאל בן יוסף: לשבטא דיששכר יגאל בר יוסף: ומן סבט יששכר יגא
אבן יוסף: למטה אפרים הושע בן נון: לשבטא דאפרים הושע בר נון: ומן סבט אפרים הושע אבן נון:
למטה בנימן פלטי בן רפוא: לשבטא בנימן פלטי בר רפוא: ומן סבט בנימין פלטי אבן רפוא: למטה
זבולן גדיאל בן סודי: לשבטא דזבולן גדיאל בר סודי: ומן סבט זבולון גדיאל אבן סודי: למטה יוסף למטה
מנשה גדי בן סוסי: לשבטא דיוסף לשבטא דמנשה גדי בר סוסי: ומן סבט יוסף פמן סבט מנשה
גדי אבן סוסי: למטה דן עמיאל בן גמלי: לשבטא דדן עמיאל בר גמלי: ומן סבט דן עמיאל בן גמלי: למטה
אשר סתור בן מיכאל: לשבטא דאשר סתור בר מיכאל: ומן סבט אשר סתור אבן מיכאל: למטה נפתלי
נחבי בן ופסי: לשבטא דנפתלי נחבי בר ופסי: ומן סבט נפתלי נחבי אבן ופסי: למטה גד גאואל בן
מכי:

מכי: לשבטא דגד גאוע בר מכי: ומן סבט גד גאוע אבן מכי: אלה שמות האנשים אשר
שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע: אין שמהת גבריה
ושלח משה לאללא ית ארעא וקרא משה להושע בר נון יהושע: הדה אסמא אלרגאל אלדי
בעת בהם מוסי ליחוזו אלבלד פסמי מוסי הושע אבן נון יהושע: וישלח אתם משה לתור
את ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה בנגב ועליתם את ההר: ושלח יתהון משה לאללא
ית ארעא דכנען ואמר להון סקו דא בדרומא ותסקון לטורא: ולמא בעת בהם מוסי ליחמו
בלד כנעאן קאל להם אצעדו פי אלדארום תם אצעדו פי אלגבל: וראיתם את הארץ מה
הוא ואת העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אם רב: ותחזון ית ארעא מה
היא וית עמא דיתיב עלה התקיף הוא אם חלש הזעיר הוא אם סגי: ואנצרו אלבלד מא הי
ואלקום אלמקימין בה אשדיד הם אם מסתרכי אקליל הם אם כתיר: ומה הארץ אשר הוא
ישב בה הטובה הוא אם רעה ומה הערים אשר הוא יושב בהנה הבמחנים אם ג
במבצרים: ומא ארעא דהוא יתיב בה הטבא היא אם בישא ומא קרויא דהוא יתיב
בהון הבפצחין אם בכרכין: ומא אלארץ אלדי הם סאכנהא אגידה אם רדייה ומא אלקרא
אלדי הם סאכנהא אפי אלבאדיה אם פי חצון: ומה הארץ השמנה הוא אם רזה היש בה עץ
אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים: ומא ארעא העתירא
היא אם מסכינא האית בה אילנין אם לא ותתקפון ותסבון מאבא דארעא ויומיא
יומי בכורין ענבין: ומא הית אלארץ אהי סמינה אם הזלא והל פיהא שגר מגרוס אם
לא ותשדדו וכד מן תמרהא והדא אפצל אואן בכור אלעגב: ויעלו ויתרו את הארץ
ממדבר צין עד רחב לבא חמת: וסליקו ואלילו ית ארעא ממדברא דצין עד רחב
למטי חמת: פצעדו וראמו אלבלד מן ברייה צין אלי רחוב אלי חמאה: ויעלו בנגב ויבא עד
חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים
וסליקו בדרומא ואתו עד חברון ותמן אחימן ששי ותלמי בני גיברא וחברון שבע שנין
אתבניאת קדם טאנים דמצרים: פצעדו אוולא אלי אלדארום וגאן אלי חברא ותם אחימן
ששי ותלמי בני אלגבארה וכאנת חברא קד בנת קבל צען מנבר מצר ז סנין: ויבאו עד נחל
אשכל ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישאהו במוט בשנים ומן הרמנים ומן
התאנים: ואתו עד נחלא דאתכלא וקצו מתמן עוברתא ואתכל ענבין חד ונטלוהי באריחא
בתרין ומן רמוניא ומן תיניא: וגאו אלי ואד אלענקוד וקטעו מן תמר חבלה ענקוד ענב ואחד וחמלוה
בארהק פימא בין אתנין ומן אלרמאן ומן אלתין: למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול
אשר כרתו משם בני ישראל: לאתרא ההוא קרא נחלא דאתכלא על עיסק דקצו מתמן בני
ישראל: לדלך סמי אלמוצע ואד אלענקוד בסבב אלענקוד אלדי קטעו מן תם בני אסראיל: וישבו מ
מתור הארץ מקץ ארבעים יום: ותבו מלאללא ארעא מסוף ארבעין יומין: פרגעו מן
כואס אלבלד בעד מ יום: וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן
קדשה וישיבו אתם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ: ואזלו ואתו לות משה ולות אהרן
ולות כל כנשתא דבני ישראל למדברא דפארן לרקם ואתיבו יתהון פתגמא וית כל כנשתא ואחזיאו

כה
יתאבא דארעא דמצ׳לחתו גאו ש׳ מוסי והארון וכאיר גמאעה׳ בני אסר׳ ש׳ בריה׳ פרן ש׳ רקים
ואנגא בו הכא שכבר. ופאיר שגמאעה ואודוהם תמר ש׳ ארץ׳: ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ
אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש היא וזה פריה: ואשתעיאו ליה ואמרו אתינא לארעא
דשלחתנא ואף עבדא חלב ודבש היא ודין אבה: וקצו עליה וקצו צרכה ש׳ שכלד שרי בעתת ב
בנא וחקא אנה יפיץ שלבן ושעסל והדא תמרה: אפס כי עז העם היושב בארץ והערים
בצרות גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם: לחוד ארי תקיף עמא דיתיב בארעא וקרויא
כריכן רברבן לחדא ואף בני גיבריא חזינא תמן: ערא אן שקום שמקימין פיה עזיזין ושקרת
חצינה עטימה גדא ותא בני שגבאבה ראינהם תם: עמלק יושב בארץ הנגב והחתי
והיבוסי והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על הים ועל יד הירדן: עמלקאה יתיב בארע
דרומא וחתאה ויבוסאה ואמוראה יתיב בטורא וכנענאה יתיב על ימא ועל כיף ירדנא: ש׳
עמשקה מקימין פי בלד שדארום ושחתיין ושיבוסיין ושאמוריין מקימין פי שגבל ושכנעניין
מקימין עלא שבחר ועלא שאט שארדן: ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה
וירשנו אתה כי יכול נוכל לה: ואצית כלב ית עמא למשה ואמר מסק נסק ונירת יתה ארי
מיכל ניכול לה: פאסכת כלב שקום ש׳ קול מוסי וקאל בל נצעד צעודא ונחוזה פאנא נקוי:
והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו: וגבריא דסליקו
עמיה אמרו לא נכול למיסק לות עמא ארי תקיף הוא מננא: ושקום שדי צעדו מעהם קאלו לא
נטיק אן נצעד ש׳ שקום לאנהם אשר מנא: ויציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל
לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה
אנשי מדות: ואפיקו שום ביש על ארעא דאלילו יתה לות בני ישראל למימר ארעא דעברנא
בה לאללא יתה ארע מקטלא יתבהא היא וכל עמא דחזינא בגוה אנשין דמשחן: ואכרבו
שטאמה דרויה עלא שבלד שדי ראמוה ש׳ בני אסר׳ קאילא שבלד שדי מרדנא פיה לנרומה הו
בלד יהלך אהלה ונמיע שקום שדי ראינאהם פיה דו מסאחה: ושם ראינו את הנפילים בני ענק
מן הנפלים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם: ותמן חזינא ית גיבריא בני ענק מן גיב
ריא והוינא בעיני נפשנא כקמצין וכין הוינא בעיניהון: וראינא תם שעלוג בני שגבאברה
מן עלוגהם פכנא פי עיוננא כשגראד וכדאך כנא פי עיונהם: ותשא כל העדה ויתנו את
קולם ויבכו העם בלילה ההוא: וארימת כל כנשתא ויהבו ית קלהון ובכו עמא בליליא ההוא:
פרפעת שגמאעה איצותהם ובכו פי תלך שלילה: וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו
אלהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו: ואתרעמו על משה ועל אהרן כל
בני ישראל ואמרו להון כל כנשתא לוי דמיתנא בארעא דמצרים או במדברא הדין לוי דמיתנא:
פתדמרו עלה מוסי ועלא הרון גמיע בני אסר׳ וקאלו להמא יא ליתנא מתנא פי בלד מצר או יא ליתנא
מתנא פי הדא שבר: ולמה יהוה מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז
הלוא טוב לנו שוב מצרימה: ולמא י״י מעיל יתנא לארעא הדא למיפל בחרבא נשנא וטפלנא
יהון לבזא הלא טב לנא דנתוב למצרים: ולא ידכלנא שלה הדא שבלד פנקע בשיף נסאנא ו

ואטפצא יצירו גנימה׃ יא אן נאעלה לנא נרגוע אלי מצר׃ ויאמרו איש אל אחיו
נתנה ראש ונשובה מצרימה׃ ואמרו גבר לאחוהי נמני רישא ונתוב למצרים׃ פקאל בעצהם
לבעץ נולי ריסא ונרגע אלי מצר׃ ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל׃
ונפל משה ואהרן על אפיהון קדם כל קהלא כנשתא דבני ישראל׃ פוקע מוסא והרון עלי וגוההם
בחצרה גמיע גמאעה בני אסראיל׃ ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם׃
ויהושע בר נון וכלב בר יפנה מן מאללי ארעא בזעו לבושיהון׃ ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן
ראימי אלבלד כרקו תיאבהם׃ ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה
לתור אתה טובה הארץ מאד מאד׃ ואמרו לכל כנשתא דבני ישראל למימר ארעא דעברנא
בה לאללא יתה טבא ארעא לחדא לחדא׃ פקאלו לגמאעה בני אסראיל קאילא אלבלד אלדי ימררנא פיה
לנרומה כלר גייד גדא גדא׃ אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ ג
אשר היא זבת חלב ודבש׃ אם רעוא בנא יי ויעיל יתנא לארעא הדא ויתנה לנא ארעא דהיא
עבדא חלב ודבש׃ אן כאן ללה מרצאה פינא אדכלנא הדה ווהבה לנא בלד יפיץ אלבן ועסלא׃ אך
ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו
אל תיראום׃ ברם במימרא דיי לא תמרדון ואתון לא תדחלון מן עמא דארעא ארי בידנא מסירין
אנון עדא תקפהון מנהון ומימרא דיי בסעדנא לא תדחלון מנהון׃ אמא עלא אללה פלא תתמר
דון ואנתם לא תכאפו אהל אלבלד לאנהם טעאמנא וקד זאל עלהם ענהם ואללה מענא
פלא תכאפוהם׃ ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יהוה מלא את המשכן׃ ואמרו
כל כנשתא למרגם יתהון באבניא ויקרא דיי אתמלי ית משכנא במשכן זמנא לכל בני
ישראל׃ פקאל גמיע אהל אלמחצר אן ירגמוהמא בחגארה ונור אללה צהר פי כבא אלמחצר
לגמיע בני אסראיל׃ פ ויאמר יהוה אל משה עד אנה
ינאצני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתת אשר עשיתי בקרבו׃ ואמר יי למשה
עד אמתי יהון מרגזין קדמי עמא הדין ועד אמתי לא יהימנון במימרי בכל אתיא דעבדית ביניהון
תם קאל אללה למוסי אלי כם יעצוני הולאי אלקום ואלי כם לא יומנון בי מע גמיע אלאיאת אלתי צנעת
תהא פימא בינהם׃ אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו׃ אמחינון
במותא ואשיצינון ואעביד יתך לעם רב ותקיף מנהון׃ יסתחקו אן אצרבהם בלובא ואנפיהם
ואצנע מנך אמה אכתר ואעז מנהם׃ ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכחך את
העם הזה מקרבו׃ ואמר משה קדם יי וישמעון מצראי ארי אסיקתא בחילך ית עמא הדין מביניהון
קאל מוסי ללה ויסמעון אלמצריון אלדי אצעדת הולאי אלקום מן בינהם בקדרתך׃ ואמרו אל יושב
הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה ועננך
עמד עליהם ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה׃ ואמרון ליתיב עמא
ארעא הדא דשמעו ארי את יי דשכינתך שריא בגו עמא הדין דבעיניהון חזן שכינת יקרא
דיי ועננך מטל עליהון ובעמודא דעננא את מדבר קדמיהון ביממא ובעמודא דאישתא ב
ליליא׃ פיקולון מע אהל אלבלד אלדי סמעו אנך אללה נורך מאיר פימא בין הולאי אלקום עין בעין ילוחה

ובמאמך
מקים

מקים עליהם ובעמוד מן גמאם תסיר בין אידיהם נהארא ובעמוד מן נאר לילא׃ והמתה את
העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר׃ ותקטיל ית עמא הדין כגברא חד
ויימרון עממיא דשמעו ית שמע גבורתך למימר׃ פאדא קתלתהם אגמעין כרגל ואחד קאל גמיע
אלאמם אלדי סמעו אכבארך הדא קאילין׃ מבלתי יכלת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר
נשבע להם וישחטם במדבר׃ מדלית יכלא קדם יי לאעלא ית עמא הדין לארעא דקיים להון וקטלנון
במדברא׃ במא לם יטיק רבהם אן ידכלהם אלי הדה אלבלד אלדי אקסם להם קתלהם פי אלבר׃ ועתה
יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר׃ וכען סגי חילא קדמך יי כמא דמלילתא למימר׃ ואן
יתבין עטם קדרתך יא רב כמא קלת לי׃ יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא
ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים׃ יי מרחיק רגז ומסגי למעבד טבון שביק
לעויין ולמרוד סלח לדתיבין לאוריתיה ולדלא תיבין לא מזכי מסער חובי אבהן על בנין מרדין על
דר תליתאי ועל דר רביעאי׃ אללה טויל אלמהל כתיר אלפצל גאפר אלדנב ואלגרם ויברי ולא יברי
מטאלב בדנוב אלאבא מע אלבנין ואלתואלת ואלרואבע׃ סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר
נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה׃ שבוק כען לחובי עמא הדין כסגיאות טבותך וכמא דשבקתא
לעמא הדין ממצרים ועד כען׃ אצפח רבנא אלאי אלקום בכתרה פצלך וכמא אחתמלת להם
מן מצר ואלי אלאן׃ ויאמר יהוה סלחתי כדברך׃ ואמר יי שבקית כפתגמך׃ קאל אללה קד צפחת
ענהם אלמעאגלה כמא קלת׃ ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ׃ וברם קיים אנא ד״
ומליא יקרא דיי ית כל ארעא׃ ואלאן ובאקי אלדאים ואלדי ימלא גמיע אלעאלם׃ כי כל האנשים
הראים את כבודי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא
שמעו בקולי׃ ארי כל גבריא דחזו ית יקרי וית אתותי דעבדית במצרים ובמדברא ונסיאו
קדמי דנן עסר זמנין ולא קבילו למימרי׃ אן גמיע אלרגאל אלדין ראו כרמי ואיאתי אלדי צנעתהא
פי מצר ופי אלבר ואמתחנוני הדה אלמרה אלעאשרה ולם יקבלו אמרי׃ אם יראו את הארץ
אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא יראוה׃ אם יחזון ית ארעא דקיימית לאבהתהון וכל
דארגיזו קדמי לא יחזונה׃ אן ראו אלבלד אלדי אקסמת לאבאיהם וכדאך כל מן יעציני לא
יראה׃ ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא
שמה וזרעו יורשנה׃ ועבדי כלב חלף דהות רוח אחרי עמיה ואשלים בתר דחלתי ואעי
לניה לארעא דעל לתמן ובנוהי ירתנה׃ ואמא עבדי כלב נזא מא כאן לה ראי אכר אתבע
בה טאעתי פאני אדכלה אלבלד אלדי צאר אליה ולנסלה יורתה׃ והעמלקי והכנעני יושב ב
בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר דרך ים סוף׃ ועמלקאה וכנענאה יתיב במישרא מחר אתפנו
וטולו לכון למדברא אורח ימא דסוף׃ ואלעמלקיין ואלכנעניין מקימין פי אלמרג פזולו מן גד וארחלו אלי אלבר
טריק בחר אלקלזם׃ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃
ומליל יי עם משה ועם אהרן למימר׃ תם כלם אללה מוסי והרון תכלימא׃ עד מתי לעדה הרעה הזאת
אשר המה מלינים עלי את תלנות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי׃ עד אמתי לכנשתא
בישתא הדא דאנון מתרעמין עלי ית תרעמת בני ישראל דאנון מתרעמין עלי שמיע קדמי׃ אלי כם אבג

הדה גמאעה שררייה שדי למלת שאמנה עליי לקד סמעת תדמרהם שדי תרמרו עליי: אמר
אלהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם: אימר להון קיים אנא
אמר יי אם לא כ מא דמלילתון קדמי כין אעבד לכון: קל להם ובקאי ש ראים יקול שה אן לם
אצנע בכם כמא קלתם בחצרתי: במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקודיכם לכל מספרכם מבן
עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי: במדברא הדין יפלון פגריכון וכל מנינכון לכל חשבנכון
מבר עסרין שנין ולעילא דאתרעמתון עליי: ופיהדא שיום שבר הקע אגסאדכם מכל מעדוד
ומחצא מנכם והו מן אבן עשרין סנה פצאעדא כמא תדמרתם עליי: אם אתם תבאו אל הארץ
אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון: אם אתון תיעלון
לארעא דקיימית במימרי לאשראה יתכון בה אלהין כלב בר יפנה ויהושע בר נון: אן אנתם
דכלתם שבלד שדי אקסמת באמרי אן אסכנכם פיה שא כלב אבן יפנה ויהושע אבן נון:
וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר מאסתם בה:
וטפלכון דאמרתון לבזא יהון ואעיל יתהון וידעון ית ארעא דקצתון בה: ואטפאלכם שדי
קלתם אנהם יצירון גנימה פאני ארכלהם חתי יערפון פצילת שבלד שדי זהדתם פיה: ופגריכם
אתם יפלו במדבר הזה: ופגריכון דילכון יפלון במדברא הדין: ואמא אגסאדכם אנתם יקעו פי הדי
שבר: ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר:
ובניכון יהון מאחרין במדבר ארבעין שנין ויקבלון ית חוביכון עד דיסופון פגריכון במדברא:
ובניכם יקימון תאיהין פי שבר מסנה פירמון טגיאנכם שיפנא אגסאדכם פיה: במספר הימים
אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאו את עונתיכם ארבעים
שנה וידעתם את תנואתי: במנין יומיא דאלילתון ית ארעא ארבעין יומין יומא לשתא
יומא לשתא תקבלון ית חוביכון ארבעין שנין ותדעון ית דאתרעמתון עליי: באחצא
איאם שדי רמתם פיהא שבלד ארבעין יומא לכל יום סנה תחמלון אוזארכם שא תמאם מ
סנין פתערפון מוצע אענאתי: אני יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה
הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימתו: אנא יי גזרית במימרי אם לא דא
אעביד לכל כנשתא בשתא הדא דאזדמנו עלי במדברא הדין יסופון ותמן ימותון: אנא
שלה קלת דשך ואענעה בגמיע הדה שגמאעה שמגתמעה עליי פי הדי שבר יפנון בשמות:
לו והאנשים אשר שלח משה לתור את הארץ וישבו וילונו עליו את כל העדה להוציא
דבה על הארץ: וגבריא דשלח משה לאללא ית ארעא ותבו ואר עימו עלוהי ית כל
כנשתא לאפקא שום ביש על ארעא: ואלרגאל שדי בעת בהם מוסי לירוכו שבלד פרגעו ו
ומלו עליה גמיע שגמאעה ואכרגו שנאעה ען שבלד: וימתו האנשים מוציאי דבת הארץ
רעה במגפה לפני יהוה: ומיתו גבריא דאפיקו שום ביש על ארעא במותנא קדם יי: פמאת
אולאיך שרגאל בשדאס בין ידי שלה: ויהושע בן נון וכלב בן יפנה חיו מן האנשים ההם
ההלכים לתור את הארץ: ויהושע בר נון וכלב בר יפנה אתקיימו מן גבריא האנון דאזלו לאל
לא ית ארעא: ויהושע אבן נון וכלב אבן יפנה עאשו מן גמלת שרגאל שדי מצו לירומו שבלד: ויהי

משה

משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד: ומליל משה ית פתגמיא
האלין לכל בני ישראל ואתאבלו עמא לחדא: ולמא כלם מוסי בהדי׳ שכלאם גמאעת בני אסראי׳
חזן שקום גדא: וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר אמר
יהוה כי חטאנו: ואקדימו בצפרא וסליקו לריש טורא למימר הא אנחנא סלקין לאתרא
דאמר יי׳ ארי חבנא: ואדלגו בשבראה ועעדן שי׳ ראס שגבל וקשו האנחן צאעדין שי׳ שמוצע
שרי אמרנא שלה פקד יאכטאנא: ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא לא תצלח:
ואמר משה למא דנן אתון עברין על גזירת מימרא די׳ והיא לא תצלח: קשלכהם יאקוס לא תרת
גאוזו אמר שלה פאנהא לא תנגח: אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם: לא תסקון
ארי לית שכינתא די׳ בניכון ולא תתברון קדם בעלי דבביכון: פלא תצעדו אן כור שלה לים הו מעכם
ולא תנעדמו מן בין אעדאיכם: כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על שבתם מ׳
מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה עמכם: ארי עמלקאה וכנענאה תמן קדמיכון ותפלון בחרבא ארי
על כין תבתון מבתר פלחנא די׳ ולא יהי מימרא די׳ בסעדכון: פאן שעמלקיין ושכנעניין תם בין
אידיכם פתקעון בשסיף לאנכם קד רגעתם ען טאעת שלה פלא יכון שלה מעכם: ויעפלו לעלות
אל ראש ההר וארון ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה: וארשעו למסק לריש טורא
וארון קימא די׳ ומשה לא עדו מגו משריתא: פאעתדו וצעדו שא ראס שגבל וצנדוק עהד שלה
ומוסי לים יזולא מן וסט שעסכר: וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכום ויכתום עד החרמה:
ונחת עמלקאה וכנענאה דיתיב בטורא ההוא ומחונון וטרדונון עד חרמה: פנזל שעמלקיין ושכנעניין
שמקימין פי דשך שגבל פצרבוהם ואטמוהם שי׳ חרמה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל ארץ מושבתיכם
אשר אני נתן לכם: מליל עם בני ישר׳ ותימר להון ארי תיעלון לארע מותבניכון דאנא יהיב לכון:
מרכני אסל וקל להם אדי דכלתם שי׳ בלד סכאכם שרי אנא מרסלכם הכאך: ועשיתם אשה ליהוה
עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן:
ותעבדון קרבנא קדם יי׳ עלתא או נכסת קדשיא לפרשא נדרא או בנדבתא או במועדיכון ל-
למעבד לאתקבלא ברעוא קדם יי׳ מן תורי או מן ענא: פקרבתם קרבאנא ללה צעידה או דבחא
תסויג נדרא או תברעא או פי אעיאדכם ואדדתם אן יכון מקבולא מרצוא ללה מן שבקר:
ז׳ או מן שגנם: והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון בלול ברבעית ההין שמן:
ויקריב דמקריב קרבניה קדם יי׳ מנחתא סלתא עסרונא דפיל ברבעות הינא משחא: פיקרב
קרבאנה יצאחב לשר שקרבאן ללה מעה מן שבר עשרא כמדיא מלתותא ברבעקסט דהן: ויין
לנסך רביעית ההין תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד: וחמרא לנסכא רבעות הינא
תעביד על עלתא או לנכסת קדשיא לאמרא חד: וכמר לשמזאג רבעקסט תצנעהא מע
שצעידה או מע שדבח לשחמל שואחד: או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים בלולה
בשמן שלשית ההין: או לדכרא תעביד מנחתא סלתא תרין עסרונין דפילא במשח תלתות
הינא: ולשכבש תקרב מן שבר עשרין כמד מלתותבתלת קסט דהן: ויין לנסך שלשית

היין

היין תקריב ריח ניחח ליהוה: וחמרא לנסכא תלתות הינא תקריב לאתקבלא ברעוא ק׳
וכמרא לשמזאג תלת קסט תקרבה מרצ׳י מקבול ללה: וכי תעשה בן בקר עלה או זבח
לפלא נדר או שלמים ליהוה: וארי תעביד בר תורי עלתא או נכסת קודשיא לפרשא נ
נדרא או נכסת קודשיא קדם יי: ואן צנעת מן אלבקר צעידה או דבחא תסויג נדרא או —
סלאמה ללה: והקריב על בן הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים בלול בשמן חצי ההין
ויקריב על בר תורי מנחתא סלתא תלתא עסרונין דפיל במשח פלגות הינא: פיקרב מע
מן טבר תלתת עשור סמד מלתות בנצף קסט דהן: ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח
ניחח ליהוה: וחמרא תקריב לנסכא פלגות הינא קרבן דמתקבל ברעוא קדם יי: וכמר
קלבה לשמזאג נצף קסט מקבול מרצ׳י ללה: ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או
לשה בכבשים או בעזים: כדין יתעביד לתורא חד או לדכרא חד או לאמר באמריא
או בעזיא: כדאך יצנע מע כל תור ומע כל כבש ומע כל ראס מן צאן או מן מאעז
כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם: כמנין דתעבדון כדין תעבדון לחד
כמניניהון: בחסב כל כבש וכמע כל ראס מן צאן או מן מע: בחסב איצא מע תקרבון מנה
כדאך איצנעו מע כל ואחד מן מחציין: כל האזרח יעשה ככה את אלה להקריב אשה
ריח ניחח ליהוה: כל יציבא יעביד כדין ית אלין לקרבא קרבן דמתקבל ברעוא קדם יי: כדא
יצנע כל צריח אדא קרב קרבאנא מקבולא מרציא: וכי יגור אתכם גר או אשר בתוככם
לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה כאשר תעשו כן יעשה: וארי יתגייר עמכון
גיורא או דביניכון לדריכון ויעביד קרבן דמתקבל ברעוא קדם יי כמא דתעבדון כין יעביד
ואי דכיל דכל בינכם או סכן פי מא בינכם עלי מר אגיאלכם פעמל קרבאנא ואראד אן
יכון מקבול מרצ׳י ללה פכמא תצנעו כדאך יצנע: הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם
לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה: קהלא קימא חד לכון ולגיורא דיתגיירון קים עלם כ
לדריכון כותכון כגיורא יהי קדם יי: יא איה אלגמע רסם ואחד לכם וללגריב אלדכיל לכם אלדהר
עלי מר אגיאלכם כמא אנתם כדאך אלגריב מתלכם בין ידי אללה: תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם
ולגר הגר אתכם: אוריתא חדא ודינא חד יהי לכון ולגיוריא דיתגיירון עמכון: כדאך שריעה
ואחדה והכם ואחד יכון לכם וללגריב אלדכיל פימא בינכם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם בבאכם אל
הארץ אשר אני מביא אתכם שמה: מליל עם בני ישראל ותימר להון במיעלכון לארעא
דאנא מעיל יתכון לתמן: מר בני אסר׳ וקל להם אדא דכלתם אלבלד אלדי אנא מדכלכם איה
והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה: ויהי במיכלכון מלחמא דארעא תפרשון —
אפרשותא קדם יי: פמתי מא אכלתם מן טעאמה פארפעו רפיעה ללה: ראשית עריסתכם חלה
תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה: ריש עצותכון חלתא תפרשון אפרשותא כמא
דמפרשין מן אידרא כין תפרשון יתה: אול עגינכם גרדקה תרפעוהא: מראשית עריסתיכם
תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם: מריש עצותכון תתנון קדם יי אפרשותא לדריכון: וכדלך אול
עגינכם תגעלו ללה רפיעה עלי מר אגיאלכם:
וכי תשגו

ולא תעשו את כל המצות האלה אשר דבר יהוה אל משה׃ וארי תשתלון ולא תעבדון ית כל
פקודיא האלין דמליל יי עם משה׃ ואד׳א סהותם ולם תעמלו הד׳ה אלוצאיא אלתי אמר אללה בהא מוסי׃
את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם׃ ית כל דפקיד
יי לכון בידא דמשה מן יומא דפקיד יי ולהלאה לדריכון׃ מת׳ל גמיע מא אמרכם אללה בה עלי יד
מוסי מן יום אבתדי בשמר והלם עלי מראבישכם׃ והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל
העדה נעשתה לשגגה ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו
כמשפט ושעיר עזים אחד לחטאת׃ ויהי אם מעיני כנשתא אתעבידת לשלו ויעבדון כל
כנשתא תור בר תורי חד לעלתא לאתקבלא ברעוא קדם יי ומנחתיה ונסכיה כדחזי וצפיר בר עזין
חד לחטתא׃ פאן כאן סהו ען עיון אלגמאעה פליעמלו רתא מן אלבקר צעירה מרצייה מקבולה לדה׃
ומעה בר ומזאג כמא יגב ועתודא מן אלמאעז לאלד׳כוה׃ וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח
להם כי שגגה הוא והם הביאו את קרבנם אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה על שגגתם׃ ויכפר
כהנא על כל כנשתא דבני ישראל וישתביק להון ארי שלותא היא ואינון איתיאו ית קרבנהון
קרבנא קדם יי וחובתהון קדם יי על שלותהון׃ ויסתגפר אלאמאם ען גמאעה בני אסראיל פיגפר להם
אד׳ ד׳לך סהו והם פאתו בצעידתהם קרבאנא ללה וד׳כותהם עלי סהוהם׃ ונסלח לכל עדת
בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה׃ וישתביק לכל כנשתא דבני ישראל
ולגיוריא דיתגיירון ביניהון ארי לכל עמא בשלותא׃ פיגפר לגמאעה בני אסראיל ולגריב
אלדכיל פימא בינהם אד׳ גמיע אלשעב עלי סהו׃ ואם נפש אחת
תחטא בשגגה והקריבה עז בת שנתה לחטאת׃ ואם אנש חד יחוב בשלו ויקריב עזא בת
שתה לחטתא׃ ואן אכטא אנסאן ואחד בד׳לך סהוא פליקרב שאה אבנה סנתהא לד׳כוה׃
וכפר הכהן על הנפש השגגת בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו׃ ויכפר כהנא
על שלותא דאשתלי במיחביה בשלו קדם יי לכפרא עלוהי וישתביק ליה׃ פיסתגפר אלאמאם
ען ד׳לך אלאנסאן אלסאהי עלי מא אכטא סהוא בין ידי אללה פיגפרלה ויצפח ענה׃ האזרח
בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה׃ יציבא בבני ישראל
ולגיוריא דיתגיירון ביניכון אוריתא חדא יהי לכון לדיעביד בשלו׃ אלצריח מן בני אסראיל ואלגריב
אלדכיל פימא בינהם שריעה ואחדה תכון לכם למן יכטי סהוא׃ והנפש אשר תעשה ביד רמה
מן האזרח ומן הגר את יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה׃ ואנש דיעביד
ברש גלי מן יציביא ומן גיוריא קדם יי הוא מרגיז וישתיצי אנשא ההוא מעמיה׃ ואי אנסאן
ענע ד׳לך ביד רפיעה מן אלצריח ואלדכיל פהו קאדף רבה ויקטע ד׳לך אלאנסאן מן בין קומה׃
כי דבר יהוה בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא עונה בה׃ ארי על פתגמא די
בסר וית פקודוהי אשני אשתיצאה ישתיצי אנשא ההוא חוביה ביה׃ למא אזרא בכלאם
אללה ופסך עהדה פיקטע ד׳לך אלאנסאן אנקטאעא ווזרה עליה׃
ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת׃ והוו בני ישראל במדברא
ואשכחו גברא דמגבב אעין ביומא דשבתא׃ ולמא אקאם בנו אסראיל פי אלבר וגדו רגלא

יחתטב חטבא פיום שבת ויקריבו אתו המצאים אתו מקשש עצים אל משה ואל
אהרן ואל כל העדה: וקריבו יתיה דאשכחו יתיה כד מגביב אעין לות משה ולות אהרן ולות
כל כנשתא: פקדמוה שרי וגדוה יחתטב חטבא שא מוסי והרון ומאיר גמאעה: ויניחו אתו
במשמר כי לא פרש מה יעשה לו: ואסרו יתיה בבית מטרא ארי לא אתפרש להון מא
דיעבדון ליה: וושעוה פי שגכם לאנה לם יפסר להם מא יצנע בה: ויאמר
יהוה אל משה מות יומת האיש רגום אתו באבנים כל העדה מחוץ למחנה: ואמר יי למשה
אתקטלא יתקטיל גברא רגומו יתיה באבניא כל כנשתא מברא למחנה: פקל שלה למוסי
יקתל שרגל קתלא ורשר אן ירגמוכה בשחגארה גמיע שגמאעה כארג שעסכר: ויציאו
אתו כל העדה אל מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה יהוה את משה:
ואפיקו יתיה כל כנשתא למברא למשריתא ורגמו יתיה באבניא ומית כמא דפקיד יי
ית משה: פאכרגוה כארג שעסכר ורגמוה בשחגארה חתי מאת כמא אמר שלה מוסי:

ויאמר יהוה אל משה לאמר: ואמר יי למשה למימר: וקל שלה למוסי קאילא: דבר אל
בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על
ציצת הכנף פתיל תכלת: מליל עם בני ישראל ותימר להון ויעבדון להון כרספדין על כנפי
כסיתהון לדריהון ויתנון על כרוספד כנפא חוטא דתכילתא: מרבני אסל וקל להם אן יצנעו
להם דואבה עלי אכנאף אזרהם עלי מר אגיאלהם ויגעלו עלי דואבת שכנף סלך אסמאנגוני
והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו
אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: ויהון לכון לכרספדין ותחזון
יתיה ותדכרון ית כל פיקודיא דיי ותעבדון יתהון ולא תטעון בתר הרהור לבכון ובתר חיזו
עיניכון דאתון טען בתריהון: פתכון תלך דואבה שאהרה תרונהא פתדכרון גמיע וצאיא
שלה ותעמלוהא ולא תרומו ורא אתבאע קלובכם ועיונכם שדי אנתם טאגיון וראהם:
למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: בדיל דתדכרון ותעבדון
ית כל פקודי ותהון קדישין קדם אלהכון: לשדלכי תדכרו דשך ראימא פתעמלו גמיע
וצאיאי פתכונו מקדסין לרבהם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם: אנא יי אלהכון דאפיקית יתכון מארעא דמצרים
למהוי לכון לאלה אנא יי אלהכון: אנא שלה רבכם ארי אכרגתכם מן בלד מצר לאכון לכם
שאהא אנא שלה רבכם ראים שבקיא:

קיט פסוקים פלטי סימן

ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני
אליאב ואון בן פלת בני ראובן: ואתפליג קרח בר יצהר בר קהת בר לוי ודתן ואבירם בני
אליאב ואון בר פלת בני ראובן: ותקדם קרח אבן יצהר אבן קהת אבן לוי ודתן ואבירם אבני אליאב
ואון אבן פלת מן בני ראובן: ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי
עדה קראי מועד אנשי שם: וקמו לאפי משה וגבריא מבני ישראל מאתן וחמשין רברבי
כנשתא מערעי זמן אנשין דשמא: פוקפו אמאם מוסי ואנאס מן בני אסר מאיתין וכמסין

חשואף

אשר אף שגמאעה ריאסת מחצ׳ר דוי אסמא׃ ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם
כי כל העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה׃ ואתכנישו על משה ועל
אהרן ואמרו להון סגי לכון ארי כל כנשתא כלהון קדישין וביניהון שריא שכינתא דיי׳ ומה דין
אתון מתרברבין על קהלא דיי׳׃ ופתגמעו עלי מוסי והרון וקאלו להמא חסבכמא ריאסה אד גמאעה
כלהם מקדסין ופימא בינהם נור אללה פלמא בשכם תאתשרפאן עלי גוק אללה׃ וישמע משה ויפל
על פניו׃ ושמע משה ונפל על אפוהי׃ פסמע מוסי׳ ווקע עלי׳ וגהה ילתמס שוחיו׃ וידבר אל קרח
ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו
יקריב אליו׃ ומליל עם קרח ועם כל כנשתיה למימר בצפרא ויהודע יי׳ ית דכשר ליה וית
דקדיש ויקריב לקדמוהי וית דיתרעי בה יקריב לשמשותיה׃ וכלם קרח וכל גמאעתה וקאל
להם גדא יערף אללה אלדי הו לה ומן אלקדוס פיקרבה אליה ומן יכתארה יקרבה אליה׃ זאת עשו
קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו׃ דא עבידו סבו לכון מחתיין קרח וכל כנשתיה׃ אצנעו
כלה כדו מגאמר אקרח וכל גמאעתה׃ ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר
והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי׃ והבו בהון אישתא ושויאו
עליהון קטורת בסמין קדם יי׳ מחר ויהי גברא דיתרעי יי׳ הוא קדיש סגי לכון בני לוי׃ ואגעלו
עליהא נארא ושקו עליהא בכורא בין ידי אללה גדא ואי רגל יכתארה אללה הו אלמקדס חסבכם
דלך יא בני לוי׃ ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי׃ ואמר משה לקרח שמעו כען בני
לוי׃ וקאל מוסי לקרח אסמעו דלך יא בני לוי׃ המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם
מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם׃
הזעיר לכון ארי אפריש אלהא דישראל יתכון מכנשתא דישראל לקרבא יתכון לקדמוהי למפלח
ית פלחן משכנא דיי׳ ולמיקם קדם כנשתא לשמשותהון׃ אקליל ענדכם אד אפרזכם אלאה אסר
מן גמאעתהם פיקרבכם אליה לתכדמון מסכנה ותקפו בין ידי גמאעה תכדמוהם׃ ויקרב אתך ואת
כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם כהנה׃ וקריב יתך וית כל אחך בני לוי עמך ובען אתון אף
כהונתא רבתא׃ פכלאך קרבך וסאיר אכותך בני לוי מעך חתי טלבתם אלאמאמה איצא׃ לכן
אתה וכל עדתך הנעדים על יהוה ואהרן מה הוא כי תלונו עליו׃ בכין את וכל כנשתך דאזדמ
תון על יי׳ ואהרן מא הוא ארי אתרעמתון עלוהי׃ לדלך אנת וכל גמועך מגתמעין עלי אללה
והרון מן הו חתי תתדמרון עליה׃ וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא
נעלה׃ ושלח משה למקרי לדתן ולאבירם בני אליאב ואמרו לא ניסק׃ תם בעת מוסי
לידעו ברתן ואבירם בני אליאב פקאלא לא נציר אליה׃ המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב
ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר׃ הזעיר ארי אסיקתנא מארע עבדא חלב
ודבש לקטלותנא במדברא ארי אתרברבת עלנא אף אתרברבא׃ אקליל מא אצעדתנא מן בלד
יפיץ אלבן ואלעסל לתקתלנא פי אלברחתי תתרווס עלינא איצא תתרווסא׃ אף לא אל ארץ זבת
חלב ודבש הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעלה׃ בם
לא לארע עבדא חלב ודבש איעלתנא ויהבת לנא אחסנת חקלין וכרמין העיני גבריא האנון

והיש לה לעזריא לאנכק׃ ואיצא לסקדכלכא שא בלדיפיז לכנא ועסלא ולא אעטיתנא
כחלה שיעה אוכרם פלזתהרדת אולאיך שקום כקלוע עיונהם לם נציר שיר׃ ויחר למשה
מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את
אחד מהם׃ ותקיף למשה לחדא ואמר קדם יי לא תקביל ברעוא קרבנהון לא חמרא דחד
מנהון שחרית ולא אבאישית לחד מנהון׃ פאשתד עלי מוסי גדא פקש שלהם לא תקבל
בכורהם ידל בה עלי אני אסכר לאחדהם חמארא פצלא עלי אן אסי שא אחדהמא׃ ויאמר
משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר׃ ואמר משה לקרח אנת
וכל כנשתך הוו זמינין לקדם יי את ואנון ואהרן מחר׃ ותם קש מוסי לקרח אנת וכל גמועך
אחצרו בין ידי שלה מעהרון גדא׃ וקחו איש מחתתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם
לפני יהוה איש מחתתו חמשים ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו׃ וסבו גבר
מחתיתיה ותתנון עליהון קטורת בסמין קדם יי גבר מחתיתיה מאתן וחמשין מחתיין ואת
ואהרן גבר מחתיתיה׃ ולי אכד כל ואחד מגמרתה ושקו עליהא בכורא וקדמוהא בין ידיי
שלה מאיתין וכמסין מגמרה ואנת והרון כל ואחד מגמרתה׃ ויקחו איש מחתתו ויתנו
עליהם אש וישימו עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן׃ ונסיבו גבר
מחתיתיה ויהבו עליהון אישתא ושויאו עליהון קטורת בסמין וקמו בתרע משכן
זמנא ומשה ואהרן׃ פאכדו כל ואחד מגמרתה וגעלו פיהא נארא ושקו עליהא בכורא ווקפו
עלי באב כבא שמחצר וכוסי והרון׃ ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד
וירא כבוד יהוה אל כל העדה׃ ואכניש עליהון קרח ית כל כנשתא לתרע משכן זמנא
ואתגלי יקרא דיי לכל כנשתא׃ וגווק עליהם קרח גמיע גמאעה שאבאב כבא שמחצר
פצהר כור שלה לגמיעהם׃
ב וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ ומליל יי עם משה ולאהרן למימר׃ תסכלם שלה
מוסי והרון קאילא׃ הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע׃ אתפרשו מגו כנשתא
הדא ואשיצי יתהון כשעא׃ אן אנפרזתם מן בין הדה גמאעה אפניתהם כטרפה׃ ויפלו
על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצף׃
ונפלו על אפיהון ואמרון אל אלה רוחיא לכל בסרא גברא חד יחוב ועל כל כנשתא
יהי רגזא׃ פוקעא עלא וגוההמא וקלא יא טאיק יא שאה ארואח כל בשרי ארגל
ואחד יכטי ועלא סאיר גמאעה תסכט׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ומליל יי עם משה למימר׃ דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן
קרח דתן ואבירם׃ מליל עם כנשתא למימר אסתלקו מסחור סחור למשכנא דקרח
דתן ואבירם׃ מר שגמאעה וקל להם ארתפעו ען חואלי מסכן קרח דתן ואבירם׃ ויקם
משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל׃ וקם משה ואזל לות דתן ואבירם
ואזלו בתרוהי סבי ישראל׃ וקאם מוסי ומצא שא דתן ואבירם ומצו מעה שיוך בני אסר׳
וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם
פן תספו בכל חטאתם׃ ומליל עם כנשתא למימר זורו כען מעלוי משכני גובריא חיביא

האלין ולא תקרבון בכל דילהון דלמא תלקון בכל חוביהון: פקאל לגמאעה וקל להם אעתזלו
ען אכבית הולאי אלקום אלט׳ אלמין ולא תדנו בשי ממא הו להם כלא תנספו בגמיע כטאיאהם:
ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם
ז מעל ובניהם וטפם: ואסתלקו מעלוי משכנא דקרח דתן ואבירם מסחור סחור ודתן ואבירם נפקו
קימין בתרע משכניהון ונשיהון ובניהון וטפלהון: פארתפעו ען חואלי מסכן קרח דתן ואבירם
והמא איצא כרגו פאנתצבא עלי באב כבאהמא ונסאהם ובניהם ואטפאלהם לירו מא יכון:
ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי: ואמר
משה בדא תדעון ארי י״י שלחני למעבד ית כל עובדיא האלין ארי לא מרעותי: פקאל מוסי בהדה
אלחאל תעלמון אן אללה בעתני לאעמל גמיע הדה אלאעמאל ליס מן תלקא נפסי: אם כמות כל האדם
ימתון אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני: אם כמותא דכל אנשא ימותון
אלין וסעורא דכל אנשא יסתער עליהון לא י״י שלחני: אן מאת הולאי אלקום כמות כל אלנאס
וטולבו כמטאלבתהם ליס אללה בעתני: ואם בריאה יברא יהוה ופצתה האדמה את פיה ובלעה
אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה: ואם
בריאה יברי י״י ותפתח ארעא ית פומה ותבלע יתהון וית כל דילהון ויחתון כד חיין לשאול
ותדעון ארי ארגיזו גבריא האלין קדם י״י: ואן כלק אללה כלקא באן תפתח אלארץ פאהא פתב׳
תלעהם ובגמיע מאלהם וינזלו אחיא אלא אלתרא עלמתם אן הולאי אלקום קד עצו אללה: ויהי
ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם: והוה כד שיצי למללא ית
כל פתגמיא האלין ואתבזעת ארעא דתחותיהון: פכאן ענד פראגה מן קול הדה כלה אנשקת
אלארץ אלדי תחתהם: ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח
ואת כל הרכוש: ופתחת ארעא ית פומה ובלעת יתהון וית אנש בתיהון וית כל אנשא דלקרח
וית כל קנינא: פפתחת אלארץ פאהא ואבתלעתהם וגמיע ביותהם וכל אנסאן לקרח וגמיע
אסרה: וירדו הם וכל אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל: ונחתו
אנון וכל דילהון כד חיין לשאול וחפת עליהון ארעא ואבדו מגו קהלא: פנזלו הם וגמיע
מאלהם אחיא אלא אלתרא ואנטבקת עליהם אלארץ ובאדו מן בין אלגמע: וכל ישראל אשר סביבתיהם
נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ: וכל ישראל דבסחרניהון ערקו לקלהון ארי אמרין
דלמא תבלעננא ארעא: וגמיע אלאסראיל אלדין חואליהם הרבו מן שדה איצואתהם קאלו כלא
תבתלענא אלארץ: ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי
הקטרת: ואשתא נפקת מן קדם י״י ואכלת ית מאתן וחמשין גברין מקרבי קטורת בסמיא:
ונאר כרגת מן ענד אללה פאחרקת אלמאיתין ואלכמסין רגלא מקרבי אלבכור:
וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל י״י עם משה למימר: אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את
המחתת מבין השרפה ואת האש זרה הלאה כי קדשו: אימר לאלעזר בר אהרן כהנא ויפריש ית
מחתיתא מבין יקידיא וית אישתא ידרי להלאה ארי אתקדשא: מר אלעזר אבן הרון אלאמאם
אן ירפע אלמגאמר מן בין אלמחרקין וידרי אלנאר הנאך לאנהא קד תקדסת: את מחתות החטאים האלה
בנפשתם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי הקריבם לפני יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל:

ית מחתית חייביא האלין דאתחייבו בנפשהון ויעבדון יתהון טסין רדידין חופאה למדבחא ארי
קריבונון קדם יי ואתקדשא ויהוון לאת לבני ישראל: פאמא מגאמר אולאיך אלמכטיין עלי
נפוסהם פיצנעוהא צפאיח רקאק גשא לאלמדבח פאנהא למא קדמוהא בין ידי אללה
תקדסת ותציר עלאמה לבני אסראיל: ויקח אלעזר הכהן את מחתות הנחשת אשר הקריבו
השרפים וירקעום צפוי למזבח: ונסיב אלעזר כהנא ית מחתית נחשא דקריבו יוקדיא ורדידינון
חופאה למדבחא: פאכד אלעזר אלאמאם מגאמר אלנחאס אלתי קרמוהא אלמחרקין פארקוהא
צפאיח אלמדבח: זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן
הוא להקטיר קטרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד משה לו: דוכרנא
לבני ישראל בדיל דלא יקרב גבר חילוני דלא מזרעא דאהרן הוא לאסקא קטרת בוסמין קדם יי
ולא יהי כקרח וככנשתיה כמא דמליל יי בידא דמשה ליה: דכרא לבני אסראיל לילא
יתקדם רגל אגנבי מן ליס הו מן נסל הרון ליבכר בכורא בין ידי אללה ולא יכון כקרח וכג
מאעה כלמא כלם אללה עלי יד מוסי פיה:
וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם
מ ש יהוה: ואתרעמו כל כנשתא דבני ישראל מיומא דבתרוהי על משה ועל אהרן למימר
א אתון גרמתון דמית עמא דיי: ותדמרת גמאעת בני אסראיל מן גד עלי מוסי והרון קאילין
ל אנתמא קתלתמא מן אמת אללה: ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל
מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד יהוה: והוה באתכנשות כנשתא על משה ועל אהרן
ואתפניאו למשכן זמנא והא חפהי ענגא ואתגלי יקרא דיי: פלמא תמואקו עליהמא
אלתפתו אלי קבא אלמחצר פאדא בנור אללה קד טהר פי אלגמאם:
וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל: ת"ס: הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה
אתם כרגע ויפלו על פניהם: אתפרשו מגו קהלא כנשתא הדא ואשיצי יתהון כשעא
ו ד ס ונפלו על אפיהון: אן ארתפעתם מן בין הדה אלגמאעה אפניתהם כטרפה ווקעא עלי וגוההם
ה דן
י ב ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת
צד והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף: ואמר
משה לאהרן סב ית מחתיתא והב עלה אישתא מעלוי מדבחא ושוי קטרת בוסמיא
ואוביל בפריע לכנשתא וכפר עליהון ארי נפק רגזא מן קדם יי שרי מותנא: וקאל מוסי
להרון כד אלמגמרה ואגעל עליהא נארא מן פוק אלמדבח ואלק בכורא ואדהב בה מסרעא
אלי אלגמאעה ואכתגפר ענהם פאן אלסכט קד כרג מן בין ידי אללה וקד בדא בהם אלובא:
ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת
ויכפר על העם: ונסיב אהרן כמא דמליל משה ורהט לגו קהלא והא שרי מותנא בעמא
ויהב ית קטרת בוסמיא וכפר על עמא: פאכד דלך הרון כמא קאל מוסי והאצר אלי וסט אלג
מאעה פאדא באלובא קד אבתדא בהם פבכר באלבכור ואסתגפר ענהם: ויעמד בין המתים ובין החיים
ותעצר המגפה: וקם בין מיתיא ובין חייא ואתכלי מותנא: פוקף בין אלמותי ואלאחיא וארתפע
אלובא:

כא

שובא׃ ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרח׃ והוו
דמיתו במותנא ארבעת עשר אלפין ושבע מאה בר מדמיתו על פלוגתא דקרח׃ פכאן עדד מן מאת
בדאך שובא ארבעה עשר אלפא וסבע מאיה סוי מן מאת בסבב קרח׃ וישב אהרן אל משה אל
פתח אהל מועד והמגפה נעצרה׃ ותב אהרן לות משה לתרע משכן זמנא ומותנא אתכלי׃ פ
פרגע הרון אלי מוסי אלי באב כבא אלמחצר וקד אנחבס שובא׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ומליל ה׳ עם משה למימר׃ דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית נ׳
אב מאת כל נשיאהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו תכתב על מטהו׃ מליל
עם בני ישר׳ וסב מנהון חטרא חטרא לבית אבא מן כל רברבניהון לבית אבהתהון תרי עסר
חטרין גבר על שמיה תכתב על חטריה׃ מר בני אסר׳ וכד׳ מנהם עצא עצא לכל בית אב מן
אשראפהם לביות אבאיהם יב׳ עצא ואכתב אסם כל רגל עלי׳ עצאה׃ ואת שם אהרן תכתב
על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבתם׃ וית שמא דאהרן תכתב על שבטא דלוי ארי
חטרא חד לריש בית אבהתהון׃ ואסם הרון אכתב עלי׳ עצא לוי אנך אנמא תאכד׳ עצא
ואחדה לגמלת ביות אבאיהם׃ והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה׃
ותצנענון במשכן זמנא קדם סהדותא דאזמין מימרי לכון תמן׃ ותצעהא פי כבא אלמחצר
בין ידי אלשהאדה אלדי אחצרך הנאך׃ והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשכתי
מעלי את תלנות בני ישראל אשר הם מלינם עליכם׃ ויהי גברא דאתרעי ביה חטריה ינעי
ואניח מן קדמי ית תרעמת בני ישר׳ דאנון מתרעמין עליכון׃ פאלרגל אלדי אכתארה תפרע
עצאה חתי אהדיעני תד׳ מרבני אסר׳ אלדי הם מתדמרין עליכם׃ וידבר משה אל בני ישראל
ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר
מטות ומטה אהרן בתוך מטותם׃ ומליל משה עם בני ישר׳ ויהבו ליה כל רברבניהון חטרא
לרבא חד חטרא לרבא חד לבית אבהתהון תרי עסר חוטרין וחטרא דאהרן בגו חוטריהון׃
פכלם מוסי בני אסר׳ פדפעו אליה כל אשראפהם עצא מן כל שריף לביות אבאיהם אתני עשר
עצא ועצא הרון פימא בין עציהם׃ ויניח משה את המטת לפני יהוה באהל העדת׃ ואצנע
משה ית חטריא במשכנא דסהדותא׃ פוצעהא מוסי בין ידי אללה פי כבא אלשהאדה׃ ויהי מ
ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל
שקדים׃ והוה ביומא דבתרוהי ועל משה למשכנא דסהדותא והא נעא חטרא דאהרן
לבית לוי ואפיק לבלבין ואניץ נץ וכפית שגדין׃ ולמא כאן מן גד ודכל מוסי אלי כבא
אלשהאדה ואדא קד פרעת עצא הרון אלתי לבית לוי פאכרגת פריעא ונוורת נוארא ועקדת לוזא׃
ויצא משה את כל המטת מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו׃ ואפיק משה
ית כל חטריא מן קדם יי׳ לכל בני ישר׳ ואשתמודעו ונסיבו גבר חטריה׃ פאכרג מוסי גמיע אל
עצי מן בין ידי אללה אלא גמאיע בני אסר׳ פנטר כל ואחד אלא עצאה פאכדהא׃
ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלונתם
מעלי ולא ימתו׃ ואמר יי׳ למשה אתיב ית חטרא דאהרן לקדם סהדותא למטרא לאת לעממא

פרבנא

פרכנא ויסופון תר עמתהון מוקדמי ולא ימותון: תם קאל אלה למוסי יד עצי הרון בין ידי שהאדה תכון חפט' עלאמה לדוי כ'לאף פיפנא תרמהם עליי ולא יהלכון: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כֵּן עָשָׂה: ועבד משה כמא דפקיד יי יתיה כין עבד: פעמל מוסי כמא אמרה
אלה מן ד'לך: וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר הֵן גָּוַעְנוּ אָבַדְנוּ כֻּלָּנוּ אָבָדְנוּ: ואמרו בני
ישראל למשה למימר הא מננא קטילת חרבא הא מננא בלעת ארעא הא מננא מיתו
במותנא: תם קאל מוסי בני אסר' למוסי הודיקד תופי מנא ובאד פכלנא האלכין: כל הקרב הקרב
אל משכן יהוה ימות האם תמנו לגוע: כל דקריב מקרב למשכנא דיי מאית הא אנחנא
סיפין למימת: ואד'י כאן כל מן תקדם לי מסכן אלה יהלך פהודי נחן ונתופין:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַהֲרֹן אַתָּה וּבָנֶיךָ וּבֵית אָבִיךָ אִתָּךְ תִּשְׂאוּ אֶת עֲוֺן הַמִּקְדָּשׁ
וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתָּךְ תִּשְׂאוּ אֶת עֲוֺן כְּהֻנַּתְכֶם: ואמר יי לאהרן את ובנך ובית אבוך עמך
תקבלון ית חובי מקדשא ואת ובנך עמך תקבלון ית חובי כהנתכון: פקאל אלה להרון
אנת ובניך ובית אביך מעך תחמלון וזר אמאכנהא: וְגַם אֶת אַחֶיךָ מַטֵּה לֵוִי שֵׁבֶט אָבִיךָ
הַקְרֵב אִתָּךְ וְיִלָּווּ עָלֶיךָ וִישָׁרְתוּךָ וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתָּךְ לִפְנֵי אֹהֶל הָעֵדֻת: ואף ית אחך שבטא
דלוי שבטא דאבוך קריב לותך ויתוספון עלך וישמשונך ואת ובנך עמך קדם משכנא
דסהדותא: ואיצ'א אכותך בני לוי סבט אביך קדמהם אליך וינצאפון אליך ויכ'דמונך ואנת
ובניך מעך פקט בין ידי כ'בא אלשהאדה: וְשָׁמְרוּ מִשְׁמַרְתְּךָ וּמִשְׁמֶרֶת כָּל הָאֹהֶל אַךְ אֶל כְּלֵי
הַקֹּדֶשׁ וְאֶל הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִקְרָבוּ וְלֹא יָמֻתוּ גַם הֵם גַּם אַתֶּם: ויטרון מטרתך ומטרת כל
משכנא ברם למני קודשא ולמדבחא לא יקרבון ולא ימותון אף אנון אף אתון: ויחפט'ון
מחפט'ך וחפט' גמיע אלכבא מאכלא אניה אלקדס ואלמדבח לא יתקרבון ללא יהלכון א
אנתם והם גמיעא: וְנִלְווּ עָלֶיךָ וְשָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמֶרֶת אֹהֶל מוֹעֵד לְכֹל עֲבֹדַת הָאֹהֶל
וְזָר לֹא יִקְרַב אֲלֵיכֶם: ויתוספון עלך ויטרון ית מטרת משכן זמנא לכל פלחן משכנא
וחילוני לא יקרב לותכון: ויצ'אפון אליך יחפט'ון חפט' אלכבא אלמחצ'ר ולכדמתה ואגנבי לא
יתקדם אליכם: וּשְׁמַרְתֶּם אֵת מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֵת מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא יִהְיֶה עוֹד קֶצֶף
עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ותטרון ית מטרת קודשא וית מטרת מדבחא ולא יהי עוד רוגזא על בני ישראל:
ואחפט'ו חפט' אלקדס וחפט' אלמדבח ולא יכון ג'צ'ב פי אלדהר עלי בני אסר': וַאֲנִי הִנֵּה לָקַחְתִּי אֶת
אֲחֵיכֶם הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֶם מַתָּנָה נְתֻנִים לַיהוָה לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד: ואנא
הא קריבית ית אחיכון ליואי מגו בני ישראל לכון מתנא יהיבין קדם יי למפלח ית פולחן
משכן זמנא: פאנא אכ'דת אכ'ותכם אללוי ואלויין מן בני אסר' ועלתהם הבה לכם ללה ליכ'דמו
כ'דמת כ'בא אלמחצ'ר: וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתְּךָ תִּשְׁמְרוּ אֶת כְּהֻנַּתְכֶם לְכָל דְּבַר הַמִּזְבֵּחַ וּלְמִבֵּית ל
לַפָּרֹכֶת וַעֲבַדְתֶּם עֲבֹדַת מַתָּנָה אֶתֵּן אֶת כְּהֻנַּתְכֶם וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת: ואת ובנך עמך תטרון ית
כהנתכון לכל פתגם מדבחא ולמגיו לפרכתא ותפלחון פלחן מתנא אתין ית כהונתכון וחילוני
דיקרב יתקטיל: ואנת ובניך מעך תחפט'ון אמאמתכם לגמיע אמור אלמדבח ודאכ'ל אלכבא ותכ'דמוה
פקד געלת כ'דמתכם כאנהא מוהובה ואי אגנבי תקדם אליהא פליקתל:
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל אַהֲרֹן וַאֲנִי הִנֵּה נָתַתִּי לְךָ אֶת מִשְׁמֶרֶת תְּרוּמֹתָי לְכָל קָדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ נְתַתִּים

סב
למשחה ולבניך לחק עולם: ומליל יי עם אהרן ואנא הא יהבית לך ית מטרת אפרשותי
לכל קודשיא דבני ישראל לך יהבתנון לרבו ולבנך לקים עלם: תם כלם הרון פקאל קד אעטיתך
חפט רפאיעי מן גמיע אקדאס בני אסר' אעטיתהא לך מסחא ולבניך רסם דהרי: זה יהיה
לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמם אשר
ישיבו לי קדש קדשים לך הוא ולבניך: דין יהי לך מקדש קודשיא מותר מן אישתא כל
קורבנהון לכל מנחתהון ולכל חטאותהון ולכל אשמהון דיתיבון קדמי קדש קודשין
דילך הוא ולבנך: הדי' יכון לך מן קדס אלאקדאס מן בעד אלמחרק מן גמיע קראבינהם וברהם
ודכותהם וקרבאן אתאמהם אלדי יאתון בה פהו מן קדס אלאקדאס לך ולבניך: בקדש הקדשים
תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה לך: בקדש קודשיא תיכליניה כל דכורא ייכול יתיה
קודשא תיכליניה כל דכורא ייכול יתיה קודשא יהי לך: ובכאץ אלטהר תאכלה כל דכר יאכל
מנה כדאך יכון לך קדסא: וזה לך תרומת מתנם לכל תנופת בני ישראל לך נתתים ולבניך
ולבנתיך אתך לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אתו: ודין לך אפרשות מתנתהון לכל
ארמות בני ישראל לך יהבתנון ולבנך ולבנתך עמך לקים עלם כל דידכי בביתך ייכול יתיה:
והדה לך רפאיע עטאיהם מן גמיע מחרכאת בני אסר' לך אעטיתהא ולבניך ולבנאתך
מעך רסם אלדהר וכל טאהר פי מנזלך יאכלהא: כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם
אשר יתנו ליהוה לך נתתים: כל טוב משח וכל טוב חמר ועבור רישיתהון דיתנון קדם יי לך יהבי'
תנון: וגמיע אגוד אלדהן ואלעציר ואלבר אואילהא אלדי יגעלונה ללה קד געלתהא לך: בכורי כל
אשר בארצם אשר יביאו ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך יאכלנו: בכורי כל דבארעהון
דייתון לקדם יי דילך יהי כל דידכי בביתך ייכלניה: ובכור מא פי בלאדהם אלדי יאתון בה ללה
יכון לך כל טאהר פי מנאזלך יאכלה: כל חרם בישראל לך יהיה: כל חרמא בישראל דילך יהי:
ועאם פי אסראיל יכון לך: כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה
לך אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה: כל פתח ולדא לכל ב
בסרא דיקרבון קדם יי באנשא ובבעירא יהי לך ברם מפרק תפרוק ית בכורא דאנשא וית בוכרא דבע
ירא מסאבא תפרוק: וכל אול בטן מן כל בשר אלדי יקדמונה ללה מן אנאס ובהאים יכון לך
לכן יגב אן תפדי בכור אלנאס ובכור אלבהימה אלנגסה: ופדויו מבן חדש תפדה בערכך כסף חמשת
שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא: ופורקניה מבר ירחא תפרוק בפורסניה כסף חמש
סלעין בסלעי קודשא עשרין מעין הוא: ופדאה אלנאס מן אבן שהר בקימתה כמס מתאקיל פצה
במתקאל אלקדס והו עשרין ראנק: אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה קדש הם
את דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניחח ליהוה: ברם בוכרא
דתורא או בוכרא דאמרא או בוכרא דעזא לא תפרוק קודשא אנון ית דמהון תזרוק על מדבחא
וית תרבהון תסיק קורבן לאתקבלא ברעוא קדם יי: פאמא בכר אלבקר ואלצאן ואלמאעז פלא תפ
דיהא פאנהא מקדסה רש דמהא עלי אלמדבח וקתר שחמהא קרבאן מקבול מרצי ללה: ו
ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין לך יהיה: ובסרהון יהי לך כחדיא דארמותא

וכשוקא

וכשוקא דימינא דילך יהי: ולחומהא יכון לך בגץ אתחריך וכסאק אימני יכון לך:

כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך: כל אפרשות קודשיא די יפרשון בני ישראל קדם יי יהבית לך ולבנך ולבנתך עמך לקים עלם כמלח עלמא הוא קדם יי לך ולבנך עמך: וסאיר רפאיע אלקדאס אלתי ירפעהא בני אסראיל ללה געלתהא לך ולבניך ולבנאתך מעך רסם דהר עהד אלבאת אלקדאס אלעטם הו ללה לך ולנסלך מן בעדך:

ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל: ואמר יי לאהרן בארעהון לא תחסין וחולק לא יהי לך ביניהון מתנן דיהבית לך אנון חולקך ואחסנתך בגו בני ישראל: תם קאל אללה להרון פי דיארהם לא תנחל ולא יכון לך קסם פימא בינהם פאני קד געלת קראביני קסמך ונחלתך פימא בין בני אסראיל:

ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אהל מועד: ולבני לוי הא יהבית כל מעשרא בישראל לאחסנא חלף פלחנהון דאנון פלחין ית פלחן משכן זמנא: ולבני לוי קד געלת כל עשור מן אסראיל נחלה בדל כדמתהם אלתי יכדמון כבא אלמחצר: ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות: ולא יקרבון עוד בני ישראל למשכן זמנא לקבלא חובא לממת: ולא יתקדם איצא בני אסראיל אלי כבא אלמחצר פיחמלון וזרא ויהלכון: ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: ויפלחון ליואי אנון ית פלחן משכן זמנא ואנון יקבלון חוביהון קים עלם לדריכון ובגו בני ישראל לא יחסנון אחסנא: ויכדם אללואניין וחדהם כבא אלמחצר והם יחמלון וזרהם רסם דהר עלי מר אגיאלכם ופימא בין בני אסראיל לא ינחלון נחלה: כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: ארי ית מעסר בני ישראל דיפרשון קדם יי אפרשותא יהבית לליואי לאחסנא על כן אמרית להון בגו בני ישראל לא יחסנון אחסנא: פאן עשור בני אסראיל אלתי ירפעונהא ללה רפיעה געלתהא לללואניין נחלה פלדלך קלת להם פימא בין בני אסראיל לא ינחלון נחלה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ואל הלוים תדבר ואמרת אלהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן המעשר: ועם ליואי תמליל ותימר להון ארי תסבון מן בני ישראל ית מעסרא דיהבית לכון מנהון באחסנתכון ותפרשון מניה אפרשותא קדם יי מעסרא מן מעסרא: ומר אללואניין וקל להם אדא תאכדון מן בני אסראיל אלעשור אלדי געלתהא לכם מנה בנחלתכם פארפעו מנהא רפיעה ללה עשרא מן אלעשר: ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב: ויתחשיב לכון אפרשותכון כעבורא מן אדרא וכמלאתא מן מעצרתא: ודלך אן תחסב לכם רפאיעכם כאלבר מן אלבידר וכאלכלאפה מן אלמעצר: כן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן:

כן תפרשון אף אתון אפרשותא קדם יי מכל מעסריכון דתסבון מן בני ישראל ותתנון מניה ית
אפרשותא קדם יי לאהרן כהנא: כדאך תרפעו אנתם איצא רפיעה ללה מן גמיע עשורכם
אלדי תאכדונהא מן בני אסראיל ואעטו רפיעת אללה להרון אלאמאם: מכל מתנתיכם תרימו את
כל תרומת יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנו: מכל מתנתכון תפרשון ית כל אפרשותא
קדם יי מכל שפריה ית מקדשיה מניה: ולכן מא תרפעונה ללה מן גמיע עטאיאכם אגודהא
ואכצהא מנהא: ואמרת אלהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללוים כתבואת גרן
וכתבואת יקב: ותימר להון באפרשותכון ית שופריה מניה ויתחשיב ללואי כעללת
אידרא וכעללת מעצרתא: וקל להם אדא רפעתם אגודהם מנה צאר שבאקי לכם יא
לואניין כגלת בני אסל מן אלבידר ואלמעאצר: ואכלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם כי
שכר הוא לכם חלף עבדתכם באהל מועד: ותיכלון יתיה בכל אתר אתון ואנש בתיכון
ארי אגרא הוא לכון חלף פלחנכון במשכן זמנא: וגאיז לכם אן תאכלוה פי כל מוצע
אנתם ואלכם לאנהא אגרתכם בדל כדמתכם פי כבא אלמחצר: ולא תשאו עליו חטא
בהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו: ולא תקבלון
עלוהי חובא באפרשותכון ית שופריה מניה וית קדשיא דבני ישראל לא תחלון ולא
תמותון: ולא תחמלון ענה וזרא ענד רפעכם אגודה מנה ואקדאס בני אסראיל לא תבדלוהא
ולא תהלכון:

צח פסוקים דניאל סימן

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: ומליל יי עם משה ועם אהרן
למימר: תם כלם אללה מוסי והרון קאילא: זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר
אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על:
דא גזירת אוריתא דפקיד יי למימר מליל עם בני ישראל ויסבון לך תורתא סמוקתא
שלמתא דלית בה מומא דלא סליק עלה נירא: הדה רסם אלשריעה אלדי אמר אללה בהא
קאילא מר בני אסראיל אן יאתוך בבקרה צפרה צחיחה מא ליס פיהא עיב מא לם יקע עליהא
ניר: ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו:
ותתנון יתה לאלעזר כהנא ויפיק יתה למברא למשריתא ויכוס יתה קדמוהי: ואדפעוהא
אלי אלעזר אלאמאם יכרגהא אלי כארג אלעסכר וידבחהא בחצרתה: ולקח אלעזר הכהן
מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים: ויסב אלעזר כהנא
מדמה באצבעיה וידי לקביל אפי משכן זמנא מדמה שבע זמנין: ויאכד מן דמהא
באצבעה וינצח מקאבל וגה קבא אלמחצר מנה ז מראר: ושרף את הפרה לעיניו את
ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף: ויוקיד ית תורתא לעינוהי ית משכה וית
בסרה וית דמה על אכלה יוקיד: ויאמר בחריקהא בחצרתה גלדהא מע לחמהא ודמהא
ופרתהא: ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה: ויסב כהנא
אעא דארזא ואזובא וצבע זהורי וירמי לגו יקידת תורתא: תם יאכד עוד ארז וצעתר וצבג
קרמז ויליקי דלך פי וסט חריקהא: וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה
וטמא הכהן עד הערב: ויצבע לבושוהי כהנא ויסחי בסריה במיא ובתר כין ייעול למשריתא
ויהי מסאב עד רמשא: ויגסל תיאבה הדי אלאמאם וירחץ בדנה במא ובעד דלך ידכל
בדנהא

לי׳ שעכר ויכנס לי׳ שליל: והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד
הערב: ודמוקיד יתה יצבע לבושוהי במיא ויסחי בסריה במיא ויהי מסאב עד רמשא:
ושמחרקהא יגסל תיאבה וירחץ בדנה בשמא ויגבס לי׳ שמגיב: ואסף איש טהור את
אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת
למי נדה חטאת הוא: ויכניש גבר דכי ית קטמא דתורתא ויצנע מברא למשריתא
באתר דכי ותהי לכנשתא דבני ישראל למטרא למי אדיותא חטאתא היא: ויגמע רגל
טאהר רמאד שבקרה ויצעה כארג שעכר פי מוצע טאהר ותכון לגמאעה׳ בני אסראי׳
מחפוצא למא שנצה והי לכוה: וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב
והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: ויצבע דכניש ית קטמא דתורתא
ית לבושוהי ויהי מסאב עד רמשא ותהי לבני ישראל ולגיוריא דיתגיירין ביניהון לקים
עלם: ויגסל שגאמע רמאדהא תיאבה ויכנס לי׳ שליל ותכון לבני אסר ולשגריב שרכיל
פימא בינהם רסם שרהר: הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים: דיקרב במיתא
לכל נפשא דאנשא ויהי מסאב שבעא יומין: מן דנא במיית מן גמיע שנאס פליכגס ז׳
איאם: הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום
השלישי וביום השביעי לא יטהר: הוא ידי ביומא תליתאה וביומא שביעאה ידכי
ואם לא ידי ביומא תליתאה וביומא שביעאה לא ידכי: הו אן יתדכא מנה פי ש׳ יום שתלת
ושאבע פי טהר ואן לם יתדכא מנה פיהמא לא יטהר: כל הנגע במת בנפש האדם אשר
ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא
זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו: כל דיקרב במיתא בנפשא דאנשא דימות ולא
ידי עלוהי ית משכנא דיי׳ סאיב וישתיצי אנשא ההוא מישראל ארי מי אדיותא לא
אזדריקו עלוהי מסאב יהי עוד סאובתיה ביה: כלמן דנא במיית מן נפס שנאס שדי
ימות ולא יתדכא פקד נגס מסכן שלה אן דכלה וינקט דלך שאנסאן מן בין שגמאעה׳ אד מא
שנצה לם ירש עליה פהו נגס לד׳ אך ונגאסתה עליה אבדא: זאת התורה אדם כי ימות
באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים: דא אוריתא אנש ארי
ימות במשכנא כל דעליל למשכנא וכל דבמשכנא יהי מסאב שבעא יומין: הדה שרעה
אי אנסאן מאת פי כבא פכל מא פיה וכל מן דכל אליה ינגס ז׳ איאם: וכל כלי פתוח אשר אין
צמיד פתיל עליו טמא הוא: וכל מאן דפחר פתיח דלית מגופת שיע מקף עלוהי מסאב הוא
וכל אנא מפתוח מא ליס עליה צמאם מקייד פהו נגס: וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב
או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: וכל דיקרב על אפי חקלא בקטיל חרבא
או במיתא או בגרמא דאנשא או בקברא יהי מסאב שבעא יומין: וכל מן דנא עלי וגה׳ שצחרי
בקתיל סיף או מיית או עטם אנסאן או קבר ינגס ז׳ איאם: ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת
ונתן עליו מים חיים אל כלי: ויסבון לדמסאב מעפר יקידת חטאתא ויתין עלוהי מי מבוע למן:
ויאכדו לה מן רמאד שבקרה ויצב עליה מא נביע פי אנא: ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה
על האהל ועל כל הכלים אשר ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או ב׳

במת או בקבר: ויסב אזובא ויטבול במיא גבר דכי וידי על משכנא ועל כל מניא ועל
נפשתא דהוו תמן ועל דיקרב בגרמא או בקטילא או במיתא או בקברא: ויאכד רגל טאהר
שיא מן צעתר ויגמסה פי דלך אלמא וינצ֗ח מנה עלי אלכבא ועלי גמיע אניה ועלי אלנפוס
אלתי כאנת פיה ועלי אלדאני באלעט֗ם או אלקתיל או אלמית או אלקבר: והזה הטהר על הטמא
ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב:
וידי דכיא על מסאבא ביומא תליתאה וביומא שביעאה וידכיניה ביומא שביעאה ויצבע
לבושוהי ויסחי במיא וידכי ברמשא: כדאך ינצ֗ח אלטאהר עלי אלנג֗ס פי אליום אלתאלת ואלסאבע
פאדא זכאה פי אליום אלסאבע גסל תיאבה ורחץ במא וטהר באלעשי: ואיש אשר יטמא
ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו
טמא הוא: וגבר דיסתאב ולא ידי עלוהי וישתיצי אנשא ההוא מגו קהלא ארי ית מקדשא
דיי סאיב מי אדיותא לא אזדריקו עלוהי מסאב הוא: ואי רג֗ל תנג֗ס כדאך ולם יתדכא פינקטע דלך אל
אנסאן מן בין אלג֗מוע למא נג֗ס מקדס אללה אד לם ינצ֗ח עליה מן מא אלנצ֗ח פהו נג֗ס:
והיתה להם לחקת עולם ומזה מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב:
ותהי להון לקים עלם ודידי מי אדיותא יצבע לבושוהי ודיקרב במי אדיותא יהי מסאב עד
רמשא: ויכון לכם הדא רסם דהר ונאצ֗ח מא אלנצ֗ח יגסל תיאבה ומן לאמס מא אלנצ֗ח
ינג֗ס אלי אלמגיב: וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב: וכל דיקרב
ביה מסאבא יהי מסאב ואנש דיקרב ביה יהי מסאב עד רמשא: וכלמן לאמסה אלנג֗ס פאן
כאן אנסאנא דנאבה פליג֗נב אלי אלליל: ויבאו בני ישראל
כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם:
ואתו בני ישראל כל כנשתא למדברא דצין בירחא קדמאה ויתיב עמא ברקם ומיתת תמן
מרים ואתקברת תמן: ת֗ם גאו בנו אלאסראיליון אלי ברייה צין פי אלשהר אלאול ואקאם אלקום
פי רקים ומאתת הנאך מריב ודפנת: ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן: ולא
הוה מיא לכנשתא ואתכנישו על משה ועל אהרן: ולא יכן מאא לג֗מאעה פתגוקו עלי מוסי
והרון: וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גוענו בגוע אחינו לפני יהוה: ונצא עמא
עם משה ואמרו למימר ולוי דמיתנא במותא דאחנא קדם יי: ולמי כאצם אלקום מוסי קאלו
יא ליתנא תופינא בופאה אכותנא בין ידי אללה: ולמה הבאתם את קהל יהוה אל המדבר
הזה למות שם אנחנו ובעירנו: ולמא אתיתון ית קהלא דיי למדברא הדין לממת תמן אנחנא
ובעירנא: ולם גיתמא בגוק אללה אלי הדי אלבר לנמות פיה נחן ובהאימנא: ולמה העליתנו
ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים אין
לשתות: ולמא אסיקתונא ממצרים לאיתאה יתנא לאתרא בישא הדין לא אתר כשר
לבית זרע ואף לא תינין וגפנין ורמונין ומיא לית למשתי: ולם אצעדתמונא מן מצר גיתם
בנא אלי הדי אלמוצ֗ע אלרדי מוצ֗ע לא זרע ולא תין ולא גפן ולא רמאן חתי מא אלים לנשרב:
ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם:

ועל

ועל משה ואהרן מן קדם קהלא לתרע משכן זמנא ונפלו על אפיהון ואתגלי יקרא דיי
להון ׃ פאקבל מוסי והרון מן בין ידי אלג'מאעה אלי באב כ'בא אלמחצ'ר פוקעא עלי וג'והמא
פט'הר נור אללה להמא ׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃
ומליל יי עם משה למימר׃ קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם
ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם׃ סב ית חוטרא וכנוש
ית כנשתא את ואהרן אחוך ותמללון עם כיפא לעיניהון ויתין מוהי ותפיק להון מיא מן
כיפא ותשקי ית כנשתא וית בעיריהון׃ כ'ד אלעצא ואג'מע אלג'מאעה אנת והרון אכ'יך ותקולא
עלי אלצכ'ר בחצ'רתהם יכ'רג' מאה פתכ'רג' להם מן אלצכ'ר ותסקיהם ובהאימהם׃ ויקח
משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו׃ ונסיב משה ית חוטרא מן קדם יי כמא דפקדיה׃
פאכ'ד מוסי אלעצא מן בין ידי אללה כמא אמרה׃ ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני
הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים המן הסלע הזה נוציא לכם מים׃ ואכנישו משה
ואהרן ית קהלא לקדם כיפא ואמר להון שמעו כען סרבניא המן כיפא הדין נפיק לכון
מיא׃ פג'מע מוסי והרון אלג'מאעה אלי חצ'רה אלצכ'ר פקאל להם אסמעו יא עצאה אמן הד'א אלצכ'ר
נכ'רג' לכם מאא׃ וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת
העדה ובעירם׃ וארים משה ית ידיה ומחא ית כיפא בחטריה תרתין זמנין ונפקו מיא סגיאי
ושתיאת כנשתא ובעיריהון׃ פרפע מוסי ידה וצ'רב אלצכ'ר בעצאה מרתין פכ'רג' מא כת'יר
ושרבת אלג'מאעה ובהאימהם׃

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני
ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם׃ ואמר יי למשה
ולאהרן חלף דלא הימנתון במימרי לקדשותי לעיני בני ישראל בכין לא תעלון ית קהלא
הדין לארעא דיהבית להון׃ פקאל אללה למוסי והרון כמא לם תומנא בי ותקדסוני בחצ'רת
בני אסראיל כד'אך לא תדכ'לא הד'א אלג'מע אלי אלבלד אלד'י אעטיתהם׃ המה מי מריבה אשר רבו בני
ישראל את יהוה ויקדש בם׃ אנון מי מצותא דנצו בני ישראל קדם יי ואתקדש בהון הד'א מא
אלכ'צומה אלד'י כ'אצם בני אסר' רבהם פתעט'ם פיהם׃

וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל
התלאה אשר מצאתנו׃ ושלח משה אזגדין מרקם לות מלכא דאדום כדנן אמר אחוך ישראל
אתה ידעת ית כל עקתא דאשכחתנא׃ תם בעת' מוסי ברסל מן רקים אלי מלך אדום כד'א קאל
אכ'וך אנת עלמת בג'מיע אלמצאיב אלתי נאלתנא׃ וירדו אבתינו מצרימה ונשב במצרים
ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבתינו׃ ונחתו אבהתנא למצרים ויתיבנא במצרים יומין
סגיאין ואבאישו לנא מצראי ולאבהתנא׃ אן אבאינא נזלו מצר פאקמנא במצר מדה
טוילה פאסי בנא אלמצריון ובאבאינא׃ ונצעק אל יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו
ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך׃ וצליאנא קדם יי וקביל צלותנא ושלח מלאכא
ואפקנא ממצרים והא אנחנא ברקם קרתא דבסטר תחומך׃ פדעונא אללה פסמע צותנא ובעת' ברסול

סה ואלגנגא מן מעך והודא כחן פי רקים פי טרף תכמך: נעברה נא בארצך לא נעבר
בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נטה ימין ושמאל עד אשר
נעבר גבלך: נעבר כען בארעך לא נעבר בחקל ובכרם ולא נשתי מי גוב אורח מלכא
נזיל לא נסטי לימינא ולסמלא עד דנעבר תחומך: כריד אן נגוז פי בלדך וליס נטא מ
זרעה ולא כרם ולא נשרב מא צהריג פי טריק שגארה כסיר לא נמיל ימנה ולא יסרה
שאן נגוז תכמך: ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב אצא לקראתך: ואמר ליה
אדום לא תעבר בתחומי דלמא בדקטלין בחרבא אפוק לקדמותך: קאל לה אחמרי לא
תגוז פי תכמי כלא באסיף אכרג תלקאך: ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה ואם
מימיך נשתה אני ומקני ונתתי מכרם רק אין דבר ברגלי אעברה: ואמרו ליה בני ישראל
באורח כבישא נסק ואם מייך נשתי אנא ובעירי ואתין דמיהון לחוד לית פתגם ביש
ברגלי אעבר: קאלו לה בני אסר נצעד פי מחנה ואן שרבנא לך מא נחן ובהאימנא
דפענא תמנה וליס אמר אלא כגוז פקט: ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם
כבד וביד חזקה: ואמר לא תעבר ונפק ארומאה לקדמותיה בחיל רב ובידא תקיפא:
קאל לא תגוז כראך פכרג אדום אלקאהם משיגב עטים ויד שדידה: וימאן אדום
נתן את ישראל עבר בגבלו ויט ישראל מעליו: וסריב ארומאה שבק ית ישראל
למעבר בתחומיה וסטא ישראל מלותיה: פלמא אבא אדום אן יתרך ישראל אסר יגוזו פי
תכמה מאלו ענה:
כב ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר ההר: ונטלו מרקם ואתו בני ישראל כל
כנשתא להר טורא: פרחלו מן רקים וגאת גמאעתהם אלי גבל הור: ויאמר יהוה אל
משה ואל אהרן בהר ההר על גבול ארץ אדום לאמר: ואמר יי למשה ולאהרן בהור
טורא על תחום ארעא דאדום למימר: פקאל אללה למוסי והרון פי גבל הור עלי תכם
בלד אדום קאילא: יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני
ישראל על אשר מריתם את פי למי מריבה: יתכניש אהרן לעמיה ארי לא ייעול
לארעא דיהבית לבני ישראל על דסריבתון על מימרי למי מצותא: ינצם הרון אלי קומה
אנה לא ידכל אלבלד אלדי אעטיתה לבני אסר כמא אכלפתם חין כאלפתמא אמרי פי מא
אלכצומה: קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר ההר: דבר ית אהרן וית אלעזר
בריה ואסיק יתהון להור טורא: כד הרון ואלעזר אבנה ואצעדהמא אלי גבל הור: והפשט
את אהרן את בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם: ותשלח ית
אהרן ית לבושוהי ותלבישינון ית אלעזר בריה ואהרן יתכניש וימות תמן: ואסלך הרון
תיאבה ואלבסהא אלעזר אבנה והרון ינצם וימות הנאך: ויעש משה כאשר צוה יהוה
ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה: ועבד משה כמא דפקיד יי וסליקו להור טורא לעיני כל
כנשתא: פצנע מוסי כמא אמרה אללה וצעדו אלי גבל הור בחצרת גמאעה: ויפשט משה

את אהרן את בגדיו וילבשם את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד
משה ואלעזר מן ההר: ואשלח משה ית אהרן ית לבושוהי ואלביש יתהון ית אלעזר
בריה ומית אהרן תמן בריש טורא ונחת משה ואלעזר מן טורא: ושלח מוסי תיאב הרון
ואלבסהא לאלעזר אבנה ומאת הרון הנאך פי ראס אלגבל ונזל מוסי ואלעזר מן אלגבל: ויראו
כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל: וחזו כל כנשתא
ארי מית אהרן ובכו ית אהרן תלתין יומין כל בית ישראל: פלמא ראת אלגמאעה אן הרון
קד מאת בכו עליה תלאתין יומא גמיע אלאסבאט: וישמע
הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב
ממנו שבי: ושמע כנענאה מלכא דערד דיתיב בדרומא ארי אתא ישראל אורח מאלליא
ואגיח קרבא בישראל ושבא מניה שביא: תם סמע אלכנעני מלך ערד אלמקים פי אלתימן
דארום באן בני אסראיל קד גאו טריק אלאתרים פחארבהם וסבא מנהם סביא: וידר
ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את העם הזה בידי והחרמתי את עריהם:
וקיים ישראל קיים קדם יי ואמר אם ממסר תמסר ית עמא הדין בידי ואגמר ית קרויהון:
פנדר אסראיל נדרא קאילא אן אסלמת הולאי אלקום פי ידי בעלת קראהם עואפי: וישמע
יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא שם המקום
חרמה: וקביל יי צלותיה דישראל ומסר ית כנענאה וגמר יתהון וית קרויהון וקרא
שמיה דאתרא חרמה: פסמע אללה דעא אסראיל ואסלם פי אידיהם אלכנעני פבעלה
וקראה עואפי וסמי דלך אלמוצע חרמה:

ד ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך: ונטלו
מהור טורא אורח ימא דסוף לאקפא ית ארעא דאדום ועקת נפשא דעמא באורחא:
תם רחלו מן גבל הור טריק בחר סוף ליסתדירו בלד אדום פצעבת נפוסהם פי אלטריק:
וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים
ונפשנו קצה בלחם הקלקל: ואתרעם עמא קדם יי ועם משה נצו למא אסיקתונא
ממצרים לממת במדברא ארי לית לחמא ולית מיא ונפשנא עקת במנא הדין דמיכליה
קליל: פתכלמו פי אללה ופי מוסי וקאלו לם אצעדתמונא מן מצר כימות פי אלברייה אד ליס
כבז ולא מא וקד צגרת נפוסנא מן אלטעאם אלכפיף: וישלח יהוה בעם את הנחשים ה
השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל: וגרי יי בעמא ית חיון קלן ונכיתו ית
עמא ומית עם סגי מישראל: פבעת אללה פי אלקום היאת מחרקה לסעתהם פמאת מנהם כתיר:
ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו
את הנחש ויתפלל משה בעד העם: ואתא עמא לות משה ואמרו חבנא ארי אתרעמנא
קדם יי ועמך נצינא צלי קדם יי ויעדי מננא ית חויא וצלי משה על עמא: פגאו אלקום אלי מוסי
וקאלו קד אכטינא אד תכלמנא פי אללה ובך אדע אלי אללה אן יזיל ענא אלחייאת פדעי להם
מוסי: ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אתו על נס והיה כל הנשוך וראה אתו וחי:

ואמר

ואמר יי למשה עביד לך קליא ושוי יתיה על את ויהי כל דיתנכית ויחזי יתיה ויתקיים: סו
פקאל אללה לה אצנע לך מחרקא וארפעה עלי עלם פכל מלסוע ילתפת אליה תאיבא
פיבקא: ויעש משה נחש נחשת וישמהו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש ו
והביט אל נחש הנחשת וחי: ועבד משה חויא דנחשא ושוייה על את והוי כד נכית
חויא ית גברא ומסתכל בחויא דנחשא ומתקיים: פצנע מוסי תעבאנא מן נחאס ורפעה
עלי עלם פכאן אי אכסאן לדגה תעבאן אלתפת אליה תאיבא בקיחייא: ויסעו בני ישראל
ויחנו באבת: ונטלו בני ישראל ושרו באבת: ורחלו בני אסר מן תם ונזלו פי אובות: ויסעו
מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על פני מואב ממזרח השמש: ונטלו מאבת
ושרו במגזת עבראי במדברא דעל אפי מואב ממדנח שמשא: ורחלו מן אובות ונזלו פי
עיי אלמגאז פי אלברייה אלתי עלי גהת מואב מן מטלע אלשמס: משם נסעו ויחנו בנחל זרד:
מתמן נטלו ושרו בנחלא דזרד: ורחלו מן תם ונזלו פי ואד זרד: משם נסעו ויחנו מעבר
ארנון אשר במדבר היצא מגבל האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי:
מתמן נטלו ושרו מעברא דארנון ובמדברא דנפיק מתחום אמוראה ארי ארנון תחום
מואב בין מואב ובין אמוראה: ורחלו מן תם ונזלו פי גאנב ארנון פי אלברייה אלכארג ען תכם
אלאמוריין לאן ארנון הו אלחד בין מואב ובין אלאמוריין: על כן יאמר בספר מלחמות יהוה את
והב בסופה ואת הנחלים ארנון: על כן יתאמר בספרא דלבין עבד יי על ימא דסוף וגבורן
על נחלי ארנון: ולדלך יקאל פי כתאב פתוח אללה מן אלדראדר אלקלזם ומן אלאודיה פארנון:
ואשד הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב: ושפוך נחליא דמדברין לקביל
להית ומסתמיך לתחום מואב: ומעב אלאודיה אלדי מיל לה אלא עמארת ער ומכנה אלתכם מואב:
ומשם בארה היא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם מים: ומתמן
אתיהיבת להון בירא היא בירא דאמר יי למשה כנוש ית עמא ואתין להון מיא: ורחלו מן
תם אלי אלביר אלתי קאל אללה למוסי ענהא אגמע אלקום חתי אעטיהם מאא:
אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה: בכין שבח ישראל ית ז
תשבחתא הדא סקי בירא שבחו לה: חינאיד אנשד אסראיל הדה אלנשיד וקאל אצעדי יא ביר
תגאובו להא: באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחקק במשענתם וממדבר מתנה:
בירא דחפרוה רברביא כרוהא רישי עמא ספריא בחטריהון וממדברא אתיהיבת להון:
בירא חפרוהא אלריסא וכרוהא נבלא אלקום רסמוהא בעצאתהם תם רחלו מן תלך אלברייה אלא
מאת אלעטא: וממתנה נחליאל ומנחליאל במות: ומדאתיהיבת להון נחתא עמהון לנחליא
ומנחליא סלקא עמהון לרמתא: ומן מאת אלעטא אלא אואד אלאלה ומן דלך אלואד אלא מאת
אלכנאיס: ומבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימן: ומרמתא
לחליא דבחקלי מואב ריש רמתא ומסתכיא על אפי בית ישימון: ומן תם אלי אלואד אלדי פי בלד
מואב ענד ראס אלקלעה אלמטלעה עלי וגה אלסמאוא:
וישלח ישראל מלאכים אל סיחן מלך האמרי לאמר: ושלח ישראל אזגדין לות סיחון ד
מלכא דאמוראה למימר: תם בעת אלאסר בלסל אלי סיחון מלך אלאמוריין קאילין: אעברה

בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך נלך עד אשר נעבר
גבלך: אעבר בארעך לא נסטי בחקל ובכרם לא נשתי מי גוב באורח מלכא ניזיל עד
דנעבר תחומך: אריד אן אגוז פי בלדך וליסנא נמיל פי זרע ולא כרם ולא נשרב
מא צהריג בל פי טריק אלגאדה נסיר פי אן נגוז תכמך: ולא נתן סיחן את ישראל עבר
בגבלו ויאסף סיחן את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל:
ולא שבק סיחון ית ישראל למעבר בתחומיה וכנש סיחון ית כל עמיה ונפק לקדמות ישראל
למדברא ואתא ליהץ ואגיח קרבא בישראל: זלם ידע סיחון מי אסל אן יגוזו פי תכמה
פגמע גמיע קומה וכרג תלקאהם פי אלבריה חתא ואפא יהץ פחארבהם: ויכהו ישראל
לפי חרב ויירש את ארצו מארנן עד יבק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון: ומחהי ישראל
לפתגם דחרב וירית ית ארעיה מארנונא עד יובקא עד בני עמון ארי תקיף תחום בני
עמון: וקתליה בחד סיף וחאז בלדה מן ארנון אלי יבק אלי בני עמון אד כאן תכמהם שדי
דה עליה: ויקח ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל
בנתיה: וכבש ישראל ית כל קרויא האלין ויתיב ישראל בכל קרוי אמוראה בחשבון ובכל כפרנהא:
פאכד גמיע הדה אלקרא וסכן פי גמיע קרא אלאמוריין פי חשבון ודסאתיקהא: כי חשבון
עיר סיחן מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו
עד ארנן: ארי חשבון קרתא דסיחון מלכא דאמוראה היא והוא אגיח קרבא במלכא
דמואב קדמאה ונסיב ית כל ארעיה מניה עד ארנון: ודלך אן חשבון הי מדינה סיחון מלך
אלאמוריין והו כאן חארב מלך מואב אלאול פאכד גמיע בלאדה מן ידה אלי ארנון:
על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון: על כין יימרון מתליא עולו
לחשבון תתבני ותשתכלל קרתא דסיחון: לדלך יקולון אלממתלין אדכלו אלי חשבון חתי
תבנא ותהייא קרית סיחון: כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחן אכלה ער מואב
בעלי במות ארנן: ארי קדום תקיף כאישא נפק מחשבון עבדי קרבא כשלהובית אשתא
דסיחון קטילו עמא דשרן בלחיית מואב כומריא דפלחין בית דחלת למתא דארנון: לאן
נאר כרגת מן חשבון ולהיב מן קרית סיחון פאכלת ער מואב ואצחאב ביע ארנון: אוי
לך מואב אבדת עם כמוש נתן בניו פליטם ובנתיו בשבית למלך אמרי סיחון: ווי לכון מ
מואבאי אבדתון עמא דפלחין לכמוש מסר בנוהי גלוליין ובנתיה בשביא למלכא אמוראה סיחון
פוי לך יא מואב כיף בדת יא עבדת כמוש לקד געל בניה אסארא ובנאתה סביא לסיחון מלך אלאמו
ריין: ונירם אבד חשבון עד דיבן ונשים עד נפח אשר עד מידבא: פסקת מלכו מחשבון עדא
שלטן מדיבון וצדיאו עד נפח דסמיך עד מידבא: ודלך סימאהם מן חשבון אלי דיבון ותווחש אלי נפח
אלי עסר מידבא: וישב ישראל בארץ האמרי: ויתיב ישראל בארע אמוראה: פלמא אקאם אלאם
פי בלד אלאמוריין: וישלח משה לרגל את יעזר וילכדו בנתיה ויירש את האמרי אשר שם: ושלח
משה לאללא ית יעזר וכבשו כפרנהא ותריך ית אמוראה דתמן: פבעת מוסי בקום ירוכון יעזר
פפתחו רסאתיקהא וטרדו אלאמוריין אלדי פיהא: ויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן ל
לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: ואתפניאו וסליקו לאורח מתנן ונפק עוג מלכא דמתנן
לקדמותהון הוא וכל עמיה לאגחא קרבא לאדרעי: ת"ם ולו פעדו טריק אלבתניה תלקאהם הו ד

וגמיע קומה לשחרב פי אדראעה: ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו
ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון:
ואמר יי למשה לא תדחל מניה ארי בידך מסרית יתיה וית כל עמיה וית ארעיה ותעביד
ליה כמא דעבדתא לסיחון מלכא אמוראה דיתיב בחשבון: פקאל אללה למוסי לא תכאפה פאני
מסלמה פי ידך וגמיע קומה ובלדה פאצנע בה כמא צנעת בסיחון מלך אלאמוריין אלמקים
פי חשבון: ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד בלתי השאיר לו שריד ויירשו את ארצו: ז
ומחו יתיה וית בנוהי וית כל עמיה עד דלא אשתאר ליה משיזיב ויריתו ית ארעיה: פקתלוה
ובניה וגמיע קומה חתי לם יבק לה שרידא ואחדו בלדה: ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות
מואב מעבר לירדן ירחו: ונטלו בני ישראל ושרו במישריא דמואב מעברא לירדנא דיריחו:
הם רחלו בנו אסראיל ונזלו פי בידאת מואב אלתי עלא אלארדן יריחא:

פז׳ כבי פסוקים פיכן ימוע

וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי: וחזא
בלק בר צפור ית כל דעבד ישראל לאמוראה: ולמא ראי בלק אבן צפור גמיע מא צנע אסראיל
באלאמוריין: ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל: ודחיל
מואבאה מן קדם עמא לחדא ארי סגי הוא ועקת למואבאי מן קדם בני ישראל: פחדר אלמואביון
מן קבל אלקום גדא אד הם כתירין וצגרו מנהם: ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו
הקהל את כל סביבתינו כלחך השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא:
ואמר מואב לסבי מדין כען ישיצון קהלא ית כל סחרננא כמא דמלחיך תורא ית ירוקא דחקלא
ובלק בר צפור מלכא למואב בעדנא ההוא: פקאל לשיוך מואב אלאן פילחס אלתור הדי אלגוק
כלמא חולנא כמא ילחס אלתור כצר אלצחרי וכאן בלק בן צפור מלכהם פי דלך אלוקת:
וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר
הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי: ושלח אזגדין לות
בלעם בר בעור לפתור ארם דעל פרת ארע בני עמיה למקרי ליה למימר הא עמא נפק
ממצרים הא חפא ית עין שמשא דארעא והוא שרי מלקבלי: פבעת בלסל אלי בלעם
אבן בעור אלא פאתורא אלדי עלי אלפראת בלד קומה לידעו בה וקאל לה הדי אלקום אלדי כרג
מן מצר קד גטא צאהר אלארץ והו גאלס מקאבלי: ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה
כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך
מברך ואשר תאר יואר: וכען איתא כען לוט לי ית עמא הדין ארי תקיף הוא מני מאם
איכול לאגחא ביה קרב ואתרכניה מן ארעא ארי ידענא ית דתברך מברך ודתלוט
ליט: ואן פתעאל אלען לי הדא אלקום אד הם אעצם מני פלעלי אסתטיע אן אחארבה ואט
רדה מן אלבלד לאני אעלם אן מן תבארכה מבארכה ומן תלענה ילען: וילכו זקני מואב
וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק: ואזלו סבי מואב וסבי
מדין וקסמיא בידיהון ואתו לות בלעם ומלילו עמיה פתגמי בלק: פמצו שיוך מואב ושיוך
מדין בפצת מעהם חתי ואפו בלעם פאבלגוה בכלאם בלק: ויאמר אליהם לינו פה הלילה
והשבתי

והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם: ואמר להון
ביתו הכא בליליא ואתיב יתכון פתגמא כמא דימליל יי עמי ואוריכו רברבי מואב
עם בלעם: פקאל להם ביתו ההנא אללילה ארד עליכם גואבא כמא יקול אללה לי פאקאם
ריסא מואב ענד בלעם: ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: ואתא
מימר מן קדם יי לות בלעם ואמר מן גובריא האלין דעמך: פואפא אמר אללה בלעם פקאל
מפתתחא מן האולי אלקום אלדי ענדך: ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפר מלך
מואב שלח אלי: ואמר בלעם קדם יי בלק בר צפור מלכא דמואב שלח לותי: קאל אן בלק
אבן צפור מלך מואב בעת בהם אלי: הנה העם היצא ממצרים ויכס את עין הארץ
עתה לכה קבה לי אתו אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו: הא עמא נפק ממצרים וחפא ית
עין שמשא דארעא כען איתא לוט לי יתיה מאם איכול לאגחא ביה קרב ואתרכניה:
יקול אן אלקום אלדי כרג מן מצר קד גטא טאהר אלארץ ואלאן פתעאל סבה לי פלעלי
אסתטיע אן אחארבה ואטרדה: ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר
את העם כי ברוך הוא: ואמר יי לבלעם לא תיזיל עמהון לא תלוט ית עמא ארי בריך הוא:
קאל אללה לא תמץ מעהם ולא תלען אלקום פאנה מבארך: ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי ב
בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך עמכם: וקם בלעם בצפרא ואמר לרברבי בלק
איזילו לארעכון ארי לית רעוא קדם יי דלא למשבקי למיזל עמכון: פקאם בלעם בגדאה וקאל לריסא
בלק אמצו אלי בלדכם לאן אללה נהאני אן אמצי מעכם: ויקומו שרי מואב ויבאו אל
בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו: וקמו רברבי מואב ואתו לות בלק ואמרו סריב
בלעם למיזל עמנא: פקאם ריסא מואב וגאו אלי בלק וקאלו קד אבא בלעם אן ימצי
מעטא: ויסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה: ואוסיף עוד בלק למשלחא
רברבין סגיאין ויקירין מאלין: פעאוד איצא בלק בעת רוסא אכתר ואגל מן אולאיך:
ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי: ואתו לות בלעם
ואמרו ליה כדנן אמר בלק בר צפור לא כען תתמנע מלמיתי לותי: פגאוא אלי בלעם וקאלו לה כדי
קאל בלק אבן צפור לא תמתנע מן אלמציר אלי: כי כבד אכבדך מאד וכל אשר תאמר אלי
אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה: ארי יקרא איקרינך לחדא וכל דתימר לי אעביד ואיתא
כען לוט לי ית עמא הדין: פאני מאכרמך גדא וכל מא תקול לי אצנעה פתעאל אלען לי הולאי
אלקום: ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר
את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדלה: ואתיב בלעם ואמר לעבדי בלק אם יתן לי בלק מלי
ביתיה כסף ודהב לית לי רשו למעבר על גזירת מימרא דיי אלהי למעבד זעירתא או רבתא:
פאגאב בלעם קואד בלק וקאל לו אעטאני בלק מל ביתה פצה ודהב לא אסתטיע אן אתגאוז
אמר אללה רבי פאעמל צגירה או כבירה: ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יסף
יהוה דבר עמי: וכען אוריכו כען הכא אף אתון בליליא ואדע מא יוסף יי למללא עמי: ואלאן
אקימו אנתם איצא ההנא אלליל חתי אנטר מא יעאוד אללה אן יכאטבני בה: ויבא אלהים

אל

אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר
אדבר אליך אתו תעשה: ואתא מימר מן קדם יי לות בלעם בליליא ואמר ליה אם למקרי לך
אתו גבריא קום איזיל עמהון וברם ית פתגמא דאמליל עמך יתיה תעביד: פואפא אמר אללה
בלעם לילא וקאל אן כאן הולאי אקום גאו לידעוך קם אמץ מעהם לכן אלאמר אלדי אקולה לך
אצנעה פקט: ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו וילך עם שרי מואב: וקם בלעם בצפרא ג
וזריז ית אתניה ואזל עם רברבי מואב: פקאם בלעם גדאה ואסרג אתאנה ומצי מע רויסא מ
מואב: ויחר אף אלהים כי הולך הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו
ושני נעריו עמו: ותקיף רוגזא דיי ארי אזיל הוא ואתעתד מלאכא דיי באורחא למסטן ליה
והוא רכיב על אתניה ותרין עולימוהי עמיה: תם אשתד גצב אללה למציה טאמעא פוקף
מלך אללה פי אלטריק ליחידה עין דלך והו ראכב עלא אתאנה ומעה גלאמיה: ותרא האתון את
מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את
האתון להטתה הדרך: וחזת אתנא ית מלאכא דיי מעתד באורחא וחרביה שליפא בידיה וסטת
אתנא מן אורחא ואזלת בחקלא ומחא בלעם ית אתנא לאסטאותה באורחא: פלמא ראת
אלאתאן מלך אללה ואקפא פי אלטריק וסיפה מצלת פי ידה מאלת ען אלטריק וסארת פי אלזרע
פצרבהא בלעם לירדהא אלי אלטריק: ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים גדר מזה וגדר
מזה: וקם מלאכא דיי בשביל כרמיא אתרא דגדירא מכא וגדירא מכא: תם וקף מלך
אללה פי זקאק אלכרום והנאך גדר ימנה ויסרה: ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ אל
הקיר ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר ויסף להכתה: וחזת אתנא ית מלאכא דיי ואדחיקת
לכתלא ודחקת ית רגלא דבלעם בכתלא ואוסיף למחהא: פלמא ראתה אזדחמת מע אלחאיט
פצגטת רגל בלעם אלי אלחאיט פזאד פי צרבהא: ואוסיף: ויוסף מלאך יהוה עבור ויעמד
במקום צר אשר אין דרך לנטות ימין ושמאל: ואוסיף מלאכא דיי עבר וקם באתר עק
דלית אורח למסטי לימינא ולסמאלא: תם עאוד מלך אללה פגאז פוקף פי מוצע מציק מא
ליס טריק אן ימיל ענה ימנה ולא יסרה: ותרא האתון את מלאך יהוה ותרבץ תחת
בלעם ויחר אף בלעם ויך את האתון במקל: וחזת אתנא ית מלאכא דיי ורבעת תחות בלעם
ותקיף רוגזא דבלעם ומחא ית אתנא בחוטרא: פלמא ראתה רבצת תחת בלעם פאשתד גצבה פצרב
האבא בעצי: ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר לבלעם מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים:
ופתח יי ית פומא דאתנא ואמרת לבלעם מא עבדית לך ארי מחיתני דנן תלת זמנין: פפתח אללה פאהא
פקאלת לבלעם מא דא צנעת בך אד צרבתני הדה אלמרה אלתאלתה: ויאמר בלעם לאתון כי התעללת
בי לו יש חרב בידי כי עתה הרגתיך: ואמר בלעם לאתנא ארי חייכת בי אילו פון אית חרבא בידי
ארי כען קטלתיך: קאל לה לאנך תמרדת בי ולו פי ידי סיף לקתלתך: ותאמר האתון אל בלעם הלוא אנכי
אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה ההסכן הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא: ואמרת
אתנא לבלעם הלא אנא אתנך דרכיבת עלי מדאיתך עד יומא הדין המילף אילפנא למעבד לך
כדין ואמר לא: קאלת אליס אנא אתאנך אלתי רכבת עלי מנד כנת אלי הדא אליום הל עודתך אן אצנע
בך כדא קאל לא: ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו

ויקד

ויקד וישתחו לאפיו: וגלא יי ית עיני בלעם וחזא ית מלאכא דיי מעתד באורחא וחרביה
שליפא בידיה וכרע וסגיד לאפוהי: פס כשף שלה ען בצר בלעם פראי מלך שלה ואקפא
פישטריך וסיפה מצלת פידה פכר בין ידיה סאגרא: ויאמר אליו מלאך יהוה על מה הכית
את אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן כי ירט הדרך לנגדי: ואמר ליה מלאכא
דיי על מא מחיתא ית אתנך דנן תלת זמנין הא אנא נפקית לסטן ארי גלי קדמי דארת
דעיל מיזל באורחא לקבלי: וקת לה מלך שלה לם צרבת אתאנך הרה שמרה שתשתה ואנא
כלנתך אן אחידך אר תוורבות שטריך חלאי: ותראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים
אולי נטתה מפני כי עתה גם אתכה הרגתי ואותה החייתי: וחזתני אתנא וסטת קדמי
דנן תלת זמנין שו פון לא סטת מן קדמי ארי כען אף יתך קטלית ויתה קיימית חתי ואתי
פמשת עני הרה שמרה שתשתה ולו לס תמיל עני לקתלתך שאן ובקיתהא: ויאמר בלעם
אל מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם רע בעיניך
אשובה לי: ואמר בלעם למלאכא דיי חבית ארי לא ידעית ארי את מעתד לקדמותי
באורחא וכען אם ביש בעיניך אתוב לי: קת לה קד אכטית ולם אעלם אנך ואקף תלקאי
פישטריך ושאן פאן פאך מעיי רבעת: ויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך עם האנשים
ואפס את הדבר אשר אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם עם שרי בלק: ואמר מלאכא
דיי לבלעם איזיל עם גבריא ולחוד ית פתגמא דאמליל עמך יתיה תמליל ואזל
בלעם עם רברבי בלק: קת אמץ מע שקוס ושקול שרי אקולה לך קולה פקט פמצי מ
מעהם: וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארנן
אשר בקצה הגבול: ושמע בלק ארי אתא בלעם ונפק לקדמותיה לקרתא דמואב
דעל תחום ארנון דבסטר תחומא: פלמי סמע בלק במבי בלעם כרב תלקאה שא קרית
מואב שרי על תכס ארנון שרי פיטרפה: ויאמר בלק אל בלעם הלא שלח שלחתי
אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי האמנם לא אוכל כבדך: ואמר בלק לבלעם הלא
משלח שלחית לותך למקרי לך למא לא אתיתא לותי הבקושטא הויתא אמר לית אנא
יכיל ליקרותך: קת בלק לבלעם שים ארסלת לך מרה קבל הרה ארעוך לס תצל שי אתריליא
אקדר אן אכרמך: ויאמר בלעם אל בלק הנה באתי אליך עתה היכל אוכל דבר מאומה
הדבר אשר ישים אלהים בפי אתו אדבר: ואמר בלעם לבלק הא אתיתי לותך כען המיכל יכיל
נא למללא מדעם פתגמא דישוי יי בפומי יתיה אמליל: קת ושאנקר ערת שיך תראני אפתטיע אן
אקול שיא שא מא ילקנניה שלה פקט: וילך בלעם עם בלק ויבאו קרית חצות: ואזל בלעם
עם בלק ואעליה לקרית מחוזוהי: ומציא כמיעא שי אן גאא שי קרית חצות: ויזבח בלק בקר וצאן
וישלח לבלעם ולשרים אשר אתו: ונכס בלק תורין ועאן ושלח לבלעם ולרברביא דעמיה: ודבח
בלק בקרא ותנמא ובעת כראך שא בלעם ושי שריפא שרין מעה: ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם
ויעלהו במות בעל וירא משם קצה העם: והוה בצפרא ודבר בלק ית בלעם ואסקיה לרמת
דחלתיה וחזא מתמן קצת מן עמא: פלמא כאן בצלראה אכר בלעם ואצעדה שי בעץ ביע מעבוד
פנצר מן תם בעץ שקום: ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים
ושבעה אילים: ואמר בלעם לבלק בני לי הכא שבעא מדבחין ואתקין לי הכא שבעא תורין ושבעא

דכרין:

רכלין: קל להאבן לי ההכא סבעה מדאבח ואעד לי ההכא סבעה רתות וסבעה כבאש:
ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח: ועבד בלק כמא דמליל
בלעם ואסיק בלק ובלעם תור ודכר על כל מדבחא: פענעדשד בלק כמא דמליל קל בלעם
וקרבא תורא וכבשא עלי כל מדבח: ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך ואלכה אולי
יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי: ואמר בלעם לבלק אתעתד
על עלתך ואהך מאם יערע מימר מן קדם יי לקדמותי ופתגמא דיחזיניני ואחוילך ואזל יחידי:
תם קל לה קף שבד קדאביכך ואמצי אכא פלעל יאן ואפיכן אמר שלה ואיקול ילקנניה
אבברתך נה ומצא פי הרו: ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחת ערכתי
ואעל פר ואיל במזבח: וערע מימר מן קדם יי בבלעם ואמר ליה ית שבעא מדבחין
סדרית ואסיקית תור ודכר על כל מדבח: פלמא ואפא אמר שלה בלעם קל יארב אני
קדנשדת סבעא מדאבח וקרבת תורא וכבשא עלא כל מדבח: וישם יהוה דבר בפי
בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: ושוי יי פתגמא בפומא דבלעם ואמר תוב לות
בלק וכדין תמליל: פלקנה שלה כלאמה וקל ארגע שי בלק וקל כרא: וישב אליו והנה נצב
על עלתו הוא וכל שרי מואב: ותב לותיה והא מעתד על עלתיה הוא וכל רברבי מואב:
פרגע שיה ואריבה ואקף שנר קרבאנה הו וגמיע כויסא מואב: וישא משלו ויאמר מן ארם
ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל: ונטל מתליה
ואמר מן ארם דברני בלק מלכא דמואב מטורי מדנחא איתא לוט לי יעקב ואיתא תריך לי
ישראל: פירב מתלה וקל מן ארם סיירכי בלק מלך מואב מן גבשל משרק קאילאתעש שען
לי שי יעקוב ודס לי אסר: מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה: מא אלוטיה
דלא לטיה אל ומא אתרכיה דלא תרכיה יי: מא אסב מאלס יסבה שלה ומא ארס מא
לס ידמה שלה: כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא
יתחשב: ארי מריש טוריא חזיתיה ומרמתת סביתיה הא עמא בלחודיהון עתידין דיחסנון
עלמא ובעממיא לא יתדנון גמירא: ואנה אראה מנרוס שבבש ושמחה מן שיפאע אנה ס
טעבסיסכן כרדא ולס יחסב מצע כאיר שאמס: מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע
ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמהו: מן יכול למימני דעדקיא דבית יעקב
דאמיר עליהון יסגון כעפרא דארעא או חדא מארבע משריתא דישראל תמות נפשי מותא
דקשיטיא ויהי סופי כותהון: יאמן יעד כסלי יעקוב ויחצי דריית ש אסר אפשך אן אמות מורת
שמסתקימין והכון אכרתי מתלהס: ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתיך והנה
ברכת ברך: ואמר בלק לבלעם מא עבדת לי למלטט סנאי דברתך והא ברכא מבריכת להון:
פקל לה בלק מא רא צנעת בי דעותך לתקב אעדאי פאלא בך תבארך: ויען ויאמר הלא את אשר
ישים יהוה בפי אתו אשמר לדבר: ואתיב ואמר הלא ית דישוי יי בפומי יתיה אטר למללא:
פג׳אבה וקל שא מא ילקנניה שלה אחפעה ואקולה: ויאמר אליו בלק לך נא אתי אל מקום אחר
אשר תראנו משם אפס קצהו תראה וכלו לא תראה וקבנו לי משם: ואמר ליה בלק איתא כען

אדבריך

עמי לאתר אחרן דתחזיניה מתמן לחוד קצתיה תחזי וכוליה לא תחזי ותלוטיה לי
מתמן: פקאל תעאל מעי אלי מוצע אכר תנצרה מנה לככך תנצר בעצה ולא כלה פתסבה
לי מן הנאך: ויקחהו שדה צפים אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל ב
במזבח: ודבריה לחקל סכותא לריש רמתא ובנא שבעא מדבחין ואסיק תור ודכר על כל
מדבח: פאכדה אלי שעיה אלמשרפה עלי ראס אלקלעה פבנא הנאך סבעה מדאבח וקרב תורא
וכבשא עלי כל מדבח: ויאמר אל בלק התיצב כה על עלתך ואנכי אקרה כה: ואמר
לבלק אתעתד הכא על עלתך ואנא אתמטי עד כא: פקאל לה קף ההנא ענד קרבאנך ואנא
אתלקא אלי ההנא: ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר:
וערע מימר מן קדם יי בבלעם ושוי פתגמא בפומיה ואמר תוב לות בלק וכדין תמליל: פואפא
אמר אלה בלעם ולקנה כלאמא וקאל ארגע אלי בלק וקל כדא: ויבא אליו והנו נצב על
עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה: ואתא
לותיה והא מעתד על עלתיה ורברבי מואב עמיה ואמר ליה בלק מא מליל יי: פגא אליה
והו ואקף ענד קרבאנה ורוסא מואב מעה קאל לה מא דא קאל אלה: וישא משלו ויאמר
קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר: ונטל מתליה ואמר קום בלק ושמע אצית
למימרי בר צפור: פצרב מתלה וקאל קם יא בלק ואסמע אנצת לקולי יא אבן צפור:
לא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה: לא כ
כמילי בני אנשא בני אנשא אמרין ומכדבין ואף לא כעובדי בני בסרא דאנון גזרין למ
עבד תיובין ומתמלכין הוא אמר ועביד וכל מימריה מתקיים: ליס אלטאיק כאלנאס פיכדב
ולא כבני אדם פינדם אתראה יקול ולא יפעל או יתכלם ולא יקימה: הנה ברך לקחתי וברך
ולא אשיבנה: הא ברכן קבילית אברכינה לישראל ולא אתיב ברכתי מנהון: אני אן ברכאת
קבלתהא פאבארך פיהם ולא ארדהא: לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה
אלהיו עמו ותרועת מלך בו: אסתכלית ולית פלחי גלולין בדבית יעקב ואף לא עבדי
ליאות שקר בישראל מימרא דיי אלההון בסעדהון ושכינת מלכהון ביניהון: ממא לם
יבצר גלאפי אל יעקוב ולא רגלא פי אל אסר פאללה רבהם מעהם וצהאבת אלמלך להם: אל
מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו: אלהא דאפקינון ממצרים תקפא ורומא דיליה:
אלטאיק אלמכרגהם מן מצר באדך אליס מאנע ענהם: כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל
כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל: ארי לא נחשיא צבן דייטב לדבית יעקב ואף לא
קסמיא רען ברבות בית ישראל כעדן יתאמר ליעקב ולישראל מא עבד אלהא: ולא טיירה תחיק פי
אל יעקב ולא קיאפה תותר פי אל אסר ואנמא יקאל להם מא יצנע אלטאיק פקט: הן עם כלביא
יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה: הא עמא כליתא שרי
וכאריא יתנטל לא ישרי בארעה עד דיקטול קטול ונכסי עממיא ירת: והו שעב כלבו
יקום וכאסד ירתפע אלי לא ינצגע אלא אן יאכל פריסה וישרב דם צרעאה: ויאמר בלק
אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים וקבתו לי משם: ואמר

תבכרינון: ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר
יהוה אתו אעשה: ואתיב בלעם ואמר לבלק הלא מלילית עמך למימר כל די ימליל יי יתיה
אעביד:

בלק לבלעם איתא כען אדברנך לאתר אחרן מאם תחזי לעמא מן ק' ותלוטיה לי־
מתמן: קאל תעאל אכדך אלי מוצע אכר פלעל אן יסהל ענד אללה פתסבה לי מן הנאך: ויקח
בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימן: ודבר בלק ית בלעם ריש רמתא דמס־
תכיא על אפי בית ישימון: פאכדה אלי ראס אלראביה אלמטלעה עלי וגה אלסמאוה: ויאמר
בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: ואמר
בלעם לבלק בני לי הכא שבעא מדבחין ואתקן לי הכא שבעא תורין ושבעא דכרין: פקאל אבן
לי ההנא סבעה מדאבח ואעד לי ההנא סבעה תואר וסבעה כבאש: ויעש בלק כאשר אמר
בלעם ויעל פר ואיל במזבח: ועבד בלק כמא דאמר בלעם ואסיק תור ודכר על כל מדבח:
פצנע כמא קאל לה בלעם וקרב תורא וכבשא עלי כל מדבח: וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך
את ישראל ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים וישת אל המדבר פניו: וחזא בלעם ארי תקין
קדם י"י לברכא ית ישראל ולא הליך כזמן בזמן לקדמות נחשיא ושוי למדברא אפוהי: ולמא
ראי בלעם אן אלצלח ענד אללה תבריך אלאסר ולם ימץ כאלמרתין אלאולתין פי טלב אלפאלת
פאקבל בוגהה אלי אלברהה: וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח
אלהים: וזקף בלעם ית עינוהי וחזא ית ישראל שרן לשבטוהי ושרת עלוהי רוח נבואה מן קדם י"י:
פלמא מד בצרה ראהם נאזלא עלי נטאם אסבאטהם חלת עליה נבוה אללה: וישא משלו
ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין: ונטל מתליה ואמר אימר בלעם בר בעור ואימר
גברא דשפיר חזי: פצרב מתלה וקאל קול יא בלעם אבן בעור וקול יא איה אלרגל חדיד אלבצר: נאם
שמע אמרי אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: אימר דשמע מימר מן קדם אל
דחיזו מן קדם שדי חזי שכיב ומתגלי ליה: וקל יא סאמע אקואל אלטאיק ונאטר מנאטר אל
כאפי והו נאים והו מפתוח אלעין: מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל: מא טבא
ארעך יעקב בית משרך ישראל: מא אגוד אכביתך יא אל יעקוב ומנאזלך יא אל אסראיל:
כנחלים נטיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע יהוה כארזים עלי מים: כנחלין דמדברין כגנת
שקיא דעל פרת כבוסמיא דנציב י"י כארזין דנציבין על מיא: פהי כאודיה ממדודה וכגנאן
עלי נהר וכמצארב צרבהא אללה וכארז עלי מא: יזל מים מדליו וזרעו במים רבים
וירם מאגג מלכו ותנשא מלכתו: יסגי מלכא דיתרבא מבנוהי וישלוט בעממין סגיאין
ויתקף מאגג מלכיה ותנטל מלכותיה: יהטל אלמא מן דלאיה וזרעה פי מא גזיר ויתרפע
מן אגג מלכה ותתסאמא ממלכתה: אל מוציאו ממצרים כתועפת ראם לו יאכל גוים
צריו ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ: אלהא דאפיקינון ממצרים תקפא ורומא דיליה
ייכלון בית ישראל נכסי עממיא סנאיהון ובבזת מלכיהון יתפנקון וארעתהון יחסנון: אלטאיז
אלמכרגהם מן מצר כארץ אלרים מאנע ענהם פהו יאכל אעדאיה מן אלאמם ועצאמהם ינהש
וסהאמה חרכפהם: כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוך וארריך ארור: ינוח ישרי
בתקוף כאריא וכליתא ולית דיקימניה בריכך יהון בריכין וליטך יהון ליטין: ואדא נתא ורבץ
פהו כאסד ולבו מן דא יתירה מבארכך מבארך ולאענך מלעון: ויחר אף בלק אל בלעם

ויספק

ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב איבי קראתיך והנה ברכת ברך זה שלש
פעמים: ותקיף רגזא דבלק בבלעם ושקפינון לידוהי ואמר בלק לבלעם למלט סנאי
קריתך והא ברכא מברכתלהון דנן תלת זמנין: פאשתד גצב בלק עלי בלעם לצפק כפיה
חרדא וקל אנמא רעותך לתסב אעד אי פאדא בך תבארך פיהם הדה שמרה שלשה: ועתה
ברח לך אל מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך יהוה מכבוד: וכען איזיל לך לאתרך
אמרית יקרא איקרינך והא מנעך יי מן יקרו: ושאן פאנצרף אלי מוצעך לקד עזמת אן א
אכרמך פמנעך שלה מן שכראמה: ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיך אשר
שלחת אלי דברתי לאמר: ואמר בלעם לבלק הלא אף עם אזגדך דשלחת לותי מלילית
למימר: קל ... הם אקול לרסלך שרי בעתת בהם אליי קאילא: אם יתן לי בלק מלא ביתו
כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר ידבר יהוה
אתו אדבר: אם יתן לי בלק מלי ביתיה כסף ודהב לית לי רשו למעבר על גזירת יג
מימרא דיי למעבד טבתא או בישתא מרעותי די ימליל יי יתיה אמליל: לו אעטאני
בלק מל ביתה פצה וזהב לם אסתטיע אן אתגאוז אמר שלה פאעמל בידה או ד
רדייה מן ראיי אנמא שרי יקולה שלה אקולה פקט: ועתה הנני הולך לעמי לכה
איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים: וכען הא אנא אזיל לעמי
איתא אמלכנך מא דתעביד ואחוי לך מא דיעביד עמא הדין לעמאך בסוף יומיא:
ושאן האנא מנצרף אלי קומי תעל חתי אערפך מא יצנע הולאי שקום בקומך פי א
אכר שאיאם: וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בעור ונאם הגבר שתם העין:
ונטל מתליה ואמר אימר בלעם בריה בעור ואימר גברא דשפיר חזי: פצרב מתלה
וקל יא בלעם אבן בעור וקל יא איה שרגל חריר שבצר: נאם שמע אמרי אל וידע
דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: אימר דשמע מימר מן קדם אל ודעמדע
מן קדם עלאה חיזו מן קדם שדי חזי שכיב ומתגלי ליה: וקל יא פאמע אקול שטאיך
ועארף מערפת שעלי ונאצר מנאצר שכאפי והו נאים והו מפתוח שעין: אראנו
ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ פאתי מואב
וקרקר כל בני שת: חזיתיה ולא כען סכיתיה ולא איתוהי קריב כד יקום מלכא מיעקב
ויתרבא משיחא מישראל ויקטיל רברבי מואב וישלוט בכל בני אנשא: אמר אראה
ולים הו שאן ושמחה והו ניר קריב אן יטלע כוכב מן אל יעקוב ויקום קציב מן אל אסראי
מיוהן גהאת מואב ויזלזל סאיר בני שת: והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר איביו ז
וישראל עשה חיל: ויהי אדום ירותא ויהי ירותא סעיר לבעלי דבבוהי וישראל יצלח
בנכסין: ויכון אדום מנקרצא וכדלך סעיר וסאיר אעדאיה אדום ואסראיל יזתאד
תאיידא: וירד מיעקב והאביד שריד מעיר: ויחות חד מדבית יעקב ויוביד משיזיב
מקרית עממיא: ושרי יכתולי מן אל יעקוב יביד שריד מן שקרי: וירא את עמלק וישא
משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אובד: וירא את הקיני וישא משלו
ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד: וחזא ית שלמאי ונטל מתליה ואמר ליש

וחזא ית עמלקאה ונטל מתליה ואמר ריש קרביא דישראל הוה עמלקאה וסופיה לעלמא
ייבד: תם ראי עמלק פצרב מתלה וקאל אול חרב אלאמם עמלק ואכרתה אלי אבאדה: וירא
את הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך: וחזא ית שלמאה ונטל
מתליה ואמר תקיף בית מותבך ושוי בכרך תקיף מדורך: תם ראי אלקיניין פצרב מתלה וקאל
פיכון מגלסך צלבא ותגעל פי אלצכר וכרך: כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשבך: ארי
אם יהי לשיצאה שלמאה עד מא אתוראה ישבינך: ואדי יכון וקת נפי אלקיניין פכם
יכבי מנהם אלמוצליין: וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה משומו אל: ונטל מתליה ואמר
וי לחייביא דייחון כד יעביד אלהא ית אלין: פצרב מתלה וקאל אלויל למן יחיא אדי צירה אללה
שאיך: וצים מיד כתים וענו אשור וענו עבר וגם הוא עדי אבד: וסיען יצטרחן מרומאי
ויענון לאתור וישעבדון לעיבר פרת ואף אנון לעלמא ייבדון: ואלדראמין מן פרצת
קברס לתעדב אלמוצליין ואלעבריין והם איצא אלא אבארה: ויקם בלעם וילך וישב
למקמו וגם בלק הלך לדרכו: וקם בלעם ואזל ותב לאתריה ואף בלק אזל לאורחיה: תם
קאם בלעם פמצא ורגע אלי מוצעה ובלק איצא מצא אלי סבילה:

וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב: ויתיב ישראל בשטין ושרי עמא
למטעי בתר בנת מואב: תם אקאם אלקום פי אלשטין ובדא אלקום אן יזנו בבנאת מואב: ותקראן
לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן: וקראה לעמא לדבחי טעותהון ואכל עמא
וסגידו לטעותהון: פדעי אלקום אלי דבאיח מעבודאתהן פאכלו מנהא וסגדו להא: ויצמד
ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל: ואתחבר ישראל לבעלא פעור ותקיף רגזא
דיי בישראל: פלאזם אלאסראיל פעור אלצנם פאשתד גצב אללה עליהם: ויאמר יהוה אל משה
קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגד השמש וישב חרון אף יהוה מישראל: ואמר
יי למשה דבר ית כל רישי עמא ודון וקטול דחייב קטול קדם יי לקביל שמשא ויתוב רגזא דיי
מישראל: פקאל אללה למוסי כד גמיע רוסא אלקום ואצלבהם ללה חדא אלשמס וירגע שדה גצב
אללה ען אסראיל: ויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור:
ואמר משה לדייני ישראל קטולו גבר גברוהי דאתחברו לבעלא פעור: קאל מוסי לחכאמהם
יקתל כל רגל מן פי נאחיתה מן מלאזמי פעור אלצנם: והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל
אחיו את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה בכים פתח אהל מועד:
והא גברא מבני ישראל אתא וקריב לות אחוהי ית מדינתא לעיני משה ולעיני כל כנשתא
דבני ישראל ואנון בכן בתרע משכן זמנא: ואדי ברגל מן בני אסר' קד אקבל וקדם אלי נא
בינהם אמראה מדיאניה בחצרת מוסי וגמאעתהם והם יבכון ענד באב כבא אלמחצר:
וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו: וחזא פינחס בר
אלעזר בר אהרן כהנא וקם מגו כנשתא ונסיב רמחא בידיה: פלמא ראא פנחס אבן אלעזר אבן
הרון אלאמאם קאם מן וסט אלגמאעה ואכד רמחא בידה: ויבא אחר איש ישראל אל הקבה
וידקר את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישר
ישראל: ועל בתר גברא בר ישראל לקבתא ובזע ית תרויהון ית גברא בר ישראל וית
אתתא במעהא ואתכליאת מותנא מעל בני ישראל: ודכל ורא אלי אלקבה וטענהמא אלרגל
ואלאמראה:

ואמראה פי בטנהא ואנחבס אלובא ען בני אסר׳: ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים
אלף: והוו דמיתו במותנא עסרין וארבעא אלפין: פכאן עדד מן מאת בדלך אלובא ארבעה
ועשרין אלפא:

קד פסוקים מכוח סימן

וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל ת״ם: פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את
חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי:
פינחס בר אלעזר בר אהרן כהנא אתיב ית חמתי מעל בני ישראל בדקני ית קנאתי ביניהון
ולא שיציתי ית בני ישראל בקנאתי: אן פינחס אבן אלעזר אבן הרון אלאמאם רד חמיתי ען
בני אסר׳ במא גאר לי פי מא בינהם חתי לם אפניהם בשקאבי: לכן אמור הנני נתן לו את
בריתי שלום: בכין אימר הא אנא גזר ליה ית קימי שלם: לדלך קל לה האנא מעטיה
עהדי סלאמה: והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר
על בני ישראל: ותהי ליה ולבנוהי בתרוהי קים כהנת עלם חלף דקני קדם אלהיה וכפר על
בני ישראל: תכון לה ולנסלה בעדה עהד אמאמת אלדהר בדל מא גאר לרבה וכפר ען בני
אסר׳: ושם איש ישראל המכה אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא נשיא בית אב
לשמעני: ושום גברא בר ישראל קטילא דאתקטיל עם מדיניתא זמרי בר סלוא רב בית
אבא לבית שמעון: וכאן אסם אלרגל אלאסראילי אלמקתול אלדי קתל מע אלמדיאניה זמרי אבן
סלוא שריף אבן סלוא בית אביה אלשמעוני: ושם האשה המכה המדינית כזבי בת צור
ראש אמות בית אב במדין הוא: ושום אתתא דאתקטילת מדיניתא כזבי בת צור רישׁ
אומי בית אבא במדין הוא: ואסם אלמראה אלמדיאניה אלמקתולה כזבי אבנת צור והו רייס
אהל בית אמתה במדין:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל ת״ם: צרור את המדינים והכיתם אותם: אעיק למדינאי
ותקטיל יתהון: חאצר אלמדיאניין חתי תקתלהם: כי צררים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם
על דבר פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדין אחתם המכה ביום המגפה על דבר פעור: ארי
מעיקין אנון לכון בנכליהון דנכילו לכון על עיסק פעור ועל עיסק כזבי בת רבא דמדין
אחתהון דאתקטילת ביומא דמותנא על עיסק פעור: לאנהם אעדא לכם באנתיאלהם אלדי
אכתאלוכם בסבב פעור ובסבב כזבי אבנת שריף מדין אכתהם אלמקתולה פי יום אלובא בסבב
פעור: ויהי אחרי המגפה

ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר: והוה בתר מותנא ואמר יי׳ כו
למשה ולאלעזר בר אהרן כהנא למימר: פלמא כאן בעד אלובא קאל אללה למוסי ולאלעזר אבן
הרון אלאמאם קאילא: שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם
כל יצא צבא בישראל: קבילו ית חשבן כל כנשתא דבני ישראל מבר עסרין שנין ולעילא לבית אבהתהון
כל נפיק חילא בישראל: ארפעא גמלת גמאעת בני אסר׳ מן אבן עשרין סנה פצאעדא
לעשאירהם כל מן יכרג פי גיושהם: וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב על ירדן ירחו
לאמר: ומליל משה ואלעזר כהנא אמרו למימני יתהון במישריא דמואב על ירדנא דיריחו למימר:
פאמר מוסי ואלעזר אלאמאם באחצאיהם פי בידאת מואב עלי אלארדן יריחא: מבן עשרים שנה ומעלה
כאשר צוה יהוה את משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים: מבר עסרין שנין ולעילא כמא דפקיד

ע׳ ית משה ובני ישראל דנפקו מארעא דמצרים: מן אבן עשרין סנה פצאעדא כמא אמר־
אלה למוסי ובני אסר אלכארגין מן בלד מצר: ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת החנכי
לפלוא משפחת הפלאי: ראובן בוכרא דישר׳ בני ראובן חנוך זרעית חנוך לפלוא זרעית פלוא:
פכאן בני ראובן בכר אסר עשירת אלחנוכיין ועשירת אלפלואיין: לחצרון זרעית חצרון ל
לכרמי זרעית כרמי: לחצרן משפחת החצרני לכרמי משפחת הכרמי: ועשירת אלחצרוניין
ועשירת אלכרמיין: אלה משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מ
מאות ושלשים: אלין זרעית ראובן והוו מניניהון ארבעין ותלתא אלפין ושבע מאה ותלתין:
פכאן עדד עשאיר ראובן תלאתה ומ׳ אלפא וסבעמאיה ול׳: ובני פלוא אליאב: ובני פלוא אליאב:
ובני: ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם קרואי העדה אשר הצו על משה
ועל אהרן בעדת קרח בהצתם על יהוה: ובני אליאב נמואל דתן ואבירם הוא דתן ואבירם
מערעי כנשתא דאתכנשו על משה ועל אהרן בכנשתא דקרח באתכנושיהון על י״י:
ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם דעאת אלגמאעה אלדי תלפלפו עלי מוסי
והארון פי גמאעה קרח וכאן דלך בין ידי אללה: ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח
במות העדה באכל האש את חמשים ומאתים איש ויהיו לנס: ופתחת ארעא ית פומהא ובלעת
יתהון וית קרח במותא דכנשתא כד אכלת אישתא ית מאתן וחמשין גברא והוו לאת:
פפתחת אלארץ פאהא פאבתלעתהם מע קרח מע מות אלגמאעה ואכל אלנאר אלמאיתין ון
אלרגל פצארו עלמא: ובני קרח לא מתו: ובני קרח לא מיתו: ובני קרח כסף בהם ולא ימותו:

בני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני
ליכין משפחת היכיני: בני שמעון לזרעיתהון לנמואל זרעית נמואל לימין זרעית ימיני
ליכין זרעית יכין: ובני שמעון לעשאירהם עשירת אלנמואליין ועשירת אלימיניין ועשירת
אליכיניין: לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי: לזרח זרעית זרחי לשאול
זרעית שאול: ועשירת אלזרחיין ועשירת אלשאוליין: אלה משפחת השמעני שנים ועשרים
אלף ומאתים: אלין זרעית שמעון עסרין ותרין אלפין ומאתן: פכאן עדד עשאיר שמעון
הדה אתנין ועשרין אלפא ומאיתין:

בני גד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני משפחת השוני: בני גד
לזרעיתהון לצפון זרעית צפון לחגי זרעית חגי לשוני זרעית שוני: בני גד לעשאירהם עשיר
אלצפוניין ועשירת אלחגיין ועשירת אלשוניין: לאזני משפחת האזני לערי משפחת הערי: לאזני
זרעית אזני לערי זרעית ערי: ועשירת אלאזניין ועשירת אלעריין: לארוד משפחת הארודי לאראלי
משפחת האראלי: לארוד זרעית ארוד לאראלי זרעית אראלי: ועשירת אלארודיין ועשירת אלאראליין:
אלה משפחת בני גד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: אלין זרעית בני גד למניניהון ארבעין
אלפין וחמש מאה: וכאן עדד עשאיר גד הדה ארבעין אלפא וכמסמאיה:

בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען: בני יהודה ער ואונן ומית ער ואונן בארעא דכנען:
ובני יהודה ער ואונן ומאת ער ואונן בארץ כנעאן: ויהיו בני יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני
לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי: והוו בני יהודה לזרעיתהון לשלה זרעית שלה לפרץ זרעית

פרץ לזרח זרעית זרח: פצאר בני יהודה לעשאירהם עשירת אשלניין ועשירת אפרציין ועשי
אזרחיין: ויהיו בני פרץ לחצרן משפחת החצרני לחמול משפחת החמולי: והוו בני פרץ לחצרון
זרעית חצרון לחמול זרעית חמול: ובני פרץ עשירת אחצרוניין ועשירת אחמוליין: אלה
משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים אלף וחמש מאות: אלין זרעית יהודה למניניהון
שבעין ושתא אלפין וחמיש מאה: פכאן עדד עשאיר יהודה סתה ועשפא וכמסמאיה:
בני יששכר למשפחתם תולע משפחת התולעי לפוה משפחת הפוני: בני יששכר לזרעיתהון
תולע זרעית תולע לפוה זרעית פוני: בני יששכר לעשאירהם עשירת אתולעיין ועשירת א
פוניין: לישב משפחת הישבי לשמרן משפחת השמרני: לישוב זרעית ישוב לשמרון זרעית
שמרון: ועשירת אישוביין ועשירת אשמרוניין: אלה משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה
וששים אלף ושלש מאות: אלין זרעית יששכר למניניהון שתין וארבעא אלפין ותלת מאה:
פכאן עדד עשאיר יששכר הדה ארבעה וסתין אלפא ותלאת מאיה:
בני זבולן למשפחתם לסרד משפחת הסרדי לאלון משפחת האלני ליחלאל משפחת
היחלאלי: בני זבולון לזרעיתהון לסרד זרעית סרד לאלון זרעית אלון ליחלאל זרעית יחלאל:
ובני זבולון לעשאירהם עשירת אסרדיין ועשירת אאלוניין ועשירת איחלאליין: אלה משפחת
הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש מאות: אלין זרעית זבולון למניניהון שתין אלפין
וחמיש מאה: פכאן עדד עשאיר זבולון הדה סתין אלפא וכמס מאיה:
בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים: בני יוסף לזרעיתהון מנשה ואפרים: ובני יוסף לעשא
ירהם מנשה ואפרים: בני מנשה למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד את גלעד לגלעד
משפחת הגלעדי: בני מנשה למכיר זרעית מכיר ומכיר אוליד ית גלעד לגלעד זרעית גלעד:
בני מנשה עשירת אמכיריין ועשירת אגלעדיין מן גלעד אבן מכיר: אלה בני גלעד איעזר
משפחת האיעזרי לחלק משפחת החלקי: אלין בני גלעד איעזר זרעית איעזר לחלק זרעית חלק:
ובני גלעד עשירת אאיעזריין ועשירת אחלקיין: ואשריאל משפחת האשריאלי ושכם
משפחת השכמי: ואשריאל זרעית אשריאל ושכם זרעית שכם: ועשירת אאשריאליין ועשי
רת אשכמיין: ושמידע משפחת השמידעי וחפר משפחת החפרי: ושמידע זרעית שמידע
וחפר זרעית חפר: ועשירת אשמידעיין ועשירת אחפריין: וצלפחד בן חפר לא היו לו בנים כי אם
בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה: וצלפחד בר חפר לא הוו ליה בנין אלהין
בנן ושום בנת צלפחד מחלה ונועה חגלה מלכה ותרצה: אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים
וחמשים אלף ושבע מאות: אלין זרעית מנשה ומניניהון חמשין ותרין אלפין ושבע מאה: פכאן
עדד עשאיר מנשה הדה אתנין וכמסין אלפא וסבעמאיה:
אלה בני אפרים למשפחתם לשותלח משפחת השתלחי לבכר משפחת הבכרי
לתחן משפחת התחני: אלין בני אפרים לזרעיתהון לשותלח זרעית שותלח לבכר זרעית בכר לתחן
זרעית תחן: הולאי בני אפרים לעשאירהם עשירת אשותלחיין ועשירת אבכריין ועשירת אתחניין:
ואלה בני שותלח לערן משפחת הערני: ואלין בני שותלח לערן זרעית ערן: ועשירת אערניין מן ערן
אבן שותלח: אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף

197
למשפחתם: אלין זרעית בני אפרים למניניהון תלתין ותרין אלפין וחמיש מאה אלין בני יוסף
לזרעיתהון: פכאן ערר עשאיר בני אפרים הדה אתנין ול אלפא וכמס מאיה הולאי בני יוסף
לעשאירהם:
בני בנימן למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבל משפחת האשבלי לאחירם משפחת
האחירמי: בני בנימין לזרעיתהון לבלע זרעית בלע לאשבל זרעית אשבל לאחירם זרעית אחירם:
הולאי בני בנימין לעשאירהם עשירת אבלעיין ועשירת אאשבליין ועשירת אאחירמיין:
לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי: לשפופם זרעית שפופם לחופם זרעית
חופם: ועשירת אשופמיין ועשירת אחופמיין: ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן
משפחת הנעמי: והוו בני בלע ארד ונעמן זרעית ארד לנעמן זרעית נעמן: עשירת אארדיין
ועשירת אנעמיין מן בלע: אלה בני בנימן למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף
ושש מאות: אלין בני בנימין לזרעיתהון ומניניהון ארבעין וחמשה אלפין ושית מאה: פכאן עדר
עשאיר בנימין הדה כמסה וארבעין אלפא וסת מאיה:
אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם: אלין בני דן לזרעי
תהון לשוחם זרעית שוחם אלין זרעית דן לזרעיתהון: ובני דן לעשאירהם עשירת אשוחמיין
ומא תעשר מנהם: כל משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה וששים אלף וארבע מאות: כל
זרעית שוחם למניניהון שתין וארבעה אלפין וארבע מאה: פכאן עדר עשאירהם ארבעה וסתין
אלפא וארבעמאיה:
בני אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי לבריעה משפחת הבריעי:
בני אשר לזרעיתהון לימנה זרעית ימנה לישוי זרעית ישוי לבריעה זרעית בריעה: ובני א
אשר לעשאירהם עשירת אימניין ועשירת אישויין ועשירת אבריעיין: לבני בריעה לחבר
משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי: לבני בריעה לחבר זרעית חבר למלכיאל זרעית
מלכיאל: ועשירת אחבריין ועשירת אמלכיאליין מן בריעה: ושם בת אשר שרח: ושום ברת
אשר סרח: וכאן אבנת אשר סרח: אלה משפחת בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים
אלף וארבע מאות: אלין זרעית בני אשר למניניהון חמשין ותלתא אלפין וארבע מאה: פכאן
ערר עשאיר בני אשר הדה תלאתה וכמסין אלפא וארבע מאיה:
בני נפתלי למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת הגוני: בני נפתלי
לזרעיתהון ליחצאל זרעית יחצאל לגוני זרעית גוני: ובני נפתלי לעשאירהם עשירת איחצאליין
ועשירת אגוניין: ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי: ליצר זרעית יצר לשלם זרעית
שלם: ועשירת איצריין ועשירת אשלמיין: אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה
וארבעים אלף וארבע מאות: אלין זרעית נפתלי לזרעיתהון ומניניהון ארבעין וחמשה אלפין
וארבע מאה: פכאן עדר עשאיר נפתלי הדה כמסה ול אלפא וארבעמאה: אלה פקודי בני ישראל
שש מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים: אלין מניני בני ישראל שית מאה וחד אלפין שבע
מאה ותלתין: פדלך עדד בני אסר סת מאית אלפא ואלפא ואחדא וסבעמאיה ול:
וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל: תס: לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמות: לאלין תתפליג
ארעא באחסנא במנין שמהן: להולאי יקסם אלבלד נחלה באחצא אסמאיהם: לרב תרבה

נחלתו ולמעט תמעיט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו: לסגיאי תסגון אחסנתהון נבר
ולזעירי תזערון אחסנתהון גבר לפום מנינוהי תתיהיב אחסנתיה: פלכתיר תכתר נחלתה
וללקליל תקללהא כל סבט עלי עדדהא יעטי נחלתה: אך בגורל יחלק את הארץ לשמות
מטות אבתם ינחלו: ברם בעדבא תתפליג ארעא לשמהת שבטי אבהתהון יחסנון: לכן
באסהם יקסם בלד באסמא אסבאט אבאיהם: על פי הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט:
על פום עדבא תתפליג אחסנתהון בין סגיאי לזעירי: ועלי קדר סהם תקסם נחלתהם
ב בין כתיר וקליל: ואלה פקודי הלוי למשפחתם ל
לגרשון משפחת הגרשני לקהת משפחת הקהתי למררי משפחת המררי: אלין מניני ליואי
לזרעיתהון לגרשון זרעית גרשון לקהת זרעית קהת למררי זרעית מררי: והדה אעדאד לוי לעשא
ירהם עשירת אלגרשוניין ועשירת אלקהתיין ועשירת אלמרריין: אלה משפחת לוי משפחת הלבני
משפחת החברני משפחת המחלי משפחת המושי משפחת הקרחי וקהת הוליד את עמרם: אלין
זרעית לוי זרעית לבני זרעית חברון זרעית מחלי זרעית מושי זרעית קרח וקהת אוליד ית
עמרם: וסאיר עשאיריהם עשירת אללבניין ועשירת אלחברוניין ועשירת אלמחליין ועשירת אל
מושיין ועשירת אלקרחיין ואולד קהת עמרם: ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה
ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אחתם: ושום איתת עמרם יוכבר
בת לוי דילידת יתה ללוי במצרים וילידת לעמרם ית אהרן וית משה וית מרים אחתהון:
וכאן אסם זוגת עמרם יוכבד אבנת לוי אלדי ולדת ללוי במצר פולדת לעמרם הרון ומוסי
ומרים אכתהם: ויולד לאהרן את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: ואתיליד
לאהרן ית נדב וית אביהוא ית אלעזר וית איתמר: וולד להרון נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר:
וימת נדב ואביהוא בהקריבם אש זרה לפני יהוה: ומית נדב ואביהוא בקרוביהון אישתא
נוכריתא קדם יי: ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל זכר מבן חדש ומעלה כי לא התפקדו
בתוך בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל: והוו מניניהון עסרין ותלתא אלפין כל
דכורא מבר ירחא ולעילא ארי לא אתמניאו בגו בני ישראל ארי לא אתיהיבת להון אחסנא
בגו בני ישראל: ככאן עדדהם תלאתה ועשרין אלפא כל דכר מן אבן שהר פצאעדא אד לם יעטו
נחלה פי וסטהם: אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני ישראל בערבת מואב
על ירדן ירחו: אלין מניני משה ואלעזר כהנא דמנו ית בני ישראל במישריא דמואב
על ירדנא דיריחו: הולאי מעדודי מוסי ואלעזר אלאמאם אלדי עדא בני אסראיל פי ברית מואב עלי
ארדן יריחא: ובאלה לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר
סיני: ובאלין לא הוה גבר ממניני משה ואהרן כהנא דמנו ית בני ישראל במדברא דסיני: ופיהם
לם יכן רגל מן מעדודי מוסי והרון אלאמאם אלדי עדא בני אסראיל פי ברייה סיני: כי אמר יהוה להם
מות ימתו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון: ארי אמר יי להון
ממת ימותון במדברא ולא אשתאר מנהון אנש אלהין כלב בר יפנה ויהושע בר נון: לאן
אללה חכם עליהם אן יתמאותו פי אלברייה ולם יבק מנהם רגל אלא כלב אבן יפנה ויהושע אבן נון:

ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנתיו
מחלה נעה חגלה ומלכה: וקריבא בנת צלפחד בר חפר בר גלעד בר מכיר בר מנשה לזרעית מנשה בר יוסף
ותקרבנה:

ואין

ושין שמהת בנתיה מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה: פתקרם בנאת צלפחד אבן חפר
אבן גלעד אבן מכיר אבן מנשה מן עשאיר מנשה אבן יוסף ﭏתי אסמאיהן מחלה נעה
וחגלה ומלכה ותרצה: ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאים וכל העדה
פתח אהל מועד לאמר: וקמא קדם משה וקדם אלעזר כהנא וקדם רברביא וכל כנשתא ב
בתרע משכן זמנא למימר: פוקפן אמאם מוסי וﭏעזר ﭏאמאם וﭏאשראף וסאיר ﭏגמאע
ענד באב קבה ﭏמחצ׳ר קאילאת: אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על
יהוה בעדת קרח כי בחטאו מת ובנים לא היו לו: אבונא מית במדברא והוא לא הוה בגו
כנשתא דאזדמנו על יי בכנשתא דקרח ארי בחוביה מית ובנין לא הוו ליה: אבונא מאת
פי ﭏברייה והו לם יכון מן גמלת ﭏגמאעה ﭏדי תגמעו עלי ﭏלה מע קרח לאנה מאת פי ﭏ
בכטייתה ולם יכלף בנין: למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו
אחזה בתוך אחי אבינו: למה יתמנע שמא דאבונא מגו זרעיתיה ארי לית ליה בר
הבלנא אחסנא בגו אחי אבונא: פלא ינקץ אסם אבונא מן עשירתה אד׳ ליס לה אבן
בל אעטנא נחלה בין אעמאמנא: ויקרב משה את משפטן לפני יהוה: וקריב משה
ית דינהון לקדם יי: פרפע מוסי חכמהן ﭏ׳ ﭏלה:
ויאמר יהוה אל משה לאמר: ואמר יי למשה למימר: תם קאל ﭏלה למוסי קאילא: כן בנות צלפחד
דברת נתן תתן להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את נחלת אביהן להן: יאות בנת
צלפחד ממללן מתן תתין להון אחדת אחסנא בגו אחי אבוהון ותעבר ית אחסנת אבוהון להין:
נעמא קאל בנאת צלפחד אעטהן חוז נחלה פימא בין אעמאמהן ואנקל נחלת אביהן להן:
ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו: ועם
בני ישראל תמליל למימר גבר ארי ימות ובר לית ליה ותעברון ית אחסנתיה לברתיה: ומר
בני אסראיל קאילא אי אנסאן מאת וליס לה אבן פאנקלו נחלתה לאבנתה: ואם אין לו בת
ונתתם את נחלתו לאחיו: ואם ליתליה ברתא ותתנון ית אחסנתיה לאחוהי: ואן לם יכון לה
אבנה פאעטו נחלתה לאכותה: ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו: ואם לית
ליה אחין ותתנון ית אחסנתיה לאחי אבוהי: ואן לם יכון לה אכוה פאעטוהא לאעמאמה:
ואם אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשארו הקרוב אליו ממשפחתו וירש אתה
והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה: ואם לית אחין לאבוהי
ותתנון ית אחסנתיה לקריביה דקריב ליה מזרעיתיה ויירת יתה ותהי לבני ישראל לגזירת דין
כמא דפקיד יי ית משה: ואן לם יכן לה אעמאם פאעטוהא לנסיבה ﭏאקרב ﭏיה מן עשירתה
יחוזהא ותכון לבני אסראיל רסם חכם כמא אמר ﭏלה מוסי:
ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל: ב
ואמר יי למשה סק לטורא דעבראי הדין וחזי ית ארעא די יהבית לבני ישראל: תם קאל ﭏלה למוסי
אצעד ﭏי גבל ﭏעבריין הדא ואנט׳ר ﭏבלד ﭏדי אנא מעטיה לבני אסר׳: וראיתה אתה ונאספת
אל עמיך גם אתה כאשר נאסף אהרן אחיך: ותחזי יתה ותתכניש לעמך אף את כמא דאתכניש
אהרן אחוך: פאדא אבצרתהא פאנצ׳ם ﭏי קומך אנת איצ׳א כמא אנצ׳ם הרון אכוך: כאשר מריתם
פי במדבר צן במריבת העדה להקדישני במים לעיניהם הם מי מריבת קדש מדבר צן: כמא

דסריבתון על מימרי במדברא דצין במצות כנשתא לקדשותי במיא לעיניהון אנון
מי מצות רקם מדברא דצין׃ כמא כשפתם אמרי פי בריה צן ענד כצומה שגמאעה פלא
תקדסאני בדלך שמא בחצרתהם ולדלך סמי מא כצומה רקים פי בריה צן׃
וידבר משה אל יהוה לאמר׃ ומליל הם קש וגו׳ יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל
בשר איש על העדה׃ ימני יי׳ אלה רוחיא לכל בסרא גברא על כנשתא׃ אן שית יא רב יא אלאה
ארואח כל בשרי פאסתכלף רגלא עלי שגמאעה׃ אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם
ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם רעה׃ די יפוק
קדמיהון ודי יעול קדמיהון ודי יפיקינון ודי יעילינון ולא תהי כנשתא די׳ כענא דלית להון
רעי׃ יכרג בין איריהם וידכלהם בין ידיהם ויכרגהם וידכלהם ולא יבקו גמאעה שלה כגנם
ליס להא ראעי׃ ויאמר יהוה אל משה קח
לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו׃ ואמר יי׳ למשה דבר לך
ית יהושע בר נון גבר דרוח נבואה ביה ותסמוך ית ידך עלוהי׃ פקל שלה למוסי כד יהושע
אבן נון פאנה רגל פיה פיצל ואסנד ידך עליה׃ והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני
כל העדה וצויתה אתו לעיניהם׃ ותקים יתיה קדם אלעזר כהנא וקדם כל כנשתא ותפקד
יתיה לעיניהון׃ ואוקפה בין ידי אלעזר אלאמאם וסאיר אלגמאעה ואמרה בחצרתהם׃
ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל׃ ותתן מזיוך עלוהי בדיל
די יקבלון מניה כל כנשתא דבני ישראל׃ ואגעל עליה מן בהאיך לכי תקבל מנה גמאעה
בני אסר׃ ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו
ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל אתו וכל העדה׃ ולקדם אלעזר כהנא יקום וישאל ליה בדין
אוריא קדם יי׳ על מימריה יהון נפקין ועל מימריה יהון עלין הוא וכל בני ישראל עמיה וכל
כנשתא׃ וליכון וקופה בין ידי אלעזר אלאמאם חתי יסאל פי חואיגה בחכם אלאנואר בין ידי
אללה וען אמרה יכרגון וידכלון הו ובנו אסראיל מעה וסאיר אלגמאעה׃ ויעש משה כאשר
צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה׃ ועבד
משה כמא דפקיד יי׳ יתיה ודבר ית יהושע ואקימיה קדם אלעזר כהנא וקדם כל כנשתא׃
פצנע מוסי כמא אמרה אללה אן אכד יהושע ואוקפה בין ידי אלעזר אלאמאם וסאיר אלגמאעה
ויסמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד משה׃ וסמך ית ידוהי עלוהי ופקדיה כמא
דמליל יי׳ בידא דמשה׃ ואסנד ידה עליה ואמרה כמא קאל אללה לה׃
ד וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ומליל הם ומ׳׃ צו את בני ישראל ואמרת אלהם את קרבני
לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו׃ פקיד ית בני ישראל ותימר להון ית
קרבני להם סדור לקרבני לאתקבלא ברעוא תטרון לקרבא קדמי בזמניה׃ מר בני אסרא
ויקל להם קרבאני דאימי מכצי מקבולי אחפצוה אן תקרבוה לי פי וקתה׃ ואמרת להם זה
האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד׃ ותימר להון
דין קרבנא דתקרבון קדם יי׳ אמרין בני שנא שלמין תרין ליומא עלתא תדירא׃ ובין להם אן אלמדי
אלדי תקרבוה ללה חמלין אבני סנה פי כל יום דאימא׃ את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש
השני תעשה בין הערבים׃ ית אמרא חד תעביד בצפרא וית אמרא תנינא תעביד בין ׳

שמשיא: אחדהמא בגדאה ואכר בין אלגרובין: ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה
בשמן כתית רביעית ההין: וחד מן עסרא בתלת סאין סולתא למנחתא דפילא במשח כתישא לרבעות הינא: ועשר ויבה כמד מן אבר מלתות ברבעקסט מן שרהן: עלת
תמיד העשויה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה: עלת תדירא דאתעבידא בטורא
דסיני לאתקבלא ברעוא קדם יי: צעידה דאימה כמא צנעת פי כדייה סיני מקבולא מרצייא
ללה: ונסכו רביעית ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה: ונסכיה רבעות הינא
לאמרא חד בקדשא יתנסך נסוך דחמר עתיק קדם יי: ומזגה מן אמזאגהא רבע קסט לכל חמל ירש
עלי אקדס רשא מן עתיקה ללה: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו
תעשה אשה ריח ניחח ליהוה: וית אמרא תנינא תעביד בין שמשיא כמנחת צפרא וכנסכיה
תעביד קורבן דמתקבל ברעוא קדם יי: ואלא צנעת אלחמל אלתאני בין אלגרובין פכעידה אלגראה
ומזאגהא אצנעה קרבאנא מקבולא מרצייא ללה:
וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן
ונסכו: וביומא דשבתא תרין אמרין בני שנא שלמין ותרין עסרונין סלתא מנחתא דפילא
במשח ונסכיה: ופי יום אלסבת חמלין אבני סנה צחיחין ומעהמא עשרין מן אבר כמד מלתות
בדהן ומזאגהם: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה: עלת שבא תתעביד בשבא על
עלת תדירא ונסכה: ואך קרבאן סבת בסבת מע אלקרבאן אלדאים ומזאגה:
ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימים: ובלישי ירחיכון תקרבון עלתא קדם יי תורי בני תורי תרין ודכר חד אמרין בני שנה שבעה
שלמין: ופי רוס שהורכם קרבו צעידה ללה ראתין מן אלבקר וכבשא וז חמלאן בני סנה צחאחא:
ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן
לאיל האחד: ותלתא עסרונין סלתא מנחתא דפילא במשח לתורא חד ותרין עסרונין סלתא מנחתא
דפילא במשח לדכרא חד: ותלאת עשור מן אבר כמד מלתות בדהן לכל לת ועשרין לכבש:
ועשרן עשרן סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה: ועשרונא
עסרונא סלתא מנחתא דפילא במשח לאמרא חד עלתא לאתקבלא ברעוא קרבנא קדם יי:
ועשר לכל חמל כדאך צעידה מקבולה מרצייה ללה: ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר
ושלישית ההין לאיל ורביעית ההין לכבש יין זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה: ונסכ
כיהון פלגות הינא יהי לתורא ותלתות הינא לדכרא ורבעות הינא לאמרא חמרא דא עלת ריש
ירחא באתחדתותיה כין לכל רישי שתא: ומזאגהם נצף קסט לכל תור ותלת קסט לכבש
ורבע קסט לחמל מן שראב הדא קרבאן ישהד בשהר לשהור סנה: ושעיר עזים אחד לחטאת
ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו: וצפיר בר עזין חד לחטתא קדם יי על עלת תדירא יתעביד
ונסכיה: ועתוד מן אמאעז רכוה ללה מע קרבאן אדאים יקרב ואך ומזאגה:
ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה: ובירחא קדמאה בארבעת עסרא יומא
לירחא פסחא קדם יי: ופי שהר אאול מן יום ארבע עשר מנה פסחא ללה: ובחמשה עשר יום
לחדש הזה חג שבעת ימים מצות יאכל: ובחמשת עסרא יומא לירחא הדין חגא שבעא יומין

פטירא יתאכיל: ופי יום טו מנה חג פטיר ז איאם יוכל פטיר: ביום הראשון מקרא קדש
כל מלאכת עבדה לא תעשו: ביומא קדמאה מערע קדיש כל עבידת פלחן לא תעבדון: ופי יום
אלאול מנה אסם מקדס כל צנאעה מכסב לא תעמלו: והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני
בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימם יהיו לכם: ותקרבון קרבנא עלתא
קדם יי תורי בני תורי תרין ודכר חד ושבעא אמרין בני שנא שלמין יהון לכון: וקרבו קרבאנא
עידה ללה רתין מן אלבקר וכבשא וז חמלאן בני סנה צחאחא: ומנחתם סלת בלולה בשמן
שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו: ומנחתהון סולתא דפילא במשח תלתא
עסרונין לתורא ותרין עסרונין לדכרא תעבדון: ומעהם מן אלבר סמיד מלתות כדהן געשור
לכל תור ועשרין לכבש: עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים: עשרונא
עסרונא תעביד לאמרא חד לשבעא אמרין: ועשר לכל חמל מן אלז: ושעיר חטאת אחד
לכפר עליכם: וצפירא דחטאתא חד לכפרא עליכון: ועתודא מן אלמאעז ליסתגפר ענכם: מלבד
עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את אלה: בר מעלת צפרא דהיא עלת תדירא תעבדון
ית אלין: מא כלא קרבאן אלגדאה וקרבאן אלדאים תאתי תקרבו הדא: כאלה תעשו ליום
שבעת ימים לחם אשה ריח ניחח ליהוה על עולת התמיד יעשה ונסכו: כאלין תעבדון
ליומא שבעה יומין לחים קרבן דמתקבל ברעוא קדם יי על עלתא תדירא יתעביד ונסכיה
ומתלהא קרבו פי כל יום מן אלז איאם קרבאנא מקבולא מרציא ללה מע אלקרבאן אלד
ראים ומזאגה: וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו: ו
וביומא שביעאה מערע קדיש יהי לכון כל עבידת פלחן לא תעבדון: ופי אליום אלז אסם
מקדס יכון לכם כל צנאעה מכסב לא תעמלו:

וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם
כל מלאכת עבדה לא תעשו: וביומא דביכוריא בקרוביכון מנחתא חדתא קדם יי בעצרתכון
מערע קדיש יהי לכון כל עבידת פלחן לא תעבדון: ופי יום אלבכור פי תקריבכם גריצא
גדידא ללה בעד אסאביעכם אסם מקדס יכון לכם כל צנאעה מכסב לא תעמלוה:
והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה
ותקרבון עלתא לאתקבלא ברעוא קדם יי תורי בני תורי תרין דכר חד שבעה אמרין בני שנה:
וקרבו עידה מקבולא מרציה ללה רתין מן אלבקר וכבשא וז חמלאן בני סנה צחאחא
ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד: ומנחתהון
סלתא דפילא במשח תלתא עסרונין לתורא חד לתרין דכרין: ומעהם מן אלבר סמיד מלתותה
תרין עסרונין לדכרא חד
כדהן ג עשור לאלת ועשרין לאלכבש: עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים: ע
עסרונא עסרונא לאמרא חד לשבעא אמרין: ועשר לכל חמל מן אלז: שעיר עזים אחד
לכפר עליכם: צפיר בר עזין חד לכפרא עליכון: ועתודא מן אלמאעז ליסתגפר ענכם: מלבד
עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהיו לכם ונסכיהם: בר מעלת תדירא ומנחתיה תעבדון שלמין
יהון לכון ונסכיהון: מא כלא קרבאן אלדאים ומברה תקרבו דלך וצחאחא תכון לכם ומזאגהא:

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו יום ז׳
תרועה יהיה לכם׃ ובירחא שביעאה בחד לירחא מערע קדיש יהי לכון כל עבידת פלחן לא
תעבדון יום יבבא יהי לכון׃ ופי אליום אלאול מן אלשהר אלז אסם מקדס יכון לכם וכל צנאעה
מכסב לא תצנעו ויום גלבה יכון לכם׃ ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד
איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם׃ ותעבדון עלתא לאתקבלא ברעוא קדם יי׳
תור בר תורי חד דכר חד אמרין בני שנה שבעה שלמין׃ וקלבו צעידה מקבולה מרצ״יה
ללה רתא ואחדא וכבשא וז חמלאן בני סנה צחאחא׃ ומנחתם סלת בלולה בשמן
שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל׃ ומנחתהון סלתא דפילא במשח תלתא עסרונין
לתורא תרין עסרונין לדכרא׃ ומעהם מן שבר סמד מלתות בדהן ג עשור לשלת ועשרין
לכבש׃ ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים׃ ועשרונא
חד לאמרא חד כין לשבעא אמרין׃ ועשר לכל חמל מן אלז׃ ושעיר עזים אחד חטאת
לכפר עליכם׃ וצפירא דחטתא לכפרא עליכון׃ ועתוד מן אלמאעז ליסתגפר ענכם׃ מלבד
עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה׃
בר מעלת ירחא ומנחתה ועלת תדירא ומנחתה ונסכיהון כלחזי להון לאתקבלא ברעוא
קרבנא קדם יי׳׃ מאכלא קרבאן אלשהר וברה וקרבאן אלדאים וברה ומזאגאתהם פסבילה
מקבולה מרציה מקרבה ללה׃

ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם
כל מלאכה לא תעשו׃ ובעסרא לירחא שביעאה הדין מערע קדיש יהי לכון ותענון
ית נפשתכון כל עבידא לא תעבדון׃ ופי אלעאשר מנה אסם מקדס יכון לכם ואגיעו
אנפסכם וכל עמל לא תעמלו׃ והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל
אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם יהיו לכם׃ ותקרבון עלתא קדם יי׳ לאתקבלא ברעוא
תור בר תורי חד דכר חד אמרין בני שנא שבעא שלמין יהון לכון׃ וקרבו צעידה קרבאנא
מקבולא מרציא רתא ואחדא וכבשא וז חמלאן בניסנה צחאחא׃ ומנחתם סלת בלולה
בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד׃ ומנחתהון סלתא דפילא במשח
תלתא עסרונין לתורא תרין עסרונין לדכרא חד׃ ומעהם מן שבר סמד מלתות בדהן תלת
עשור לאלת ועשרין לאלכבש׃ עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים׃ עסרונא
עסרונא לאמרא חד כין לשבעא אמרין׃ ועשור לכל חמל מן אלז׃ שעיר עזים אחד חטאת
מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם׃ צפיר בר עזין חד לחטאתא בר מחטאת
כפוריא ועלת תדירא ומנחתה ונסכיהון׃ ועתוד מן אלמאעז לאלדכוה מאכלא דכוה יום אלג
פראן וקרבאן אלדאים ומהא ומזאגהא׃
ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו ז׳
וחגתם חג ליהוה שבעת ימים׃ ובחמשת עסרא יומא לירחא שביעאה מערע קדיש יהי
לכון כל עבידת פלחן לא תעבדון ותיחגון חגא קדם יי׳ שבעא יומין׃ ופי אליום אלכאמס עשר מנה אסם
מקדס

מקרא יכון לכם וכל צנאעה מכסב לא תעמלו והו חגא ללה ז איאם: והקרבתם עלה
אשה ריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימים יהיו: ותקרבון עלתא קרבן דמתקבל ברעוא קדם יי תורי בני תורי תלת עסר
דכרין תרין אמרין בני שנא ארבעת עסר שלמין יהון: ותקרבו צעידה קרבאן מרצי ללה
תלתה עשר תור מן אלבקר וכבשין ויד חמל בני סנה תמאמא: ומנחתם סלת בלולה בשמן
שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני האילם:
ומנחתהון סלתא דפילא במשח תלתא עסרונין לתורא חד לתלת עסר תורין תרין עסרונין
לדכרא חד לתרין דכרין: ומעהם מן אלבר סמיד מלתות ברהן געשור לכל תור מן איג ועשרין
לכבש מן אלכבשין: ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים: ועסרונא
עשרונא לאמרא חד לארבעת עסר אמרין: ועשר לכל חמל מן איד: ושעיר עזים אחד
חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: צפיר בר עזין חטאתא ברמ עלת תדירא ומנחתה
ונסכה: ועתודמן אלמאעז לאלרכוה סוא קרבאן אלדאים ומדה ומזאגה:

וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימים: וביומא תנינא תורי בני תורי תרי עסר דכרין תרין אמרין בני שנה ארבעת
עסר שלמין: ופי אליום אלב יב תמן אלבקר וכבשין ויד חמל בני סנה תמאמא: ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ומנחתהון ונסכיהון לתורי לדכרי ולאמרי
במנינהון כדחזי: וברהם ומזאגהם לאלתיראן ואלכבאש ואלחמלאן באחצאיהם עלי אלסביל:
ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: וצפיר בר עזין חד חטאתא
בר מעלת תדירא ומנחתה ונסכיהון: ועתוד מן אלמאעז לאלרכוה סוא קרבאן אלדאים ומדה ומזאגה

וביום השלישי פרים עשתי עשר אילם שנים כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימים: וביומא תליתאה תורי חד עסר וגו: ופי אליום אלג יא תיראן וגו: ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונסכה:

וביום הרביעי פרים עשרה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: וביומא
רביעאה תורי עסרא דכרין תרין וגו: ופי אליום אלד י תיראן וגו: מנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים
במספרם כמשפט: ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה:

וביום החמישי פרים תשעה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה:

וביום הששי פרים שמנה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימם: ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכיה:

וביום השביעי פרים שבעה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם ונסכהם
לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפטם: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה:
ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו: ביומא

תמינאה כנישין תהון לכון כל עבידת פלחן לא תעבדון: ופי יום ׳ח מכֿת פי שרם יכון לכם כל
צנעה מכסב לא תעמלו: והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני
שנה שבעה תמימים: ותקרבון עלתא קרבן דמתקבל ברעוא קדם יי תור חד דכר חד אמרין
בני שנה שבעא שלמין: וקרבו קרבאנא ללה מקבולא מרציא ללה ת׳ורא ואחדא וכבשא
וסבעה חמלאן בניסנה צחאחא: מנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט:
מנחתהון ונסכיהון לתורא לדכרא ולאמרי במניניהון כדחזי: וברהא ומזאגהא לת׳ור ולכבש
וללחמלאן באחצאיהם עלי אלסביל: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה:
וצפירא דחטתא חד בר מעלת תדירא ומנחתה ונסכה: ועתוד לזכוה סוא קרבאן אלדאים וברה
ומזאגה: אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם
ולנסכיכם ולשלמיכם: אלין תעבדון קדם יי במועדיכון בר מנדריכון ונדבתכון לעלותכון
ולמנחתכון ולנסכיכון ולנכסת קודשיכון: הדא מא תקרבוה ללה פי אעיאדכם מא כלא נד׳ורכם
ותברעכם מן צואעד והדאיא ומזאג ודבח סלאמה: ויאמר משה אל בני ישראל ככל
אשר צוה יהוה את משה: ואמר משה לבני ישראל ככל דפקיד יי ית משה: וקץ מוסי לבני אס
גמיע מא אמרה אללה בה:

קסח לחלך סימן

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר
צוה יהוה: ומליל משה עם רישי שבטיא לבני ישראל למימר דין פתגמא דפקיד יי: ותכלם
מוסי לרוסא אסבאט בני אסראיל קאילא הדא אלאמר אלדי אמר אללה בה: איש כי ידר
נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה:
גבר ארי ידר נדר קדם יי או יקיים קיים למיסר אסר על נפשיה לא יבטיל פתגמיה ככל
דיפוק מפומיה יעביד: אי רג׳ל נדר נדרא ללה או חלף ימינא ליעקד עקדא עלי נפסה
פלא יבדל קולה בל כל מא יכרג מן פאה יעמל: ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר
בבית אביה בנעריה: ואתתא ארי תדר נדר קדם יי ותיסר איסר בבית אבוהא ברביותהא:
ואית אמראה נדרת נדרא ללה או עקדת עקדא פי בית אביהא פי חד צבאאהא: ושמע
אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש לה אביה וקמו כל נדריה וכל
אסר אשר אסרה על נפשה יקום: וישמע אבוהא ית נדרה ואסרה דאסרת על נפשה
וישתוק לה אבוהא ויקומון כל נדרהא וכל אסרי דאסרת על נפשה יקומון: פסמע אביהא
נדרהא או עקדהא אלדי עקדתה עלי נפסהא פאמסך ענהא פקד תבת גמיע נד׳ורהא וכל
עקד עקדתה עלי נפסהא: ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה ואסריה אשר
אסרה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי הניא אביה אתה: ואם אעדי אבוהא יתהון ביומא
דשמע כל נדרהא ואסרהא דאסרת על נפשה לא יקומון ומן קדם יי ישתביק לה ארי אעדי
אבוהא יתהון: ואן אנתהרהא אביהא פי יום סמע ד׳לך פכל נד׳ורהא ועקדהא אלדי עקדתהא עלי
נפסהא גיר תאבת ואללה יגפר להא אד׳ אנתהרהא אביהא: ואם היו תהיה לאיש ונדריה
עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה: ואם מהוה תהוי לגבר ונדרהא עלהא או פירוש
שפותהא דאסרת על נפשה: ואן צארת לרג׳ל ונד׳ורהא עליהא או פירוש שפותהא ואסרת
על נפשה: ואן צארת לרג׳ל ונד׳ורהא עליהא או לפט׳ שפתיהא אלדי עקדתה עלי נפסהא: וישמע

אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה יקמו׃ וישמע
בעלה ביומא דשמע וישתוק לה ויקומון נדרהא ואסרהא דאסרת על נפשה יקומון׃ פסמע
בעלה אפי יום סמע פאמסך ענהא פקד תבת נדורהא ועקודהא אלדי עקדתה עלי נפסהא׃
ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה
על נפשה ויהוה יסלח לה׃ ואם ביומא דשמע בעלה אעדי יתהון ויבטל ית נדרהא דעלהא וית
פירוש ספותהא דאסרת על נפשה ומן קדם יי ישתביק לה׃ ואן כאן פי יום סמע בעלהא אנתהרהא
ופסך נדורהא אלתי עליהא ומא לפטת שפתיהא אלתי עקדתהא עלי נפסהא גיר תאבתה ואללה
יגפר להא׃ ונדר אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה׃ ונדר ארמלא ומתרכא
כל דאסרת על נפשה קיים עלה׃ ונדר אלארמלה ואלמטלקה פגמיע מא עקדתה עלי נפסהא
פתאבת עליהא׃ ואם בית אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה בשבעה׃ ואם בית בעלה
נדרת או אסרת אסר על נפשה בקיום׃ ואן כאנת קד נדרת פי בית בעלהא או עקדת עקדא
עלי נפסהא בימין׃ ושמע אישה והחרש לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר
אסרה על נפשה יקום׃ וישמע בעלה וישתוק לה לא אעדי יתהון ויקומון כל נדרהא וכל
אסרי דאסרת על נפשה יקומון׃ פסמע דלך בעלהא ואמסך ענהא ולם ינתהרהא פקד תבתת
נדורהא וכל עקד עקדתה עלי נפסהא׃ ואם הפר יפר אתם אישה ביום שמעו כל מוצא
שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח לה׃ ואם בטלא יבטיל יתהון
בעלה ביומא דשמע כל אפקות ספותהא לנדרהא ולאסר נפשהא לא יקומון בעלה בטילנון ומן
קדם יי ישתביק להי׃ פאן פסך דלך פי יום סמע בה פכל מא כרג מן שפתיהא מן נדור ועקוד עלי נפסהא
גיר תאבת ולמא פסכהם בעלהא אללה יגפר להא׃ כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש אישה
יקימנו ואישה יפרנו׃ כל נדר וכל קיומת אסר לסגפא נפש בעלה יקימינון ובעלה יבטילנון׃
כדאך כל נדר וכל ימין בעקד לעדאב אלנפס בעלהא יתבת דלך ובעלהא יבטלה׃ ואם החרש
יחריש לה אישה מיום אל יום והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר עליה הקים אתם
כי החרש לה ביום שמעו׃ ואם משתק ישתוק לה בעלה מיומא ליום ויקיים ית כל נדרהא או
ית כל אסרהא דעלה קיים יתהון ארי שתיק לה ביומא דשמע׃ ואן אמסך ענהא מן יום אלי
יום פקד תבת גמיע נדורהא ועקדהא אלתי עליהא תבתהא למא אמסך ענהא פי יום סמעהא׃
ואם הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את עונה׃ ואם בטלא יבטיל יתהון בתר דשמע ויקביל
ית חובה׃ פאן פסך דלך בעד מא סמע בה פקד חמל וזרהא׃ אלה החקים אשר צוה יהוה את
משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בנעריה בית אביה׃ אלין קימיא דפקיד יי ית משה בין גברא
לאתתיה בין אבא לברתיה ברביותה בית אבוהא׃ והדה אלרסום אלתי אמר אללה בהא מוסי פי מא בין
אלבעל וזוגתה ופי מא בין אלאב ואבנתה פי חאל צבאהא והי פי מנזלה׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ומליל יי עם משה למימר׃ נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל
עמיך׃ אתפרע פורענות בני ישראל מן מדינאי בתר כין תתכניש לעמך׃ אנתקם נקמה בני אסראיל
מן אלמדיאניין בעד דלך תנצם אלי קומך׃ וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים
לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת [redacted] יהוה במדין׃ ומליל משה עם עמא למימר זריזו מנכון גוברין
לחילא ויהון על מדין למתן פורענות דין עמיה דיי במדין׃ פקאל מוסי לקומה גרדו מנכם רגאלא לגיש ויגזו

אלמדין ליהוה נקמה׳ אללה בהם: אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא: אלפא
לשבטא אלפא לשבטא לכל שבטיא דישראל תשלחון לחילא: אלף מן כל סבט מן אסבאט בני
אסרא׳ תבעתו בהם ללגזו: וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבא:
ואתבחרו מאלפיא דישראל אלפא לשבטא תרי עסר אלפין מזרזי חילא: פאנעאז מן אלף בני אסר
אלף מן כל סבט פצארו יב אלפא מגרדין ללגזו: וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת
פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצצרות התרועה בידו: ושלח יתהון משה אלפא לשבטא
לחילא יתהון וית פינחס בר אלעזר כהנא לחילא ומני קודשא וחצוצרת יבבתא בידיה: פבעת בהם מוסי׳
ובפנחס אבן אלעזר אלאמאם ללגזו ואניה׳ אלקדס ואבואק אלתגליב בידה: ויצבאו על מדין כאשר צוה
יהוה את משה ויהרגו כל זכר: ואתחילו על מדין כמא דפקיד יי׳ ית משה וקטלו כל דכורא: פגזו
אלמדין כמא אמר אללה פקתלו כל זכר: ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את אוי ואת רקם ואת
צור ואת חור ואת רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב: וית מלכי מדין קטלו
על קטיליהון ית אוי וית רקם וית צור וית חור וית רבע חמשא מלכי מדין וית בלעם בר בעור קטלו
בחרבא: וקתלו כמסה מלוך מדין מע קתלאהם אוי ורקם וצור וחור ורבע ואיצא בלעם אבן
בעור קתלוה בסיף: וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקנהם
ואת כל חילם בזזו: ושבו בני ישראל ית נשי מדין וית טפלהון וית כל בעיריהון וית כל גיתיהון וית כל
נכסיהון בזו: פסבא בני א׳ נסא מדין ואטפאלהם וגמיע בהאימהם ומואשיהם ואתאתהם גנמוה:
ואת כל עריהם במושבתם ואת כל טירתם שרפו באש: וית כל קרויהון במותבניהון וית כל בית
סגדתהון אוקידו בנורא: וגמיע קראהם מן מסאכנהם וקצורהם אחרקוהא באלנאר: ויקחו
את כל השלל ואת כל המלקוח באדם ובבהמה: ושבו ית כל עדאה וית כל דברתא באנשא
ובבעירא: ואכד׳ו גמיע אלסלב ואלפי מן אלנאס ואלבהאים: ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל
עדת בני ישראל את השבי ואת המלקוח ואת השלל אל המחנה אל ערבת מואב אשר על
ירדן ירחו: ואיתיאו לות משה ולות אלעזר כהנא ולות כנשתא דבני ישראל ית שביא וית דברתא
וית עדאה למשריתא למישריא דמואב דעל ירדנא דירחו: ונאו אלי מוסי׳ ואלעזר אלאמאם
וגמאעה׳ בני אס׳ באלסבי ואלפי ואלנהב אלי אלעסכר אלי בידאת מואב אלתי עלי ארדן יריחא:
ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל מחוץ
למחנה: ונפקו משה ואלעזר כהנא וכל רברבי כנשתא לקדמותהון למברא למשריתא: פכרג
מוסי׳ ואלעזר אלאמאם ואשראף אלגמאעה תלקאהם אלי כארג אלעסכר: ויקצף משה על פקודי
החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה: ורגיז משה על דממנן על חילא רבני
אלפי ורבני מאואתא דאתו מחיל קרבא: פסכט מוסי׳ עלי אלמוכלין באלגיש ריסא אלאלוף וריסא אלמאין:
ויאמר אליהם משה החייתם כל נקבה: ואמר להון משה הקיימתון כל נקבא: וקאל להם מוסי׳ הל אסתב
קיתם כל אנתי: הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה
בעדת יהוה: הא אנון הואה לבני ישראל בעיצת בלעם לשקרא שקר קדם יי׳ על עיסק פעור והות מותנא
בכנשתא דיי׳: אליס הן לבני אס׳ בקול בלעם חתי אוקען כנתא באללה בסבב בעור פהל וכאן כמא עה׳ אללה:
ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו: וכען קטולו כל דכורא בטפלא

וכל אתתא דידעת גבר למשכבי דכורא קטולו: ואן פאקתלו כל דכר מן אלאטפאל וכל אמראה קד
ערפת מצ׳אגעת רגל אקתלוהא: וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם: וכל טפלא
בנשיא דלא ידעו משכבי דכורא קיימו לכון: וסאיר אטפאל אלנסא אלתי לם יערפן מצ׳אגעה רג־
אסתבקוהן לכם: ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תתחטאו ביום
השלישי וביום השביעי אתם ושביכם: ואתון שרו מברא למשריתא שבעא יומין כל דקטל נפשא
וכל דקרב בקטילא תדון עלוהי ביומא תליתאה וביומא שביעאה אתון ושביכון: ואנתם אנזלו
בארג אלעסכר ז איאם כל מן קתל נפסא וכל מן דנא בקתיל תתדכו פי יום אלתאלת ויום ז אנתם
וסביכם: וכל בגד וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ תתחטאו: וכל לבוש וכל מן דמשך
וכל עובד דמעזי וכל מן דאע תדון עלוהי: וכל תוב ואניה מן גלוד ומעמול מן מרעזא ואניה כשב
וַיֹּאמֶר אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶל אַנְשֵׁי הַצָּבָא הַבָּאִים לַמִּלְחָמָה זֹאת
תדכוה:
חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה: ואמר אלעזר כהנא לגברי חילא דאתו לקרבא דא־
גזירת אוריתא דפקיד יי׳ ית משה: תם קאל אלעזר אלאמאם לארבאב אלגזאה אלגאיין מן אלחרב הדא
רסם אלשריעה אלדי אמר אללה בהא מוסי: אַךְ אֶת הַזָּהָב וְאֶת הַכֶּסֶף אֶת הַנְּחֹשֶׁת אֶת הַבַּרְזֶל אֶת
הַבְּדִיל וְאֶת הָעֹפָרֶת: ברם ית דהבא וית כספא ית נחשא ית פרזלא ית שבעא וית אברא: אמא
אלדהב ואלפצ׳ה ואלנחאס ואלחדיד ואלקלעי ואלאסרב: כָּל דָּבָר אֲשֶׁר יָבֹא בָאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בָאֵשׁ וטהר אַךְ בְּמֵי
נִדָּה יִתְחַטָּא וְכֹל אֲשֶׁר לֹא יָבֹא בָּאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בַמָּיִם: כל מדעם דמתעל בנורא תעברניה בנורא
וידכי ברם במי אדיותא יתדי וכל דלא מתעל בנורא תעברניה במיא: פכל שי ימכן אן ידכל אלנאר
אמררוה פי אלנאר פיטהר ואיצ׳א ירשׁא במא אלנצ׳ח וכל מא ידכל אלנאר אמררוה פי אלמא: וְכִבַּסְתֶּם
בִּגְדֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וּטְהַרְתֶּם וְאַחַר תָּבֹאוּ אֶל הַמַּחֲנֶה: ותחוורון לבושיכון ביומא שביעאה
ותדכון ובתר כין תיעלון למשריתא: ואגסלו תיאבכם פי אליום אלסאבע ואטהרו ובעד דלך תדכלו
אלי אלעסכר וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: ואמר יי׳ למשה
למימר: וקאל אללה למוסי קאילא: שָׂא אֵת רֹאשׁ מַלְקוֹחַ הַשְּׁבִי בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה אַתָּה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
וְרָאשֵׁי אֲבוֹת הָעֵדָה: קביל ית חושבן דבלת שביא באנשא ובבעירא את ואלעזר כהנא ורישי אבהת
כנישתא: ארפע גמלה מן פי אלסבי מן אלנאס ואלבהאים אנת ואלעזר אלאמאם ורוסא אבא אלגמאעה:
וְחָצִיתָ אֶת הַמַּלְקוֹחַ בֵּין תֹּפְשֵׂי הַמִּלְחָמָה הַיֹּצְאִים לַצָּבָא וּבֵין כָּל הָעֵדָה: ותפליג ית דברתא בין גברי
מגיחי קרבא דנפקו לחילא ובין כל כנשתא: ואקסם דלך בין אהל אלחרב אלדין כרגו לאלגזו ובין סאיר
אלגמאעה: וַהֲרֵמֹתָ מֶכֶס לַיהוָה מֵאֵת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַיֹּצְאִים לַצָּבָא אֶחָד נֶפֶשׁ מֵחֲמֵשׁ הַמֵּאוֹת
מִן הָאָדָם וּמִן הַבָּקָר וּמִן הַחֲמֹרִים וּמִן הַצֹּאן: ותפריש נסיבא קדם יי׳ מן גברי מגיחי קרבא דנפקו
לחילא חדא נפשא מחמיש מאה מן אנשא ומן תורי ומן חמרי ומן ענא: וארפע מכסא ללה מן אהל
אלחרב אלדין כרגו לאלגזו ואחדא מן כל כמס מאיה מן אלנאס ואלבקר ואלחמיר ואלגנם: מִמַּחֲצִיתָם
תִּקָּחוּ וְנָתַתָּה לְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן תְּרוּמַת יְהוָה: מפלגותהון תסבון ותתין לאלעזר כהנא אפרשותא קדם יי׳:
כדו דלך מן קסמהם רפיעה ללה וארפעו דלך אלי אלעזר אלאמאם: וּמִמַּחֲצִת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּקַּח אֶחָד אָחֻז
מִן הַחֲמִשִּׁים מִן הָאָדָם מִן הַבָּקָר מִן הַחֲמֹרִים וּמִן הַצֹּאן מִכָּל הַבְּהֵמָה וְנָתַתָּה אֹתָם לַלְוִיִּם שֹׁמְרֵי מ
מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יְהוָה: ומפלגות בני ישראל תסב חד דיתאחד מן חמשין מן אנשא מן תורי מן חמרי
ומן ענא מכל בעירא ותתין יתהון לליואי נטרי מטרת משכנא דיי׳: וכד מן קסם בני אסראיל ואחדא
מן נ מן אלנאס ואלבקר ואלחמיר ואלגנם וסאיר אלבהאים וארפע דלך אלי אללואיין חאפטי מחפט מסכן

ללה:

אלה: ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: ועבד משה ואלעזר כהנא כמא דפקיד יי
ית משה: פצנע מוסי ואלעזר אלכאהן אלאמאם כמא אמר אלה מוסי: ויהי המלקוח יתר הבז אשר בזזו עם
הצבא צאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים: והות דברתא שאר בזא דבזו עמא דנפקו
לחילא ענא שית מאה ושבעין וחמשא אלפין: פכאן אלפי גמלה אלגנימה אלתי גנמהא אלקום אלגזו עדד
אלגנם סת מאיה אלף וע״ה אלפא: ובקר שנים ושבעים אלף: ותורי שבעין ותרין אלפין: ועדד אלבקר ע״ב אלפא:
וחמרים אחד וששים אלף: וחמרי שתין וחד אלפין: ועדד אלחמיר ס״א אלפא: ונפש אדם מן הנשים
אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלשים אלף: ונפשא דאנשא מן נשיא דלא ידעא
משכבי דכורא כל נפשתא תלתין ותרין אלפין: ומן אלנאס מן אלנסא אלתי לם יערפן מצאגעה אלרגאל ל״ב
אלפא: ותהי המחצה חלק היצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף ושבעת
אלפים וחמש מאות: והוה פלגותא חולק גבריא דנפקו לחילא מנין ענא תלת מאה ותלתין ושבעה
אלפין וחמיש מאה: פכאן נצף דלך והו נציב אלקום אלדין כרגו לאלגזו עדד אלגנם תלאת מאיה אלף ול״ז
אלפא וה׳ מאיה: ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש מאות חמש ושבעים: והוה נסיבא קדם יי מן ענא
שית מאה שבעין וחמיש: וכאן עדד אלמכס ללה מן אלגנם תר״ע״ה ראסא: והבקר ששה ושלשים
אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים: ותורי תלתין ושתא אלפין ונסיבהון קדם יי שבעין ותרין: ועדד אל
בקר ל״ו אלפא פמכסהם ללה ע״ב: וחמרים שלשים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים:
וחמרי תלתין אלפין וחמיש מאה ונסיבהון קדם יי שתין וחד: ועדד אלחמיר ל׳ אלף וה׳ מאיה ומכסהם
ללה ס״א: ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש: ונפשא דאנשא
שתת עסר אלפין ונסיבהון קדם יי תלתין ותרתין נפשן: ועדד אלנאס י״ו אלפא פמכסהם ללה ל״ב ראסא:
ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: ויהב משה ית נסיב
אפרשותא קדם יי לאלעזר כהנא כמא דפקיד יי ית משה: פרפע מוסי אלמכס אלמרפוע ללה אלי אלעזר
אלאמאם כמא אמרה אלה: וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים: ומפלגות
בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים: ומפלגות בני ישראל דפלג משה מן גבריא דנפקו
להילא: ועדד קסם בני אסראיל אלדי קסמה מוסי מן אלקום אלגזאה: ותהי מחצת העדה מן הצאן שלש
מאות אלף ושלשים אלף שבעת אלפים וחמש מאות: והות פלגות כנשתא מן ענא תלת מאה
ותלתין ושבעא אלפין וחמיש מאה: פכאן דלך מן אלגנם תלאת מאיה אלף ול״ז אלפא וכמס מאיה: ובקר
ששה ושלשים אלף: ותורי תלתין ושתא אלפין: ומן אלבקר ל״ו אלפא: וחמרים שלשים אלף וחמש מ
מאות: וחמרי תלתין אלפין וחמיש מאה: ומן אלחמיר ל׳ אלפא וה׳ מאיה: ונפש אדם ששה עשר אלף:
ונפשא דאנשא שתת עסר אלפין: ומן אלנאס י״ו אלפא: ויקח משה ממחצת בני ישראל את האחז אחד
מן החמשים מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה
את משה: ונסיב משה מפלגות בני ישראל ית דיתאחד חד מן חמשין מן אנשא ומן בעירא ויהב
יתהון ללואי נטרי מטרת משכנא דיי כמא דפקיד יי ית משה: פאכד מוסי מן דלך ואחדא מן כל נ׳
מן אלנאס ואלבהאים ודפעה אלי אללואניין חאפטי מחפט מסכן אלה כמא אמרה: ויקרבו אל משה
הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות: וקריבו לות משה דממנן על אלפי חילא רבני
אלפי ורבני מאותא: תם תקדם אלי מוסי אלמוכלין באלוף אלגיש רוסא אלאלוף ורוסא אלמאיין: ויאמרו אל

משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו איש: ואמרו
למשה עבדך קבילו ית חשבן גברי מגיחי קרבא דעמנא ולא שגא מננא אנש: קאלו לה אן
עבידך רפעו גמלה אהל אלחרב אלדי מענא פלם יפתקד מנא רגל: ונקרב את קרבן יהוה איש
אשר מצא כלי זהב אצעדה וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר על נפשתינו לפני יהוה: וקריבנא
ית קרבנא דיי גבר דאשכח מן דדהב שירין ושבין עזקן קדשין ומחוך לכפרא על נפשתנא
קדם יי: ואד קרבנא קרבן ללה אי רגל מנא וגד אניה דהב מן דמלג וסואר וחלקה והדכי
וחקאב ליסתגפר ען נפוסנא בין ידי אללה: ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל
כלי מעשה: ונסיב משה ואלעזר כהנא ית דהבא מנהון כל מן דעובדא: פקבץ מוסי ואלעזר
אלאמאם אלדהב מנהם כל אניה מצוגה: ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו ליהוה ששה
עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות: והות כל
דהב אפרשותא דאפרישו קדם יי שתא עשר אלפין שבע מאה וחמשין סלעין מן רבני אלפי ומן
רבני מאותא: פכאן גמיע דהב אלרפיעה אלדי רפעו ללה יו אלף וזך ונ מתקאל מן ריסא אלאלוף ומן
ריסא אלמיין: אנשי הצבא בזזו איש לו: גברין דחילא בזזו גבר לנפשיה: ואמא מא אלחרב נפסה
גנמה כל ואחד כאן לה: ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו
אתו אל אהל מועד זכרון לבני ישראל לפני יהוה: ונסיב משה ואלעזר כהנא ית דהבא מן
רבני אלפי ומאותא ואיתיאו יתיה למשכן זמנא דוכרנא לבני ישראל קדם יי: ולמא אכד מוסי
ואלעזר אלאמאם אלדהב מן ריסא אלאלוף ואלמאיין אתו בה אלי קבה אלמחצר דכרא לבני אסראיל בין ידי אללה:

ה ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאד ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד
והנה המקום מקום מקנה: ובעיר סגי הוה לבני ראובן ולבני גד תקיף לחדא וחזו ית ארע יעזר וית
ארע גלעד והא אתרא אתר כשר לבית בעיר: ומאשיה כתירה כאנה לבני ראובן ובני גד עטימה
גדא פראו בלד יעזר ובלד גלעד פאדא בה מוצע מאשיה: ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו אל
משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר: ואתו בני גד ובני ראובן ואמרו למשה ולאלעזר
כהנא ולרברבי כנשתא למימר: פגאו בנו גד ובנו ראובן וקאלו למוסי ולאלעזר אלאמאם ואשראף
אלגמאעה קאילין: עטרות ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושבם ונבו ובען: עטרות וגו:
אן עטרות ודיב ויעז ונמר וחשבו ואלעל ושב ונבו ובעון: הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל
ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה: ארעא דמחא יי ית יתבהא קדם כנשתא דישראל ארע כשרא
לבית בעיר היא ולעבדך אית בעיר: אלבלד אלדי פתחה אללה בין ידי בני אסראיל הו בלד יצלח לאלמאשיה
ולעבידך מואשי:
ויאמרו אם מצאנו חן
בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחזה: ואמרו אם אשכחנא רחמין בעינך תתיהיב ארעא
הדא לעבדך לאחסנא לא תעברננא ית ירדנא: אל תעברנו את הירדן: פקאלו אן וגדנא חטאא ענדך
ידפע אלינא הדא אלבלד נחלה ולא תגיזנא אלארדן: ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן האחיכם יבאו
למלחמה ואתם תשבו פה: ואמר משה לבני גד ולבני ראובן האחיכון ייעלון לקרבא ואתון תתבון
הכא: קאל להם מוסי הל אכותכם ימצון אלי אלחרב ואנתם תגלסון ההנא: ולמה תניאון את לב בני ישראל

מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה: ולמא תונון ית לבא דבני ישראל מלמעבר לארעא
דיהב להון יי: ולם תגבנון קלוב בני אסר׳ מן אלמציר אלי אלבלד אלדי אעטאהם אללה: כה עשו אבתיכם
בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ: כדין עבדו אבהתכון כד שלחית יתכון מרקם
גיאה למחזי ית ארעא: כדי צנע אבאיכם חין בעתתהם מן רקים ברנע לירומון אלבלד: ויעלו
עד נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו את לב בני ישראל לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה:
וסליקו עד נחלא דאתכלא וחזו ית ארעא ואוניאו ית לבא דבני ישראל בדיל דלא למיעל לארעא
דיהב להון יי: פבלגו אלי ואדי אלענקוד וראוה ובבנו קלוב בני אסר׳ מן אן ידכלו אלבלד אלדי אע׳
טאהם אללה: ויחר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר: ותקיף רוגזא דיי ביומא ההוא וקיים
למימר: פאשתד גצב אללה פי דלך אליום ואקסם קאילא: אם יראו האנשים העלים ממצרים
מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו
אחרי: אם יחזון גבריא דסליקו ממצרים מבר עשרין שנין ולעילא ית ארעא דקיימית
לאברהם ליצחק וליעקב ארי לא אשלימו בתר דחלתי: אן ירו אלרגאל אלדין צעדו מן מצר מן אבן
כ׳ סנה פצאעדא אלבלד אלדי אקסמת אן אעטיה לאבראהים ויצחק ויעקוב אד לם יתבעו ט
טאעתי: בלתי כלב בן יפנה הקנזי ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה: אלהין כלב בר יפנה
קנזאה ויהושע בר נון ארי אשלימו בתר דחלתא דיי: סוא כלב אבן יפנה אלקנזי ויהושע אבן
נון פאנהמא אתבעא טאעה אללה: ויחר אף יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עד תם
כל הדור העשה הרע בעיני יהוה: ותקיף רוגזא דיי בישראל ואוחרנון במדברא ארבעין שנין עד
דסף כל דרא דעביד דביש קדם יי: ולמא אשתד גצבה עליהם תוההם פי אלבריה מ׳ סנה אלי אן פני ג׳
מיע אלרגאל אלדי יפעל אלשר בין ידי אללה: והנה קמתם תחת אבתיכם תרבות אנשים חטאים
לספות עוד על חרון אף יהוה אל ישראל: והא קמתון חלף אבהתכון תלמידי גבריא חייביא
לאוספא עוד על תקוף רוגזא דיי על ישראל: והוד אנתם קד קמתם מכאן אבאיכם עלי תעליב אלאת׳
אלכאטיין לתזידו איצא פי שדה גצב עלי בני אסר׳: כי תשובן מאחריו ויסף עוד להניחו במדבר
ושחתם לכל העם הזה: ארי תתובון מבתר דחלתיה ויוסיף עוד לאוחרותהון במדברא ותחבלון לכל
עמא הדין: לאנכם אן רגעתם ען טאעתה דאד פי תרכהם פי אלבריה פתהלכון הולאי אלקום אג׳
מעין: ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו
פה וערים לטפנו: וקריבו לותיה ואמרו חטרין דען נבני לבעירנא הכא וקרוין לטפלנא: פתקדמו אליה
וקאלו אנא נבני חטאיר גנאמנא למואשינא האהנא וקרי לאטפאלנא: ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל
עד אשר אם הביאנם אל מקומם וישב טפנו בערי המבצר מפני ישבי הארץ: ואנחנא נזדרז מבעין מן
קדם בני ישראל עד דנעילינון לאתרהון ויתיב טפלנא בקרוין כריכן מן קדם יתבי ארעא: ונחן נתג׳רד מסרעין
בין ידי בני אסר׳ אלי אן נוצלהם אלי מכאנהם פיקים אטפאלנא פי קרי חצינה מן קבל אהל אלבלד: לא נשוב
אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו: לא נתוב לבתנא עד דיחסנון בני ישראל גבר אחסנתיה: לא נר׳
גע אלי ביותנא אלי אן יחוז כל סבט מן בני אסר׳ נחלתה: כי לא ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה
נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה: ארי לא נחסין עמהון מעברא לירדנא ולהלאה ארי קבילנא
אחסנתנא לנא מעברא לירדנא מדינחא: לאנא לא נחוז מעהם שיא מן עבר אלארדן אלי הנאך אד׳

קבענא כחלתנא מן עבר שארדן שרקייא׃
ד ויאמר אליהם משה אם תעשון את הדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה למלחמה׃ ואמר להון משה
אם תעבדון ית פתגמא הדין אם תזדרזון קדם עמא דיי לקרבא׃ קאל להם מוסי אן צנעתם הדא שאמר
ותגרדתם בין ידי שלה פי שביש׃ ועבר לכם כל חלוץ את הירדן לפני יהוה עד הורישו את איביו מפניו׃
ויעבר לכון כל דמזרז ית ירדנא קדם עמא דיי עד דיתריך ית בעלי דבבוהי מן קדמוהי׃ ויעבר לכם מגרד
מנכם שארדן בין ידיה שי׳ אן יקרץ אעדאה מן בין ידיה׃ ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו והייתם
נקיים מיהוה ומישראל והיתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה׃ ותתכבש ארעא קדם עמא דיי ו
ובתר כין תתובון ותהון זכאין מן קדם יי ומישראל ותהי ארעא הדא לכון לאחסנא קדם יי׃ פאדא פתח שבלד בין
ידיהם פבעד דשך תרגעון ותכונו אברייא ענד שלה וענד שאל ויכון הדא שבלד לכם חוזא בין ידיה׃ ואם
לא תעשון כן הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם׃ ואם לא תעבדון כין האחבתון
קדם יי ודעו חובתכון דתשכח יתכון׃ ואן לם תצנעו כדאך פקד אכטאתם ללה פאעתרפו כטאיאכם
אלדי נשתכם עקובה׃ בנו לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא מפיכם תעשו׃ בנו לכון קרוין
לטפלכון וחטרין לענכון ודיפוק מפומכון תעבדון׃ אבנו לכם קרי לאטפאלכם וחצאירא לגנמכם
ומא כרג מן אפואהכם תצנעון׃ ויאמר בני גד ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני
מצוה׃ ואמר בני גד ובני ראובן למשה למימר עבדך יעבדון כמא דרבוני מפקיד׃ קאלו לה עבידך
יצנעון כמא יאמרהם סיידנא׃ טפנו נשינו מקננו וכל בהמתנו יהיו שם בערי הגלעד׃ טפלנא נשנא
גיתנא וכל בעירנא יהון תמן בקרוי גלעד׃ אטפאלנא ונסאנא ומואשינא וסאיר בהאימנא יקימון
פי בלד גרש׃ ועבדיך יעברו כל חלוץ צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר׃ ועבדך יעברון
ה כל מזרזי חילא קדם עמא דיי לקרבא כמא דרבוני ממליל׃ ועבידך יעבר מנהם כל מגרד לשביש
בין ידי שלה לשחרב כמא קאל סיידנא׃ ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת
ראשי אבות המטות לבני ישראל׃ ופקיד להון משה ית אלעזר כהנא וית יהושע בר נון וית רישי
אבהת שבטיא לבני ישראל׃ פאמר להם מוסי׳ לאלעזר אלאמאם וליהושע אבן נון ורוסא אבא
אסבאט בני אל׃ ויאמר משה אלהם אם יעברו בני גד ובני ראובן אתכם את הירדן כל חלוץ
למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את ארץ הגלעד לאחזה׃ ואמר משה
להון אם יעברון בני גד ובני ראובן עמכון ית ירדנא כל מזרז לקרבא קדם עמא דיי ותתכביש ארעא
קדמיכון ותתנון להון ית ארעא דגלעד לאחסנא׃ וקאל אן יעברו מעכם שארדן כל כל מגרד לחרב
בין ידי שלה חתי יפתח שבלד בין ידיכם פאעטוהם בלד גלעד חוזא׃ ואם לא יעברו חלוצים אתכם
ונאחזו בתככם בארץ כנען׃ ואם לא יעברון מזרזין עמכון ויחסנון ביניכון בארעא דכנען׃ ואן
לם יעברון מגרדין מעכם פליחוזו פימא בינכם פי בלד כנעאן׃ ויענו בני גד ובני ראובן לאמר את
אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה׃ ואתיבו בני גד ובני ראובן למימר ית דמליל יי לעבדך כין כ
נעביד׃ פאגאבו בני גד ובני ראובן קאילין גמיע מא אמר שלה עבידך כדא נצנע׃ נחנו נעבר חלוצים
לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחזת נחלתינו מעבר לירדן׃ נחנא נעבר מזרזין קדם עמא דיי לארע
דכנען ועמנא אחדת אחסנתנא מעברא לירדנא׃ נחן נעבר מגרדין בין ידי שלה אלי בלד כנעאן תם
יחצל לנא חוז נחלתנא מן עבר שארדן׃ ויתן להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף
את ממלכת סיחן מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה בגבלת ערי הארץ סביב׃ ויהב

להון משה לבני גד ולבני ראובן ולפלגות שבטא דמנשה בר יוסף ית מלכותא דסיחון מלכא
אמוראה וית מלכותיה דעוג מלכא דמתנן ארעא לקרוהא בתחומי קרוי ארעא סחור סחור: פאע־
טא מוסי בני גד ובני ראובן ונצף סבט מנשה אבן יוסף בלד ממלכת סיחון מלך אלאמוריין וממ־
לכת עוג מלך אלבתניה כל ארץ מע קראהא עלי תכומהא מסתדירא: ויבנו בני גד את דיבן ואת
עטרת ואת ערער: ובנו בני גד ית דיבן וית עטרות וית ערוער: פבנו בני גד דיבן ועטרות וערוער:
ואת עטרות שופן ואת יעזר ויגבהה: וית עטרות שופן וית יעזר ורמתא: ועטרות שופן ויעזר
ויגבהה: ואת בית נמרה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן: וית בית נמרה וית בית הרן קרוין
כריכן והטרין דען: ובית נמרה ובית הרן קרי חצינה וחטאיר לגנם: ובני ראובן בנו את חשבון ואת
אלעלה ואת קריתים: ובני ראובן בנו ית חשבון וית אלעלה וית קריתים: ובני ראובן בנו חשבון ואלעלה
וקריתים: ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת שם ואת שבמה ויקראו בשמת את שמות
אשר בנו
הערים: וית נבו וית בעל מעון מקפן שמהן וית שבמה וקרו בשמהן ית שמהת קרויא דבנו:
ונבו ובעל מעון מנקולה אסמאהן וסבמה ודעאהם סמו אלקרי אלדי בנוהא כמא שאו:
וילכו בני מכיר בן מנשה גלעדה וילכדה ויורש את האמרי אשר בה: ואזלו בני מכיר בר
מנשה לגלעד וכבשוה ותריך ית אמוראה דבה: תם מצא מכיר אבן מנשה אלי גרש פפתחוהא
וטרדו אלאמרי אלדי פיהא: ויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה: ויהב משה ית גלעד
למכיר בר מנשה ויתיב בה
למכיר אבן מנשה פאקאמו פיהא: ויאיר בן מנשה הלך וילכד את חותיהם ויקרא אתהן חות יאיר:
ויאיר בר מנשה אזל וכבש ית כפרניהון וקרא יתהון כפרני יאיר: ומצא איר אבן מנשה ופתח
סואדקן וסמאה סואד יאיר: ונבח הלך וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבח בשמו: ונבח
אזל וכבש ית קנת וית כפרנהא וקרא להנבח בשמיה: ומצא נובח פפתח קנת וראסאתיקהא
וסמאה נובח עלי אסמה:
קיב פסוקים סימן עיבל

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד
משה ואהרן: אלין מטלני בני ישראל דנפקו מארעא דמצרים לחיליהון בידא דמשה ואהרן:
הדה מראחל בני אסראל אלדין כרגו מן בלד מצר עלי גיושהם בידי מוסי והרון: ויכתב משה את
מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם: וכתב משה ית מפקניהון למטלניהון
על מימרא דיי ואלין מטלניהון למפקניהון: פכתב מוסי כרוגהם אלי מראחלהם עלי קול אללה והדה
מראחלהם לכרוגהם: ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת
הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים: ונטלו מרעמסס בירחא קדמאה בחמשת
עסרא יומא לירחא קדמאה מבתר פסחא נפקו בני ישראל בריש גלי לעיני כל מצראי: ורחלו מן עין שמס פי
אלשהר אלאול פי אליום אלכאמס עשר מנה בעד אלפסח כרג בנו אסראיל בידר פיעה בחצרת גמיע אלמצריין: ומצרים
מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים: ומצראי מקברין ית דקטל יי
בהון כל בוכרא ובטעותהון עבד יי דינין: ואלמצריין ידפנון אלדי קתל אללה מנהם מן כל בכר ועמל אחכאמא
במעבודאתהם: ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכת: ונטלו בני ישראל מרעמסס ושרו בסכות: ורחלו
מן עין שמס ונזלו פי סכות: ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר: ונטלו מסכות ושרו באיתם דבסטר
מדברא: ורחלו מן תם ונזלו פי איתם פי טרף אלבריה: ויסעו מאתם וישב על פי החירות אשר על פני בעל
צפון ויחנו לפני מגדל: ונטלו מאיתם ותב על פום חירתא דקדם בעיל צפון ושרו קדם מגדול:

ונטלו

ורחלו מן תם ונזלו פי פוהה אלחירות אלתי בחצרה בעל צפון ונזלו בין ידי מגדול: ויסעו מפני החירות
ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה: ונטלו מן קדם חירתא
ועברו בגו ימא במדברא ואזלו מהלך תלתא יומין במדברא דאתם ושרו במרה: ורחלו מן תם ועברו
בגו ימא פי וסט אלבחר אלי אלברייה תם סארו מסאפה תלת איאם פי ברייה איתם ונזלו פי מרה: ויסעו
ממרה ויבאו אילמה ובאילם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם: ונטלו ממרה
ואתו לאילים ובאילים תרי עסר מבועין דמיין ושבעין דקלין ושרו תמן: ורחלו מן תם וגאו אלי
אלים וכאן פיהא יב עין מא וע נכלה פנזלו הנאך: ויסעו מאילים ויחנו על ים סוף: ונטלו מאלים
ושרו על ימא דסוף: ורחלו מן אלים ונזלו פי בחר אלקלזם: ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין: ונטלו
מימא דסוף ושרו במדברא דסין: ורחלו מנהא ונזלו פי ברייה סין: ויסעו ממדבר סין ויחנו בדפקה
ונטלו ממדברא דסין ושרו בדפקה: ורחלו מנהא ונזלו פי דפקה: ויסעו מדפקה ויחנו באלוש: ונטלו מד
ושרו באלוש: ורחלו מנהא ונזלו פי אלוש: ויסעו מאלוש ויחנו ברפידם ולא היה שם מים לעם לשתות
ונטלו מאלוש ושרו ברפידים ולא הוה תמן מיא לעמא למשתי: ורחלו מן תם ונזלו פי רפידים ולם יכן תם
מא ישרבונה אלקום: ויסעו מרפידים ויחנו במדבר סיני: ונטלו מרפידים ושרו במדברא דסיני: ורח
מן תם ונזלו פי ברייה סינא: ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאוה: ונטלו ממדברא דסיני ושרו
בקברי דמשאלי: ורחלו מן תם ונזלו חלא מקאבר אלמתשהיין: ויסעו מקברת התאוה ויחנו בחצרת
ונטלו מקברי דמשאלי ושרו בחצרות: ורחלו מן תם ונזלו פי חצרות: ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה
ונטלו מחצרת ושרו ברתמה: ונזלו ורחלו מן תם ונזלו פי רתמה: ויסעו מרתמה ויחנו ברמן פרץ
ונטלו מרתמה ושרו ברמון פרץ: ורחלו מרתמה ונזלו ברמון פרץ: ויסעו מרמן פרץ ויחנו ב
בלבנה: ונטלו מרמון פרץ ושרו בלבנה: ורחלו מן תם ונזלו פי לבנה: ויסעו מלבנה ויחנו ברסה
ונטלו מלבנה ושרו ברסה: ורחלו מנהא ונזלו פי רסה: ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה: ונטלו מרסה
ושרו בקהלתה: ורחלו מנהא ונזלו בקהילת: ויסעו מקהלתה ויחנו בהר שפר: ונטלו מקהלת ושרו
בטורא דשפר: ורחלו מנהא ונזלו פי גבל שפר: ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה: ונטלו מטורא
דשפר ושרו בחרדה: ורחלו מנהא ונזלו בחרדה: ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת: ונטלו מחרדה
ושרו במקהלות: ורחלו מן תם ונזלו במקהילות: ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת: ונטלו ממקהלת ושרו
בתחת: ורחלו מנהא ונזלו בתחת: ויסעו מתחת ויחנו בתרח: ונטלו מתחת ושרו בתרח: ורחלו מן תם
ונזלו בתרח: ויסעו מתרח ויחנו במתקה: ונטלו מתרח ושרו במתקה: ורחלו מן תם ונזלו במתקה
ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה: ונטלו ממתקא ושרו בחשמונה: ורחלו מן תם ונזלו במתקה בחש
בחשמונה: ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות: ונטלו מחשמונה ושרו במוסרות: ורחלו מן תם ונזלו
במוסירות: ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן: ונטלו ממוסרות ושרו בבני יעקן: ורחלו מן תם ונזלו
בבני יעקן: ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד: ונטלו מבני יעקן ושרו בחר גדגד: ורחלו מן תם ונזלו
בחר גדגד: ויסעו מחר הגדגד ויחנו ביטבתה: ונטלו מחר גדגד ושרו ביטבת: ורחלו מן תם ונזלו ביטבת
ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה: ונטלו מיטבת ושרו בעברנה: ורחלו מן תם ונזלו בעברנה: ויסעו מעברנה
ויחנו בעצין גבר: ונטלו מעברנה ושרו בעציון גבר: ורחלו מן תם ונזלו בעציון גבר: ויסעו מעצין גבר ויחנו
במדבר צן היא קדש: ונטלו מעציון גבר ושרו במדברא דצין היא רקם: ורחלו מן תם ונזלו פי ברייה צין

היא קדס

פב
יא לקים׃ ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום׃ ונטלו מרקם ושרו בהור טורא בסיפי
ארעא דאדום׃ ורחלו מן תם ונזלו פי גבל הור פי טרף בלד אדום׃ ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על
פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד
לחדש׃ וסליק אהרן כהנא להור טורא על מימרא דיי ומית תמן בשנת ארבעין למפק בני ישראל
מארעא דמצרים בירחא חמישאה בחד לירחא׃ פצעד הרון אלאמאם אלי גבל הור פמאת תם פי סנה
ארבעין לכרוג בני אסראיל מן בלד מצר פי אליום אלאול פי אלשהר אלכאמס׃ ואהרן בן שלש ועשרים ומאת
שנה במתו בהר ההר׃ ואהרן בר מאה ועסרין ותלת שנין כד מית בהור טורא׃ וכאן לה מאיה
ותלאתה ועשרין סנה למא מאת הנאך׃
ב וישמע הכנעני
מלך ערד והוא ישב בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל׃ ושמע כנענאה מלכא דערד והוא
יתיב בדרומא בארע דכנען במיתי בני ישראל׃ תם כאן כברמא סמע אלכנעני מלך ערד והו
סאכן אלדארום פי בלד כנעאן במגי בני אסראיל׃ ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה׃ ונטלו מהור טורא
ושרו בצלמונה׃ ורחלו מן תם ונזלו בצלמונה׃ ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן׃ ונטלו מצלמונה
ושרו בפונן׃ ורחלו מן תם ונזלו בפונן׃ ויסעו מפונן ויחנו באבת׃ ונטלו מפונן ושרו באבת׃
ורחלו מן תם ונזלו באובות׃ ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים בגבול מואב׃ ונטלו מאבת ושרו
במגזת עבראי בתחום מואב׃ ורחלו מנהא ונזלו פי עיי אלמגאז פי בלד מואב׃ ויסעו מעיים ויחנו
בדיבן גד׃ ונטלו ממגזתא ושרו בדיבון גד׃ ורחלו מן תם ונזלו בדיבון גד׃ ויסעו מדיבן גד
ויחנו בעלמן דבלתימה׃ ונטלו מדיבן גד ושרו בעלמון דבלתים׃ ורחלו מן ונזלו פי עלמון דבלתים׃
ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו׃ ונטלו מעלמון דבלתים ושרו בטורי ד
דעבראי דקדם נבו׃ ורחלו מנהא ונזלו פי גבל אלעבריין בין ידי נבו׃ ויסעו מהרי העברים ויחנו
בערבת מואב על ירדן ירחו׃ ונטלו מטורי דעבראי ושרו במישריא דמואב על ירדנא דיריחו׃
ורחלו מן תם ונזלו פי בידאת מואב עלי אלארדן יריחא׃ ויחנו על הירדן מבית הישימת עד אבל
השטים בערבת מואב׃ ושרו על ירדנא מבית ישימות עד מישר שטין במישריא דמואב׃ פנזלו
עלי אלארדן מן בית ישימות אלי מרג שטין ודלך בידאת מואב׃
ג וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר׃ ומליל יי עם משה במישריא דמואב על
ירדנא דיריחו למימר׃ פכלם אללה מוסי פי בידאת מואב עלי אלארדן יריחא תכלימא׃ דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען׃ מליל עם בני ישראל ותימר להון ארי אתון
עברין ית ירדנא לארעא דכנען׃ מר בני אסראיל וקל להם אנכם גאיזין אלארדן אלי בלד כנעאן׃ והורשתם את
כל ישבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיתם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במותם
תשמידו׃ ותתרכון ית כל יתבי ארעא מן קדמיכון ותבדון ית כל בית סגדתהון וית כל צלמי מתכתהון תבדון
וית כל במתהון תשיצון׃ פאקרעו גמיע אהל אלבלד מן בין ידיכם ואבידו גמיע מגלספאתהם ואצנאם
מסבוכאתהם וביעהם תנפדוהא׃ והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה׃
ותתרכון ית יתבי ארעא ותתבון בה ארי לכון יהבית ית ארעא למירת יתה׃ ואד אדרכתמוהם אסכנו אלי
בלד פאני קד אעטיתכם איאה׃ והתנחלתם את הארץ בגורל למשפחתיכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט

תמעיט את נחלתו אל אשר יצא לו שמה הגורל לו יהיה למטות אבתיכם תתנחלו: ותחסנון ית ארעא
בעדבא לדבעיתכון לסגיאי תסגון ית אחסנתהון ולזעירי תזערון ית אחסנתהון לדיפוק ליה
עדבא דיליה יהי לשבטי אבהתהון תחסנון: ותתוזעוה באסהם לעשאירכם לאלכביר כתרון נ
וללקליל קללוהא ומן כרג לה אלסהם פי אי מוצע פלכון לה ועלי אסבאט אבאיכם תווזעונה: ואם
לא תורישו את ישבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנינם
בצדיכם וצררו אתכם על הארץ אשר אתם ישבים בה: ואם לא תתרכון ית יתבי ארעא
קדמיכון ויהי דתשארון מנהון לסיען נטלן זין לקבלכון ולמשרין מקפן לכון ויעיקון לכון על א
דאתון יתבין בה: ואן לם תקרעו אהל אלבלד מן בין ידיכם פיציר מא תבקונה מנהם כאבר פי ע
כם וכמסא פי גנובכם ויצאילוככם פי אלבלד אלדי אנתם מקימין בה: והיה כאשר דמיתי לעש
להם אעשה לכם: ויהי כמא דחשיבית למעבד להון אעביד לכון: פאכון כמא קדרת אן א
בהם אצנע בכם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר: צו את בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל
הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתיה: פקיד ית בני ישראל
ותימר להון ארי אתון עלין לארעא דכנען דא ארעא דתתפליג לכון באחסנא ארעא דכנען לתחומהא: מר בני אסראיל וקל להם אנ
דאכלין אלי בלד כנעאן פהדה חדוד אלבלד אלדי תחצל לכם נחלה בלד כנעאן לחדודהא: והיה
לכם פאת נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים המלח קדמה: ויהי לכון
רוח דרומא ממדברא דצין על תחומי אדום ויהי לכון תחום דרומא מסיפי ימא דמלחא מדינחא: פי
תדי לכם אלחד אלגנובי מן בריה צין אלי גאנב אדום פיכון מן טרף אלבחירה אלמאלחה אלשרקי
ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיה תוצאתיו מנגב לקדש ברנע
ויצא חצר אדר ועבר עצמנה: ויסחר לכון תחומא מדרומא למסקנא דעקרבין ויעבר לצין
ויהון מפקנוהי מדרומא לרקם גיאה ויפוק לחצר אדר ויעבר לעצמון: תם יסתדיר לכם מן
אלגנוב אלי עקבה עקרבין ויעבר אלי צין פיכון כרוגה אלי גאנב רקים ברנע ויכרג אלי רפח ויעבר
אלי מכאזלי: ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה: ויסחר תחומא מעצמון
לנחלא דמצרים ויהון מפקנוהי לימא: ויסתדיר מן מכאזלי אלי ואדי עריש ויכון כרוגה אלי אלבחר: וגבול
ים והיה לכם הים הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים: ותחום מערבא ויהי לכון ימא רבא תחומא
דין יהי לכון תחום מערבא: ואלחד אלגרבי יכון לכם אלבחר אלכביר ותכמה: וזה יהיה לכם גבול צפון
מן הים הגדל תתאו לכם הר ההר: ודין יהי לכון תחום ציפונא מן ימא רבא תכונון לכון להור טורא
והדא יכון לכם אלחד אלשמאלי מן אלבחר אלכביר תחדו לכם אלי גבל הור: מהר ההר תתאו לבא חמת
והיו תוצאת הגבל צדדה: מהור טורא תכונון למטי חמת ויהון מפקנוהי דתחומא לצדד: ומנה
אלי חמאה פיכון כרוגה אלי צדד: ויצא הגבל זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהיה לכם גבול
צפון: ויפוק תחומא לזפרון ויהון מפקנוהי לחצר עינן דין יהי לכון תחום ציפונא: ויכרג אלי זפרון
ויכון אכרה אלי חצר עינן: והתאויתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה: ותכוונון לכון לתחום קדומא מחצר
עינן לשפם: ותחדו לכם אלחד אלשרקי מן חצר עינן אלי פאמיה: וירד הגבל משפם הרבלה מקדם לעין

אתון
ין
רעא
נען

וירד

וירד הגבל ומחה על כתף ים כנרת קדמה׃ ויחות תחומא משפם לרבלה ממדנח לעין׃
וייחות תחומא וימטי על כיף ים גניסר קדומא׃ ויכחדר מן פאמייה אלי דפנימן שרקי עין
ויכחדר פי ג׳רב שי׳ גאנב בחר גניסר שרקא׃ וירד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח
זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב׃ וייחות תחומא לירדנא ויהון מפקנוהי לימא דמלחא
דא תהי לכון ארעא לתחומהא סחור׃ ויכזל אלי אלארדן ויכון כרוגה שי׳ בחירה אלמלח הדה
תכון לכם חדוד בלד מסתדירא׃ ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו
אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה׃ ופקיד משה ית בני ישראל למימר
דא ארעא דתחסנון יתה בעדבא דפקיד יי׳ למתן לתשעת שבטין ופלגות שבטא׃ פאמר
מוסי׳ בני אסראיל קאילא הדה אלבלד אלתי תחוזוה באסהם כמא אמר אללה אן יעטא לתסעה אסבאט
ונצף׃ כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבותם ומטה בני הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה
לקחו נחלתם׃ ארי קבילו שבטא דבני ראובן לבית אבהתהון ושבטא דבני גד לבית אבהתהון
ופלגות שבטא דבני מנשה קבילו אחסנתהון׃ אד קד אכד סבט ראובן וסבט גד ונצף סבט מנשה
נחלתהם לבית אבאיהם׃ שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה׃
תרין שבטין ופלגות שבטא קבילו אחסנתהון מעברא לירדנא דיריחו קדומא מדנחא׃ הדאן אלסבטאן
ונצף אכדו נחלתהם מן עבר אלארדן יריחא שרקי׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ומליל יי׳ עם משה למימר׃ אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר
הכהן ויהושע בן נון׃ אלין שמהת גבריא דיחסנון לכון ית ארעא אלעזר כהנא ויהושע בר נון׃ הדה
אסמא אלרגאל אלדי יקסמו לכם אלבלד אלעזר אלאמאם ויהושע אבן נון׃ ונשיא אחד נשיא אחד ממטה
תקחו לנחל את הארץ׃ ורבא חד רבא חד משבטא תדברון לאחסנא ית ארעא׃ ושריף מן כל סבט
כדוה ליקסם אלבלד׃ ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה׃ והדה אסמאיהם מן סבט
יהודה כלב אבן יפנה׃ ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד׃ ולשבטא דבני שמעון שמואל בר
עמיהוד׃ ומן סבט שמעון שמואל אבן עמיהוד׃ למטה בנימן אלידד בן כסלון׃ לשבטא דבנימן
אלידד בר כסלון׃ ומן סבט בנימן אלידד אבן כסלון׃ ולמטה בני דן נשיא בקי בן יגלי׃ ולשבטא דבני
דן רבא בקי בר יגלי׃ ומן סבט בני דן בקי אבן יגלי׃ לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל
בן אפד׃ לבני יוסף לשבטא דבני מנשה רבא חניאל בר אפוד׃ ומן סבט בני יוסף מן סבט מנשה
שריפא חניאל אבן אפוד׃ ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן שפטן׃ ולשבטא דבני אפרים
רבא קמואל בר שפטן׃ ומן סבט אפרים קמואל אבן שפטן׃ ולמטה בני זבולן נשיא אליצפן בן
פרנך׃ ומן סבט זבולון אליצפן אבן פרנך׃ ולשבטא דבני זבולון רבא אליצפן בר פרנך׃ ולמטה בני
יששכר נשיא פלטיאל בן עזן׃ ולשבטא דבני יששכר רבא פלטיאל בר עזן׃ ומן סבט יששכר
פלטיאל אבן עזן׃ ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בן שלמי׃ ולשבטא דבני אשר רבא אחיהוד בר
שלומי׃ ומן סבט אשר אחיהוד אבן שלומי׃ ולמטה בני נפתלי נשיא פדהאל בן עמיהוד׃ ולשבטא
דבני נפתלי רבא פדהאל בר עמיהוד׃ ומן סבט נפתלי פדהאל אבן עמיהוד׃ אלה אשר צוה יהוה לנחל את
בני ישראל בארץ כנען׃ אלין דפקיד יי׳ לאחסנא ית בני ישראל בארעא דכנען׃ הולאי אלדי אמר אללה אן

ויתין שמהת גבריא לנכספא יהודה דת כלב בר יפנה׃

יקסמו לבני אסראיל בלד כנעאן:

וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר: ומליל יי עם משה במישריא דמואב על ירדנא דיריחו למימר: פס כלם שלה מוסי פי בירית מואב עלי אדרן יריחא תכלימא: צו את בני ישראל ונתנו ללוים מנחלת אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם תתנו ללוים: פקיד ית בני ישראל ויתנון לליואי מאחסנת אחודתהון קרוין למתב ורוח לקרויא סחרניהון תתנון לליואי: מר בני אס באן יעטו ללואניין מן נהלה חוזהם קרי' יסכנוהא ואפניה להא חואליהא: והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם: ויהון קרויא להון למתב ורוחיהון יהון לבעירהון ולקנינהון ולכל חיותהון: פתכון אלקרי' סכני להם ואפניתהא לבהאימהם ופרחהם וסאיר חיואנהם: ומגרשי הערים אשר תתנו ללוים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב: ורוחי קרויא דתתנון לליואי מכותל קרתא ולברא אלף אמין סחור סחור: ואפניה אלקרי אלתי תעטונהא ללואניין מן כארג חאיט אלקריה אלף דראע מסתדירא: ומדתם מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים באמה ואת פאת ים אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים: ותמשחון מברא לקרתא ית רוח קדומא תרין אלפין אמין וית רוח דרומא תרין אלפין אמין וית רוח מערבא תרין אלפין אמין וית רוח צפונא תרין אלפין אמין וקרתא במציעא דין יהי לכון רוחי קרויא: תם אמסחו מן כארג אלקריה אלי גהה אלמשרק אלפי דראע ואלי גהה אלגנוב אלפי דראע ואלי גהה אלמגרב אלפי דראע ואלי גאנב אלשמאל אלפי דראע ואלקריה פי וסטהא פדלך יכון לכם מקדאר אפניה אלקרי: ואת הערים אשר תתנו ללוים את שש ערי המקלט אשר תתנו לנס שמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר: וית קרויא דתתנון לליואי ית שית קרוי שיזבותא דתתנון למערק לתמן קטולא ועליהון תתנון ארבעין ותרתין קרוין: ואלקרא אלתי תעטונהא ללואניין מנהא סת קרי אלמלגא אלתי תגעלונהא ליהרב אליהא אלקאתל ואציפו אליהא מב קריה: כל הערים אשר תתנו ללוים ארבעים ושמנה עיר אתהן ואת מגרשיהן: כל קרויא דתתנון לליואי ארבעין ותמני קרוין יתהון וית רוחיהון: פיציר גמיע אלקרי אלתי תעטונהם מח קריה ואפניתהא: והערים אשר תתנו מאחזת בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעיטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו ללוים: וקרויא דתתנון מאחסנת בני ישראל מן סגיאי תסגון ומן זעירי תזערון גבר כפום אחסנתיה דיחסנון יתין מקרווהי לליואי: פהדה גמיע אלקרי אלתי תעטונהם מן חוז בני אס פממן אכתר כתירא כתרו וממן אקל קלילא קללו וליעטי כל סבט עלי קדר נחלתה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען: מליל עם בני ישראל ותימר להון ארי אתון עברין ית ירדנא לארעא דכנען: מר בני אס וקל להם אדא גזתם אלארדן אלי בלד כנעאן: והקריתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה נפש בשגגה: ותזמנון לכון קרוין קרוי שיזבותא יהוין לכון

פר

ויערוק לתמן קטולא דיקטול נפשא בשלו: פאסמו לכם קרי חמא יהרב אליהא אי קאתל
קתל נפסא סהוא: והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה
למשפט: ויהון לכון קרויא לשיזבא מגאיל דמא ולא ימות קטולא עד דיקום קדם כנשתא
לדינא: פתכון אלקרי תחמיה מן אלולי ולא יקתל חתי יקום בין ידי אלגמאעה פיחכמון עליה בראך:
והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה לכם: וקרויא דתתנון שית קרוי שיזבותא יהוין:
ואלקרי אלתי תעזלונהא סת קרי חמא תכון לכם: את שלש הערים תתנו מעבר לירדן
ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה: ית תלת קרויא תתנון מעברא לירדנא
וית תלת קרויא תתנון בארעא דכנען קרוי שיזבותא יהוין: מנהא תלאת פי עבר אלארדן ובג
מנהא פי בלד כנעאן תכון קרי חמא: לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים
האלה למקלט לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה: לבני ישראל ולגיורא ולתותבא דביניהון
יהוין שית קרויא האלין לשיזבא למיערק לתמן כל דיקטול נפשא בשלו: לבני אסראיל ולגריב
ואלדליל פי מא בינכם יהרב אליהא כל מן קתל נפסא סהוא: ואם בכלי ברזל הכהו וימת רצח
הוא מות יומת הרצח: ואם במן דברזל מחהי וקטליה קטולא הוא אתקטלא יתקטיל קטולא:
ואמא אן כאן צרבה באלה חדיד פקתלה פהו קאתל יסתחק אלקתל: ואם באבן יד אשר
ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: ואם באבנא דמתנסבא ביד דהיא כמסת
דימות בה מחהי וקטליה קטולא הוא אתקטלא יתקטיל קטולא: ואן צרבה בחגר מקבוץ
במקדאר מא ימות בה פקתלה פהו קאתל יסתחק אלקתל: או בכלי עץ יד אשר ימות בו
הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: או במן דאע דמתנסיב ביד דהוא כמסת דימות
ביה מחהי וקטליה קטולא הוא אתקטלא יתקטיל קטולא: או צרבה באנא כשב פי
מקבוץ במקדאר מא ימות בה פקתלה פהו קאתל יסתחק אלקתל: גאל הדם הוא ימית את
הרצח בפגעו בו הוא ימיתנו: גאיל דמא הוא יקטול ית קטולא כד אתחייב ליה מן דינא
הוא יקטלניה: וולי אלדם הו יקתלה אדא צאדפה בחק: ואם בשנאה יהדפנו או השליך
עליו בצדיה וימת: ואם בסנאה דחהי או רמא עלוהי בכמנא: ואן דפעה בשנאה או
טרח שיא בתעמד פקתלה: או באיבה הכהו בידו וימת מות יומת המכה רצח הוא
גאל הדם ימית את הרצח בפגעו בו: או בדבבו מחהי בידיה וקטליה קטולא יתקטיל
מחיא קטולא פהוא גאיל דמא יקטול ית קטולא כד אתחייב ליה: או צרבה בידה בעדאוה
פקתלה פהו קאתל יסתחק אלקתל וולי אלדם יקתלה אדא צאדפה בחק: ואם בפתע בלא איבה
הדפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיה: ואם בתכיף בלא דבבו דחהי או רמא עלוהי כל מן
בלא כמן ליה: ואן דפעה בגתה בלא בגצה או טרח עליה איה אניה בלא תעמד: או בכל
אבן אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו: או בכל
אבנא דהיא כמיסת דימות בה בלא חזי ורמא עלוהי וקטליה והוא לא סני ליה ולא תבע בשתיה:
או אוקע עליה אי חגר כאן בלא עלם פמאת והו פי דלך ליס בעדו לה ולא טאלב שרה: ושפטו

העדה

העדה בין המכה ובין גאל הדם על המשפטים האלה: וידינון כנשתא בין מחא ובין גאיל
דמא על דיניא האלין: פלתחכם אלגמאעה בין אלקאתל ובין אלולי בהדה אלאחכאם: והצילו העדה
את הרצח מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד
מות הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן הקדש: וישיזבון כנשתא ית קטולא מיד
גאיל דמא ויתיבון יתיה כנשתא לקרית שיזבותיה דיערק לתמן ויתיב בה עד דימות כהנא
רבא דרבי יתיה במשח קדשא: ותכלץ הדא אלקאתל מן יד אלולי ותרדה אלי קריה חמאה
אלתי הרב אליהא ויקים בהא אלי מות אלאמאם אלכביר אלדי מסח בדהן אלקדס: ואם יצא יצא
הרצח את גבול עיר מקלטו אשר ינוס שמה: ואם מפק יפוק קטולא ית תחום קרית שיז
בותיה דיערוק לתמן: פאן הו כארג ען חד קריה חמאה אלתי הרב אליהא: ומצא אתו גאל
הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח אין לו דם: וישכח יתיה
גאיל דמא מברא לתחום קרית שיזבותיה ויקטול גאיל דמא ית קטולא לית ליה דם
פוגדה אלולי כארג חד קריה חמאה פקתלה פלא תאר לה: כי בעיר מקלטו ישב עד מות
הכהן הגדל ואחרי מות הכהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ אחזתו: ארי בקרית שיזבותיה
יתיב עד דימות כהנא רבא ובתר דימות כהנא רבא יתוב קטולא לארע אחסנתיה: בל
יגלס פי קריה חמאה אלי מות אלאמאם אלכביר ובעד דלך ירגע אלי ארץ חוזה: והיו אלה
לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם: ויהון אלין לכון לגזירת דין לדריכון בכל
מותבניכון: פתכון הדה לכם רסם חכם עלי מר אגיאלכם פי גמיע מסאכנכם: כל מכה
נפש לפי עדים ירצח את הרצח ועד אחד לא יענה בנפש למות: כל דיקטול נפשא
לפום סהדין יקטול ית קטולא וסהיד חד לא יסהיד באנש למקטל: ומן קתל נפסא מ
מעתמדא פבקול שאהדין אקתלוה ואמא שאהד ואחד פלא ישהד עליה פיקתל: ולא
תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת: ולא תקבלון ממון על אנש
קטול דהוא חייב למקטל ארי אתקטלא יתקטיל: ולא תאכדו דיה ען נפס קאתל יגב
עליה אלקתל לא יקתל קתלא: ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ
עד מות הכהן: ולא תקבלון ממון למערק לקרית שיזבותיה למתב למיתב בארעא עד
דימות כהנא: ולא תאכדו מנה דיה איצא פתהרבוה אלי בעץ קרי חמאה ליעוד פיסכן
אלבלד בעד מות אלאמאם: ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את
הארץ ולארץ לא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו: ולא תחייבון ית ארעא דאתון
בה ארי דמא הוא מחייב ית ארעא ולארעא לא מתכפר על דם זכי דאתאשד בה אלהין
בדם אשדיה: ולא תדנסו אלבלד אלדי אנתם פיה לאן אלדם ידנסה ולא יכפר לה אלדם אלדי ספ
פיה אלא בדם סאפכה: ולא תטמא את הארץ אשר אתם ישבים בה אשר אני שכן בתוכה
כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל: ולא תסאבון ית ארעא דאתון יתבין בה דשכינתי שריא
בגוה ארי אנא יי שכינתי שריא בגו בני ישראל: ולא תנגסו אלבלד אלדי אנתם מקימין בה אלדי
נורי כאכן פיה פאני אללה נורי סאכן פימא בין בני אסר:

ויקרבו

266 פה

ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו
לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל: וקריבו רישי אבהתא לזרעית בני
גלעד בר מכיר בר מנשה מזרעית בני יוסף ומלילו קדם משה וקדם רברביא רישי א-
אבהתא לבני ישראל: ת'ם תקדם ריסא אבא עשירה בני גלעד אבן מכיר אבן מנשה מן ע'
עשאיר בני יוסף פקאו בין ידי מוסי ובין ידי אלשראף רוס אבא בני אסראיל: ויאמרו את אדני צוה
יהוה לתת את הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את נחלת צלפחד
אחינו לבנתיו: ואמרו ית רבוני פקיד יי למתן ית ארעא באחסנא בעדבא לבני-
ישראל ורבוני אתפקד במימרא דיי למיתן ית אחסנת צלפחד אחונא לבנתיה: אן אלה אמר
סיידנא באן יעטי בלד נחלה באסהם לבני אסר ואמרה איצא אן ידפע נחלה צלפחד אכינא
אלי בנאתה: והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבתינו
ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגרל נחלתנו יגרע: ויהוין לחד מבני שבטי בני
ישראל לנשין ותתמנע אחסנתהון מאחסנת אבהתנא ותתוסף על אחסנת שבטא די יהוין להון
ומעדב אחסנתנא יתמנע: פבעד אן תציר נסאא לואחד מן אסבאט בני אסר פתנקץ חצת
הן מן נחלה אבאינא ותזיד עלי חצה אלסבט אלדי יתזוגן מנה פיכון מהם נחלתנא מנקוצה:
ואם יהיה היבל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומנחלת מטה
אבתינו יגרע נחלתן: ואם יהי יובילא לבני ישראל ותתוסף אחסנתהון על אחסנת שבטא די יהוין
להון ומאחסנת שבטא דאבהתנא תתמנע אחסנתהון: ולו חתי יואפי סנה אלאטלאק בני אסר
לבקיית חצתהן מזאדה עלי חצה אלסבט אלדי יתזוגן מנה ונאקצה מן חצתנא: ויצו משה
את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים: ופקיד משה ית בני ישראל
על מימרא דיי למימר יאות שבטא דבני יוסף ממללין: פאמר מוסי בני אסר ען קול
אללה וקאל להם נעמא קאל סבט ולד יוסף: זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר
לטוב בעיניהם תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים: דין פתגמא דפקיד
יי לבנת צלפחד למימר לדתקין בעיניהון יהוין לנשין ברם לזרעית שבטא דאבוהון יהוין
לנשין: והדא מא אמר אללה בה פי חכם בנאת צלפחד יתזווגן במן חסן ענדהם לכין יכון מן
עשירה סבט אביהן: ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבתיו
ידבקו בני ישראל: ולא תסחר אחסנא לבני ישראל משבטא לשבטא ארי גבר באחסנת
שבטא דאבהתוהי ידבקון בני ישראל: חתי לא תדור הדה אלנחלה לבני אסר מן סבט אלי סבט
אד ילזם כל סבט מנהם נחלה אבאיה: וכל בת ירשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד
ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתיו: וכל ברתא
ירתת אחסנת משבטיא דבני ישראל לחד מזרעית שבטא דאבוהא תהי לאתו בדיל דירתון בני
ישראל גבר אחסנת אבהתוהי: וכדי חכם כל בנת תרת נחלה מן בעץ אסבאט בני אסר פלואחד
מן עשירה סבט אביהא תכון זוגה לכי ירת כל סבט מנהם נחלה אבאיה: ולא תסב נחלה
ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל: ולא תסחר אחסנא משבטא

לשבטא

לשבטיא אחרנא ארי נבר באחסנתיה ידבקון שבטיא דבני ישראל׃ ולאתדוך איה.
נחלה כאנת מן סבט אלי סבט אכר לא ילזם כל סבט מן בני אסר נחלתה׃ כאשר צוה
יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד׃ כמא דפקיד יי ית משה כין עבדו בנת צלפחד׃
פצנע בנאת צלפחד כמא אמר אלה מוסי׃ ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה
בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים׃ והואה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנת צלפחד
לבני אחי אבוהון לנשין׃ פצארת מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנאת צלפחד נסאא
לבני אעמאמהן׃ ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו לנשים והות אחסנתהון על שבט
זרעית אבוהון׃ אלי מן עשירה בני מנשה אבן יוסף פבקת נחלתהן פי עשירה סבט
אביהן׃ אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל בערבת
מואב על ירדן ירחו׃ אילין פקודיא ודיניא דפקיד יי בידא דמשה לות בני ישראל במישרא
דמואב על ירדנא דיריחו׃ הדה אלוצאיא ואלאחכאם אלתי אמר אלה בהא מוסי פי בראת
מואב עלי אודן יריחא׃ קלב פסוקים סימן בלק׃ סכום הפסוקים שלספר זה שנקרא חומש הפקודים אלף
ומאתים ושמנים ושמונה סימן ארפה ולאו ביולאו ברוך השם נותן התורה ברוך יי לעולם
אמן ואמן׃ שושרש יתחיל בספר דברים בעזרת עוזר משפיל ומרים׃

ונחלתן מטה משפחת [illegible] יוסף [illegible]

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה
מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב׃ אלין פתגמיא דמליל
משה עם כל ישראל בעברא דירדנא אוכח יתהון על דחבו במדברא ועל דארגיזו במישרא
לקביל ים סוף בפארן אתפלו על מנא ובחצרות ארגיזו על בסרא ועל דעבדו עגל
דדהב׃ הדה אלכלמאת אלדי כלם מוסי במי אס פי עבר אלארדן פי אלברייה אלבידא מקאבל
אלקלזם בין פארן ובין תפל ולבן וחצירות ודאת אלדהב׃ אחד עשר יום מחרב דרך הר
שעיר עד קדש ברנע׃ מהלך חד עסר יומין מחרב אורח טורא דשעיר עד רקם גיאה׃
עלי מסאפה יא יום מן חריב עלי טריק גבל שעיר אלי רקים ברנע׃ ויהי בארבעים שנה
בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו
אליהם׃ והוה בארבעין שנין בחד עסר ירחין בחד לירחא מליל משה עם בני ישראל ככל
דפקיד יי יתיה לותהון׃ למא כאן פי סנה אלארבעין פי אליום אלאול מן אלשהר אליא כלם מוסי
בני אסראיל בגמיע מא אמרה אלה בה אליהם׃ אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי אשר יושב
בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרת באדרעי׃ בתר דמחא ית סיחן מלכא
דאמוראה דיתיב בחשבון וית עוג מלכא דמתנן דיתיב בעשתרות באדרעי׃ בעד פתחה לבלד
סיחון מלך אלאמוריין אלמקים בחשבון ועוג מלך אלבתנייה אלמקים פי עשתרות פי אדרעאת׃
בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר׃ בעברא דירדנא
בארעא דמואב שרי משה פריש ית אולפן אוריתא הדא למימר׃ פי עבר אלארדן פי בלד
מואב אמתן מוסי פי ביאן הדה אלשריעה קאילא׃ יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב

לכם

לכם שבת בהר הזה: יי אלהנא מליל עמנא בחורב למימר סגי לכון דיתיבתון בטורא הדין:
אלה רבנא כלמנא פי חוריב קאילא כפאכם מקאמכם פי הדא אלגבל: פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל
שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר הגדל נהר
פרת: אתפנו וטולו לכון ועולו לטורא דאמוראה ולכל מגירוהי במישרא בטורא ובשפלת
ובדרומא ובספר ימא ארעא דכנענאה ולבנן עד נהרא רבא נהרא פרת: ולו וארחלו ואדכלו
גבל אלאמורי וגמיע גיראנה פי אלגור ואלגבל ואלסהל ואלדארום וסאחל אלבחר בלד אלכנעניין
ואללבנאן אלי אלנהר אלכביר נהר פרת: ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ
אשר נשבע יהוה לאבתיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם: חזו דיהבית
קדמיכון ית ארעא עולו ואחסינו ית ארעא דקיים יי לאבהתכון לאברהם ליצחק וליעקב
למיתן להון ולבניהון בתריהון: ואנצרו קד געלת אלבלד פי אידיכם אדכלו ותחוזוה כמא קסם
אללה לאבאיכם לאברהים ליצחק וליעקב אן יעטיהא להם ונסלהם בעדהם: ואמר אלכם בעת ההוא
לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם: ואמרית לכון בעדנא ההוא למימר ליתאנא יכיל בלחודי
למסובר יתכון: פקלת לכם פי דלך אלוקת לא אסתטיע וחדי אן אחמלכם: יהוה אלהיכם הרבה
אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב: יי אלהכון אסגי יתכון והא איתיכון יומא דין ככוכבי שמיא
לסגי: אללה רבכם כתרכם והא אנתם אליום כואכב אלסמא כתרה: יהוה אלהי אבותיכם יסף
עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם: יי אלהא דאבהתכון יוסף עליכון כותכון
אלף זמנין ויברך יתכון כמא דמליל לכון: ואללה אלה אבאיכם אן יזיד פיכם מתלכם
אלף מרה ויבארך פיכם כמא ועדכם: איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם:
איכדין אסובר בלחודי טרחיכון ועסקיכון ודינכון: כיף אחתמל וחדי תקלכם ומצעבכם וכצאמכם:
הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם: הבו לכון גברין
חכימין וסוכלתנין ומדען לשבטיכון ואמנינון רישין עליכון: האתו ברגאל חכמא פהמא מערו
פין לאסבאטכם אצירהם רוסא עליכם: ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת
לעשות: ואתיבתון יתי ואמרתון תקין פתגמא דמלילתא למעבד: פאגבתמוני וקלתם מא
אצלח אן יעמל הדא אלאמר אלדי קלתה: ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים
וידעים ואתן אתם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת
ושטרים לשבטיכם: ודברית ית רישי שבטיכון גברין חכימין ומדען ומניתי יתהון רישין
עליכון רבני אלפי ורבני מאותא ורבני חמשין ורבני עסוריתא וסרכין לשבטיכון: פאכדת מן
אסבאטכם רגאלא חכמא מערופין פגעלתהם רוסא עליכם ריסא אלף ומאין וריס כמסין וריס
עשרה ועראפא עלי אסבאטכם: ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם
ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו: ופקידית ית דיניכון בעדנא ההוא למימר
שמעו בין אחיכון ותדינון קשוט בין גברא ובין אחוהי ובין גיורא: ואמרת לקאציכם
פי דלך אלוקת וקלת להם אסמעו פימא בין אלותכם ואחכמוא באלעדל פימא בין כל רגל
ואכיה וציפה: לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי

המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתיו׃ לא תשתמודעון
אפין בדינא מלי זעירא כרבא תשמעון לא תדחלון מן קדם גברא ארי דינא דיי׳ הוא ופתגמא
דיקשי מנכון תקרבון לותי ואשמעניה׃ לא תתבהו אלוגוה פי אלחכם ואסמעו מן אלצגיר כאלכ
ביר ולא תחדרו אחדא לאן אלחכם ללה ואי אמר צעב עליכם ארפעו אלי חתי אנצרפיה׃
ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשון׃ ופקידית יתכון בעדנא ההוא ית
נ״ כל פתגמיא דתעבדון׃ ואוציתכם פי דלך אלוקת בגמיע אלאמור אלתי יגב אן תצנעוהא׃ ונסע
מחרב ונלך את כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה
יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע׃ ונטלנא מחורב והליכנא ית כל מדברא רבא
ודחילא ההוא דחזיתון אורח טורא דאמוראה כמא דפקיד יי׳ אלהנא יתנא ואתינא עד רקם
גיאה׃ תם רחלנא מן חוריב וסלכנא תלך אלברייה אלעטימה אלמכיפה אלתי ראיתמוהא עלי טריק
גבל אלאמוריין כמא אמרנא אללה רבנא חתי אן גינא אלי רקים ברנע׃ ואמר אלכם באתם עד
הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו׃ ואמרית לכון אתיתון עד טורא דאמוראה דיי׳
אלהנא יהיב לנא׃ פקלת לכם קד גיתם אלי גבל אלאמורי אלדי אללה רבנא מעטינא׃ ראה נתן
יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך אל תירא ואל
תחת׃ חזי דיהב יי׳ אלהך קדמך ית ארעא סק אחסין כמא דמליל יי׳ אלהא דאבהתך לך לא
תדחל ולא תתבר׃ אנטר קד געל אללה רבך אלבלד בין ידיך פאצעד פחוזה כמא ועדך אללה
אלה אבאיך לא תכאף ולא תרעב׃ ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפני־
ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא
אליהן׃ וקרבתון לותי כלכון ואמרתון נשלח גוברין קדמנא ויאללון לנא ית ארעא ויתיבון
יתנא פתגמא ית אורחא דנסק בה וית קרויא דניעול להון׃ ותקדם אלי כתיר מנכם ק
קלתם נבעת ברגאל בין אידינא ירודון לנא אלבלד ויירדון עלינא גואבא ען אלטריק אלדי
נצעד פיה ואלקרי אלתי נדכל אליהא׃ וייטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים
איש אחד לשבט׃ ושפר בעיני פתגמא ודברית מנכון תרי עסר גברין גברא חד לשבטא
פחסן דלך ענדי פאכדת מנכם יב רגלא ואחדא מן כל סבט׃ ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד
נחל אשכל וירגלו אתה׃ ואתפניאו וסליקו לטורא ואתו עד נחלא דאתכלא ואלילו יתה׃
פולו ודעדו אלי אלגבל וגאוא אלי ואדי אלענקוד ובסוה׃ ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו
וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו׃ ונסיבו בידיהון מאיבא
דארעא ואחיתו לנא ואתיבו יתנא פתגמא ואמרו טבא ארעא דיי׳ אלהנא יהיב לנא׃ ואכדו
מעהם מן תמרה ואחדרוהא אלינא ורדו עלינא גואבא וקאלו אן אלבלד אלדי אללה רבנא מעטינאה
גייד׃ ולא אביתם לעלת ותמרו את פי יהוה אלהיכם׃ ולא אביתון למיסק וסריבתון על־
מימרא דיי׳ אלהכון׃ ולם תשו אלצעוד אליה וכאלפתם אמר אללה רבכם׃ ותרגנו באהליכם
ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו
ואתרעמתון במשכניכון ואמרתון בדסני יי׳ יתנא אפקנא מארעא דמצרים למימסר יתנא־

פז
בירא דאמוראה לשיצאיותנא: ותכרסתם אכביתכם וקלתם מן שנאת אללה לנא אכרגנא
מן בלד מצר ליסלמנא פי ידי אלאמוריין פיכפרונא: אנה אנחנו עלים אחינו המסו את לבבינו
לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלת ובצורת בשמים וגם בני ענקים ראינו שם: לאן אכונא
כלקין אתכנא תברו ית לבנא למימר עם רב ותקיף מננא קרוין רברבן וכריכן עד צית שמיא ואף
בני גבראי חזינא תמן: אי אין נחן צאערין ואכותנא קד אמאסו קלובנא בקולהם אן קום אכתר
וארפע מנא ואן קראהם כבאר חצינה תראלי שמא חתי בני שבאבדה לאיכהם הנאך: ואמר
אלכם לאתערצון ולא תיראון מהם: ואמרית לכון לא תתברון ולא תדחלון מנהון: פקלת לכם
לאתהאבוהם ולא תכאפוהם: יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם
במצרים לעיניכם: יי אלהכון דמדבר קדמיכון מימריה יגיח לכון כמא דעבד עמכון במצרים
לעיניכון: אללה רבכם שפאיר נדה בין אידיכם הו יחארב ענכם כבמיע מא צנע לכם במצר
בחצרתכם: ובמדבר אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש את בנו בכל הדרך
אשר הלכתם עד באכם עד המקום הזה: ובמדברא דחזיתא דסוברך יי אלהך כמא דמסובר
גברא ית בריה בכל אורחא דהליכתון עד מיתיכון עד אתרא הדין: וכמא ראית פי אלבר אן אללה
יגבך חמלך כמא יחמל אלמר ולדה אשפאקנא פי כל טריק סלכתם אלי אן גיתם אלי הדא אלמוצע: ובדבר
הזה אינכם מאמינים ביהוה אלהיכם: ובפתגמא הדין ליתיכון מהימנין במימרא דיי אלהכון: ומע הדא
אלאמר פלם תומנון באללה רבכם: ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחנתכם באש לילה לראתכם
בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם: דמדבר קדמיכון באורחא לאתקנא לכון אתר בית משרי
לאשריותכון בעמודא דאישתא בליליא לאחזיותכון באורחא דתהכון בה ובעמודא דעננא ביממא
שבאיר נורה אמאמכם פי אלטריק ליצלח לכם מכאנא לנזולכם ובאנואר לילא לירוכם אלטריק אלדי
תסלכונה ובגמאם נהארא: וישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר: ושמיע קדם יי
ית קל פתגמיכון ורגיז וקיים למימר: פסמע אללה כלאמכם פסכט ואקסם קאילא. אם יראה איש
באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבתיכם: אם יחזי גבר
בגבריא האלין דרא בישא הדין ית ארעא טבתא דקיימית למיתן לאבהתכון: אן ראא רגל מן הולאי
אלנאס הדא אלגיל אלרדי אלבלד אלגייד אלדי אקסמת באעטאיה לאבאיכם: זולתי כלב בן יפנה הוא
יראנה ולו אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו יען אשר מלא אחרי יהוה: אלהין כלב בר
יפנה הוא יחזינה וליה אתין ית ארעא דדרך בה ולבנוהי חלף דאשלים בתר דחלתא דיי: סוי
כלב אבן יפנה פאנה יראה ולה אעטי אלבלד אלדי סלכה ולבניה למא אתבע טאעה אללה: גם בי
התאנף יהוה בגללכם לאמר גם אתה לא תבא שם: אף עלי הוה רגז מן קדם יי בדילכון למימר אף
את לא תיעול לתמן: ועלי איצא וגד אללה בסבב מא חדת אד תאכרתם פקאל אנת איצא לא
תדכלהא: יהושע בן נון העמד לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא ינחלנה את ישראל: יהושע
בר נון דקאים קדמך הוא ייעול לתמן יתיה תקיף ארי הוא יחסנינה לישראל: בל יהושע אבן נון אלקאים
בין ידיך הו ידכלהא פאשדדה פאנה יורתהא לבני אסראיל: וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה ובניכם אשר
לא ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשוה: וטפלכון דאמרתון לבזא

יהק ובניכון דלא ידעו יומא דין טב וביש אנון ייעלון לתמן ולהון אתננה ואנון ירתונה: ואט
פﭏכם ﭏדיתו והמתם אנהם יכונון גנימה ובניכם ﭏדין הם ﭏיום לא יערפון כיר ושר לאחרבהם
ידכלונהא ולהם אעטיהא פיחוזונהא: ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף: ואתון אתפנו
לכון וטולו למדברא אורח ימא דסוף: ואמא אנתם פולו וארחלו אי ﭏבר ﭏטריק בחר ﭏקלזם
ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו ותחגרו
איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלות ההרה: ואתיבתון ואמרתון לי חבנא קדם יי אנחנא נסק
ונגיח קרב ככל דפקדנא יי אלהנא וזריזתון גבר ית מני קרביה ושריתון למסק לטורא: פאג
תמוני וקלתם קד אכטאנא ללה הא נחן נצעד פנחארב אלהא כמא אמרנא ﭏלה רבנא
פתקלד כל ואחד מנכם סלאחה ובאדרתם לתצעדו אﭏגבל: ויאמר יהוה אלי אמר להם לא
תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם: ואמר יי לי אימר להון לא
תסקון ולא תגיחון קרב ארי לית שכינתי ביניכון ולא תתברון קדם בעלי דבביכון: פקﭏ
ﭏלי קל להם לא תצעדו ולא תחארבוהם פאני לסת מעכם ללא תנהזמו בין ידי אעדאיכם
ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזדו ותעלו ההרה: ומלילית עמכון ולא
קבילתון וסריבתון על מימרא דיי וארשעתון וסליקתון לטורא: פקלת לכם דﭏך ולם תקבלו
בל כﭏפתם אמר ﭏלה רבכם ותוקחתם עלי צעוד ﭏגבל: ויצא האמרי היושב בהר ההוא
לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים ויכתו אתכם בשעיר עד חרמה: ונפק
אמוראה דיתיב בטורא ההוא לקדמותכון ורדפו יתכון כמא דנתן דברייתא וטרדו יתכון
בסעיר עד חרמה: פכרג ﭏאמורי ﭏמקים פי דﭏך ﭏגבל תלקאכם פכלובכם כמא ילסע ﭏנחל
וחטמוכם פי שעיר אﭏי חרמה: ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה בקלכם ולא האזין
אליכם: ותבתון ובכיתון קדם יי ולא קביל יי צלותכון ולא אצית למליכון: פרגעתם באכין
בין ידי ﭏלה פלם יסמע צותכם ולא אנאבכם: ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר
ישבתם: ויתיבתון ברקם יומין סגיאין כיומיא דיתיבתון: פאקמתם פי רקים מדה טוילה
שביה בסאיר מא אקמתם: ונפן ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב את
הר שעיר ימים רבים: ואתפנינא ונטלנא למדברא אורח ימא דסוף כמא דמליל יי עמי
ואקיפנא ית טורא דסעיר יומין סגיאין: תם ולינא ורחלנא פי ﭏבר ﭏטריק בחר ﭏקלזם כמא
אמרני ﭏלה ואסתדרנא בגבל שעיר מדה טוילה:
ב ויאמר יהוה אלי לאמר: ואמר יי לי למימר: וקל ﭏלה לי קאילא: רב לכם סב את ההר הזה פנו
לכם צפנה: סגי לכון דאקיפתון ית טורא הדין אתפנו לכון לציפונא: חסבכם פי ﭏאחאטה בהדא
ﭏגבל ולוו ענה שמאלא: ואת העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו הישבים בשעיר
וייראו מכם ונשמרתם מאד: וית עמא פקיד למימר אתון עברין בתחום אחיכון בני עשו
דיתבין בסעיר וידחלון מנכון ותסתמרון לחדא: ואנת פמר קומך וקל להם אנכם גאיזון פי
תכם אכותכם בני עשו ﭏמקימין בשעיר וסיאכפוכם פאחדרו גדא: אל תתגרו בם כי לא אתן
מארצם עד מדרך כף רגל כי ירשה לעשו נתתי את הר שעיר: לא תתגרון בהון ארי לא אתין
לכון מארעהון עד מדרך פרסת רגל ארי ירותא לעשו יהבית ית טורא דסעיר: לא תתחרשו

פח

נהם פאני ליס מעטיכם מן בלדהם ולא וטי קדם לאן גבל ישעיר קד אעטיתה לעשו
וראתה: אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם מים תכרו מאתם בכסף ושתיתם:
עבורא תזבנון מנהון בכספא ותיכלון ואף מיא תזבנון מנהון בכספא ותשתון:
אשתרו מנהם טעאמא בתמן פכלוה ומאא פאשרבוה: כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה
ידך ידע לכתך את המדבר הגדל הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר:
ארי יי אלהך ברכך בכל עובדי ידך סופיק לך צורכך במהכך ית מדברא רבא הדין דנן
ארבעין שנין מימרא די יי אלהך בסעדך לא חסרתא מדעם: לאן אללה רבך קד בארך לך פי
גמיע אעמאלך ואחסן אליך ענד מסירך פי הדא אלבר אלעטים הודא מ׳ סנה אללה מעך
פלם יעוזך שיא: ונעבר מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעציון גבר
ונפן ונעבר דרך מדבר מואב: ועברנא מלות אחנא בני עשו
דיתבין בסעיר מאורח מישרא מאילת ומעציון גבר ואתפנינא ועברנא אורח מדברא
דמואב: פגזנא ען אכותנא בני עשו אלמקימין פי סעיר מן טריק אלבידא ואילת ועציון
גבר וולינא ורחלנא טריק ברייה מואב: ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב ואל
תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי את ער ירשה:
ואמר יי לי לא תצור על מואבאי ולא תתגרי למעבד עמהון קרב ארי לא אתין לך
מארעיה ירותא ארי לבני לוט יהבית ית לחיית ירותא: פקאל אללה לי לא תחאצר מו
אביין ולא תתחרש בהם פאני לא אעטיכם מן בלדהם נחלה אד לבני לוט געלת ער
וראתה: האמים לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם כענקים: אימתני מלקדמין יתיבו
בה עם רב וסגי ותקיף כגיבריא: וכאן אלהיוביין אקאם בהא קבלהם קום כביר כתיר
רפיע כאלגבארין: רפאים יחשבו אף הם כענקים והמאבים יקראו להם אימים:
גבריא מתחשבין אף אנון כגבריא ומואבאי קרן להון אימתני: והם יחסבון אלשגעא
כאלגבארין ואלמואביין יסמוהם אלהיוביין: ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו ירשום
וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן להם יהוה:
ובסעיר יתיבו חוראי מלקדמין ובני עשו תריכונון ושיציאונון מן קדמיהון ויתיבו באתרהון
כמא דעבד ישראל לארע ירותתיה דיהב יי להון: ואמר פי סעיר אקאם אלחוריין קבל בני עשו
חתי אתו פקרצוהם ואנטרוהם מן בין ידיהם ואקאמו פי מכאנהם כמא צנע אסרל בבעץ
חוזה אלדי אעטאה אללה: עתה קמו ועברו לכם את נחל זרד ונעבר את נחל זרד: כען קומו
ועיברו לכון ית נחלא דזרד ועברנא ית נחלא דזרד: אלאן קומו פאעברו ואד זרד פעברנאה:
והימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד
תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם: ויומיא דהליכנא מרקם
גיאה עד דעברנא ית נחלא דזרד תלתין ותמני שנין עד דסף כל דרא גברי מגיחי קרבא
מגו משריתא כמא דקיים יי להון: וכאנת גמלה אלאיאם מנד סרנא מן רקים גיע אלי
אן עברנא ואד זרד לח סנה אלי אן פני גמיע אלקום אלמחארבין מן אלעסכר כמא קסם אללה

עליהם: וגם יד יהוה היתה בם להמם מקרב המחנה עד תמם: ואף מחא מן קדם יי הות בהון
לשיציותהון מגו משריתא עד דשלימו: ואפה מן ענד אללה כאנת בהם לאהלאכהם
אלי אן פנו: ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם: והוה כד שלימו
כל גברי מגיחי קרבא למימת מגו עמא: פלמא פני גמיעהם מקבין לאמה:
וידבר יהוה אלי לאמר: ומליל יי עמי למימר: קאל אללה לי תכלימא:
אתה עבר היום את גבול מואב את ער: את עבר יומא דין ית תחום מואב ית לחית:
אנת גאיז אליום תכם מואב אלדי הוא ער: וקרבת מול בני עמון אל תצרם ואל תתגר בם
כי לא אתן מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתיה ירשה: ותתקרב לקביל בני עמון
לא תצור עליהון ולא תתגרי למעבד עמהון קרב ארי לא אתן מארע בני עמון לך ירותא
ארי לבני לוט יהבתה ירתא: פתקרב מן בני עמון פלא תחאצרהם ולא תתחרש בהם
פאני לא אעטיך מן בלדהם חוזא ארג לאנהא לבני לוט חוא: ארץ רפאים תחשב
אף הוא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים: ארע גיבריא מתחשבא
אף היא גיברין יתיבו בה מלקדמין ועמונאי קרן להון חשבני: והי תחסב איצא מן בלד אל
גבארין לאן גבאברה אקאמו הנאך קבלהם ואלעמוניין יסמוהם רזיאסמא להם: עם גדול
ורב ורם כענקים וישמידם יהוה מפניהם ויירשם וישבו תחתם: עם רב וסגי ותקיף כגיברי
ושיצינון יי מן קדמיהון ותריכונון ויתיבו באתרהון: קום כביר רפיע כאלגבארין אנפההם
אללה מן בין אידיהם פקרצוהם ואקאמו מכאנהם: כאשר עשה לבני עשו הישבים בשעיר
אשר השמיד את החרי מפניהם ויירשם וישבו תחתם עד היום הזה: כמא דעבד לבני עשו
דיתבין בסעיר דשיצי ית חוראי מן קדמיהון ותריכונון ויתיבו באתרהון עד יומא הדין:
כמא צנע בבני עשו אלמקימין בסעיר אד אנפד אלחוריין מן בין אידיהם פקרצוהם ואקאמו
מכאנהם אלי הדא אליום: והעוים הישבים בחצרים עד עזה כפתרים היצאים מכפתר
השמידם וישבו תחתם: ועואי דיתבין ברפיח עד עזה קפוטקאי דנפקו מקפוטקיא
שיצינון ויתיבו באתרהון: ואלעויין אלמקימין ברפיח אלי גזה ודמיאטיין אלכארגין כרגו מן
ז דמיאט קרצוהם ואקאמו מכאנהם: קומו סעו ועברו את נחל ארנן ראה נתתי בידך
את סיחן מלך חשבון האמרי ואת ארצו החל רש והתגר בו מלחמה: קומו טולו ועיברו ית
נחלא דארנון חזי דמסרית בידך ית סיחון מלכא דחשבון אמוראה וית ארעיה שרי לת
רכותה ואתגרי למעבד עמיה קרב: פקומו ארחלו ואעברו ואד ארנון אנטר קד אסלמת
פי ידך סיחון מלך אלאמוריין ובלדה פאבד בקבצה ותחרש בה חרבא: היום הזה אחל
תת פחדך ויראתך על פני העמים תחת כל השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו
מפניך: יומא הדין אשרי למיתן זיעתך ודחלתך על אפי עממיא דתחות כל שמיא
דישמעון שמעך ויזועון ויתבלון מן קדמך: ומן הדא אליום אבתדי באיקאע פזעך וכופך
וכופך פי קלוב אלאמם אלדי תחת גמיע אלסמא פאדא הם סמעו בכברך רגזו וארתעדו
מן בין ידיך: ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל סיחון מלך חשבון דברי שלום לאמר:

ושלחית אזגדין ממדבר קדמות לות סיחון מלכא דחשבון פתגמי שלם למימר: פבעתת
ברסל מן ברייה קדמות אלי סיחון מלך חשבון בסלאם וכלאם קאילהו: אעברה בארצך בדרך
בדרך אלך לא אסור ימין ושמאול: אעבר בארעך באורחא באורחא איזיל לא אסטי לימינ
ולשמאלא: אעבר פי בלדך פי טריק גאדה אסיר ולא אמיל ימנה ולא יסרה: אכל בכסף
תשברני ואכלתי ומים בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה ברגלי: עבורא בכספא תזבין לי
ואיכול ומיא בכספא תתין לי ואשתי לחוד אעבר ברגלי: טעאמא תמירני בתמן פאכלה
ומאא תביעני בתמן פאשרבה ואעבר ברגלי פקט: כאשר עשו לי בני עשו הישבים בשעיר
והמואבים הישבים בער עד אשר אעבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו:
כמא דעבדו לי בני עשו דיתבין בסעיר ומואבאי דיתבין בלחית עד דאעבר ית ירדנא לארעא
דיי אלהנא יהיב לנא: כמא צנע בי בנו עשו אלמקימין בסעיר ואלמואביין אלמקימין בער
אלי אן אעבר אלארדן אלי אלבלד אלדי אללה רבנא מעטינאה: ולא אבה סיחון מלך חשבון העברנו
בו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו למען תתו בידך כיום הזה: ולא אבא סיחון
מלכא דחשבון למשבקנא למעבר בתחומיה ארי אקשי יי אלהך ית רוחיה ותקיף ית לביה
בדיל למימסריה בידך כיומא הדין: ולא ישא סיחון מלך חשבון אגאזתנא פי בלדה לאן אללה
רבך צעב רוחה פשאש ואייד קלבה לכי יסלמה פי ידך כמא תרא אליום:
ויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את סיחון ואת ארצו החל רש ז
לרשת את ארצו: ואמר יי לי חזי דשריתי למימסר קדמך ית סיחון וית ארעיה שרי לתרכותיה
למירת ית ארעיה: פקאל אללה לי אנטר קד בדית אן אסלם סיחון ובלדה פי ידך פאבדא באלקבץ
וחז בלדה: ויצא סיחון לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה יהצה: ונפק סיחון לקדמותנא הוא
וכל עמיה לאגחא קרבא ליהץ: פכרג סיחון תלקאנא הו וגמיע קומה ללחרב אלי יהץ: ויתנהו
בכיר יהוה אלהינו לפנינו ונך אתו ואת בנו ואת כל עמו: ומסריה יי אלהנא קדמנא ומחינא
יתיה וית בנוהי וית כל עמיה: פאסלמה אללה רבנא פי אידינא פקתלנאה ובניה וסאיר קומה:
ונלכד את כל עריו בעת ההוא ונחרם את כל עיר מתים והנשים והטף לא השארנו שריד:
וכבשנא ית כל קרוהי בעדנא ההוא וגמרנא ית כל קרוי גבריא ונשיא וטפלא לא אשארנא
משיזיב: ופתחנא גמיע קראה פי דלך אלוקת ואתלפנא מן כל קריה אלרהט ואלנסא ואלאטפאל ולם נבק
שרידא: רק הבהמה בזזנו לנו ושלל הערים אשר לכדנו: לחוד בעירא בזנא לנא ועדי קרוא דכבשנא:
וגנמנא כל בהימה וסלב אלקרי אלתי פתחנאהא: מערער אשר על שפת נחל ארנן והעיר אשר
בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה אשר שגבה ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו: מערועד
דעל כיף נחלא דארנון וקרתא דבנחלא ועד גלעד לא הות קרתא דתקיפת מננא ית כלא מסר יי
אלהנא קדמנא: מן ערער אלתי עלי שאט ואד ארנון ואלקריה אלתי פי אלואד ואלי גרש לם תבק קריה
מנעת מנא בל אלכל אסלמה אללה רבנא בין ידינא: רק אל ארץ בני עמון לא קרבת כל יד נחל
יבק וערי ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו: לחוד לארע בני עמון לא קריבתא כל כיף נחלא
יובקא וקרוי טורא וכל דפקיד יי אלהנא: עדא בלד בני עמון פאנך לם תקרבה פגמיע שאט ואד
ארנון וקרי אלגבל וסאיר מא נהאנא ענה אללה רבנא: ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך
הבשן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: ואתפנינא וסליקנא לאורח מתנן ונפק עוג
מלכא

מלכא דמתנן לקדמותנא הוא וכל עמיה לאגחא קרבא לאדרעי׃ תם ולינא ואצעדנא
טריק אלבתניה פכרג עוג מלך אלבתניה תלקאנא וגמיע קומה לשחרב אלי אדראעאת׃ ו
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אַל תִּירָא אֹתוֹ כִּי בְיָדְךָ נָתַתִּי אֹתוֹ וְאֶת כָּל עַמּוֹ וְאֶת אַרְצוֹ וְעָשִׂיתָ לּוֹ כַּאֲשֶׁר
עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן׃ ואמר יי לי לא תדחל מניה ארי בידך מסרית
יתיה וית כל עמיה וית ארעיה ותעביד ליה כמא דעבדתא לסיחון מלכא אמוראה דיתיב
בחשבון׃ פקאל אלה לי לא תכאפה פאני קד אסלמתה פי ידך וגמיע קומה ובלדה תצנע בה
כמא צנעת בסיחון מלך אלאמוריין אלמקים פי חשבון׃ וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּיָדֵנוּ גַּם אֶת עוֹג
מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וְאֶת כָּל עַמּוֹ וַנַּכֵּהוּ עַד בִּלְתִּי הִשְׁאִיר לוֹ שָׂרִיד׃ ומסר יי אלהנא בידנא אף ית עוג
מלכא דמתנן וית כל עמיה ומחינוהי עד דלא אשתאר ליה משיזיב׃ ואסלם אללה רבנא
אידינא איצא עוג מלך אלבתניה וקומה פקתלנאהם חתי לם יבק מנהם שרידא׃ וַנִּלְכֹּד אֶת
כָּל עָרָיו בָּעֵת הַהִוא לֹא הָיְתָה קִרְיָה אֲשֶׁר לֹא לָקַחְנוּ מֵאִתָּם שִׁשִּׁים עִיר כָּל חֶבֶל אַרְגֹּב מַמְלֶכֶת
עוֹג בַּבָּשָׁן׃ וכבשנא ית כל קרוהי בעדנא ההוא לא הות קרתא דלא נסיבנא מנהון שתין
קרוין כל בית פלך טרכונא מלכותיה דעוג במתנן׃ ופתחנא גמיע קראה פי דלך אלוקת לם
תבק קריה לם נאכדהא מנהם מן דלך סתין קריה עלי כט אלמוגב ממלכה עוג פי אלבתניה׃
כָּל אֵלֶּה עָרִים בְּצֻרֹת חוֹמָה גְבֹהָה דְּלָתַיִם וּבְרִיחַ לְבַד מֵעָרֵי הַפְּרָזִי הַרְבֵּה מְאֹד׃ כל אלין
קרוין כריכן מקפן שור רם דילהון דשין ועברין בר מקרוי פצחיא דסגיאן לחדא׃ כל הדה
קרי חצינה בסור שאמך ומצאריע ומגאליק סוי קרי אלבואדי פאנהא כתירה גדא׃ וַנַּחֲרֵם
אוֹתָם כַּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ לְסִיחֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן הַחֲרֵם כָּל עִיר מְתִם הַנָּשִׁים וְהַטָּף׃ וגמרנא יתהון
כמא דעבדנא לסיחון מלכא דחשבון גמרנא כל קרוי גבריא נשיא וטפלא׃ ופתחנא
גמיע קראהא פי דלך אלוקת ואתלפנא מן כל קריה אלרהט ואלנסא ואלאטפאל׃ וְכָל הַבְּהֵמָה וּשְׁלַל
הֶעָרִים בַּזּוֹנוּ לָנוּ׃ וכל בעירא ועדי קרויא בזנא לנא׃ וכל בהימה וסלב אלקרי גנמנאה א
וַנִּקַּח בָּעֵת הַהִוא אֶת הָאָרֶץ מִיַּד שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִנַּחַל אַרְנֹן עַד הַר
חֶרְמוֹן׃ ונסיבנא בעדנא ההיא ית ארעא מיד תרין מלכי אמוראה דבעברא דירדנא מנחלא
דארנון עד טורא דחרמון פחצל לנא פי דלך אלוקת מלכי אלאמורי אלדין פי הדא גאנב אלארדן
מן ואדי ארנון אלי גבל הרמון׃ צִידֹנִים יִקְרְאוּ לְחֶרְמוֹן שִׂרְיֹן וְהָאֱמֹרִי יִקְרְאוּ לוֹ שְׂנִיר׃ צידונאי
קרן לחרמון שריון ואמוראי קרן ליה טור תלגא׃ אלדי יסמוה אלצידוניין סריון ואלאמוריין סניר
כֹּל עָרֵי הַמִּישֹׁר וְכָל הַגִּלְעָד וְכָל הַבָּשָׁן עַד סַלְכָה וְאֶדְרֶעִי עָרֵי מַמְלֶכֶת עוֹג בַּבָּשָׁן׃ כל קרוי
מישרא וכל גלעד וכל מתנן עד סלכה ואדרעי קרוי מלכותיה דעוג במתנן׃ וגמיע קרי
סהל וגרש אלי אלבתניה אלי סלכה ואדרעאת הי איצא מן קרי ממלכת עוג פי אלבתניה׃ כִּי רַק
עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן נִשְׁאַר מִיֶּתֶר הָרְפָאִים הִנֵּה עַרְשׂוֹ עֶרֶשׂ בַּרְזֶל הֲלֹה הִוא בְּרַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן
תֵּשַׁע אַמּוֹת אָרְכָּהּ וְאַרְבַּע אַמּוֹת רָחְבָּהּ בְּאַמַּת אִישׁ׃ ארי לחוד עוג מלכא דמתנן אשתאר
משאר גיבריא הא ערסיה ערסא דברזלא הלא היא ברבת בני עמון תשע אמין ארכה וארבע
אמין פתיה באמת מלך׃ לאנה בקי מן בקייה אלגבאברה והודא לה סריר מן חדיד פי אלאבני׳
אלדי רבני עמון טולה ט אדרע וערצה ד בדראע אלמלך׃ וְאֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת יָרַשְׁנוּ בָּעֵת הַהִוא
מֵעֲרֹעֵר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנֹן וַחֲצִי הַר הַגִּלְעָד וְעָרָיו נָתַתִּי לָראוּבֵנִי וְלַגָּדִי׃ וית ארעא הדא

ירתנא

זריתנא בעדנא ההיא מערוער דעל נחלא ארנון ופלגות טורא דגלעד וקרוהי יהבית לשבט
ראובן ולשיבט גד׳ והדא אלבלד אלדי חזנאה פי דלך אלוקת פמן ערוער אלתי עלי ואד ארנון ונצף
גבל גלעד בקראה דפענא דלך אלי אלראובניין ואלגדיין׃ וְיֶתֶר הַגִּלְעָד וְכָל הַבָּשָׁן ממלכת עוג
נָתַתִּי לַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשֶּׁה כֹּל חֶבֶל הָאַרְגֹּב לְכָל הַבָּשָׁן ההוא יִקָּרֵא אֶרֶץ רְפָאִים׃ ושאר גלעד
וכל מתנן מלכות דעוג יהבית לפלגות שבטא דמנשה כל בית פלך טרכונא לכל מתנן ההוא
מתקרי ארע גבריא׃ ובאקי גרש וגמיע אלבתניה ממלכת עוג דפעתהא אלי נצף סבט וכל
כ'ט אלמונב ואלבתניה יסמיאן בלד אלשבעה׃ יָאִיר בֶּן מְנַשֶּׁה לָקַח אֶת כָּל חֶבֶל אַרְגֹּב עַד גְּבוּל הַגְּשׁוּרִי
וְהַמַּעֲכָתִי וַיִּקְרָא אֹתָם עַל שְׁמוֹ אֶת הַבָּשָׁן חַוֹּת יָאִיר עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ יאיר בר מנשה נסיב ית כל בית
פלך טרכונא עד תחום גשוראה ואפיקירוס וקרא יתהון על שמיה ית מתנן כפרני יאיר עד
יומא הדין׃ ויאיר אבן מנשה אכ'ד גמיע כ'ט אלמונב אלי חד גשוריין ומעכתיין פסמאהא באס
מה סואד יאיר אלי יומנא הדא׃ וּלְמָכִיר נָתַתִּי אֶת הַגִּלְעָד׃ ולמכיר יהבית ית גלעד׃ ודפעת אלי
מכיר גרש׃ וְלָרְאוּבֵנִי וְלַגָּדִי נָתַתִּי מִן הַגִּלְעָד וְעַד נַחַל אַרְנֹן תּוֹךְ הַנַּחַל וּגְבֻל וְעַד יַבֹּק הַנַּחַל
גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן׃ ולשיבט ראובן ולשיבט גד יהבית מן גלעד ועד נחלא דארנון גו נחלא ותחומיה
ועד יובקא נחלא ותחומיה ועד יובק אדנחלא תחומא דבני עמון׃ ודפעת אלי ראובניין ואל
גדיין מן גרש אלי ואד ארנון וסט אלואד וחדה אלי ואד יבק תכ'ם בני עמון׃ וְהָעֲרָבָה וְהַיַּרְדֵּן
וּגְבֻל מִכִּנֶּרֶת וְעַד יָם הָעֲרָבָה יָם הַמֶּלַח תַּחַת אַשְׁדֹּת הַפִּסְגָּה מִזְרָחָה׃ ומישרא וירדנא ותחומיה
מגניסר ועד ימא דמישרא ימא דמלחא תחות משפך מרמתא מדנחא׃ ואלגור ואלארדן וחדה
מן גניסר ואלי בחירה אלמייתה תחת מצב אלקלעה אלשרקי׃ וָאֲצַו אֶתְכֶם בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ חֲלוּצִים תַּעַבְרוּ לִפְנֵי אֲחֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל בְּנֵי
חָיִל׃ ופקידית יתכון בעדנא ההוא למימר יי אלהכון יהב לכון ית ארעא הדא למירתה מזרזין
תעברון קדם אחיכון בני ישראל כל מזרזי חילא׃ פאמר הולאי מנהם פי דלך אלוקת קאילא
אן אללה רבכם קד אעטאכם הדא אלבלד פחוזוה פאעברו מגרדין בין ידי אכותכם בני אס
כל דוחיל׃ רַק נְשֵׁיכֶם וְטַפְּכֶם וּמִקְנֵכֶם יָדַעְתִּי כִּי מִקְנֶה רַב לָכֶם יֵשְׁבוּ בְּעָרֵיכֶם אֲשֶׁר נָתַתִּי
לָכֶם׃ לחוד נשיכון וטפלכון ובעירכון ידענא ארי בעיר סגי לכון יתבון בקרויכון דיהבית
לכון׃ עדא נסאכם ואטפאלכם ומואשיכם פאני אעלם אן לכם מאשייה כתירה פליקימו
פי קראכם אלתי אעטיתכם׃ עַד אֲשֶׁר יָנִיחַ יְהוָה לַאֲחֵיכֶם כָּכֶם וְיָרְשׁוּ גַם הֵם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָהֶם בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וְשַׁבְתֶּם אִישׁ לִירֻשָּׁתוֹ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם׃ עד דיניח יי
לאחיכון כותכון ויירתון אף אנון ית ארעא דיי אלהכון יהיב להון בעברא דירדנא ותתובון גבר
לירותתיה דיהבית לכון׃ אלי אן יקר אללה אכותכם מתלכם פי חוזון הם איצ'א אלבלד אלדי אללה
רבכם מעטיכם פי דאך גאנב אלארדן פתרגעון כל אמרי אלי חוזה אלתי אעטיתכם׃ וְאֶת
יְהוֹשׁוּעַ צִוֵּיתִי בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר עֵינֶיךָ הָרֹאֹת אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לִשְׁנֵי הַמְּלָכִים
הָאֵלֶּה כֵּן יַעֲשֶׂה יְהוָה לְכָל הַמַּמְלָכוֹת אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר שָׁמָּה׃ וית יהושע פקידית בעדנא
ההוא למימר עינך חזאה ית כל דעבד יי אלהכון לתרין מלכיא האלין כן יעביד יי לכל מלכותא
דאת עבר לתמן׃ ואמרת יהושע פי דאך אלוקת קאילא עינאך קד ראתא גמיע מא צנע אללה

יבנא

רבנא בהדין שמלכין פכראך יענע שלה בגמיע שממשיר אדי אנת גאיז יהא: לא
תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם: לא תדחלון מנהון ארי יי אלהכון מימריה
מגיח לכון: לא תבאפוהם לאן שלה רבכם מחארב ענכם: קה פסוקים סימן מלכיה

ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לאמר: וצליתי קדם יי בעדנא
ההוא למימר: תס תחננת בין ידי שלה פידשך אוקת קאילא: ארני יהוה אתה החלות
להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר
יעשה כמעשיך וכגבורתיך: יי אלהים את שריתא לאחזאה ית עבדך ית רבותך וית ידך
תקיפתא דאתהוא אלהא דשכינתך בשמיא מלעילא ושליט בארעא לית דיעביד כ
כעובדך וכגבורותך: אלהים יא רבי אנת אבתדית אן תרי עבדך עצמתך וקדרתך ש
שדידה לאשאה פי אסמא ולא פי ארץ יצנע כצנאיעך וכגבורתך: אעברה נא ואראה
את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנן: אעבר כען ואחזי ית ארעא
טבתא דבעברא דירדנא טורא טבא הדין ובית מקדשא: אסשך אנתבו ואנטר אי דשך
שבלד אדי מן דאך גאנב שארדן ודשך שבבל שגייד ושלבנאן: ויתעבר יהוה בי למענכם
ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: והוה רגז מן
יי עלי בדילכון ולא קביל מני ואמר יי לי סגי לך לא תוסיף למללא קדמי עוד בפתגמא
הדין: פוגנד שלה עלי בסבבכם ולם יכמע לי כל קש ליחסבך ולא תדירפי מסאתיפי הדא
באב: עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא
תעבר את הירדן הזה: סק לריש רמתא ודקוף עינך למערבא ולצפונא ולדרומא ולמד
וחזי בעינך ארי לא תעבר ית ירדנא הדין: לא כן אצעד אי ראס שקלעה וארפע עינאך
אי שגרב ושמאל וגנוב ושרק ואנטרהא בעינאך פאנך לא תגוז הדא שארדן: וצו
את יהושע ותקיפהי ועלימהי ארי הוא יעבר קדם עמא הדין והוא יחסין יתהון ית ארעא
דתחזי: ומר יהושע ושרדה ואידה פאנה יעבר בין ידי הולאי שקום והו ינחלהם שבלד
אדי תראה: ונשב בגיא מול בית פעור: ויתיבנא בחילתא לקביל בית פעור: תכם
גלסנא פי אואר ממאילי בית פעור:

ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען
תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבתיכם נתן לכם: וכען ישראל שמע
לקימיא ולדיניא דאנא מליף יתכון למעבד בדיל דתיחון ותיעלון ותירתון ית ארעא די
אלהא דאבהתכון יהיב לכון: ואן יא אסל אסמע שרסום ואחכאם אדי אנא מעלמכם לתע
מלו בהא לכי תחיו ותדכלו ותחוזו שבלד אדי שלה שאה אבאיכם מעטיכם: לא תספו על הדבר
אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מ
מצוה אתכם: לא תוספון על פתגמא דאנא מפקיד יתכון ולא תמנעון מניה למיטר ית פקו
די אלהכון דאנא מפקיד יתכון: לא תזידו שיא עלי מא אמרכם בה ולא תנקצו מנה ואחפט

וצו את יהושע וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את הארץ אשר תראה:

ובא״א

ויצאיא שלה רבכם שדי אנא אמרכם ליום: עיניכם הראות את אשר עשה יהוה בבעל צאן
פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך: עיניכון ח
חזאה ית דעבד יי בפלחי בעלא פעור ארי כל גוברא דהליך בתר בעלא פעור שיציה יי אלהך
מבינך: יעיונכם ראת גמיע מאצנע שלה בפעור שענם אן כל רגל אתבעה אכפרה שלה רבכם
מן בינכם: ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום: ואתון דאדביקתון בדחלתא דיי
אלהכון קיימין כולכון יומא דין: ואנתם שלאזמין טאעת שלה רבכם כלכם אחיא ליום: ראה
למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם
באים שמה לרשתה: חזו דאליפית יתכון קימין ודינין כמא דפקדני יי אלהי למעבד כין בגו ארעא
דאתון עלין לתמן למירתה: אנצרו קד עלמתכם רסומא ואחכאמא כמא אמרני שלה רבי
לתצנעוהא פי שבלד שדי אנתם צאירין שיה לתחוזוה: ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם
ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי
הגדול הזה: ותטרון ותעבדון ארי היא חכמתכון וסכלתנותכון לעיני עממיא דישמעון ית
כל קימיא האלין ויימרון לחוד עם חכים וסכלתן עמא רבא הדין: פאחפצוהא ואעמלו בהא
פאנהא חכמתכם ופהמכם בחצרה שאמם אדא הסמעו הדה שרסום יקולון יקינא אן הדא
קביל שכביר שעב חכים פאהם: כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו
בכל קראינו אליו: ארי מן עם רבא דליה אלהא קריב ליה לקבלא צלותיה בעידן עקתיה כיי
אלהנא בכל עידן דאנחנא מצלן קדמוהי: לאן איה אמה כבירה להא שאה קריב מנ
מנהא כשלה רבנא לנא מתא מא דעונאה: ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים
צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: ומן עם רבא דליה קימין ודינין
קשיטין ככל אוריתא הדא דאנא יהיב קדמיכון יומא דין: ואיה אמה כבירה להא רסום
ואחכאם עאדלה כגמיע הדה שתוריה שתי אנא תשיהא עליכם ליום: רק השמר לך ושמר
נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם
לבניך ולבני בניך: לחוד אסתמר לך וטר נפשך לחדא דלמא תתנשי ית פתגמיא דחזאה
עינך ודלמא יעדון מלבך כל יומי חייך ותהודעינון לבנך ולבני בנך: וכאעה אחתרז ואחפץ
נפסך גדא כלא תנסא שכלאם שדי ראתה עינאך ולא יזול מן קלבך טול איאם חיותך בל ערפה
לאבנך ואבן אבנך: יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי הקהל לי את
העם ואשמיעם את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת
בניהם ילמדון: יומא דקמתא קדם יי אלהך בחורב בד אמר יי לי כנוש קדמי ית עמא ואשמעינון
ית פתגמי דיילפון למדחל קדמי כל יומיא דאנון קיימין על ארעא וית בניהון ילפון: פי יום וקפת
בין ידי שלה רבך בחוריב חין קאל שלה לי אגמע לי שקום חתי אסמעהם כלאמי לכי יתעלמו
ליכאפוני טול שאיאם שדין הם מקימין עלי שארץ ויעלמו בניהם: ותקרבון ותעמדון תחת ב
ההר וההר בער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל: וקריבתון וקמתון בשפולי טורא
וטורא בער באישתא עד צית שמיא חשוכא עננא ואמטתא: פתקדמתם ווקפתם אספל

אלגבל ואלגבל משתעל באלנאר אלי כבד אלסמא יחיט בה סואד אלגמאם ואלצבאב: וידבר יהוה אליכם מ
מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול: ומליל יי עמכון מגו אישתא
קל פתגמין אתון שמעין ודמו ליתיכון חזן אלהין קלא: פכלמכם אללה מן לדן אלנאר פכנתם תסמ
כלאם ושבהא לם תרון סוי צות פקט: ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות
עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים: וחוי לכון ית קימיה דפקיד יתכון למעבד
עסרא פתגמין וכתבינון על תרין לוחי אבניא: ואכברכם בעהדה אלדי אמרכם אן תעמלוה
והי אלעשר אלכלמאת וכתבהם עלי לוחי אלגואהר: ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם
חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: ויתי פקיד יי ב
בעדנא ההוא לאלפא יתכון קימין ודינין למעבדכון יתהון בארעא דאתון עברין לתמן למ
למירתה: ואמרני פי דלך אלוקת באן אעלמכם רסומא ואחכאמא תעמלו בהא פי אלבלד אל
אנתם צאירין אליה לתחוזה: ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר
יהוה אליכם בחרב מתוך האש: ותסתמרון לחדא לנפשתכון ארי לא חזיתון כל דמו ביומא
דמליל יי עמכון בחורב מגו אישתא: פאחתרזו גדא עלי נפוסכם פאנכם לם תרו שבהא פי
יום כלמכם אללה פי חריב מן אלנאר: פן תשחיתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית
זכר או נקבה: דלמא תחבלון ותעבדון לכון צלם דמות כל צורא דמות דכר או נוקבא: כי
תהלכו והא פתצנעו לכם פסלא עלי שכל כל שבץ מן דכר או אנתי: תבנית כל בהמה אשר
בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים: דמות כל בעירא דבארעא דמות כל עופא
גפא דפרח באויר רקיע שמיא: או שכל מן בהאים אלארץ או שכל מן טאיר דו גנאח אלדי
יטיר פי אלסמא: תבנית כל רמש באדמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ: דמות
כל רחשא דבארעא דמות כל נוני דבמיא מלרע לארעא: או שכל ממא ידב עלי אלאר
או מן אלסמך אלדי פי אלמא תחת אלארץ: ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת
הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק יהוה
אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים: ודלמא תזקוף עינך לשמיא ותחזי ית
שמשא וית סיהרא וית כוכביא כל חילי שמיא ותטעי ותסגוד להון ותפלחנין דזמין יי
אלהך יתהון לכל עממיא תחות כל שמיא: וכלא תרפע עיניך אלא אלסמא פתנטר אלשמס
ואלקמר ואלכואכב וגמיע גנוד אלסמא פתזול ותסגד להא ותעבדהא אלדי קסמהא אללה
רבך לגמיע אלשעוב אלתי תחת גמיע אלסמא: ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור
הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה: ויתכון קריב יי לדחלתיה ואפיק יתכון
מכורא דברזלא ממצרים למהוי ליה לעם אחסנא כיומא הדין: ואנתם אצטפאכם
אללה ואכרגכם מן שביה כור אלחדיד מן מצר לתכונו לה שעב צפוה כהדא אליום: ויהוה
התאנף בי על דבריכם וישבע לבלתי עברי את הירדן ולבלתי בא אל הארץ הטובה
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: ומן קדם יי הוה רגז עלי על פתגמיכון וקיים בדיל דלא
למעברי ית ירדנא ובדיל דלא למיעל לארעא טבתא דיי אלהך יהיב לך אחסנא: ואלד קד וגד

עלה

אלה עלי בסבבכם וקסם ללא אעבר אלארדן ולא אדכל אלי אלבלד אלגייד אלדי אללה רבך
משטיך: כי אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ
הטובה הזאת: ארי אנא מאית בארעא הדא לית אנא עבר ית ירדנא ואתון עברין ותירתון
ית ארעא טבתא הדא: ואנא פמאית פי הדא אלבלד לא אעבר אלארדן ואנתם עאברוה פ
פתחוזו דלך אלבלד אלגייד: השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם
ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך: אסתמרו לכון דלמא לפון דלמא
תתנשון ית קימא דיי אלהכון דגזר עמכון ותעבדון לכון צלם דמות כלא דפקדך יי אלהך:
פאחדרו אן תנסו עהד אללה רבכם אלדי עהדה מעכם פתצנעון לכם פסלא שבה כלמא נהאך
ענה אללה רבך: כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא: ארי יי אלהך מימריה אישא אכלא
הוא אל קנא: לאן עקאב אללה רבך כנאר אכלה הו אלטאיק אלמעאקב:
כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם ג
הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו: ארי תולדון בנין ובני בנין ותתעתקון בארעא ותחבלון
ותעבדון צלם דמות כולא ותעבדון דביש קדם יי אלהך לארגזא קדמוהי: ואדא אולדתם בני
ובני בנין ועתקתם פי אלבלד ואפסדתם באן עמלתם פסלא מן כל שבה ופעלתם אלשר בין
ידי אללה רבכם ואסכטתמוה: העדתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון
מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי
השמד תשמדון: אסהידית בכון יומא דין ית שמיא וית ארעא ארי מיבד תיבדון בפריע מעל
ארעא דאתון עברין ית ירדנא לתמן למירתה לא תורכון יומין עלה ארי אשתיצאה תשתיצון:
קד אשהדת עליכם מן אליום אלסמא ואלארץ אנכם תבידון סריעא מן אלבלד אלדי אנתם
עאברון אלארדן אליה לתחוזוה ולא תטול מדתכם פיה בל אנפארא תנפרון: והפיץ יהוה
אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה: ויבדר יי יתכון
ביני עממיא ותשתארון עם דמנין בעממיא דידבר יי יתכון לתמן: ויבדדכם אללה פי מא בין
אלאמם אלדין יסוקכם אללה אליהם: ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא
יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון: ותפלחון תמן לעממיא פלחי טעותא עובד ידי
אנשא אעא ואבנא דלא חזן ולא שמעין ולא אכלין ולא מריחין: ותכדמון תם אלאה מן צנעה
אידי אלנאס מן כשב והגארה מאלם תבצר ולא תסמע ולא תאכל ולא תשתם: ובקשתם
משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: ותתבעון מתמן ית דחלתא
דיי אלהך ותשכח ארי תבעי מן קדמוהי בכל לבך ובכל נפשך: פאטלבו מן תם אללה רבכם תגדוה
ותמסכוה מכלצא בכל קלבך וכל נפסך: בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים
ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו: כד תיעוק לך וישכחונך כל פתגמיא האלין בסוף יומיא ותתוב
לדחלתא דיי אלהך ותקביל למימריה: ואדא צאק בך ונאלך גמיע הדה אלאמור פפי אכר תלך ג'
אמאם תב אלי אללה רבך ואקבל אמרה: כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא

ולא

ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם׃ ארי אלהא רחמנא יי אלהך לא ישבקנך ולא יחבלינך
ולא יתנשי ית קיימא דאבהתך דקיים להון׃ לאן אללה רבך טאיק רחום לא יכדליך ולא יהלכך
ולא ינסא עהד אבאיך אלדי קסם בה להם׃ כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך
למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה
כדבר הגדל הזה או הנשמע כמהו׃ ארי שאל כען ליומיא קדמאי דהוו קדמך למן יומא
דברא יי אדם על ארעא ולמסיפי שמיא ועד סיפי שמיא ההוה כפתגמא רבא הדין או האשת׳
מערכותיה׃ ואן פאסל ען אלאיאם אלאואיל אלתי כאנת מן קבלך מן יום כלק אללה אדם
עלי אלארץ ומן טרף אלסמא אלי טרפהא הל כאן קט מתל הדא אלאמר אלעטים או
סמע מתלה׃ השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה
ויחי׃ השמע עמא קל מימרא דיי ממליל מגו אישתא כמא דשמעתא אתה
ואתקיים׃ והל סמעת אמה צות אללה מכלמהא מן דאכל אלנאר כמא סמעת אנת פאחיית׃
או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד
חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים
לעיניך׃ או נסין עבד יי לאתגלאה למפרק ליה עם מגו עם בנסין באתין ובמופתין
ובקרבא וביד תקיפתא ובדרעא מרממא ובחזונין רברבין ככל דעבד לכון יי אלהכון
במצרים לעיניכון׃ או רפע אללה עלמא כאן צהר פתכליץ לה אמה מן בין אכרי באמתחאן
ואיאת ובראהין ומלחמה ויד שדידה וזראע ממדודה ומכאיף כתירה כמא צנע
לכם אללה רבכם במצר בחצרתכם׃ אתה הראית לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד
מלבדו׃ את אתחזיתא למידע ארי יי הוא אלהים ליתעוד בר מניה׃ פאנת יגב עליך
אן תעלם אן אללה הו אלאלה לא גירה ולא סואה׃ מן השמים השמיעך את קולו
ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש׃ מן שמיא
אשמעך ית קל מימריה לאלפותך ועל ארעא אחזיך ית אישתיה רבתא ופתגמוהי
שמעתא מגו אישתא׃ וכאן מן אלסמא אסמעך צותה ליודבך ועלי אלארץ אוראך נארה
אלעטימה וסמעת כלאמה מן דאכלהא׃ ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו
אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים׃ וחלף ארי רחים ית אבהתך ואתרעי
בבניהון בתריהון ואפקך במימריה בחיליה רבא ממצרים׃ ודלך בדל מא אחב
אבאיך ואכתאר נסלהם מן בעדהם ואכרגך בדעאיה בקותה אלעטימה מן מצר
להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום
הזה׃ לתרכא עממין רברבין ותקיפין מנך מן קדמך לאעלותך למיתן לך ית ארעהון
אחסנא כיומא הדין׃ ליקרץ אממא אכבר ואעטם מנך מן בין ידיך וידכלך
בלדהם נחלה כמא תרא אליום׃ וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד׃ ותידע יומא דין ותתיב ללבך ארי יי

הוא אלהים דשכינתיה בשמיא מלעילא ושליט על ארעא מלרע לית עוד: פאעלם
ואצ̇ר ולדרה פי קלבך אן אללה הו אלאלה פי אלסמא ואת אלעליא ואלארץ אלספלי לא סואה:
ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך
ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים: ותיטר ית קימוהי
וית פקודוהי דאנא מפקיד לך יומא דין דייטב לך ולבנך בתרך ובדיל דתוריך יומין על
ארעא דיי אלהך יהיב לך כל יומיא: ואחפץ רסומה וזצאיאה אלתי אמרך בהא אליום
לכי יכאר לך ולבניך מן בעדך וכי תטול מדתך פי אלבלד אלדי אללה רבך מעטיך טול אלזמאן:
אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: בכין אפריש משה תלת ד
קרוין בעברא דירדנא מדנח שמשא: חינייד אפרז מוסי ג̇ קרי פי עבר אלארדן אלשרקי:
לנס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמל שלשם ונס
אל אחת מן הערים האל וחי: למערק לתמן קטולא דיקטול ית חבריה בלא מדעיה והוא
לא סני ליה מאתמלי ומדקמוהי ויעירוק לחדא מן קרויא האלין ויתקיים: ליהרב אליהא כל
קאתל יקתל צאחבה בגיר קצד והו גיר שאני לה מן אמס ומא קבלה פיהרב אלי ואחדה
מנהא: את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת ראמת בגלעד לגדי ואת גולן
בבשן למנשי: ית בצר במדברא בארע מישרא לשיבט ראובן וית ראמות בגלעד
לשיבט גד וית גולן במתנן לשבטא דמנשה: פבצר פי כלד אלסהל מן אלבריה מן בלד
ראובן וראמות פי גרש פי כלד גד וגולן פי אלבתניה מן בלד מנשה: וזאת התורה אשר
שם משה לפני בני ישראל: ודא אוריתא דסדר משה קדם בני ישראל: והדה אלש
שריעה אלתי תלאהא מוסי עלי בני אסר: אלה העדת והחקים והמשפטים אשר
דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים: אלין סהדותא וקימיא ודיניא דמליל משה
עם בני ישראל במפקהון ממצרים: והדה אלשהאד ואלרסום ואלאחכאם אלתי אמר בהא
מוסי בני אסר אלכארגין מן מצר: בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחן מלך
האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים: בעבר
דירדנא בחלתא לקביל בית פעור בארעא דסיחון מלכא דאמוראה דיתיב בחשבון
דמחא משה ובני ישראל במפקהון ממצרים: פי דאך גאנב אלארדן פי אלואד ממא ילי
בית פעור פי בלד סיחון מלך אלאמוריין אלמקים פי חשבון אלדי קתלוה מוסי ובני אסר פי
כרוגהם מן מצר: ויירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי
אשר בעבר הירדן מזרח שמש: וירתו ית ארעיה וית ארע עוג מלכא דמתנן תרין
מלכי אמוראה דבעברא דירדנא מדנח שמשא: פחאזו בלדה ובלד עוג מלך אלבתניה
והמא מלכי אלאמוריין אלדי פי גאנב אלארדן אלשרקי: מערער אשר על שפת נחל ארנן
ועד הר שיאן הוא חרמון: מערוער דעל כיף נחלא דארנון ועד טורא דשיאן הוא
חרמון: מן ערועיר אלדי עלי שאט ואד ארנון ואלי גבל סיאון הו חרמון: וכל הערבה
עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה: וכל מישרא עברא דירדנא

מרתהא זער ימא דמישרא תחות משפך מרמתא: ונמיע אגור גאנב אלארדן אלשרק
אלי בחירה טבריה תחת מצב אלקלעה:

ה ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל את החקים ואת המשפטים
אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם: וקרא משה
לכל ישראל ואמר להון שמע ישראל ית קימיא וית דיניא דאנא ממליל קדמיכון
יומא דין ותילפון יתהון ותטרון למעבדהון: תם דעא מוסי בגמייע אלאספלקט להם
אסמעו אלרסום ואלאחכאם אלדי אנא אמרכם אליום פתעלמוהא ואחפטוהא ואעמ
מלו בהא: יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב: יי אלהנא גזר עמנא קים בחורב:
אן אללה רבנא עהד מענא עהדא פי חריב: לא את אבתינו כרת יהוה את הברית
הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים: לאעם אבהתנא גזר יי ית קימא
הדין אלהין עמנא אנחנא אלין כא יומא דין כלנא קיימין: וליס מע אבאינא פקט
עהד דלך אלעהד לא מענא איצא ונחן ההנא אליום כלנא אחיא: פנים בפנים
דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש: ממלל עם ממלל מליל יי עמכון בטורא
מגו אישתא: ודלך אן שפאהא כלמכם אללה פי חריב מן וסט אלנאר: אנכי עמד
בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש
ולא עליתם בהר לאמר: אנא הויתי קאים בין מימרא דיי וביניכון בעידנא
ההוא לחואה לכון ית פתגמא דיי ארי דחילתון מן קדם אישתא ולא סליקתון
בטורא למימר: ואנא קאים בין נור אללה וביניכם פי דלך אלוקת אלכברכם במא
לאנכם כפתם אלנאר ולם תצעדו אלגבל פקאל לכם: אנכי
יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: אנא יי אלהך ד
דאפיקתך מארעא דמצרים מבית עבדותא: אנא אללה רבך אלדי אכרגתך מן
בלד מצר מן בית אלעבודיה: לא יהיה לך אלהים אחרים על פני לא תעשה לך
פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת
לארץ לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת
על בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי
מצותי: לא יהוי לך אלה אחרן בר מני לא תעביד לך צלם כל דמו דבשמיא מלעילא
ודבארעא מלרע ודבמיא מלרע לארעא לא תסגוד להון ולא תפלחינון ארי אנא
יי אלהך אל קנא מסער חובי אבהן על בנין מרדין ועל דר תליתאי ועל דר רביעאי לסנאי
כד משלמין בניא למחטי בתר אבהתהון ועביד טיבו לאלפי דרין לרחמי ולנטרי פקודי
לא יכון לך אלאה אכר מן דוני ולא תצנע לך פסלא ולא שבהא ממא פי אלסמא מן פוק
ומא פי אלארץ אלדי תחתך וממא פי אלמא אלדי תחת אלארץ לא תסגד להא ולא תעבדהא
לאני אללה רבך אלטאיק אלמעאקב בדנוב אלאבא מע אלבנין ואלתואלת ואלרואבע מן שאני

ומנאזי באחסאן אלופא מן מחבי וחאפטי וצאיאי:

לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא
את שמו לשוא: לא תימי בשמא דיי אלהך למגנא ארי לא יזכי יי ית דיומי בשמיה
לשקרא: ולא תחלף באסם אללה רבך זורא לאן אללה לא יברי מן יחלף באסמה זורא:

שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך ששת
ימים תעבד ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל
מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמורך וכל בהמתך וגרך אשר
אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ז
ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את
יום השבת: טר ית יומא דשבתא לקדשותיה כמא דפקדך יי אלהך שיתא יומין תפלח
ותעביד כל עבידתך ויומא שביעאה שבתא קדם יי אלהך לא תעביד כל עבידא את וברך
וברתך ועבדך ואמתך ותורך וחמרך וכל בעירך וגיורך דבקרוך בדיל דינוח עבדך ואמתך
כותך ותדכר ארי עבדא הויתא בארעא דמצרים ואפקך יי אלהך מתמן ביד תקיפא ובדרע
מרמם על כין פקדך יי אלהך למעבד ית יומא דשבתא: אחפט יום אלסבת וקדסה כמא
אמרך אללה רבך סתה איאם תעמל ותצנע גמיע צנאיעך ויום אלסבת ללה רבך לא
תעמל שיא מן אלצנאיע אנת ואבנך ואבנתך ועבדך ואמתך ותורך וחמארך וסאיר
בהאימך וצ׳יפך אלדי פי מחאלך לכי יסתריח עבדך ואמתך מתלך ואדכר אנך כנת עבדא
פי בלד מצר פאכרגך אללה רבך מנה ביד שדידה ודראע ממדודה ולדלך אמרך באן
תקים ביום אלסבת:

כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריכן ימיך ולמען
ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: יקר ית אבוך וית אמך כמא דפקדך
יי אלהך בדיל דיורכון יומך ובדיל דייטב לך על ארעא דיי אלהך יהיב לך: אכרם אבאך
ואמך כמא אמרך אללה רבך מעטיך:
לא תרצח: לא תקטול נפש: ולא
לא תקתל נפס: ולא תנאף: ולא תגוף: ולא תזן: ולא
תגנב: ולא תגנוב: ולא תסרק: ולא תענה ברעך עד שוא: ולא תסהיד
בחברך סהדות דשקרא: ולא תשהד עלי צאחבך שהאדה זור: ולא
תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר
לרעך: ולא תחמיד אתת חברך ולא תירוג בית חברך חקליה ועבדיה ואמתיה תוריה
וחמריה וכל דלחברך: ולא תתמן זוגה צאחבך ולא תתשה מנזלה וצ׳יעתה ועבדה
ואמתה תורה וחמארה וסאיר מאלה:
את הדברים
האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם
על שני

על שני לחת אבנים ויתנם אלי: ית פתגמיא האלין מליל יי עם כל קהלכון בטורא
מגו אישתא עננא ואמטתא קל רב ולא פסיק וכתבנון על תרין לוחי אבניא ויהבנון
לי: הדה אלכלמאת כלם אללה בהא גמיע גמעכם פי אלגבל מן לדן אלנאר ואלגמאם ואלצבאב
בצות עטים גיר מעאוד וכתבהא עלי לוחי אלגוהר ודפעהא אלי: ויהי כשמעכם את
הקול מתוך החשך וההר בער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם:
והוה כמשמעכון ית קלא מגו חשוכא וטורא בער באישתא וקריבתון לותי כל
רישי שבטיכון וסביכון: פלמא סמעתם אלצות מן לדן אלטלאם ואלגבל משתעל
באלנאר תקדם אליי ריסא אסבאטכם ומשאיכם: ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את
כבדו ואת גדלו ואת קלו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את
האדם וחי: ואמרתון הא אחזינא יי אלהנא ית יקריה וית רבותיה וית קל מימריה שמענא
מגו אישתא יומא הדין חזינא ארי ממליל יי עם אנשא ומתקיים: פקלתם הוא קד
אראנא אללה רבנא כרמה ועטמתה וסמענא צותה מן דאכל אלנאר ועלמנא אליום
אנה יגוז אן יכלם אללה אלאנסאן פיחיא: ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת
אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו: וכען למא נמות ארי תיכלינא
אישתא רבתא הדא אם מוספין אנחנא למשמע ית קל מימרא דיי אלהנא עוד מיתין
אנחנא: ואלאן פלא נהלך ולא תאכלנא אלנאר אלעטימה פאנא אן עאודנא אסתמאע
כלאם אללה רבנא איצא מתנא: כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר
מתוך האש כמנו ויחי: ארי מן כל בסרא דשמע קל מימרא דיי קיימא ממליל מגו
אישתא כותנא ומתקיים: לאנה אי בשרי סמע צות אללה אלחי מכאטבה מן אלנאר
מתלנא פעאש: קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת תדבר אלינו
את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו: קרב את ושמע ית כל דיימר
יי אלהנא ואת תמליל עמנא ית כל דימליל יי אלהנא עמך ונקביל ונעביד: תקדם
אנת ואסמע גמיע מא יקולה אללה רבנא ואנת תודי אלינא גמיע מא יכלמך בה
אללה רבנא פנסמעה ונעמל בה: וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר
יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו:
ושמיע קדם יי ית קל פתגמיכון במללותכון עמי ואמר יי לי שמיע קדמי ית קל פתגמי
עמא הדין דמלילו עמך אתקינו כל דמלילו: פסמע אללה כלאמכם אד כלמתמוני וקאל
לי קד סמעת כלאם הולאי אלקום אלדי כלמוך וקד אחסנו פי גמיע מא קאלו: מי יתן
והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם
ולבניהם לעלם: לוי דיהי לבא הדין להון למדחל קדמי ולמיטר ית כל פקודי כל יומיא
בדיל דייטב להון ולבניהון לעלם: פיא ליתהם אן יכון להם הדא אלקלב אן יכאפוני
ויחפטו וצאיאי טול אלזמאן לכי יכיר להם ולבניהם אלדהר: לך אמר להם שובו לכם
לאהליכם:

לאהליכם: איזיל אימר להון תובו לכון למשכניכון: אמץ פקל להם ארגעו אלי אכביתכם:
ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם
ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה: ואת הכא קום קדמי ואמליל עמך ית כל
תפקידתא וקימיא ודיניא דתלפינון ויעבדון בארעא דאנא יהיב להון למירתה: ואנת
פקם ההנא בין ידי חתי אכלמך בגמיע אלואיא ואלשראיע ואלאחכאם אלתי תעלמהם
יצנעוהא פי אלבלד אלדי אנא מעטיהם יחוזונה: ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם
אתכם לא תסרו ימין ושמאל: ותטרון למעבד כמא דפקיד יי אלהכון יתכון לא תסטון
לימינא ולסמאלא: פאחפטו ואעמלו כמא אמרכם אללה רבכם ולא תזולו מנה ימנה
ולא יסרה: בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם ו
והארכתם ימים בארץ אשר תירשון: בכל אורחא דפקיד יי אלהכון יתכון תהכון
בדיל דתיחיון ויטב לכון ותירכון יומין בארעא דתירתון: כל פי גמיע אלטריק אלדי א
אמרכם אללה רבכם תסירון לכי תחיון ויכאר לכם ותטול מדתכם פי אלבלד אלדי תחוזונה:
וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות
בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: ודא תפקידתא קימיא ודיניא דפקיד יי
אלהכון לאלפא יתכון למעבד בארעא דאתון עברין לתמן למירתה: והדא אלוציא ואלשר
איע ואלאחכאם אלתי אמרני אללה רבכם אן אעלמכמוהא תצנעוהא פי אלבלד אלדי אנתם
צאירין אליה לתחוזוה: למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אשר
אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יארכן ימיך: בדיל דתדחל ית יי אלהך
למיטר ית כל קימוהי ופקודוהי דאנא מפקיד לך את וברך ובר ברך כל יומי חייך ובדיל
דייורכון יומך: לכי תכאף אללה רבך ותחפט גמיע רסומה ווצאיאה אלתי אנא אמרך בהא
אנת ואבנך ואבן אבנך טול איאם חיותך וכי תטול מדתך: ושמעת ישראל ושמרת
לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך ארץ זבת
חלב ודבש: ותקביל ישראל ותיטר למעבד דייטב לך ודתסגון לחדא כמא דמליל יי אלהא
דאבהתך לך ארע עבדא חלב ודבש: פאסמע יא אסראיל ואחפטה ואעמל בה לכי יכאר
לך וכי תכתר גדא כמא ועדך אללה אלאה אבאיך בבלד יפיץ לבנא ועסלא:
שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: שמע ישראל יי אלהנא יי חד: אסמע יא אסראיל אן
אללה רבנא אללה אלואחד: ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: ותרחם
ית יי אלהך בכל ליבך ובכל נפשך ובכל נכסך: ואחבב אללה רבך מכלצא בכל קלבך ונפסך
וגהדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך: ויהון פתגמיא האלין דאנא
מפקיד לך יומא דין על לבך: ולתכון הדה אלכלמאת אלתי אמרך בהא אליום פי נפסך: ושננתם לבניך
ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: ותתנינון לבנך ותמליל בהון ב

כמתבך בביתך ובמהכך באורחא ובמשכבך ובמקימך: ואחכהא לבניך ותדרסהא פי
גלוסך פי מנזלך ומסירך פי טריקך ועגד נאמך וקיאמך: וקשרתם לאות על ידך והיו
לטטפת בין עיניך: ותקטרינון לאת על ידך ויהון לתפלין בין עינך: ואעקדהא עלאמה על
ידך ותכון מכשורה בין עיניך: וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך: ותכתובינון על
מזזין ותקבעינון בספי ביתך ובתרעך: ואכתבהא עלי כרודפתוח מנאזלך ואבואבך:
והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק
וליעקב לתת לך ערים גדלת וטבת אשר לא בנית: ויהי ארי יעלינך יי אלהך לארעא
דקיים לאבהתך לאברהם ליצחק וליעקב למיתן לך קרוין רברבן וטבן דלא בניתא: ואדא
אדכלך אלה רבך אלבלד אלדי אקסם לאבאיך אבר׳ ויצ׳ ויע׳ אן יעטיכהא תלך קרי עצימה
גיאד לם תבניהא: ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברת חצובים אשר לא חצבת
כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת: ובתין מלן כל טוב דלא מליתא וגובין
פסילן דלא פסלתא כרמין וזיתין דלא נציבתא ותיכול ותסבע: ובית ממלוה כל כיר לם תמלא
הא וצהאריג מנקורה לם תנקרהא וכרום וזיתון לם תגרסהא פאכלת ושבעת: השמר לך
פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: אסתמר לך דלמא תתנשי
ית דחלתא דיי דאפקך מארעא דמצרים מבית עבדותא: פאחדר אן תנסא אללה רבך אלדי אכ
רגך מן בלד מצר מן בית אלעבודיה: את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע:
ית יי אלהך תדחל וקדמוהי תפלח ובשמיה תקיים: בל כף אללה רבך ואעבדה ואחלף באסמ
כאלהא: לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם: לא תהכון
בתר טעות עממיא דבסחרניכון: ולא תתבע מעבודאת אכר מן מעבודאת אלאמם
אלדי חואליכם: כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך
מעל פני האדמה: ארי אל קנא יי אלהך שכינתיה בינך דלמא יתקף רוגזא דיי אלהך בך
וישיצינך מעל אפי ארעא: לאן אללה רבך טאיק מעאקב פימא בינכם לילא ישתד גצבה
עליך פיכבדך ען וגה אלארץ: לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם
במסה: לא תנסון קדם יי אלהכון כמא דנסיתון בנסיתא: ולא תגרבו אללה רבכם כמא גרבתמוה פי
ראת אלמחנה: שמור תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך: מטר תטרון
ית פקודיא דיי אלהכון וסהדותיה וקימוהי דפקדך: בל אחפצו חפצא וצאיא אללה רבכם ושואהד
ורסומה אלתי אמרך בהא: ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את
הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבתיך: ותעביד דכשר ותקין קדם יי בדיל דייטב לך ותיעול
ותירת ית ארעא טבתא דקיים יי לאבהתך: ואצנע אלמסתקים ואלגייד בין ידיה לכי יכאר לך פתד
כל ותחוז אלבלד אלגייד אלדי קסם עליה לאבאיך: להדף את כל איביך מפניך כאשר דבר יהוה
למתבר ית כל בעלי דבבך מן קדמך כמא דמליל יי: וידפע אללה גמיע אעדאיך בין ידיך כמא וע ז
כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדת והחקים והמשפטים

אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם׃ ארי ישאינך ברך מחר למימר מא סהדותא וקימיא
ודיניא דפקיד יי׳ אלהנא יתכון׃ ואדא סאך אבנך גדא קאילא מא סבב שואהד ושרסוס
ואחכאם אתי אמרכם אלה רבנא בהא׃ ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים
ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ ותימר לברך עבדין הוינא לפרעה במצרים ואפקנא יי׳
ממצרים ביד תקיפא׃ פקל לה אנא כאנא עבידא לפרעון במצר פאכרגנא אלה מנהא ביד
שדידה׃ ויתן יהוה אותת ומפתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו׃
ויהב יי׳ אתין ומופתין רברבין ובישין במצרים בפרעה ובכל אנש ביתיה לעיננא׃ ואחל
איאת וברהין עטימה צארה במצר פי פרעון וגמיע אהל בחצרתנא׃ ואותנו הוציא משם
למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ ויתנא אפיק מתמן בדיל
לאעלא יתנא למיתן לנא ית ארעא דקיים לאבהתנא׃ ואכרגנא מן תם לכי ידכלנא ויעטי
נא אלבלד ארי קסם עליה לאבאינא׃ ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה
את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ ופקדנא יי׳ למעבד ית כל קימא
האלין למדחל קדם יי׳ אלהנא דייטב לנא כל יומיא לקימותנא כיומא הדין׃ פאמרנא באן נצנע
הדה אלרסום ובכאפת אלה רבנא לכי יכאר לנא טול אלזמאן ונחיא כיומנא הדא׃ וצדקה
תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ וזכותא
תהי לנא ארי ניטר למעבד ית כל תפקידתא הדא קדם יי׳ אלהנא כמא דפקדנא׃ וחסנאת תכון
לנא אדא חפטנא ועמלנא גמיע הדה אלשריעה בין ידי אלה רבנא כמא אמרנא׃

כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים
רבים מפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים
ועצומים ממך׃ ארי יעילינך יי׳ אלהך לארעא דאת עליל לתמן למירתה ויתריך עממין ס
סגיאין מן קדמך חיתאי וגרגישאי ואמוראי וכנענאי ופרזאי וחיואי ויבוסאי שבעה
עממין סגיאין ותקיפין מנך׃ ואדא אדכלך אלה רבך אלבלד אלדי אנת דאכל אליהא לתחוזה
פיטרד אממא כתירה מן בין ידיך אלחתיין ואלגרגשיין ואלאמוריין ואלכנעניין ואלפרזיין
ואלחויין ואליבוסיין ז׳ אמם כתר ואעטם מנך׃ ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם החרם
תחרים אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם׃ וימסרינון יי׳ אלהך קדמך ותמחינון גמרא
תגמר יתהון לא תגזר להון קים ולא תרחים עליהון׃ פיסלמהם אלה רבך בין ידיך פאקתלהם
ואתלפהם ולא תעהד מעהם עהדא ולא תרזף עליהם׃ ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו
לא תקח לבנך׃ ולא תתחתן בהון ברתך לא תתין לבריה וברתיה לא תסב לברך׃ ולא תצאהרהם
פתעטי אבנתך לאבן להם או תאכד אבנתה לאבנך׃ כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים
אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידך מהר׃ ארי יטעין ית בנך מבתר פלחני ויפלחון לטעות
עממיא ויתקף רוגזא דיי׳ בכון וישיציניך בפריע׃ פאנהם יזילון אבנך מן עבאדתי פיעבדון
אלאה אכר פישתד גצב אלה עליך וינפדך סריעא׃ כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם
תתצו ומצבתם תשברו ואשיריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש׃ ארי אם כדין

תעברון

תעבדון להון איגוריהון תתרעון וקמתהון תתברון ואשיריהון תקצצון וצלמיהון
תיקדון בנורא׃ בל כדי תפעלו בהם מדאבחהם פאנקצוהא ודכאתהם פכסר
וסואריהם תגדעו ופסולהם פאחרקוהא באלנאר׃ כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך
בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה׃ ארי עם
קדיש את קדם יי אלהך בך אתרעי יי אלהך למהוי ליה לעם חביב מכל עממיא דעל אפי
ארעא׃ לאנך שעב מקדס ללה רבך ובך אכתאר אן תכון לה אמה כאצה מן גמיע
אלאמם אלתי עלי וגה אלארץ׃ לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי
אתם המעט מכל העמים׃ לא מדסגיאין אתון מכל עממיא צבי יי בכון ואתרעי בכון
ארי אתון זעירין מכל עממיא׃ וליס מן כתרתכם מן גמיע אלאמם אצטפאכם אללה ואכ
תארכם בל אנתם אקל מנהם מגמועין׃ כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה
אשר נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה
מלך מצרים׃ ארי מדרחים יי יתכון ומדנטר ית קימא דקיים לאבהתכון אפיק יי יתכ
ביד תקיפא ופרקך מבית עבדותא מידא דפרעה מלכא דמצרים׃ לכן מן מחבת אללה
לכם ומן חפצה אליה ביד שדידה ופדאך מן בית אלעבודיה מן יד פרעון מלך מצר
וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמ
מצותיו לאלף דור׃ ותידע ארי יי אלהך הוא אלהים אלהא מהימנא נטר קימא וחסדא לרחמ
ולנטרי פקודוהי לאלף דרין׃ פאעלם אן אללה רבך הו אללה אלטאיק אלאמין האפט׳ אלעהד ואל
אחסאן למחביה וחאפטי וצאיאה אלף גיל׃ ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר
לשנאו אל פניו ישלם לו׃ ומשלם לשנאו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פני
ישלם לו׃ ומשלים לסנאוהי טבון דאנון עבדין קדמוהי בחייהון לאובדיהון לא מאחר
עובד טב לסנאוהי טבון דאנון עבדין קדמוהי בחייהון משלים להון׃ ומכאפי שאניה
בחצרתה לאכפארה ולא יוכר לה שיא בל בחצרתה יכאפיה׃ ושמרת את המצוה ואת החקים
ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם׃ ותטר ית תפקידתא וית קימיא וית דיניא
דאנא מפקיד לך יומא דין למעבדהון׃ ואחפט׳ אלוצאיא ואלרסום ואלאחכאם אלתי אמרך בהא
אליום ואעמל בהא׃ קיטו פסוקים סימן פלטו
והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך
לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך׃ ויהי חלף דתקבלון ית דיניא האלין ותטרון
ותעבדון יתהון ויטר יי אלהך לך ית קימא וית חסדא דקיים לאבהתך׃ ויכון גזא תסמעו
הדא אלאחכאם ותחפטוהא ותעמלו בהא יחפט אללה רבך לך אלעהד ואלפצל אלדי קסם בה ללא
באיך׃ ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר
אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך׃ וירחמינך ויברכינך ויסגינך ויב
ולדא דמעך ואיבא דארעך עבורך וחמרך ומשחך בקרי תורך ועדרי ענך על ארעא דקיים לאבהתך
למיתן לך׃ פיחבבך ויבארך פיך ויכתרך ויבארך פי תמרך ופי תמר ארצך ברך ועצירך ודהנך
נתאג בקרך ונפראת גנמך פי אלבלד אלדי קסם לאבאיך אן יעטיך׃ ברוך תהיה מכל העמים לא יה

בך עקר ועקרה ובבהמתך׃ בריך תהי מכל עממיא לא יהי בך עקר ועקרא ובבעירך׃ ותכון
מבארכא מן גמיע אלאמם ולא יבקא פיך עאקר ולא עאקרה ולא פי בהאימך׃ והסיר יהוה ממך כל
חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך׃ ויעדי יי׳ מנך כל
מרעין וכל מכתשי מצרים בישיא דידעתא לא ישוינון בך ויתנינון בכל סנאך׃ ויזיל אללה מנך
כל מרץ וגמיע אדוי מצר אלרדייה אלתי תערפהא לא יחל בך שיא מנהא בל יחלהא בשאניך׃
ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם
כי מוקש הוא לך׃ ותגמר ית כל עממיא דיי׳ אלהך יהיב לך לא תחוס עינך עליהון ולא תפלח ית
טעותהון ארי לתקלא יהון לך׃ פתפני גמיע אלשעוב אלתי יעטיכם אללה רבך ולא תשפק
עליהם ולא תעטי מעבוד אתהם פיכונו לך והקא׃

כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם׃ ארי תימר
בליבך סגיאין עממיא האלין מני איכדין איכול לתרכותהון׃ פאן קלת פי נפסך הולאי אלאמם
אכתר מני פכיף אטיק אן אקרצהם׃ לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך
לפרעה ולכל מצרים׃ לא תדחל מנהון אדכרא תדכר ית דעבד יי׳ אלהך לפרעה ולכל מצראי׃
לא תכאפהם בל אדכר מא צנע אללה רבך בפרעון וסאיר אלמצריין׃ המסת הגדלת אשר ראו
עיניך והאתת והמופתים והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הוצאך יהוה אלהיך כן יעשה
יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם׃ נסין רברבין דחזאה עינך ואתיא ומופתיא וידא
תקיפתא ודרעא מרממא דאפקך יי׳ אלהך כין יעביד יי׳ אלהך לכל עממיא דאת דחיל מן קדמיהון׃
אלבלאיא אלעטימה אלתי ראתהא עיניך ואלאיאת ואלבראהין ואליד אלשדידה ואלדראע אלממדודה כמא
אכרגך אללה רבך כדאך יצנע בגמיע אלאמם אלדי תכאפהם׃ וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך
בם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך׃ ואף ית ערעיתא יגרי יי׳ אלהך בהון עד דייבדון דאשתארו
ודאטמרו מן קדמך׃ ויבעת בהא עאהה פיהם חתי יביד אלבאקיין ואלמנסתרין מן בין ידיך׃ לא תערץ
מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא׃ לא תתבר מן קדמיהון ארי יי׳ אלהך שכינתיה
בינך אלהא רבא ודחילא׃ לא תרהבהם לאן נור אללה רבך פי מא בינך אלטאיק אלעטים אלמכיף׃
ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית
השדה׃ ויתריך יי׳ אלהך ית עממיא האלין מן קדמך זעיר זעיר לא תיכול לשיציותהון בפריע
דלמא תסגי עלך חית ברא׃ והו יטחטח אולאיך אלאמם מן בין ידיך קלילא קלילא אד לא יגוז אן
תפניהם סריעא כלא יכתר עליך והש אלצחרא׃ ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה
עד השמדם׃ וימסרינון יי׳ אלהך קדמך וישגישינון שגוש רב עד דישתיצון׃ פיגעלהם אסלאמהם אללה
רבך פי ידך ואהאמהם אהאמה כבירה אלי אן תפניהם׃ ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת ה
השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם׃ וימסר מלכיהון בידך ותוביד ית שומהון מתחות שמיא
לא יתעתד אנש קדמך עד דתשיצי יתהון׃ ואסלם מלוכהם פי ידך פאבד אסמאיהם מן תחת אלסמא פאן
אנסאנא לא יקף בין ידיך אלי אן תפניהם׃ פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם
ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא׃ צלמי טעותהון תוקדון בנורא לא תחמיד כספא ודהבא
דעליהון ותסב לך דלמא תתקל ביה ארי מרחק יי׳ אלהך הוא׃ ואחרקו מסול מעבודאתהם בנאר ולא

תתמני שיא מן שפעה וט'הב אתי עליהם פתאכ'דה לך כילא תוהק בה פאנה כריההׄ אלה רבך
תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא׃ ולא תעיל
דמרחק לביתך ותהי חרמא כותיה שקצא תשקצינה ורחקא תרחקינה ארי חרמא הוא׃
הרגל מא יכרהה יי׳ ביתך פתציר מתלופא מתלה בל רגבה רגסא ואכרהה כריהה אדהוא מתלף
ב כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם
ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם׃ כל תפקידתא דאנא מפקיד לך יומא
דין תטרון למעבד בדיל דתיחון ותסגון ותיעלון ותירתון ית ארעא דקיים יי׳ לאבהתכון׃ גמיע
וצאיא אלתי אמרך בהא אליום אחפצ'והא ואעמלוהא כימא תחיוא ותכתרוא ותדכ'לוא ותחווא אלבלד
אלדי קסם אללה עליה לאבאיכם׃ וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה
במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם לא׃ ותדכר ית כל
אורחא דדברך יי׳ אלהך דנן ארבעין שנין במדברא בדיל לעניותך לנסיותך למידע ית דבלבך
התטר פקודוהי אם לא׃ ואדכר גמיע אלטריק אלדי סיירך אללה רבך פי אלבר הדא מדה ליתענך
וימתחנך ויט'הר לאנאס מא פי קלבך אתחפט' וצאיאה אם לא׃ ויענך וירעבך ויאכלך את
המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על
כל מוצא פי יהוה יחיה האדם׃ ועניך ואכפנך ואוכלך ית מנא דלא ידעתא ולא ידעו אבהתך
בדיל להודעותך ארי לא על לחמא בלחודוהי מתקיים אנשא ארי על כל אפקות מימר מן קדם יי׳
חיי אנשא׃ ואתעבך ואגאעך ואטעמך אלמן אלדי לם תערפה ולא יערפה אבאיך לכי יערפך
אנה ליס עלי אלכבז והדה יחיא אלאנסאן בל עלי גמיע מא אכ'רגה קול אללה יעיש׃ שמלתך לא
בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה׃ כסותך לא בליאת מנך ומסנך לא יחיפו
ארבעין שנין׃ ותיאבך לם תבל ורגלך לם תחתפי והדה אלמ' סנה׃ וידעת עם לבבך כי כאשר
ייסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך׃ ותידע עם ליבך ארי כמא דמליף גברא ית בריה יי׳
אלהך מליף לך׃ פאעלם פי נפסך אנה כמא יודב אלמר ולדה כדלך אללה רבך מודבך׃ ושמרת את
מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו׃ ותטר ית פקודיא דיי׳ אלהך למהך באורחן דתקנן
קדמוהי ולמדחל יתיה׃ פאחפט' גמיע וצאיאה וסר פי טרקה וכפה׃ כי יהוה אלהיך מביאך
אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר׃ ארי יי׳ אלהך מעיל לך לארע
טבתא ארע נגדא נחלין דמיין מבועי עיונין ותהומין נפקין בבקען ובטורין׃ פאן אללה רבך
מדכ'לך אלי בלד גייד בלד אודיה מא ועיון וגמר תפגר פי בקאעה וגבאלה׃ ארץ חטה ושערה
וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש׃ ארע חטין ושערין וגופנין ותינין ורמונין ארעא
דזיתהא עבדין משחא והיא עבדא דבש׃ בלד חנטה ושעיר וגפן ותין ורמאן בלד זיתון זית
ועסל׃ ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה
תחצב נחשת׃ ארעא דלא במסכינו תיכול בה לחמא לא תחסר כל מדעם בה ארעא דאבנהא
ברזלא ומטורהא תפסול נחשא׃ בלד לא תאכל פיהא טעאמך בתקדיר ולא יעוזך פיה שי מן
מן חגארתה חדיד ומן גבאלה נחאס׃ ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה
אשר נתן לך׃ ותיכול ותסבע ותבריך ית יי׳ אלהך על ארעא טבתא דיהב לך׃ ותאכל ותשבע

נבארך אלה רבך עלי' אלבלד אלגייר אלדי יאעטאך: השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי
שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום: אסתמר לך דלמא תתנשי ית דחלתא
דיי' אלהך בדיל דלא למיטר פקודוהי ודינוהי וקימוהי דאנא מפקיד לך יומא דין: ואחדר אן
תנסא אלה פלא תחפץ וצאיאה ואחכאמה ושואהדה אלתי אמרך בהא אליום: פן תאכל ושבעת
ובתים טבים תבנה וישבת: דלמא תיכול ותסבע ובתין שפירין תבני ותתיב: כלא תאכל ותשבע
ותבני ביותא חסאנא פתסכנהא: ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה:
ותורך ועאנך יסגון וכספא ודהבא יסגי לך וכל דלך יסגי: ובקרך וגנמך אדא יכתרון ופצה ודהב
יכתר לך וגמיע מאלך יכתר: ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית
עבדים: ויירם ליבך ותתנשי ית דחלתא דיי' אלהך דאפקך מארעא דמצרים מבית עבדותא:
פירתפע קלבך ותנסא אלה רבך אלדי אכרגך מן בלד מן בית אלעבודיה: המוליכך במדבר הגדל
והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש: דדברך
במדברא רבא ודחילא אתר דחיוון קלן ועקרבין ובית צהוונא אתר דלית מיא דאפיק לך מיא
מטנרא תקיפא: אלמסלכך פי אלבר אלכביר אלמכוף חית אלחיאת אלמחרקה ואלעקארב ועטש חית ליס
מא אלמכרג לך אלמא מן אלצואן אלצלד: המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען
נסתך להיטבך באחריתך: דאוכלך מנא במדברא דלא ידעו אבהתך בדיל לענויתך ובדיל לנסיותך
לאוטבא לך בסופך: אלמטעמך אלמן פי אלבר מא לם יערפה אבאיך ליעדבך ולימתחנך ויעוצך כירא פי
אכרתך: ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה: ותימר בליבך חילי ותקוף ידי קנא
לי ית נכסיא האילין: ולא תקול פי נפסך אן קותי ועטם קדרתי אכתסבתלי הדא אליסאר: וזכרת
את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך
כיום הזה: ותדכר ית יי' אלהך ארי הוא יהיב לך עיצא למקני נכסין בדיל לקיימא ית קימיה
דקיים לאבהתך כיומא הדין: בל אדכר אלה רבך פאנה אלמעטיך קוה תכתסב בהא אליסאר
לכי יפי בעהדה אלדי קסם לאבאיך כיומנא הדא:
אחרים
והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים ועבדתם והשתחוית להם ה
העדתי בכם היום כי אבד תאבדון: ויהי אם אתנשאה תתנשי ית דחלתא דיי' אלהך ותהך
בתר טעוות עממיא ותפלחינין ותסגוד להון אסהידית בכון יומא דין ארי מיבד תיבדון:
פאן נסית אלה רבך ומצית פעבדת מעבוראת אכר וסגדת להם פקד עלפתכם מן אליום
אנכם תתבידון: כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה
אלהיכם: כעממיא דיי' מוביד מן קדמיכון כין תיבדון חלף דלא קבילתון למימרא דיי'
אלהכון: כאלאמם אלדי אלה מבידהם מן בין ידיכם כדאך תבידון אד לם תקבלו אמר אלה רבכם:
שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבוא לרשת גוים גדלים ועצמים ממך ערים
גדלת ובצרת בשמים: שמע ישראל את עבר יומא דין ית ירדנא למיעל למירת עממין ר
רברבין ותקיפין מנך קרוין רברבן וכריכן עד צית שמיא: ואעלם יא אסל אנך גאיז פי
הדה אלמדה אלארדן לתדכל תחוז אממא אכתר ואעטם מנך פי קרי' כבירה חצינה תדאני
אלסמא: עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק:

עם רבותקיף בני גיבריא דאת ידעתא ואת שמעתא מן יכול למקם קדם בני גיבריא׃ ונק
כביר רפיע בני אלגבאברה כמא עלמת וסמעת מן יקום בין ידי אלגבאברה׃ וידעת היום כי
יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם
והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך׃ ותדע יומא דין ארי יי אלהך הוא עבר קדמך מימר
אישא אכלא הוא ישיצינון והוא יתבריכנון מן קדמך ותתריכינון ותובדינון בפריע כמא
דמליל יי לך׃ ואעלם מן אליום אן אללה רבך נורה גאיז בין ידיך כנאר אכלה הו ינפדהם והו
יהזמהם מן בין ידיך כנאר אכלה הו ינפדהם פתקדעהם ותבידהם סריעא כמא ועדך אל
אל תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת
את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך׃ לא תימר בליבך כד יתבר
יי אלהך יתהון מן קדמך למימר בזכותי אעלני יי למירת ית ארעא הדא ובחובי עממיא
האלין יי מתריך להון מן קדמך׃ ולא תקול פי נפסך אדא דפעהם אללה בין ידיך אנה בצלאחי
ארכלני אללה אחוז הדא אלבלד ובטלם תלך אלאמם אללה קארעהם מן בין ידיך׃ לא בצדקתך
ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם
מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב׃ לא
בזכותך ובקשיטות לבך את עליל למירת ית ארעהון ארי בחובי עממיא האלין יי אלהך
מתריך להון מן קדמך ובדיל לקיימא ית פתגמא דקיים יי לאבהתך לאברהם ליצחק וליעקב
בל ליס בצלאחך ובאסתקאמה קלבך אנת צאיר לתחוז בלדהם לכן מע טלם הולאי אלאמם
אללה קארעהם מן בין ידיך ולכי יפי בקול אלדי קאלה לאבאיך לאבראהים ויצחק ויעקוב׃
וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה
ערף אתה׃ ותידע ארי לא בזכותך יי אלהך יהיב לך ית ארעא טבתא הדא למירתה ארי עם
קשי קדל את׃ פתיקן אנה ליס בצלאחך אללה רבך מעטיך הדא אלבלד אלגייד לתחוזה אד
אנתם קום צעב אלקדאל׃ זכר אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למן
היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם יהוה׃ הוי דכיר
לא תתנשי ית דארגזתא קדם יי אלהך במדברא למן יומא דנפקתא מארעא דמצרים עד מיתיכון
עד אתרא הדין מסרבין הויתון קדם יי׃ פאדכר ולא תנסא מא אסכטת אללה רבך פי אלבר ודלך מנד
יום כרגת מן מצר ואלי אן גיתם אלי הדא אלמוצע תזלו מסכטין ללה׃ ובחרב הקצפתם את יהוה
ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם׃ ובחורב ארגיזתון קדם יי ותקיף רוגזא דיי בכון לשיצאה יתכון
ופי חריב אסכטתם אללה פגצב עליכם וכאד אן ינפדכם׃ בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת
הברית אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים
לא שתיתי׃ במסקי לטורא למיסב לוחי אבניא לוחי קימא דגזר יי עמכון ויתיבית בטורא ארבעין
יממין וארבעין לילון לחמא לא אכלית ומיא לא שתיתי׃ חין צעדת אלגבל לאכד לוחי אלגוהר לוחי
אלשהאדה אלתי עהדהא אללה מעכם האקמת פיה מ׳ יומא ומ׳ לילה׃ ויתן יהוה אלי את שני לוחת
האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ב
ביום הקהל׃ ויהב יי לי ית תרין לוחי אבניא כתיבין באצבעא דיי ועליהון ככל פתגמיא דמליל יי

צט

עמכון בטורא מגו אישתא ביומא דקהלא: ש׳ אן דפע אלה אלי לוחי גוהר מכתובין בקדרה
אלה ועליהמא מהל גמיע אלכלמאת אלתי כלמכם בהא אלה פי אלגבל מן וסט אלנאר פי יום אלגמע:
ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה נתן יהוה אלי את שני לחת האבנים לחות הברית:
והוה מסוף ארבעין יממין וארבעין לילון יהב יי לי ית תרין לוחי אבניא לוחי קימא: וכאן
אלך בעד מ׳ יומא ומ׳ לילה דפעהמא אלי: ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת עמך אשר
הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה: ואמר יי
לי קום חות בפריע מכא ארי חביל עמך דאפיקתא ממצרים סטו בפריע מן אורחא דפקידתינון
עבדו להון מתכא: וקאל לי קם אנחדר סריעא מן ההנא לאן קומך אלדין אכרגתהם מן מצר קד
אפסדו זאלו סריעא מן אלטריק אלדי אמרתהם וצנעו להם מסבוכא: ויאמר יהוה אלי לאמר
ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא: ואמר יי לי למימר גלי קדמי ית עמא הדין
והא עם קשי קדל הוא: תם קאל לי קד עלמת אן הולאי אלקום אנהם צעאב אלרקאב: הרף ממני
ואשמידם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי עצום ורב ממנו: אנח
בעותך מן קדמי ואשיצינון ואמחי ית שמהון מתחות שמיא ואעביד יתך לעם תקיף וסגי
מנהון: ואן כפאת ען את שפעהם אנפדתהם ומחית אסמאיהם מן תחת אלסמא וגעלת מנך
אמה אכבר ואעטם מנהם: ואפן וארד מן ההר וההר בער באש ושני לוחת הברית על
שתי ידי: ואתפניתי ונחתית מן טורא וטורא בער באישתא ותרין לוחי קימא על תרתין ידי:
פולית ונזלת מן אלגבל והו משתעל באלנאר ולוחי אלשהאדה עלי ידי: וארא והנה חטאתם
ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם:
וחזית והא חבתון קדם יי אלהכון עבדתון לכון עיגל מתכא סטיתון בפריע מן אורחא דפקיד יי
יתכון: פנטרת פאדא בכם קד אכטאתם ללה רבכם ואתכדתם עגלא מסבוכא וזלתם סריעא
מן אלטריק אלדי אמרכם: ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם:
ואחדית בתרין לוחיא ורמיתנון מעל תרתין ידי ותברתינון לעיניכון: ואכדת אללוחין וטרחת
המא ען ידי וכסרתהמא בחצרתכם: ואתנפל לפני יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים
לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני
יהוה להכעיסו: ואשתטחית קדם יי כד בקדמיתא ארבעין יממין וארבעין לילון לחמא לא
אכלית ומיא לא שתיתי על כל חובתכון דחבתון למעבד דביש קדם יי לארגזא קדמוהי: וספעת
בין ידי אלה כאלמרה אלאולי מ׳ יום ומ׳ לילה לם אכל טעאמא ולם אשרב מאא בסבב כטיתכם
אלתי אכטאתם וצנעתם אלשר בין ידי אלה ואסכטתמוה: כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף
יהוה עליכם להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא: ארי דחילית מן קדם רגזא
וחמתא דרגז יי עליכון לשיצאה יתכון וקביל יי צלותי אף בזמנא ההוא: לאני חדרת אלגצב
ואלחמיה אלתי סכט אלה בהא עליכם ליגתתכם פסמע אלה לי פי דלך אלוקת: ובאהרן התאנף יהוה
מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא: ועל אהרן הוה רגז מן קדם יי לחדא לשיצאותיה
וצליתי אף על אהרן בעדנא ההוא: ועלי הרון איצא גצב אלה גדא וכאד אן יבידה איצא פאסתגפרת לה

פי דשך שוקת: ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף אתו באש ואכ
אתו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד מן ההר: וית חובת
דעבדתון ית עגלא נסיבית ואוקידית יתיה בנורא ושפית יתיה בשופינא יאות עד דהוה דקי
לעפרא ורמית ית עפריה לנחלא דנחית מן טורא: ואמא כטיתבם והן שעבל שרי אתט
פאני אמדתה פאחרקתה בנאר ובלדתה בשמברד נעמא חתי דק כאתראב פטרחת
הראבה פי ואד שמא שמנחדר מן שגבל: ובתבערה ובמסה ובקברת התאוה מקצפים
הייתם את יהוה: ובדליקתא ובנסיתא ובקברי דמשאלי מרגזין הויתון ק׳ י״י: ופי דאת שאת
ודאת שמחנה וקבור שמת שהיין לם תזלו מסכטין ללה: ובשלח יהוה אתכם מקדש
ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את פי יהוה אלהיכם ולא
האמנתם לו ולא שמעתם בקלו: וכד שלח י״י יתכון מרקם גיאה למימר סקו ואחסינו ית
ארעא די יהבית לכון וסריבתון על גזירת מימרא די י״י אלהכון ולא הימנתון ליה ולא קבילת
למימריה: ולמא בעת ללה בכם עככם מן רקים ברנע קאילא אצעדו ואבעלכו שארץ
שלדי אעטיתכם וכשפתמוה ולם תומנו בה ולם קבלתם אמרה: ממרים הייתם עם יהוה
מיום דעתי אתכם: מסרבין הויתון ק׳ י״י מיומא דידעית יתכון: ובשגמלה לם תזאלו מסכ
ללה מן יום ערפתכם: ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר
התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד אתכם: ואשתטחית ק׳ י״י ית ארבעין יממין וית ארבעין
לילון דאשתטחית ארי אמר י״י לשיצאה יתכון: פלמא שפעת ענדה תלך שמ יומא ושמ
לילה אד אראד אן יבפרכם: ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך ונחלתך
אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה: וצליתי ק׳ י״י ואמרית י״י אלהים
לא תחביל עמך ואחסנתך דפרקתא בתוקפך דאפיקתא ממצרים ביד תקיפא: פצליית
בין ידי ללה וקלת שלהם יאלבלא תהלך קומך וצפותך שרין פכבתהם בעצמתך ואכ
תהם מן מצר ביד שדידה: זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם
הזה ואל רשעו ואל חטאתו: אדכר לעבדך לאברהם ליצחק וליעקב לא תתפני לקשיות עמ
הדין ולחוביהון ולחטאיהון: אדכר לאוליאיך לאבר ליצ וליעק ולא תנטר שי צעיבהם
שעב וטלאחה וכטייתה: פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי יכלת יהוה להביא
אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמתם במדבר: דלמא יימרון דייר
ארעא דאפיקתנא מתמן מדלית יכולא קדם י״י לאעלותהון לארעא דמליל להון ומדסני יתה
אפיקינון לקטלותהון במדברא: כלא יקול אהל שבלד שרי אכרגתנא מנה ממאלם יטיק
רבהם אן ידכלהם שבלד שרין ויערהם בה ומן שנאתה להם אכרגהם ליקתלהם פי שבר: והם
עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדל ובזרעך הנטויה: ואנון עמך ואחסנתך דאפיקתא
בחילך רבא ובדרעך מרממא: והם קומך וצפותך שרין אכרגתהם בקוותך שעצימה ודראעך
שממדודה:

ה בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשי

לך

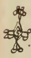
לך ארון עץ: בעדנא ההוא אמר יי לי פסול לך תרין לוחי אבניא כקדמאי וסק לקדמי
לטורא ותעביד לך ארונא דאעא: פי דלך אלוקת קאל לי אללה אנחת לוחא גוהר כאלאולין ואצעד
בהמא אלי אלגבל ואצנע צנדוקא מן כשב: ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על
הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון: ואכתוב על לוחיא ית פתגמיא דהוו על לוחיא
קדמאי דתברתא ותשוינון בארונא: חתי אכתב עליהמא אלכלמאת אלתי כאנת עלי אללוחין
אלאולין אלדי כסרתהמא ותציירהמא פי אלצנדוק: ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לחת
אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת בידי: ועבדית ארונא דאעי שטין ופסלית
תרין לוחי אבניא כקדמאי וסליקית לטורא ותרין לוחיא בידי: וצנעת צנדוקא מן כשב אלצנט
ונחת לוחי גוהר כאלאולין וצעדת אלגבל והמא פי ידי: ויכתב על הלחת כמכתב הראשון את
עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי: וכתב
על לוחיא ככתבא קדמאה ית עסרא פתגמין דמליל יי עמכון בטורא מגו אישתא ביומא
דקהלא ויהבינון יי לי: פכתב עליהמא כאלכתאב אלאול אלעשר אלכלמאת אלתי כלמכם אללה
בהא פי אלגבל מן וסט אלנאר פי יום אלגמע ודפעהמא אלי: ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת
בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה: ואתפניתי ונחתית מן טורא ושויתי ית
לוחיא בארונא דעבדית והוו תמן כמא דפקדני יי: תם וליית ונזלת מן אלגבל וציירת אללוחין
פי אלצנדוק אלדי צנעתה פבקין הנאך כמא אמרני אללה: ובני ישראל נסעו מבארת בני
יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו: ובני ישראל נטלו מבארות
בני יעקן למוסרה תמן מית אהרן ואתקבר תמן ושמיש אלעזר בריה תחותוהי: ולמא שפעני פי הרון אקאם אללה אן
ירחלו בני אסר מן באירות בני יעקן מוסרה תם מאת הרון ודפן תם ואם אלעזר אבנה מקאמה:
משם נסעו הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים: מתמן נטלו לגדגד ומן גדגד
ליטבת ארע נגדא נחלין דמיין: ולמא רחלו מן תם אלי גדגדה ומנהא אלי יטבת ארץ אודייה
מא: בעת ההוא הבדיל יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה
לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה: בעדנא ההוא אפריש יי ית שבטא דלוי למיטל ית
ארון קימא דיי למקם קדם יי לשמשותיה ולברכא בשמיה עד יומא הדין: פי דלך אלוקת אפרד
אללה סבט לוי ליחמלו צנדוק עהדה ויקומו בין ידיה פיכדמוה ויבארכו באסמה אלי יומנא
הדא למא אס עפוני: על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר
יהוה אלהיך לו: על כן לא הוה ללוי חולק ואחסנא עם אחוהי מתנן דיהב ליה יי אנון אחסנתי:
כמא דמליל יי אלהך ליה: ולדלך לם יכן ללאויין נציב ונחלה מע אכותהם בל הבאת
אללה הי נציבהם כמא אמר אללה להם: ואנכי עמדתי בהר כימים הראשנים ארבעים
יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא אבה יהוה השחיתך: ואנא הוית
קאים בטורא כיומיא קדמאי ארבעין יממין וארבעין לילון וקביל יי צלותי אף בזמנא ההוא
לא אבא יי לחבלותך: ואנא אקמת פי אלגבל מתל מדה אלאולי מן יום ומן לילה פסמע אללה לי
פי דלך אלוקת איצא ולם ישא אללה יהלכך: ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו

ויירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם: ואמר יי׳ לי קום איזיל למטול
קדם עמא וייעלון ויירתון ית ארעא דקיימית לאבהתהון למיתן להון: וקאל לי קם פאמץ
בין ידי שקום פרחלהם חתי ימצון פיחוזון אלבלד אלדי קסמת לאבאהם אן אעטיהם:
ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל ז׳
דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: וכען ישראל מא
יי׳ אלהך למהך בכל אורחן דתקנן קדמוהי ולמרחם יתיה ולמפלח ק׳ יי׳ אלהך בכל ליבך
ובכל נפשך: ואלאן יא אשמא אלדי יטלבה מנך אללה רבך אלא אן תכאפה ותסיר פי טרקה
ותחבבה ותעבדה מכלצא בכל קלבך וכל נפסך: לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו א
אשר אנכי מצוך היום לטוב לך: למיטר ית פקודיא דיי׳ וית קימוהי דאנא מפקיד לך
יומא דין דייטב לך: ותחפט׳ וצאיאה ורסומה אלתי אמרך בהא אליום ליכון לך: הן ליהוה
אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה: הא דיי׳ אלהך שמיא ושמי שמיא
ארעא וכל דבה: והוד אללה רבך אלסמואת כלהא ואלארץ וכל מא פיהא: רק באבתיך חשק
יהוה לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כיום הזה: להוד באבהתך
צבי יי׳ למרחם יתהון ואתרעי בבניהון בתריהון בכון מכל עממיא כיומא הדין: לכנה
אצטפא אבאך פאחבבהם ואכתאר נסלהם מן בעדהם ואנתם הם מן בין אלשעוב
כמא תשאהדון: ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד: ותעדון ית טפשות
לבכון וקדלכון לא תקשון עוד: פאזילו גשי קלובכם ורקאבכם לא תצעבוהא אבדא:
כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר
לא ישא פנים ולא יקח שחד: ארי יי׳ אלהכון הוא אלה דייאין ומרי מלכין אלהא רבא גיברא
ודחילא דלית קדמוהי מסב אפין ואף לאקבלא שוחדא: לאן אללה רבכם הו רב אלארבאב
וסייד אלסאדה אלטאיק אלכביר אלגבאר אלמכוף אלדי לא יחאבי אלוגוה ולא יאכד רשוה: עשה
משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה: עביד דין ייתם וארמלא ורחים ג
גיורא למיתן ליה מזון וכסו: יצנע חכם אליתים ואלארמלה ומחב אלגריב ירזקה טעאמה
וכסותה: ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: ותרחמון ית גיורא ארי דיירין
הויתון בארעא דמצרים: פאחבבו אלגריב פקט מא כנתם גרבא פי בלד מצר: את יהוה
אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע: ית יי׳ אלהך תדחל וקדמוהי תפלח
ולדחלתיה תתקרב ובשמיה תקיים: ומן אללה רבך ואעבדה ואלזם טאעתה ואחלף באסמה
באלא: הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלת ואת הנוראת האלה אשר
ראו עיניך: הוא תשבחתך והוא אלהך דעבד עמך ית רברבתא וית חסינתא האילין דחזאה עינך
הו מרחתך והו אלאהך אלדי צנע מעך תלך אלכבאיר ואלמהאיב אלתי ראתהא עיניך: בשבעים
נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב: בשבעין נ
נפשן נחתו אבהתך למצרים וכען שויך יי׳ אלהך ככוכבי שמיא לסגי: פמנהא אן אבאך
נזלו מצר בסבעין נפסא ואלאן קד צירך אללה רבך ככואכב אלסמא כתרה: ואהבת את יהוה
אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים: ותרחם ית יי׳ אלהך ותטר מטרת

מימריה

מימריה וקימוהי ודינוהי ופקודוהי כל יומיא: פאחבב אללה רבך ואחפץ מא אסתחפצך
מן רסומה וועאיאה ואחכאמה טול אלזמאן: וידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא
ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את גדלו את ידו החזקה וזרעו הנטויה:
ותדעון יומא דין ארי לא ית בניכון דלא ידעו ודלא חזו ית אלפנא דיי אלהכון ית רבותיה ית
ידיה תקיפתא ודרעיה מרממא: ואעלמו כון אליום אן ליס אשמל עלי׳ בניכם אלדין לם יעלמו
ולם ירוא אדאב אללה רבכם ועטמתה וידה אלשדידה ודראעה אלממדודה: ואת אותתיו ואת
מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו: וית אתותיה וית ע
עובדוהי דעבד בגו מצרים לפרעה מלכא דמצרים ולכל ארעיה: ואיאתה ואעמאלה אלתי
צנעהא פי וסט מצר לפרעון וגמיע קואדה וסאיר אהל בלדה: ואשר עשה לחיל מצרים
לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד
היום הזה: ודעבד למשרית מצראי לסוסותהון ולרתכיהון דאטיף ית מי ימא דסוף על
אפיהון במרדפהון בתריכון ואבדנון יי עד יומא הדין: ומא צנע בגנד וכילה ומראכבה
אלתי אטאף בה מא בחר אלקלזם עלי׳ ובזוההם למא כלבוכם פאהלכהם אללה אלי יומנא הדא:
ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה: ודעבד לכון במדברא עד מיתיכון
עד אתרא הדין: ומא צנע בכם פי אלבר אלי אן גיתם אלי הדא אלמוצע: ואשר עשה לדתן
ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת
אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל: ודעבד לדתן ולאבירם בני אליאב
בר ראובן דפתחת ארעא ית פומה ובלעתנון וית אנש בתיהון וית משכניהון וית כל יקומא
דעמהון בגו כל ישראל: ומא צנע בדתן ואבירם אבני אליאב אבן ראובן אד פתחת אלארץ
פאהא פאבתלעתהם וביותהם ואכביתהם וגמיע אלאנאס אלתי מעהם פי מאבין בני אסרא׳
כי עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הגדל אשר עשה: ארי עיניכון חזאה ית כל
עובדא דיי רבא דעבד: בל עיונכם אלתי ראת גמיע צנע אללה אלעטים אלדי צנעה: ושמרתם
את כל המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר
אתם עברים שמה לרשתה: ותטרון ית כל תפקידתא דאנא מפקיד לך יומא דין בדיל
דתתקפון ותיעלון ותירתון ית ארעא דאתון עברין לתמן למירתה: פאחפטו גמיע
אלשריעה אלתי אנא אמרכם בהא אליום לכי תשדדו ותדכלו ותחוזו אלבלד אלדי אנתם
גאיזין אליה לתחוזוה: ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש: ובדיל דתורכון יומין על ארעא
דקיים יי לאבהתכון למיתן להון ולבניהון ארעא עבדא חלב ודבש: ולכי תטול מדתכם פיה
כמא קסם אללה לתחוזוה אן יעטיה לאבאיכם ונסלהם והו בלד יפיץ אלבנא ועסלא:
כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם
אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק: ארי ארעא דאת עליל לתמן למירתה לא

כארעא דמצרים היא דנפקתון מתמן דתזרע ית זרעך ומשקית ליה ברגלך כגנת ירקא:
פאן אלבלד אלדי אנת צאיר אליה לתחוזה ליס הוא כבלד מצר אלדי כרגת מנה אלדי כנת
תזרע זרעך ותסקיה ברגלך כבסתאן אלבקול: והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה
ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים: וארעא דאתון עברין לתמן למירתה
ארע טורין ובקען למטר שמיא שתיא מיא: לכן אלארץ אלדי אנתם גאיזין אליהא לתחוזוהא
הי ארץ גבאל ובקאע מן מטר אלסמא תשרב מאא: ארץ אשר יהוה אלהיך
דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה: ארעא
דיי אלהך תבע יתה תדירא עיני יי אלהך בה מרישה דשתא ועד סופה דשתא: ארץ
אללה רבך מתעאהדהא ודאימא ענאיתה בהא מן אול אלסנה אלי אכרהא: והיה
אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה א
אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ויהי אם קבלא תקבלון לפקודי
דאנא מפקיד יתכון יומא דין למרחם ית יי אלהכון ולמפלח קדמוהי בכל לבכון
ובכל נפשכון: פאן סמעתם סמאעא לוצאיאי אלתי אמרכם בהא אליום לתחבו
אללה רבכם ותעבדוה מכלצין בכל קלובכם ונפוסכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו
יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ואתין מטר ארעכון בעדניה בכיר
ולקיש פתסמ ותכנוש עבורך וחמרך ומשחך: כזלת מטר פי בלדכם פי וקתה וסמי
ולקיס פתגמע ברך ועצירך ודהנך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת
ואתין עסבא בחקלך לבעירך ותיכול ותסבע: ואנבת עשבא פי צחראך לבהאימך
פתאכל ותשבע: השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים ו
והשתחויתם להם: אסתמרו לכון דלמא יטעי לבכון ותסטון ותפלחון לטעות עממיא
ותסגדון להון: ואחדרו אן תנכדע קלובכם פתזולון ותעבדון מעבודאת אכר ותסגדון
להא: וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את
יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם: ויתקף רוגזא דיי בכון
ויחוד ית שמיא ולא יהי מטרא וארעא לא תתין ית עללתה ותיבדון בפריע מעל
ארעא טבתא דיי יהיב לכון: פישתד גצב אללה עליכם ויחבס אלסמא פלא יכון מטר
ואלארץ לא תנבת אראהא פתבידון בסרעה ען אלארץ אלגידה אלדי אללה מעטיכמוהא:
ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו
לטוטפת בין עיניכם: ותשוון ית פתגמי אלין על לבכון ועל נפשכון ותקטרון יתהון
לאת על ידכון ויהון לתפלין בין עיניכון: ואגעלו כלאמי הדא פי קלובכם ופי נפוסכם
ואעקדוהא עלאמה עלי אידיכם ותכון מנשורה בין עיונכם: ולמדתם אתם את בניכם
לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: ותלפון יתהון ית בניכון ל
למללא בהון במתבך בביתך ובמהכך באורחא ובמשכבך ובמקימך: ועלמוהא בניכם
ותדרסהא פי חאל גלוסך פי מנזלך ומסירך פי טריקך וענד נאימך וקיאמך: וכתבתם

כב
על מזוזות ביתך ובשעריך׃ ותכתובינון על מזוזין ותקבעינון בספי ביתך ובתרעך׃
ואכתבהם עלי׳ כדוד פתוח ביותך ואבואבך׃ למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ׃ בדיל דיסגון יומיכון
ויומי בניכון על ארעא׃ לכי תטול איאמכם ואיאם בניכם עלי׳ שארץ שדיקסם אלה
לאבאיכם אן יעטיהם כאיאם שמא עלי׳ שארץ׃ ד״ק יומא לאבהתכון למתן להון כיומי שמיא על ארעא
כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה
את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו׃ ארי אם מטר תטרון ית כל תפקידתא
הדא דאנא מפקיד יתכון למעבדה למרחם ית יי׳ אלהכון למהך בכל אורחן דתקנן קדמוהי
ולאתקרבא לדחלתיה׃ פאנכם אן חפצתם גמיע הדה שוצאיא שתי אנא אמרכם ועמלתם
בהא אן תחבו שלה רבכם ותסירו פי גמיע טרקה ותלדמוה׃ והוריש יהוה את כל הגוים ה
האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם׃ ויתריך יי׳ ית כל עממיא האילין מן
קדמיכון ותירתון עממין רברבין ותקיפין מנכון׃ יקרץ שלה גמיע הולאי שאמם מן בין
ידיכם טרתתהם אממא אכתר ואעצם מנכם׃ כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו
לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם׃ כל
אתרא דתדריך פרסת רגלכון ביה דילכון יהי מן מדברא ולבנן מן נהרא נהרא פרת
ועד ימא מערבאה יהי תחומכון׃ וכל מוציע יטאה קדמכם יכון לכם מן שבר ושלבנאן
ונהר שפראת ושבחר שאכר יכון תכמכם׃ לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם
יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם׃ לא יתעתד
אנש קדמיכון דחלתכון ואימתכון יתין יי׳ אלהכון על אפי כל ארעא דתדרכון בה
כמא דמליל לכון׃ ולם יקף אנסאן בין ידיכם כל פזעכם וכופכם ילקיה שלה רבכם

עלי גמיע שבלד שדי תסלכוה כמא ועדכם׃ קי״א פסוקים יעלא סימן
ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה׃ חזו דאנא יהיב
קדמיכון יומא דין בירכן ולוטין׃ אנטרו האנא תשעליכם שיום ברכאת ולענאת׃ את הברכה
אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום׃ ית בירכן אם
תקבלון לפקודיא דיי׳ אלהכון דאנא מפקיד יתכון יומא דין׃ פאמא שברכאת פאן קבלתם
וצאיא שלה רבכם שדי אנא אמרכם שיום׃ והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה
אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים
אשר לא ידעתם׃ ולוטין אם לא תקבלון לפקודיא דיי׳ אלהכון ותסטון מן אורחא דאנא
מפקיד יתכון יומא דין למהך בתר טעות עממיא דלא ידעתון׃ ואמא שלענאת פאן לם
תקבלו וצאיא שלה רבכם וזלתם ען שטריק שדי אנא אמרכם בה שיום ואתבעתם מע׳
בודאת אכר ועבדתמוהא׃
והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה
על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל׃ ויהי ארי יעלינך יי׳ אלהך לארעא דאת עליל לתמן
למירתה

למירתה ותתין ית מברכיא על טורא דגריזין וית מלטטיא על טורא דעיבל: פאוא
ארכלך אלהרבך אלבלד אלדי אנת צאיר אליה לתחוזוה פאתל אלברכאת עלי גבל גריזים ואלל
ענאת עלי גבל עיבל: הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב
בערבה מול הגלגל אצל אלוני מורה: הלא אנון בעברא דירדנא אחורי אורח מעלני
שמשא בארע כנענאה דיתיב במישרא לקביל גלגלא בסטר מישרי מורה: אמא אנהמא
פי גאנב אלארדן וראא טריק מגיב אלשמס ען אלבלד אלכנעני אלמקים פי אלגור ממאילי אלגבל
ענד מרג מורה: כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם
נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה: ארי אתון עברין ית ירדנא למיעל למירת ית ארעא
די יי אלהכון יהיב לכון ותירתון יתה ותתבון בה: לאנכם גאיזין אלארדן לתדכלו ותחוזו אלבלד
אלדי אללה רבכם מעטיכם פאדא אחזתמוה ונלסתם פיה: ושמרתם לעשות את כל החקים
ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום: ותטרון למעבד ית כל קימיא וית דיניא דאנא
יהיב קדמיכון יומא דין: פאחפטו ואעמלו בגמיע אלרסום ואלאחכאם אלתי אנא אמרכם בהא
אליום: אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבתיך
לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה: אלין קימיא ודיניא דתטרון למעבד
בארעא דיהב יי אלהא דאבהתך לך למירתה כל יומיא דאתון קימין על ארעא: הדה
אלאואיל אלרסום ואלאחכאם אלתי תחפטוהא ותעמלו בהא פי אלבלד אלדי אעטאה אללה אלאה אבאיך
אן תחוזוה טול אלזמאן אלדי אנתם אחיא עלי אלארץ: אבד תאבדון את כל המקמות
אשר עבדו שם הגוים אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל
הגבעות ותחת כל עץ רענן: אבדא תאבדון ית כל אתריא דפלחו תמן עממיא דאתון
ירתין יתהון ית טעותהון על טוריא רמיא ועל רמתא ותחות כל אילן עבוף: אתבירון
גמיע אלמואצע אלדי עבדת תם אלאמם אלדי אנתם קאר צוהם מעבוראתהם עלי אלגבאל אל
רפאע ואליפאע ותחת כל שגרה ריאן: ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם
ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא:
ותתרעון ית איגוריהון ותתברון ית קמתהון ואשיריהון תיקדון בנורא וצלמי ט
טעותהון תקציצון ותבדרון ית שומהון מן אתרא ההוא: ואנקצו מדאבחהם וכסרו דכא
כהם וסואריהם אחרקוהא באלנאר ופסול מעבוראתהם גדעוהא ואבידו אסמאיהם
מן דלך אלמוצע: לא תעשון כן ליהוה אלהיכם: לא תעבדון כין קדם יי אלהכון: ולא תצנעו
כדאך ללה רבכם: כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום
את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה: אלהין לאתרא דיתרעי יי אלהכון מכל שבטיכון
לאשראה שכינתיה תמן לבית שכינתיה תתבעון ותיתון לתמן: בל אלמוצע אלדי יכתארה
אללה רבכם מן גמיע אצבאטכם ליחל נורה פיה אלתמסו מסכנה חתי תצידון אליה: והבאתם
שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרת
בקרכם וצאנכם: ותיתון לתמן עלותכון ונכסת קדשיכון וית מעסריכון וית אפרשות ידכון
ונדריכון ונדבתכון ובכורי תוריכון ועניכון: פתחמלון אליה צואעדכם ודבאיחכם ועשורכם

ודפאיעכם

ופאיעכם ונדורכם ותברעכם ובכור בקרכם וגנמכם׃ ואכלתם שם לפני יהוה
אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך׃ ותיכלון
תמן קדם יי׳ אלהכון ותחדון בכל אושטות ידכון אתון ואנש בתיכון דברכך יי׳ אלהך׃ פתאכלונהא
תם בין ידי אללה רבכם ותפרחון בגמיע מא אנבסטת בה ידכם אנתם וביותכם כמא זאדך
אללה רבך׃ לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו׃ לא
תעבדון ככל דאנחנא עבדין כא יומא דין גבר כל דכשר בעינוהי׃ לא תצנעון מן
הדה אלאמור כמא נחן צאנעין אליום כל אנסאן מא אחסן ענדה׃ כי לא באתם עד עתה
אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ ארי לא אתיתון עד כען לבית ניחא
ולאחסנתא דיי׳ אלהך יהיב לך׃ פאנכם לא תצירו בעד אלי אלמסתקר ואלנחלה אלתי אללה רבך
מעטיך׃ ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח
לכם מכל איביכם מסביב וישבתם בטח׃ ותעברון ית ירדנא ותתבון בארעא דיי׳
אלהכון מחסין יתכון ויניח לכון מכל בעלי דבביכון מסחור סחור ותתבון לרחצן׃ פאדא
עברתם אלארדן ונזלתם פי אלבלד אלדי אללה רבכם מנחלכם ואראחכם מן גמיע אעדאיכם
אלמחיטין בכם פנזלתם ואתקין׃ והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו
שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם
ותרמת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה׃ ויהי אתרא דיתרעי יי׳ אלהכון ביה
לאשראה שכינתיה תמן לתמן תיתון ית כל דאנא מפקיד יתכון עלותכון ונכסת
קודשיכון מעסריכון ואפרשות ידכון וכל שפר נדריכון דתדרון קדם יי׳׃ ואי מוצע יכ׳
תארה אללה רבכם ליחל נורה פיה אליה תאתון בגמיע מא אמרכם מן צואעדכם ודבאיחכם
ועשורכם ורפאיעכם וכיאר נדורכם אלתי תנדרוהא ללה׃ ושמחתם לפני יהוה אלהיכם
אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק
ונחלה אתכם׃ ותחדון קדם יי׳ אלהכון אתון ובניכון ובנתכון ועבדיכון ואמהתכון וליואה
דבקרויכון ארי לית ליה חולק ואחסנא עמכון׃ ותפרחו בין ידי אללה רבכם אנתם ובניכם
ובנאתכם ועבידכם ואמאכם ואללוי אלדי פי מחאלכם אד ליס לה נציב ולא נחלה מעכם׃
השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה׃ אסתמר לך דלמא תסיק עלותך
בכל אתרא דתחזי׃ ואחדר אן תקרב קראבינך פי אי מוצע ראיתה׃ כי אם במקום אשר
יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך׃ אלהין
באתרא דיתרעי יי׳ בחד מן שבטך תמן תסיק עלותך ותמן תעביד כל דאנא מפקיד לך׃ אלא
פי אלמוצע אלדי יכתארה אללה רבך מן אחד אסבאטך תם קרב קראבינך ואצנע גמיע
מא אמרתך בה׃ רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן
לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל׃ להוד בכל רעות נפשך תכוס ותיכול
בסרא כברכתא דיי׳ אלהך דיהב לך בכל קרוך מסאבא ודכיא ייכלוניה כבסר טביא ואילא׃
לכן מתי מא אשתהת נפסך אלחם פאדבח וכל כחזק אללה רבך אלדי אעטאך פי סאיר קראך וגאיז אן
יאכל

אן יאכל מנה טאהר ונגס כמא יאכלאן להם טבי ואיל׃ רק הדם לא תאכלו על
הארץ תשפכנו כמים׃ להוד דמא לא תיכלון על ארעא תישדיניה כמיא׃ כלא דם פלא
תאכלוה לכן צבה עלי׳ הארץ כאלמא׃ לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך ותירשך
ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך׃ לית לך
רשו למיכל בקרוך מעשר עבורך וחמרך ומשחך ובכורי תורך ועניך וכל נדרך דתדר
ונדבתך ואפרשות ידך׃ ולא יגוז לך אן תאכל פי מחאלך עשור ברך ועצירך ודהנך
ובכור גנמך ובקרך ונדורך אלדי תנדרהא ותברעך ורפאיעך׃ כי אם לפני יהוה אל
אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך
והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך׃ אלהין קדם יי אלהך
תיכלניה באתרא דיתרעי יי אלהך ביה את וברך וברתך ועבדך ואמתך וליואה דבקרוך
ותחדי קדם יי אלהך בכל אושטות ידך׃ לא בין ידי אללה רבך תאכלה פי אלמוצע אלדי
יכתארה אנת ובנוך ובנאתך ועבדך ואמתך ואללוי אלדי פי מחאלך ותפרח בין ידי
אללה רבך בגמיע מא אנבסטת בה ידך׃ השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על
אדמתך׃ אסתמר לך דלמא תרחיק ית ליואה כל יומך על ארעך׃ ואחדר אן תגפל
אללוי טול מקאמך פי בלדך׃

כי ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר דבר לך ואמרת אכלה
בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר׃ ארי יפתי יי אלהך צ
ית תחומך כמא דמליל לך ותימר איכול בסרא ארי תתרעי נפשך למיכל בסרא
בכל רעות נפשך תיכול בסרא׃ ואדא אוסע אללה רבך תכמך כמא ועדך פקלת אכל
לחמא אן שהוה מן נפסך לה פכלה מתי מא אשתהיתאה׃ כי ירחק ממך המקום
אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה
לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך׃ ארי יתרחק מנך אתרא
דיתרעי יי אלהך לאשראה שכינתיה תמן ותיכוס מתורך ומענך דיהב יי לך כמא
דפקידתך ותיכול בקרוך בכל רעות נפשך׃ ואן בעד ענך אלמוצע אלדי יכתארה אללה
רבך ליחל נורה פיה פארבח מן בקרך וגנמך אלדי רזקך אללה רבך כמא אמרתך וכלה
פי מחאלך מתא מא אשתהתה נפסך׃ אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן ת
תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו׃ טמא והטהור יחדו אכלנו וברם כמא
דמתאכיל בסר טביא ואילא כין תיכלניה מסאבא ודכיא כחדא ייכלוניה׃ לכן כמא
יוכל להם אלטבי ואלאיל כדאך תאכלה אן יגוז לנגס ואלטאהר אן יאכלא מנה׃ רק
חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר׃ להוד תקף בדיל
דלא למיכל דמא ארי דמא הוא נפשא ולא תיכול נפשא עם בסרא׃ לכן תשדד פי אן
לא תאכל אלדם פאנה נפסכן אלנפס פלא תאכל אלנפס מע אללחם׃ לא תאכלנו על הארץ
תשפכנו כמים׃ לא תיכלניה על ארעא תישדיניה כמיא׃ לא תאכלה בל צבה עלי אלארץ

נשמא: לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יהוה: לא
תיכליניה בדיל דייטב לך ולבנך בתרך ארי תעביד דכשר קדם יי: ואלא לא תאכלה ליכאר
לך ולבניך מן בעדך אדא תצנע אלמסתקים ענד אללה: רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך
תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה: לחוד קדשך דיהון לך ונדרך תטול ותיתי
לאתרא דיתרעי יי: עדא אקדאסך מא כאן לך מנהא ונדורך פאחמלהא ואת בהא אלי
אלמוצע אלדי יכתארה אללה: ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם
זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל: ותעביד עלותך בסרא ודמא על
מדבחא דיי אלהך ובסבא תיכול ודם נכסת קדשך ישתפיך על מדבחא דיי אלהך
ובסרא תיכול: פאצנע צואעדך לחומהא ודמהא אלכאמלא עלי מדבח אללה רבך ומן
דם דבאיחך יצב עלי מדבחה וכל לחומהא: שמר ושמעת את כל הדברים האלה
אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר
בעיני יהוה אלהיך: טר ותקביל ית כל פתגמיא האלין דאנא מפקיד לך בדיל דייטב
לך ולבנך בתרך עד עלמא ארי תעביד דתקין ודכשר קדם יי אלהך: אחפט ואקבל גמיע
הדה אלאמור אלתי אמרך בהא לכי יכאר לך ולבניך בעדך אלי אלדהר אדא תצנע אלגייד ו
מסתקים ענד אללה רבך: כי יכרית יהוה אלהיך יי את הגוים ג
אשר אתה בא שמה לרשת אותם מפניך וירשת אותם וישבת בארצם: ארי
ישיצי יי אלהך ית עממיא דאת עליל לתמן למירת יתהון מן קדמך ותירת יתהון ותתיב
בארעהון: ואדא קטע אללה רבך אלאמם אלתי אנת מעטיך ארצהם פקרצתהם וסכנת פי
קראהם וביותהם: השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש ל
לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: אסתמר
לך דלמא תתקל בתריהון בתר דישתיצון מן קדמך ודלמא תתבע לטעותהון למימר
איכדין פלחין עממיא האלין ית טעותהון ואעביד כין אף אנא: אחדר אן תזהק פי תבעהם
בעד אנפראדהם מן בין ידיך וכלא תלתמס מן מעבודאתהם קאילא כיף כאן יעבדוהא
הולאי אלאמם פאצנע אנא איצא: לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר
שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: לא תעביד
כין קדם יי אלהך ארי כל דמרחק קדם יי דסני עבדין לטעותהון ארי אף ית בניהון וית בנתהון מוקדין
בנורא לטעותהון: לא תצנע כדאך ללה רבך פאנה כתירא ממא יכרהה אללה וישנאה צ
צנעוה למעבודאתהם חתי בניהם ובנאתהם קד יחרקונהא באלנאר להם: את כל הדבר אשר
אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו: ית כל פתגמא דאנא
מפקיד יתכון יתיה תטרון למעבד לא תוספון עלוהי ולא תמנעון מניה: פגמיע מא אחמרכם
בה אחפטוה ואעמלו בה לא תזידו עליה ולא תנקצו מנה:
כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת: ארי יקום בינך נביא או חליב

חלמא

חלמא ויתין לך את או מופתא׃ ואן קאם פימא בינכם מדעי נבוה או חאלם חלם פאעטאכם
איה או ברהאנא׃ ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים
אשר לא ידעתם ונעבדם׃ וייתי אתא ומופתא דמליל עמך למימר נהך בתר טעות עממיא
ונפלחינון׃ פלו אתת אלאיה או אלברהאן ממן קאל לך תעאלבנא אלי מעבודאת אכר מא לם
תערפהא פנעבדהא׃ לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה
יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם׃
לא תקביל לפתגמי נביא ההוא או לחלים חלמא ההוא ארי מנסי יי אלהכון יתכון למידע
האיתיכון רחמין ית יי אלהכון בכל לבכון ובכל נפשכון׃ פלא תקבל מן דלך מדעי אלנבוה או
אלחאלם פאן אללה רבכם ממתחנכם ליטהר הל אנתם מחבוה מכלצין בכל קלובכם ונפוסכם׃
אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו
ובו תדבקון׃ בתר פלחנא דיי אלהכון תהכון ויתיה תדחלון וית פקודוהי תטרון ולמימריה
תקבלון וקדמוהי תפלחון ולדחלתיה תתקרבון׃ כל תבע אללה רבכם תסירו ואיאה פארהבו
ווציאיאה פאחפטו וקולה פאקבלו ואיאה פאעבדו ובטאעתה פאלזמוהא׃ והנביא ההוא או
חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים
והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע
מקרבך׃ ונביא ההוא או חלים חלמא ההוא יתקטיל ארי מליל סטיא על יי
אלהכון דאפיק יתכון מארעא דמצרים ודפרקך מבית עבדותא לאטעיותך מן
אורחא דפקדך יי אלהך למהך בה ותפלי עביד דביש מבינך׃ ודלך אלמדעי נבוה או
אלחלם פיקתל למא תקול אלמחאל עלי אללה רבכם אלמכרגכם מן בלד מצר אלפאדיכם
מן אלעבודיה לידחו עך ען אלטריק אלדי אמרך אללה רבך אן תסיר פיה פאנף אהל אלשר מן וסטך׃
כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או
רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה
ואבתיך׃ ארי ימלכינך אחוך בר אמך או ברך או ברתך או אתת קימך או חברך דכנפשך
בסתרא למימר נהך ונפלח לטעות עממיא דלא ידעתא את ואבהתך׃ ואן אגואך אכוך
אבן אמך או אבנך או אבנתך או אמראתך חרמתך או צדיקך אלדי הו כנפסך פי סר
קאילא תעאל נעבד מעבודאת אכר מא לם תערפהא אנת ואבאיך׃ מאלהי העמים אשר
סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ׃ מטעות עממיא
דבסחרניכון דקריבין לך או דרחיקין מנך מסיפי ארעא ועד סיפי ארעא׃ מן מעבודאת אלאמם
אלדין חואליכם אלאקרבין אליך או אלבעידין מנך מן טרף אלארץ אלי טרפהא׃ לא תאבה לו ולא
תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו׃ לא תיבי ליה ולא תקביל מניה
ולא תחוס עינך עלוהי ולא תרחים ולא תכסי עלוהי׃ פלא תשא דלך ולא תקבל מנה ולא
תשפק עליה ולא תסתר עליה׃ כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם
באחרנה׃ ארי מקטל תקטליניה ידך תהי ביה בקדמיתא למקטליה ויד כל עמא

בסתריתא׃ כל אקתלה קתלא וידך אול מן תקע עליה לקתלה ויד באיר אלקום אכרא׃ וסקלתו
באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃
ותרגמיניה באבניא וימות ארי בעא לאטעיותך מדחלתא דיי אלהך דאפקך מארעא דמצרים
מבית עבדותא׃ פתרגמוה בחגארה חתי ימות למא קצד אן יבעדך ען אללה רבך אלמכרגך
מן בלד מצר מן בית אלעבודיה׃ וכל ישראל ישמעו ויראון ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע
הזה בקרבך׃ וכל ישראל ישמעון וידחלון ולא יוספון למעבד כפתגמא בישא הדין בינך׃
סאיר אלקום יסמעון ויכאפון ולא יעאודון אן יצנעון מתל הדא אלאמר אלרדי פיכם׃
כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר׃ ארי תשמע בחדא
מקרויך דיי אלהך יהיב לך למיתב תמן למימר׃ פאן סמעת ען בעץ קראך אלתי אללה רבך
מעטיכהא אן תסכן פיהא קול קאיל׃ יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את ישבי
עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם׃ נפקו גברין בני רשעא
מבינך ואטעיאו ית יתבי קרתהון למימר נהך ונפלח לטעות עממיא דלא ידעתון׃ אן
קד כרג קום כפאר פאצלו אהל קריתהם קאילין תעאלו נעבד מעבודאת אכרי מא לם
תערפוהא׃ ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת
בקרבך׃ ותתבע ותבדוק ותשאיל טבא והא קושטא כיון פתגמא אתעבידת תועיבתא
הדא בינך׃ פאלתמס דלך ואסתברה וכשף ענה נעמא פאן כאן אלאמר חקא תאבתא וקד
עמלת הדה אלכריהה פיכם׃ הכה תכה את ישבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה
ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב׃ ממחא תמחי ית יתבי קרתא ההיא לפתגם
דחרב גמר יתה וית כל דבה וית בעירה לפתגם דחרב׃ פאקתל קתלא אהל תלך אלקריה
בחד אלסיף ואתלפהא וגמיע מא פיהא חתי בהאימהא בחד אלסיף׃ ואת כל שללה ת
קבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך
והיתה תל עולם לא תבנה עוד׃ וית כל עדאה תכנוש לגו פתאה ותוקיד בנורא ית
קרתא וית כל עדאה גמירא קדם יי אלהך ותהי תל חרב לעלם לא תתבני עוד׃ וגמיע סלבהא
אגמעה אלי וסט רחבתהא ואחרק באלנאר תלך אלקריה וגמיע סלבהא גמלה ללה רבך
ותכון תלא אלי אלדהר לא תבנא אבדא׃ ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה
מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך׃ ולא ידבק בידך מדעם
מן חרמא בדיל דיתוב יי מתקוף רוגזיה ויתין לך רחמין וי(ח)רחם עלך ויסגינך כמא דקיים
לאבהתך׃ ולא ילתזק בידך שי מן אלמחלום לכי ירגע אללה לך מן שדה גצבה ויעטיך רחמה
ויראחמך ויכתרך כמא קסם לאבאיך׃ כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו
אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך׃ ארי תקביל למימרא דיי אלהך
למטר ית כל פקודוהי דאנא מפקיד לך יומא דין למעבד דכשר קדם יי אלהך׃ אד תקבל אמר
אללה רבך ותחפץ ותעמל בגמיע וצאיאה ורסומה אלתי אמרך בהא אליום ותצנע אלמסתקים ענדה׃

ד בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין
עיניכם למת: בנין אתון קדם יי אלהכון לא תתהממון ולא תשוון מרט בין עיניכון על מית:
ואנתם אוליא אללה רבכם כדלכן פלא תתואבו ולא תגעלו נתפא בין עיונכם עלי אמוא
תכם: כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים
אשר על פני האדמה: ארי עם קדיש את קדם יי אלהך ובך אתרעי יי למהוי ליה לעם חביב
מכל עממיא דעל אפי ארעא: לאנך שעב מקדס ללה רבך ואכתארך אן תכון לה אמה
כאצה מן גמיע אלאמם אלתי עלי וגה אלארץ: לא תאכל כל תועבה
לא תיכול כל דמרחק: ולא תאכל כל מכרוה: זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה
כשבים ושה עזים: דא בעירא דתיכלון תורין אמרין דרחלין וגדי דעזין: הדא מא
תאכלו מן אלבהאים אלבקר ואלצאן ואלמאעז: איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר:
אילא וטביא ויחמורא ויעלא ורימא ותורבלא וזריצא: אלאיל ואלצבי ואליחמור ואלועל
ואלארוי ואלתיתל ואלזראפה: וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת
גרה בבהמה אתה תאכלו: וכל בעירא דסדיקא פרסתא ומטלפן טלפין תרתין פרסתא
מסקא פשרא בבעירא יתה תיכלון: וכל בהימה מטלפה בצלף ומפלקה תפליקא
אלאפא ומצעדה אגתראר מן אלבהאים פכלוהא: אך את זה לא תאכלו ממעלי
הגרה וממפריסי הפרסה השסועה את הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה
גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם: ברם ית דין לא תיכלון ממסקי פשרא
וממסדיקי פרסתא מטלפיא טלפיא ית גמלא וית ארנבא וית טפזא ארי מסקי פשרא
אנון ופרסתהון לא סדיקא מסאבין אנון לכון: כלא הדה אלאשיא פלא תאכלוהא
מן אלמצעדי אגתראר וגיר מטלפה באלאטלאף מפרקה אלגמל ואלארנב ואלובר פאנהא
מצעדה אגתראר וגיר מטלפה בטלף והי מחרמה עליכם: ואת החזיר כי מפריס
פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו: וית
חזירא ארי סדיק פרסתא הוא ולא פשר מסאב הוא לכון מבסרהון לא תיכלון ובנבי
לתהון לא תקרבון: ואלכנזיר פאנה מטלף ולא יגתר והו מחרם עליכם לא תאכלו מן לחו
מהא ולא תדנו בשי מן נבאילהא ללא תנגסכם:
את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו: ית דין תיכלון
מכל דבמיא כל דליה ציצין וקלפין תיכלון: והדא מא תאכלון מן גמיע מא פי אלמא כל מא לה אגנחה
ופלוס פכלוה: וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם: וכל דלית ליה ציצין
וקלפין לא תיכלון מסאב הוא לכון: וכל מא ליס לה אגנחה ופלוס פלא תאכלוה פהו רגס לכם:
כל צפור טהרה תאכלו: כל צפר דכי תיכלון: וכל טאיר טאהר
פכלוה: וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה: ודין דלא תיכלון מנהון נשרא ועז
ועזיא: והדה אלאשיא פלא תאכלוהא מן אלטאיר אלנסר ואלעקאב ואלענקא: והראה ואת האיה

והדיה

הדיה למינה: ובת כנפא וטרפיתא ודיתא לזנה: ושגארה ושערא ושחרא באצנאפהא: ואת
הערב למינו: וית כל עורבא לזניה: ונמיע שגראביב לאצנאפהא: ואת בת היענה ואת התחמס
ואת השחף ואת הנץ למינהו: וית בת נעמיתא וציצא וציפר שחפא ונצא לזנוהי: ושנעאמה
וכטאף ושסאף ושבאז באצנאפה: את הכוס ואת הינשוף והתנשמת: וקדיא וקפופא ובותא:
ובום ושבאשק ושאהן: והקאת ואת הרחמה ואת השלך: וקתא וירקריקא ושלינונא:
וקוק ושרכס ושזמב: והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף: וחוריתא ואבו לזנה
ונגר טורא ועטליפא: ושצקר ושבבנה באצנאפהא ושהדהד ושכפאש: וכל שרץ העוף
טמא הוא לכם לא יאכלו: וכל רחשא דעופא מסאב הוא לכון לא יתאכלון: ונמיע דבב ש'
טאיר שריהו מרדס עליכם לא תאכלוה: כל עוף טהור תאכלו: כל עופא דכי תיכלון: וכל
מאהו טאהר פכלוה: לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר
לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: לא תיכלון כל נבילא
לתותב ערל דבקרוך תתנינה וייכלנה או תזבנינה לבר עממין ארי עם קדיש את קדם יי
אלהך לא תיכלון בסר בחלב: ולא תאכלון שייא מן נבאיל כלא עטהא ללגריב אלדי פי
מחאלך פיאכלהא או תביעהא לאגנבי לאנך שעב מקדס לללה רבך ולא תטבך לחמא גדי בלבן:
עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה: ה
עסרא תעסר ית כל עללת זרעך דיפיק חקלא שנא שנא: ועשר תעשירא גמיע גלה
זרעך מא תכבתה אלצחרי סנה סנה: ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן
שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את
יהוה אלהיך כל הימים: ותיכול קדם יי אלהך באתרא דיתרעי לאשראה שכינתיה תמן
מעסר עבורך חמרך ומשחך ובכורי תורך ועאנך בדיל דתילף למדחל קדם יי אלהך כל
יומיא: ותכל בין ידי אללה רבך פי אלמוצע אלדי יכתארה ליסכן נורה פיה עשור בררך ועצירך
ודהנך ובכור בקרך וגנמך לכי תתעלם כיף תעבדה טול אלזמאן: וכי ירבה ממך הדרך
כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם
כי יברכך יהוה אלהיך: וארי יסגי מנך אורחא ארי לא תיכול למטליה ארי יתרחק מנך
אתרא דיתרעי יי אלהך לאשראה שכינתיה תמן ארי יברכינך יי אלהך: פאן טאל עליך
אלטריק ולם תטיק אן תחמלהא ובעד ענך אלמוצע אלדי יכתארה אללה רבך אן יגעל נורה
פיה ובארך לך מע דלך: ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך בו: ותתין בכספא ותצור כספא בידך ותהך לאתרא דיתרעי יי אלהך
ביה: פבעה בתמן וצרה בידך ואמץ אלי אלמוצע אלדי יכתארה אללה רבך: ונתתה הכסף
בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן וביין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת
שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך: ותתין כספא בכל דתתרעי נפשך בתורי ובענא
ובחמר חדת ועתיק ובכל דתשאלנך נפשך ותיכול תמן קדם יי אלהך ותחדי את ואנש ביתך:

ואצרפה

ואצרפה פי גמיע מא תשתהי נפסך מן בקר וגנם וכמר ונביד וגמיע מא תחבה נ
וכלה הנאך בין ידי אללה רבך ואפרח אנת ואל ביתך׃ וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לֹא תַעַזְבֶנּוּ
כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ׃ וליואה דבקרוך לא תרחקיניה ארי לית ליה חולק ואחסנא
עמך׃ ואללוי אלדי פי קראך פלא תתרכה אד ליס לה נציב ונחלה מעך׃ מִקְצֵה
שָׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת כָּל מַעְשַׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַהִוא וְהִנַּחְתָּ בִּשְׁעָרֶיךָ׃ מסוף תלת
שנין תפיק ית כל מעשר עללתך בשתא ההיא ותצנע בקרוך׃ ופי כל ג סנין תכרג גמ
עשור גלאתך פי תלך אלסנה ותצעה פי מחלך׃ וּבָא הַלֵּוִי כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ וְהַגֵּר
וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְאָכְלוּ וְשָׂבֵעוּ לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֵׂה
יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃ וייתי ליואה ארי לית ליה חולק ואחסנא עמך וגיורא ויתמא וארמלתא
דבקרוך וייכלון ויסבעון בדיל דיברכינך יי אלהך בכל עובדי ידך דתעביד׃ פיאתי אללוי אד
ליס לה נציב ונחלה מעך ואלגריב ואליתים ואלארמלה אלדין פי מחלך פיאכלון וישבעון לכי
יבארך לך אללה רבך פי גמיע צנעא תצנעה׃
מִקֵּץ שֶׁבַע שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה׃ מסוף שבע שנין תעביד שמטתא׃ ופ ז
כל ז סנין אצנע תסביבא׃ וְזֶה דְּבַר הַשְּׁמִטָּה שָׁמוֹט כָּל בַּעַל מַשֵּׁה יָדוֹ אֲשֶׁר יַשֶּׁה בְּרֵעֵהוּ
לֹא יִגֹּשׂ אֶת רֵעֵהוּ וְאֶת אָחִיו כִּי קָרָא שְׁמִטָּה לַיהוָה׃ ודין פתגם שמטתא דישמיט כל גבר
מרי רשו דירשי בחבריה לא יתבע מן חבריה ומן אחוהי ארי קרא שמטתא קדם יי׃ והדא
שרח אלתסביב אן יסיב כל די נסיה ידה מן מא יכסי צאחבה פלא יקתצי צאחבה ולא אכאה
אד קד סמאהא תסייב ללה׃ אֶת הַנָּכְרִי תִּגֹּשׂ וַאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ אֶת אָחִיךָ תַּשְׁמֵט יָדֶךָ׃
מן בר עממין תתבע ודיהי לך עם אחוך תשמיט ידך׃ אמא אלגריב פגאיז אן תקתצי
ואמא מא כאן לך עלי אכיך פסייב ידך ענה׃ אֶפֶס כִּי לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֶבְיוֹן כִּי בָרֵךְ יְבָרֶכְךָ
יְהוָה בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ׃ להוד ארי לא יהי בך מסכינא ארי ברכא יברכינך
יי בארעא דיי אלהך יהיב לך אחסנא למירתה׃ ויקינא אנה לא יכון פיך מסכין מן מא
יבארך לך אללה פי אלבלד אלדי יעטיכאה נחלה תחוזהא׃ רַק אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ להוד אם קבלא
תקביל למימרא דיי אלהך למיטר למעבד ית כל תפקידתא הדא דאנא מפקיד לך יומא דין
מא דמת תסמיע ותקבל אמר אללה רבך ותחפץ ותעמל בגמיע הדה אלשריעה אלתי אמרך
בהא אליום׃ כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְהַעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט וּמָשַׁלְתָּ
בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשֹׁלוּ׃ ארי יי אלהך בּרכך כמא דמליל לך ותוזיף לעממין סגיאין ואת
לא תזיף ותשלוט בעממין סגיאין ובך לא ישלטון׃ כמא אן אללה רבך קד בארך לך
כמא ועדך פתקרץ אממא כתירה ואנת פלא תקתרץ מנהם ותתסלט עלי כתירין מנהם
ותתסלט עלי כתירין מנהם ועליך לא יתסלטון׃
כִּי יִהְיֶה בְךָ אֶבְיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן
לָךְ לֹא תְאַמֵּץ אֶת לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת יָדְךָ מֵאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן׃ ארי יהי בך מסכינא חד מאחך

קה

בחדא מקרוך בארעך די יי אלהך יהיב לך לא תתקיף ית ליבך ולא תקפוץ ית ידך מאחוך
מסכינא׃ פאן כאן פיך מסכין ברגל או מחנה מן בעץ אכותך פי בעץ מחאלך מן בלדך אלדי
אללה רבך מעטיך פלא תקס קלבך ולא תקבץ ידך ענה׃ כי פתח תפתח את ידך לו והעבט
תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו׃ ארי מפתח תפתח ית ידך ליה ואוזפא תוזפיניה כ
מסת חוסרניה דחסיר ליה׃ בל אפתח ידך לה פתחא ושועה תעויצא מקדאר מא יעוזה׃
השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך
באחיך האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא׃ אסתמר לך דלמא יהי פתגם
עם ליבך ברשע למימר קריבת שתא שביעתא שתא דשמטתא ותבאש עינך באחוך
מסכינא ולא תתין ליה ויקרי עלך קדם יי ויהי בך חובא׃ ואחדר אן יכון פי קלבך קול גהל פתקול
קד קרבת אלסנה אלז סנה אלתסייב פתשח עיניך באכיך אלמסכין פלא תעטיה שיא פידעו עליך
אללה פתחל עליך עקובה׃ נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה י
יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך׃ מתן תתין ליה ולא יבאש ליבך במתנך
ליה ארי בדיל פתגמא הדין יברכינך יי אלהך בכל עובדך ובכל אושטות ידך׃ בל אעטה
עטאא ולא תשח בה נפסך עליה פי אעמאלך וגמיע מא תמד אליה ידך׃ כי לא יחדל אביון
מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך׃
ארי לא יפסוק מסכינא מגו ארעא על כין אנא מפקיד לך למימר מפתח תפתח ית ידך
לאחוך לעניך ולמסכינך בארעך׃ פעלי מא קלת לך אנה ליס יעדם פי אלבלאד מסכין
לדלך אנא אמרך אליום באן תפתח ידך לאכיך צעיפך ומסכינך פי בלדך׃
כי ימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית
תשלחנו חפשי מעמך׃ ארי יזדבן לך אחוך בר ישראל או בת ישראל ויפלחינך שית שנין
ובשתא שביעיתא תפטריניה בר חורין מעמך׃ ואן אבתאע לך אכוך אלעבראני או
אכתך אלעבראניה פיכדמך ו סנין ופי אלז אטלקה מן ענדך חרא׃ וכי תשלחנו חפשי
מעמך לא תשלחנו ריקם׃ וארי תפטריניה בר חורין מעמך לא תפטריניה ריקן׃ ואדא
אטלקתה כדאך פלא תטלקה פארגא׃ העניק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך
אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו׃ אפרשא תפריש ליה מענך ומאדרך וממעצרתך
דברכך יי אלהך תתין ליה׃ כל צלה בצלה מן גנמך ובידרך ומעצרך וחסב מא ירזקך
אללה רבך פאעטה׃ וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי
מצוך את הדבר הזה היום׃ ותדכר ארי עבדא הויתא בארעא דמצרים ופרקך יי אלהך על
כן אנא מפקיד לך ית פתגמא הדין יומא דין׃ ואדכר אנך כנת עבדא פי בלד מצר ופכך
אללה רבך פלדלך אנא אמרך בהדא אלאמר אליום׃ והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך
כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך׃ ויהי ארי יימר לך לא אפוק מעמך ארי ריחמך
וית אנש ביתך ארי טב ליה עמך׃ פאן קאל לך לא אכרג מן ענדך לאנה אחבך ואחב

מנזלך

מכזלך אד ﭏאצלחלה ﭏמקים מעך: ולקחת את המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך
עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן: ותסב ית מרצעא ותתין באדניה ובדשא ויהי
לך עבד פלח לעלם ואף לאמתך תעביד כין: פכד ﭏמיסאם ותצעה פי אדנה ענד
באבך פיכון לך עבד ﭏדהר ואמתך איצא פעלהא כדאך: לא יקשה בעיניך בשלחך
אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים וברכך יהוה אלהיך בכל
אשר תעשה: לא יקשי בעינך במפטרך יתיה בר חורין מעמך ארי על חד תרין
באגר אגירא פלחך שית שנין ויברכינך יי אלהך בכל דתעביד: ולא יצעב עליך
אטלאקך לה חרא מן ענדך פאנה יגוז אן יכון קד כדמך צעף מא יסאוי אגר
אגיר פיבארך לך ﭏלה רבך פי גמיע מא תצנעה:

כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך
לא תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור צאנך: כל בוכרא דיתיליד בתורך ובענך
דכרין תקדיש קדם יי אלהך לא תפלח בבכרא דתורך ולא תגוז בוכרא דענך: וכל
בכר יולד ●לך פי גנמך ובקרך דכור פלזמה ﭏתקדיס ללה רבך לא תפלח בבכר
מן בקרך ולא תגז ﭏבכר מן גנמך: לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום
אשר יבחר יהוה אתה וביתך: קדם יי אלהך תיכלינה שנא בשנא באתרא דיתרעי
יי את ואנש ביתך: כל כלה בין ידי ﭏלה רבך סנה בסנה פי ﭏמוצע ﭏדי יכתארה
אנת ואהלך: וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך:
וארי יהי ביה מומא חגיר או עויר כל מום ביש לא תכסינה קדם יי אלהך: פאן כאן
פיה עיב מן זמן או עמא או סאיר ﭏעיוב ﭏפאסדה פלא תדבחה ללה רבך:
בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל: בקרוך תיכלינה מסאבא
ודכיא כחדא כבסר טביא ואילא: וגאיז אן תאכלה פי מחאלך ואן יאכלה איצא
ﭏטאהר וﭏנגס כמא יאכלאן לחם ﭏצבי וﭏאיל: רק את דמו לא תאכל על הארץ
תשפכנו כמים: לחוד ית דמיה לא תיכול על ארעא תישדיניה כמיא: מאכלא
דמה פלא תאכלה וצבה עלי ﭏארץ כﭏמא:

שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב
הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה: טר ית ירחא דאביבא ותעביד פסחא קדם יי
אלהך ארי בירחא דאביבא אפקך יי אלהך ממצרים ועבד לך נסין בליליא: ואחפץ
שהר ﭏפריך אן תצנע פיה פסחא ללה רבך כמא אטלקך פיה ללה רבך מן מצר לילא
וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם: ותכוס
פסחא קדם יי אלהך מן בני ענא ונכסת קודשיא מן תורי באתרא דיתרעי יי לאשראה שכינתיה
תמן: ואדבח ﭏפסח ללה רבך מן ﭏגנם ומעה מן ﭏבקר פי ﭏמוצע ﭏדי יכתארה ﭏלה ליחל
נורה פיה: לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת
מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך: לא תיכול עלוהי

חמיע שבעה יומין תיכול עלוהי פטירא לחים עני ארי בבהילו נפקתא מארעא דמצ
ריםׄ דתדכר ית יום מפקך מארעא דמצרים כל יומי חייך׃ ולא תאכל מעה כמירא בל כל מדה
ז' איאם פטירא מן טעאם שקיף לאנך כרגת מן מצר בחפז ואדכר יום כרוגך מן מצר טול
זמאנך׃ ולא יראה לך שאור בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב
ביום הראשון לבקר׃ ולא יתחזי לך חמיר בכל תחומך שבעא יומין ולא יבית מן בסרא דתכוס
ברמשא ביומא קדמאה לצפרא׃ ולא ירא לך כמיר פי גמיע תכמך ז' איאם ולא יבית מן ש'
והם שדי תדבחה פי עשי ש' שנדאה יום שאול׃ לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך
אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ לית לך רשו למיכס ית פסחא בחדא מן קרויך דיי' אלהך
יהיב לך׃ ולא יגוז לך אן תדבח שפסח פי בעץ מחאלך שדי שלה רבך מעטיך׃ כי אם אל
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש
מועד צאתך ממצרים׃ אלהין באתרא דיתרעי יי' אלהך לאשראה שכינתיה תמן תכוס
ית פסחא ברמשא כמיעל שמשא זמן מפקך ממצרים׃ שא פי שמוצע שדי יכתארה
שלה רבך ליחל נורה הנאך תדבח שפסח עשי שמסא קבל מגיב שמס ולשך פי פעל
כרוגך מן מצר׃ ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת
לאהליך׃ ותבשיל ותיכול באתרא דיתרעי יי' אלהך ביה ותתפני בצפרא ותהך למשכנך׃
ואנצגה וכלה פי שאך שמוצע שדי יכתארה שלה תם זל בשגדאה ואמץ ש' מנזלך׃
ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה׃
שיתא יומין תיכול פטירא וביומא שביעאה כניש קדם יי' אלהך לא תעביד עבידא׃ וכל נגוה
שפטיר ז' איאם ופי שיום שז' מכתא פי קדם שלה רבך ולא תצנע פיה צנאעה׃

שבעה שבעת תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעות
שבעה שבועין תמני לך משירוית מגלא בחצד עומרא דארמותא תשרי למימני שבעה
שבועין׃ ואחץ סבע אסאביע מן וקת אבתדי וצע שמנגל פי שסנבל אבתדי בהא׃
ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך יהוה
אלהיך׃ ותעביד חגא דשבועיא קדם יי' אלהך מכסת נדבת ידך דתתין כמא דיברכינך יי'
אלהך׃ ואצנע חג אסאביע ללה רבך עלי מקדאר מא תנדיך ומא תתברע בה כמא
יזקך שלה רבך׃ ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר
בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לשכן שמו שם׃ ותחדי קדם יי' אלהך את וברך וברתך ועבדך ואמתך וליואה דבקרויך וגיורא
ויתמא וארמלתא דביניך באתרא דיתרעי יי' אלהך לאשראה שכינתיה תמן׃ ואפרח בין
ידי שלה רבך אנת ואבנך ואבנתך ועבדך ואמתך ושלוי שדי פי מחאלך ושגריב ושיתים
ושארמלה׃

ואלארמלה אלדי פימא בינכם פי אלמוצ׳ע אלדי יכתארה אללה רבך ליחל נורה פיה׃
וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה׃ ותדכר ארי עבדא
הויתא במצרים ותטר ותעביד ית קימיא האלין׃ ואדכר אנך כנת עבדא פי בלד מצר
ואחפט הדה אלרסום ואעמל בהא׃ חג הסכת תעשה
לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך׃ חגא דמטליא תעביד לך שבעא יומין
במכנשך מאדרך וממעצרתך׃ ואצנע חג אלמטאל ז איאם ענד גמעך גלתך מן
בידרך ומעצרך׃ ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום
והאלמנה אשר בשעריך׃ ותחדי בחגך את ובנך וברתך ועבדך ואמתך וליואה
וגיורא ויתמא וארמלתא דבקרויך׃ ואפרח פי חגך הלא אנת ואבנך ואבנתך ועבדך
ואמתך ואללוי ואלגריב ואליתים ואלארמלה אלדי פי מחאלך׃ שבעת ימים תחג ליהוה
אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה
ידיך והיית אך שמח׃ שבעא יומין תיחוג קדם יי אלהך באתרא דיתרעי יי ארי יברכינך
יי אלהך בכל עללתך ובכל עובדי ידך ותהי ברם חדי׃ כדאך תחג ז איאם ללה רבך
פי אלמוצ׳ע אלדי יכתארה ליבארך לך פי גמיע גלתך וסאיר מא תמד אליה ידך ותכון
פארחא מחצ׳א׃ שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך
במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני
יהוה ריקם׃ תלת זמנין בשתא יתחזון כל דכורך קדם יי אלהך באתרא דיתרעי בחגא
דפטיריא ובחגא דשבועיא ובחגא דמטליא ולא יתחזון קדם יי ריקנין׃ ג׳ מראר פי
אלסנה יחצ׳ר גמיע רגאלך בין ידי אללה רבך פי אלמוצ׳ע אלדי יכתארה פי חג אלפטיר וחג
אלאסאביע וחג אלמטאל ולא יחצ׳רו בין ידיה פרגא׃ איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך
אשר נתן לך׃ גבר כמתנת ידיה כבירכתא דיי אלהך דיהב לך׃ כל יאתי כל רגל במא
תגוד ידה כברכה אללה רבך אלדי אעטאך׃ קכו פלאיה סימן

שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר
יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק׃ דיינין ופורענין
תמני לך בכל קרוך דיי אלהך יהיב לך לשבטך וידינון ית עמא דין דקשוט׃ ואנצב
לך חכאמא ועלפא פי גמיע מחאלך אלדי יעטיך אללה רבך אסבאטך יחכמו פימא בין אלנאס
בחכם עדל׃ לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים
ויסלף דברי צדיקם׃ לא תצלי דין לא תשתמודע אפין ולא תקביל שחדא ארי שחדא
מעור עיני חכימין ומקלקל פתגמין תריצין׃ לא תמילו אלחכם ולא תחאבו אלוגוה ולא תאכדו
אלרשא לאן אלרשא יעמי עיון אלעלמא ען אלחק ויזייף אלאקואל אלעאדלה׃ צדק צדק תרדף
למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ קשטא קשטא תהי רדיף
בדיל דתיחי ותירת ית ארעא דיי אלהך יהיב לך׃ ואטלב אלחק אלמחץ׳ לכי תחיא

וחחוו

ותחוז אבלד אלדי אלה רבך מעטיך: לא תטע לך אשרה כל
עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך: לא תצוב לך אשירת כל אילן
בסטר מדבחא דיי' אלהך דתעביד לך: ולא תגרס סאריה מן אשגר אי' גאנב מדבח
אלה רבך אלדי תצנעה: ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך: ולא תקים לך
קמא דרחיק יי' אלהך: ולא תנצב לך דכה עלי' מא ישנאה אלה רבך:
לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע
כי תועבת יהוה אלהיך הוא: לא תכוס קדם יי' אלהך תור ואמר דיהי ביה מומא כל מדעם
ביש ארי מרחק קדם יי' אלהך הוא: ולא תדבח לה תורא או שאה מא פיה עיב מן אמור
פאחשה לאנהמא יכרהה אלה רבך:
כי ימצא בקרבך
באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע
בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו: ארי ישתכח בינך בחדא מן קרוך דיי' אלהך יהיב
לך גבר או אתא דיעביד ית דביש קדם יי' אלהך למעבר על קימיה: ואן וגד פימא בי
נכם פי בעץ קראך אלדי אלה רבך מעטיך רגל או אמראה צנע אלשר בין ידי אלה
רבך פתגאוז עהדה: וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא
השמים אשר לא צויתי: ואזל ופלח לטעות עממיא וסגיד להון ולשמשא או לסיהרא
או לכל חילי שמיא דלא פקידית: ומצי פעבד מעבודאת אלאמם וסגד להא או לשמס
או ללקמר או לסאיר נגום אלסמא ממא לם אטלק לה: והגד לך ושמעת ודרשת היטב
והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: ויתחוה לך ותשמע ותתבע את
והא קשטא כיון פתגמא אתעבידת תועיבתא הדא בישראל: פאדא אכברת בדלך
פאסתמעה ותגססה גידא פאן כאן דלך אלאמר חקא תאבתא קד צנעת הדה אלכריהה
פימא בינכם: והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר
הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה וסקלתם באבנים ומתו: ותפיק ית גברא
ההוא או ית אתתא ההיא דעבדו ית פתגמא בישא הדין לקרוך ית גברא או ית אתתא
ותרגמינון באבניא וימותון: פאכרג דלך אלרגל או תלך אלאמראה אלדין צנעא הדא אלאמר
אלדי פימא בינכם אלרגל וחדה או אלאמראה וחדהא וארגמוהמא באלחגארה אלי אן ימותא:
על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד: על מימר תרין
סהדין או תלתא סהדין יתקטיל דחייב קטול לא יתקטיל על מימר סהיד חד: בקול שאהדין
או תלאתה יקתל מן יקתל ולא יקתל בקול שאהד ואחד: יד העדים תהיה בו בראשנה
להמיתו ויד כל העם באחרנה ובערת הרע מקרבך: ידא דסהדיא תהי ביה בקדמיתא
למקטליה וידא דכל עמא בבתריתא ותפלי עביד דביש מבינך: ואידי אלשאהדין תכון
בה אולא לקתלה ואידי סאיר אלנאס אכרא ואנף אהל אלשר מן וסטך:
כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת ב
בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ארי יתכסא מנך פתגמ

לדינא

לדינא בין דם לדם בין דין לדין ובין מכתש סגירו למכתש סגירו פתגמי פלוגת
דינא פלוגת דינא בקרוך ותקום ותסק בקרוך ותקום ותסק לאתרא דיתרעי יי׳ אלהך
ביה: ואדא כפא עליך אמר מן אחכאם בין דם לדם ובין דין ודין ואחכם בלא
בלא ואמור כצומאת פי מחאלך פקם ואצעד אלי אלמוצע אלדי יכתארה אללה רבך:
ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את
דבר המשפט: ותיתי לות כהניא ליואי אולות דיינא דיהי ביומיא האנון ותתבעון
לך ית פתגמא דדינא: ותצר אלי אלאימה אללואיין ואלי אלחאכם אלדי יכון פי דלך אלזמאן
פאסתפהמהם אמר דלך אלחכם פיפתוך בה: ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן
המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך: ותעביד על מימר
פתגמא דיחוון לך מן אתרא ההוא דיתרעי יי׳ ותטר למעבד ככל דילפונך: ואעמל
בחסב אלאמר אלדי יפתוך בה מן דלך אלמוצע אלדי יכתארה אללה ואחפט לתעמל
בגמיע מא ידלוכך: על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה
לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל: על מימר אוריתא דילפונך ועל
דינא דיימרון לך תעביד לא תסטי מן פתגמא דיחוון לך לימינא ולסמאלא: ובחסב
דלאלה אלדי ידלונך ואלחכם אלדי יקולון לך תצנע ולא תזול מן אלאמר אלדי יפתוך ימנה
ויסרה: והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה
אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל: וגברא דיעביד ברשע
בדיל דלא לקבלא מן כהנא דקאים לשמשא תמן קדם יי׳ אלהך או מן דיינא ויתקטיל גברא
ההוא ותפלי עביד דביש מישראל: ואי רגל יסתעמל אלקחה פלא יקבל מן אלאמאם אלמקים
הנאך ליכדם אללה רבך או מן אלחאכם פליקתל דלך אלרגל ואנף אהל אלשר מן אלאסראיל
וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד: וכל עמא ישמעון וידחלון ולא ירשעון עוד
וסאיר אלאם יסמעון ויכאפון ולא יתוקחון איצא: כי תבא אל ג
הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך
ככל הגוים אשר סביבתי: ארי תיעול לארעא דיי׳ אלהך יהיב לך ותירתה ותתיב בה
ותימר אמני עלי מלכא ככל עממיא דבסחרני: ואדא דכלת אלבלד אלדי אללה רבך מעטיך
וחזתאה ואקמת פיה פקלת אנצב לי מלכא כסאיר אלאמם אלדין חולי: שום תשים עליך מלך
אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש
נכרי אשר לא אחיך הוא: מנאה תמני עלך מלכא דיתרעי יי׳ אלהך ביה מגו אחך תמני
עלך מלכא לית לך רשו למנאה עלך גבר נוכראי דלא אחוך הוא: פינבגי אן תנצב לך מלכא
מן יכתארה אללה רבך ואן יכון אלמלך אלדי תנצבה מן בעץ אכותך ולא יגוז לך אן תנצב עליך
רגלא גריבא מא ליס הו אכיך: רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען
הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד: להוד לא יסגי ליה סוסון
ולא יתיב ית עמא למצרים בדיל לאסגאה ליה סוסון ויי׳ אמר לכון לא תוספון למתב בארחא

הדא עוד: לאכן לא יסתכתר מן כ'יל לאיֿרד קוס ז' מצר לאסתכתאר כ'יל וקד קאל לכם לא תעאודו ז' רגועפי ד'לך טריק אבדא: וְלֹא יַרְבֶּה לּוֹ נָשִׁים וְלֹא יָסוּר
לְבָבוֹ וְכֶסֶף וְזָהָב לֹא יַרְבֶּה לּוֹ מְאֹד: וְלָא יַסְגֵּי לֵיהּ נְשִׁין וְלָא יִטְעֵי לִבֵּיהּ וְכַסְפָּא וְדַהֲבָא לָא
יַסְגֵּי לֵיהּ לַחְדָּא: ולא יסתכתר מן נסא לאלא יזול קלבה ומן פצ'ה וד'הב לא יסתכתר
גדא: וְהָיָה כְשִׁבְתּוֹ עַל כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ וְכָתַב לוֹ אֶת מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל סֵפֶר
מִלִּפְנֵי הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם: וִיהֵי כְּמִתְּבֵיהּ עַל כּוּרְסֵי מַלְכוּתֵיהּ וְיִכְתּוֹב לֵיהּ יָת פַּתְשֶׁגֶן אוֹרָיְתָא
הָדָא עַל סִפְרָא מִן קֳדָם כַּהֲנַיָּא לֵוָאֵי: וכמא יגלס עלי כרסי מלכה יסתכתב לה נסכה
הדה תוריה פי ספר מן חצ'ר אימה ולואניין: וְהָיְתָה עִמּוֹ וְקָרָא בוֹ כָּל יְמֵי חַיָּיו לְ
מַעַן יִלְמַד לְיִרְאָה אֶת יְהוָה אֱלֹהָיו לִשְׁמֹר אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְאֶת הַחֻקִּים הָאֵלֶּה
לַעֲשֹׂתָם: וּתְהֵי עִמֵּיהּ וִיהֵי קָרֵי בֵיהּ כָּל יוֹמֵי חַיּוֹהִי בְּדִיל דְּיֵילַף לְמִדְחַל קֳדָם יְיָ אֱלָהֵיהּ לְמִטַּר
יָת כָּל פִּתְגָמֵי אוֹרָיְתָא הָדָא וְיָת קְיָמַיָּא הָאִלֵּין לְמֶעְבְּדְהוֹן: ותכון מעה יקרא פיהא טול מדה
איאם חיותה לכי יתעלם אן יכ'אף אללה רבה ויחפט גמיע כלאם הדה תוריה והדה
רסום ויעמל בהא: לְבִלְתִּי רוּם לְבָבוֹ מֵאֶחָיו וּלְבִלְתִּי סוּר מִן הַמִּצְוָה יָמִין וּשְׂמֹאול לְמַעַן
יַאֲרִיךְ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ הוּא וּבָנָיו בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל: בְּדִיל דְּלָא יִרְם לִבֵּיהּ מֵאֲחוֹהִי וּבְדִיל
דְּלָא יִסְטֵי מִן תַּפְקֵידְתָּא לְיַמִּינָא וְלִסְמָאלָא בְּדִיל דְּיוֹרִיךְ יוֹמִין עַל מַלְכוּתֵיהּ הוּא וּבְנוֹהִי בְּגוֹ
יִשְׂרָאֵל: ללא ירתפע קלבה עלי אכותה ולא יזול מן שריעה ימנה ולא יסרה לכי תטול
איאמה פי מלכה הו ובניה פי מא בין בני אסרל:

לֹא יִהְיֶה לַכֹּהֲנִים ד
הַלְוִיִּם כָּל שֵׁבֶט לֵוִי חֵלֶק וְנַחֲלָה עִם יִשְׂרָאֵל אִשֵּׁי יְהוָה וְנַחֲלָתוֹ יֹאכֵלוּן: לָא יְהֵי לְכַהֲנַיָּא לֵוָאֵי
כָּל שִׁבְטָא דְלֵוִי חוּלָק וְאַחְסָנָא עִם יִשְׂרָאֵל קֻרְבָּנַיָּא דַיְיָ וְאַחְסַנְתֵּיהּ יֵיכְלוּן: ואמא לאיכון ללאימה
ולואניין כלהם סאיר סבט לוי קסם או נחלה מע אסרל פמן קראבין אללה ונחלתה יאכלון:
וְנַחֲלָה לֹא יִהְיֶה לּוֹ בְּקֶרֶב אֶחָיו יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ: וְאַחְסָנָא לָא יְהֵי לֵיהּ בְּגוֹ
אֲחוֹהִי מַתְּנָן דִּיהַב לֵיהּ אִנּוּן אַחְסַנְתֵּיהּ כְּמָא דְּמַלֵּיל לֵיהּ: ונחלה לא תכון לה פימא בין אכותה
אד פראיץ' אללה נחלתה כמא אמר לה בהא:

וְזֶה יִהְיֶה מִשְׁפַּט
הַכֹּהֲנִים מֵאֵת הָעָם מֵאֵת זֹבְחֵי הַזֶּבַח אִם שׁוֹר אִם שֶׂה וְנָתַן לַכֹּהֵן הַזְּרֹעַ וְהַלְּחָיַיִם וְהַקֵּבָה:
וְדֵין יְהֵי דַּחֲזֵי לְכַהֲנַיָּא מִן עַמָּא מִן נָכְסֵי נִכְסָתָא אִם תּוֹר אִם אִמַּר וְיִתֵּן לְכַהֲנָא דְּרָעָא
וְלוֹעָא וְקֵיבְתָּא: והדה יכון רסם אימה עלי קום מן דבאיח לאצחאב אלדבאיח מן בקר
וגנם אן יעטוהם אלדראע ואללחיין ואלאכבה: רֵאשִׁית דְּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וְרֵאשִׁית
גֵּז צֹאנְךָ תִּתֶּן לוֹ: רֵישׁ עֲבוּרָךְ חַמְרָךְ וּמִשְׁחָךְ וְרֵישׁ גֵּיזַת עָנָךְ תִּפְרְשׁ לֵיהּ: ואול ברך ועציר
ודהנך ואול גז גנמך תעטיה: כִּי בוֹ בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִכָּל שְׁבָטֶיךָ לַעֲמֹד לְשָׁרֵת בְּשֵׁם יְהוָה
הוּא וּבָנָיו כָּל הַיָּמִים: אֲרֵי בֵיהּ אִתְרְעִי יְיָ אֱלָהָךְ מִכָּל שִׁבְטָךְ לִמְקָם לְשַׁמָּשָׁא בִּשְׁמָא דַיְיָ
הוּא וּבְנוֹהִי כָּל יוֹמַיָּא: לאן אללה רבך אכתארה מן גמיע אסבאטך ליקום ויכרם באסם אללה הו
ובניה טול אלזמאן:

וְכִי יָבֹא הַלֵּוִי מֵאַחַד שְׁעָרֶיךָ מִכָּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הוּא גָּר שָׁם וּבָא בְּכָל אַוַּת
נַפְשׁוֹ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה: וַאֲרֵי יֵיתֵי לֵוָאָה מֵחֲדָא מִקִּרְוָךְ מִכָּל יִשְׂרָאֵל דְּהוּא דָר תַּמָּן וְיֵיתֵי

בכל רעות נפשיה לאתרא דיתרעי יי׳: ואראה תג׳ אי לוי מן בעץ׳ מחאלך׳ אתי לגמיע׳
אספ׳ אלתי הו מקים בהא פלידכל אי זקת שא אי׳ אלמוצ׳ע אלדי יכתארה אללה: ושרת בשם
יהוה אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני יהוה: וישמיש בשמא דיי׳ אלהיה
ככל אחוהי ליואי דמשמשין תמן קדם יי׳: ויכדם באסם אללה רבה כגמיע אכותה אללואין
אלואקפין תם בין ידי אללה: חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות: חולק כחולק
ייכלון בר ממטרתא דיתה שבתא דכין אתקינו אבהתא: וליקתסמו אנצבה מתסאויה
מאכלא מא את בתה לאבא מן אלאאיב:
כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים
ההם: ארי את עליל לארעא דיי׳ אלהך יהיב לך לא תילף למעבד כתועבת עממיא
האנון: ואעלם אנך ואכל אלבלד אלדי אללה רבך מעטיך פלא תתעלם לתעמל כמסתקד
אולאיך אלאמם: לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש
ומכשף: לא ישתכח בך מעבר בריה וברתיה בנורא קסים קסמין מענן ומנחש וחרש:
לא יוגד פיכם מן ישעל אבנה או אבנתה בנאר וקיאסם קסאמאת ומתפאול ומתטייר
וסאחר: וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים: ורטין רטן ושאיל בבדין
ובזכורו ותבע מן מיתיא: וראקי לקאא וסאיל משעוד או עראף ומתתמס מן אלמותי:
כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש אותם
מפניך: ארי מרחק קדם יי׳ כל עביד אלין ובדיל תועבתא האלין יי׳ אלהך מתריך יתהון
מן קדמך: לאן אללה רבך יכרה כל מן יצנע הדה אלמכארה ובגרירתהא הו קארעהם
מן בין ידיך: תמים תהיה עם יהוה אלהיך: שלים תהי בדחלתא דיי׳ אלהך: כן כן ס
סארגא ללה רבך: כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעוננים ואל קסמים
ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך: ארי עממיא האלין דאת ירית יתהון מן
מעננא ומן קסמיא שמעין ואת לא כין יהב לך יי׳ אלהך: ואן הולאי אלאמם אלדי אנת
קארעהם מן אלמתפאולין ואלאסומיין הם יקבלון ואנת לם יטלק אללה לך רבך מתל
דלך: נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון: נביא מבינך
מאחך כותי יקים לך יי׳ אלהך מניה תקבלון: לכי אי נבי מן בינכם מן בעץ׳ אכותך
מתלי יכצבה לך אללה רבך מנה פאקבלו: ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב
ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא
אראה עוד ולא אמות: ככל דשאילת מן קדם יי׳ אלהך בחורב ביומא דקהלא למימר לא
אוסיף למשמע ית קל מימרא דיי׳ אלהי וית אישתא רבתא הדא לא אחזי עוד ולא אמות:
כגמיע מא אסלת אללה רבך פי גבל חריב פי יום אלגמע וקלת לא אעוד אן אסמע צות אללה רבי ולא
אראה הדה אלנאר אלעצ׳ימה לילא אמות: ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו: ואמר יי׳ לי אתקינו
דמלילו: נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו:
נביא אקים להון מגו אחיהון כותך ואתין פתגמי נבואתי בפומיה וימליל עמהון ית כל דאפקדיניה:
ואני נבי אנצבה להם מן בעץ׳ אכותהם מתלך אלקנה כלאמי פיכאטבהם בגמיע מא אמרה בה: והיה

והאיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: ויהי גברא
דלא יקביל לפתגמי דימליל בשמי מימרי יתבע מניה: אי אנסאן לם יקבל קולי אלדי
יודיה עני פאנא אטאלבה: אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא
צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: ברם נביא דירשע
למללא פתגמא בשמי ית דלא פקידתיה למללא ודימליל בשום טעות עממיא ו
ויתקטיל נביא ההוא: ואי מתנבי תוקח פתוול קולא עני מאלם אמרה אן יקולה
ומן יתנבא למעבודאת אכר פיקתל דלך אלמתנבי: וכי תאמר בלבבך איכה נדע את
הדבר אשר לא דברו יהוה: וארי תימר בליבך איכדין נדע ית פתגמא דלא מלליה יי:
פאן קלת פי נפסך כיף נערף אלקול אלדי לם יקולה אללה: אשר ידבר הנביא בשם יהוה
ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון דברו הנביא לא תגור
ממנו: דימליל נביא בשמא דיי ולא יהי פתגמא ולא יתקיים הוא פתגמא דלא
מלליה יי ברשע מלליה נביא לא תרחלון מניה: פאנה מא יקולה אלמתנבי ען אללה
ולא יגוז דלך אלקול ולא יגב פהו אלקול אלדי לם יקולה אללה ואנמא קאלה אלמתנבי
ען אללה ולא יגוז דלך אלקול ולא יגב פהו אלקול אלדי לם יקולה אללה ואנמא קאלה
אלמתנבי בקחה פלא תחדרה:

כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את
ארצם וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם: ארי ישיצי יי אלהך ית עממיא דיי
אלהך יהיב לך ית ארעהון ותירתנון ותתיב בקרויהון ובבתיהון: ואדא קטע אללה
רבך אלאמם אלדי הו מעטיך בלדהם פורתתהם וסכנת קראהם ומנאזלהם: שלש
ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: תלת קרוין
תפריש לך בגו ארעך דיי אלהך יהיב לך למירתה: אפרז לך ג' קרי פי וסט בלדך
אלדי אללה רבך מעטיך לתחוזה: תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר
ינחילך יהוה אלהיך והיה לנוס שמה כל רצח: תתקין לך אורחא ותתלית ית
תחום ארעך דיחסנך יי אלהך ויהי למערק לתמן כל קטולא: ואצלח טרקהא עלי
תתלית תכם ארצך אלדי יכחלך אללה רבך פתכון מעדה ליהרב אליהא כל קאתל: וזה
דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו
מתמל שלשם: ודין פתגם קטולא דיערוק לתמן ויתקיים דיקטול ית חבריה בלא מדעיה
והוא לא סני ליה מאתמלי ומדקמוהי: והדא סבב אלקאתל אלדי יהרב אליהא פיחיא מן יקתל
צאחבה בלא מערפה והו גיר שאני לה מן אמס ומא קבלה: ואשר יבא את רעהו ביער
לחטב עצים ונדחה ידו בגרזן לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת
הוא ינוס אל אחת הערים האלה וחי: ודייעול עם חבריה בחורשא למקץ אעין ותתמריג
ידיה בברזלא למקץ אעא וישתליף ברזלא מן אעא וישכח ית חבריה וימות הוא יערוק
לחדא מן קרויא האלין ויתקיים: ולדלך כמן ידכל מע צאחבה אלי אלשערא ליקטע

חטובא פתמיל יה בלחדיד ליקטע לעוד אן יכבל לחדיד מן לעוד פיציב צאחבה
פימות והו יהרב אלי ואחדה מן הדה אלקרא פיחיא: פן ירדף גאל הדם אחרי הרצח
כי יחם לבבו והשיגו כי ירבה הדרך והכהו נפש ולו אין משפט מות כי לא שנא הוא
לו מתמול שלשום: דלמא ירדוף גאיל דמא בתר קטולא ארי ייחם ליביה וידבקניה
ארי יסגי אורחא ויקטלניה נפש וליה לית חובת דין דקטול ארי לא סני הוא ליה
מאתמלי ומדקמוהי: כלא יכלב ולי אלדם אלקאתל ממא יחמא קלבה פילחקה לכתרה
אלטריק פיקתלה וליס עליה חכם קאתל אד ליס הו שאני לה מן אמס ומא קבלה: על כן
אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך: על כין אנא מפקיד לך למימר תלת קרוין
תפריש לך: פלדלך אנא אמרך אלזוס כאן תפרז לך תלאת קרי: ואם ירחיב יהוה אלהיך
את גבלך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך: ואם
יפתי יי אלהך ית תחומך כמא דקיים לאבהתך ויתין לך ית כל ארעא דמליל למיתן
לאבהתך: ואן אוסע אללה רבך תכמך כמא קסם לאבאיך פאעטאך גמיע אלבלאד
אלדי קסם באן יעטיה לאבאיך: כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי
מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד שלש
ערים על השלש האלה: ארי תטר ית כל תפקידתא הדא למעבדה דאנא מפקיד
לך יומא דין למרחם ית יי אלהך ולמהך באורחן דתקנן קדמוהי כל יומיא ותוסיף לך עוד
תלת קרוין על תלת אלין: ודלך אדא תחפט גמיע הדה אלשריעה ותעמל בהא כאן תחבב
אללה רבך ותסיר פי טרקה טול אלזמאן פזד ג קרי אכר עלי הדה אלג: ולא ישפך דם נקי
בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים: ולא ישתפיך דם זכי בגו
ארעך דיי אלהך יהיב לך אחסנא ויהי עלך חובת דין דקטול: ולא יספך דם ברי פי בלדך
אלדי אללה רבך מעטיך נחלה פיכון עליך דמא: וכי יהיה איש שנא
לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האל: וארי יהי גבר סני
לחבריה ויכמן ליה ויקום עלוהי ויקטלניה נפש וימות ויערוק לחדא מן קרויא האלין: ואן
כאן רגלא שאני לצאחבה פכמן לה וקאם עליה חתי צרבה מקתולא פמאת תם הרב אלי
ואחדה מן אלקרי: ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו ביד גאל הדם ומת: וישלחון סבי
קרתיה וידברון יתיה מתמן וימסרון יתיה ביד גאיל דמא וימות: פליבעת שיוך קריתה ואכדוה
מן תם ויסלמוה אלי ולי אלדם חתי יקתל: לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל וטוב
לך: לא תחוס עינך עלוהי ותפלי אשדי דם זכי מישראל וייטב לך: לא תשפק עליה בל אנף
קאתלי אלברי מן בין אלאסר׳ יכאר לך:
לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: לא תשני תחומא דחברך דתחימו קדמאי באחסנתך דתחסין
בארעא דיי אלהך יהיב לך למירתה: ולא תזיג תכם צאחבך אלדין תכמוה אלאולין בנחלתך
אלתי תנחלהא פי אלבלד אלדי אללה רבך מעטיך לתחוזה: לא יקום עד אחד
באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שני עדים או על פי שלשה עדים

יָקוּם דָּבָר: לא יקום סהיד חד בגבר לכל עוין ולכל חובין בכל חטא דיחטי על מימר תלתא י״ט
תרין סהדין או על מימר תלתא סהדין יתקיים פתגמא: ולא יקום שאהד ואחד עלי אנסאן פי
שי מן ד׳נב וכ׳טאיא וג׳נאיאת ד׳י יג׳ניהא בל עלי קול שאהדין או ג׳שהוד יקום אמר:
כִּי־יָקוּם עֵד־חָמָס בְּאִישׁ לַעֲנוֹת בּוֹ סָרָה: ארי יקום סהיד שקר בגבר לאסהדא ביה סטיא:
ואן קאם שאהד צ׳לם עלי אנסאן לישהד עליה במחאל: וְעָמְדוּ שְׁנֵי־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־לָהֶם
הָרִיב לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר יִהְיוּ בַּיָּמִים הָהֵם: ויקומון תרין גברין דלהון
דינא קדם יי קדם כהניא ודיניא דיהון ביומיא האנון: פליקף אלרג׳לאן אלד׳י אלחכומה להמא בין
ידי אללה בין ידי אלאימה ואלחכאם אלד׳י יכונו פי ד׳לך אלזמאן: וְדָרְשׁוּ הַשֹּׁפְטִים הֵיטֵב וְהִנֵּה
עֵד־שֶׁקֶר הָעֵד שֶׁקֶר עָנָה בְאָחִיו: ויתבעון דיניא טות והא סהיד שקרא סהדא שקרא
אסהיד באחוהי: פיתמסו ד׳לך אלחכאם ג׳ידא פאן כאן אלשאהד שאהד זור וקד שהד
בבאטל עלי אכיה: וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ:
ותעבדון ליה כמא דחשיב למעבד לאחוהי ותפלי עביד ביש מבינך: פאצנעו בה מת׳ל
מא הם אן יצנעה באכיה ואנף אהל אלשר מן וסטך: וְהַנִּשְׁאָרִים יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּ וְלֹא־יֹסִפוּ
לַעֲשׂוֹת עוֹד כַּדָּבָר הָרָע הַזֶּה בְּקִרְבֶּךָ: ודישתארון ישמעון וידחלון ולא יוספון למעבד עוד
כפתגמא בישא הדין בינך: ואלבאקין יסמעון ויכ׳אפון ולא יעודו אן יצנעו מת׳ל הד׳א אלאמר
אלרדי פימא בינכם: וְלֹא תָחוֹס עֵינֶךָ נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ עַיִן בְּעַיִן שֵׁן בְּשֵׁן יָד בְּיָד רֶגֶל בְּרָגֶל: ולא
תחוס עינך נפשא חלף נפשא עינא חלף עינא שינא חלף שינא ידא חלף ידא רגלא חלף
רגלא: ולא תשפק פי ד׳לך ג׳זאך נפס בנפס וד׳יה עין בעין וסן בסן ויד ביד ורג׳ל ברג׳ל:

כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֶךָ וְרָאִיתָ סוּס וָרֶכֶב עַם רַב מִמְּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כ
כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: ארי תפוק לאגחא קרבא על בעלי דבבך
ותחזי סוסון ורתכין עם סגי מנך לא תדחל מנהון ארי יי אלהך מימריה בסעדך דאסקך
מארעא דמצרים: ואד׳א כ׳רג׳ת ללחרב עלי אעדאך פראית כ׳ילא ומראכבא קומא
אכת׳ר מנך פלא תכ׳אפהם לאן אללה רבך מעך אלמצעדך מן בלד מצר: וְהָיָה כְּקָרָבְכֶם אֶל־
הַמִּלְחָמָה וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן וְדִבֶּר אֶל־הָעָם: ויהי כמקרבכון לאגחא קרבא ויתקרב כהנא וימליל
עם עמא: ועבד תקדמכם אלי אלחרב פליתקדם אלאמאם ויכ׳אטב אלקום: וְאָמַר אֲלֵהֶם
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קְרֵבִים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֵיכֶם אַל־יֵרַךְ לְבַבְכֶם אַל־תִּירְאוּ וְאַל־
תַּחְפְּזוּ וְאַל־תַּעַרְצוּ מִפְּנֵיהֶם: ויימר להון שמע ישראל אתון מתקרבין יומא דין לאגחא
קרבא על בעלי דבביכון לא יזוע לבבכון לא תדחלון ולא תתבעתון ולא תתברון מן קדמיהון:
ויקול להם אסמעוא יא אל אסראיל אנתם אליום מתקדמין ללחרב עלי אעדאיכם פלא תרק
קלובכם ולא תכ׳אפו ולא תרהבו מנהם ולא תחפזו מנהם: כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַהֹלֵךְ עִמָּכֶם
לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם־אֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם: ארי יי אלהכון דמדבר קדמיכון לאגחא לכון קרב
עם בעלי דבביכון למפרק יתכון: לאן אללה רבכם אלסאיר מעכם יחארב אעדאכם
ויג׳יתכם:

ויגיתכם: ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו
ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו: וימללון סרכיא עם עמא
למימר מן גברא דבנא ביתא חדתא ולא חנכיה יהך ויתוב למימר לביתיה דלמא יתקטיל
בקרבא וגבר אחרן יחנכניה: תם יכלם ערפא קאילין אי רגל בנא ביתא
גדידא ולם ידשנה פלימץ וירגע אלי מנזלה כלא יקתל פי אלחרב וידשנה רגל אכר:
ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישוב לביתו פן ימות במלחמה ואיש א
אחר יחללנו: ומן גברא דנצב כרמא ולא אחליה יהך ויתוב לביתיה דלמא יתקטיל
בקרבא וגבר אחרן יחליניה: ואי רגל גרס כרמא ולא יתבדלה פלימץ וירגע אלי מנ
זלה כלא יקתל פי אלחרב ויתבדלה רגל אכר: ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה
ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: ומן גברא דארס אתתא ולא
נסבה יהך ויתוב לביתיה דלמא יתקטיל בקרבא וגבר אחרן יסבינה: ואי רגל אמלך
באמראה ולם יזפהא פלימץ וירגע אלי מנזלה כלא יקתל פי אלחרב ויזפהא רגל
אכר: ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב
לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו: ויוספון סרכיא למללא עם עמא ויימרון מן
גברא דדחיל ותביר ליבא יהך ויתוב לביתיה ולא יתבר ית ליבא דאחוהי כליביה: תם
יזיד אלערפא פי מכאטבתה אלקום ויקולון אי רגל כאיף רקיק אלקלב פלימץ וירגע אלי
מנזלה ולא ירק קלב אכותה כקלבה: והיה ככלת השטרים לדבר אל העם ופקדו
שרי צבאות בראש העם: ויהי כד ישיצון סרכיא למללא עם עמא וימנון רבני חילא
בריש עמא: פאדא פרגו מן מכאטבת אלקום כדלך יוכלו בהם רוסא אלגיוש:
כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום: ארי תתקרב
לקרתא לאגחא קרבא עלה ותקרי לה מלין דשלם: ואדא תקדמת אלי קריה לתחארב
הא פנאדהא אולא באלסלאם: והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא
בה יהיו לך למס ועבדוך: ויהי אם שלם תעניך ותפתח לך ויהי כל עמא דישתכח בה
יהון לך למסקי מסין ויפלחונך: פאן אגאבתך באלסלאם ופתחת לך פגמיע אלקום אלמוגודין
פיהא יכונו לך רמה ויכרמוך: ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת
עליה: ואם לא תשלים עמך ותעביד עמך קרב ותצור עלה: ואן לם תסלמך בל
חארבתך פחאצרהא: ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי חרב: וימסרינה
יי אלהך בידך ותמחי ית כל דכורהא לפתגם דחרב: פיסלמהא אללה רבך פי ידך פאקתל דכורהא
בחד אלסיף: רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את
שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך: לחוד נשיא וטפלא ובעירא וכל די יהי בקרתא כל
עדאה תבוז לך ותיכול ית עדי סנאך דיהב יי אלהך לך: ואמא אלנסא ואלאטפאל ואלבהאים ו
וגמיע מא פי אלקריה מן סלבהא פאגנמה לנפסך וכל סלב אעדאיך אלדי אתאך אללה רבך: כן
תעשה לכל הערים הרחקת ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה: כין תעביד לכ

קרויא דרחיקין מנך לחדא דלא מקרוי עממיא האלין אנון: כדי אצנע באלקרי
בעידה מנך גדא אלתי ליס הי מן קרי הולאי אלאמם: רק מערי העמים האלה אשר
יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה: להוד מקרוי עממיא האלין דיי אלהך
יהיב לך אחסנא לא תקיים כל נשמא: ואמא מא כאן מן קרי הולאי אלאמם אלדי אללה
רבך מעטיך נחלה פלא תבק מנהם נסמה: כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני
והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך יהוה אלהיך: ארי גמרא תגמרינון חתאי ואמוראי
כנענאי ופרזאי חיואי ויבוסאי כמא דפקדך יי אלהך: בל אתלפהם אתלאפא אלחתיין
ואלאמוריין ואלכנעאניין ואלפרזיין ואלחויין ואליבוסיין כמא אמרך אללה רבך: למען אשר לא
ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם:
בדיל דלא ילפון יתכון למעבד ככל תועבתהון דעבדין לטעותהון ותחובון קדם יי אלהכון:
כילא יעלמוכם אן תצנעו כגמיע מכארההם אלתי צנעוהא למעבודאתהם פתכטו
ללה רבכם:

כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה
לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי ה
אדם עץ השדה לבא מפניך במצור: ארי תצור על קרתא יומין סגיאין לאגחא קרבא
עלה למכבשה לא תחבל ית אילנה לארמא עלוהי ברזלא ארי מניה תיכול ויתיה
לא תקוץ ארי לא כאנשא אילן חקלא למיעל מן קדמך בצירא: ואדא חאצרת
קריה איאמא כתירה לתחארבהם ותפתחהא פלא תפסד שגרהא באן תחדר עליהא
חדיד אד מנה תאכל פלא תקטעה צנא מנך אן שגר אלצחרי כאלנאס אלדי קד
אנתפא מן בין ידיך פי אלחצאר: רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו
תשחית וכרת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה: להוד
אילן דתדע ארי לא אילן דמיכל הוא יתיה תחבל ותקוץ ותבני כרקומין על קרתא
דהיא עבדא עמך קרב עד דתכבשה: לכן אי שגר עלמתאה אנה ליס כמטעם פאפסדה
ואקטעה ואבן אלאת אלחצאר עלי אלקריה אלתי תחארבך אלי אן תהדהא:

כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה
לא נודע מי הכהו: ארי ישתכח קטילא בארעא דיי אלהך יהיב לך למירתה רמי בחקלא
לא ידיע מן קטליה: ואן וגד קתיל פי אלבלד אלדי אללה רבך מעטיך לתחוזה מטרוח פי אל
צחרי לם יערף מן קתלה: ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל הערים אשר סביבת החלל:
ויפקון סביך ודייניך וימשחון לקרויא דבסחרנות קטילא: פליכרג שיוכך
וחכאמך וימסחו אלי אלקרי אלתי חואלי אלקתיל: והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני
העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל: ויהי קרתא דקריב
לקטילא וידברון סבי קרתא ההיא עגלת תורין דלא אתפלח בה דלא נגדת בניר: פאית
קריה כאנת אקרב אליה פליאכד אהלהא עגלה מן בקר מא לם תפלח ולא תמד בניר:

והורידו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע
וערפו שם את העגלה בנחל: ויחתון סבי קרתא ההיא ית עגלתא לנחל ביר דלא יתפלח
ביה ולא יזדרע ויקפון תמן ית עגלתא בנחלא: ויחדרו הא אלי ואד עצב מא לם יפלח ולם
יזרע ויזקפוה אפיה: ונגשו הכהנים בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם
יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע: ויתקרבון כהניא בני לוי ארי בהון אתרעי יי׳ אלהך
לשמשותיה ולברכא בשמא דיי׳ ועל מימרהון יהי כל דין וכל מכתש סגירו: תם יתקדם
בעץ אלאימה בני לוי לאן אללה רבך אכתארהם ליכדמוה ויבארכו באסמה ועלי
קולהם יפצל כל כצומה וכל בלא: וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו
את ידיהם על העגלה הערופה בנחל: וכל סבי קרתא ההיא דקריבין לקטילא יסחון
ית ידיהון על עגלתא דנקיפא בנחלא: פאדא גסל גמיע שיוך תלך אלקריה אלקריבה
מן אלקתיל אידיהם עלי אלעגלה אלמקפאה פי אלואד: וענו ואמרו ידינו לא שפכה
את הדם הזה ועינינו לא ראו: ויתיבון ויימרון ידנא לא אשדא ית דמא הדין ועיננא
לא חזאה: פאבתדו וקאלו אידינא לם תספך הדא אלדם ועיוננא לם תרא דלך: כפר
לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם:
כהניא יימרון כפר לעמך ישראל דפרקתא יי׳ ולא תתין חובת דם זכי בגו עמך ישראל
ויתכפר להון על דמא: תכו להם וקאלו להם פאגפר לקומך אסר׳ אלדין פככתהם ולם
תדע עליהם עקובה תואכי פידם ברי פיגפר להם מא תואכנו פי דלך אלדם: ואתה תבער הדם
הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה: ואת תפלי אשדי דם זכי מבינך ארי תעביד דתקין
קדם יי׳: ואנת פאנך קאתלי אלברי מן בינכם פאנך תצנע אלמסתקים ענד אללה: צ״ז פסוקים סימן עוזריה

כי תצא למלחמה על איביך ונתנו יהוה אלהיך בידך
ושבית שביו: ארי תפוק לאגחא קרבא על בעלי דבבך וימסרנון יי׳ אלהך בידך ותשבי שביהון
ואדא כרגת לתחארב עלי אעדאיך פאסלמהם אללה רבך פי ידך פסבית סביהם: וראית בשביה
אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה: ותחזי בשביא אתתא שפירת ריו ותתרעי בה
ותסבה לך לאנתו: וראית פי אלסבי אמראה חסנה אלחליה פשעפת בהא פאתכרתהא לך
זוגה: והבאתה אל תוך ביתך וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה: ותעילינה לגו ביתך
ותגלח ית רישה ותרבי ית טופרהא: כאן תדכלהא אלי וסט מנזלך ותחלק ראסהא ותרבי
אטפארהא: והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת
אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה: ותעדי ית כסות שביה
מנה ותתיב בביתך ותבכי ית אבוהא וית אמה ירח יומין ובתר כן תיעול לותה ותבעלינה
ותהי לך לאנתו: ותכזע תיאב סביהא ענהא ותקים כראך פי מנזלך ותבכי עלי והא ואביהא
ואמהא שהרא תם בעד דלך תדכל אליהא פתבן בהא ותכון לך זוגה: והיה אם לא חפצת בה
ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה: ויהי אם לא תתרעי

נה ותפטרנה לנפשה וזבנא לא תזבנינה בכספא לא תתגר בה חלף דעניתה: פאן לם
תריד הא בעד דלך פאטלקהא חרה לנפסהא וביעא לא תביעהא בתמן ולא תסתרקהא בעד מא אתיתהא:

כי תהיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו
לו בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכר לשניאה: ארי יהוין לגבר תרתין נשין חדא
רחומתא וחדא סנואתא וילידן ליה בנין רחומתא וסנואתא ויהי ברא בוכרא לסניאתא:
אן כאן זוגתאן לרגל ואחד אחדהמא מחבובה ואלאכרי משניה פולדא לה אולאדא וכאן
אבן אלבכר ללמשניה מנהמא: והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר
את בן האהובה על פני בן השנואה הבכר: ויהי ביומא דיחסין לבנוהי ית דיהי ליה לית ליה
רשו לבכרא ית בר רחומתא על אפי בר סנואתא בכרא: פפי יום ינחל בניה מא יכון לה פלא
יגוז לה אן יפצל אבן אלמחבובה עלי אבן אלמשניה אלבכר: כי את הבכר בן השנואה יכיר
לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אנו לו משפט הבכורה: ארי ית בכרא
בר סנואתא יפריש למיתן ליה תרין חולקין בכל די ישתכח ליה ארי הוא ריש תוקפיה ליה
חזיא בכירותא: בל יגב עליה אן יעקד אלנאס באלבכר אבן אלמשניה ליעטא סהמין מן גמיע
מא יוגד לה אד הו אול כילה ולה חכם אלבכוריה:

כי יהיה לאיש בן
סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם: ארי יהי
לגבר בר סטי ומרוד ליתוהי מקביל למימר אבוהי ולמימר אמיה ומלפין יתיה ולא מקביל
מנהון: ואן כאן לרגל אבן זאיל מכאלף ליס יקבל אמר אביה ואמה ויודבאנה ולס יקבל
מנהמא: ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער מקמו: ויחדון
ביה אבוהי ואמיה ויפקון יתיה לקדם סבי קרתיה ולתרע בית דין אתריה: פליקבץ עליה
אביה ואמה ויכרגאנה אלי שיוך קריתה ואלי באב חאכם מוצעה: ואמרו אל זקני עירו בננו
זה סורר ומרה איננו שמע בקלנו זולל וסבא: ויימרון לסבי קרתיה ברנא דין סטי ומרוד
ליתוהי מקביל למימרנא זליל בסר וסבי חמר: פיקולא להם אבננא הדא זאיל מכאלף ליס
יקבל אמרנא והו מסרף ומפרט פי אלחראם: ורגמהו כל אנשי עירו באבנים ומת
ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו: וירגמוניה כל אנשי קרתיה באבניא וימות
ותפלי עביד דביש מבינך וכל ישראל ישמעון וידחלון: פירגמוה גמיע שיוך קריתה באלחג
רה חתי ימות ואנף אהל אלשר מן בינכם וגמיע אלאסר יסמעון ויכאפון: וכי
יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אתו על עץ: וארי יהי בגבר חובת דין דקט
ויתקטיל ותצלבון יתיה על צליבא: ואדא וגבת עלי אנסאן כטייה חכמהא אלקתל פקתל
פאצלבה עלי כשבה: לא תלין נבלתו על העץ כי קבר תקברנו ביום ההוא כי קללת
אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: לא תבית נבילתיה
על צליבא ארי מקבר תקברניה ביומא ההוא ארי על דחב קדם יי אצטליב ולא תסאיב ית ארעך די
אלהך יהיב לך אחסנא: לא תבית גתתה עליה בל אחפנה דפנא פי דלך אליום אד אלמצלב למא א

לא
אפתרא עלי אלה ולאתכבס כדאך בלדך אלדי אלה רבך מעטיך נחלה:
תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך:
לא תחזי ית תורא דאחוך או ית אמריה דטען ותתכביש מנהון אתבא תתיבנון לאחוך:
ולא תרא תור אכיך או שאתה צאלין פתתגאפל ענהמא בל רדהמא עליה רדא: ואם
לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרוש אחיך
אתו והשבתו לו: ואם לא אקריב אחוך לותך ולא ידעת ליה ותכנשיניה לגו ביתך ויהי
עמך עד דיתבע אחוך יתיה ותתיבניה ליה: פאן לם יכן אכיך קריבא מנך אולם תערפה
פצמה לדאך אלי מנזלך יכון ענדך אלי אן ילתמסה אכיך פתרדה עליה: וכן תעשה לחמרו
וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא
תוכל להתעלם: וכין תעביד לחמריה וכין תעביד לכסותיה וכין תעביד לכל אבידתא
דאחוך דתיבד מניה ותשכחנה ליתלך רשו לכסיותה: וכדא פאצנע בחמארה ובתובה
ובסאיר צואל אכיך אלתי תציע מנה פתגדהא לא יחל לך אן תתגאפל:
לא
תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו: לא
תחזי ית חמארא דאחוך או תוריה רמן באורחא ותתכביש מנהון אקמא תקים עמיה:
ולא תרא חמאר אכיך או תורה ואקעין פי טריק ותתגאפל ענהמא בל אקמהמא מעה אקאמה:
לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת
יהוה אלהיך כל עשה אלה: לא יהי תקון זין דגבר על אתא ולא יתקן גבר בתקוני אתא
ארי מרחק קדם יי אלהך כל עביד אלין: ולא תכון אלת ארגאל עלי אלנסא ולא ילבס ארגאל זי
אלנסא לאן אלה רבך יכרה כל מן צנע דלך: כי יקרא קן צפור
לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על האפרחים או
על הביצים לא תקח האם על הבנים: ארי תערע קנא דצפרא קדמך באורחא בכל
אילן או על ארעא אפרוחין או ביעין ואמא רביעא על אפרוחין או על ביעין לא
תיסב אמא על בניא: ואדא ואפית וכרא מן טאיר קדאמך פי טריק או פי שגרה
עלי אלארץ פראכא או ביצא ואלאם ראבצה עליהם פלא תאכד אלאם מעהם: שלח
תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים: שלחא תשלח
ית אמא וית בניא תסב לך בדיל דייטב לך ותוריך יומין: בל אטלק אלאם אטלקא
ואלאבנין לנפסך לכי יכאר לך ותטול איאמך:
כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך ב
כי יפל הנפל ממנו: ארי תבני בית חדתא ותעביד תיקא לאגרך ולא תשוי חובת קטול
בביתך ארי יפול דנפיל מניה: ואדא בנית ביתא גדידא פמנזלך פאצנע דראבזין
עלי סטחך ולא תגעל גרדא פי מנזלך ללא יסקט מנה מן יסקט: לא תזרע כרמך כלאים
פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם: לא תזרע כרמך מן כועין כלא
לא תזרע כרמך עירובין דלמא תסתאב דמעת זרעא דתזרע ועללת כרמא:

תחלם

תחלס עליך כלאפה אלזרע אלדי תזרעהא מע גלה אלכרס: קטו
לא תחרש בשור ובחמור יחדו: לא תרדי בתורא ובחמרא כחדא: ולא
תעמד אלתור ואלחמאר גמיעא: לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו: לא תלבש
שעטניזא עמר וכיתן מחובר כחדא: ולא תלבס תובא מכתלטא מן צוף וכתאן גמיעא:
גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה:
כרספדין תעביד לך על ארבע כנפי כסותך דתתכסי בה: ואצנע לך גדאילא פי ארבע
אטראף אזארך אלתי תתגטא בה: כי יקח איש אשה ובא
אליה ושנאה: ארי יסב גבר אתתא וייעול לותה ויסנינה: ואן תזוג רגל באמראה
ודכל אליהא תם שנאהא: ושם לה עלילת דברים והוצא עליה שם רע ואמר את
האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים: וישוי לה תסקופי מ
מלין ויפיק עלה שום ביש ויימר ית אתתא הדא נסיבית ועלית לותה ולא אשכחית
לה בתולין: פגעל להא עללא מן אלכלאם ואכרג עליהא אסמא רדיא פקאל אני —
תזוגת בהדה אלאמראה פדכית מנהא ולם אגד להא בראה: ולקח אבי הנער ואמה
והוציאו את בתולי הנער אל זקני העיר השערה: ויסב אבוהא דעולימתא ואמה
ויפקון ית בתולי עולימתא לקדם סבי קרתא לתרע בית דין אתרא: תם אכד אבוהא
ואמהא אלבראה פאכרגוהא אלי שיוך אלקריה אלי באב אלאחכם: ואמר אבי הנער אל
הזקנים את בתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה: ויימר אבוהא דעולימתא לסביא ית
ברתי יהבית לגברא הדין לאתו וסנה: פקאל אביהא ללשיוך אני זוגת אבנתי להדא
אלרגל פשנאהא: והנה הוא שם עלילת דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי
בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר: והא הוא שוי תסקופי מלין למימר לא אשכחית לברתך
בתולין ואלין בתולי ברתי ויפרסון שושפא קדם סבי קרתא: והו דא קד געל להא עללא מן
אלכלאם פקאל לם אגד להא בראה והדא בראתהא ובסטו אלמנדיל אזמקאמה בין אידיהם:
ולקחו זקני העיר ההוא את האיש ויסרו אתו: ויידברון סבי קרתא ההיא ית גברא וילקון ויקבון
יתיה: פיאכדו שיוך אלקריה אלרגל ויודבוה: וענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה ד
כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו: ויגבון
מניה מאה סלעין דכסף ויתנון לאבוהא דעולימתא ארי אפיק שום ביש על בתולתא
בת ישראל וליה תהי לאנתו לית ליה רשו למפטרה כל יומוהי: ויגרמוה מאיה דרהם
וידפעוהא אלי אבי אלגאריה למא אכרג אסמא רדיא עלי בכר מן אל אסל ותכון לה
זוגה ולא יגוז לה טלאקהא טול עמרה: ואם אמת היה הדבר
הזה לא נמצאו בתולים לנער: ואם קשטא הוה פתגמא הדין לא אשתכחו בתולין
לעולימתא:

לעולימתא: ואן כאן אלאמר חקא ולם תוגד לגאריה בכארה: והוציאו את הנער
אל פתח בית אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה נבלה בישראל
לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך: ויפקון ית עולימתא לתרע בית אבוהא ויְרגמ
נה אנשי קרתה באבניא ותמות ארי עבדת קלנא בישראל לזנאה בית אבוהא ו
ותפלי עביד דביש מבינך: פאכ̇רג̇והא אלי באב בית אביהא וירג̇מוהא גמיע אהל
קריתהא בחג̇ארה אלי אן תמות למא צנעת כפאחשה פי אלאסר פפחשת מחצנה פי
ג׳ בית אביהא ואנף אהל אלשר מן בינכם: כי ימצא איש שכב עם
אשה בעלת בעל ומתו גם שניהם האיש השכב עם האשה והאשה ובערת הרע
מישראל: ארי ישתכח גבר שכיב עם אתתא אתת גבר ויתקטלון אף תרויהון
גברא דשכיב עם אתתא ואתתא ותפלי עביד דביש מישראל: ואן וג̇ד רג̇ל
מצאג̇ע אמראה דאת בעל פליקתלא גמיעא אלרג̇ל אלמצאג̇ע להא והי ואנף אלשר
מן אלאסר: כי יהיה נער בתולה מארשה לאיש ומצאה איש
בעיר ושכב עמה: ארי תהי עולימתא בתולתא מארסא לגבר וישכחינה גבר בקרתא
וישכוב עמה: ואדא כאנת גאריה בכר ממלכה לרג̇ל פוג̇דהא רג̇ל אכ̇ר פי אלקריה
פצאג̇עהא: והוצאתם את שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם אתם באבנים
ומתו את הנער על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על דבר אשר ענה את
אשת רעהו ובערת הרע מקרבך: ותפקון ית תרויהון לתרע קרתא ההיא ותרגמון
יתהון באבניא וימותון ית עולימתא על עיסק דלא צוחת בקרתא וית גברא על
עיסק דעני ית אתת חבריה ותפלי עביד דביש מבינך: פאכ̇רג̇והמא גמיעא אלי באב
תלך אלקריה וארג̇מוהמא בחג̇ארה חתי ימותא אמא אלג̇אריה בסבב מא לם תסתגית
והי פי אלקריה ואמא אלרג̇ל בסבב מא אתי זוג̇ה צאחבה ואנף אהל אלשר מן בינכם:
ואם בשדה ימצא האיש את הנער המארשה והחזיק נערה
בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו: ואם בחקלא ישכח ג
גברא ית עולימתא דמארסא ויתקיף בה גברא וישכוב עמה ויתקטיל גברא דשכיב
עמה בלחודוהי: ואן וג̇ד רג̇ל אלג̇אריה אלממלכה פי אלצחרי פאמסכהא וצאג̇עהא
פליקתל דלך אלרג̇ל אלמצאג̇עהא וחדה: ולנער לא תעשה דבר אין לנער חטא מות כי
כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה: ולעולימתא לא תעביד מדעם לית לעולי
חובת דין דקטול ארי כמא דיקום גברא על חבריה ויקטליניה נפש כין פתגמא הדין: ולא תצנע
בהא שיא אד ליס כטייה תוג̇ב אלקתל ואנמא מתל אמרהא הדא כמן יקום עלי צאחבה
פיצרעה פיפיתה נפסה: כי בשדה מצאה צעקה הנער המארשה ואין מושיע לה: ארי
בחקלא אשכחה צוחת עולימתא דמארסא ולית דפריק לה: ואד וג̇דהא פי אלצחרי פימכן אן
תכון קד צרכת פלם יכון להא מגית:
ד׳ כי ימצא איש נער בתולה אשר לא ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו:

ארי ישכח גבר עולימתא בתולתא דלא מארסא ויחדינה וישכוב עמה וישתכחון:
ואר וגד רגל גאריה נכר מא לס תמלך פעבטהא וצאגעהא פודרא: ונתן האיש
השכב עמה לאבי הנער חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה לא יוכל שלחה
כל ימיו: ויתין גברא דשכיב עמה לאבוהא דעולימתא חמשין סלעין דכסף וליה תהי
לאתו חלף דענה ליתליה רשו למפטרה כל יומוהי: פש יעט דשך ארתלל אביהא כמסין
והמא ותכון לה זונה כרל מא אתאהא ולא יבוז לה טלאקהא טול עמרה:
לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו: לא יסב גבר ית איתת
אבוהי ולא יגלי כנפא דאבוהי: ולא יתזוג רגל זוגה אביה ולא יכשף כנף אביה:
לא יבא פצוע דכה וכרות שפכה בקהל יהוה: לא ידכי דפסיק ודמחבל למיעל ב
בקהלא דיי: ולא ידכל מפרוג אכצי ומקטוע שאחליל פי גוק שלה:
לא יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה: לא ידכי ממזירא
מיעל בקהלא דיי: אף דרא עשיראה לא ידכי ליה למיעל בקהלא דיי: לא ידכל שזכיס פי גוך
שלה חתי שגיל שעאשר מנה לא ידכל פי גוק שלה:
לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה
עד עולם: לא ידכון עמונאי ומואבאי למיעל בקהלא דיי: אף דרא עסיראה לא ידכון להון
למיעל בקהלא דיי עד עלמא: ולא ידכל עמוני ומואבי פי גוק שלה חתי שגיל שעאשר
מנה לא ידכל פי גוק שלה פ שי׳ שאבד: על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך
בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים לקללך:
על עיסק דלא ערעו יתכון בלחמא ובמיא באורחא במפקכון ממצרים ודאגר עלך ית
בלעם בר בעור מפתור ארם דעל פרת ללטותך: בבבכמא לס תלקוכם בשכבד ושמא
פי שטריק פי כרוכבס מן מצר ולמא אפתאגר עליך בלעם אבן בעור מן פתור ארם נ
נהרים לילטנך: ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את
הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך: ולא אבא יי אלהך דקבלא מן בלעם והפך יי אלהך
ית לוטין לברכן ארי רחמך יי אלהך: ולס ישא שלה רבך אן יקבל מן בלעם בל קלב
כרד שלה שלענה ברכה למא אחבך: לא תדרש שלמם וטבתם כל ימיך לעלם: לא תתבע
שלמהון וטבתהון כל יומך לעלם: פלא תותמס סלאמהם וכירהם טול זמאנך אבוא:
לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר היית
בארצו: לא תרחיק אדומאה ארי אחוך הוא לא תרחיק מצראה ארי דייר הויתא
בארעיה: ולא תכרה שארמי פאנה אכוך ולא תכרה שמצרי פאנך בנת גריבא פי בלדה:
בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה: בנין דיתילדון להון דרא
תליתאה ידכי להון למיעל בקהלא דיי: ושגיל שתשת מן שבנין שדין יולדון להם ידכלין
פי גוק שלה:
כי תצא מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע: ה

ארי תפוק משריתא על בעלי דבבך ותסתמר מכל מדעם ביש: ואדא כנת
פי עסכר עלי אעדאיך פאחתרס פעלא מן כל אמר קביח לה: כי יהיה בך איש אשר
לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה: ארי יהי
בך גבר דלא יהי דכי מקרי ליליא ויפוק למברא למשריתא לא ייעול לגו משריתא:
ואן כאן פיכם רגל ליס בטאהר מן עארץ' אלליל פליכרג' אלי כארג מן דלך אלעסכר מן
חית לא ידכל אלי וסטה: והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך
המחנה: ויהי למפני רמשא יסחי במיא וכמיעל שמשא ייעול לגו משריתא:
פאדא כאן ענד אתגאה אלליל ירחץ' במא וענד מגיב אלשמס ידכל אליה: ויד
תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ: ואתר מתקן יהי לך מברא למשרית
ותפוק תמן לברא: וליכון לך מכאן כארג דלך אלעסכר תבול הנאך כארגא מנה:
ויתד תהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוץ וחפרתה בה ושבת וכסית את צאתך:
וספתא תהי לך על זינך ויהי במתבך בברא ותחפר בה ותתוב ותכסי ית מפקתך:
ויד לך ותד מע סלאחך פאדא תברזת כארגא מנה פאחפר בה ועד פגטו דלך
אלרגיע: כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחניך להצילך ולתת איביך לפניך והיה
מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך: ארי יי אלהך שכינתיה
מהלכא בגו משריתך לשיזבותך ולממסר סנאך קדמך ותהי משריתך קדיש
ולא יתחזי בך עבירת פתגם ויתוב מימריה מלאוטבא לך: לאן אללה רבך נורה סאכן
פי וסט עסכרך ליכלצך ויסלם אעדאיך בין ידיך פיכון עסכרך מקדסא ולא
יכון פיך אמרא קביחא פיכצרף ענך:
לא תסגיר עבד אל אדניו אשר ינצל אליך מעם אדניו: לא תמסר
עבד עממין ליד רבוניה דישתיזב לוותך מן קדם רבוניה: לא תסלם עבדא למולא
יתכלץ אליך מן סידה כל תומנה: עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד
שעריך בטוב לו לא תוננו: עמך יתיב ביניכון באתר דיתרעי בחדא מן קרויך בד ייטב
ליה לא תונניה: ואיגלס ענדך פימא בינך פי אלמוצ'ע אלדי יכתארה פי אחד מחאלך פי
אלצלחה ולא תצטהדה:
לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל: לא תהי
אתתא מבנת ישראל לגבר עבד ולא יסב גברא מבני ישראל אתא אמא: ולא תכון מן ב
בנת אסראיל ממתעה ולא מן בני אסראיל ממתע: לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה
יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם שניהם: לא תעיל אגר זניתא וחלופי כלבא
לבית מקדשא דיי אלהך לכל נדר ארי מרחק קדם יי אלהך אף תרויהון: ולא תדכל שיא מן
אגר אלזואני ואתמאן אלכלאב אלי בית אללה רבך פי נדר לאן אללה רבך יכרההמא גמיעא
לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך כל דבר אשר ישך:
לא תרבי לאחוך רבית כסף רבית עבור רבית כל מדעם דמתרבי: ולא תעאין אכוך עינא
ודאהם ולא עינה טעאם ולא כל אמר יעאין: לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען

יברכך

יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידך על הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה׃ לבר
עממין תרבי ולאחוך לא תרבי בדיל דיברכינך יי אלהך בכל אושטות ידך על ארעא
דאת עליל לתמן למירתה׃ כל ללגריב תעאיבה ואכיך לא תעאיבה לכי יבארך לך אללה
רבך פי גמיע ממד ידך פי אלבלד אלדי אנת דאכל אליה לתחוזה׃
כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו יהוה
אלהיך מעמך והיה בך חטא׃ ארי תדר נדר קדם יי אלהך לא תאחר לשלמותיה ארי מתבע
יתבעניה יי אלהך מנך ויהי בך חובא׃ ואדא נדרת ללה רבך נדרא פלא תוכר ופאה לאן
אללה רבך יטאלבך בה מטאלבה פתחל בך עקובה׃ וכי תחדל לנדר לא יהיה בך חטא׃ וארי
תתמנע מלמדר לא יהי בך חובא׃ מא לז אנתהית אולא ען אלנדר לם תחל בך עקובה׃
מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיך׃ אפקות
ספותך תטר ותעביד כמא דנדרת קדם יי אלהך נדבתא דמלילתא בפומך׃ לאן מא לפטת מן
שפתיך אחפצה ואעמל בה כמא נדרת ללה רבך מתברעא כמא קלתה בפאך׃ כי
תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כליך לא תתן׃ ארי תתגר בכרמא
דחברך ותיכול ענבין כנפשך שבעך ולמנך לא תתין׃ ואדא אסתוגרת פי כרם צאחבך
פכל מן אלענב שהותך שבעך ולא תגעל מנה שיא פי אניתך׃ כי תבא
בקמת רעך וקטפת מלילת בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך׃ ארי תתגר בקמתא דחברך
ותקטוף מלילן בידך ומגלא לא תרים על קמתא דחברך׃ ואדא אסתוגרת פי סנבל
צאחבך פאקטף מא תפרכה בידך ולא תחרך אלמנגל עלי סנבל צאחבך לנפסך׃ כי
יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה
ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו׃ ארי יסב גבר אתתא ויבעלינה ויהי אם לא
תשכח רחמין בעינוהי ארי אשכח בה עבירת פתגם ויכתוב לה גט פטורין ויתין בידה
ויפטרינה מביתיה׃ ואדא תזוג רגל אמראה ומלכהא תם אנהא לם תגד חטוה ענדה
אד וגד עליהא אמרא קביחא פליכתב להא כתאב קטעה וידפעה אליהא ויטלקהא מנה׃
ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר׃ ותפוק מביתיה ותהך ותהי לגבר אחרן׃ פאן כ
רגת מן מנזלה ומצת פצארת לרגל אכר׃ ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת
ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה׃ ויסנינה
גברא בתראה ויכתוב לה גט פטורין ויתין בידה ויפטרינה מביתיה או ארי ימות גברא
בתראה דנסבה ליה לאנתו׃ פשנאהא אלרגל אלאכר וכתב להא כתאב קטעה ודפעה אליהא
וטלקהא מנה או מאת אלרגל אלאכר אלדי אתכדהא לה זוגה׃ לא יוכל בעלה הראשון
אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה הוא לפני
יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה׃ לית ליה רשו לבעלה
קדמאה דפטרה למתב למסבה למהוי ליה לאנתו בתר דאסתאבת ארי מרחקא היא
קדם יי ולא תחייב ית ארעא דיי אלהך יהיב לך אחסנא׃ פלא יחל לבעלהא אלאול אלדי טלקהא

ליעיד

ליגיר ויתזווג בהא אתכון לה חנה כער מא סלבהא נירה פהי כריהה בין ידי אללה פלא
תזקע כטא עלי בלדך אלדי אללה רבך מעטיך נחלה׃ כי יקח
איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה
אחת ושמח את אשתו אשר לקח׃ ארי יסב גבר אתתא חדתא לא יפוק בחילא ולא
יעבר עלוהי לכל פתגם פני יהי לביתיה שתא חדא ויחדי ית אתתיה דנסיב׃ ואדא
תזווג רגל אמראה גדידה פלא יכרג פי גייש ולא ימר בה שי מן אמורה בל יכון פא־
רגא לביתה סנה ואחדה יפרח זוגתה אלתי אתכדהא׃ לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא
חבל׃ לא יסב משכונא ריחיא ורכבא ארי בהון מתעביד מזון לכל נפש׃ ולא יסתרהן אחד
ארחא אספלא או אעליא פאנה אנמא יסתרהן קות אנפס׃
כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו־
ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך׃ ארי ישתכח גבר גניב נפשא מאחוהי מבני
ישראל ויתגר ביה ויזבניניה ויתקטיל גנבא ההוא ותפלי עביד דביש מבינך׃ ואן
וגד אנסאן קד סרק נפסא מן אכותה בני אסראיל פאסתכדמהא או באעהא פאקתל דלך
אלסארק ואנף אהל אלשר מן בינכם׃ השמר בנגע
הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתם
תשמרו לעשות׃ אסתמר במכתש סגירו למטר לחדא ולמעבד ככל דילפון יתכון
כהניא ליואי כמא דפקידתנון תטרון למעבד׃ ותחרז מן בלא אלברץ ואחפט רסמה
גדא ואעמל פיה בכמא יפתוכם אלאימה ואללאויין כמא אמרתהם׃ זכור את אשר
עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים׃ הוי דכיר ית דעבד יי׳ אלהך
למרים באורחא במפקכון ממצרים׃ ואדכר מא צנע אללה רבך במרים
מתלה פי כרוגכם מן מצר׃ כי תשה ברעך
משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו׃ ארי תרשי בחברך רשות
מדעם לא תיעול לביתיה למסב משכוניה׃ ואדא אנסית צאחבך נסיה פלא תדכל
אלי ביתה פתאכד עוצהא׃ בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך
את העבוט החוצה׃ בברא תקום וגברא דאת רשי ביה יפיק לך ית משכונא לברא׃
בל תקום כארגא ואלרגל אלדי אנסיתה הו יכרג אליך אלעוץ אלי כארג׃ ואם איש עני
הוא לא תשכב בעבטו׃ ואם גבר מסכן הוא לא תשכוב במשכוניה׃ ואן כאן רגלא
צעיפא פלא תבית עוצה ענדך׃ השב תשיב לו את העבוט כבוא השמש ושכב
בשלמתו וברכך ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך׃ אתבא תתיב ליה ית משכונא
כמיעל שמשא וישכוב בכסותיה ויברכנך ולך תהי זכו קדם יי׳ אלהך׃ בל רדה אליה
ענד מגיב אלשמס אלי ינאם פיה פידעו לך ותכון לך חסנה בין ידי אללה רבך׃ לא
תעשק שכיר עני ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך׃ לא תעשוק
אגירא עניא ומסכינא מאחך או מגיורך דבארעך בקרוך׃ ולא תגשם אגירא וכאצה

צעיף או מסכין מן אכותך או מן צ׳יפך אלדי פי בלדך פי מחאלך: ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא: ביומיה תתין אגריה ולא תיעול עלוהי שמשא ארי ענייא הוא וליה הוא מסר ית נפשיה ולא יקרי עלך קדם יי ויהי בך חובא: כל ארפעה אגרתה פי יומה מן קבל אן תגיב אלשמס אד הו צעיף ועליהא קד כאטב בנפסה ולא ידעו עליך אלי אללה פתחצל בך עקובה:

לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו: לא ימותון אבהן על פום בנין ובנין לא ימותון על פום אבהן אנש בחוביה ימותון: ולא יקתל אלאבא ען אלבנין ולא אלבנין ען אלאבא בל יקתל כל אמר בכטיתה:

לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה: לא תצלי דין גיור יתם ולא תסב משכונא כסות ארמלא: ולא תמייל חכם גריב או יתים ולא תסתרהן תוב ארמלה: וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה: ותדכר ארי עבדא הוית במצרים ופרקך יי אלהך מתמן על כין אנא מפקיד לך למעבד ית פתגמא הדין: ואדכר אנך כנת עבירא במצר ופכך אללה מן הנאך ולדלך אנא אמרך באן תצנע הדה אלאמור:

כי תקצור קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך: ארי תחצור חצדך בחקלך ותתנשי עומרא בחקלא לא תתוב למסביה לגיורא ליתמא ולארמלתא יהי בדיל דיברכינך יי אלהך בכל עובדי ידך: ואדא חצדת חצאדך פי צ׳יעתך פנסית כפה פי אלצחרי פלא תרגע ואכדהא בל תכון לאלגריב ואליתים ואלארמלה לכי יבארך לך אללה רבך פי גמיע צנאעך:

כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה: ארי תחבוט זיתך לא תפלי בתרך לגיורא [ליתמא] ולארמלתא יהי: ואדא כרטת זיתונך פלא תסתקצי בעד דלך בל יכון לאלגריב ואליתים ואלארמלה: כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה: ארי תקטיף כרמך לא תעליל בתרך לגיורא ליתמא ולארמלתא יהי: ואדא קטפת כרמך פלא תמושה בעד דלך בל יכון לאלגריב ואליתים ואלארמלה: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה: ותדכר ארי עבדא הויתא בארעא דמצרים על כין אנא מפקיד לך למעבד ית פתגמא הדין: ואדכר אנך כנת עבדא פי בלד מצר ופכך אללה ולדלך אנא אמרך באן תצנע הדה אלאמור:

כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע: ארי יהי דין בין גובריא ויתקרבון לדינא וידינונון ויזכון ית זכאה ויחייבון ית חייבא: ואדא וקעת כצומה בין אנאס פאתקדמו אלי דאר אלחכם יחכמו בינהם וליזכו אלזכי ויצלמו אלצאלם: והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר: ויהי אם בר חייב לאלקאה

חייבא זידמיניה דיינא וילקיניה קדמוהי כמסת חובתיה במנין: ואדא אסתחק אעלם
אן יצרב פיבסטה אחתכם וי יצרבה בחצראה כמקדאר כטייתה באחצא: ארבעים יכנו
לא יוסיף פן יוסיף להכתו על אלה מכה רבה ונקלה אחיך לעיניך: ארבעין ילקיניה לא יוסף
דלמא יוסיף לאלקיותיה על אלין מחא רבא ויקל אחוך לעינך: יגלדה ארבעין לא יזיד עליהא
שייא פאן זאד עליהא שייא צארה גלדה עצימה וליהון אכיך בחצרתך: לא תחסום שור
בדישו: לא תיחוד פום תורא בדישיה: לא תכבטם אתור פי דוסה:
כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה
לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה: ארי יתבון אחין כחדא וימות חד מנהון
ובר לית ליה לא תהי אתת מיתנא לברא לגבר אחרן יבמה ייעול עלה ויסבה ליה לאתו
ויבמנה: ואדא אקאם אכואן גמיעא תם מאת אחדהמא וליס לה ולד פלא תכון זוגה
דלך אלמיית לרגל גריב כארג ען אכוה בל סליפהא ידכל אליהא ויתכדהא לה זוגה ויזוגהא
והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל: ויהי בוכרא
דתליד יקום על שמא דאחוהי מיתנא ולא יתמחי שמיה מישראל: ויכון אלבכר אלדי ילדא
אן תלד מנה הו אלדי יקום עלי אסם אכיה אלמיית ללא ינדרס אסמה מן אלאסר׳: ואם לא
יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי
להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי: ואם לא יצבי גברא למסב ית יבמתיה ותסק
יבמתיה לתרע בית דינא לקדם סביא ותימר סריב יבמי לאקמא לאחוהי שמא בישראל
לא אבא ליבמותי: פאן לם ישא דלך אלרגל אן יתזוג סליפתה פלתצעד אלי באב אלחכם
ואלי אלשיוך ותקול קד אבא סליפי אן יקים לאכיה אסמא פי מא אלאסר׳ ולם ישא אן יבני בי
וקראו לו זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה: ויקרון ליה סבי קרתיה
וימללון עמיה ויקום ויימר לא רעינא למסבה: פידעו בה שיוך קריתה ויכלמוה פי דלך פאן
וקף עלי אלקול וקאל אני לם אריד אלתזוג בהא: ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה
נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית
אחיו: ותתקרב יבמתיה לותיה לקדם סביא ותשרי סיניה מעל רגליה ותריק באנפוהי ותתיב
ותימר כדין יתעביד לגברא דלא יבני ית ביתא דאחוהי: ותתקדמת אליה בחצרה אלשיוך וכלעת
נעלה מן רגלה ובצקת בחצרתה ואגאבתה וקאלת כלי יצנע באלרגל אלדי לא יבני בית אכיה:
ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל: ויתקרי שמיה בישראל בית שרי סינא: פיסמא
אסמה פי אלאסר׳ בית מכלוע אלנעל: כי ינצו אנשים יחדו איש
ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את אישו מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה במבשיו: ארי
ינצון גברין כחדא גבר ואחוהי ותתקרב אתת חד לשיזבא ית בעלה מיד מחוהי ותושיט ידהא
ותתקיף בבית בהתתיה: ואן תנאצא רגלאן גמיעא פקרבת אמראה אחדהמא אכיה פתקדמת זוגתה לתכלצה
לבה מן ידה פמדת ידהא ומסכת חיאה: וקצתה את כפה לא תחוס עינך: ותקוץ ית ידהא לא תחוס
עינך: פאקטע ידהא לתכליצה מנהא ולא תשפק עליהא:

לאיהי

קי״ט
לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה וקטנה: לא יהי לך בכיסך מתקל ומתקל רב וזעיר:
ולא יכון לך פי כיסך צנגתין כברא וצגרי: לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה וקטנה:
לא יהי לך בביתך מכילא ומכילא רבתא וזעירא: ולא יכון לך פי ביתך מכיאין כביר וצגיר:
אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען יאריכו ימיך על האדמה
אשר יהוה אלהיך נתן לך: מתקלין שלמין דקשוט יהון לך מכילן שלמין דקשוט יהון
לך בדיל דיורכון יומך על ארעא דיי׳ אלהך יהיב לך: בל צנגאת ואפיאת עאדלאת תכון
לך ואכיא ואפיאה עאדלה תכון לך ליכתטול איאמך פי אלבלד אלדי אללה רבך מעטיך: כי
תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עול: ארי מרחק קדם יי׳ אלהך כל עביד אלין כל עביד
שקר: לאן כריהה אללה רבך כל צאנע הולאי גמיע צאנעי גור:

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים: הוי דכיר ית
דעבד לך עמלק באורחא במפקכון ממצרים: ואדכר מא צנע לך עמלק פי טריק פי
כרוגכם מן מצר: אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא
ירא אלהים: דערעך באורחא וקטיל בך כל דהון מתאחרין בתרך ואת משלהי ולאי ולא
דחיל מן קדם יי׳: אנה ואפאך פי טריק פתטרק מנך גמיע מנדחפין וראך ואנת לגב תעב
ולם יכאף אללה: והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל איביך מסביב בארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח: ויהי
כד יניח יי׳ אלהך לך מכל בעלי דבבך מסחור סחור בארעא דיי׳ אלהך יהיב לך אחסנא
למירתה תמחי ית דכרנה דעמלק מתחות שמיא לא תתנשי: פאדא אראחך אללה רבך מן
גמיע אעדאיך אלדין חולך פי אלבלד אלדי אללה רבך מעטיך נחלה לתחוזה פאמח דכר עמלק
מן תחת אלסמא לא תנס דלך:

קי׳ פסוקים סימן עלי:

והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
וירשתה וישבת בה: ויהי ארי תיעול לארעא דיי׳ אלהך יהיב לך אחסנא ותירתה
ותתיב בה: ואדא דכלת אלי אלבלד אלדי אללה רבך מעטיך נחלה פחזתאה ואקמת פיה: ולקחת
מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא
והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: ותיסב מריש כל איבא
דארעא דתעיל מארעך דיי׳ אלהך יהיב לך ותשוי בסלא ותהך לאתרא דיתרעי יי׳ אלהך
לאשראה שכינתיה תמן: וכד מן אואיל תמר אלארץ אלתי תדכלה מן ריאצך אלתי אללה רבך
מעטיך וצירה פי בכיגה ואמץ בה אלי אלמוצע אלדי יכתארה אללה רבך ליחל נורה פיה:
ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי
אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתינו לתת לנו: ותיתי לות כהנא דיהי ביומיא האנון ותימר ליה
חויתי יומא דין קדם יי׳ אלהך ארי עלית לארעא דקיים יי׳ לאבהתנא למיתן לנא: ותצר בה אלי אלאמאם
אלדי יכון פי דלך אלוקת ותקול לה שכרת אליום אללה רבך אד דכלת אלבלד אלדי יקסם אללה לאבאינא
אן יעטינאה: ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך: ויסב כהנא סלא מן

ידך ויחתניה קדם מדבחא דיי׳ אלהך: ויאכ׳ד אלאמאם תלך אלכניגה מן ידך ויצעהא בין
ידי מדבח אללה רבך: וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר
שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב: ותתיב ותימר קדם יי׳ אלהך לבן ארמאה
בעא לאובדא ית אבא ונחת למצרים ודר תמן בעם זעיר והוה תמן לעם רב תקיף וסגי:
תם אבתדי וקל בין ידי אללה רבך אן לארמי כאד אן יביד אבי פנזל מצרא וסכן תם
ברהט קליל פצאר תם אמה כבירה עטימה כתירה: וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו
עלינו עבדה קשה: ואבאישו לנא מצראי ועניונא ויהבו עלנא פלחנא קשיא: פאסאנא
אלמצריון ועדבונא וגעלו עלינא כדמה צעבה: ונצעק אל יהוה אלהי אבתינו וישמע
יהוה את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו: וצלינא קדם יי׳ אלהא דאבהתנא
וקביל יי׳ צלותנא וגלי קדמוהי עמלנא וליאותנא ודוחקנא: פצרכנא אלי אללה אלאה
אבאינא פסמע צותנא ונצר לצעפנא ושקאנא וצגטנא: ויוצאנו יהוה ממצרים
ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאתות ובמפתים: ואפקנא יי׳ ממצרים ביד
תקיפא ובדרע מרמם ובחזונא רבא ובאתין ובמופתין: פאכרגנא אללה מן מצר ביד
שדידה ודראע ממדודה ותכויף עטים ואיאת ובראהין: ויבאנו אל המקום הזה
ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש: ואיתנא לאתרא הדין ויהב לנא
ית ארעא הדא ארע עבדא חלב ודבש: וגא בנא אלי הדא אלמוצע ואעטאנא הדא אל
בלד בלד יפיץ אללבן ואלעסל: ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה
לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך: וכען הא איתיתי ית
ריש אבכורי ארעא דיהבת לי יי׳ ותחתניה קדם יי׳ אלהך ותסגוד קדם יי׳ אלהך: ואלאן הוא קד
גית באואיל תמר אלארץ אלתי רזקתניהא יארב תם צעה בין ידי אללה רבך ואסגד בין
ידי אללה רבך: ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר
אשר בקרבך: ותחדי בכל טבתא דיהב לך יי׳ ולאנש ביתך את וליואה וגיורא דבינך:
ואפרח בכל כיר אלדי רזקך אללה רבך ואלך אנת ואללוי ואלגריב אלדי פי מחאלך:
ב׳ כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת
המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו: ארי תשיצי
לעשרא ית כל מעשר עללתך בשתא תליתיתא שתא דמעשרא ותתין לליואה לגיורא
ליתמא ולארמלתא וייכלון בקרוך ויסבעון: ואדא פרגת מן תעשיר גמיע עשור גלתך
פי אלסנה אלתאלתה סנה כמאל אלעשור ואדפע דלך אלי אללוי ואלגריב ואליתים ואלארמלה ואכלו מנה
פי מחאלך ושבעו: ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום
ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי: ותימר קדם יי׳ אלהך פליתי
מעשר קדשא מן ביתא ואף יהבתיה לליואה לגיורא ליתמא ולארמלתא ככל תפקידתך
דפקידתני לא עברית מפקודך ולא אתנשיתי: פקל בין ידי אללה רבך קד נפית אלאקדאס מן
ביתי וקד דפעתהא אללוי ואלגריב ואליתים ואלארמלה כגמיע וצאיאך אלתי אוציתני לם אתגאוז
שיא מנהא ולם אנסה: לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו

למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני׃ לא אכלית באבלי מנה ולא
הלפית מנה במסאב ולא יהבית מניה למית קבילית למימרא דיי׳ אלהי עבדית ככל דפקדתני׃
ולא עשר אדי לי לם אכל מנה פי חזני ולם אצרף מנה שיא פי נגס ולא פי חואיג מיית בל
קבלת אמר אלה רבי פיה וצנעת בה כמא אמרתני׃ השקיפה ממעון קדשך מן השמים
וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבתינו
ארץ זבת חלב ודבש׃ אסתכי ממדור קודשך מן שמיא ובריך ית עמך ית ישראל וית
ארעא דיהבת לנא כמא דקיימתא לאבהתנא ארע עבדא חלב ודבש׃ ואטלע מן מוטן
קדסך מן שמא ובארך פי שעבך אסר ופי ארץ אלתי אעטיתנאהא כמא קסמת לאבאינא
אן תכון ארצא תפיץ לבנא ועסלא׃
ג היום הזה יהוה אלהיך
מצוך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אתם בכל לבבך
ובכל נפשך׃ יומא הדין יי׳ אלהך מפקדך למעבד ית קימיא האלין וית דיניא ותטר ותעביר
יתהון בכל לבך ובכל נפשך׃ ואעלם באן אלה רבך יאמרך פי הדא אליום בהדה אלרסום ואל
אחכאם פאחפצהא ואעמל בהא בכל קלבך וכל נפסך׃ את יהוה האמרת היום להיות לך
לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו׃ ית יי׳ חטבת
יומא דין למהוי לך לאלה ולמהך באורחן דתקנן קדמוהי ולמטר קימוהי ופקודוהי ודינוהי
ולקבלא למימריה׃ ואנת כמא ומרת אלה רבך אן יכון לך אלהא ואן תסיר פי טרקה
ותחפץ רסומה ותואיאה ואחכאמה ותקבל אמרה׃ ויהוה האמירך היום להיות לו לעם
סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו׃ ויי׳ חטבך יומא דין למהוי ליה לעם חביב כמא
דמליל לך ולמטר כל פקודוהי׃ וכדאך ומרך אליום לתכון לה אמה כאצה כמא ועדך ואן
תחפץ גמיע וצאיאה׃ ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת
ולהיתך עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר׃ ולמתנך עלאי על כל עממיא דעבד לתשבחא
ולשם ולרבו ולמהוך עם קדיש קדם יי׳ אלהך כמא דמליל׃ ואן יגעלך עאליא עלי סאיר אלאמם
אלדי כלקהם מדיחה ואסמא ופכרא ואן תכון שעב מקדס ללה רבך כמא ועדך׃
ד ויצו משה וזקני ישראל את העם לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה
אתכם היום׃ ופקיד משה וסבי ישראל ית עמא למימר טרו ית כל תפקידתא דאנא מפקיד
יתכון יומא דין׃ תם אמר מוסי ושיוך אל סבט קום קאילין אחפצו גמיע אלוציה אלתי אנא מוציכם
בהא אליום׃ והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
והקמת לך אבנים גדלות ושדת אתם בשיד׃ ויהי ביומא דתעברון ית ירדנא לארעא דיי׳
אלהך יהיב לך ותקים לך אבנין רברבן ותסוד יתהון בסידא׃ פיכון פי יום תעברו אלארדן אלי אלבלד
אלדי אלה רבך מעטיך אנצב לך חגארה עצימה וכלסהא באלגיר׃ וכתבת עליהן את כל
דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת
חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך׃ ותכתוב עליהן ית כל פתגמי אוריתא הדא במעברך
בדיל דתיעול לארעא דיי׳ אלהך יהיב לך ארע עבדא חלב ודבש כמא דמליל יי׳ אלהא דאבהתך
לך׃ ואכתב עליהא גמיע עיון הדה אלתוריה בעד עבורך לכי תפתח אלבלד אלדי אלה רבך מעטיך

כלד יפיץ לבנא ועסלא כמא ועדך אללה אלאה אבאיך: והיה בעברכם תקימו את ה
האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אותם בשיד: ויהי במעברכון
ית ירדנא תקימון ית אבניא האלין דאנא מפקיד יתכון יומא דין בטורא דעיבל ותסוד יתהון
בסידא: פמן יאול מא תעברון אלארדן תנצב הדה אלחגארה אלתי אמרכם בהא אליום פי
גבל עיבל ותבייצהא באספידאג: ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא
תניף עליהם ברזל: ותבני תמן מדבחא קדם יי אלהך מדבח אבנין לא תרים עליהון פרזלא:
ואבן תם מדבחא ללה רבך מדבח חגארה לא תחרך עליהא חדידא: אבנים שלמות
תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת ליהוה אלהיך: אבנין שלמן תבניה
מדבחא דיי אלהך ותסיק עלוהי עלון קדם יי אלהך: ולתבון מעשך חגארה צחיחא ותקרב
עליהא צואעד ללה רבך: וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך:
ותכוס נכסת קודשין ותיכול תמן ותחדי קדם יי אלהך: ותדבח דבאיח סלאמה ותאכלהא
הנאך ותפרח בין ידי אללה רבך: וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב:
ותכתוב על אבניא ית כל פתגמי אוריתא הדא פרשא יאות: וקד כתבת עלי אלחגארה
גמיע עיון הדה אלתוריה שרחא גיידא:
וידבר משה והכהנים הלוים אל כל ישראל לאמר הסכת ושמע ישראל
ה היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך: ומליל משה וכהניא ליואי עם כל ישראל למימר
אצית ושמע ישראל יומא הדין הויתא לעם קדם יי אלהך: תם כלם מוסי ואלאימה ואללואניין
אלאסבאט קאילין ארכן ואסמעיא אל אסר' פאנך יומך הדא קד צרת שעבא ללה רבך
ת״ז ו ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותו ואת חקיו אשר אנכי מצוך היום:
ותקביל למימרא דיי אלהך ותעביד ית פקודוהי וית קימוהי דאנא מפקיד לך יומא דין:
פאקבל קולה ואעמל גמיע וצאיאה ושראיעה אלתי אמרך בהא אליום: ויצו
משה את העם ביום ההוא לאמר: ופקיד משה ית עמא ביומא ההוא למימר: תם אמר
מוסי קומה פי דלך אליום קאילא: אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים בעברכם
את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן: אלין יקומון לברכא ית עמא
על טורא דגריזין במעברכון ית ירדנא שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימין:
הולאי יקומון ליבארכון אלאמה עלי גבל גריזים בעד עבורכם אלארדן אל שמעון ולוי ויהודה
ויששכר ויוסף ובנימין: ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי:
ואלין יקומון על לוטיא בטורא דעיבל ראובן גד ואשר וזבולון דן ונפתלי: והולאי יקומון עלי
אללענה עלי גבל עיבל אל ראובן גד ואשר וזבולון דן ונפתלי: וענו הלוים ואמרו אל כל איש
ישראל קול רם: ויתיבון ליואי ויימרון לכל אנש ישראל קלרם: פיבתדו אללואניין ויקולו ל
לגמיע אל אסר' בצות עאל: ארור האיש אשר יעשה פסל
ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן: ליט גברא
דיעביד צלם ומתכא מרחקא קדם יי עובדידי אומנא וישוי בסתרא ויתיבון כל עמא ויימרון
אמן: מלעון רגל יצנע פסלא או מסבוכא ממא יכרהה אללה או יתכלפה מן צנעה צאנע ויגעלה

לה פיסתר פי גינהם גמיע אלקום ויקולו אמין׃ ארור מקלה
אביו ואמו ואמר כל העם אמן׃ ליט דיקלי אבוהי ואמיה ויימר כל עמא אמן׃ מלעון מ
מסתכף באביה ואמה ויקול גמיע אלקום אמין׃ ארור מסיג גבול רעהו ואמר
כל העם אמן׃ ליט דישני תחומא דחבריה ויימר כל עמא אמן׃ מלעון מן יזיל תחם צאחבה
ויקול גמיע אלקום אמין׃ ארור משגה עור בדרך ואמר כל העם
אמן׃ ליט דיטעי עוירא באורחא ויימר כל עמא אמן׃ מלעון מצל גאהל פי טריק ויקול
גמיע אלקום אמין׃ ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם
אמן׃ ליט דיצלי דין גיור ייתם וארמלא ויימר כל עמא אמן׃ מלעון מן ימייל חכם גריב
או יתים או ארמלה ויקול גמיע אלקום אמין׃ ארור שכב עם אשת
אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן׃ ליט דישכוב עם אתת אבוהי ארי גלי כנפא
אבוהי ויימר כל עמא אמן׃ מלעון מן יצאגע זוגה אביה למא כשף כנף אביה ויקול
גמיע אלקום אמין׃ ארור שכב עם כל בהמה ואמר כל העם
אמן׃ ליט דישכוב עם כל בעירא ויימר כל עמא אמן׃ ומלעון מן יצאגע שיא מן אלבהאים
ויקול גמיע אלקום אמין׃ ארור שכב עם אחתו בת אביו או בת אמו ואמר
כל העם אמן׃ ליט דישכוב עם אחתיה בת אבוהי או בת אמיה ויימר כל עמא אמן׃ מלעון
מן יצאגע אכתה אבנה אביה או אבנה אמה ויקול גמיע אלקום אמין׃ ארור
שכב עם חתנתו ואמר כל העם אמן׃ ליט דישכוב עם חמתיה ויימר כל עמא אמן׃ מלעון מן
יצאגע חמאתה ויקול גמיע אלקום אמין׃ ארור מכה רעהו בסתר ואמר
כל העם אמן׃ ליט דימחי חבריה בסתרא ויימר כל עמא אמן׃ מלעון מן יסעי עלי צאחבה
סרא ויקול גמיע אלקום אמין׃ ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי ו
ואמר כל העם אמן׃ ליט דיקביל שחדא למקטל נפש דם זכי ויימר כל עמא אמן׃ ומלעון מן
אכד אלרשא ליקתל נפסא זכייה ויקול גמיע אלקום אמין׃ ארור אשר
לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם אמן׃ ליט דלא יקיים ית פתגמי
אורייתא הדא למעבד יתהון ויימר כל עמא אמן׃ ומלעון מן לם יתבת כלאם הדה אלתוריה
ויעמל בהא ויקול גמיע אלקום אמין׃ והיה אם שמוע תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנך יהוה אלהיך עליון על
כל גויי הארץ׃ ויהי אם קבלא תקביל למימרא דיי׳ אלהך למיטר למעבד ית כל פקודוהי דאנא
מפקיד לך יומא דין ויתנינך יי׳ אלהך עלאי על כל עממי ארעא׃ ואעלם אנך אן סמעת ואטעת
אמר אללה רבך לתחפץ ותעמל גמיע וצאיאה אלתי אמרך בהא אליום געלך אללה רבך עאליא
עלי סאיר אמם אלארץ׃ ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגך כי תשמע בקול יהוה אלהיך׃
וייתון עלך כל ברכתא האלין וידבקונך ארי תקביל למימרא דיי׳ אלהך׃ ותחל בך הדה אלברכאת
ותדרכך אדא סמעת אמר אללה רבך׃ ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה׃ בריך את בקרתא
ובריך את בחקלא׃ פצרת מבארכא פי אלחצר ומבארכא פי אלבר׃ ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך

ופרי

ופרי בהמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך: בריך ולדא ומעשך ואיבא ארעך וולד
ובעירך בקרי תורך ועדרי ענך: ומבארכא תמר נסמך ותמר ריאצך ותמר בהאימך
נתאג בקרך וגפראת גנמך: ברוך טנאך ומשארתך: בריך סלך ואצותך: ומבארכא
מאפי בניך ומשאורך: ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך: בריך את במיעלך
ובריך את במפקך: ומבארכא פי כרוגך ומבארכא פי דכולך: יתן יהוה את איביך
הקמים עליך נגפים לפניך בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים ינוסו לפניך: יתן יי
ית בעלי דבבך דקימין עלך תבירין קדמך באורחא חדא יפקון לותך ובשבעא אורחן
יערקון מן קדמך: ויגעל אללה אעדאיך אלמקאומין לך מצדומין בין ידיך פי כרוגך אליך פי
טריק ואחד ויהרבון מן בין ידיך פי ז טרק: יצו יהוה אתך את הברכה באסמיך ובכל
משלח ידך וברכך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: יפקיד יי לך ית ברכתא באוצרך
ובכל אושטות ידך ויברכינך בארעא דיי אלהך יהיב לך: ויאמר אללה לך בברכתה פי
אהראך ופי גמיע מדד ידך ויבארך לך פי אלבלד אלדי אללה רבך מעטיך: יקימך יהוה לו
לעם קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה אלהיך והלכת בדרכיו: יקימנך
יי קדמוהי לעם קדיש כמא דקיים לך ארי תטר ית פקודיא דיי אלהך ותהך
באורחן דתקנן קדמוהי: ויגעלך אללה שעבא מקדסא כמא ושדך אד תחפט וצאיאה
ותסיר פי טרקה: וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך: ויחזון
כל עממי ארעא ארי שמא דיי אתקרי עלך וידחלון מנך: פינטר גמיע אלאמם אן
אסם אללה קד סמי עליך פיכאפונך: והותרך יהוה לטובה בפרי בטנך ובפרי בהמתך
ובפרי אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לתת לך: ויותרינך יי לטבא
בולדא דמעך ובולדא דבעירך ובאיבא דארעך על ארעא דקיים יי לאבהתך למיתן לך:
ויזידך אללה כירא פי תמר נסמך ותמר ריאצך ותמר בהאימך פי אלבלד אלדי קסם לאבאיך
אן יעטיה: יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו ז
ולברך את כל מעשה ידך והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה: יפתח יי לך ית אוצריה
טבא מן שמיא למתן מטר ארעך בעדניה ולברכא ית כל עובדי ידך ותוזיף לעממין
סגיאין ואת לא תזיף: ויפתח אללה לך כזאין מן אלסמא פינזל מטר בלדך פי וקתה ויבארך
פי גמיע עמל ידך ותקרץ אממא כתירה ואנת פלא תקתרץ: ונתנך יהוה לראש ולא
לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך אשר אנכי
מצוך היום לשמר ולעשות: ויתנינך יי לתקיף ולא לחלש ותהי ברם לעילא ולא תהי
לתחתא ארי תקביל לפקודיא דיי אלהך דאנא מפקיד לך יומא דין למטר ולמעבד: ויגעלך
אללה ראסא לא דנבא ותכון עאליא מתעליא ולא תכון מסתספלא אד תקבל וצאיאה אלתי
אנא אמרך בהא אליום לתחפטהא ותעמל בהא: ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה
אתכם היום ימין ושמאול ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם: ולא תסטון מכל פתגמיא
דאנא מפקיד יתכון יומא דין לימינא ולסמאלא למהך בתר טעות עממיא למפלחהון: ולא
תזול מן גמיע אלאמור אלדי אמרך בהא אליום ימנה ולא יסרה פתתבע מעבודאת אכר פתעבדהא:

והיה

והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך׃ ויהי אם לא תקביל למימרא דיי׳ אלהך למטר למעבד ית כל פקודוהי וקימוהי דאנא מפקיד לך יומא דין וייתון עלך כל לוטיא האלין וידבקונך׃ ויכון אן לם תקבל קול אללה רבך לתחפט ותעמל גמיע וצאיאה אלתי אמרך בהא אליום תחל בך הדה אללעאת ותדרכך׃

ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה׃ ליט את בקרתא וליט את בחקלא׃ ולכנת מלעונא פי אלחצר ומלעונא פי אלבר׃

ארור טנאך ומשארתך׃ ליט סלך ואצותך׃ ומלעון מא פי כניבך ומשאירך׃

ארור פרי בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרת צאנך׃ ליט ולדא דמעך ואיבא דארעך בקרי תורך ועדרי ענך׃ ומלעון תמר בטנך וסאיר תמר ארצך ונתאג בקרך וגפראת גנמך׃

ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך׃ ליט את במיעלך וליט את במפקך׃ וצרת מלעונא פי דכולך ומלעונא פי כרוגך׃

ישלח יהוה בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני׃ ישלח יי׳ בך ית מאירתא וית שגושיא וית מזופיתא בכל אושטות ידך דתעביד עד דתשתיצי ועד דתיבד בפריע מן קדם בישות עובדך דשבקתא דחלתי׃ ויבעת אללה עליך אלמחק ואלאהאמה ואלזגרה פי גמיע ממד ידך אלתי תצנעה אלי אן תפנא ותבאד סריעא ויקול מן קבל רדאה שמאילך אד תרכתני׃

ידבק יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה׃ ידביק יי׳ בך ית מותא עד דישיצי יתך מעל ארעא דאת עליל לתמן למירתה׃ וילזמך אללה אלובא אלי אן יפניך מן אלארץ אלדי אנת דאכל אליה לתחוזה׃

יככה יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך׃ ימחינך יי׳ בשחפתא ובקדחתא ובדליקתא ובחרחורא ובחרבא ובשדפנא ובירקנא וירדפונך עד דתיבד׃ ויצרבך אללה בחמא אלסל ואלחארה ואלרבע ואלספאב ואלנפאך ואלשיב ואליירקאן פיכלבונך אלי אבארתך׃

והיו שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיך ברזל׃ ויהון שמיא דעלוי רישך חסינין כנחשא מלאחתא מטלא וארעא דתחותך תקיפא כברזלא מלמעבד פירין׃ ותכון סמאך אלתי פוק ראסך כאלנחאס ואלארץ אלתי תחתך כאלחדיד׃

יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך׃ יתין יי׳ ית מטר ארעך אבקא ועפרא מן שמיא יחות עלך עד דתשתיצי׃ ויגעל אללה גמיע מטרה עלי ארצך גבארא ותראבא מן אלסמא ירד עליך אלי אכפאיאך׃

יתנך יהוה נגף לפני איביך בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיית לזעוה לכל ממלכות הארץ׃ יתנינך יי׳ תביר קדם סנאך באורחא חדא תפוק לותיה ובשבע אורחן תעריק מן קדמוהי ותהי לזיע לכל מלכות ארעא׃ ויגעלך אללה מצדומא בין ידי אעדאך חתי תכרג אליהם פי טריק ואחד ותהרב מן בין ידיהם פי סבע טרק פתציר עברה לגמיע ממאלך אלארץ׃

והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד׃ ותהי נבילתך משגרא למיכל לכל עופא דשמיא ולבעירא דארעא ולית דמניד׃ פתציר גתתך מאכלא לטאיר אלסמא ובהאים אלארץ וליס מזעג להא׃

יככה יהוה בשחין מצרים

בעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא: ימחינך יי בשחנא דמצרים ובטחורין וגרבא
ובטחרים ק ובחרס יביש דלא תכול לאתסאה: ויצרבך אלה מן קרח מצר ובבואסיר ובגרב ואלחכה מא
לם תסתטיע מדאואתה: יככה יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון לבב: ימחינך יי בטפשותא
ובסמיותא ובשעממות לבא: ויצרבך אלה בגנון ועמא ובהתת קלוב: והיית ממשש
בצהרים כאשר ימשש העור באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית אך עשוק וגזול כל
הימים: ותהי ממשיש בטיהרא כמא דממשיש עוירא בקבלא ולא תצלח ית אורחתך
ותהי ברם עשיק ואניס כל יומיא ולית דפריק: חתי תציר כמא מגמגם פי צהירה כמא יגמגם
אעמא וכאיצה פי אפל ולא תנגח טרקך ותציר מגשומא מגצובא טול זמאנך וליס לך
מגית: אשה תארש ואיש אחר ישגלנה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו ישכבנה ק
איתתא תירוס וגבר אחרן ישכבינה ביתא תבני ולא תתיב ביה כרמא תצוב ולא ת
תחלליניה: באן תתזוג אמראה פיאתיהא רגל אכר ותבני ביתא ולא תגלס פיה ותגרס
כרמא ולא תתבדלה: שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמרך גזול מלפניך ולא
ישוב לך צאנך נתנות לאיביך ואין לך מושיע: תורך יהי נכיס לעינך ולא תיכול
מניה חמרך יהי אניס מן קדמך ולא יתוב לך ענך מסירין לבעלי דבבך ולית לך פריק:
ויכון תורך מדבוח חדא עיניך פלא תאכל מנה וחמארך מגצובא מן בין ידיך פלא
ירגע אליך וגנמך מסלמה אלי אעדאך וליס לך מגית: בניך ובנתיך נתנים לעם אחר
ועיניך ראות וכלות אליהם כל היום ואין לאל ידך: בנך ובנתך מסירין לעמא אחרן
ועינך חזין ויסופן בגללהון כל יומא ולית חילא בידך: בנוך ובנאתך מרפועין אלי קום
אכרין ועיניך תראהם ושאכצה אליהם טול אלזמאן ולא טאקה פי ידך: פרי אדמתך וכל
יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים: אבא דארעך וכל
ליאותך ייכול עם דלא ידעתא ותהי ברם עשיק ורעיע כל יומיא: תמר ארצך וסאיר כסבך
יאכלה קום לם תערפהם ותציר מגשומא מעסופא טול אלזמאן: והיית משגע ממראה
עיניך אשר תראה: ותהי משתטי מחיזו עינך דתהי חזי: חתי תציר מעתוהא מן נטר
עיניך אלדי תראה: יככה יהוה בשחין רע על הברכים ועל השקים אשר לא תוכל להרפא
מכף רגלך ועד קדקדך: ימחינך יי בשחנא בישא על רכובין ועל שקין דלא תיכול
לאתסאה מפרסת רגלך ועד מוחך: ויצרבך אלה בקרח סו עלי אלרכבתין ואלסיקאן מא
לם תסתטיע מדאואתה ובמא יולמך מן קדמך אלי האמתך: יולך יהוה אתך ואת מלכך
אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן
יגלי יי יתך וית מלכך דתקים עליך לעם דלא ידעת את ואבהתך ותפלח תמן לעממיא פלחי
טעותא אעא ואבנא: יגליך אלה ומלכך אלדי תנצבה לך אלי קום לם תערפהם אנת ואבאיך
פתכדם הנאך מעבודאת אכר מן כשב וחגארה: והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים
אשר ינהגך יהוה שמה: ותהי לצדו למתל ולשועי בכל עממיא דידברינך יי לתמן: ותציר
וחשה ומתלה וחכאיה פי גמיע אלאמם אלדי יסוקך אלה אליהם: זרע רב תוציא השדה ומעט
תאסף כי יחסלנו הארבה: בר זרע סגי תפיק חקלא וזעיר תכנוש ארי יחסלינה גובא: ואלא

תזרע ש׳י׳עחר׳ בדרא כתירא פקלילמא תגמע מנה כל יקצמה אגראד׃ כרמים תטע
ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התולעת׃ כרמין תצוב ותפלח וחמרא לא
תשתי ולא תכנוש ארי תיכלניה תולעתא׃ וארא תגרס כרומא פתפלחהא פלא תשרב
מנהא כמרא ולא תועיה כל יאכלה אדוד׃ זתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי
ישל זיתך׃ זיתין יהון לך בכל תחומך ומשחא לא תשוף ארי יתרון זיתך׃ ואדא יכון לך
זיאתין פי גמיע תכמך פלא תדהן מנהא בדהן כל תנתדה נתרא׃ בנים ובנות תוליד
ולא יהיו לך כי ילכו בשבי׃ בנין ובנן תוליד ולא יהון לך ארי יהכון בשביא׃ וארא תולד
לך בניא ובנאתא פלא יבקון לך כל יגלון בשבי׃ כל עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל׃
כל אילנך ואיבא דארעא יחסליניה סקאה׃ וגמיע שגרך ותמר ארצך יקרצה אפראש׃
הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה׃ תותב על דבינך
יסליק עיל מנך לעילא לעילא ואת תהי נחית לתחת לתחתא׃ ואלגריב אלדי פימא בינכם
יתפע עליך עלווא כבירא ואנת תנחט ספלא הויא׃ הוא ילוך ואתה לא תלונו הוא יהיה
לראש ואתה תהיה לזנב׃ הוא יוזפינך ואת לא תוזפיניה הוא יהי תקיף ואת תהי חלש׃
הוא אנה יקרצך ואנת לא תקרצה הו יציר ראסא ואנת תציר דנבא׃ ובאו עליך כל
הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך ל
שמר מצותיו וחקתיו אשר צוך׃ וייתון עלך כל לוטיא האלין וירדפונך וידבקונך עד
תשתיצי ארי לא קבילתא למימרא די׳ אלהך למטר פקודוהי וקימוהי דפקדך׃ ותחל
בך גמיע הדה אללעונאת ותלחקך ותדרכך חתי אפנאך אד לם תקבל אמר אלה רבך ל
ותחפט וצאיאה ורסומה אלתי אמרך בהא׃ והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם׃ ויהון בך
לאת ולמופת ובבנך עד עלמא׃ פתציר פיך איה וברהאנא ופי נסלך אמשאבהין אלי אלדהר׃
תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל׃ חלף דלא קבילתא פ
לחתא קדם יי׳ אלהך בחדוא ובשפירות ליבא מסגי כולא׃ ובדל מא לם תעבד אללה רבך בפרח וגודה
קלב מן כתרה אלאשיא׃ ועבדת את איביך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובעירם
ובחסר כל ונתן על ברזל על צוארך עד השמידו אתך׃ ותפלח ית בעלי דבבך די יגרינון יי׳ בך
בכפנא ובצחותא ובערטליותא ובחסירות כולא ויתין ניר דברזל על צורך עד דישיצי יתך׃
פתכדם עדוך אלדי יסלטה אללה עליך בגוע ועטש ועריי ועוז כל שי ויצע אצרא מן חדיד
עלי ענקך אלי אן יפניך׃ ישא יהוה עליך גוי מרחוק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי
אשר לא תשמע לשנו׃ ייתי יי׳ עלך עם מרחיק מסיפי ארעא כמא דמשתדי נשרא עמא
דלא תשמע לישניה׃ ויגדיך אללה קבילא מן בעיד מן טרף אלדניא כמא יתחלק אלנסר קביל לא
תפהם לגתה׃ גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן׃ עם תקיף אפין דלא נסיב אפי
סבא ועל זעירא לא מרחים׃ קביל וקח אלוגה מא לם יחאבי וגה שיך ולא יראף עלי צבי׃ ואכל פרי
בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך

ועשתרת

ועשתרת צאנך עד האבידו אתך: דייכול וולדא דבעירך ואיבא דארעך עד דתשתיצי
דלא ישאר לך עבורא חמרא ומשחא בקרי תורך ועדרי ענך עד דיובד יתך: פיאכל
תמר בהאימך ותמר ארצך אלי אן פאלך ולא יבקי לך ברא ולא עצירא ולא דהנא
ולא נתאג בקרך וגפראת גנמך אלי אן יבירך: והצר לך בכל שעריך עד רדת חמתיך
הגבהות והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל שעריך בכל ארצך
אשר נתן יהוה אלהיך לך: ויעיק לך בכל קרוך עד דיכביש שורך רמיא וכריכיא
דאת רחיץ לאישתיזבא בהון בכל ארעך ויעיק לך בכל קרוך בכל ארעך דיהב יי
אלהך לך: ויחאצרך פי גמיע מחאלך אלי אן יהד אסוארך אלשאמכה אלחציכה אלתי
אנת ואתק בהא פי גמיע בלדך ויחאצרך פי גירהא פי גמיע מחאלך פי בלדך אלדי אעט
טאך אללה רבך: ואכלת פרי בטנך בשר בניך ובנתיך אשר נתן לך יהוה אלהיך
במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך: ותיכול וולדא דמעך בסר בנך ובנתך דיהב
לך יי אלהך בצירא ובעקתא דיעיק לך סנאך: חתי תאכל מן תמר בטנך מן לחם בניך
ובנאתך אלדי רזקך אללה רבך בחצאר וציק ממא יחאצרך עדוך: האיש הרך בך
והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו אשר יותיר: גברא דרכיך בך
ודמפנק לחדא תבאש עיניה באחוהי ובאתת קימיה ובשאר בנוהי דישאר: חתי אן
אלרגל אלרכיך מנכם ואלמדלל גדא ישח עלי אכיה ועלי חרמתה ובאקי בניה אלדי יבקיהם:
מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי השאיר לו כל במצור ובמצוק
אשר יציק לך איבך בכל שעריך: מלמתן לחד מנהון מבסר בנוהי דייכול מדלא
אשתאר ליה כולא בצירא ובעקתא דיעיק לך סנאך בכל קרוך: מן אן יעטי ואחדא מ
מנהם מן לחם בניה אלדי יאכלהם ממא לם יבק לה שי בחצאר וציק ממא יצייק עליך
עדוך פי גמיע מחאלך: הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה הצג על הארץ
מהתענג ומרך תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה: דרכיכא בך ודמפנקא דלא נסי
את פרסת רגלה מלאחתא על ארעא מפנקו ומרכיכות תבאש עינה בגבר קימה
ובברה ובברתה: וחתי אן אלרכיצה מנכם ואלמדללה אלתי לם תעוד אמרה קדמהא תטא
עלי אלארץ מן אלדלאל ואלרכיצה תשח עלי זוגהא ואבנהא ואבנתהא: ובשליתה היוצת
מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלם בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק
לך איבך בשעריך: ובזעיר בנהא דיפקון מנה ובבנהא דתליד ארי תיכלינון בחסירות
כולא בסתרא בצירא ובעקתא דיעיק לך סנאך בקרוך: ובמשימתהא אלסאקטה מנהא
ואבנתהא אלתי תדמי בהם פתנפרד בהם פהי אתאכלהם מן עוז אלכל פי סתר בחצאר
וציק ממא יצייק עליך עדוך פי מחאלך: אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה
הזאת הכתבים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך: אם
לא תטר למעבד ית כל פתגמי אוריתא הדא דכתיבין בספרא הדין למדחל ית שמא

יקירא

דיקרא ודחילא הדין ית יי׳ אלהך: ואן לם תחפט̇ ותעמל גמיע כלאם הדה אלתוריה
אלמכתוב פי הדא אלספר ותכ̇אף הדא אלאסם אלכריס אלמהוב הו אללה רבך: והפלא יהוה
את מכתך ואת מכות זרעך מכות גדלות ונאמנות וחלים רעים ונאמנים: ויפריש יי׳ ית
מחתך וית מחת בנך מחן רברבן ומהימנן ומכתשין בישין ומהימנין: פיגעל אללה צ̇רבאתך
וצ̇רבאת עגיבה וצ̇רבאת נסלך אלמד̇כורין צ̇רבאת כבאר דאלה ואמראץ̇ רדייה דאלה:
והשיב בך את כל מדוה מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך: ויתיב בך ית כל מכתשי
מצרים דדחילתא מן קדמיהון וידבקון בך: ויורד עליך גמיע אדוי מצר אלדי חדרתהא
פתלזמך: גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך:
אף כל מרע וכל מחא דלא כתיבין בספר אוריתא הדא ייתינון יי׳ עלך עד דתשתיצי: ואיצא
כל מרץ̇ וכל צ̇רבה ממא ליס מכתוב פי ספר הדה אלתוריה יפלטהא אללה עליך אלא
אן יבידך: ונשארתם במתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת
בקול יהוה אלהיך: ותשתארון בעם זעיר חלף דהויתון ככוכבי שמיא לסגי ארי לא ק
בילתא למימרא דיי׳ אלהך: פתבקון רהטא דו אחצא בעדמא כנתם ככואכב אלסמא
כתרה אד לם תקבל אמר אללה רבך: והיה כאשר שש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות
אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאביד אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל האדמה
אשר אתה בא שמה לרשתה: ויהי כמא דחדי יי׳ עליכון לאוטבא יתכון ולאסגאה יתכון
כן יחדי יי׳ עליכון לאוברא יתכון ולשיצאה יתכון ותטלטלון מעל ארעא דאת עליל
תמן למירתה: פיכון כמא קסט אללה בכם אן יחסן עליכם ואן יתמרכם כדאך יקסט אן
יבידכם ואן יפרדכם פתכרדסון ען אלבלד אלדי אנת דאכ̇ל אליה לתחוזוה: והפיצך יהוה בכל
העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה
ואבתיך עץ ואבן: ויבדרינך יי׳ בכל עממיא מסיפי ארעא ועד סיפי ארעא ותפלח
תמן לעממיא פלחי טעותא דלא ידעת את ואבהתך אעא ואבנא: ויבדדך אללה פי מא בין
גמיע אלשעב מן טרף אלארץ̇ אלי טרפהא פתכ̇דם הם מעבודאת אכ̇ר מא לם תערפהא
אנת ואבאיך מן כשב וחגארה: ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך ונתן יהוה
לך שם לב רגז וכליון עינים ודאבון נפש: ובעממיא האנון לא תנוח ולא יהי מנח לפרסת
רגלך ויתין יי׳ לך תמן לב דחול וחשכות עינין ומפחן נפש: ופי תלך אלאמם לא תטמאן ולא
יכון קראר לקדמך בל יגעל אללה לך תם קלבא רגזא ושכוץ̇ אלעין ודבול אלנפס: והיו חייך
תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחייך: ויהון חייך תלן לך מקביל ותהי
תוה בליליא וביממא ולא תהימין בחייך: ותכון חיותך מעלקה חדאך חתי תפזע לילא
ונהארא ולא תוצק בחיותך: בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מ
מפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך אשר תראה: בצפרא תימר מן יתין רמשא
וברמשא תימר מן יתין צפרא מתוהת ליבך דתהי תוה ומחיזו עינך דתהי חזי: תקול בגדאה

יאליתני

יא ליתכי אמסית ותקול בגשי יאליתני אצבחת מן פזע קלבך אלדי תפזע ומן
נטר עיניך אלדי תרא: והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא
תוסיף עוד לראתה והתמכרתם שם לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קנה: ויתיבנך
יי למצרים בספינן באורחא דאמרית לך לא תוסיף עוד למחזה ותזדבנון תמן
לבעלי דבביכון לעבדין ולאמהן ולית דקני: וירדך אללה אלי מצר פי סֻפן עלי אלט
אלתי קלת לך לא תעאוד אן תראהא אבדא ותתרצון הנאך לאעדאיכם
עבידא ואמאא ולים משתרי: אלה דברי הברית
אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר
כרת אתם בחרב: אלין פתגמי קימא דפקיד יי ית משה למגזר עם בני ישראל
בארעא דמואב בר מקימא דגזר עמהון בחורב: הדא כלאם אלעהד אלדי אמר אללה
מוסי אן יעהדה מע בני אסראיל בבלד מואב סוי אלעהד אלדי עהדה מעהם פי חוריב: ויקרא ז
משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ
מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: וקרא משה לכל ישראל ואמר להון אתון
חזיתון ית כל דעבד יי לעיניכון בארעא דמצרים לפרעה ולכל עבדוהי ולכל ארעיה:
פנאדי מוסי בגמיע בני אסראיל וקאל להם אנתם ראיתם גמיע מא צנע אללה בחצרתכם
פי בלד מצר בפרעון וגמיע קואדה ובסאיר אהל בלדה: המסות הגדלת אשר ראו
עיניך האתת והמפתים הגדלים ההם: נסין רברבן דחזאה עינך אתיא ומופתיא רברביא
האנון: תלך אלאעלאם אלעטאם אלתי ראתהא עינאך ואלאיאת ואלבראהין אלעטאם: ולא
נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה: ולא יהב יי לכון
ליבא למדע ועינין למחזי ואדנין למשמע עד יומא הדין: ולם יעטיכם אללה קלבא תעלמו
מתלהא ולא תנצרון בעיונכם ולא תסמעון באדאנכם אלי יומכם הדא: ואולך אתכם
ארבעים שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך:
ודברית יתכון ארבעין שנין במדברא לא בליאת כסותכון מנכון ומסנך לא עדו מעל
רגלך: תם סירתכם ארבעין סנה פי אלבר לם תבל תיאבכם עליכם ונעלכם עלי ארגלכם:
לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם: לחמא לא אכלתון
וחמר חדת ועתיק לא שתיתון בדיל דתדעון ארי אנא יי אלהכון: וטעאמכם אלדי אשתהיתמוה
לם תאכלוה וכמרא ומסכרא לם תשרבו פיקול לכם אללה לכי תערפון אני אללה רבכם: ותבאו אל
המקום הזה ויצא סיחן מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכם: ואתיתון
לאתרא הדין ונפק סיחון מלכא דחשבון ועוג מלכא דמתנן לקדמותנא לאגחא קרבא ו
ומחינונון: תם ואפיתם הדא אלמוצע פכרג סיחון מלך חשבון ועוג מלך אלבתניה תלקאנא
לאלחרב פקתלנאהמא: ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי:
ונסיבנא ית ארעהון ויהבנה לאחסנא לשבט ראובן ולשבט גד ולפלגות שבטא דמנשה:

ואכרנא

קכ״ה
ואעטא בלדהמא ודפעאהא נחלה לראובן ולגד ונצף סבט מנשה׃ ושמרתם את
דברי הזאת הברית ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון׃ ותטרון ית פתגמי
קימא הדין ותעבדון יתהון בדיל דתצלחון ית כל דתעבדון׃ פאחפצו כלאם הדא אלעהד ואעמלו
בה לכי תנגחו פי גמיע מא תצנעון׃

קכ״ב פסוקים סימן מכבני

אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם
ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל׃ אתון קימין יומא דין כלכון קדם י״י
אלהכון רישיכון שבטיכון סביכון וסרכיכון כל אנש ישר׳׃ אנתם וקוף אליום כלכם בין
ידי אללה רבכם רוסאכם ואסבאטכם ושיוכם ועראפאכם וסאיר רגאל אסראיל׃ טפכם
נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימיך׃ טפלכון נשיכון וגיורך
דבגו משריתך מלקיט אעך עד מלי מיך׃ ואטפאלכם ונסאכם וגריבך אלדי פי וסט עסכרך
מן מחתטב חטבך אלי מסתקי מאך׃ לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך
כרת עמך היום׃ לאעלותך בקימא דיי׳ אלהך ובמומתיה דיי׳ אלהך גזר עמך יומא דין׃ לאדכאלך
פי עהד אללה רבך ופי חרבה אלדי יעהד מעך אליום׃ למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה ב
לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב׃ בדיל
לקימא יתך יומא דין קדמוהי לעם והוא יהוי לך לאלה כמא דמליל לך וכמא דקיים לאבהתך
לאברהם ליצחק וליעקב׃ לכי יתבתך אליום לה אמה והו יכון לך אלאהא כמא ועדך וכמא קסם
לאבאיך אבראהים ויצ׳ ויעקוב׃ ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה
הזאת׃ ולא עמכון בלחודיכון אנא גזר ית קימא הדין וית מומתא הדא׃ וליס מעכם וחדכם
אנא עאהד הדא אלעהד והדא אלחרג׃ כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו
ואת אשר איננו פה עמנו היום׃ אלא ית מן דאיתוהי הכא עמנא קאים יומא דין קדם י״י
אלהנא וית מן דליתוהי הכא עמנא יומא דין׃ בל מע מן הו מוגוד מענא חאצ׳ר אליום בין
ידי אללה רבנא ומע מן ליס הו חאצ׳ר מענא אליום אדא נקל אליה׃ כי אתם ידעתם את אשר ג
ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם׃ ארי אתון ידעתון ית
דיתבנא בארעא דמצרים וית דעברנא בגו עממיא דעברתון׃ אנתם תעלמון מא אקמנא
פי בלד מצר ומא מררנא פי מא בין אלאמם אלדי גזתם בינהם׃ ותראו את שקוציהם ואת
גלוליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם׃ וחזיתון ית שקוציהון וית טעותהון אעא ואבנא
כספא ודהבא דעמהון׃ וקד ראיתם ארגאסהם וטואגיתהם מן כשב וחגארה ומן פצה ודהב
אלתי הי מעהם׃ פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם
יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה׃ דלמא
אית בכון גבר או אתא או זרעי או שבטא דלביה פני יומא דין מדחלתא דיי׳ אלהנא למהך
למפלח ית טעות עממיא האנון דלמא אית בכון גבר מהרהר חטאין או זדון׃ כלא יוגד פיכם
רגל או אמראה או עשירה או סבט מן קלבה מתולי אליום ען אללה רבנא ליסעי פיעבד מעבודאת

אולאיך

אוליאיך אמם כלא יכון פיכם אצל מתמר סם או עלקם׃ והיה בשמעו את דברי האלה
הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשררות לבי אלך למען ספות הרוה את
הצמאה׃ ויהי במשמעיה ית פתגמי מומתא הדא ויחשיב בלביה למימר שלמא יהי לי ארי
בהרהור לבי אנא אזיל בדיל לאוספא ליה חטאי שלותא על זדנותא׃ פאדא סמע כלאם הדא
אלחרב קדר פי נפסה קאילא לא יכון לי אלא כלאם אלי אצמא אסיר פיהוא קלבי לכי אמר כלא
ועטש׃ לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל
האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים׃ לא ייבי יי למשבק
ליה ארי בכין יתקף רגזא דיי וחמתיה בגברא ההוא וידבקון ביה כל לוטיא דכתיבין
בספרא הדין וימחי יי ית שמיה מבראה מתחות שמיא׃ פלא ישא אלה אן יצפח
לה לאן כל חיניד ישתד גצב אלה וחמיתה עליה פליזק בה גמיע אלחרב אלמכתוב פי
הדא אלספר חתי ימחו אלה אסמה מן תחת אלסמא׃ והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי
ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה׃ ויפרשיניה יי לבישא מכל
שבטיא דישראל ככל לוטי קימא דכתיבין בספר אוריתא הדין׃ ויפרזה אלה עלי שר
מן גמיע אסבאט אסראיל כגמיע חרג אלעהד אלמכתוב פי ספר הדה אלתוריה׃ ואמר הדור
האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את
מכות הארץ ההוא ואת תחלאיה אשר חלה יהוה בה׃ ויימר דרא בתראה בניכון דיקומון
מבתריכון ובר עממין דייתי מארע רחיקא ויחזון ית מחתהא דארעא ההיא וית מרעהא
דאמרע יי בה׃ פיקול אלגיל אלאכר מן בניכם אלדי יקומון מן בעדכם ואלגריב אלדי יאתי מן
בלד בעידה פינצרון צרבאת תלך אלארץ ואמראצהא אלתי אמרצהא אלה׃ גפרית ומלח
שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה
אדמה וצביים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו׃ גפריתא ומלחא תהי יקדא כל ארעהא לא
תזדרע ולא תצמח ולא יסק בה כל עסב כהפיכתא דסדום ועמורא אדמה וצבויים
דהפך יי ברגזיה ובחמתיה׃ חתי כאן גמיע ארצהא מחרקה בכבר וכברית פהי לא
תזרע ולא תנבת ולא יטלע פיהא שי מן אלעשב כמקלב סדום ועמורה אדמה וצבואים
אלתי קלבהא אלה בגצבה וחמיתה׃ ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת
מה חרי האף הגדול הזה׃ ויימרון כל עממיא על מא עבד יי כדין לארעא הדא מא תקוף
רגזא רבא הדא׃ פיקולון גמיע אלאמם על מא דא צנע אלה כדי בהדה אלארץ ומא סבב
שדה הדא אלגצב אלעצים׃ ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתם אשר כרת
עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים׃ ויימרון על דשבקו ית קימא דיי אלהא דאבהתהון דגזר
עמהון באפקותיה יתהון מארעא דמצרים׃ פיגיבון באן דלך עלא מא תרכו עהד אלה
אלה אבאיהם אלדי עהדה מעהם באכראגה להם מן בלד מצר׃ וילכו ויעבדו אלהים
אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם׃ ואזלו ופלחו לטעות עממיא

ופלגו להון דחלן דלא ידעונין ולא אוטיבא להון׃ פמצו ועבדו מעבודאת אכר ופגדו להם
מעבודאת לם יערפוהא ולם תגעבלהם כצבא׃ ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה
את כל הקללה הכתובה בספר הזה׃ ותקיף רגזא דיי בארעא ההיא לאיתאה עלה ית כל
לוטיא דכתיבין בספרא הדין׃ פאשתד גצב אללה עלי תלך אלארץ פאחל בהא גמיע אללענה
אלמכתובה פי הדא אלספר׃ ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם
אל ארץ אחרת כיום הזה׃ וטלטילנון יי מעל ארעהון ברגז ובחמא ובתקוף רגז ואגלינון
לארעא אחריתי כיומא הדין׃ פשרדהם אללה ען בלאדהם בגצב וחמיה וסכט עטים וטרדהם
אלי בלד אכר כמא תרונהם אליום׃ הנסתרת ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם
לעשות את כל דברי התורה הזאת׃ דמטמרן קדם יי אלהנא ודגלין לנא ולבננא עד עלמא
למעבד ית כל פתגמי אוריתא הדא׃ פיעתברון ויקולון כדאך אלמנסתראת ללה רבנא ואל
מכשופאת גמיעא אלינא ולבנינא אלי אלדהר פיאן נעמל גמיע כלאם הדה אלתוריה׃
והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך
והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה׃ ויהי ארי ייתון עלך כל
פתגמיא האלין ברכן ולוטין דיהבית קדמך ותתיב לליבך בכל עממיא דאגליך יי אלהך
לתמן׃ פאדא חלת בך גמיע הדה אלאמור מן אלברכאת ואללענאת אלתי תלותהא עליך פארגע
אלי נפסך ועלי אנך פי מא בין גמיע אלאמם אלדי דחאך אללה רבך הנאך׃ ושבת עד יהוה אלהיך
ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך׃ ותתוב
לדחלתא דיי אלהך ותקביל למימריה ככל דאנא מפקיד לך יומא דין את ובנך בכל לבך
ובכל נפשך׃ ותב אלי אללה רבך ואקבל אמרה מתל גמיע מא אמרך בה אליום אנת ובנוך בכל
קלבך וכל נפסך׃ ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר
הפיצך יהוה אלהיך שמה׃ ויתיב יי אלהך ית שבי גלותך וירחים עלך ויתוב ויכנשינך מכל
עממיא דבדרך יי אלהך לתמן׃ פאן אללה רבך יתוב עליך וירחמך ויעוד פיגמעך מן בין גמיע
אלאמם אלדי בדדך הנאך׃ אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם
יקחך׃ אם יהון גלותך בסיפי שמיא מתמן יכנשינך יי אלהך ומתמן יקרבינך׃ חתי אן אלמנחי
מנך לו כאן פי אקצא אלסמא לינמע שמלך אללה רבך מן תם ולקרבך׃ והביאך יהוה אלהיך אל
הארץ אשר ירשו אבתיך וירשתה והיטבך והרבך מאבתיך׃ ויעלינך יי אלהך לארעא
דיריתו אבהתך ותירתה ויוטיב לך ויסגינך מאבהתך׃ וידכלך אללה רבך אלי אלבלד אלדי חאזה
אבאוך פתחוזה ויחסן אליך ויכתרך מן אבאיך׃ ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך
לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך׃ ויעדי יי אלהך ית טפשות
ליבך וית טפשות ליבא דבנך למרחם ית יי אלהך בכל ליבך ובכל נפשך בדיל חייך׃ וישרח
אללה רבך צדרך וצדר נסלך לתחב אללה רבך בכל קלבך וכל נפסך לכי תחיא׃ ונתן יהוה אלהיך
את כל האלות האלה על איביך ועל שנאיך אשר רדפוך׃ ויתן יי אלהך ית כל לוטיא האלין על
בעלי דבבך ועל סנאך דרדפוך׃ ויחל אללה רבך גמיע הדה אלחלף באעדאיך ובשאניך אלדי טלבוך׃

ואתה

ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום: ואת
תתוב ותקביל למימרא דיי ותעביד ית כל פקודוהי דאנא מפקיד לך יומא דין: ואנת תתוב
ותקבל אמר אללה ותצנע גמיע וצאיאה אלתי אמרך בהא אליום: והותירך יהוה אלהיך בכל
מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטבה כי ישוב יהוה לשוש עליך
לטוב כאשר שש על אבתיך: ויותרינך יי אלהך בכל עובדי ידך בולדא דמעך ובולדא
דבעירך ובאיבא דארעך לטבא ארי יתוב יי למחדי עלך לטב כמא דחדי על אבהתך:
ויזידך אללה רבך פי גמיע צנעת ידך מן תמר בטנך ותמר בהאימך ותמר ארצך כירא אד
ירגע אללה אן יקצד בך כירא כמא קצד באבאיך: כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך:
ארי תקביל למימרא דיי אלהך למטר פקודוהי וקימוהי דכתיבין בספר אוריתא הדין
ארי תתוב לדחלתא דיי אלהך בכל ליבך ובכל נפשך: אד תקבל אמר אללה רבך פתחפט
ותעמל גמיע וצאיאה ורסומה אלמכתובה פי הדה אלספר אלתוריה אד תתוב אלי אללה רבך בכל
כי המצוה הזאת אשר
יי קלבך וכל נפסך: פ
אנכי מצוך היום לא נפלאת הוא ממך ולא רחקה הוא: ארי תפקידתא הדא דאנא מפקיד
לך יומא דין לא מפרשא היא מינך ולא רחיקא היא: ואעלם אן הדה אלוציה אלתי אנא אמרך
בהא אליום ליסת בכפיה ענך ולא בעידה: לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה
ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה: לא בשמיא היא למימר מן יסק לנא לשמיא ויסבה
לנא וישמעינה יתה ונעבדינה: וליסהא פי אלסמא פיקול קאיל מן דא יצעד לנא אלי אלסמא
פיגזלהא לנא ויסמענאהא ונעמל בהא: ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר
הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה: ולא מעברא לימא היא למימר מאן יעבר לנא ל
לעברא דימא ויסב לנא וישמעננא יתה ונעבדינה: וליסהא מן דאך גאנב אלבחר פיקול קאיל
מן דא יעבר לנא אלי גאנב אלבחר פיאכדהא ויסמענאהא ונעמל לנא בהא: כי קרוב אליך
הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו: ארי קריב לך פתגמא להדא בפומך ובלבך למעבדיה: בל
אלאמר קריב אליך גדא ימכנך בפאך ובקלבך אן תעמל בה:
ט׳ ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע: חזי דיהבית
קדמך יומא דין ית חיי וית טבתא וית מותא וית בישתא: ואנטר אני קד געלת בין ידיך אליום
אלחיאה ואלכיר ואלמות ואלשר: אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת
בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ורבית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר
אתה בא שמה לרשתה: דאנא מפקיד לך יומא דין למרחם ית יי אלהך למהך באורחן דתקנן
קדמוהי ולמטר פקודוהי וקימוהי ודינוהי ותיחי ותסגי ויברכינך יי אלהך בארעא דאת
עליל לתמן למירתה: עלי מא אמרך בה אליום אן תחבב אללה רבך ותסיר פי טרקה ותחפט
וצאיאה ורסומה ואחכאמה פתחיא ותכתר ויבארך פיך אללה רבך פי אלבלד אלדי אנת
דאכל אליה לתחוזה: ואם יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת והשתחוית לאלהים אחרים ועבדתם:
ואם יתפני ליבך ולא תקביל ותטעי ותסגוד לטעות עממיא ותפלחינון: ואן תולא קלבך ולם

תקבל לשך ומלת פסגדת לגיעבודאת אכר ותעבדהא: הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון
לא תאריכן ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן לבוא שמה לרשתה: חויתי לכון
יומא דין ארי מיבד תיבדון לא תורכון יומין על ארעא דאת עבר ית ירדנא למיעל לתמן
למירתה: פקד אכברתכם מן אליום אנכם סתבידון ולא תטול מדתכם פי אלבלד אלדי תעבר
אלארדן לתציר אליה לתחוזה: העדתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמות
נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך: אסהידית בכון
יומא דין ית שמיא וית ארעא חיי ומותא יהבית קדמך ברכן ולוטין ותתרעי בחיי בדיל
דתיחי את ובנך: וקד אשהדת עליכם מן אליום אלסמאואת ואלארץ באני קד געלת בין ידיכם
אלחיאה ואלמות ואלברכאת ואללענאת ואדא אן לך אלחיאה תכתארו לכי תחיא אנת ונסלך:
לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חייך וארך ימיך לשבת על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם: למרחם ית יי אלהך לקבלא
למימריה ולאתקרבא לדחלתיה ארי הוא חייך ואורכות יומך למתב על ארעא דקיים
יי לאבהתך לאברהם ליצחק וליעקב למיתן להון: ודלך כאן תחבב אללה רבך ותקבל אמרה
ותלזם טאעתה פאן דלך חיאתך וטול מדתך אן תקים פי אלבלד אלדי קסם אללה לאבאיך
לאבראהים ויצחק ויעקוב ליעטיהם:

וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל:
ואזל משה ומליל ית פתגמיא האלין עם כל ישראל: תם מצי מוסי וכלם בני אסראיל מגמיע
הדא אלכלאם: ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת
ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה: ואמר להון בר מאה ועסרין שנין אנא יומא
דין לית אנא יכיל עוד למפק ולמיעל ויי אמר לי לא תעבר ית ירדנא הדין: וקאל להם אנא אליום
אבן קך סנה לא אטיק זיארה עלי אלכרוג ואלדכול ואללה פקד קאל לי אנך לא תעבר הדא אלארדן:
יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא
עבר לפניך כאשר דבר יהוה: יי אלהך הוא עבר קדמך הוא ישיצי ית עממיא האלין מן קדמך
ותירתנון יהושע הוא עבר קדמך כמא דמליל יי: אללה רבך אלדי כורה יסיר בין ידיך הו יכפר
הולאי אלאמם מן בין ידיך פתרתהם יהושע הו יעבר בין ידיך כמא קאל אללה: ועשה יהוה להם ג
כאשר עשה לסיחן ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד אתם: ויעביד יי להון כמא
דעבד לסיחון ולעוג מלכי אמוראה ולארעהון דשיצי יתהון: פיצנע אללה בהם כמא צנע
בסיחון ועוג מלכי אלאמוריין ובאהל בלדהם אלדי אנפדהם: ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם
ככל המצוה אשר צויתי אתכם: וימסרינון יי קדמיכון ותעבדון להון ככל תפקידתא דפקידית
יתכון: פיסלמהם אללה רבך בין אידיכם פתצנעו בהם גמיע אלוציה אלדי אוציתכם: חזקו
ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך:
תקפו ועילמו לא תדחלון ולא תתברון מן קדמיהון ארי יי אלהך מימריה מדבר קדמך
לא ישבקינך ולא ירחקינך: תשדדו ותאיידו ולא תכאפוהם ולא תרהבוהם פאן אללה רבך נורה
אלסאיר מעך לא ידעך ולא יתרכך:

ויקרא

ג ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל
הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנחילנה אותם׃ וקרא משה ליהושע ואמר
ליה לעיני כל ישראל תקף ועלם ארי את תיעול עם עמא הדין לארעא דקיים יי לאבהתהון
למיתן להון ואת תחסנינה יתהון׃ פדעא מוסי ביהושע וקאל לה בחצרת גמיע אסראיל אשתד
ותאייד פאנך תדכל מע בני אסר׳ אלי אלבלד אלדי אקסם אללה לאבאיהם אן יעטיהם ואנת תגחלה
להם׃ ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת׃ ויי הוא
מדבר קדמך מימריה יהי בסעדך לא ישבקינך ולא ירחקינך לא תדחל ולא תתבר׃ ואללה אלדי
מדה סאיר בין ידיך הו יכון מעך לא ידעך ולא יתרכך פלא תכאף ולא תדעך׃ ויכתב משה את
התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקני ישראל׃
וכתב משה ית אוריתא הדא ויהבה לכהניא בני לוי דנטלין ית ארון קימא דיי ולכל סבי
ישראל׃ תם כתב מוסי הדה אלתוריה ודפעהא אלי אלאימה בני לוי אלחאמלי צנדוק עהד אללה
וסאיר שיוך אסר׳׃ ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים במעד שנת השמטה בחג
הסכות׃ ופקיד משה יתהון למימר מסוף שבע שנין בזמן שתא דשמטתא בחגא דמטליא׃
ואמרהם וקאל להם פי כל מדה סבע סנין פי עיד סנה אלתסייב פי חג אלמצאל׃ בבוא כל ישראל לראות
ד את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם׃
במיתי כל ישראל לאתחזאה קדם יי אלהך באתרא דיתרעי תקרי ית אוריתא הדא קדם כל
ישראל ותשמעינון׃ פי מגי גמיע אסר׳ ללחצור בין ידי אללה רבכם פי אלמוצע אלדי
יכתארה תקרא עליהם הדה אלתוריה בחצרתהם חית יסמעונהא׃ הקהל את העם האנשים
והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם
ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת׃ כנוש ית עמא גבריא ונשיא וטפלא וגיורך
דבקרוך בדיל דישמעון ובדיל דיילפון וידחלון קדם יי אלהכון ויטרון למעבד ית כל פתגמי
אוריתא הדא׃ ואגמע אלקום אלרגאל ואלנסא ואלאטפאל ואלגריב אלדי פי מחאלך לכי
יסמעו ויתעלמו ויכאפו אללה רבכם ויחפטו ויעמלו בגמיע כלאם הדה אלתוריה׃ ובניהם
אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על
האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה׃ ובניהון דלא ידעו ישמעון ויילפון
למדחל קדם יי אלהכון כל יומיא דאתון קיימין על ארעא דאתון עברין ית ירדנא לתמן למירתה
חתא בניהם אלדי לא יבלגו יסמעו ויתעלמו ויכאפו אללה רבהם טול זמאנהם אלדי הם
אחיא פי אלבלד אלדי אנתם גאיזין אלארדן לתדכלוה אליה פתחוזוה׃
ה ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימיך למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו
וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד׃ ואמר יי למשה הא קריבו יומך לממת קרי ית
יהושע ואתעתדו במשכן זמנא ואפקדיניה ואזל משה ויהושע ואתעתדו במשכן זמנא׃
פקאל אללה למוסי קד קרבת איאמך ללמות אדע יהושע וקפא פי כבא אלמחצר חתי אמתלפה

פמ׳צ׳י מוסי׳ ויהושע פוקפא פי כבא אמחצ׳ר: וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד
עמוד הענן על פתח האהל: ואתגלי יי׳ במשכנא בעמודא דעננא וקם עמודא דעננא
על תרע משכנא: פתגלי׳ אלה פי אכבא בעמוד מן גמאם ווקף עלי באבה: ויאמר
יהוה אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ
אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו: ואמר יי׳ למשה
הא את שכיב עם אבהתך ויקום עמא הדין ויטעון בתר טעות עממי ארעא דהוא עליל
לתמן ביניהון וישבקון דחלתי וישנון ית קימי דגזרית עמהון: פקאל אלה למוסי׳ אוולא
אנך מתכצ׳בע מע אבאיך וסיקום הד׳י אלשעב ויטג׳י פיתבע מעבודאת אהל אלבלד אלד׳י
הו עאיד אליהא פימא ביניהם ויתרכני ויפסך עהדי אלד׳י עהדתה מעה: וחרה אפי בו ביום
ההוא ועזבתים והסתרתי פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות ואמר ביום
ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה: ויתקף רוגזי בהון ביומא ההוא
וארחיקנון ואסליק שכינתי מנהון ויהון למבז ויערעון יתהון בישן סגיאן ועקן ויימר בעדנא
ההוא הלא מדלית שכינת אלהי ביני ערעוני בישתא האלין: וישתד גצ׳בי עליהם פי ד׳לך אל
זמאן פאתרכהם ואחגב רחמתי ענהם פיצירון מאכלא ותציבהם שרור כת׳ירה וסואיד
פיקולון פי ד׳לך אלזמאן אלא אן מן מאלים שנאיה רבי מעי אצאבתני הד׳ה אלבלאיא: ואנכי
הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים: ואנא
סלקא אסליק שכינתי מנהון בעדנא ההוא על כל בישתא דעבדו ארי אתפניאו בתר טעות
עממיא: ומע ד׳לך אנא מקים עלי חגב רחמתי ענהם פי ד׳לך אלזמאן מסבב אלשר אלד׳י צנעה אד ולא
אלי מעבודאת אכ׳ר: ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה
בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל: וכען כתובו לכון ית תשבחתא הדא
ואלפה לבני ישר׳ שויה בפומהון בדיל דתהי קדמי תשבחתא הדא לסהיד בבני ישר׳: ואלאן
פאכתבו לכם הד׳ה אלתסבחה ולקנהא בני אסר׳ חתי תסתמלהא מן אפואהם לכי תכון לי שאהדה
עליהם: כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן כ
ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצוני והפר את בריתי: ארי אעילינון לארעא דקיימית
לאבהתהון עבדא חלב ודבש וייכלון ויסבעון ויתפנקון ויתפנון בתר טעות עממיא ויפלחון
להון וירגזון קדמי וישנון ית קימי: אד׳ אדכ׳להם אלי אלבלד אלד׳י אקסמת לאבאיהם והו יפיץ
לבנא ועסלא פיאכל קומהם וישבע וידסם תם יולי אלי מעבודאת אכ׳ר פיעבדהא וירפצ׳ני
ויפסך עהדי: והיה כי תמצאן אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא
תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר
נשבעתי: ויהי ארי יערען יתהון בישן סגיאן ועקן ותתיב תשבחתא הדא קדמוהי לסהיד ארי
לא תתנשי מפום בניהון ארי גלי קדמי יצרהון דאנון עבדין יומא דין עד לא אעילינון לאר׳ דקיימית
פאד׳י אצאבתהם בלאיא כת׳ירה ושדאיד תעלת הד׳ה אלתסבחה בין ידיה כשאהד עליהם אד׳ לא יצב

אולא תנסא מן אפואה נסלהם לאני עאלם בכאטרהם ובמא יצנעוה מן אליום מן קבל
אן אדכלהם אלי אלבלד אלדי אקסמת׃ ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה
את בני ישראל׃ וכתב משה ית תושבחתא הדא ביומא ההוא ואלפה לבני ישראל׃
פכתב מוסי הדה אלתסבחה פי דלך אליום ועלמהא בני אסראיל׃ ויצו את יהושע בן נון
ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם
ואנכי אהיה עמך׃ ופקיד ית יהושע בר נון ואמר תקף ועלם ארי את תעיל ית בני ישראל
לארעא דקיימית להון ומימרי יהי בסעדך׃ תם אסתכלף יהושע אבן נון וקאל לה אשתד
ותאייד לאנך תדכל בני אסראיל אלי אלבלד אלדי קסמת להם ואנא אכון מעך׃ ויהי ככלות משה
לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם׃ והוה כד שיצי משה למכתב ית פתגמי אוריתא
הדא על ספרא עד דישלימו׃ תם למא פרג מוסי מן כתב גמיע כלאם הדה אלתוריה פי ספר אלי
אן כמלת׃ ויצו משה את הלוים נשאי ארון ברית יהוה לאמר׃ ופקיד משה ית ליואי
נטלי ארון קיימא דיי למימר׃ פאמר מוסי אללואניין חאמלי צנדוק עהד אללה תעאלי להם׃
לקח את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם בך לעד׃
סבו ית ספרא דאוריתא הדא ותשוון יתיה מסטר ארון קימא דיי אלהכון ויהי תמן בך
לסהיד׃ כדו ספר הדה אלתוריה וצירוה אלי גאנב צנדוק עהד אללה רבכם יכון עליך תם
שאהדא׃ כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים
הייתם עם יהוה ואף כי אחרי מותי׃ ארי אנא ידענא ית סרבנותך וית קדלך קשיא הא עד דאנא
קיים עמכון יומא דין מסרבין הויתון קדם יי ואף כתר דאמות׃ לאני עאלם בכלאפך וצעובה
רקבתך הודי ואנא פי אלחיוה מעכם לאנתם מכאלפין ללה פכיף בעד מותי׃ הקהילו אלי את
כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בם את
השמים ואת הארץ׃ כנושו לותי ית כל סבי שבטיכון וסרכיכון ואמליל קדמיהון ית פתגמיא
האלין ואסהיד בהון ית שמיא וית ארעא׃ גמעוא אלי גמיע שיוך אסבאטכם ועראפאכם חתי
אכלמהם בהדא אלכלאם ואשהד עליכם אלסמאואת ואלארץ׃ כי ידעתי אחרי מותי כי השחת
תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו את
הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם׃ ארי ידענא בתר דאמות ארי חבלא תחבלון ותסטון
מן אורחא דפקידית יתכון ותערע יתכון בישתא בסוף יומיא ארי תעבדון ית דביש קדם יי
לארגזא קדמוהי בעובדי ידיכון׃ פאני אעלם בעד מותי אנכם סתפסדון ותזולון מן אלטריק
אלדי אמרתכם בה פיואפיכם אלבלא פי אכר הדה אלאיאם אד תצנעון אלשר בין ידי אללה לתגיצוה
בעמל ידיכם׃ וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם׃
ומליל משה קדם כל קהלא דישראל ית פתגמי תושבחתא הדא עד דישלימו׃ תם
כלמהם מוסי בגמיע כלאם הדה אלתסבחה אלי אן כמלת׃ ע׳ פסוקים סימן אדניה׃

הו״ילך סי׳ לה אזינו למברכים׃

קכט

האזינו השמים ואדברה   ותשמע הארץ אמרי פי׃
יערף כמטר לקחי   תזל כטל אמרתי
כשעירם עלי דשא וכרביבים   עלי עשב׃ כי
שם יהוה אקרא   הבו גדל לאלהינו׃
הצור תמים פעלו   כי כל דרכיו משפט
אל אמונה ואין עול   צדיק וישר הוא׃
שחת לו לא בניו מומם   דור עקש ופתלתל׃
הליהוה תגמלו זאת   עם נבל ולא חכם
הלוא הוא אביך קנך   הוא עשך ויכננך׃
זכור ימות עולם בינו שנות דר ודר   שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך׃ ב
בהנחל עליון גוים   בהפרידו בני אדם
יצב גבלת עמים   למספר בני ישראל׃
כי חלק יהוה עמו   יעקב חבל נחלתו׃
ימצאהו בארץ מדבר   ובתהו ילל ישמן
יסבבנהו יבוננהו   יצרנהו כאישון עינו׃
כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף   יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו׃
יהוה בדד ינחנו   ואין עמו אל נכר׃
ירכבהו על במותי ארץ   ויאכל תנובת שדי ג
ויניקהו דבש מסלע   ושמן מחלמיש צור׃
חמאת בקר וחלב צאן   עם חלב כרים ואילים
בני בשן ועתודים   עם חלב כליות חטה
ודם ענב תשתה חמר׃   וישמן ישרון ויבעט
שמנת עבית כשית   ויטש אלוה עשהו
וינבל צור ישעתו׃   יקנאהו בזרים
בתועבת יכעיסהו׃   יזבחו לשדים לא אלה
אלהים לא ידעום   חדשים מקרב באו
לא שערום אבתיכם׃   צור ילדך תשי
ותשכח אל מחללך׃   וירא יהוה וינאץ ד
מכעס בניו ובנתיו׃   ויאמר אסתירה פני
מהם אראה מה אחריתם   כי דור תהפכת המה

בנים לא אמן בם׃ הם קנאוני בלא אל
כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם
בגוי נבל אכעיסם׃ כי אש קדחה באפי
ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבלה
ותלהט מוסדי הרים׃ אספה עלימו רעות
חצי אכלה בם׃ מזי רעב ולחמי רשף
וקטב מרירי ושן בהמות אשלח בם
עם חמת זחלי עפר׃ מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה
גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה׃ אמרתי אפאיהם
אשביתה [redacted] מאנוש זכרם׃ לולי כעס אויב אגור
פן ינכרו צרימו פן יאמרו ידנו רמה
ולא יהוה פעל כל זאת׃ כי גוי אבד עצות המה
ה ואין בהם תבונה׃ לו חכמו ישכילו זאת
יבינו לאחריתם׃ איכה ירדף אחד אלף
ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם
ויהוה הסגירם׃ כי לא כצורנו צורם
ואיבינו פלילים׃ כי מגפן סדם גפנם
ומשדמת עמרה ענבמו ענבי רוש
אשכלת מררת למו׃ חמת תנינם יינם
וראש פתנים אכזר׃ הלא הוא כמס עמדי
חתום באוצרתי׃ לי נקם ושלם
לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם
וחש עתדת למו׃ כי ידין יהוה עמו
ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד
ואפס עצור ועזוב׃ ואמר אי אלהימו
צור חסיו בו׃ אשר חלב זבחימו יאכלו
ישתו יין נסיכם יקומו ויעזרכם
יהי עליכם סתרה׃ ראו עתה כי אני אני הוא
ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה
מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל׃
כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אנכי לעלם׃

קל״ב

אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי
אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם:
אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר
מדם חלל ושביה מראש פרעות אויב:
הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום
ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו:

תרגום

איציתו שמיא ואמליל ותשמע ארעא מימרי פומי: ינצת אהל שסמאו אתחתי אתכלב
ויסמע אהל שארץ אקוש פאי: יבסם כמטרא שפני יתקבל כטלא מימרי לזוחי מטרא
דנשבין על דתאה וכרסיסי מלקושא רעל עסבאי ויהר כשמטר בתי ויהטל כשטול מקשרתי
כשטש עלי שכלא וכשרראר עלי שעשב: ארי בשמא דיי אנא מצלי הבו רבותא קדם
אלהנא: לאני ארעוכם באסם שלה פאעטו שכבריא לרבנא: תקיפא דשלמין עובדוהי ארי
כל אורחתיה דינא אלהא מהימנא דמן קדמוהי עולא לא נפיק מן קדם דזכי וקשיטא הוא:
שבשאך שציח פעלה שרי כל סיילה בשחכם שטאיק דו שאמאנה לא גור ענרה הה שעדל
מסתקים: חבילו להון ולא ליה בניא דפלחו לטעותא דרא דאשניאו עובדוהי ואשתניו:
אפסר אמאמיה לא כאוליאה לכן שמעיבין שגיל שעסר שמכתפלי: האדייאתון גמלין דא
עמא דקבילו אוריתא ולא חכימו הלא הוא אבוך את דליה הוא עבדך ואתקנך: שלה
תכאפון נהדה שאפעט יאשטב גאהל גירחכים שיסה ומנטיך באניך הו ענעך פאתקנך:
אדכר יומין דמן עלמא אסתכל בשני דר ודר שאל אבוך ויחוי לך סבך ויימרון לך: בל ארכר
איאם שדהר ותפהס סני ביר וביר אסש אבאך חתי יכבוך אשיאבך ויקולון לך: באחסנא
עלאה עממיא בפרשותיה בני אנשא קיים תחומי עממיא למנין בני ישראל: אן שעשי מן
ות אנחל שאמם ופרק בני אדם אוקת מן תכוס שאמם באחצא בני אסרי ארי חולקא די ג׳
עמיה יעקב עדב אחסנתיה: לאן עפוה שלה שעבה ושיעקוב מפעלה וכאעתה: סופיק צרכיהון
בארע מדברא ובבית צהונא אתר דלית מיא אשרינון סחו כחו לשכינתיה אליפנון פתגמי
אוריתיה נטרינון כבבת עיניהון: כפאה פי ארץ שבר ופי תיה פלאה שסמאוא אחאטה
ופהמה וחפצה כבנין עינה: כנשרא דמחיש לקניה על בנוהי מתחפף פריס גדפוהי מקבלינהון
מנטילהון על תקוף אברוהי: וכשנסר ארי יתיר וכלה ועלי גואזלה ירפרף פיבסט נגאחיה פ
יאכדהם ויחמלהם עלי ריש: יי בלחודיהון עתיד לאשריותהון בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא
ולא יתקיים קדמוהי פולחן טעון: כראך שלה פרדא פי דה ולים מעה מעבוד אכר: אשרינון
על תקפי ארעא אוכליטן בזת סנאיהון יהב להון בזת שליטי קרוין ונכסי יתבי כרכין תקיפין:
ואתכבה עלי קמאקם שארץ חתי אכל מן נמו שריאץ וכאתה ארעה שלבן מן שצכר ושעפר
מן שצואן שעלד: יהב להון בזת מלכיהון ושליטיהון עם עותר דברבניהון ותקיפיהון עמא
דארעיהון ואחסנתהון עם בזת חיליהון ונכסי דיתהון ודם גיבריהון אתאשד כמיא: וסמן

שבכי

אלבקר ולבן אלגנם מע שחם אלכראף וכבאש בני אלבתניה ושתראן מע לב דרמך אלחנטה
וכאן דם אלענב ישרבה כמרא ׃ ועתר ישראל ובעט אעלה תקוף קנא נכסין שבק פלחן
אלהא דעבדיה ארגיז קדם תקיף ארפדקיה ׃ ולמא סמן אלמן אלמועוף כראך בטר קירלה קד אר
סמנת וגלצת וכסת פורד אלה אלדי צנעה ואמתהן מעתמד גותה ׃ אקניאו קדמוהי
בפלחן טעון בתועבתא ארגיזו קדמוהי ׃ ואכדון אן יכאידונה באגנבין ובמכלדרה
ינעבונה ׃ דבחו לשידין דלית בהון צרוך דחלן דלא ידעונון חדתן דמקריב אתעבידא
דלא אתעסקו בהון אבהתכון ׃ וקד אלשיאטין וליסה באלאהאת והי מעבוראת לם
ישרפוהא אגדהא גאת מן קריב לם יעבדהא אבאיכם ׃ ופקיל לך אלבשך אלמנשיך תנסא
ושטאיך אלמבתדיך ׃ וגלי קדם יי ותקיף רבזיה מדארגיזו קדמוהי בנין ובנן ׃ פלמא ראא
אלה דלך רפעהם ממא אגצבה מנהם אלבנין ואלבנאת ׃ ואמר אסליק שכינתי מנהון
גלי קדמי מא יהי בסופהון ארי דרא דאשנו אנון בניא דלית בהון הימנו ׃ פקאל אחגב
רחמתי ענהם אוריהם מא עאקבתהם לאנהם גיל מתקלב בנין לא אמאנה פיהם ׃ אנון
אקניאו קדמי בלא דחלא ארגיזו קדמי בטעותהון ואנא אקנינון בלא עם בעם טפשא
ארגיזנון ׃ וכמא אנהם אכאדוני בגיר אלאה ואגצבוני בגרוראתהם כדאך אנא אבי
דהם בלא שעב ובקביל נאהל אגצבהם ׃ ארי קדום תקיף כאישא נפק מן קדמי כנגז
שיצי עד שאול ארעיתא אסיף ארעא ועללתה שיצי עד סיפי טוריא ׃ לאן נאר
תנקדח מן גצבי פתתוקד אלי אספל אלתרי פתאכל אלארץ וגלאתהא חתי תסטעא אסאסאת
אלגבאל ׃ אסיף עליהון בישן מכתשי אגרי בהון ׃ כדאך אזיד עליהם שרורא וסהאמי
אפרקהא פיהם ׃ נפיחי כפן ואכילי עוף וכתישי רוחין בישין ושן חית ברא אגרי בהון
עם חמת תניניא דזחלין בעפרא ׃ סגאר אלגוע וחמא אלוהג ותהף מר ואסנאן אלבהאים
אטלקהא פיהם מע חמייה זואחל אלתראב ׃ מברא תתכיל חרבא ומתוניא חרגת מותא
אף עולימיהון יאף עולימותהון ינקיהון עם סביהון ׃ וסיף מתכל מן כארג והיבה מן
כדור חתי אלשיאב חתי אלעאתק ואלרציע מע דו אלשיבה כאצה ׃ אמרית יחול רגזי עליהון
ואשיצינון אבטיל מן בני אנשא דכרנהון ׃ ולקד קלת אתקצאהם כשאסתחקאק
ואעטל מן בין אלנאס דכרהם ׃ אלולא פון לגזא דסנאה כניש דלמא יתרברבון בעילדבבא
דלמא יימרון תקיפתלנא ולא מן קדם יי הות כל דא ׃ לולא אני אחדי להם כיד אלעדו לילא
ינכרו דלך אעדאיהם כלא יקולון ידנא קד עלת וליס אלה צנע בהם כל הדה אלאמור ׃
ארי עם מאבדי עיצא אנון ולית בהון סכלתנו ׃ לאנהם קבול מצייע אלחכמה וליס פיהם
פהם ׃ אלו חכימן אסתכלו בדא סברין מא יהי בסופהון ׃ ולו תחכמו לעקלו כלה ופהמו
בהא עאקבתהם ׃ איכדין ירדוף חד לאלפא ותרין יערקון לרבותא אלהין ארי תקיפהון
מסרינון ויי אשלימנון ׃ והו אן יקולון כיף יכלב אלואחד אלפא ואלאתנין רבוה לולא אן מעתמדהם
אסלמהם ואלה אמכן מנהם ׃ ארי לא כתקפנא תקפהון ובעלי דבבנא הוו דיינגא ׃ אנה ליס
כמעתמדנא מעתמדהם ולא אעדאינא יפקהון ׃ ארי כפורענות עמא דסדום כפרענותהון

ולקותהון כעס עמרה מחתהון בישין כרישי חוין ותשלמת עובדיהון כמרותהון: לאנהם
יעתקבון כאן מן גפן סדום גפנהם ומן דושי עמרה כראך ענבהם ענב שם ועאקידהם —
מלהלהם: הא כמררת תניניא כם פרענתהון וכרישי פתני חוין אכזראין וכהמ"ה ש'
תנאנן כמהם וסם שרקש מנהא שעאריה: הלא כל עובדיהון גלן קדמי גניזין ליום דינא
באוצרי: שא אן גמיע דלך מכנוז ענדי ומכתום פי כזאיני: קדמי פורענותא ואנא אשלם
לעדן דיגלון מן ארעהון ארי קריב יום תברהון ומבע דעתיד להון: ולי שאנתקאם ותופיה
פיוקת אן תזול קדמהם אנה מא אקרב יום תעטהם ואסרע שמעדאת להם: ארי ידין יי דינא
עמיה ופורענות עבדוהי צדיקיא יתפרע ארי גלי קדמוהי דבעדן דתתקף עליהון מחת
סנאה יהון מטלטלין ושביקין: אד יחכם שלה לשעבה וען עבאדה יעפח אד יראאן שמק
ידה קד דהבת ענהם וכלא שמחבוס ושמתרוך גמיעא מן צגטהם: ויימר אן דחלתהון
תקיפא דהוו רחיצין ביה וקש שעדו אין שאהתהם שמעתמד שדי אסתכנו שיה: דתרב
נכסתהון הוו אכלין שתן חמר נסכיהון יקומון כען ויסעדוכון יהון עליכון למגין:
שדי כאנו יאכלון שחום דבאיחהם וישרבו כמר מדאגהם יקומון שאן פיעינוכם ויכונו עליכם
גנה: חזו כען ארי אנא אנא הוא ולית אלה בר מני אנא ממית ומחיי מחינא ואף מסיא ולית
מן ידי משיזיב: אנטרו שאן אנא הו וחדי ולא שאה אכר מעי אנא אמית ואחייכמא טוסמא
אוהנת ולם אחד אשפי ולים מן ידי מכלץ: ארי אתקינית בשמיא בית שכינתי ואמרית
קיים אנא לעלמין: ואנא אקסם בשמא ואקול וכאקי שראיס: אם על חד תרין כחיזו ברקא
ממוף שמיא ועד סוף שמיא תתגלי חרבי ותתקף בדינא ידי אתיב פרענותא לסנאי
ולבעלי דבבי אשלים: לאסנן בריק סיפי ותמסך שחכם ידי ואדר שאנתקאם עלי אעדאי
ואעדאה כתרין מריש סנאה ובעיל דבבא: פכאי אסכר כהאמי מן דמאהם וסיפי אכל
לחומהם פגואה מן דם שצריע ושבי מן רוס פראענה שאעדא: שבחו עממיא עמיה ארי
פרענות עבדוהי צדיקיא מתפרע ופרענותא יתיב לסנאוהי ויכפר על ארעיה ועל עמיה:
אמדחו יא איה שאמם שעבה לאנה ינתקם דמא עבידה פירד תלך שנקמה עלי אעדאיה
ויגפר לבלאדה ועבאדה:
ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון: ואתא משה ד
ומליל ית כל פתגמי תשבחתא הדא קדם עמא הוא והושע בר נון: וכאן מוסי למא כלם שקום
בהדה שתבבחה הו והושע אבן נון: ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל:
ושיצי משה למללא ית כל פתגמיא האלין עם כל ישראל: ולמא פרג מן מכאטבתהם בהדא
כלאם: ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את
בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת: ואמר להון שוו לבכון לכל פתגמיא דאנא
מסהיד בכון יומא דין דתפקדונון ית בניכון למטר למעבד ית כל פתגמי אוריתא הדא: פקאל להם
ודשם לגמיע כלאס שדי אנא שהדכם בהא שיום לתאמרו בניכם ליחפצו ויעמלו גמיע הדה

שוריה: כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה
אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: ארי לא פתגם ריקן הוא מנכון ארי הוא
חייכון ובפתגמא הדין תורכון יומין על ארעא דאתון עברין ית ירדנא לתמן למירתה:
אנה ליס בכלאם פארג' ענכם בל הו חיותכם ובה תטול מדתכם פי אלבלד אלד'י אנתם ג'א
ג'איזין אלארדן אליה לתחוזוה:
וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר: ומליל יי עם משה בכרן יומא הדין למימר:
פכלם אללה מוסי פי ד'את ד'לך אליום תכלימא: עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ
מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה: סק
לטורא דעבראי הדין טורא דנבו דבארעא דמואב דעל אפי יריחו וחזי ית ארעא דכנען
דאנא יהיב לבני ישראל לאחסנא: אצעד אלי ג'בל אלעבריין אלי ג'בל נבו אלד'י פי בלד מואב
אלד'י בחצ'רה יריחא ואנט'ר אלבלד אלד'י אנא מעטיה לבני אסר' חוזא: ומת בהר אשר
אתה עלה שמה והאסף אל עמיך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו:
ומות בטורא דאת סליק לתמן ואתכניש לעמך כמא דמית אהרן אחוך בהור טורא
ואתכניש לעמיה: ומת פי אלג'בל אלד'י אנת צאעד אליה ואנצ'ם אלי קומך כמא מאת הרון אכ'וך
פי ג'בל הור ואנצ'ם אלי קומה: על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש
מדבר צן על אשר לא קדשתם אותי בתוך בני ישראל: על דשקרתון במימרי בגו בני
ישראל במי מצות רקם מדברא דצין על דלא קדישתון יתי בגו בני ישראל: עלי מא נכתתמא
אלד'מה פי מא בין בני אסר' פי מא כ'צומה רקים בריה צין ולם תקדסאני פימא בינהם:
כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל: ארי
מקביל תחזי ית ארעא ותמן לא תיעול לארעא דאנא יהיב לבני ישראל: ולד'לך תנט'ר אלי
ארץ אלד'י אעטיתהא לבני אסר' מן סמך אבלה ולא תדכ'ל אליהא: נ"ב פסוקים סימן כלב: גו"ה

וזאת הברכה אשר ברך

ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו: ודא ברכתא דבריך משה נביא דיי ית
בני ישראל קדם מותיה: והד'ה אלברכאת אלד'י בארך בהא מוסי רסול אללה בני אסר' קבל מותה:
ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אש
דת למו: ואמר יי מסיני אתגלי וזיהור יקריה מסעיר אתחזי לנא אתגלי בגבורתיה על
טורא דפארן ועמיה רבות קדישין כתב ימיניה מגו אישתא אוריתא יהב לנא: וקאל אללה אלד'י
תג'לא מן טור סיני ואשרק נורה מן ג'בל סעיר ולאח בה מן ג'בל פארן ואתא ובמאת אלקדס
בשריעת נור מן ימינה להם: אף חבב עמים כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך:
אף חביבינון לשבטיא כל קדישוהי בית ישראל בגבורא אפיקנון ממצרים ואנון מדברין תחות
ענניך נטלין על מימרך: ואחתבא איצ'א שעבא פג'מיע אולאהם פי טאעתך והם יקפון אמאכן
ויתנאקלון כלמאתך: תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: אוריתא יהב לנא משה
מסרה ירותא לכנשת יעקב: אלאהם אלד'י אמר לנא מוסי באלתוריה וג'עלהא וראת'ה לג'וקה יעקוב:

ויהי

ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: והוה בישראל מלכא באתכנשות־
רישי עמא כחדא שבטיא דישראל: וכאן מלכא פי מוסתקים חין תגמע רוסאה וסאיר אסבאטה:
יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר: יחי ראובן בחיי עלמא ומותא תנינא לא ימות ויקבלון
בנוהי אחסנתהון במניניהון: אסתך אן יחיא ראובן ולא ימות ולא יציר רהטו דון אחצא:

וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו
רב לו ועזר מצריו תהיה: ודא ליהודה ואמר קביל יי צלותיה במפקיה לקרבא ולעמיה תתיבניה
בשלם ידוהי יעבדן ליה פורענותא מסנאוהי וסעיד מבעלי דבבוהי הוי ליה: והדא מא קאל
ליהודה אלהם אסמע צות יהודה ורדה אלי קומה מן גזוה ואנצר ידיה מנתצפתאן לה וכן לה
עונא עלי אעדאיה:

פ

וללוי אמר תמיך ואוריך
לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה: וללוי אמר תמיא ואוריא אלבשתא
לגבר דאשתכח חסיד קדמך דנסיתהי בנסיתא והוה שלים בחנתהי על מי מצותא ואשתכח
מהימן: וקאל ללוי אלהם אדי אכמלת צחאיחך ואנוארך לשרכל ולי הו בארך וקד אמתחנתה
פי לאת שמחנה ואכצמתה פי מתלמא שכצומה: האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו
לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו: דעל אבוהי ועל אמיה לא רחים
כד חבו מן דינא ואפי אחוהי ובנוהי לא נסיב ארי נטרו מטרת מימרך וקימך לא אשניאו:
פונדתאה שקתיל עו אביה ואמה כאנה לם יראהם ולם יתבת אכותה ולם יעתרף בבניה ממא
חפטו מקאלתך והם יחפטו עהדך: יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך
וכליל על מזבחך: כשרין אלין דילפון דינך ליעקב ואוריתך לישראל ישוון קטורת בסמין קדמך
וגמיר לרעוא על מדבחך: פהם יפתון פי אחכאמך לאל יעקוב ושראיעך לאל אסר ויצירון
אלבכור בין ידיך ואלכמאל עלי מדבחך: ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו
ומשנאיו מן יקומון: בריך יי נכסוהי וקרבן ידוהי תקביל ברעוא תבר חרצא דסנאוהי ודבעלי
דבבוהי דלא יקומון: אלהם פבארך פי נגדה וארץ מא תצנעה ידה ואוהן אחקא מקאומיה
ושאניה מן אן יקאומונה:

פ

לבנימן אמר ידיד
יהוה ישכן לבטח עליו חפף עליו כל היום ובין כתפיו שכן: לבנימן אמר רחימא דיי ישרי
לרחצן עלוהי יהי מגן עלוהי כל יומא ובארעיה תשרי שכינתא: וקאל לבנימין אלי הו ודיד
אללה יסכן ואתקא בה והו יטוף בה טול אלזמאן ובין נואחיה יסכן:

וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת: וליוסף
אמר מברכא מן קדם יי ארעיה עבדא מגדנין מטלא דשמיא מלעילא וממבועי עינון
ותהומין דנגדין ממעמקי ארעא מלרע: וקאל ליוסף אלהם פבארך פי בלדה מן מלאד ס
סמאואת וטלהא ומן אלגמר אלנאיעה אספליה: וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים:
ועבדא מגדנין ועללן מיבול שמשא ועבדא מגדנין מריש ירח בירח: ומן מלאד אלגלאת ש׳

שמסיה ומלאד אתבוב שקמריה: ומראש הררי קדם וממגד גבעות עולם: ומריש
טוריא בכיריא ומטוב רמן דלא פסקן: ומן אצול אגבאל אאוליה ומן פרוע אפאע אדהריה:
וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: ומטוב
ארעא ומלאה דרעי ליה דשכינתיה בשמיא ועל משה אתגלי באסנא יהון כל אלין
לרישא דיוסף גוברא פרישא דאחוהי: ומן נעמה אארץ באסרהא ורצא סאכן אלסמא
יחל גמיע דלך בראס יוסף והאמה נאסך אכותה: בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו
בהם עמים ינגח יחדו אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה: רבא דבנוהי
זיוא ליה וגבורן דאתעבידא ליה מן קדם תוקפא ורומא דיליה בגבורתיה עממיא
יקטיל כחדא עד סיפי ארעא ואנון רבותא דבית אפרים ואנון אלפיא דבית מנשה:
ואיכון אבהא לה ממתל בכר תורה פתציר קרונה כקרון אכרכדאן חתי ינטח בהא אלא
מם אלי אקטאר אארץ שרחהא אנהא רבואת אפרים ואלוף מנשה:
ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך ויששכר באהליך: ולזבולן אמר
חדי זבולן במפקך לאגחא קרבא על בעלי דבבך ויששכר במהכך למעבד זמני מועדא
בירושלם: וקאל לזבולן אפרח יא זבולן פי אספארך ואנת יא יששכר פי מנאזלך:
עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול: שבטיא
דישראל לטור בית מקדשא יתכנשון תמן יכסון נכסת קודשין לרעוא ארי נכסי עממיא
ייכלון וסימן דמטמרן בחלא מתגלין להון: פאן אלאמם אלי גבל במא תחער ותרבח פיה
דבאיח עאדלה פהם גדר אבחאר ירצעון ודפאין ארמל יכנזוהא:
ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד: ולגד אמר
בריך דאפתי לגד כליתא שרי ויקטיל שלטונין עם מלכין: ולגד אמר בריך ואפתי לגד
וקאל לגד באדך אמוסע לה בלדה פהו כאללבו יסכנהא אלי ידק אדראע מע אלהאמה: וירא ר
ראשית לו כי שם חלקת מחקק ספון ויתא ראשי עם צדקת יהוה עשה ומשפטיו עם ישראל
ויתקבל בקדמיתא דיליה ארי תמן באחסנתיה משה ספרא רבא דישראל קביר והוא נפק ועל
בריש עמא זכון קדם יי עבד ודינוהי עם ישראל: ואנה ראי פי אוול בלדה אן גזקה אראסמין
הנאך מכנוזה פאתא רים אלקום פתלמדהם וצנע בעדל אלה ואחכאמה מע אסראיל
ולדן אמר דן גור אריה יזנק מן הבשן: ולדן אמר דן תקיף
כגור אריון ארעיה שתיא מן נחליא דנגדין מן מתנן: וקאל לדן כן יא דן כשבל אסד בקווה אר
יערץ מן אלבתניה: ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה
ולנפתלי אמר נפתלי סבע רעוא ומלי ברכן מן קדם יי מערב ים גניסר ודרומא יירת וקאל נפתלי
יא נפתלי אסתכתר מן אלרצא וכן ממלווא ברכאת אלה וחז מן אארץ גרבא וגנובא:
ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו: ולאשר אמר
בריך מברכת בניא אשר יהי רעוא לאחוהי ויתרבא בתפנוקי מלכין: וקאל לאשר מבארכא מ

אאוליא

וליא׳א אשר אלדי סיכון רעא אכותה וגאמסא פי אדהן קרמה: ברזל ונחשת מנעלך
כימיך דבאך: תקיף כברזלא ונחשא וכיומי עולימותך תוקפך / תכון מן חדיד ונחאס
מ׳ שקך. ולתכון כאיאמך האדה שגאעתך: אין כאל ישרון רכב שמים בעזרך ובגאותו
שחקים: לית אלהא כאלהא דישראל דשכינתיה בשמיא בסעדך ותוקפיה בשמי שמיא: לאה ש׳
ופר אלדי ליס כמתלה פאכן אסמא ואשואהק בקדרתה פי עונך: מענה אלהי קדם ומתחת
זרעת עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד: מדור אלהא דמלקדמין ובמימריה אתעביד עלמא
ותריך מן קדמך סנאה ואמר שיצי: והו אוטן אלאה אלאזלי ומן דונה מלוך אלעאלם כמא טרד
אן בין ידיך אעדו וקאל לך אנפדה: וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש
אף שמיו יערפו טל: ושרא ישראל לרחצן בלחודיהון כעין ברכתא דבריכנון יעקב אבוהון ב׳
ארע עבדא עבור וחמר אף שמיא דעלויהון ישמשונון בטלא: חתי סכן בעץ אאמר ואתקא מנ׳
ידא כנציר קול יעקוב פי בלד דוכר ועציר ואיצא כמאה תדר טלא: אשריך ישראל מי כ
מוך עם נושע ביהוה מגן עזרך ואשר חרב גאותך ויכחשו איביך לך ואתה על במותימו תד
רך: טובך ישראל לית דכותך עמא דפרקיה מן קדם יי תקוף בסעדך ומן קדמוהי נצחן
גבורתך ויתכדבון סנאך לך ואת על פירקי צוורי מלכיהון תדרוך: פטובאך יא אסר ליס כמתלך
עם מגאת בשלה והו תרסך ועונך וסיפך ואקתדארך פיכדבו לך אעדאיך ואנת תטא על מקאמהם:

ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על פני
יריחו ויראהו יהוה את כל הארץ את הגלעד עד דן: וסליק משה ממישריא דמואב לטורא
דנבו ריש רמתא דעל אפי יריחו ואחזייה יי ית כל ארעא ית גלעד עד דן: תם צעד מוסי
מן ביד את מואב אלא גבל נבו ראס אלקלעה אלתי בחצרת יריחו פאוראה אללה גמיע אלבלד מן גלעד
אלי באניאס: ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון: וית
כל נפתלי וית ארעא דאפרים ומנשה וית כל ארעא דיהודה עד ימא בתראה: וגמיע בלד
נפתלי ואפרים ומנשה וגמיע בלד יהודה אלי אלבחר אלגרבי: ואת הנגב ואת הככר בקעת יריחו עיר
התמרים עד צער: וית דרומא וית מישרא בקעת יריחו קרית דקליא עד צוער: ואלדארום ואלמרג
בקיע יריחו קריה אלנכל אלי זגר: ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק
וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך ושמה לא תעבר: ואמר יי ליה דא ארעא דקיימית
לאברהם ליצחק וליעקב למימר לבנך אתנינה אחזיתך בעינך ולתמן לא תעבר: פקאל אללה לה
הדי אלבלד אלדי אקסמת לאבר ויצחק ויעקו קאילא לנסלהם אעטיה קד אריתך בעינך ואמא אנת פלא
תעבר: וימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה: ומית תמן משה עבדא דיי בארע
מואב על מימרא דיי: פמאת תם מוסי רסול אללה פי בלד מואב עלי קול אללה: ויקבר אתו
בגי בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קבורתו עד היום הזה: וקבר יתיה בחילתא
בארעא דמואב לקביל בית פעור ולא ידע אנש ית קבורתיה עד יומא הדין: ודפנה פי אלואד פי
בלד מואב ממא ילי בית פעור ולם יעלם אחד בקברה אלי יומנא הדא: ומשה בן מאה ועשרים
שנה במתו לא כהתה עינו ולא נס לחה: ומשה בר מאה ועסרין שנין כד מית לא כהת עינוהי

ולא

ולא שנא זיו יקרא דאפוהי׃ וכאן מוסי׳ אבן מאיה ועשרין סנה אד מאת
פתנשׂ רטובתהו׃ ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו
מה׃ ובכו בני ישראל ית משה במישריא דמואב תלתין יומין ושלימו יומי בכי
ד משה׃ פבכא בני אסר׳ עלי מוסי׳ פי בידאת מואב תלאתין יומא ש׳אן אנקצ׳ת
ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישר׳
ויעשו כאשר צוה יהוה את משה׃ ויהושע בר נון אתמלי רוח חכמה וקבילו מניה בני
א דפקיד יי׳ ית משה׃ ויהושע אבן נון מלא רוח חכמה אד׳ אסנד מוסי ידה על
בני אסר׳ ו...עו כמא אמר אלה מוסי׳׃ ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר
ידעו יהוה פנים אל פנים׃ ולא קם נביא עוד בישר׳ כמשה דאתגלי ליה יי׳ אפין
ולא יקום בעד דלך נבי לאסר׳ כמוסי׳ לאן אלה נאגאה שפאהא׃ לכל האתות
והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו
ולכל ארצו׃ לכל אתיא ומופתיא דשלחיה יי׳ למעבד בארעא דמצרים
לפרעה ולכל עבדוהי ולכל ארעיה׃ ולכאיר אלאיאת ואלבראהין אלד׳י
ארסלה אלה לצנעהא פי בלד מצר בפרעון וגמיע קואדה ובסאיר
אהל בלדה׃ ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר
עשה משה לעיני כל ישראל׃ ולכל ידא תקיפתא ולכל
אימתא ...משה לעיני בני ישר׳׃ וסאיר אלאיאדי אלשדידה וסאיר אלמ...
שרי צנעה מוסי בחצ׳רת גמיע אסראיל׃

מא פסוקים סימן גאואל׳ (נכתבה בחדש אייר בשנת קנ״א)

ב״ו לא״ו יי״ו ל״ט

חזק בנל״ך ואש״י

להקליס עמר דבלי החכמים והסופרים פשם וסלימאן וסלם וסעיו הידוע שתנעמי ש
ה שעבירתי וטעיתי וגרעתי והוספתי וכולם מעיני אתה אתי כשתהגה בה ותמצאם
זה דונני לזכות לפי מרוב שבוש הדעת ודוחק הזמן לא נתיישבה דעתי והטס בה ...
שגיאות מי יבין מנסתרות נקני גם מזידים חשוך עבדך ש... ומ... אפ...
עני על מי שנשה ויזכינו לשמור ספרים עד אין קץ וכן יזכינו לחזות בנועם יי׳ ולבקר בה
רצונו
בר״ב יב״י עמר בה״ו ויש׳ אנב״ל

6

696
171
525 [illegible] 3 [illegible]

עואזסאלסלויהיצוהביוכאנח

ע עואז

